

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

~~AA 79.~~

~~USR 22 a 1~~

TAYLOR INSTITUTION.

BEQUEATHED
TO THE UNIVERSITY

BY
ROBERT FINCH, M. A.
OF BALLIOL COLLEGE.

REP. I. 1490

S P E C I M E N
HISTORICO-CRITICUM
EDITIONUM ITALICARUM
S A E C U L I X V .

IN QUO PRAETER EDITIONES
AB ORLANDIO, METTARIO, DENISIO, LAERIO,
ET A NONNULLIS BIBLIOGRAPHIS RECENTIORIBUS HACTENUS RELATAS

PLURIMAE ALIAE RECENSENTUR

OMNESQUE PLENIUS UBERIUSQUE DESCRIBUNTUR :

NON PAUCAE

CONTRA EORUMDEM SENTENTIAM ELUCIDANTUR :

V A R I A I T E M

AD HISTORIAM TYPOGRAPHICAM ET BIBLIOGRAPHICAM SPECTANTIA

I N T E R S E R U N T U R :

A U T H O R E

R. P. M. FR. JO. BAPT. AUDIFFREDI ORD. PRAED.

CASANATENSI BIBLIOTHECAE PRAEFECTO.

ACCEDUNT INDICES IV. LOCUPLETISSIMI.

R O M A E
I N T Y P O G R A P H I O P A L E A R I N I A N O
M D C C X C I V .
M A R I A N I D E R O M A N I S A E R E

PRAESIDIUM PERMISSO.

EXCELLENTISSIMO DOMINO

T H O M A E C O R S I N I O

SISMANI PRINCIPI, CASILIANI DUCI, CIVITELLAE, LAJATICI, ORCIATICI,
 CAMPETELLI MARCHIONI, ET IN S. R. I. DITIONE TRESANAE,
 CASTANETULI, JOVAGALLI MARCHIONI AC TOPARCHAE,
 HISPANIARUM PRIMI ORDINIS MAGNATI &c. &c. &c.

MARIANUS DE ROMANIS.

Tuum est P. E. quod tibi offerendum
 praedicabat, atque animo jam nuncupa-
 verat auctor, et parens operis Audiffredus.
 Negabat ille, quo erat animi candore, et
 ingenua morum simplicitate, debere cui-
 quam, te praetermisso, id offerri, quod

~~AA 79~~

~~USR 22 a 1~~

TAYLOR INSTITUTION.

BEQUEATHED
TO THE UNIVERSITY

BY
ROBERT FINCH, M. A.
OF BALLIOL COLLEGE.

REP. I. 1490

**S P E C I M E N
HISTORICO-CRITICUM
EDITIONUM ITALICARUM
SAECULI XV.**

**IN QUO PRAETER EDITIONES
AB ORLANDIO, METTARIO, DENISIO, LAERIO,
ET A NONNULLIS BIBLIOGRAPHIS RECENTIORIBUS HACTENUS RELATAS**

PLURIMAE ALIAE RECENSENTUR

OMNESQUE PLENIUS UBERIUSQUE DESCRIBUNTUR:

NON PAUCAE

CONTRA EORUMDEM SENTENTIAM ELUCIDANTUR:

V A R I A I T E M

**AD HISTORIAM TYPOGRAPHICAM ET BIBLIOGRAPHICAM SPECTANTIA
I N T E R S E R U N T U R:**

A U T H O R E

**R. P. M. FR. JO. BAPT. AUDIFFREDI ORD. PRAED.
CASANATENSIS BIBLIOTHECAE PRAEFECTO.**

ACCEDUNT INDICES IV. LOCUPLETISSIMI.

**R O M A E
I N T Y P O G R A P H I O P A L E A R I N I A N O
M D C C X C I V.
M A R I A N I D E R O M A N I S A E R E**

PRÆSIDÛM PERMISSÛ.

EXCELLENTISSIMO DOMINO

T H O M A E C O R S I N I O

SISMANI PRINCIPI, CASILIANI DUCI, CIVITELLAE, LAJATICI, ORCIATICI,
 CAMPETELLI MARCHIONI, ET IN S. R. I. DITIONE TRESANAE,
 CASTANETULI, JOVAGALLI MARCHIONI AC TOPARCHAE,
 HISPANIARUM PRIMI ORDINIS MAGNATI &c. &c. &c.

MARIANUS DE ROMANIS.

Tuum est P. E. quod tibi offerendum
 praedicabat, atque animo jam nuncupa-
 verat auctor, et parens operis Audiffredus.
 Negabat ille, quo erat animi candore, et
 ingenua morum simplicitate, debere cui-
 quam, te praetermisso, id offerri, quod

sine te a nemine aut componi, aut confici potuisset. A qua enim instructa adeo vel insigni bibliotheca tot Italicae Typographiae Saec. XV. monumenta proferri, et eorum illustratoribus conspicienda permitti uspiam potuissent, quot ille ab una Corsinia Domo, per summam humanitatem tuam, acceperat expendenda? Quae quidem in re vetus mirari licet gentis tuae literarum, bonarumque artium studium, et in earum cultores profusam munificentiam. Tanta enim librorum, codicum, tabularum aere celatarum, linearium adumbrationum copia ad communem utilitatem parata, ac tanta facilitate cum artium, et literarum studiosis viris communicata, dum homines in admirationem rapit, beneficium et illustrem familiae genium ostentat. Neque vero ab hac Patrum tuorum semitate recessurum timemus, nam scientiis innutritus, et ingenii acumine praestans, et probe noscis quam id ad veram assequendam laudem conducat, et quidquid praesidii literis conferatur non potes non

magni facere. Inde equidem factum arbitror, quod haec ipsa codicum librorumque collectio, quae ingenti parentis tui sumptu ex Nicolai De Rossi bibliothecae accessione tantum acceperat incrementum, nova in dies literaria supellectile augeatur, tuque ipse principes aliquas editiones privata cura acquisitas in eam contuleris, ac de signatis aere cartis, quae adjici jam adunatis mereantur, moneri jusseris, ut in iis colligendis ingenuo gratoque studio detinearis.

Si tamen haec omnia defuissent, quae summa sunt, et majora fortassis inutili labore alibi conquisissem, unum certe fuit quod vel invitum ad hanc obsequii in te mei significationem impulisset. Est vero parentis atque adeo familiae meae, quae in honestissima Corsiniorum Magnatum clientela fuit, atque esse in aevum peroptat, vetus observantia. Illi comparandorum et compingendorum Domus tuae codicum cura fuit donec et gravior aetas, et negotiorum succrescens moles in id eum

non sivit incumbere. Verum quod tempus detraxit operi, voluntati reservarunt accepta beneficia. Ejus ego et animi, et obsequentissimae voluntatis haeres, non poteram occasione deesse dum illud ederetur opus, ex quo tanta amplissimae bibliothecae tuae laus addebatur. Aequi igitur, pro more tuo, bonique consulas, quod unum poteram in mea tenuitate te dignum offerre, meque in veterem fidem et clientelam restitue.

AD LECTOREM.

*A*bsoluta hac operis parte Clariss. Auctor, cum in eo jam esset, ut lectores de consilio, quod in opere sequutus esset, certiores faceret, jamque paucos de ea re versus exaraverat, ecce tibi, quae rerum humanarum instabilitas est, et ut cogitationes mortalium timidae, et incertae sunt, paucorum dierum spatio, non tam senio confectus, quam assidua laborum; et meditandi contentione fractus, vir immortalitate dignissimus cessit e vita. Doluerunt in ejus obitu boni omnes quicumque ipsum noverant, cui autem non cognitus, ac carissimus fuit? Nobis autem multo ejus interitus ad animi moerorem acerbissimus accidit, qui, illo amisso, et consuetudine jucunda hominis humanissimi, et exemplo virtutum clarissimarum viri religiosissimi nos privatos videbamus. Praecipue autem, caetera ut taceam, Bibliotheca nostra, cui tot jam annos praeerat, magnam ejus amissione jacturam passa est, magnoque praesidio, et ornamento destituta. Sed sic humana sunt, et nos humanos casus fortiter oportet feramus.

Natus erat Audiffredius satis honesto genere Saurgii prope Nicaeam ad Varum, cumque per aetatem licuit, Praedicatorum familiae nomen dedit. Perfecto studiorum cursu, ad profitendas, quibus institutus erat, facultates, omnium judicio idoneus est judicatus; sed cum unus omnium inter aequales maxime excelleret, et praeter graecas, latinisque litteras, quas insigniter callebat, in mathematicis disciplinis non mediocriter profecisset, adhuc juvenis praeter omnium expectationem Bibliothecae Casanatensi praefectus est. In aedem sapientiae receptus nullum patiebatur abire diem, quin totum, postquam religiosi hominis partibus satisfecisset, aut legendo, aut scribendo impende-

ret. Cujus rei testes sunt non paucae quantivis pretii lubricationes, quas pro re, et tempore publici juris fecit (a). Harum postrema Catalogus fuit historico-criticus Romanarum Editionum saeculi XV., quo in opere praeter editiones a Maettario, Orlandio, ac P. Laerio relatas, plurimas alias, quae eosdem fugerant, recensuit, tum nonnullas ab eodem P. Laerio aliisque memoratas exposcit. Opus sane ea eruditione, judicio, eaque diligentia elaboratum est, qualia, dicam enim praesidenter, ab uno Audiffredio expectari poterant, praeterea ab nemine.

(a) Anno 1753. typis Palearinianis vulgavit opus, cui titulus: *Mercurius in sole visus. Observatio habita Romae in Aedibus Sanctae Mariae supra Minervam VI. Maji ejusdem anni: Ex Typographia Salomonii 1754. Phaenomena caelestia observata Romae: Ex Officina praeaudati Palearinii Otia astronomica 1755.: Typis Salvioni 1756. Novissimus Mercurii Transitus sub sole observatus Romae VII. Novembris 1756.: Iisdem Typis Transitus Veneris ante solem observati Romae apud S. M. supra Minervam VI. Junii 1761. Expositio historico-astronomica: Accedit Descriptio aurei nummi Cnei Domitii Ahenobarbi. Romae 1761.: Praelo Hermathenaeo Romae 1765. De solis Parallaxi ad V. Cl. Grandjean de Fouchy: Ex eodem 1765. Investigatio Parallaxis solaris ex selectis aliquot observationibus. Transitus Veneris ante solem, qui accidit die VI. Junii 1761. collatis cum ejusdem transitu Romana observatione habita apud PP. S. Mariae supra Minervam.: Articuli III. De meridiana et specula Lucis Sermonetae in Anthologia Romana 1778.: Articuli duo super transitum Mercurii sub sole mense Novembris in eadem Anthologia 1789. sine auctoris nomine: Catalogus librorum typis impressorum bibliothecae Casanatensis, praefationibus, notis, et observationibus illustratus tomi*

IV. priores a Litt. Ausque ad K operam suam conferentibus AA. RR. PP. Magistris Gabriele Fabricy, et Xaverio Francisco Timoni, quorum alter Theologus Casanatensis, alter Bibliothecae praest. Italice quoque: Lettere Tipografiche dell' Ab. Nicola Ugolini Folignate al Padre Francesco Saverio Latre Autore del Saggio Istoric della Romana Tipografia del secolo XV. stampata in Magonza nella casa detta Zum Jungen per l'erede del primo inventore della stampa nell'anno 1778. Nimia acrimonia scriptae sunt haec epistolae, quas idcirco Auctor eas edidit sub nomine Nicolai Ugolini ejus amicissimi, viri typographiae non ignari, et in loquendo de rebus typographicis promptissimi. Confer praef. Catalogo Roman. editionum saec. XV. praemissam. Saggio di osservazioni di Giulio Cesare Bottone (sub hoc nomine latere voluit Auctor) da Monte Toraggio sopra il discorso premesso all'ordine della vita Cristiana del B. Simone da Cascia stampato in Torino l'anno 1779. nel quale si pretende provare che la massima parte dell'opere, che vanno sotto il nome del P. Domenico Cavalca dell'ordine de' Predicatori sieno del detto Beato, e Confutazione di un tale divisamento. Cosmopoli 1789. (sed Romae Typis Salomonii).

Quanto litteratorum hominum favore ingenii, et laboris Audiffrediani hic foetus fuerit exceptus, non est necesse hic pluribus verbis commemorare. Illud satis sit, quod eo degustato, et quantus in re bibliographica Audiffredius esset, experti, certatim amici plerique, nec pauci etiam genere et dignitate praestantes viri, urgere hominem coeperunt, ut omnia quaecumque de italicis editionibus domi collecta habebat typis committeret. Excusabat bonus senex aetatem, quae se ut receptui caneret, admonebat, excusabat valetudinem afflictam, ac ferme deploratam; in primis autem illud causabatur esse sibi in manibus duplicem catalogum musei nostri, alterum, qui ad rem numariam, alterum, qui ad naturalem historiam spectabat, quibus in rebus erat apprime versatus, cujus utriusque perficiendi, si alii operi manus admoveret, spes omnis esset deponenda. Quid quaeris? verissima quidem, eaque justissima senis erat defensio; tamen ut erat comis et indulgens, cessit postulatis amicorum, et huic conficiendo syntagmati se totum impendit.

Quid autem in eo securus sit, quoque spectarit, liber ipse in manibus est, qui docere lectores poterit. Unum hic addere nobis liceat: non videri consilium Auctori singulos libros, qui saeculo XV. in Italia lucem aspexere, recensendos suscipere. Temerarium id quidem foret, et vix a societate doctorum, et aetate florentium bibliographorum tentandum, nec unquam fortasse ad exitum adducendum. Itaque hoc unum sibi voluit, Italiam tum multitudine, tum praestantia, tum pulchritudine, et varietate editionum, quas saeculo XV. protulit, caeteris omnibus Europae regionibus praefendam esse. In hac enim poetarum principis opera omnia eximio caractere graeco felicissime in lucem vidimus: In hac graecam Anthologiam, Apollonii Rhodii, Euripidis, Musaei, et Callimachi literis ca-

pitalibus, aliaque plurima graecorum opera excusa primitus fuisse non ignoramus; sed non solum graeci characteris usu contenta fuit Italia, cum ipsis conjunxit latinis et hebraicos typos, idque mature satis, et antequam in aliis Europae locis simile quidquam in ea re tentatum fuisset.

Haec illum cogitasse non dubitamus. Restat modo ut de claris viris, qui ipsi ad opus perficiendum adjumento fuerunt, pauca proferamus. Primum omnium satis constat plurimum debuisse Eminentissimo Cardinali Valentio Gonzagae, qui non modo bibliothecam, quam Romae habet, numero, et praestantia librorum cum paucis insignem, patere omnibus horis ipsi voluit; sed ut hominem quaerendi labore, et miscellaneorum voluminum, quibus bibliotheca abundat, evolvendorum molestia levaret, in quibus voluminibus non paucas editiones italas contineri certo sciebat, id negotii dedit uni ex suis familiaribus veteris bibliographiae peritissimo; Nec liberalitate hac contentus vir majoribus suis dignissimus, curavit praeterea ut Cajetanus frater militiae Melitensis Bailivus, qui Mediolani locupletissimam bibliothecam possidet, Romam ejus accuratos catalogos mitteret; quod sane Audiffredio non modico adjumento fuit. Nec minus interea adjutus est Nicolai Rossii opibus, qui dum in vivis agebat, nihil quod ab se postulabatur, Audiffredio non commodabat. Alios quidem nominare hic possem, nisi eos longe superaret Clariss. Bibliographus Antonius Amoretti Oneliensis ex Congregatione Matris Dei, sine cujus ope primum hoc volumen ad exitum adduci nunquam potuisset. Vix enim dici potest, quoties humanissimus hic vir vel sua sponte, vel Auctore flagitante Corsinianam bibliothecam, aliasque Urbanas adierit, veteris alicujus editionis examinandae vel describendae gratia, quae sine illius auxilio aut descripta, non perin-

de, ut opus erat, fuisset, aut omnino omissa. Ut nihil dicam de perraris quibusdam editionibus, quas penes se habet, quarum notitiam, descriptionemque uni ipsi Audiffredius acceptas referebat.

Denique rogatum volumus B. L. ut si quid interdum Clariss. Auctor adversus quosdam disputavit, id unius veritatis demonstrandae causa studio factum arbitretur. Cum enim contra, atque ipse de aliquot bibliographiae capitibus sensuerat, exitisse non neminem animadvertisset, qui de iisdem patuisset, necessarium duxit exponere, quae revera ipse sentiret, non omissis, quae contra opponi posse videbantur. Quod si, ut fit inter disputandum, aliquod aliquando verbum ipsi excidit non satis dignitati personae, qui cum contendit, accommodatum, rogandus est aequus Lector, ut in mitiorem partem interpretetur, et aestu disputationis imprudenti elapsus, quam ab infesto et irato animo profectum existimet. Fuit enim Audiffredius, si quisquam alius, comis et mitis: Nec senectus caeteroquin ad iracundiam proclivior ejus mores ulla ex parte immutaverat.

Optandum postremo foret ut universum opus perficeretur; Verum neque nobis cupientibus, atque exoptantibus tantum otii, et facultatis datum est, ut manum extremam operi imponeremus; sed quantum auguramur conjectura, quantaque ingenia in nostris hominibus esse videmus, non desperamus fore aliquem, qui et studio acriori, quam nos sumus, et fuimus, et facultate scribendi majore, et industria totum opus perficere studeat.

ITALIAE URBES ET LOCA IN HOC VOLUMINE RELATA,
IN QUIBUS SAECULO XV. ARS TYPOGRAPHICA
EST EXERCITA.

AESIUM	Pag. 1. — 3.
AQUILA	p. 4. — 8. Add. p. 402.
ARIMINUM (O)	p. 9.
ASCULUM	p. 403.
BERGOMUM	p. 9. — 11.
BONONIA	p. 12. — 135. Add. p. 405. 407. 411. 413. 414. 415. 426. 427.
BRIXIA	p. 136. — 205. Add. p. 415. 416. 420.
CAJETA	p. 206.
CALLIUM	p. 207. — 208.
CAMBERIUM	p. 209.
CARMANIOLA. . . .	p. 209.
CASALE S. EVASIL. . . .	p. 209.
CASALE MAJUS	p. 210.
CASELLAE	p. 210.
CIVITAS AUSTRIAE	p. 211. — 212.
CLAVASIUM	p. 213.
COLLIS	p. 215. — 216.
COMUM	p. 217. — 218.
CONSENTIA	p. 219. — 220.
CREMONA	p. 220. — 228. Add. p. 410.
FERRARIA	p. 228. — 356. Add. p. 421. 422.
(FIVIZANI). . . .	p. 422.
FLORENTIA	p. 257. — 396. Add. p. 423. 424. 425.
FORUM LIVI	p. 396.
FULGINIUM. . . .	p. 396. — 397.
GENUA , <i>et</i> JANUA	p. 399. — 400. Add. 426.

S P E C I M E N
HISTORICO-CRITICUM
EDITIONUM ITALICARUM
S A E C. XV.

A E S I I .

MCCCCLXXIII.

I.

LIBER constitutionū sancte
matris ecclesie editarū p̄ reve-
rendissimum ī Christo patrē
dominū Egldiū ep̄m Sabine-
sem apostolice sedis legatū &
domini nostri pape uicarium .

In calce:

MCCCCLxxiii. indictione sexta tē-
pore divine p̄uidētie sanctissimi do-
mini nostri domini pape Sixti (*sic*) pape
quarti Die uero quarta mēsis octo-
bris in civitate exii finite fuerunt su-
praſcripte cōstitutiones a magistro
Federico ueronēsi earū impressore
(*in fol. par.*)

Librum hunc habendum esse inter illustriora veteris typographiae monumenta ;
ultra fatebitur quisquis oculos in eum conjecerit . Charta candidissima est , chara-
cter rotundus , sive Romanus , isque pulcherrimus ac paulo major eo , quem typo-
graphi *Silvium* appellant : vocum compendia non multa . Duabus columnis linearum

AESII 33. impressus est, sine signaturis, numeris, custodibus, & quantum observare licuit, sine ulla prorsus diphthongo. Praecedit tabula singulorum capitulorum cujuslibet libri (qui sunt omnino sex), cujus prima inscriptio sic habet:

Tabula primi libri cōstitutionū marchie anconitane

Post recensionem capitulorum sex librorum & additionum *Domini Sabiuensis*, sequuntur capitula constitutionum aliorum quinque Legatorum (quorum nomina recitantur), quibus terminatur tota tabula, quae VII. folia occupat. Inter quintum & sextum librum (in exemplo mox nominando) occurrit folium ex utraque parte album: ultimum versum libri primi, & primum rectum secundi omnino vacant. In calce primae columnae ultimae paginae libri primi caractere majusculo legitur:

EXPLICIT LIBER PRI
MVS. INCIPIT SECV
NDVS.

Exstat rarissima haec editio in Bibliotheca Aracaelitana. (1)

MCCCCLXXV.

I.

Lectura BALDI de Perusio super secunda parte ff. veteris.

In fine:

EXPLICIT LECTVRA BAL.
SVPER SECVNDA PARTE
FF. V. MIRIFICE NON CALAMO

Sz Caratere (*sic*) impressa. In civitate exii puincie marchie p me federicū nationē Veronē sez dicte ciuitatis exii ciuez numero aliorz aggregatū ut hāc mirabilē artē sciꝝ cupiē tibꝝ (*sic*) erudire (*sic*) sub añis dñi mº ccccº lxxvº die tertia aꝑlis
(*in fol. magno.*)

Insignis hujus voluminis notitia debetur solertissimo veterum editionum indagatori R. P. Antonio Amoretti ex familia Clericorum Regularium Matris Dei, qui illud vidit tractavitque Lucae in celebri Bibliotheca Felini M. Sandei: ac rotundo caractere, sine numeris, signaturis, & custodibus, sed cum foliorum registro in fine excusum esse nobis significavit.

Ex

(1) Scripta haec a me fuerunt sex vel septem abhinc annis, quo ex tempore nonnullae ex Romanis Bibliothecis multo locupletiores, quam tunc erant, selectissimorum librorum acquisitione factae sunt. In his primo loco certe habenda

est privata Bibliotheca S. D. N. PII PP. SEXTI, in quam quotidie rarissimorum omnis generis librorum thesauri ingeruntur: inter quos & optimum hujus editionis exemplum eidem super accessisse significatum mihi fuit.

Ex iis vero, quae narrat Federicus in ejusdem subscriptione, conicere licet, alios quosdam typographos ex ejus schola prodiisse, qui vel Aesii, vel alibi ante saeculi finem typographicam exercuere, ex quorum numero forsitan fuere Robertus de Fano & Bernardinus de Bergamo, qui hoc eodem anno Maffei Veggii opusculum Callii impressere, suo loco referendum; etsi tempora non satis convenire videantur.

AESII

II.

NICOLAI de AVXIMO Spiritualis Quadriga, *Italice.*

In operis calce:

EXPLICIT OPVS NVMCVPATVM (*sic*)

Spūalis Quadriga cōpositū p̄ uenerabilē p̄f̄ez fr̄ez
Nicolai de auximo ord̄is minor̄ de offeruantia (*sic*) ī
prexū (*sic*) per magistrum Phedericum de comitibus
de Verona ī civitate Esii Anno ab incarnatōe dñi
n̄ri Iesu Christi M. CCCC. lxxv.º sext.º K̄s. nouēbris
(*in 4º par.*)

Enuntiatur in hac editione typographi agnomen, quod in duabus superioribus siletur: ideoque vel ob hanc unam causam non parvi aestimandam esse puto. Etsi vero eodem caractere ac constitutiones excusa sit; tantis tamen vocum syncopis deformata est, ut solum poit diligens utriusque examen, nil plahē inter se (ni forte in paucis quibusdam compendiariis notis) differre appareat. Adhuc subscriptio *Explicit*, &c. legitur ad calcem operis, quod desinit folio recto. Eodem verso incipit tabula singulorum capitulorum ejusdem, quae duas alias integras implet plagulas; & ex qua tabula liquet summam plagularum voluminis esse 177. praeter unam albam. Signaturis, numeris, reclamantibus ac registro caret. Exstat in Bibliotheca Casanatensi, apud cl. Can. Albertum Devoti, in collectione Abb. Nicolai de Rossi, &c.

Federici Veronensis nomen, quod in tribus recensitis editionibus legitur, desideratur in Annalibus Maettarii, & Originibus Orlandii (1); nec hucusque liber aliquis ab eodem typographo impressus, alteriusque loci, praeter quam *Aesii*, nomine notatus, a quoquam, quod sciam, in lucem prolatus est. Quamobrem donec monumenta typographica, non Aesii modo, sed & alibi, Federicum impressisse, non produunt, & insignem quamdam DANTIS Comoediae editionem, in qua ejus nomen, nullo designato loco, inscriptum est, sine temeritatis nota eidem civitati adscribi posse crediderim. Est haec forma quarta majori (non folii, uti quidam scripsere), & ad ejus calcem haec majusculis litteris apposta fuit subscriptio:

EXPLICIT. LIBER. DANTIS. IM-
PRESSVS. A. MAGISTRO. FEDE-
RICO. VERONENSI. M. CCCC.
LXXII. QVINTODECIMO. A-
LENDAS. (*sic*) AVGVSTI.

a 2

Ra-

(1) Desideratur etiam in locupletis, Supplemento Annalium Maettarii cl. Denis an. 1789. Viennae vulgato.

AQUILAE Rarissimam autem eam esse, & longe rariorem editione Mantuana, & Fulginatenſi ejuſdem anni 1472., ex eo intelligi poteſt, quod in omnibus fere catalogis cum generalibus, tum ſpecialibus deeſt. Deeſt certe (ut inſigniores aliquot, exempli cauſa, nominem, ex quibus de caeteris coniecturam facere licebit) in Notitia librorum rariorum Haymi, in Bibliographia inſtructiva Deburii, in Catalogo ſelectiſſimae ditiffimaeque Bibliothecae Ducis de la Valliere (in quibus tamen tribus catalogis utraque editio ante memorata comparet), in Catalogo Bibliothecae Harlejanae, in Catalogo Boziano, Capponiano, Smithiano, Jackſoniano, librorum Italicorum D. Floncel, ac denique in Catalogo plus quam mille editionum ſaeculi XV. Abb. Nic. de Roſſi. Primus, qui ejuſ meminit, quantum mihi conſtat, eſt cl. Jo. Ant. Vulpius, qui in Catalogo editionum hujus poëmaticis, praemiſſo editioni Patavinae anni 1727. pag. XXXIII. & ſeq. primi voluminis, eam refert his verbis: „ Edizione, in fine di cui ſi legge a caratteri „ majuſcoli: *Explicit liber Dantis imprefſus a Magiſtro Federico Veronenſi* „ *MCCCCLXXII. quintodecimo Kal. Auguſti*. E' in foglio di forma non molto „ grande. „ Ex quo quidem apparet volumen ab Auctore tractatum fuiſſe, non expenſa tamen ſatis accurate ejuſdem forma, quae eſt *quarta*, & non *folii*, ut ipſe ait. Poſt Vulpium a cl. Quadrio eam referri inveni in opere *Della Storia e Ragione di ogni Poefia* vol. VI. pag. 249. Sed hic ſcriptor veriſimiliter ex praecedenti Catalogo ejuſdem notitiam hauſit (1): repetit enim errorem Vulpii circa formam voluminis, *in foglio pure*, ma non *molto grande*, eam appellans. Mihi hucusque unum tantum ejuſ exemplum, illudque quatuor plagulis in principio mutilum penes Canonic. Albertum Devoti videre contigit. Editio eſt ſine ſignaturis, numeris ac reclamantibus, caractere rotundo non ineleganti, alio tamen a caractere praecedentium.

AQUILAE.

MCCCCLXXXII.

I.

VITE DE PLVTARCHO TRADVCTE DE LATINO IN VVLGARE IN AQVILA AL MAGNIFICO LODOVICHIO TORTO PER BAPTISTA ALEXANDRO IACONELLO DE RIETE: .

Ad calcem vitae Catonis:

Finifce la prima parte delle vite de Plutarcho traducte per Baptiſta Alexando Iaconello de Riete: & ſtampate in Aquila adi .xvi. de ſeptembro. M. cccc. lxxxii. per maefiro Adam de Rotuuil Alamano ſtampatore eccellente: cō diſpeſa (*ſic*) del magnificho ſignore Lodouicho Torto: & delli ſpectabili ho

mini

(1) Hoc idem dicendum videtur de Auctore qui tomo I. pag. 189., Vulpii errorem circa voluminis formam repetit: *in f. non molto grande*.

mini Ser Dominicho de
Montorio: & de Ser
Lodovicho de Ga-
millis de Asculo
ciptadino de
Aquila.

AQUILAE

LAVS DEO AMEN:

(in fol.)

Aquilanae typographiae antiqua monumenta notiora multo sunt quam Aesinae; haec in primis (quae praecipua est) Vitarum Plutarchi Itala editio. Ejus enim meminerunt Orlandius, Maettarius in utraque suorum Annalium editione, Deburius uterque, Haymus, Zenus, Argelatus, Paitonus, alique non pauci. Et si autem cum praestantioribus saeculi XV. editionibus, quae ex diversis Italiae officinis prodire, conferenda non sit; certum tamen est, caractere cumprimis, qui Romanus est, quamplurimas cum anteriores, tum posteriores longe superare. Dolendum vero est, nonnisi priorem ejus partem, quae 26. tantum vitas complectitur, detegi haecenus potuisse, & Argelatum, Paitonum, aliosque in perquirenda parte altera frustra operam consumpsisse. Haec quidem in disticho, quod antepenultimo folio legitur, uti non multo post proditura annuntiatur:

Or cresce in herba el resto de Plutarco
Tal che integro verra nel volgar varcho.

Sed credibile est, alteram hanc partem, ob causas nobis ignotas, lucem nunquam vidisse. Ea certe, ut modo dicebam, a nemine haecenus visa fuit: & Gregorius de Rusconibus, qui anno 1518. Jacconelli versionem recudit, primam tantum ejus partem, quae in omnibus, annotante Paitono, Aquilanae conformis est, publici juris fecit.

Solis Signaturis instructa est, ejusque primum folium rectum, in exemplo Casanatensi, indicem vitarum in volumine contentarum exhibet; penultimum pariter rectum, registrum quinternionum; ex quo colligitur, voluminis plagulas esse 334. Merito porro Paitonus pag. 148. hanc esse primam ejusmodi versionis editionem existimat, & chimericam esse antiquiorem anni 1472. ex fide Roberti Frihan ab Orlandio memoratam, aliamque hujuscemet anni 1482. a Maffejo relatum. Miror autem quomodo idem Paitonus inter editiones versionis Italiae Ludovici de Dominicis, quae ex praelo Gabr. Joliti de Ferrariis prodire, non retulerit editionem anni 1569., quam & ipsam non differre puto ab editione anni 1566., sicuti non differunt anteriores duae, prima anni 1567., altera anni 1568. ab ipso recensitae. Alterum, & quidem optimum, editionis exemplum vidimus in Chisiana.

II.

„ JACOBI de BANGIO Minoritæ Tractatus de Censuris &
„ Poenis Ecclesiasticis. Impress. Aquilæ 1482.

Ex

AQUILAE Ex fide Catalogi Antonii Augustini editionem refert cl. Mercier in suo Supplemento à l'Histoire de l'Imprimerie de Prosper Marchand, pag. 94.

MCCCCLXXXIII.

I.

IO. SVLPITII Verulani de arte grammatica opusculum compédiosum.

In fine:

Sulpitianum opusculum grámatices Aquilæ impressum. M. cccclxxxiii die xviii Martii. Finit feliciter.

LAVS DEO.

AMEN.

(in 4°)

Aquilanam hanc Sulpitiana grammaticae editionem magno in pretio habendam esse annotavit cl. Pater Amoretti in superioribus laudatus, qui eam commodatam habuit a cl. Abb. Ferdinando Joannutio, & a nullo ex tot scriptoribus, qui in veteribus editionibus ad studiosorum notitiam deducendis operam posuere, ne excepto quidem Annalium typographicorum continuatore Denisso, memoratam fuisse invenire potuit. Puto autem hac Aquilana editione nonnihil rariorem esse Romanam (1) anni 1481., cujus mera repetitio est haec Aquilana. Nil enim plus aut minus continet quam illa: immo, uti suspicor, & errata Romanae editionis, quo perfectior conformitas existeret, in hac religiose translata fuere. Certe vocabulum *Liberarii*, quod legitur linea prima *Erratorum* Romanae editionis, idem omnino occurrit & in hac Aquilana. Fortasse autem & alia errata admisit typographus Aquilanus, quae subinde incorrecta reliquit. Conjicere id licet ex prima Grammatices linea, quae in Romana editione sic habet:

Fundamenta cupis latię qui noscere linguę

In Aquilana autem sic:

Fundamenta cupis latineę qui noscere linguę

Quam Parnassiae legis violationem iniquo animo ferent Bibliographi poëtae.

Caeterum quaecumque sit sive incorrectio, sive correctio Aquilanae editionis (quod grammaticis, qui ipsam diligenter evolverint, definiendum relinquo); certum est pulchritudine sua non paucas saeculi editiones antecellere, & proximo loco post Romanam anni 1481. haberi posse. Est enim Romano nitidoque caractere, eique, quo Adam Rotwilius Plutarchi vitas anno superiore impressit

(1) Desideratur & in nostro Catalogo Romanarum editionum. Ea est caractere rotundo usitato Steph. Planck, qui tamen suum nomen in ipsa non inscripsit. In calce ultimi fo-

lii recti majusculis literis legitur: ROMAE MCCCCLXXXI. NONIS AVGVSTI. Desunt signaturae, numeri, & custodes. Ultimo folio verso habetur registrum.

serat, simillimo: ut a vero non abhorreat, utrumque opus ex eadem officina prodidiisse. Signaturis, numeris, & custodibus caret. Ex registro autem, quod est in fine, inscripto, *Registrum quinternorum presentis opusculi*, apparet ipsum constare ex 12. quaternionibus & uno quinternione, sive ex chartis 106. AQUILAE

Allatus titulus, *Jo. Sulpitii Verulani de Arte grammatica &c.* tam in hac Aquilana, quam in Romana anni 1481. occurrit decimo folio recto, quod est secundum secundi quaternionis. Primum ejusdem quaternionis in utraque editione, anteriore facie sistit priorem Epist. dedicat. Sulpitii ad Falconem Sinibaldum, quam sic exorditur: *Secundam horum librorum editionem &c.*, quae verba vera quidem sunt de editione Romana, falsa autem de Aquilana: multo autem falsiora de editione Romana 1490.; & longe adhuc falsiora, accepta de quadam editione (Veneta, ut puto) saeculi superioris, in quibus, non secus ac in hisce duabus, utraque epistola dedicatoria Sulpitii occurrit. In secunda Epist. ad eundem Sinibaldum, primam suae grammaticae editionem, *Perusinam* vocat: quae editio, uti liquet ex exemplo Casanat., jam exstabat anno 1475., uti suo loco demonstrabitur. Primus autem quaternio tam Rom. edit. 1481., quam hujus Aquilanae complectitur: I. Auctoris *Praeludia sui libelli*, sive Grammatices; II. ejusdem *De moribus puerorum carmen juvenile*. Prima totius voluminis incriptio sic habet:

Sulpitianum opusculū lege foeliciter.

MCCCCLXXXIII.

I.

„ FRANC. del TVPPO in vitam Aesopi fabulatoris traductio
„ sermone Italico, & in eius fabulas Allegoriae. fol. Aquilae 1493.

Negat omnino cl. Paitonus in sua Bibliotheca *de Traduttori Italiani* tom. 2. pag. 31. 32. contineri in hac editione, aliisque quibusdam Venetis, quas citat, Aesopi fabulas ex versione Francisci Tuppii, sicuti scripsere Haymus & Taffurius: immo (quod multo magis est) nullam esse ejusmodi Tuppii versionem, quem solum Aesopi vitam a Maximo Planude scriptam, Italico idiomate donasse ait, sine ulla dubitatione pronuntiat. Momenta ab ipso allata ad priorem suae assertionis partem demonstrandam, contemnenda certe non sunt; non tamen, mea sententia, rem extra omnem controversiam ponunt: fieri enim potest, ut quod deest in aliquibus editionibus, in aliis contineatur. In hac Aquilana (quam nunquam tractavit Paitonus, sicuti nec tractavimus nos) contineri Aesopi fabulas ex Tuppii versione, affirmare non sinit ejus titulus a Maettario ex catalogo Biblioth. Bentes. par. 2. exscriptus, & hic repetitus, in quo sola Aesopi vita ex Tuppii versione cum ejusdem Allegoriis in Fabulas laudatur, omissis prorsus fabulis ipsis. Hae tamen Allegoriae in primis demonstrant in hac Aquilana editione quidquam amplius contineri, quam in editionibus Venetis a Paitono laudatis, aliisque duabus similiter Venetis annorum 1492. & 1493., quae mihi ad manus sunt, in quibus omnibus desiderantur non modo fabulae, de quibus agitur, sed & ejusmodi Allegoriae. Deinde hac Allegoriae suspicionem ingerunt, in Aquilana editione fortasse contineri & fabulas ipsas, ad quas referuntur. Quidquid tamen sit hac de re, illud in primis pro certo haberi potest, nonnullam, vel nonnullas Tuppii lucubrationes anno 1493. Aquilanis typis fuisse vulgatas; deinde extra omnem du-

AQUILAE dubitationem postum esse debet, non omnes versiones editionesque fabularum Aesopi, quae saeculo XV. prodire, cl. Paitono innotuisse, uti sub Consentia videbimus.

MCCCCLXXXIIII.

I.

Ad Illustrissimum dñm dominum Alfonsum Piccolomineu de Aragonia Ducem Amalfie Comitem celani Blasius Pico Fonticulanus de Aquila artium et Medicine doctor de quattuor(*sic*) partibus oratiōis declinabilibus libellum utilem et subtilem :

Ad operis calcem :

----- Impressum Aquile
Anno salutis. M. cccc. lxxxiiii. die vero. xvi. Augusti. Sedente Sanctissimo Alexandro. vi. anno eius secundo.

Nicolaus Gordianus.

Quisquis inaudita et veterum dispersa libellis
Vis lege quod Pico Blasius edit opus.

(in 4°.)

Haec est tertia Aquilana editio, quae ad hunc diem in manus nostras incidit, in qua tamen non secus ac in Sulpitii Grammatica, & ut videtur, etiam in aliis duabus, ex aliorum fide relatis, desideratur typographi nomen: quem fuisse Adamum de Rotwil, & si probabile censeam, affirmare tamen mihi non licet; quod ex duabus editionibus, quae ex ejus praelis cum ipsius nomine prodire, altera Venetiis anno 1477., altera Aquilae 1482., utraque a me tractata, neutrius character cum characterē praesentis conveniat; nec alium ejus laborem suo nomine notatum, huc usque videre mihi contigerit. Editio est characterē Gothico cum signaturis tantum, quae pertinent usque ad g. III., f. & g. sunt terniones, alii quaterniones. Primo folio verso legitur Auctoris epigramma versuum 12., quorum priores duo sic habent:

Qui sophie cupiat doctis florescere chartis :
Primum grammatices aggrediatur iter.

Exstat apud Canonicum Devoti.

 A R I M I N I.

O

„ IOSEPHI ALBO philosophi Arbor plantata Hebraice, scilicet Li-
 „ ber fundamentorum Iudaicae religionis contra Christianos 4°
 „ Arimini 1486.

Ex fide Beughemii, Caillii, & Orlandii, bibliographorum non satis accu-
 ratorum, editionem hanc Ariminensem anni 1486. refert Maettarius, tom. 1. An-
 nal. edit. II. pag. 481. Sed quamdiu non aliud suppetet typographicum mo-
 numentum, quod ante finem saeculi XV. Arimini excusum fuisse liquido pateat,
 illustris haec urbs inter eas numerari non poterit, ad quas, eo vertente saeculo,
 typographia pervenit.

Arbor plantata est Commentarius R. Gedaliae fil. Salomonis in librum *Ikkarim*,
 seu fundamentorum religionis Iudaicae Jos. Albonis, scriptus anno 1517.,
 & sequenti anno cum ipso textu apud Bragadinos Venetiis impressus. Liber ve-
 ro *Ikkarim* primo Hebraicis typis excusus fuit Soncini anno 1486. (de qua edi-
 tione suo loco), tum Venetiis & Thessalonicae anno 1521., & sequenti anno
 Arimini, ac alibi postea. Nullo ergo modo ejusmodi *Arbor plantata* excudi po-
 tuit anno 1486. Ac si cum Johanne Wolfio suspicari velimus, anno 1486. Arimi-
 ni solum Albonis contextum impressum fuisse (qui certe impressus fuit Soncini),
 tum ejus editionis exemplum aliquod detegere curandum erit, quo nobis ipsis,
 aliisque persuadere possimus, reipsa exstare ejusmodi editionem. Confer Bernar-
 dum de Rossi, *de Hebr. Typographiae origine &c.* pag. 2. & seqq.

 B E R G O M I.

O

GULIELMI PAIELLI EQUITIS VICEN-
 tini laudatio in funere illustris Bartholomei Colei
 exercitus Venetorum imperatoris.

In calce:

Oratio funebris elegatissima Gulielmi Paielli eq-
 uitis Vicentini: & historici eloquentissimi prope
 ex tépore habita Bergomi pro Bartholomaeo Co-
 leo Venetoꝝ exercitus imperatore: atq; impressa
 Vicentiae: quã diligentissime. Xisto summo pō-
 tifice. Frederico imperatore. Andrea Védramino
 Venetorum duce. Vale.

b

Ber-

EDITIONES ITALICAE
Bergomi in foro ante aedem diuae uirginis. (1)
M. CCCC. LXXVII.
FINIS.

Post Tenebras Spero Lucem.
.M. .P. .Z. .L. .C. .L. .S.

Cl. Mercierius motus auctoritate Catalogi Biblioth. Reg. Parisiensis, in quo praefens editio refertur, omiſſis tamen verbis, quibus locus impressionis ejuſdem designatur, exiſtimavit, eam Bergomi revera prodiſſe: neque tardius anno 1477. typographiam eam in urbem fuiſſe inveſtam. Hunc ipſum errorem admittit & cl. Tiraboſchius in nova editione ſuae *Hiſtoriae Literariae Italiae*, tom. VI. par. 1. pag. 147., eodem argumento ductus ac Mercierius, ſive poſtremis verbis allatae ſubſcriptionis, *Bergomi in foro &c.* (1) quae a praecedentibus, quibus impressionis locus oſtenditur, ſejuncta, legentem facile in errorem inducere poſſunt. Uterque ſane errorem caviffet, ſi editionem ipſam vidiffet: ſicuti caviffet Angelus Gabriel a S. M. in Bibliotheca Vicentina, tom. 2. pag. 246., ubi eam apud Comitem Ludovicum Schium ſe vidiffet narrat, & Vicentiae omnino adſcribit, omniumque primam ſtatuit; etſi apud cl. M. Fuſcarenum mentio habeatur antiquioris editionis anni 1475.: quae editio forſitan ex mendo typographico (ut ipſemet ſuſpicatur), quod in opus Fuſcareni irrepiſſit, nata eſt.

Hujus autem editionis artifex fuit Leonardus Longus, Plebanus S. Pauli Vicentiae, qui hoc ipſo anno, eodemque charactere, impreſſit domi ſuae opus Jacobi Camphorae de animae immortalitate, cui ad calcem ultimae columnae hanc appoſuit notam:

Fo finito qſto dialogo de la in
mortalità de lanã in caxa del Ve-
nerabele homo miſ pre Zuanlu
nardo lógo .Piouã d factó Paulo
de uicenza .

M. CCCC. LXXVII. a di ultio
del mexe de marzo.

.: AMEN :.

.M. .P. .Z. .L. .C. .L.

Sigla ad calcem hujus libri (2) & Orationis Pajelli adjecta, unum eundemque utriuſque operis artificem denotare, nemo eſt, qui non facile intelligat; praefertim ubi utriuſque eundem eſſe characterem animadverterit. Quem quidem artificem, cum ex Camphorae opere liquido pateat, anno 1477. Vicentiae ſua in domo typographiae operam dediſſe; eodem anno & Bergomi, eandem artem exercuiſſe, etſi impoſſibile haud ſit; tamen donec non adfertur monumentum aliquod

(1) Haec verba, ni fallor, aut oſtendunt Orationem publice recitatam fuiſſe Bergomi in foro S. M., aut ibidem venalem exiſtiſſe.

(2) Nil refert, quod in fine hic deſit litera S; ſicuti neque quod in ſeq. opus. habeatur in principio alia litera S.

quod multo illustrius, quam sit Oratio Pajelli, quae in subscriptione, Vicentiae BERGOMI impressa diferte dicitur, nonnisi temere id affirmare licebit.

Nullum quidem videtur esse dubium, quia postea Plebanus noster, relicta Vicentia, Tridentum migravit; ibique novae ecclesiae cura suscepta, typographiae operam dare perrexerit. Id perspicue demonstrant Carmina quaedam *Jo. Matthiae Tiberini* in laudem B. Simonis Tridentini, ad quorum calcem haec leguntur:

Ecclesiam matris christi qui ritę gubernat
Pręsbiter impressit hoc leonardus opus.
Gente triuifanus nulli uirtutibus impar
Quem genuit longa semper honesta domus . . .

TRIDENTI:

POST TENEBRAS SPERO LUCEM:

:S: :M: :P: :Z: :L: :C: :L: :S:

Laus Deo Semper. Amen.

:M: CCCC: LXXXII: DIE: V: SEPTEMBRIS:

Tridenti nomen majusculis literis ad latus carminum, quibus opusculum a Leonardo Longo impressum fuisse declaratur, ostendere locum, in quo factum id fuit, neminem, nisi vitiligatorem, negaturum puto: quae enim alia ejus vocabuli ibi positi potest esse significatio? Verba autem, *Post tenebras* &c. cum suppositis siglis, quae eadem occurrunt & in Pajelli Oratione, unum eundemque artificem, qui iis verbis siglisque, ceu propria quadam tessera utebatur, designare, adeo manifestum est, ut res probatione non egeat; quamvis character horum carminum alius sit & elegantior caractere dictae Orationis.

De alio quodam opere, *Sicci* nimirum *Polentonis* Comoedia, *Catinia* inscripta, hoc eodem anno 28. Martii, a Leonardo Longo Tridenti, suppresso nomine, impressa, videtur Ap. Zenum in *Annott. ad Biblioth. Eloquen tiae Italicae Justii Fontanini*, tom. I. pag. 358.

MCCCLXXXVIII.

I.

„ Chirurgia GUIDONIS, BRUNI, THEODORICI, ROGERII,
„ ROLANDI & LANFRANCHI fol. Bergomi 1498.

Ex catalogo Bibliothęcae Nic. Heinsii editionem refert Maettarius in nova suorum Annalium editione, tom. I. pag. 672.: cui cum praeciverit Orlandius in suis Originibus pag. 217. & 310., ea in dubium revocari non posse videtur. In laudato Catalogo editio enunciatu r iisdem verbis, quibus hic effertur.

 BONONIAE.

MCCCCLXII

+

 CLAVDII PTOLEMAEI COS
 MOGRAPHIAE (*sic*) LIBRI PRI
 MI CAPITA.

Infra in eodem prima columna:
 CLAVDII PTOLEMAEI
 COSNOGRAPHIAE (*sic*) LI
 BER PRINVS. (*sic*)

Folio penultimo recto, columna secunda legitur:
 CLAVDII PTOLAMAEI (*sic*) ALEXAN
 DRINI COSMOGRAPHIAE OCTA
 VI ET VLTIMI LIBRI FINIS.

 Hic finit Cosmographia Ptolemei impressa
 Opa dominici de Lapis ciuis Bononiensis

ANNO. M. CCCC. LXII.

MENSE IVNII. XXIII.

BONONIAE

In fol. max.

Paucis hisce lemmatibus lectis, haud difficile erit sibi persuadere, notas, quibus impressionis hujus editionis annus designatur, errore implicari; & fortasse loco duarum, aut trium decadum, binas ab incurioso typographo suffectas fuisse unitates. Omnes certe hujus temporis bibliographi, quod sciam, mendum hic agnoscunt; licet in assignando anno, quo editio verisimiliter peracta fuit, non satis inter se conveniant. Non abs re esse puto, quae cl. Heinekenius de hac editione scribit in suo opere inscripto: *Idee générale d' une Collection complete d' Estampes* pag. 145. & seq. huc adferre: „Cependant il ne sera pas hors de „ propos d' alleguer encore ici l' edition de Bologne, imprimée par Dominique „ de Lapis, & faullement datée de l' année 1462. Comme il est dit dans l' aver- „ tissement à la tête des tables géographiques, que Philippus Broaldus, c' est „ Beroalde, a mis la dernière main à cette édition, & que ce savant naquit „ en 1453., il n' a pu travailler en 1462. à l' age de 9. ans à un tel ouvrage. „ Même l' année 1472. que de Bure veut établir, ne convient pas assez bien „ à un semblable travail. Je crois que ceux qui la mettent en 1482. ont plû- „ tot raison; si ce n' est, comme M. Breitkopf présume, que l' imprimeur a „ pris un I au lieu d' un L, & qu' il a voulu mettre suivant l' ancienne ma-
 nic-

niere M. CCCC. XLII. (1) c' est à dire 1491. Il est vrai qu' il y en a, qui **BONON.**
 „ veulent prouver, par la déformité des caracteres (2), que cette édition est
 „ antérieure aux autres. Mais on ne peut jamais tirer un argument de la mau-
 „ vaise impression pour constater l'ancienneté d'un livre. Cependant les cartes
 „ géographiques, au nombre de 26., ont véritablement l'air de l'antiquité, el-
 „ les sont executées d'une maniere bien rude, & il est évident, par les traits
 „ de Zigzag, que les orfèvres mettent ordinairement sur l'argenterie, que
 „ c'est l'ouvrage d'un tel artiste.

Editio est cum signaturis & registro; numeris autem & reclamantibus caret.
 Duplici indice (non uno tantum, ut scribit Deburius) instructa est. Primus
 ex his indicibus designat chartas, sive folia, in quibus regionum situs de-
 scribuntur: e. c. *Iberniae Britannicae Situs*, *Albionis insulae Britannicae sit. carte* (char-
 ta) 10., *Hispaniae situs car.* 11. Ubi notandum est chartarum numeros non a pri-
 ma charta impressa, sed a prima alba, quae in registro vacare expresse monetur,
 incipere. Ad quod non advertens Deburius, primum foliorum fasciculum ex o-
 cto foliis constare scripsit, cum reipsa constet ex decem, ex quibus primum
 tantum vacat. Foliolum praeterea separatim, cujus meminit idem Deburius,
 quodque in registro minime indicatur, haud solitarium est, sed adjunctum ha-
 bet aliud foliolum, cum quo integrum efficit folium; ita ut integra folia ipsius
 Geographiae sint XXXI., & foliola, seu semifolia 62. (non 59. tantum, (uti
 ex recensione Deburii colligitur), ex quibus 60. utique impressa sunt.

Alter index designat tabulas, in quibus regiones in superiori indice nominatae
 & in tabulis pictura repraesentatae, quaerendae sunt: e. c. *Iberniae insulae*
Albionis Britannicae tab. 2. car. 4. Huic indici majusculis literis sequens praeposi-
 tus est titulus:

TABVLAE PICTVRAE SEV FIGV-
 RATI SITVS INFRA SCRIP-
 TORVM V₃ (sic) SITVS.

Observandum autem est numeros post litteras *car.* adscriptos, omnes pares
 esse, & in eadem arithmetica proportione constanter procedere 2. 4. 6. 8. &c.,
 quod quidem factum fuisse videtur ad ostendendum, quamlibet tabulam ex dua-
 bus chartis constare, & ad inveniendam datam tabulam, tot numerandas esse
 chartas, quot exprimit numerus post dictas litteras signatus.

Opus est ex versione Jacobi Angeli Florentini, cujus epistola nuncupatoria ad
 Alexandrum V., quae praemittitur, occupat totum secundum folium rectum.
 Pulcherrimum integerrimumque exemplum, quo usi sumus in hac descriptione
 concinnanda, possidebat cl. Abbas Nic. de Rossi.

MCCCCLXXI.

(1) Nil verisimilius videtur.

(2) Characteres hujus operis iidem plane sunt ac ii quibus Dom. de Lapis anno 1477. impres-
 sit opusc. Bened. de Nursia de Conservat. Sani-
 tatis: & verisimiliter alia opera mihi hactenus
 ignota). Quos quidem characteres *deformes*
 esse, nemo, nisi oculorum lumine laesus, qui
 ejusmodi opusc. tractaverit, unquam affirmabit.
 Ex collatione autem duorum horum operum ap-
 paret typographicum artificium Ptolemaei longe
 perfectius esse quam Bened. de Nursia. In illo
 enim librorum omnium, ac plurimorum capi-
 tulum lemma, aliaque varia, majusculis li-

teris excusa sunt; cum contra in Benedicto ne
 unum quidem vocabulum ita excusum occurrat.
 In illo singulis foliorum fasciculis suae appositae
 fuerunt signaturae; in Benedicto vero primus,
 decimus, & sex ultimi sine signaturis dimissi
 fuerunt. Quod quidem ostendit, ni fallor, Pro-
 tolemaeum impressum tum fuisse, cum signatu-
 rarum usus familiarior typographis effectus erat,
 Benedictum vero antiquiore tempore. Ad haec
 Ptolemaeus duplici indice ornatus fuit, Benedi-
 ctus nullo. Deformitas autem, quae apparet in
 Ptolemaei characteribus, ea veritati & detri-
 ctioni ipsorum characterum adscribenda est.

I.

„ P. OVIDII NASONIS opera omnia ex recognitione Francisci Puteolani & cum eius Epistola ad Franciscum Gonzagam Card. Mantuanum.
 „ Ad calcem vitae Poetae, quae Editoris Epistolae subiicitur haec leguntur :

„ *Huius opera omnia, Medea excepta, & triumpho Caesaris, & libello illo Pontica lingua exarato, quae incuria temporum perierunt, Balthasar Azoguidus civis Bononiensis honestissimo loco natus, primus in sua civitate artis impressoriae inventor & summa necessitudine mihi coniunctissimus ad utilitatem humani generis impressit M. CCCC. LXXI. fol.*

Exscripta haec sunt ex tomo I. Annalium Maettarii edit. II. pag. 307. ubi cl. Annalista in subjecta annot. (3) editionem se vidisse narrat in Biblioth. Pembrochiana; eamque rarissimam, & omnium Poetae operum principem esse affirmat. Quod spectat ad raritatem editionis, ultro assentior cl. Scriptori: quod autem attinet ad principatum, quem ipsi vindicat, non facile in praesentiarum in ejus sententiam concedam. Nil tamen addam ad ea, quae de Romana edit. anni 1471. scripsi in Catal. Rom. edit. Saec. XV. pag. 77. seqq.

Primam hanc Bononiensem editionem non satis exploratam habuisse videtur Orlandius, qui in utraque sui operis parte solarum Metamorphoscon meminit; aequae aliam operum omnium Ovidii editionem tunc exstitisse supponit quam Romanam; cui, idcirco primatum omnino tribuit.

I.

IVSTI DE COMITIBVS ROMANI
 VTRIVSQVE IVRIS INTERPRE
 TIS AC POETAE CLARISSIMI LI
 BELLVS FOELICITER INCIPIT IN
 TITVLATVS LA BELLA MANO. §.

In calce operis :

PER ME SCIPIONEM MALPIGLIVM
 BONONIENSEM. M. CCCC. LXXII.

(in 4° .)

Magni facienda est haec editio non tam ob ejus pulchritudinem & raritatem, quam quod ea certiores nos facit de Bononiensi typographo, quem penitus ignorarunt Maettarius & Orlandius, & de quo subdubitarunt eruditi quidam, qui ipsam editionem tractarunt.

Pri-

Primum folium anteriore sui facie vacat; altera sistit Epigramma Italum Jo. Bapti- BONO
stae de Reffrigeriis, Reipublicae Bononiensis a secretis, in Auctoris laudem, NIAE.
cujus primam stropham hic recitare placet:

On cancto mai de laura : ho Beatrice
Lun tofcho e laltro in fi legiadro stile :
Che duna bella man iusto gentile
Cum tanta altezza : che piu dir non lice .

Quibus quidem verbis etsi fortasse de Reffrigeriis nimio plus Poëtae suo tribuisse videri possit; certum tamen est, eum poëtica facultate excelluisse; & ad Petrarchae elegantiam, quem sibi imitandum proposuerat, prope accessisse (1).

Sequenti folio recto incipit opus ipsum, cui majusculis literis praeposita est adducta Latina inscriptio: cujusmodi quoque sunt inscriptio Epigrammatis J. B. de Reffrigeriis, ipsaque subscriptio ad calcem ultimi carminis posita.

Quot foliis omnino constet volumen, adamusim definire non valeo, quod exemplo Can. Devoti, quod unum ad hanc diem vidi, desit tabula carminum in opere contentorum, quam ad calcem adjectam esse discimus ex editionis descriptione (2), quae legitur tom. XI. *delle Memorie per servire alla Storia Letteraria*, Venetiis vulgatarum per Petrum Valvasensem, pag. 155. & seq. Laudatum exemplum constat ex foliis LXX., quorum primum continet, uti jam dictum est, Jo. B. de Reffrigeriis Epigramma; reliqua LXIX. Auctoris carmina. Signaturis, numeris, reclamantibus ac capitalibus literis caret: pro quibus tamen manu vel typis inserendis congruum spatium vacuum relictum est.

SCIPIONIS MALPIGLI nomen in alia editione sive Bononiensi, sive alterius cujuscumque loci, inscriptum, haecenus, quod sciam, inventum haud fuit, exceptis fortasse GUARINI Veronensis *Regulis cum glossis, super Carmina differentialia*, in quibus mentio habetur de quodam SCIPIONE (cujus agnomen reticetur), qui libro *Quotationes*, &c. addidisse dicitur, omisso loco & anno impressionis libri; quem Scipionem Mittarellius eundem esse conjicit, ac Scipionem Malpigium, qui anno 1472. opus Justi de Comitibus impressit; & Bononiae utrumque opus ab eodem facile excusum fuisse opinatur. Cum de anno, quo ejusmodi Regulae impressae fuerunt, nullo modo constet, posito quod Scipio, qui easdem impressit, fuerit Scipio Malpiglius, a vero non abhorret, typographum hunc duobus exiguae molis libris sub initium typographicae professionis impressis (si tamen duos impressit) vel fato concessisse, vel susceptam professionem abdicasse, aliique cuidam typographo (fortitan HUGONI RUGERIO & socio) omnem suum typographicum apparatus vendidisse.

Haec dico, quod diligenter collato *Pulchrae manus* caractere *Confessionarium* S. Antonini, & *Historiarum* Diodori Siculi mox referendarum, cum caractere minori, quo Azzoguidus usus est, ac denique cum caractere, quo Hugo Rugerius & socius anno 1474. M. Manilium, Val. Flaccum, H. Manfredi librum *de Homine* impressere, cum quibus omnibus (3)

Pul-

(1) Fu forse quello, che più d' appresso cammino dietro al Petrarca. Vide *Quadrum* tom. 2. pag. 197.

(2) Auctore P. Paitono.

(3) Omnes hi characteres, ipsiusque *Pulchrae manus*, Romani sunt, elegantes & nitidi, ex eo genere, quod typographi *Silvestrum & Leauram*

vocant. At differentiae, quae eos diligenter examinanti sese offerunt, & speciales quaedam notae, quae in unoquoque eorum occurrunt (excepto caractere *Pulchrae manus*, & operum Hugonis & socii), eosdem esse credere yentant.

BONO NIAE. *Pulchrae manus* character cum ratione magnitudinis, tum ratione formae, seu conrae conferri recte potest, cum solo caractere Rugerii & Bertochi perfecte figuvenire deprehendi: cum contra ab aliis plus minuve vel magnitudine, vel figura differre semper invenerim. Et quod praesertim animadvertendum est, quemadmodum characteres Confessionalium S. Antonini, Diodori, & Azzoguidianus differunt a caractere *Pulchrae manus*, ita & hi tres quatuorve inter se collati eodem modo ab invicem plus aut minus differre deprehensi sunt; ita ut periculosum sit, Diodori *Historias*, e. c., Azzoguido adscribere, quod facit Orlandus.

I I.

IESUS MARIA Dominicus

ncomenza uno Confessionale uulgar del reueré diffimo padre beato frate ANTONINO arziuescovo de fiorenza de lordine di frati predicatori ititulato Spechio de conscientia: elquale e libro degno et utile a chi desidera de saluar lanima;

Le rubriche de la presente opera ritrovarai in fine as signate;

BONONIAE IMPRESSVM
MCCCCLXXZ

(in 4° .)

Editio haec praecedente haud dubie nitidior, eadem etiam rarior censenda videtur: deest enim in omnibus cum generalibus, tum specialibus (1) catalogis, ejus cognoscendae causa a me evolutis; cum contra de illa plures Bibliographos verba fecisse invenerim, & ex ipsis quidam, uti Auctor Catalogi critici, de quo sub eadem dictum est, & Antonius Crevenna integros propemodum commentarios scripserint.

Quae ex eadem scrupulose exscripta huc afferuntur, occurrunt omnia primo folio verso; rectum vacat. Sequenti recto incipit opus ipsum in haec verba: *Omnis mortalium cura quam multiplicium &c. Dice Sancto Severino in el libro che fece de la filosofica consolatione*. Ad calcem adjecta sunt decem Decalogi praecipua Italicis rhythmis expressa, praemisso hoc disticho:

Chi uita eterna uole acquistare

Li dieci comandamenti de dio debe obseruare

Subjunctoque hoc altero:

Chi questa lege obseruera

Vita eterna acquistera

Verso folio habentur duae Latinae orationes: I. S. Thomae Aq., quam recitare solebat ante Missae celebrationem; altera brevior innominati auctoris, dicenda post Missam. Sequenti folio recto occurrit fidei symbolum Italico carmine redditum, subjuncto hoc Latino tetrasticho:

Ne

(1) Deest etiam in locupletissimo Catalogo Retulit autem eam cl. Denis in suo Supplementum operum S. Antonini a cl. P. Ballerinio adornato. Maectariano pag. 699.

Ne te detineat faevi fera regia ditis .

BONO

Haec lege : quae facili sunt modo scripta manu .

NIAE.

Monstrantur sancto quae sint fugienda libello :

Hoc certum est sacrae religionis opus :

Eodem verso incipiunt Rubricae, quae & aliud integrum occupant folium . Nullae sunt signaturae, numeri, aut custodes proprie tales . Ex octo quinternionibus constat, quorum ordinem designant reclamantes quaedam appositae in fine sex priorum (1), & in fine octavi, non quidem horizontaliter infra ultimam paginae lineam, sed perpendiculariter ad sinistram ejusdem lateris, eo loci ubi pagina ipsa terminatur . Haec eadem narrat Auctor Catalogi critici de alio S. Antonini Confessionali mox referendo, nisi quod ejusmodi perpendiculares reclamantes deesse notat, ubi prima verba sequentis quinternionis majusculis literis impressa sunt; quae exceptio in hoc locum non habet . Exstat pulcherrimum ejus exemplum in Corsimiana, aliudque non inferioris notae in Casanatensi (2) .

III.

Iesus : Maria ? dominicus

PROHEMIO

Ncomenza uno tractato uulgare o sia confessionale composto per lo Reuerendissimo padre Beato frate Antonino de lordine de frati predicatori arziue schovo de fiorenza . Elquale se intitula Medicina de la nima . Et e diuiso in cinque parte principale . Ne la prima parte de li dieci comandamenti . Ne la secunda de li septe peccati mortali . Ne la terza de li sacramenti de la chiesa . Ne la quarta se tracta de le uertu exornate lanima . Ne la quinta sono poste le excommunication de la leze .

Questo libro e necessario ala salute de ogniuno : Ma maxime fo facto per quelli che hanno cura de anime : azioche cognoscano et sapiano gouernarle et insieme cum esse saluarse et nõ per ignorantia dånarse

Ad calcem partis quartae :

BONONIE IMPRESSVM ANNO. M. CCCC.

LXXII.

(in 4º .)

Hoc alterum Confessionale (3) credi posset ex eadem Bononiensi officina prodiiisse, ex qua prodit praecedens, nisi alterius cum altero collatio, vel aliter sentien-

C

tien-

(1) Quinterniones sunt octo, & praeterea adest unus ternio; in fine autem septimi quinternionis deest reclamans octavi.

(2) Inter editiones Bononienses anni nota scau, carentes alia adferetur hujus Confessio-

nalis editio, perperam a quibusdam cum hac confusa, & eadem procul dubio, sicuti recentior, ita etiam accuratior.

(3) Incipit: *Quia tu scientiam repulisti &c. Dice Dio per lo profeta suo.*

BONO tiendum, aut saltem, (quod tutius est) nihil itatendum esse suaderet. Hujus
NIAE. enim character, etsi figura & oculo (ut ajant typographi) a praecedenti nihil
differat, & aequè pulcher & nitidus sit; alium tamen ab eo esse demonstrant li-
nearum intervalla, quae in hoc nonnihil minora sunt quam in illo; ita ut spatium,
e. c., linearum 23. illius, in hoc congruat integro spatio linearum 24.

Typographicum deinde artificium aliud est in uno ac in altero. Paginarum for-
ma in hoc longior est quam in illo, lineasque 34. continet, cum illius sint 32.
tantum. Primum voluminis folium in hoc prorsus vacat; operisque inscriptio pos-
sita fuit in summa pagina prima secundi; in illo vero, primo folio verso (uti sub
eodem dictum est) subjecta insuper nota loci & anni, quae in hoc sine causa
ad calcem partis quartae rejecta fuit.

Foliorum fasciculi in praecedenti fere omnes sunt quaterni; in hoc vero, maxi-
ma pars, quaterni. Sunt hi numero 12., quorum 10., quaterni sunt; unus ternus &
unus quinternus, ex quibus conflatur summa foliorum, sive chartarum 96. Et
in hac editione appositae fuerunt reclamantes perpendiculares, de quibus dictum
est sub praeced., non ubique tamen; nam in 4. fasciculo deest, uti & in sequenti (qui
ternus est) fortasse, quia, uti observat Auctor Catalogi critici, plus una vice jam lau-
datus, initia quinti & sexti fasciculi sunt characterè majusculo; quae exceptio
in superiori locum non habet, uti sub eodem diximus. Ultimum folium terni an-
te memorati, quo finitur secunda pars operis, anteriore facie septem tantum lineas
continet; reliquum ejusdem, uti & tota secunda facies vacant. Ultimum pariter
verum partis quartae, & pars quaedam ejusdem redi vacant. Volumen termina-
tur amplo indice rerum, de quibus in opere tractatur, praefixo hoc lemmate:

Tavola utile et breve a trovare qualunque cosa se determina in questa
operetta.

Quae tabula occupat folia tria cum dimidio (1). Exemplum hujus perrarae edit.
capitalibus deauratis vel pictis ornatum exstat in Bibliotheca privata SS.D.D.N.
Pii Papae VI.

IV.

„ La Somma di S. Antonino tradotta da incerto. Bologna 1472.
„ in 4°.

Ex Biblioth. Ital. Nic. Haymi edit. Mediol. anni 1773. tom. II. pag. 68. Hoc
idem opus hoc ipso anno prodiit Romae sub titulo *de Institutione simplicium
Confessorum* Latine. Vide autem quae de hac versione, priusquam in lucem pro-
dierit edit. Mediol. Biblioth. Haymi, scripsit cl. Mazzuchellius, vol. 1. par. 2. pag. 868.

V.

DIODORI siculi historiarum priscarum a poggio in la-
tinum traducti liber primus incipit, in quo hec con-
tinentur totius operis prohemium?

In fine:

BONONIAE IMPRESSVM. MCCCC7Z
FINIS

(in fol.)

Prae-

(1) Ad uberiores editionis notitiam, videnda
sunt quae de ea scripserunt Petrus Ballerinius
in indice operum S. Archiep. praefixo summae

Theolog. edit. Veronen. 1740. col. 77. et Auctor
Catalogi Critici, P. Patronus, tom. XI. *delle Me-
morie per servire alla Storia letter.* p. 145.

Præcedit tabula capitulorum sex operis librorum, quæ totum primum folium implet, & cui majusculis literis, præpositus est allatus titulus, *Diodori &c.* Sequenti recto habetur epistola Poggii ad Nicolaum V., quæ & dimidium fere versum occupat. Ad calcem operis non aliud legitur, nisi adducta subscriptio, *Bononiae &c.*

Huic editioni adjectum fuisse Cornelii Taciti libellum *de situ, moribus & populis Germaniæ*, testes sunt Deburius (1) uterque, ex quibus *le jeune* ejusmodi libellum sex foliis separatis contineri scribit; nec in omnibus exemplis reperiri monet; quod verissimum est: deest enim in exemplo caeteroquin optimo pulcherrimoque Bibliothecæ Angelicæ, quod unum ad hanc diem vidi. Ejusmodi defectus observatur etiam in pulcherrima editione Veneta anni 1476. per Andream Jacobi Katharensem, quæ Bononiensis repetitio esse videtur: ex duobus siquidem exemplis in Casanatensi exstantibus, alterum ejusmodi libello caret, ita ut non appareat, cujus loci & temporis sit editio: nam in hac Veneta subscriptio posita fuit ad calcem Taciti; in Bononiensi vero ad calcem Diodori, ultimo folio recto (2).

VI.

„ ANDREAE BARBATIAE Iurisperiti opera omnia per Balthazarem Azoguidum anno 1472. in fol.

Refert hanc editionem Deburius in sua Bibliographia instructiva, *Jurisprudence* pag. 106., cumque ea conjungit duas alias ejusdem generis, Baldi scilicet de Ubaldis opera juridica impressa Parmæ 1473. per Stephanum Corallum; & P. de Ancarano Consilia, Romæ per Adam Rot 1474. post quæ hæc notat: *Tous ces Jurisconsultes n'ont de recommandable que l'antiquité de leur édition, sans pouvoir néanmoins être regardés comme des livres rares, à moins que comme nous l'avons déjà dit, il ne s'en trouve quelques exemplaires imprimés sur vélin.* Hæc annotatio nihil certe Bibliographiæ studiosum doctiorem efficit; nec minimum ipsi satisfacere posse videtur. Jucundius profecto ipsi fuisset intelligere (quoniam id ex antiquioribus Bibliographis, qui easdem editiones memorant, intelligi non potest) quot voluminibus unaquæque ex tribus laudatis editionibus constet; quo caractere impressæ sint; aliæque ejusmodi, quæ Deburius ipse non raro notat de antiquioribus editionibus a se visis; quibusque de earum existentia, etiam nullo nominato speciali exemplo, legenti sit fides. Bibliographica deinde raritas editionum non ex curiosorum ingenio, aut ex pergamena, sed ex paucitate exemplarium, quæ ad nos pervenere, aestimanda est: & sive opera poetica sint, sive legalia, dummodo cum eorum antiquitate typographiæ opificii præstantia ac magnificentia (quæ raro desunt in vetustioribus librorum legalium editionibus) conjuncta sint, permagni faciendas esse arbitror.

„ HIERONYMI DE MANFREDIS il Perchè de Medicina ad instar Aristotelis Problematum: Liber de Homine et Conservatione Sanitatis. *Ad calcem*: Bononiæ impressum per me Ugonem Rucellum

c 2

„ ge-

(1) Ante Deburium, hoc idem annotavit Orlandus.

(2) Hanc editionem Orlandus adscribit Balth. de Azoguidis; nec dubito quin eodem numero habiturus fuisset & Confessionalia S. Antonini, si ea cognovisset. Sed quam infelix fuerit hic

Auctor in assignandis libris nullius typographi nomine signatis, genuino eorum impressori, ex consequentibus constabit. Videat interim L. quæ supra annotavimus sub *Pulchra Manu J. de Comitibus*, & quæ sub anno 1474. annotamus sub *M. Manilio*.

BONON. „ gerium et Dominum (*Doninum*) Bertochum Rugiensem (*Regien-*
 „ *sem*) Anno Domini. M. CCCC. LXXII. die prima Iulii. f.

Haec cl. Denisius pag. 16. *Suppl. Maettariani*, ex cl. Beyeri *Memoriis librorum rariorum*. Displicet autem vel prima vice, qua quidpiam ex ejus laboribus ante L. oculos sistere cogor, ab ipso me dissentire debere, & ejusmodi editionem libri de homine anni 1472. inter chimaericas amandare, nihilo plane me absterrente testimonio cl. Beyeri. Nam menda typographica, *Dominum & Rugiensem*, quae apud Beyerum in operis subscriptione occurrunt, quaeque Denisius ipse in suo opere emendat, lectorem, non ignarum editionis anni 1474. cum nota *Diei primae Iulii*, per eisdem typographos factae, non obscure moent, suspicari ipsi licere, quod sicut typographus (1) operis Beyerani in efformandis duobus vocabulis, quae nihil difficultatis continent, erravit; ita, & quidem multo facilius, in colligendis notis, quibus annus 1474. designatus fuisset, ob nimiam festinationem erraverit, postremis duabus omisis: quomodo multifarie erravit typographus Bononiensis (ut in proposito maneamus) operis *de Scriptoribus Bononiensibus* cl. Fantutii: in cujus tomo V. pag. 197., ubi de hoc ipso opere de Homine agitur, tres ejusdem referuntur editiones: prima anni MCCCC. LXXIII. per Ugonem Rugerium, & Doninum Bertochum *Die prima Iulii*; altera per eisdem anni 1467. (2); & tertia Veneta per Simonem de *Lettere* (Luere) anni 1614., omisa prorsus edit. anni 1474. Et vero si primam ex duabus hisce editionibus Bononiensibus, quas exhibet opus Fantutii (vel potius indiligentia typographi) probare libuerit (quidni ea probabitur, semel probata editione Beyerana anni 1472. per eisdem typographos, cum utriusque eadem omnino sit ratio?); tunc famosi hujus operis *del Perchè* tres agnoscendae erunt editiones, tribus proxime sibi succedentibus annis ab iisdem typographis factae; & quod fidem omnem superat, singulae eadem mensis ejusdem die, *Prima* scilicet *Iulii*, absolutae. Non vereatur autem Denisius ne editio anni 1474 in *Memoriis Beyeranis* aliquem ex nobilioribus locis occupare non possit; plurium enim insignium bibliothecarum catalogi inter rariores habendam esse satis aperte demonstrant. Quae autem in titulo a Denisio allato praecedunt verba, *Liber de Homine*, aut ex *Annalibus* typograph. excerpita sunt, aut procul dubio commentum sunt Beyeri.

MCCCCLXXIII.

I.

„ NICOLAI ORBELLI Andegavensis Ord. Min. de scientia Ma-
 „ thematica (3) liber unus. fol. per Baldaferem de Azoguidis. Bono-
 „ niae 1473.

Laudat hanc editionem Caillius pag. 29., & ex eo Maettarius tom. 1. pag. 324., cumque ipsis concordat Orlandium pag. 110. & 347. Waddingus memorat editionem Bononiensem anni 1483. nullo nominato typographo.

II.

(1) Menda numerorum, quae in libris impressis frequenter occurrunt, etsi ut plurimum a typographorum indiligentia proficiscantur; interdum tamen amanuensium, quin & ipsorum auctorum, errata esse experientia compertum est.

(2) Persuasum habeo, Fantutium scripsisse

1497., sicuti legitur apud Orlandium; sed typographum, invidia nota, convertisse 1497. in 1467.

(3) Diminutus valde videtur esse hic titulus. Vid. sub anno 1485.

II.

Religiosissimi uiri s^{ci} PETRI de BERGOMO ódinis p^{re}dicato^{rum} sacre
theologie p^{ro}fesso
ris eximii sup omnia opa diuini doctoris Thome aquinatis tabula feliciter incipit.

In calce:

Anno dñi. Mccccclxxiii. die údecimo martii ex officina Baldaferis azoguidi Ci
uis bononiensis. Bononie.

(*In fol. par.*)

Allato titulo immediate subijcitur Auctoris commentatio, in qua rationem constructionis tabulae, quidque ad propositam materiam inueniendam, observandum sit, declarat. Huic subijungitur Catalogus operum S. Doctoris, ac doctrinae ejus approbatio per Urbanum PP. V., Universitatem Parisiensem, & Innocentium PP. VI., quorum diplomata afferuntur. Incipit deinde opus ipsum, quod desinit folio verso, ubi occurrit adducta subscriptio. Sequenti, eoque ultimo folio recto, habetur registrum foliorum omnium, quae praecedunt, quod in aliquibus exemplis desiderari adverti: hoc enim folium, siue plagula adjectitia est; ac in registro, quod exhibet, minime comprehenditur. Editio est sine signaturis, numeris, & custodibus; caractere consueto Balthasaris excusa; nimis tamen abbreviaturis deformata. Exstat in Casanatensi, in Angelica, & apud Canon. Devoti.

III.

ALEXANDRI Imolensis cognomento TARTAGNI Comment. in secundam
Digesti veteris partem, curante Achille Tuvato & cum Epistola Franci
sci Puteolani ad eundem. In fol. mag. Bononiae typis Andr. Portiliae 1473.

APOSTILLE seu additiones secundae partis. ff. ueteris ad Bar. excellentissimi utriusque iuris doctoris domini Alexandri de imola

Ad calcem ultimae columnae.

Excellentissimi iuris p^{ro}tificii Ce
sarei monarce. D. Alexandri de
Imola: additiones ad Barto. aenis (*sic*)
formis: per Andream Portiliam
Bononie diligentissime posite s^{un}t
xii. Calendas Ianuarias. M. CCCC.
LXXIII.

FINIS.

(*in fol magno.*)

Volumen hic sese offert, praecipuis, ne dicam omnibus, Bibliographiae scriptoribus ignotum; quodque ad typographiae Bononiensis historiam amplificandam perficiendamque nonnihil conferre posse videtur. Duas complectitur partes, quarum prior, altera longe major, in calce exhibet Epistolam Francisci Puteolani (eiusdem

BONON.

dem nempe viri docti, qui opera omnia Ovidii Bononiensibus typis anno 1471. vulganda curavit, uti sub eodem anno visum est) ad Achillem Tuvatum, quae nisi aliquanto prolixior foret, ob res non parvi momenti, quas continet, tota hic ante lectoris oculos sistenda foret. Brevitati autem consulentes, contenti erimus postrema ejus verba, quae propius historiam typographiae attingunt, recitare. *Traeciare igitur* (inquit Puteolanus) *factum est ab Andrea Portilia daedalicis impressore, quod hujus (Tartagni) commentaria excuderit. Neque enim dubito futurum ut non damnent qui semel operis utilitatem perspexerint. Tu autem, mi Achille, cum sacris legibus vigilanter insistas, perge; & quemadmodum hujus impressionis auctor extitisti; ita ut additiones ad Bar. & reliqua Alexandri conjectanea imprimantur effice: nam spondeo iis, qui leges caesareas pontificiaque jura tecum venerantur, te magnum operae pretium facturum. Vale.*

Andreas itaque Portilia, qui haecenus inter solos Parmenses typographos numeratus est, & inter primos Bononiae civitatis impressores posthac haberi poterit. Hoc autem eodem anno 1473. invenitur impressisse Parmae Triumphos Francisci Petrarcae cum comment. Francisci Philelphi, & nota diei, *Pridie Nonas Martii*; quae editio exstabat olim in Bibliotheca Ducis de la Valliere, & accurate describitur in Catalogo ejusdem Bibliothecae, tom. 2. pag. 501.; ita ut de ejusdem veritate nullo modo dubitandum sit. Nil autem prohibet, Portiliam usque ad id tempus Parmae versatum fuisse, & post absolutam Petrarcae impressionem, Bononiam, urbem non longe distitam, se contulisse, ibique ante ejusdem anni finem Tartagni volumen suis typis excudisse. De editione Petrarcae suo loco recurret sermo. Hic tantum annotabimus in ipsa, sicuti & in praesenti editione Portiliam, *Daedalicum* impressorem vocari.

Infra laudatam Puteolani Epistolam sequens legitur epigramma:

Sacrae itpr̄s cedas iā Bartole legū
Et tu cū Baldo: Cinna diserte tuo
Iuris Alexāder doctor legūq̄ pitus
Cornelii decorat q̄ p̄bitate for̄e
Scripsit facūdis hec cōntaria ur̄bis
Maximus īgenio candidus eloq̄o.

Editio est sine signaturis, numeris, custodibus ac registro. Character Romanus est, *Silvio* aliquanto major; sed in quo ruditatis quaedam & non modica inaequalitas apparent; ut *Daedalici* agnomen Portiliae immerito tributum fuisse videri possit. Paginae bipartitae sunt, lineae 55., margines amplii, charta nonnihil fusca, sed optima.

Altera pars, quae additiones ad Bartholum continet, quod pertinet ad typographicum artificium, nihil a praecedenti differt. Volumen exstat in Casanatenſi.

IV.

„ LVD. BOLOGNINI Repetitio Rubricae ff. de rebus creditis &c.
„ Bononiae per Ugonem Rugerium 1473.

Eruietur (inquit Denisſius pag. 23.) *hoc ex edit. Veneta 1475., quam vide infra.* Recte sane. Rarissimam autem esse ejusmodi Bononiensem editionem, & longe rariorem Venetae anni 1475., ex qua *eruietur*, necesse est. Hujus enim exemplum possidet Dresdensis Bibliotheca; illius vero haecenus ignoratur Bibliotheca, in

in qua fortasse existat, si tamen existat. Cll. porro scriptores Mazzuchellius & Fantutius, non aliam hujus operis antiquiorem editionem agnovere, quam quae habetur in Auctoris *Interpretationibus ad omnes fere leges*, Bononiae impressis anno 1495., quas vide suo loco.

BONONIA

V.

„ L' Epistole, Vangelj et Lezioni di tutto l'anno. In Bologna 1473.

Ita Orlandius, *Origini* &c. pag. 328., & ex ipso Paitonus, *Bibliot. degli Autori Antichi Greci e Latini vulgarizzati*, tom. V. pag. 147. Deest autem apud cl. Longium, *Biblioth. Sacr.* edit. Parisiensis 1723., cujus me maxime movet authoritas.

MCCCCLXXIV.

I.

LIBER . PANDECTARVM . ME
DIGINAE . OMNIA . MEDICI-
NE . SIMPLICIA . CONTINENS
QVEM . EX . OMNIBVS . ANTI-
QVORVM . LIBRIS . AGGRE-
GAVIT . EXIMIVS . ARTIVM .
ET . MEDICINAE . DOCTOR .
MATTHEVS . SILVATICVS .
AD . SERENISSIMVM . SICILIE
REGEM . ROBERTVM .

(*In calce.*)

Opus pandectarum medicine emédatur per eximium artiū & medicine doctore dominū & magistrū Matheum (*sic*) moretū brixiantū Bononie in medicina & astronomia legētē Et impressum p magistrū Johannem Vurster de Kampidona

ANNO . DOMINI : M : CCCC :

LXXIIII

(*Ingens vol. in fol. magno*)

Præcedit Matth. Moreti Epistola nuncupatoria ad Franciscum de Gonzaga, Cardinalem Mantuanum, ac Bononiae Legatum, quam hisce verbis claudit: *nec quisquam mihi hoc munere dignior videbatur, quam tu, qui huic florentissimo Gymnasio praesidis, ac philosophos praesidio tuo foveas. Felix itaque sit reverentissima D. tua, cui me humillime commendo*: quae quidem verba perspicue ostendunt, Moretum versatum fuisse Bononiae, cum ejusmodi epistolam scribebat. In subscriptione autem conjungitur emendatio voluminis cum ejusdem impressione: *Emendatum per Matthaeum Moretum Bononiae in Medicina &c. legentem, & impref*

BONON. *pressum per Mag. Jo. Wurster de Campidona*. Quae loquendi ratio (praefertim si prae oculis habeantur quae Moretus dicit in sua epistola) legenti non obscure indicant, quod sicuti opus Bononiae emendatum fuit, ita & ibidem fuisse impressum.

Fatetur cl. Saxius, qui modis omnibus praeclaram hanc editionem urbi patriae vindicare studuit, cum primum eam evolveret Mediolani in Biblioth. S. Victoris, ancipitem se haesisse, num forte Wurster antequam Mediolanum migraret, Bononiae typorum suorum primordia collocasset; & ad dubitationem sibi subortam dispellendam ad duo confugit: quorum alterum est levissima ratiuncula ab ipso adducta initio suae orationis, quae probe expensa contrarium potius evincit; alterum est falsa (plus quam dubia certe) hypothesi, uno Orlandii testimonio nixa, nimirum ingens hoc volumen Bononiae impressum fuisse a Balthasare de Azoguidis anno 1474; & ex commentitia ejusmodi editione ortum habuisse Mediolanensem ejusdem anni. Sed ipsum loquentem audire praestat: *Quocirca congrue ad historiae fidem conciliari res potest, si dicamus, anno 1474, primo editas fuisse Neapoli haec Pandectas die prima Aprilis (quod certo certius est) postmodum libri summe proficui novitate invitatum Moretum, manum eidem apposuisse, ac curasse, ut Bononiae emendatior prodiret; ac denique fama optimi exemplaris Mediolanum delata, arreptam cito citius (notet Lector hoc CITO CITIUS) fuisse a Johanne Wurster occasionem praestitit, tertiamque elaboratam editionem simili prorsus methodo, ac fideli verborum omnium codicis Bononiensis impressione, qui mos eo tempore typographis familiaris fuit, easdem omnino nuncupatorias Epistolas, Elogia recudentibus. Neque longe a vero aberrare me existimaverim si conjectando hoc quoque subjungam, videlicet ad evulgandum in hac urbe praeclarum Matthaei Silvatici laborem, nobili quodam aemulationis stimulo incitatos fuisse Mediolanenses, ut civem hunc suum (1) adeo de re medica benemeritum, patriae veluti redonarent, aegre ferentes gloriam, quam hic promeritus fuerat, alieno tantum in solo eidem deferri. Ex hac Saxii oratione clare patet, patriae amorem etiam literatos homines nonnunquam extra se agere, tantamque mentis oculis caliginem affundere, ut ne evidentissima quidem videant. Si Mediolanenses cives, hujus operis impressione, civem suum patriae redonandum curarunt, aegre ferentes gloriam quam promeritus erat, alieno tantum in solo eidem deferri, Neapoli scilicet & Bononiae, cur ad exemplum duarum harum urbium, in tertia celebrati operis editione, in eorum urbe, ipsis urgentibus facta, post verbum *impressum*, addendum non curarunt, *Mediolani*, quo lectoribus exploratum fieret, reipsa apud ipsos eam proditisse? Fatetur ipse Saxius ex Epistola dedicatoria Moreti, quae in principio legitur, colligi, editionem potius proditisse Bononiae, quam alibi: quod idem dicere etiam potuisset de subscriptione, uti antea observatum est. Quare igitur & typographus, & ipsi Mediolani cives dubietatem de medio tollendam non curarunt, quod unius verbi *Mediolani* additione facere proclive erat?*

Non ita imprudenter fuere duarum subsequentium hujusmet operis editionum (quas ad manus habui) artifices, Hermanus scilicet Lichtenstein, & Johannes Colonienensis cum socio, qui cum suis editionibus eandem epistolam Moreti ad Card. Gonzagam praeposuisent, eademque subscriptionis formula, quam adhibuit Wurster, usque ad verbum, *impressum*, usi fuissent, ne quis crederet erroneos typographos eos fuisse, & editiones alibi quam in urbibus, in quibus praedia sua fixerant, proditisse, post verbum, *impressum*, ea addidere, quae ad erroris occasionem tollendam

ne-

(1) Aequae ac Homeri, incerta videtur patria Silvatici.

necessaria erant, *Vicentiae* nimirum in prima, & *Venesiis* in altera: solus Wurster Lectori divinandum reliquit, suam editionem Mediolani prodidisse.

Sed missis, quae cl. Scriptor conjectando tantum commentus est; veniamus ad ea, quae uti certa Lectori proponit, qualis est chronologia trium editionum operis Silvatici, eodem anno 1474. factarum. Epochæ editionis Neapolit., dies scilicet prima Aprilis anni 1474., certissima est: caetera ad arbitrium conficta, & veritati aperte contraria. Et primo, unde intellexit Saxius, Moretum *novitate libri summe proficui* (editionis nimirum Pandectarum Neapolitanae) *invitatum, manum eidem apposuisse, & curasse ut emendatior Bononiae prodiret?* Moretus, quo tempore editionem suam vulgavit Bononiae, verisimiliter nihil adhuc intellexerat de editione Neapolitana: ejus certe in sua praefatione ad Card. Gonzagam omnino non meminit; contra ea dicit, quae ipsum mss. codicibus tantummodo usum fuisse demonstrant. *Quocirca* (inquit) *non dubitavi tuae reverendissimae D. gratum fore, si medicinae Pandectas, quas ob transcriptorum imperitiam jam fere periisse animadvertissem, summo studio atque diligentia emendarem, & ab integro illas in lucem reducerem.* Ubi, quaeso, hic est editio Neapolitana, in cujus subscriptione Angelus Cato Supinas *magna cum diligentia & emendate imprimendas* se curasse ait, sicut ait Moretus in laud. praefat.: qui si prae oculis habuisset editionem Neapolit., non omisisset Catonem falsitatis arguere, & cum imperitia transcriptorum conjunxisset & ejusdem indiligentiam. Praeterea quis non miretur angelicum & pene divinum Moreti ingenium, incredibilem ejusdem in legendis libris, eorumque erratis notandis tollendisque celeritatem, nec minorem in iis emendate imprimendis in Balthasare promptitudinem, quorum utrumque supponere necesse est, admissa absurda Saxii hypothese, qui Moretum post acceptam editionem Neapolit. novae editioni manum admovisse comminiscitur, atque errata, quae in illam irreperant, ab hac sua (bona saltem ex parte) sustulisse pronunciat: *postmodum libri summe proficui novitate invitatum Moretum manum eidem apposuisse, & curasse ut Bononiae emendatior prodiret.* Editio Neapolitana ante 1. Aprilis lucem certe non vidit: supponatur eodem mense ad manum Moreti pervenisse, qui, Saxio nos docente, nullam antea ejusdem notitiam habebat: *libri enim summe proficui novitate invitatus Moretus novae ejusdem editioni emendatiori adornandae manum admovit.* Spatio itaque paucorum mensium, quinque puta, vel sex, Moretus opus Pandectarum evolvit, menda, quae in editionem Neapolitanam irreperant, sustulit, sicque emendatum Balthasari imprimendum tradidit, & absoluta hac nova editione, adhuc ex IX. mensibus anni 1474., qui reliqui erant post absolutam editionem Neapolit. tantum temporis supererat, ut nova editio magni voluminis ante anni exitum, Mediolani adornari posset. Credet haec fortasse qui librum nunquam vidit; at certe non credet qui ipsum evolverit, & ad peregrinas voces, quibus refertus est, animadverterit. Sed quid opus est argumentatione ad refutandam hypotheseim Saxii de editione Neapolitana, a Moreto visa, antequam suam adornaret, & de hac intra paucorum mensium spatium absoluta? Audiatur ipse Moretus, cujus praefationem vel non legisse vel non satis attendisse ad ea, quae Moretus de suo labore narrat, videtur Saxius. Post verba, quae ex eodem supra retulimus, subdit Moretus: *Et ego libentius hoc quus. (librum emendandi) suscepi, ut caeteris quoque prodesse possem, qui hujus scientiae amatores existunt. In qua quidem re intelligas me eundem fere assumpsisse laborem, quem is, qui opus istud edidit, &c.* Quae quidem verba aut putidam Moreti jactantiam continent, aut certe demonstrant, eundem per notabile temporis spatium, duos puta, aut tres annos novae huic editioni adornandae adla-

BONON. borasse: quod quidem etiam multo manifestius fit, si ad caetera, quae deinde addit, (quae brevitatis causa praetermittimus) attendatur.

Quis praeterea non miretur Saxii nostri liberio rem stilum in iis verbis: *simili prorsus methodo, ac fideli verborum omnium codicis Bononiensis* (per Baltahaf. Azoguidi excusi) *impressione*? Vidit ergo Saxius hunc Bononiensem codicem, eumque cum Wursterano contulit; cum tamen antea non modo eum se vidisse non dixerit, sed ejus existentiae non alium testem laudavit, quam unum Orlandium, non secus ac caeteri Bibliographi, qui commentitiae hujus Azoguidianae editionis meminerunt.

Scire deinde velim, quo ex fonte didicerit Saxius, editionem Azoguidianam (si tamen ea unquam extitit) & Wursteranam posteriores esse Neapolitanam. Constat certe Wursteranam & Neapolitanam (de Azoguidiana nihil attinet loqui) eodem anno 1474. prodiisse. Sed propter defectum diei in Wursterana, non nisi divinando affirmari potest, eam posteriorem esse Neapolitanam. Et qui primatum Neapolitanam tribuerunt (uti Deburius uterque) nulla certa ratione ducti ita sensisse videntur; & vix dubito, quin cautiore futuri fuissent, si de praesenti, quam penitus ignorarunt, quaeque Neapolitanam rarior est, quidpiam subodorati fuissent (1).

Disputationem longiorem de hac editione contra Saxium institutam concludam, ingenue profitendo, me paratum esse eam alteri cuiquam loco tribuere, Mantuae puta, uti placet Leop. Camillo Voltae, qui & ipse, non secus ac Saxius, nititur unius Orlandii testimonio circa Editionem Azoguidianam anni 1474., aut etiam ipsi Mediolano, si necesse foret, si futuris temporibus accidet, ut ejusmodi editio e tenebris aliquando in lucem efferatur (2).

Observet interim B. Lector, me in superioribus inter typographos *errones* tacite annumerasse Wursterum nostrum; etsi cum ea scriberem, non alterius loci, in quo praela sua tractasset, certam notitiam haberem, quam Mantuae. Ex opusculo autem cl. Voltae (nuperrime mihi commodato ab Ill. Comite Astorio) pag. 24. & 25. apparet, eum annis 1475. & 1476. Mutinae, urbe non plus quam 20. millibus passuum Bononia disita, impressisse: quo fortasse migravit post absolutam Bononiae editionem Pandectarum, vel sua sponte, vel ab aliquo ejus urbis literato viro accersitus.

Quod ait laud. Bibliographus de chartae qualitate, quae ut ipse ait, *dalla marca, e dalla tessitura rilevasi esser della fabbrica di Mantova*, nil omnino probat: infiniti enim sunt libri in diversis locis impressi, in quibus eadem charta adhibita fuit, uti ante nos varii scriptores jamdudum observarunt. Praeter has Pandectas mihi ad manus sunt Aristotelis Problemata ex versione Theod. Gazae, Mantuae a Wurstero una cum Jo. Baumeistero sine anno impressa, alio tamen characterere, qui proxime accedit ad characteres, quibus Bononiae anno 1472. impressa fuerunt Confessionalia S. Antonini. Insigne tamen chartae horum problematum, ipsaque charta longe alia sunt ac ea, quae in Pandectis observantur.

Epistola nuncupatoria Moreti occupat duas priores columnas voluminis, & undecim lineas tertiae: post quas, relicto congruo intervallo, incipit operis tabula, praefixo characterere majusculo, hoc titulo: *Tabula Capitulorum quae in Pandectis continentur, per ordinem Alphabeti*; quae tabula implet fere columnas 14. sive 7. paginas. Interjecto deinde folio albo, incipit opus ipsum praefixo allato titulo. Editio magnifica est, optimo characterere. Rom., optima charta, amplis margini-

(1) Ob diem 1. Aprilis (quae longe distat ab anni sine adscriptam edit. Neapolit., detur hanc praecessisse Wursteranam, quid inde?

(2) Bononiae & alibi frustra quaesita fuit haec editio.

nibus, sine signaturis, numeris, ac custodibus, sed cum registro (1) foliorum in fine, sive ultimo folio recto (2). BONON.

II.

GVILIELMI DVRANTIS Speculum Juris cum additionibus, partes quatuor, voll. III. in fol.

Ad calcem primae:

„ Finitur prima pars speculi Guilelmi durati: cum additionibus
„ Iohannis Andree suo loco ubique positis: & Baldi. bononiensis impressa
„ per egregium virum Balthasarem de azoguidis civem bononiensis. Anno
„ domini. M. CCCCLXXIII. die quinta Ianuarii.

Ad calcem secundae:

„ Explicit sancta pars speculi Guillelmi durati cum additionibus Iohannis
„ andree suo loco positis nec non cum additionibus Baldi. Impressum Bononiae
„ in officina Baldassaris azoguidi civis Bononiae. Anno domini M. CCCCLXX
„ IIII. die. XXI. Maii.

Ad calcem tertiae:

„ Finitur tertia pars speculi Guillelmi durati cum additionibus
„ Iohannis Andree ubique positis Bononiae impressa per egregium
„ civem Bononiensem Balthasarem de Azzoguidis, sine anni nota.

Ad calcem quartae:

„ Explicit &c. Impressum Bononiae in officina Baldassaris azoguidi
„ civis bononiensis. Anno domini M. CCCCLXXIII. die. XXI. Maii.

Allatae subscriptiones singularum partium rarissimae hujus editionis, diligenter exscriptae fuere ex optimo exemplo, quod possidet insignis Bibliotheca PP. Olivetanorum S. Michaelis in Busco prope Bononiam. Et cum vererem, ne forte amanuensis in secunda, aut quarta, quae, quod spectat ad temporis notam, eadem omnino sunt, minus accuratus fuisset, aliud earundem exemplum, scrupulosius etiam, quam primum, ex ipso originali descriptum, transmitti ad me curavi, quod usque ad minimos apices cum priori consentire inventum est: ita ut de earum accuratatione dubitari nullo modo possit.

Non est autem ita insolens, ut in diversis ejusdem operis partibus, etiam diverso tempore impressis, eadem temporis nota legatur; uti non unius, vel nostrae aetate vulgati operis, exemplo constat, cujus diversis partibus vel auctoris sive curatoris voluntate, aut typographi incuria, eadem temporis nota apposita fuit, etiam alio atque alio tempore excusis.

Bononiensis hujus operis typographus, vel potius opera, Latinae linguae verissimiliter ignarus, vel ipse sua sponte, vel magistri sui iussu, volens quartae ejusdem parti subscriptionem adscribere, sicuti adjecerat praecedentibus, satis esse credidit, si eadem verba, quae ad calcem secundae legebat, in hac repeteret: quod manifestum fit cuicumque alteram cum altera conferenti: non enim tantum

d 2

men-

(1) In hoc registro omisae sunt unius quintae.

(2) Brevis haec descriptio respicit exemplum Ill. C. Astorrii, quod ejusdem comitate per plures menses apud nos mansit. Alia longe pro-

lixior, quae ad singula voluminis folia excusatur, eodem Comite procurante, ex exemplo Bibliothecae S. Eremitae Camaldulensium in Etruria, transmissa ad nos fuit; quam in summa cum hac nostra convenire observavimus.

BONON. mensis & dies mensis in utraque iidem sunt, sed & verba ipsa & eorum collocatio; ut liquido pateat alteram ex altera descriptam esse. Quamvis non improbabile sit, technam aliquam librariam hic fortasse delitescere.

Quodlibet ex tribus operis voluminibus, cum indicibus capitulorum partis, vel partium, quas continet, tum registro foliorum per verba initialia, instructum est. De signaturis, numeris, & custodibus nil mihi specialiter significatum fuit.

Post verba, *Die V. Januarii*, quibus terminatur subscriptio primi voluminis, in editionis descriptione Bononia transmissa, haec leguntur: „ In aliis vero fo-
„ liis eidem volumini adjectis (quae non esse videntur impressionis ejusdem)
„ incipiunt: *singularia dicta etiam notabilia collecta et notata in hoc brevi compendio*
„ *per illustrem doctorem Dñum Matthaeum Mattefilanum Bononiensem*: In calce ve-
„ ro: *Expliciunt notabilia illustris Doct̃or. Matthaei Mattefilani Bononiensis exem-*
„ *plata in proprio exēplari supradicti. d. Mathaei. Deo. Gr̃atias. Amen.* quae non erant omittenda.

Hujusmet exempli S. Michaëlis in Busco meminit cl. Sartius in Historia Gymna-
sij Bononiensis par. 1. pag. 397. ubi & aliud in publicam ejusdem urbis Biblio-
thecam illatum fuisse se audivisse subdit,

III.

„ Vita del nostro Signor miser Yesu christo & della sua gloriosa
„ Madre Vergine Madonna sancta Maria. (Post praefationem legitur
„ Epigramma 20. versuum). Stampata in Bologna in casa di Bal-
„ dissera de li Arciguidi (sic) adi dieci di decembre M. cccc.lxxiiii.
„ in folio .

. Exscripta haec sunt ex cl. Mittarellii Append. ad Codd. niss. Biblioth. S. Michaë-
lis Venetiarum prope Murianum, pag. 478. Editio refertur ab Orlandio & Maet-
tario,

IV.

MARCI MANLII POETAE CLARISSIMI AS
TRONOMICON AD CAESAREM AVGVST
VM LIBER PRIMVS. *¶ & sequentes IV.*
ARATHVS GERMANICI AD AVGVSTVM
Ad hujus calcem :

? FINIS ?

BONONIAE IMPRESSVM PER ME VGNEM
RVGERIVM ET DONINVM BERTOCHVM
ANNO DOMINI. M. CCCCLXXIII. DIE VIGESI
MA MARTII ; LAVS DEO AMEN ; ; .

(in fol.)

. In fronte primae paginae legitur allatus titulus, *Marci, &c.* majusculis literis
excusus. Poëma desinit folio verso: post quod sequuntur alia duo folia, in quo-
rum primo habentur *quaedam* de ipso Manilio, ejusque opere, auctoris innominati,
cum

cum indice capitum librorum ejusdem. In secundo recto, index figurarum ponendarum sub quovis capitulo Phaenomenorum Arati, qui sic incipit: *In fine hujus primi capit. ponitur iuppiter super aquila*; pro quibus figuris ponendis sub quovis capitulo reipsa congruum spatium vacuum relictum est. Hae tamen figurae in exemplis a me visis, qualia sunt, pulcherrimum Biblioth. privatae SS. D. N. Pii PP. VI., aliudque Biblioth. Angelicae, & tertium apud Can. Devoti, omnino defunt: & vereor ne ullum exstet exemplum, in quo eas spectare liceat. Haec Phaenomena, in hac editione, in triginta sex capitula distributa sunt, & ad eorum calcem subjunctum fuit Germanici (1) Prognosticon, quod incipit: *Aethereum venit taurus sub imbris atrum*, & desinit: *Haec eadem tibi signa dabunt non irrita pisces*; sub quo legitur allata subscriptio. Phaenomena Arati cum adjuncto Germanici Prognostico, 14. plagulis continentur. Editio, signaturis, numeris, custodibus, ac literis initialibus librorum & capitulorum caret.

BONON.

De hac editione omnino videnda sunt, quae scribit Maettarius, tom. 1. Annalium pag. 336. edit II., & quae annotavimus nos ipsi in Catal. Rom. Edit. Saec. XV., ubi inter alia ostendimus, nullos cujusquam interpretis, necdum Laurentii Bonincontrii, commentarios ipsi adjectos esse (2).

V.

C. VALERII FLACCI SETINI BALBI ARGO
NAVTICON LIBER PRIMVS INCIPIT FELI
CITER.

In calce:

BONONIAE IMPRESSVM PER ME VGNEM
RVGERIVM. ET DONINVM BERTOCHVM
REGIENSES ANNO DOMINI. M. CCCC. LXX
III. DIE. SEPTIMA: MADI; LAVS. DEO:
: ; AMEN; :

(*in fol.*)

Quinque ad hanc diem hujus editionis exempla in manus nostras incidere: primum in Biblioth. privata SS. D. N. Pii PP. VI., duo (3) in Casanatensi, qua-

(1) Sub nomine Germanici excusum est in edit. Londinensi Poëtarum Latinorum edit. 1713. pag. 1566.

(2) Orlandus in suo opere pag. 110, ubi recenset Bononienses editiones, quae ex officina Azoguidiana prodierunt, sub anno 1474. cum Speculo Judiciali Guillelmi Durantis, Matthaei Silvatici Pandectis &c., conjungit & M. Manilii Astronomicum, quam Azoguidianam hujus poematis editionem repetit & in altera sui operis parte studiosu: elaborata. Sub sequentibus autem typographis Hugone Rugerio et Donino Bertocho omittit praesentem editionem, quae certe ex eorum praelis prodiit, eaque eos fraudat & in altera sui operis parte. Si tam Azoguidiana quam Rugeriana &c. editionis quodammodo meminisset, credi posset, Manilii Astronomicum ab utriusque eodem anno 1474.

excusum fuisse. Sed omisso editionis, in qua Rugerii & Bertocho nomin capitalibus literis impressa leguntur, ab omnibus accuratis bibliographis, qui Manilium anno 1474. Bononiae excusum fuisse noverunt, laudata, & recensio editionis, quae in nullo alio catalogo, praeterquam in suo opere legitur, me plane convincit, ipsum nonnisi unam Bononiensem editionem Manilii anni 1474. agnovisse; quam subinde vel memoria, vel inaccurato quodam commentario, vel falsa relatione deceptus, typographo, ad quem non pertinebat, adscripsit. Hoc autem exemplo docemur consimile errorum forsitan ab ipso admissum fuisse circa Silvatici Pandectas.

(3) Alterum ex ipsis, notis Mss. editioni ipsi coaevis instructum est.

BONON.

quartum in Angelica, quintum apud Canon. Devoti. Nulla cujusquam editoris epistola, aut monitum in ipsa occurrit; nec foliis signaturae, aut numeri vel reclamantes appositae fuere: regitro praeterea & indice caret. Editio magnifica est, amplissimo margine, eodem caractere rotundo ac praecedens, paginarum lineae 35.

VI.

HIERONYMI de MANFREDIS liber de Homine et conseruatione sanitatis ad Iohanem Bentiuolum.

In calce:

BONONIAE IMPRESSVM PER ME VGONEM RVGERI
VM. ET DONINVM BERTOCHVM REGIENSES ANNO
DOMINI. M. CCCC. LXXIII. DIE PRIMA IVLII.

(*in fol.*)

Liber hic vulgo appellatur *il Libro del Perchè*; quia singula ejus capitula ab eo vocabulo incipiunt. Italica lingua exaratus est, licet ejus inscriptio ac subscriptio, ipsaque Epistola ad Iohannem Bentiuolum Latina sint. Epistola occurrit primo folio verso; & sequenti recto incipit Index quaesitorum, qui undecim implet folia, seu exactius paginas XXI. Editio est eodem caractere ac praecedentes duae, quibus tamen pulchritudine cedit. Signaturis, numeris, reclamantibus, ac regitro caret: paginarum lineae XL. Exstat in Casanatensi, in collect. Abb. Nic. de Rossi, apud Can. Devoti, &c.

VII.

„ ANTONII de BVTRIO Repet. Capit. *Vestra* &c. per Ugonem
„ Rugerium, 1474. *in fol.*

Ex Catal. Bibl. Pinellianae, tom. I. p. 183. & tom. V. p. 219.

VIII.

„ PETRI de ANCARANO Repet. Cap. *Postulasti* de Foro com-
„ petenti. Bononiae per Ugonem de Rugeriis 1474. *in fol.*

Ex eod. Catal. iisd. locis.

IX.

„ *Ejusd.* P. de Ancarano Repet. Cap. *Canonum Statuta* de Confi-
„ tutionibus. Bononiae per Ugonem de Rugeriis 1474. *in fol.*

Tom. I. ejusd. Cat. hac edit. signatur an. 1475. (errore forsitan typogr.), tom. autem V. refertur sub anno 1474.

X.

„ ANDREAE BARBATIAE Siculi Repetitio solemnisis de fide in-
„ strumentorum. *Ad calcem:* Bononiae est impressa Cal. Februarii.
„ M. CCCC. LXXIV. *in fol.*

Ex Supplem. Maettariano Denissi, pag. 34.

MCCCCLXXV.

MCCCCLXXV.

I.

Iesus : Maria : dominicus :

PROEMIO.

Ncoméza uno tractato uulgare o sia confessio-
nale composito p lo reuerédissimo padre Bea-
to frate Antonino de lordine de frati predicatori
arziueschouo de fioreza . Elquale se intitula medicía
de lanima Et e diuiso in cinque parte principale . Ne
la prima parte de li dieci comandamti . Ne la secúda
de li sette peccati mortali . Ne la terza de li sacramti
de la chiesa : Ne la quarta se tracta de le uirtu exónã
te lanima . Ne la quinta sono poste le excomunicatõ
ne de la leze .

Questo libro e necessario a la salute de ogniuno :
Ma maxime fu facto per quelli che hanno cura de ani-
me : azioche cognoscano & sapiano gouernarle & f
sieme cù esse saluarle & nõ per ignorãtia dañarle .

Ad calcem partis quartae :

BONONIE IMPRESSVM ANNO . M . CCCC
LXXY.

(in 4º .)

Quae de antiquiore hujus Confessionalis editione sub anno 1472. dicta sunt, eadem pene omnia & in hanc admissim quadrant. Plagulae; ut in illa, sunt numero 96., integrarum paginarum lineae 34. Subscriptio, eodem modo partita, in utraque ad partis quartae calcem posita fuit. Eaedem Inanitates, quae in illa habentur, iisdem locis & in hac occurrunt. Utrique ad calcem subjunctae fue-
re binæ latinae orationes, altera ante missam, altera post, dicendã; decem Decalogi
praecepta & fidei Symbolum Italicis versibus reddita, cum ampla tabula rerum in
opere contentarum. Character utriusque vel idem est, vel certe simillimus.

Loco autem reclamantium perpendicularium, quae in antiquiore illa in fine
quaternionum, quae praecedunt, uti diximus, occurrunt, in recentiore hac, primo
folio verso habetur regiltrum foliorum, quod multo evidentius quam reclamantes
perpendicularares ordinem quaternionum designat, & praeterea numerum foliorum
ostendit. Videndam tractandamque raram hanc editionem nobis praebuit cl. Abb.
Nic. de Rossi, dum in vivis ageret.

BONON.

II.

„ Incomenciano lifonetti del BVRCHIELLO Fiorentino faceto et elo-
 „ quente in dire cancone e fonetti sfogati. Pag. 182. *eaque ulti-*
 „ *ma vol. legitur*: Bononiæ ipſſum die tercia octobris 1475. *sine*
 „ *nomine typogr. in 4°.*

Actum agerem ſi de hac editione verba facere inſtituerem, poſtquam accura-
 tus Auctor Catalogi critici editionum Saec. XV., qui habetur *nelle Memorie per*
ſervire alla Storia Letteraria, Venetiis apud P. Valvaſenſem editis, tom. XI.
 pag. 406. & ſeqq., de ea ejuſque raritate, necnon de operis Auctore ejuſque
 Italica epigrammata pangendi ratione, ac denique de viris eruditis in ipſa no-
 minatis, ea in medium protulit, quae vel curioſiſſimo lectori plane ſatisfacere
 poſſe videntur. Satis itaque nobis erit ex ipſo, praeter ea, quibus editio deſigna-
 tur, monere, codicem eſſe ſine registro, numeris, & reclamantibus, nec edi-
 tionem eſſe ex pulchrioribus, ob characteres, qui ſimiles ſunt vetuſtis & exeiſis
 hujus temporis characteribus.

III.

„ BERNARDINI GLICINI medicinae ac philoſophiae diſcipuli in
 „ Triumph. P. Fra. Petrarchae expoſitio (Italice) ad illuſtriſſimum
 „ Mutinae ducem divum Borſum Eſtenſem: Impreſſ. die XXVII. men-
 „ ſis Aprilis fol. Bononiæ 1475.

Cui typographo tribuenda ſit haec editio, quam nunquam vidi, ne con-
 jicere quidem valeo. Balthaſari de Azoguidis eam vindicat Orlandius; Maettarius vero
 & Deburius (1) nil omnino de typographo, qui in ipſa deſideratur, pronuntiant.
 In calce ſequentem ſubſcriptionem capitalibus literis expreſſam legi ſcribit idem
 Deburius; qui & editionem valde raram, valdeque elegantem, ac rotundo cha-
 ractere excuſam dicit:

BONONIAE IMPRESSUM M. CCCC. LXXV. DIE XXVII. MENSIS APRILIS.

Vid. Catal. Biblioth. Pinell. tom. 4. p. 349.

IV.

„ Vita di Cavalieri GVERINO: per Baldaſer degli Azaguidi in fol.
 „ Bonon. 1475.

Ex Catalogo Bibliothecae publicae Cantabrigenſis editionem hanc refert Maet-
 tarius. Eandem in ſuis Originibus retulit & Orlandius ſub Balthaſare de Azo-
 guidis.

V.

S. IOHANNIS CHRYSOSTOMI ſermones XXV. una cum Epiftola
 ad Theodorum monachum, Latine, interprete Chriſt. Perſona, &
 cum ejuſdem Epiftola ad Card. Barbum, ad cujus calcem legitur:

M.

(1) Cum haec ſcribebam nondum editus erat IV. pag. 349., et V. pag. 226. refertur haec
 Catalogus Bibliothecae Pinellianae, in quo, tom. editio, ſub alia tamen ſpecie.

M. CCCC. LXXV. Die
duodecimo Maii: Ex offi-
cina Baldaferis azzoguidi
cuius Bononiensis.

(in 4°.)

Descripta fuit haec editio in Catalogo Romanar. Editionum Saec. XV. pag. 361.;
eoque conferre se poterit Lector, qui de ea plenius intelligere voluerit. Exstat in
Casanat., apud Abb. Joannutium, Can. Devoti, &c.

VI.

„ STATVTA causarum civilium de jure reddendo in causis civilibus
„ & de campanella pulsanda. fol. sine anno, loco & typographo;
„ sed characteribus Balthasaris Azzoguidi & circa annum 1475.

Haec Orlandius: sed editio inter editiones non satis explorati temporis tutius
refertur; & Rugerio & Bertochio potius ascribenda videtur. *Vid. inter editiones
sine anno.*

VII.

„ ANDREAE BARBATIAE Siculi Lectura *dicta* Iohannina. A no-
„ mine Filiae primogenita. Ad calcem versus, quorum duo penultimi:

„ Centenis quater milleque labentibus annis

„ Quindenis lustris Christi sunt secula nostra.

„ Explicit Iohannina . . . super C/Raynaldus de testa. Bononie
„ impressa. Bononia docet. f.

Haec ex Supplem. Maittair. cl. Denissi, pag. 44.

VIII.

PETRI de Ancarano Repet. C. Canonum Statuta &c. *Vid. sub an-
no superiori.*

MCCCCLXXVI.

I.

„ JO. BOCACCII poetæ lepidiss. de Cameron: Opus facetuz
„ bononie impressum in domo Baldaferis Azoguido. Anno ab Origie
„ christiana M. cccc. lxxvj. in fol.

Hujus editionis notitiam acceptam refero Gul. Franc. Deburio, *le jeune*, qui
eam refert describitque in sua Bibliographia Instructiva, *Belles lettres*, tom. 2.
pag. 53., quo ex loco desumpta est allata subscriptio, quae in voluminis sine
occurrit. Eam valde raram esse, ejusque exemplum existisse in Bibliotheca Du-
cis de la Valliere monet idem Deburio. Mihi nullum hactenus ejus exemplum
videre contigit. Hoc eodem anno idem opus impressum fuit Mediolani; & tam

Tom. I.

Bo-

BONON. Bononiensis, quam Mediolanensis editio ignota fuit Maettario & Orlandio. Videnda autem sunt quae clariss. Mercierius de plagio, ab Balthasare de Azoguidis in hac editione admisso, scribit pag. 142. *Supplém. à l'Hist. de l'Imprim. de Pr. Marchand.*

II.

„ FANCISCI PETRARCHAE Sonetti e Canzone cum Francisci
„ Philelphi Enarrationibus, Italice, Ad instantiam & petitionem Si-
„ gismundi de Libris Bononiæ 1476. fol.

Mirum cuiquam fortasse videbitur, raram hanc editionem, quae partem carminum & cantilenarum Petrarchae cum Francisci Philelphi enarrationibus continet, a Deburio, post relatum editionem anni superioris, quae solas cantilenas cum Glycini commentariis complectitur, omissam fuisse; & ab editione Bononiensi anni 1475. ad Venetam anni 1478. (omnium tamen, quantum mihi constat, absolutissimam), transitum fecisse; ceterum ejusmodi Bononiensis editio, a Maettario multis ante annis, in curiosorum Notitiam deducta fuerit. Cf. Annalista pag. 362. in subjecta annot. (3), ex ipsa editione ea recitat, quae ad ipsam a caeteris distinguendam sufficere possunt. *Ad instantiam & petitionem Sigismundi de Libris. Nicolaus Thomasoleus Lupho Numajo S. P. D. Francisci Philelphi enarrationes in partem carminum cantilenarumque Francisci Petrarchae nuper a mi recognitas, ut castigatius imprimerentur, sub tuo nomine edere constitui, &c.*

Opus hoc ad instantiam Sigism. de Libris excusum fuisse (non secus ac sequens) ex adductis verbis manifestum est; ejus autem excusorem fuisse Dom. de Lapis, sub cuius nomine illud refert Orlandus, tam verum forsitan est, sicuti verum est, eum excudisse sequens,

III.

P. VALERII MAXIMI FACTORVM AC DICTORVM
ROMANORVM ET EXTERORVM AD TIBERIVM
CAESAREM PROLOGVS.

In fine:

EXPLICIT LIBER VALERII MAXIMI. IMPRESSVM
BONONIAE AD PETITIONEM SIGISMVNDI DE LI
BRIS ANNO DOMINI. M. CCCC. LXXVI. DIE XX
III. MENSIS DECEMBRIS. LAUS DEO AMEN.

(in fol.)

Refertur editio a Maettario pag. 361. inter eas editiones, quarum etiam meminerat in prima suorum annalium editione. Eam quoque recenset Deburus, *Histoire*, tom. 3. pag. 452., nulla tamen adjecta voluminis descriptione. Cum utrisque concors est Orlandus, qui tamen valde errat dum, eam impressam fuisse ait a Dominico de Lapis; quod non modo in nulla voluminis plagula legitur, sed praeterea a veritate alienum est; nam editio sine dubio prodit e praelo Hugonis Rugerii & Donini Bertochi, uti demonstrat ejus character, qui idem omnino est ac is, quo hi typographi anno 1474. impresserunt *Manilium, Val. Flaccum, & Manfredum de Homine*. Folio recto, quod subscriptionem sequitur, habetur registrum foliorum, sine ulla tamen quaternionum distinctione. Praecedit Ru-
bri-

brica novem librorum operis, duarum & plusquam dimidia paginarum. Secundo BONON. folio verso incipit opus ipsum. Signaturis, numeris, ac custodibus caret; ejusque exemplum tractavimus in Chisiana.

IV.

GALEOTTI. MARTII. NARNIENSIS. REFVTATIO. OBIECTO RVM. IN. LIBRVM. DE. HOMINE A Georgio Merula inchoat.

In fine :

Hoc opus Impressum est Bononie Dominico lapio Bononiensi procurante ab exemplari ipsius Galeotti.

ANNO. M: CCCC. LXXVI.

(in 4°)

Refertur perrara haec editio in Catalogo Biblioth. Pinellianae, tom. 1. pag. 272., & tom. 5. pag. 228., & ex hoc catalogo primum de ea intelleximus; parumque absuit quin iisdem verbis in hoc Specimine recenseretur, quibus in eodem Catalogo, satis tamen accurate, describitur. Inter evolvendum autem Indicem Bononiensium editionum, quem mei, & typographi commodo, priusquam hoc specimen praelo ommitteretur, conscripseram, inveni ab amica manu, cui eundem examinandum tradideram, ad articulum hujus editionis annotatum fuisse, eam exstare in Biblioth. Corsiniana. Quo cognito, illico rogavi cl. P. Amoretti, ut ejus Bibliothecae exemplum consulere vellet, illiusque characterem cumprimis observaret, & cum characteris operis de Conservat. Sanitatis Bened. de Nursia, seq. anno impressi (quod in eadem Bibliotheca pariter asservatur) conferret. Nec mora; continuo cl. Vir pro sua comitate & singulari in litteras studio, petitioni nostrae obsequutus est; & accurate exscriptis titulo & subscriptione operis (quae hic exhibentur) ipsiusque characteris diligenter collato cum characteris operis B. de Nursia, invenit utriusque unum omnino eundemque characterem esse; nisi quod in hoc habentur aliquot lineae majusculis litteris exaratae, in opere vero Benedicti, nullae; uti notavimus nos ipsi pag. 13. hujus Speciminis, nota (2). Observavit autem praeterea diligentissimus Vir in hoc opere Galeotti, nec signaturas, nec numeros, nec custodes, neque indicem aut registrum haberi; cum contra registrum, & signaturae (non tamen ubique) adjecta fuerint operi Benedicti. Haec autem multo evidentius quam ipsius Benedicti opus, ostendunt, Ptolemaeum a Dom. Lapiro cum nota anni 1462. impressum, multo infra annum 1476. deiciendum esse, cum, ut suo loco observatum est, Ptolemaeus non signaturis modo, sed & registro ac duplici indice instructus fuerit. Character praeterea in duabus hisce Lapii editionibus (in priore praesertim) eodem P. observante, novus & fere illaesus est; in Ptolemaeo, vetus & detritus Operi praemittitur Galeotti Epistola ad Federicum Ducem ex Urbino, paginarum sex.

V.

„ ALEXANDRI TARTAGNI de Imola Consilia. Bononiae per „ Zampoll. (Giov. Paolo) Zaffone 1476. f.

Denisus, pag. 63.

e 2

MCCCCLXXVII.

I.

BENEDICTI de NVRSIA pulcherrimum & utilissimum opus ad sanitatis conseruationem; & TADDAEI de FLORENTIA opusc. de regimine sanitatis secundum quatuor partes anni. *Ad hujus calcem* :

Tractatus quidam de regimine sanitatis opera & industria Dominici de Lapis impendio tamen Sigismundi a libris ciuis atq; liberarii (sic) Bononien-
sis feliciter finiunt.

Anno. D. M. CCCC. lxxvii.

(in 4°.)

Primo folio verso legitur titulus utriusque opusculi, quod in volumine continetur. Titulus primi idem omnino est ac is, qui appositus fuit quibusdam exemplis Rom. editionis anni 1475., quemque in nostro Catalogo Rom. editionum Saec. XV. protulimus pag. 193. Secundi titulus primo subiectus sic habet :

Similiter etiam de magistro Tadeo de florentia de regimine sanitatis secundum quatuor partes anni.

Tractatus hic Thaddaei non occupat nisi septem plagulas, ad cuius postremae versae calcem legitur adducta subscriptio, quae una in toto volumine occurrit; nam ad calcem primi & praecipui operis haec tantum verba leguntur: *Finis huius libri*, & infra :

Libellus de sanitate factus
p Mg^m Thadeu d florētia .

Folium, quod subscriptionem sequitur, registrum foliorum totius voluminis exhibet. Videnda sunt quae de hac editione notauimus sub anno 1462.

II.

„ Excellentiff. I. V. Monarchæ D. ALEXANDRI de TARTAGNIS
„ de Imola Scriptum super Prima Parte ff. veteris ab Originali
„ exscriptum, & summa cum diligentia emendatum ac correctum
„ Bononiæ impressum finit anno D. 1477. Octava Idus Maii.
„ fol. maj.

Ex Deniffi Suppl. Maittair. pag. 85., apud quem nullus nominatur typographus, qui forsitan in edit. deest.

III.

III.

ALEXANDRI TARTAGNI de Imola Lectura super toto titulo de Verborum obligationibus a peritissimis uiris diligentissime emendata.

Ultimo folio recto, col. I. circa medium legitur:

Finit lectura excellentissimi utriusq; iuris monarche domini Alexandri de Imola: de uerborum obligationibus. Impress. Bononie ad instantiam Sigismundi de libris per Magistrum Henricum de Colonia ydibus Nouembris Anno a domini incarnatione Millesimo quadringentesimo Septuagesimo Septimo. Laus Deo.
(In fol. magno.) Vid. sub anno seq.

Errant, & valde quidem, mea sententia, ii Bibliographi, qui hujus generis editiones vel nullo, vel certe exiguo in pretio habendas esse generaliter pronuntiant. Certum siquidem est ex ipsis non paucas, ita veteris typographiae praestantiam demonstrare, ut nesciam an ex alterius cujuscunque generis libris, melius pleniusque dignosci ea possit. In harum numero certe habenda est haec Tartagni lectura, quae cum characteris, etsi Semigothici pulchritudine & nitore, tum linearum rectitudine, tum exacta ac pene geometrica columnarum ab utraque parte terminatione, earumque grata proportione, tum chartae qualitate, ac denique marginum amplitudine, nulli, certe paucis ex pulchrioribus magnificentioribusque Saec. XV. editionibus cedit.

Solis signaturis, ac registro cum ipsarum signaturarum, tum foliorum instructa est; quod registrum occurrit ultimo folio verso. Duo vero eidem adjecta sunt monita: alterum in principio, alterum in fine, post subscriptionem; & in utroque quid in editione adornanda praestitum cautumque sit, explicatur. Priorem secundi partem hic recitare operae pretium est: *Hactenus scripsisse Alexandrum invenimus, & diligentissime omnia expressa sunt, quae existimaverunt doctissimi viri ad Alexandrum pertinere, reseratis & sublatis quamplurimis, quae superfluo a diversis varie addita & inserta fuerant, ab Alexandri ingenio longe discrepantia. Reperiuntur multae sub ejus nomine lecturae, in quibus glossae integrae referuntur. Bartholus itidem totus, & complura ad materiam nihil attinentia. Si quis haec censisset impressioni mandanda, neque Alexandri dignitati, neque legentium utilitati consulisset Satis putavit Sigismundus, ejus auspiciis Alexander impressus est, tributum iri & Alexandri memoriae, & discere cupientibus, si ex ipsius Alexandri origine, atque exemplari omnia sincere & fidelissime sumerentur &c. Exstat in Casanatensi.*

○

„ Incipiunt casus celeberrimi, ac famosi Juris utriusque doctoris, & monarchæ AN. BERNARDI PARMENSIS canonici ecclesiae Bononiensis, ac mirifici glossatoris decretalium, revisi per „ me

- BONON.** „ me Antonium Corfectum de Sicilia iuris utriusque doctorem;
 „ iura pontificia in hoc uetustissimo, & omnium primario gymna-
 „ sio Bononiensi ordinarie legentem.
 „ Impressum Bononiæ per Henricum Harlem & Johannem Vul-
 „ bech (*sic*) socios, anno MCCCCLXXVII. penultima die No-
 „ uembris. *in fol.*

Hæc cl. Sartiùs, par. I. tom. I. de *cll. Archigymn. Bononiens. Professoribus*, pag. 359. nota (a). Sed diligentissimi Scriptoris accuratorem in exscribendis titulo & subscriptione editionis, irritam fecit amanuensis, vel typographi incuria, qui in anni notis integram omisit decadem. Atque hic novum & illustre exemplum habemus earum editionum, quarum existèntia mendosi codicis testimonio unice innititur. *Vide sub anno 1487.*

MCCCCLXXVIII.

I.

IACOBI SOLDI

Florentini: viri religiosi ordi-
 diue Marie seruoꝝ. sacre the-
 ologie bachalarii eruditi opus
 insigne de peste feliciter incipit. co-
 hortate magnifico ciue & stre-
 nuo rei militaris viro Iohane
 Bartolomeo Ghezo placetio
 amico optimo & bñ merito.

In calce:

IMPSSV3 BO.

nonie p mgm Iohes scri-
 ber de Anntiata. Ad instantia
 reueredi magistri Thome de
 Bononia ordinis suoꝝ beate
 Marie uginis: i sacra theol-
 gia pfefforis excellentissimi tuc
 tps collegii theologoꝝ Bono-
 niensiu; poris Decai bñ meriti.
 Anno salutis. M.cccclxxviii:

(*in 4.º.*)

Præcedit Jacobi Burgensis physici ad Auctorem Epistola, qua eum hortatur ut opusculum publicet, & ne maledicorum linguas vereatur, &c. Editio est caractere Gothico, claro, duabus columnis, cum signaturis; plagulae 36. Exstat in Biblioth. Em. Card. Valenti Gonzagae.

II.

II.

IOHANNIS DVNS Scoti Quæstiones super primo Sententiarum.
In fine:

IOHANNIS SCOTI ordinis minorum sacre theologie professoris precellentissimi . primo su per sententiarum quæstiones reportationū parisiensium a Bartholomeo bellatum (*sic*) felté sem (*sic*) sacre pagine doctore clarissimo . nec non regente erudito tunc temporis conuent⁹ bononie . Emendate cum diligentia finiunt feliciter . Nec nõ operate caracterizateq; sublimi literarum effigie ductu τ impéris uiri circúspecti domini Iohannis de Annuntiata de Augusta . Laus deo pararoseq; uirgini Marie . nec non toti curie celesti triumphâti . Anno salutis dõinice . M . cccc . lxxviii mensis aprilis sexta feria .
 (*in fol.*)

Deest in hac editione (& duabus sequentibus) loci nomen, quem tamen Bononiam fuisse ex nomine typographi manifeste apparet. Prima voluminis verba hæc sunt: *Circa primum. Sententiarum quaeritur primo*, utrum Deus sub *ratione propria diuinitatis*, &c. postrema vero, allata subscriptio. Excusum est Gothico characteré, duabus columnis, & cum signaturis. Ad operis calcem adjectus est index distinctionum, ac quæstionum uniuscujusque. Exstat in Casanatensi, & apud Can. Devoti.

III.

„ ALBERTI M. liber aggregationis seu liber secretorum de virtutibus herbarum, lapidum & animalium quorundam. *Ad calcem:*
 „ impressum quidem est hoc opusculum per Magistrum Iohannem
 „ (*Scriber*) de Annuntiata de Augusta. anno salutis MCCCC.LXXVII. 4

Denisus, pag. 88. ex Biblioth. *Caes.* In Catal. Biblioth. Pinellianae, tom. I. pag. 301. editio Augustæ tribuitur, sed non recte, eodem Denisio annotante.

IV.

„ NIC. PEROTTI Antistis Sypontini Rudimenta Grammatices.
 „ Per Magistrum Ioannem de Annuntiata de Augusta 1478. f.

Idem, pag. 96. ex Biblioth. *Neob.*

V.

V.

„ HIERONYMI MANFREDI Medici & Astrologi Bononien. Tra-
 „ ctatus de pestilentia. Die V. Decembris 1478. Bononiae. Italice
 „ charact. opt. mo. in 4°.

Haec Orlandius pag. 116., ubi editionem refert inter Bononienses⁴ editiones
 quarum ignorantur typographi. Quae autem scribit hoc loco, confirmat in se-
 cunda sui operis parte, majori studio, ut ipse ait, elaborata, pag. 363.

VI.

ALEXANDRI TARTAGNI Apostille ad bar. super secunda parte
 ff. Novi. f. de vbo. ob.

Ad calcem secundae columnae ult. fol. recti :

Finiuntur apostille domini Alexandri de
 Imola sup secunda. ff. noui impisse bononie ad
 instatiam sigillmodi (*sic*) de libris p magist^r hericu
 de colonia idib⁹ marcii ano domini incarna
 tione (*sic*). M. cccc. lxxviii.

(*In fol. magno.*)

Signaturis, & registro cum ipsarum signaturarum, tum foliorum instructa est
 editio; eodemque caractere excusa ac Lectura de verborum obligationibus sub
 anno superiori relata: cum qua colligata existat in Casanatensi.

MCC CCLXXIX.

I.

„ IOAN. de ANANIA super Quinto Decretalium: per Henricum
 „ de Colonia. fol. Bononiae 1479.

Ex Caillio, & Catalogo Biblioth. Norimbergensis refert hanc editionem Maetta-
 rius, cum quo concordant Orlandius & cl. Fantusius, tom. I. Biblioth. Bonon. pag. 228.

II.

„ CONCORDANTIAE BIBLIORVM & Canonum. Bononiae per
 „ Vgonem (1) de Colonia 1479.

Unus, quod sciam, Jacobus Longius hanc memorat editionem anni 1479. in sua
 Biblioth. Sac., tom. I. pag. 457. edit. 1723, & cum eadem conjungit recentio-
 rem anni 1486. ab Orlandio & Maettario relata.

. III.

(1) Forte, Henricum.

III.

„ HIERONYMI MANFREDI Pronosticon ad annum 1479. Bononiae 1479. (1) in 4°.

Denisius, pag. 106. ex *Weis*.

IV.

„ Doctoris illuminati FRANCISCI de MAYRONIS Passus super
„ universalia & praedicamenta Aristotelis Per mag. Iohannem
„ scriber de Annunciata Bononiae anno D. M.CCCCLXXVIII.
„ die prima Aprilis impressum est. in 4°.

Idem, pag. 107. Editionis exemplum exstat in Corsiniana.

V.

„ Vocabularius italico teutonicus. *Ad calcem*: Pitat got fuer mich
„ zuo lon volpracht durch maister Dominico von Lapi. In la Sapiencia
„ de Bologna fui stampado Daprile 1479. per D. Lapi. In der Wisheit
„ zu Bologna ist es gedruket des Aprellen. M. CCCC. LXXVIII. Finis. Laus
„ Deo. in 4°.

Idem, pag. 111. Hoc Vocabularium exstat in selectissima Biblioth. Illust. Balivi Cajet. Valentii Gonzagae, Mediolani.

MCCCCLXXX.

I.

„ GVIDONIS de MONTE-ROCHER Manipulus Curatorum:
„ per Johannem de Noerdlingen, viii. April. 4°. Bononiae 1480.

Typographi nomen & diei nota ab Orlandio editioni adscripta, argumento esse possunt, ipsum aut editionem vidisse, aut saltem ex accurato aliquo Commentario ejus notitiam hausisse (2).

II.

P. OVIIDII NASONIS opera omnia.

Ad calcem Metamorphoseon:

Opus impressum Bononiae p me Baldaferem (*sic*) de Azzoguidis ciue

Bononiensem. Anno
incarnationis

M. CCCCCLXXX.

(in fol. parvo)

Tom. I.

(1) *Prognostica* vulgo imprimuntur, & in publicum emittuntur ante annum, quem praegnoscendum exhibent.

(2) Hisce jam sub praeco sudantibus, missa ad me fuit ab Em. Card. Valencio Gonzaga al-

f

Haec

tera pars elenchi veterum editionum selectissimae Bibliothecae Illustrissimi Balivi ejus fratris, in qua sub anno 1480. hanc editionem recenseri animadvesti.

BONON.

Haec est secunda operum Ovidii editio, quae ex praelis Balthazaris de Azoguidis prodiit. Signaturis tantummodo instructa est, quae in Metamorphosis majusculis litteris expressae sunt, & usque ad Q 111. pertinent. Praecedentes autem foliorum fasciculi, quantum quidem non indiligens eorum evolutio nos docuit, omnes sunt quinterniones. Alia opera minusculis litteris signata sunt, quae litterae primo simplices sunt, deinde geminatae. In exemplo Can. Alb. Devoti, quod unum hactenus vidi, hic est librorum ordo: 1. *Metamorphoses*; 2. *Tristia*; 3. *de Ponto*; 4. *Pulex*; 5. *Philomela*; 6. *Medicamen faciei*; 7. *Nux*; 8. *Epistolae Heroides cum Sapphone*; 9. *Amores*; 10. *de Arte amandi*; 11. *Remedium Amoris*; 12. *Fasti*; 13. *Ibis*; 14. *Consolatio ad Liviam*. Videtur tamen in hoc ordine aliqua inesse perturbatio; signaturae siquidem simplices horum minorum operum incipiunt ab Epistolis Heroidibus, & continuata serie progredientes per Amores, Artem amandi, Remedium amoris, Tristia, de Ponto, Pulicem, Philomelam, Medicamen faciei, terminantur in libello de Nuce, qui signatus est y 2. Signaturae autem geminatae incipiunt a Fastis, & procedendo per lbim terminantur in Consolat. ad Liviam; & ex his geminatis signaturis prima est rr, postrema, zz 3.

Perpaucis ex hisce libris praepositus est titulus; loco autem tituli in fine adjecta est subscriptio: *Publii Ovidii, e. c., Nasonis Sulmonensis Poetae clarissimi Heroidum alias Epistolarum liber unus feliciter explicit*. Quin etiam, Amorum, de Arte amandi, & de Remedio amoris libris subjunctum fuit uniuscujusque principium, quod neque in Metamorphosis, neque in alio majore opere factum fuit.

III.

„ Repertorium super Lectura IO. DE ANANIA super quinto Decretalium . . . Impressa Bononie per Mag. Henricum de Colonia
 „ A D. Millesimo quadringentesimo, octogesimo. die vero quinta
 „ Ianuarii . f. m2j.

Denisius, pag. 112. ex Biblioth. Caes.

IV.

ALEXANDRI TARTAGNI lectura super secunda Infortiati.

In fine:

Eccellentissimi ac eminentissimi iuris pontificii caesarei; doctoris Domini Alexandri Tartagni Imolensis lectura super scd' Infor. explicat. q̄ quāta diligētia studio ac fide ex proprio τ novissimo auctoris exemplari sūpta fuerit studiosis ejus facile patebit. nec audiantur q̄ supfluas additiones quasda3. τ ut verius dica3 ineptias neothoricoꝝ τ nullius scientie doctorū tam preclaro operi inferendas putarūt. Siq̄dem earū insertione neq; Alexandri honori atq; dignitati neq; legētium utilitati cōsultu3 fuiss3. Accipite ergo hec que τ vera τ utilia sūt. τ impressioni tradita per ma-

gistrum Henricum de Colonia in splendidissima ac opulentissima studioꝝ matre Bononia . Anno domini Millefimoquadringsesimo . octogesimo die vero quinta Madii .

(*in fol. magno*)

Post haec sequuntur Auctoris Apostillae super eadem Infortiati parte, quibus praepositus est hic titulus: „ Apostille domini Alexandri de Im. super secunda „ infortiatis (*sic*) sed quia in superioribus legibus scripsit (*sic*) ordinarie ideo omisi et incepti hic „ ad quarum calcem subjunctum est registrum totius voluminis, ex quo liquet, ejus plagulas esse 306.

Editio est caractere Gothico, a caractere *noviss.* vol. *Consiliorum* diverso, eodemque minus nitido, cum solis signaturis. Decet titulus impressus; ejusque vicem supplent haec verba: DE LEGATIS; PRIMO, caract. Goth. grandiori. In fronte tamen paginae spatium vacuum valde amplum relictum est pro longissimo titulo vel manu inscribendo, vel rubrica imprimendo. Exst. in Casanat.

V.

„ Apostille D. ALEXANDRI de IMOLA ad Bartholum super parte secunda Codicis. Impressit Henricus de Colonia (*Bononia aut Brixia*) (1) 1480. die XXIII. Junii f. maj.

Denisius, pag. 119.

VI.

Acutissimi ac Eminentissimi Juris utriusque doctoris ALEXANDRI IMOLENSIS responsa non solum auctoris ingenio trutinatissime edita. sed labore maximo sumptibusque grauissimis. Henrici de Colonia presenti volumine ultra eaque Venetiis impressioni tradita sunt. Ex variis diversisque locis castigatissime congesta ad perpetuam tanti doctoris laudem et gloriam nec non iuri incumbentiuz utilitatem feliciter inchoant.

In summo ultima columna:

Explicat (*sic*) nouissimum et numero consilioꝝ volumen Alexandri tartagni Imolens in preclarissima studioꝝ matre Bononia per magistrum henricum de Colonia ultra Venetam impressionem accuratissime presenti impressioni traditum sub Anno domini . M. CCCC. LXXX. die ultimo mensis octobris .

(*in fol. magno.*)

f 2

Eo-

(1) Praecedens opus signatum V. Madii & sequens, die ultimo Octobris, non videntur re-

linquere locum conjectandi, Henricum hoc eodem anno Brixiae impressisse.

44 EDITIONES ITALICAE

BONON.

Eodem Semigothico ac nitido caractere excusa est haec editio; ac aliae Muse Henr. Coloniensis, sub annis superioribus relatae: quas etiam gratiori formarum proportionem impressionisque nitore nonnihil superare videtur. Signaturis ac registro cum ipsarum signaturarum cum foliorum (quod allatae subscriptioni in eadem columna subjectum est) non secus ac illae, instructa est. Exstat in Casanatensi.

VII.

„ IVSTINVS & FLORVS fol. per Henricum Coloniensem circa
 „ ann. 1480. *Vid. inter editiones anni nota carentes.*

VIII.

„ Originalis textus & verus in §. Cato ad lucem noviter ædi-
 „ tus per Dom. D. LVDOVICVM IOHANNIS de BOLOGNINIS
 „ I. V. D. Imprimi fecit Benedictus quondam ethoris (*sic*) libro-
 „ rum mercator in prelibato Bononie studio. A. D. MCCCCLXXX.
 „ die XVIII. febr. f. maj.

. Denisius, pag. 114.

IX.

„ GERARDI CREMONENSIS Theorica Planetarum. Bononiæ per
 „ Dominicum Fuscum (*nisi is editor tantum fuerit*) 1480. 4.

Idem, pag. 116.

X.

„ Tractatus valde utilis de peste compositus per magistrum HIE-
 „ RONIMVM de MANFREDIS civem Bononiensem. *Sine anno, loco,*
 „ & typogr. (*sed Bononia circa 1480.*) in 4. Goth. V. A la fin du vo-
 „ lume on lit:

„ Per me Hieronimum de manfredis artium &
 „ medicine doctorem compositum hoc opusc-
 „ lum litterali sermone Bononie
 M. CCCC. LXXVIII.
 die ultima decembris.

Catalogue des livres de M. Pierre-Antoine Bolongaro. Crevenna, tom. II.
 pag. 219.

MCCCCLXXI.

MCCCCLXXI.

I.

5, BENEDICTVS MORANDVS Bononiensis de laudibus urbis Bo-
 „ noniæ. Bononiæ per Vgonem de Rugeriis anno a Natalt Criftiane
 „ (sic) 1481. die duodecima Aprilis Sixto pontifice maximo romæ fe-
 „ dente. Tempore felicis status libertatis Bononia (sic). Sub diuo
 „ Iohanne Bentivolo Cive primario. in 4. goth.

Exscripta hæc sunt ex Catal. librorum D. de la Valliere, *Premiere partie, tom. 3.*
 pag. 167. Ex Orlandio editionem refert Maettarius, p. 429.

II.

Ad illustrissimum et excelentissimum (sic) ducem dominum do-
 minum. herculem Estensem tractatus de singulari puritate et
 prerogativa conceptionis saluatoris nostri iesu christi editus
 per frém VINCENTIVM de BANDELLIS de Castro novo terdonensis
 diocesis ordinis predicatorum continens disputationem coram
 celsitudine sue dñationis factam feliciter incipit.

In fine :

impressum in alma ac inclita civitate Bononiæ. per Vgonem
 de rugeriis de Regio. Editum per fratrem Vincentium
 de castro novo terdon. Anno domini. 1481. die 12. mēsis
 Februarii.

(in 4.º)

Præcedit Auctoris Epistola narrativa disputationis factæ de materia conceptionis
 B. Virg. Mariæ coram celsitudine Herculis Estensis, Ferrariæ Ducis, ad ipsum Her-
 culem, in qua paulo post initium sic scribit: *Nam præterita quadragesima in ea*
civitate (Ferraria) præcones quamplures diversarum Religionum convenerant, quo-
rum quidam in suis declamatoriis sermonibus beatissimam Virginem originalis pec-
cati maculam non contraxisse palam in pulpito vociferabantur; alii vero e contra
Dei matrem . . . in peccato originali conceptam fuisse, constanter prædicabant, op-
positamque partem ut quid nefarium, detestandum, sacrilegum, utpote fidei diviniq-
ue litteris . . . repugnans, e christiana religione extirpandum, ejiciendum audaci ani-
mo validissime comprobabant. Quam quidem sententiam Auctor suo hoc libello pro
pugnandam illustrandamque assumit. Prolixior est ejusmodi Epistola, ut quæ septem
fere occupet paginas. Totum autem volumen ex 118. foliis conitare censendum
erit, posito quod in numeris, qui in eorum calce inscripti sunt, nullus sit error,
de quo dubitare licet, ut mox videbimus. Follum signatum num. 113. averfa facie
exhibet tria carmina in operis laudem; quorum primum est Antonii Faventini,
secundum longe proluxius, ejusdem, ut puto; tertium est M. L. Juris periti; &
tertii hujus carminis postremi quatuor versus occurrunt in summa pagina sequen-
ti; & infra eos incipit Epistola S. Bernardi de festo Conceptionis B. V. non faciendo,
 quæ

BONO
NAE:

quae reliquum paginae & sequentes alias duas, cum alterius semisse occupat; reliquum postremae huius paginae sinit. Auctoris ad operis detractores monitum. Post haec sequuntur tria alia folia, quorum priora duo continent operis tabulam cum hac inscriptione:

Incipit tabula perutilis ad iveniendū materias ī superiori tractatu quando punctus (*sic*) preedit numerū ē ī primo latere quādo sequitur est in secundo.

Tertium recenset voluminis registrum cum subiecto Hugonis de S. Victore de Conceptione sententia. Ex hoc vero registro liquet voluminis folia omnino esse 116.; quae tamen, ratione habita folii signati num. 113., quod sequuntur alia quinque sine numeris, esse deberent 118. Non satis accuratus est Deburius, qui tabulae tria assignat folia, cum sint duo tantum, uti dictum est; multoque minus accuratus est Echardus, qui & volumen numeris carere, & paginis 275. constare scribit. Caret enim tantummodo signaturis & custodibus; ejusque paginae non sunt plus quam 236. Excusum est charactere Gothico rudiusculo, & terminatur adducta subscriptione, *Impressum*, &c., quae legitur verso folio registri, omnium postremo. Exstat in Biblioth. S. M. ad Mineryam, & in Corsiniana.

LII.

ALEXANDRI TARTAGNI Consiliorum volumen quartum.

In calce ultimae columnae, quam sequitur index:

Explicit novissimum & numero quartū consiliorum volumē excellentissimi doctoris domini Alexandri tartagni ymolensis Bononie impressioni traditum per cōmendabilē virū magistrū Henricū de Colonia una cum tabula cōtentorum in eo ad laudem auctoris & studētū cōmodū. Anno dñi M. cccc. lxxxi. die vicesimaquarta Martii.

(*in fol. magno.*)

Tabula, quae in hac subscriptione memoratur, opus est Ludovici Bolognini de Bononia, qui tunc in alio studio Bononiensi iura civilia docebat; uti declaratur in prolata inscriptione eidem praeposita; rursusque monetur in multo prolatare subscriptione eidem subiecta. Septem continetur foliis, post quae aliud sequitur registrum cum signaturarum, cum foliorum exhibens. Eodem charactere excusum est volumen ac alia tria in superioribus memorata, quibus etiam pulchritudine, nitore, ac magnificentia nihilo inferius est. Exstat in Casanatensi. *Vide sub anno 1484.*

IV.

Consilia Domini IOANNIS de ANANIA, cum additionibus Ludovici Bolognini &c., Bononiae per Magistrum Henricum de Colonia 1481. in fol.

Hoc opus in notitia Scriptorum Bononiensium ol. Fantutti, primo loco refertur inter aliena opera a Ludovico Bolognino edita; unaque annotantur, ipsum eodem anno in patria iura legisse, editionemque Alio de Nigris nuncupasse.

V.

V.

Incipiunt qd'libz celeberrimi ac excellentissimi doctoris dñi EGIDII de ROMA bituricensis archiepi ordinis fratrum heremitaruz Sancti Augustini.

In fine :

Egidii Romani Bituricensis Archiepiscopi fundatissimiq; doctoris sacri ordinis fratrum Heremitaru divi Augustini per utilissima quodlibeta feliciter finiunt. Cura industriaq; Fratris Simonis de Ungaria ordinis ante dicti per Magistruz Dominicum de lapis Bononie Impressa Anno dñi. M^o. cccc^o. lxxxix^o. die xxii. maii.

(*in fol.*)

VI.

Fúdatissimi ac pclarissimi doctoris domini EGIDII ROMAI Bituricensis Archiepiscopi ordinis fratru heremitarum Sancti Augustini Theoremata de corpe Xpi feliciter incipiunt.

In calce :

Anno gratie 1481. XV. septébris. hoc opus feliciter bonoie impressu est ipensis diligenti q; cura sacre theologie. Magistri iohannis de ripis cuentus sancti iacobi de bonoia poris : Et venerabilis lectoris fratris simonis de ungaria ordinis diui augustini. Opere yro et ingenio : M: Baltassaris de hyrubria.

(*in fol.*)

Utrumque opus excusum est Gothico caractere, & duabus columnis: secundi autem character major est caractere primi. In hoc, Quodlibeto quarto, quaestione VIII., in exemplo Can. Devoti, repetita est pagina, continens responsionem ad ipsam quaestionem, altera pagina alba relicta; ejuoque folia signaturis distincta sunt. In secundo occurrit tantum signatura a 2; sed in summis chartis earum ordo notatus fuit hoc modo: *carta secunda, carta tertia*, &c., prima sine nota dimissa est. In primo praecedit tabula, quae duobus foliis, seu exactius, paginis tribus, & aliquanto etiam minus continetur; in altero, in exemplo saltem Can. Devoti, nulla habetur tabula.

VII.

BONON.

VII.

„ LEONARDI NOGAROLI prothonotarii apostolici, Veronenfis
 „ & Vincentini liber de Mundi æternitate: opus Bononiæ impressum
 „ anno 1481. XV. Septembr. impensis & cura Iohannis de ripis
 „ conventus S. Iacobi de Bononia prioris & fratris Simonis de Un-
 „ garia ordinis D. Augustini; opere vero ac ingenio M. Baltassaris
 „ de Hyruberia. *in fol.*

Exscripta hæc sunt ex nova edit. Annalium Maettarii, pag. 421. Editionem ante Maettarium in suo opere retulit Orlandius, sed non ita accurate.

VIII.

„ ANTONII ANDREAE discipuli Scoti Ord. Min. theologi cla-
 „ rissimi Expositio in universam artem veterem Aristotelis *in fol.*
 „ Bononiæ 1481.

Ex Orlandio refertur a Maettario, pag. 428.

IX.

„ FRANCISCVS ARETINVS super libr. 2. Decretal. Bononiæ 1481.

Ex Biblioth. Nörimberg. Saub. memoratur ab eodem, pag. 425.

X.

Feliciter incipiūt comentaria (*sic*) clarissimū
 doctoris. angelicūq; ac cōis Sācti THOME
 de aquino ordinis predicatorū. super ep̄as
 sanctūssimi gentium doctoris pauli ap̄li. cor
 recta. emendataq; summa cū diligentia. ac
 ingenti sollicitudine p̄ me fratres petrū de
 bergomo. ordinis fratrum predicatorū sacre
 pagine minimū professores. Et primo su
 per ep̄am ad romanos.

In fine:

Explicit pfundissima ac suavissima expo
 sitio sanctissimi angelicūq; doctoris Thome
 de aquino ordinis fratrum predicatorū super
 oēs ep̄as gloriosissimi doctoris gentium a
 postoli pauli. In quibus tota sacratissima
 theologia plenissime cōtinetur
 Impressum Bononie anno dñi. 1481.
 (*in fol.*)

Edi-

Editionem memorat Orlandius, par. 2. pag. 417., sed foedo anachronismo eam **BONON.** dicit *cum comm. Cajetani*; omittitur omnino a Maettario. Semigothico, sed nitido caractere excusa est cum signaturis, sed sine nomine typographi, qui fortasse fuit Henricus Colonienfis. Ultimo folio recto habetur regiltrum, ex quo liquet volum. chartas esse 384. (1). Exstat in Casanatensî.

O.

BAPTISTAE MANTVANI Carmelitae Parthenice : Bononiae edit. III.
Febr. 1481.

Nulla est ejusmodi editio ab Orlandio inventa, pag. 113., uti optime animadvertit Maettarius, tom. 1. pag. 429. nota ubi haec habet: „Orlandius addit: *Egli lo ristampò con questa notizia in fine &c. Bononiae 1488.* (de qua impressione, vide suo loco.) „ At puto annum 1481. non fuisse tempus, quo hic liber excusus est, sed tantum editus, seu conscriptus. Quod quidem verissimum est.

MCCCCLXXXII.

I.

INCIPIT ANOTHOMIA
MVNDINI.

In fine :

Hec anothomia fuit emédata ab eximio artiũ: ⁊ medicine doctore. d. Magistro Petro Andrea morsiano d' Ymola i almo studio Bonõie cyrurgiã legéte coadiuvãtibz Mgõo Iohé Iacobo Caraiã d' buxeto Et mgõo Anthonio Frascaria Ianuensî cyrurgie studétibus. Impressũ p Iohé; de noerdlingen. Et héricum de harlem socios. Anno dñi. M. CCCC. lxxxij. Mens̄ Januarij die xxº.

(in fol.)

Editio est Gothico, sed pulchro caractere, duabus columnis, & cum signaturis, quae pertinent usque ad c 3. Folia impressa omnino sunt 19. Exstat in Casanatensî.

Tom. I.

(1) Ad calcem regiltri, quod in IV. columnas partitum est, repetitur subscriptio, quae in opere sine posita fuit, paucis hisce verbis subjunctis: *Correttaque per venerabilem fratrem Petrum de Bergamo anno domini 1481.*, praetermissio loco editionis. Haec videtur esse una

g

ex praestantioribus rarioribusque Bononiae editionibus. Ejus character minus crassus est quam characteres mihi noti Henr. Colonienfis, iisque minor. Refertur a Deniso ex Biblioth. Caes. pag. 143., addito: *f. min.* quod verissimum est.

II.

BONON.

II.

AVICENNAE Fen tertia de Apoftematibus & Pustulis
Fen quarta de folutione Continuitatis Fen quinta de Re-
ftauratione

Ad hujus calcem :

Expleta est cyrurgia (*fic*) Auicēne ꝛ est fen
qnta libri quarti emēdata p̄ eximiuꝝ artiuꝝ
ꝛ medicine doctoreꝝ magiſtrū Petrū andre
am morſianū de Ymola in almo ſtudio Bo
nonie cyrurgiam legēte ꝛc.

Impreſſum p̄ Iohem de noerdingē . Et
Henricum de Harlem ſocios . Anno dñi.
M. CCCC. lxxxij. Menſ. Aprilis die xiº.
(*in fol.*)

Character idem ac praeced., columnae binae cum ſignaturis, quae pertinent
uſque ad g 4. Exſt. apud C. Devoti.

III.

VGONIS BENCII Conſilia medica

In fine:

PERVTILIA cōſilia ad diverſas
egritudines a capite
uſq; ad pedes celeberrimi artium ꝛ medicine
doctoris magiſtri Vgonis bencii ſeneniſis felici
ter expliciunt. correcta ac emendata per exi
miū artium ꝛ medicine doctorem magiſtrum
Laurentium de gozadinis medicum boñ. ac
etiam impreſſa per Ioannē de noerdingē ꝛ
Henricum de Harlem ſub anno domini. M.
cccc. lxxxij. die vº tertio menſis octobris.
(*in fol.*)

Primo folio verſo habetur Epistoła Alexandri Rogevi de Monticulo ad Lauren-
tium Guzadinum, cujus opera ac diligentia Vgonis Seneniſis Conſilia, quae tam-
quam inaudita propter librorum inopiam eouſque latuerant, in lucem caſtigata
emendataque prolata ſunt. Editio excuſa eſt eodem caractere ac praecedentes, &
cum ſignaturis tantum, ſicuti illae. Poſt folium, in quo occurrit ſubſcriptio, aliud
integrum ſequitur, haud ſignatum, quod indicem conſiliorum, & regiſtrum ſigna-
turarum & foliorum continet (1). Exiſtat in Caſanatentiſi.

IV.

(1) Folia, ſeu plagulae ſunt 304., columnae binae.

IV.

GABRIELIS ZERBI Veronenſis Quæſtionum Metaphyſicarum libri XII. ad Sixtum IV. *tomii II. in fol.*

Ad calcem ſecundi :

Impreſſum Bononiæ per Iohānem de Noerdlingen : ⁊ Henricum de
harlem ſocios

Anno ſalutis. M. cccc. lxxxii. Klis decemb. ſedente Sixto. iiii. poñt. Max.
Anno

eius duodecimo .

Petrus Almadianus

Viterbienſis.

phi. Cult.

Si phyſicos forſan queris transcendere ſenſus :

Hoc eme Zerbeuni Sedule lector opus .

Que Scotus | Thomafve facer ſenfere : volumen

Explicat : ⁊ partes Conciliatoris agit .

Sequitur aliud opuſculum , *in quo aliqua de pluralitate diſtinctionum auditoribus non inutilia adducuntur* , foliorum IX. Poſt quæ habetur Index quæſtionum , cum registro utriuſque vol. , foliorum trium . Ad calcem primi neque ſubſcriptio , neque regitrum . Primo folio verſo primi volum. legitur Epiftola dedicat. Auſtoris ad Sixtum IV. Editio eſt charact. Gothico nitidiſſimo , duabus columnis , cum ſignaturis tantum . Exſtat in Angelica .

V.

„ LVCIDARIO Libro così detto , Dialogo tra Maeſtro e Scolaro :

„ Per Dom. di Silveſtro de' Cini da Monte Pulciano . 10. Marzo . in 4°.

„ Bologna 1482.

Ex Orlandio editionem memorat Maettarius , pag. 439.

VI.

„ IOHANNIS IACOBI CANIS J. V. D. Libellus de Tabellioni-

„ bus. Cura ⁊ induſtria non modica Magiſter Henricus de Colo-

„ nia impreſſit Bononiæ die XXII. Menſis Martii anno a nativita-

„ te D. N. I. C. 1482. in 4°.

Ex Mittarellii Appendice ad Codd. mſſ. Biblioth. S. Michæelis Venetiarum prope Murianum , pag. 119.

VII.

Annotationes PHILIPPI BEROALDI Bononiæſis
in Cōmentarios Servii Virgiliani Cōmētatoris .

In fine :

EDITIONES ITALICAE

Impressum Bononie per me henricum de
 Colonia sūma diligentia ⁊ cura. Anno do-
 mini. MCCCCLXXXII. die xij. mēsis Nouēbris.
 (in 4°. par.)

Praecedit Auctoris Epistola dedic. ad Franciscum Cafatum Mediolan. Ducalem
 oratorem, & in fine, seu ultimo folio verso, habetur ejusd. Beroaldi hendecasyll-
 labon ad libellum, quod incipit:

I curre ad dominum citus libelle
 I recta ad nitidi lares Cafati.

Editio est charact. Goth. nitido cum signaturis, plagularum 34. Exst. in Cafanat.
 & in collect. Abb. Nic. de Rossi. Annos vix natum 26. hoc opusculum scripsisse
 Beroaldum, narrat Fantutius, tom. II. Scriptorum Bonon. p. 120.

VIII.

„ ALBERTI M. Liber Secretorum de virtutibus Herbarum, La-
 „ pidum, & Animalium quorundam. Bononiae per Petrum de Hey-
 „ delberga, 1482. in 4°.

Ex Biblioth. Pinell. Catal., tom. I. pag. 301. Non arridet hujus edit. titulus,
 qui legitur in Suppl. Maectariano Denifii, pag. 143.

IX.

„ PENTATEVCHVS Hebraicus cum punctis & cum paraphrasi
 „ Chaldaica & Commentario rabbi Salomonis Iarchi. in folio.
 „ Bononiae anno CCXLII. Christi MCCCCLXXXII.

*Praestantissimam hanc rarissimamque Pentateuchi editionem (verba sunt cl. Jo-
 hannis Bernardi de-Rossi), cujus bina apud me exstant membranacea exempla,
 illustriores ipsi harum rerum scriptores Bartoloccius, le Longius, Maittairius, Wol-
 fuis penitus ignorarunt, primusque omnium eam detexit doctissimus Marchio Scipio
 Maffei, qui perbreuem sed accuratam illius notitiam exhibet in Verona illustrata.
 Pluribus deinde Saxii & Quirini &c. Haec cl. Scriptor in suo egregio opere de
 Hebraicae typographiae origine, pag. 16. & seqq., ubi cuncta quae ad editionis hi-
 storiam, ejusque rationem pertinent, accurate persequitur. Praeter tria ante memo-
 rata exempla, alia quatuor citat: quorum unum exstat in Biblioth. D. Margravii
 Baden-Durlac, alterum in Biblioth. Emin. Zeladae, tertium in Cafanat., quar-
 tum in Mutinensi Atestina.*

X.

„ MEGHILLOTH, seu Ruth, Ecclesiastes, Canticum Cantic., Threni,
 „ & Esther cum Comment. in fol. sine loco & anno, sed Bono-
 „ niae An. MCCCCLXXXII.

Describitur altera haec rarissima Hebraica editio ab eodem cl. de Rossi in libro
 de Ignosis nonnullis antiquissimis Hebr. textus editionibus, cap. 1., ubi inter cae-
 tera

tera haec habet: *Sacer Textus caractere Hebraeo quadrato cum punctis ac ac-* BONON.
centibus exaratus est, Commentarii (1) vero, rabbinico exiliori, factaque collatio-
ne idem prorsus est cum caractere Pentateuchi, sub num. super. relati. Praeter
exemplum quod ipsemet cl. Scriptor possidet, aliud existare Romae in Biblioth.
Neophytorum, significatum sibi fuisse narrat a cl. P. Gabr. Fabricy Theol. Casanat.

MCCCCLXXXIII.

I.

„ Porretane ovvero settanta Novelle di Messer GIOVANNI SA-
 „ BADINO degli Arienti Bolognese. In Bologna per Enrico di Co-
 „ lonia, l'anno 1483. *in fol.*

Sub nomine *Joannis Sebadeni de Arientis* editionem hanc ex catalogo Josephi
 Smithi citat Maettarius, tom. 1. pag. 451. Justiore esse puto Orlandii recen-
 sionem non tantum quia Italico sermone expressa est, sicuti est opus ipsum, sed
 praesertim quia verum Auctoris nomen (quod fuit Sabadino, *Sabadinus*, & non
Sabadenus, Sebadeno aut Sebadino) prodit. Novellas in hoc opere contentas ma-
 jori ex parte philosophicas esse, & circa animae systema versari, scribit Deburius,
Belles lettres, tom. 2. pag. 75.

II.

„ HIERONYMI MANFREDI Centiloquium de Medicis & infirmis.
 „ Bononiae apud Bacilierium de Bacilieriis. 1483. *in 4°.*

Lindenius Renovatus, pag. 424. Sed fortasse hic error inest ~~in~~ anno. *Vid. sub*
anno 1489.

III.

„ ALEXANDRI TARTAGNI lib. Consiliorum: per Henricum de
 „ Colonia. fol. Bononiae 1483.

Orlandius, pag. 414. *Vid. sub anno seqq. num. 1.*

IV.

PAVLI de CASTRO super prima. ff. veteris diligen-
 tissime & accuratissime castigata ultima ac ppe di-
 uina opera cōposita secūdam lectūraz patavinam
 cōmentaria feliciter inchoant.

in calce:

Finis dñi Pauli d' castro super prima parte. ff.
 veteris. Impressum Bononie anno dñi. M. cccc.
 lxxxiiij. xxi. octobris.
 (*in fol. magno*)

Edi

(1) Comment. in 4. priores libros sunt ꝑ Salom. Jarchi, in Estherem, ꝑ Aben Esrac.

BONON. Editio incipit folio recto, & desinit verso, in cujus altera columna paulo infra medium legitur adducta subscriptio, in qua desideratur typographi nomen: quem fuisse Henr. de Colonia, qui hoc tempore Bononiae maxime florebat, affirmare non sinit editionis character (qui Gothicus est) alius plane a characteribus mihi notis ejusdem typographi. Ultimum operis folium aliud consequitur, regitrum signaturarum & foliorum voluminis continens (1). Exstat in Casanatensi.

MCCCCLXXXIV.

I.

„ LVDOVICI BOLOGNINI Repertorium ad IV. volumina Consilio-
rum Alexandri Tartagni. Bononiae per Henricum de Colonia
„ 1484. in fol. magno.

Duo praemittuntur huic Repertorio, bibliographiae studioso non occultanda: primo, prolixissima inscriptio seu potius elogium, auctore anonymo (qui tamen fortasse fuit Bologninus ipse); secundo, Epistola ipsius Bolognini ad Jureconsultos omnes, &c., utrumque datum eadem die, seu 1. Martii anni 1484. Primam & ultimam inscriptionis partem hic recitare operae pretium est, quod ad praesens Institutum maxime faciant. Prima ejusmodi est: *Incipit Repertorium aureum nuper compilatum per d. Bologninum . . . ad inveniendum miro quodam ac facili ordine sigillatim omnes casus nec non alia principaliter & incidenter contenta & decisa in quatuor voluminibus Consiliorum ad lucem literis aeneis editorum tam in illustrissima Venetiarum urbe, quam in praefata Bononiae opulentissima civitate, praestantissimi in utraque censura Dei & jureconsulti . . . Alexandri Tartagni, &c.* Altera sic habet: *Sileant ergo omnia repertoria, hoc excepto, quod verum, & unicum est, ab eo (Bolognino) vere compilatum, & ad unguem peractum ad laudem & gloriam supremi Tonantis, totiusque curiae triumphantis, & Sancti Petri martyris, cujus festum hodie celebramus. Datum Bononiae anno Domini MCCCC. LXXXIII. die prima Martii in domo Magistri Henrici de Colonia librorum impres-*

foris. Ex hisce manifestum est, quatuor priora Consiliorum Tartagni volumina, eo tempore sive anno 1484., tum Venetiis, tum Bononiae impressa, jam exstitisse & in studiosorum manibus fuisse versata. Revisis autem superioribus annis hujus nostri Speciminis, facile erit animadvertere, ex quatuor hisce voluminibus unum a nobis praetermissum esse; nisi forte existimare vellemus, ejusmodi volumen illud esse, quod ex Orlandio retulimus sub anno 1483. Quo posito dicendum esset, secundum aut tertium volumen impressum fuisse post quartum, quod lucem vidit anno 1481., uti sub hoc anno visum est: quae tamen hypothesis non modica difficultate implicatur.

In edit. Francofurtensi Consiliorum Tartagni anni 1610., in qua Consilia non per volumina, sed per libros distributa sunt (qui tamen libri respondent voluminibus veterum editionum) primus liber continet Consilia, quae habentur in primo volumine edit. Venetae anni 1477., quod nihil differre puto a primo vol. edit. Bononiensis anni 1476., suo loco relatae. Secundus liber ea Consilia exhibet, quae ab Henr. Colonensi excusa fuere Bononiae anno 1480. Tertius liber continet consilia CXX., quae in voluminibus editionum Bononiensium Henrici Col-

lon.

(1) Ex hoc registro patet vol. plagulas esse 110.

lon., quae mihi ad manus sunt, omnino defunt. Liber quartus exhibet consilia **BONON.** quarti volum. edit. Bonon. anni 1481. Quintus liber continet Consilia CLXXXIX. eadem prorsus, quae habentur in quinto vol. editionis Bononiensis anni 1490. suo loco referendae. Restat ergo ut tertium volumen edit. Bononien. illud fortasse sit, quod, Orlandio teste, lucem vidit anno 1483. biennio post editum volumen quartum.

Haec tamen est pura suspicio & levissima conjectura, cujus in praesentia nultum, ne probabile quidem, argumentum afferre nobis licet. Revolutis enim primo Maectarii Annalibus, eorumque amplissimo Supplemento a Denisso vulgato, non modo quidpiam reperire potuimus, quod conjecturam de volumine ab Orlandio sub anno 1483. memorato firmaret; sed, (quod spectat ad quatuor priora Consiliorum Tartagni volumina, tam Bononiensis quam Venetae editionis, quae dubio procul exstabant anno 1484.) ex utroque hoc fonte minus proficere licere, quam ex lectione hujus nostri Speciminis, deprehendimus. Nam in Annalibus primum tantum vol. edit. Venetae anni 1477. memoratur (1); & ex edit. Bonon. 1. volumen anni 1483. ex Orlandii fide; 2. ex Biblioth. Francofurt. vol. anni 1490. (quod ad rem non facit, & male volumen IV. inscribitur). In supplemento vero, ex Veneta edit. refertur tantum primum anni 1477., multo tamen accuratius quam in Annalibus; ex Bonon. autem non citatur nisi primum anni 1476. & quartum anni 1481., omisso vol. anni 1480. (quod ut ex iis, quae ante diximus, patet, est secundum), & tertio, cujus annum inquirimus, & de quo hoc unum in praesens certo scimus, ipsum existisse anno 1484.

Aliis catalogis, post haec, examinatis, cum multo minus me proficere sentirem, ab ulteriori perquisitione cessandum esse duxi; & pro tertio volum. Bononien. editionis, vel volumen ab Orlandio memoratum interea habere, vel, quod tutius est, nil omnino de eo statuere.

Ad uberiorem autem illustrationem eorum, quae dicta sunt de duobus voluminibus Bonon. edit. annorum 1480. & 1481., quae ad manus habeo; advertendum est primo, titulum & subscriptionem voluminis anni 1480. accuratissime & integerrime in hoc Specimine exhiberi, ne minimo quidem apice praeternisso aut variato. In prima autem subscriptionis linea, quidpiam deesse, post vocabulum, *numero*, manifestum est: id enim vocabulum exigebat, ut volumen secundum aut tertium diceretur, quomodo sequens anni 1481. dictum est *quartum*. Tituli autem verba illa, *ultra ea quae Venetiis impressioni tradita sunt*, intelligi possunt (ut mihi quidem videtur) aut de voluminibus ante id temporis Venetiis jam impressis, aut de ipsis Consiliis volumine I. comprehensis. Ex Registro autem hujus vol. cujus suo loco facta est mentio, liquet ejus folia seu plagulas esse 264. praeter quatuor Indicis.

Folia porro quarti vol. ex ejus Registro apparet esse 164. praeter 7. tabulae. Suo loco, seu pag. 46., diximus ejusmodi tabulam opus esse Lud. Bolognini; idque declarari in proluxa inscriptione eidem praeposita, rursusque repeti in proluxiore (non multo tamen, uti perperam ibi diximus) subscriptione, eidem subjuncta. Nunc vero in inscriptione hujus Repertorii id quodammodo negatur his verbis: *Alia igitur omnia repertoria hucusque ad dicta Consilia facta nihil valent: & inter alia illud, quod est in quarto volumine dictorum Consiliorum, quod fuit descriptum sub nomine praesati D. Ludovici, & non bene*. Constat hoc Repertorium generale ex 46. foliis, cum signaturis. Ejus character Gothicus est & alius a character. Consiliorum, eoque minus elegans minusque nitidus. Exstat colligatum cum 4. Consiliorum vol. in Casanat.

II.

(1) Tom. I. pag. 774.

II.

„ OLIVERII SONTI Libellus de distinctionum pluralitate. in 4°.
„ Bononiæ 1484.

Ex Biblioth. Baluz., & Menars. refertur a Maettario, tom. 1. pag. 778.

MCCCCLXXXV.

I.

„ JACOBVS de FORLIVIO super Generatione Embrionis Avi-
„ cennæ cum Quæstionibus, per Henricum de Colonia, Nonis
„ Martii, in fol. Bononiæ 1485.

Maettarius, tom 1. pag. 471. ex Orlandio.

II.

NICOLAI de ORBELLIS Andegavenſis Ord. Min. Philoſophiæ
Peripateticæ ad mentem Scoti compendium. *Partes III. voll. II.*
in 4°.

Ad calcem primi:

Impreſſuz Bononie p Magiſtruz
Henricū de Harlem Anno do
mini Mccccclxxxv.

Ad calcem ſecundi:

Impreſſuz Bonõie impenſis Henrici d' haerlem (*ſic*) ⁊ Mathei cre
ſcētini bononieſ ſocioꝝ. anno dñi. Mccccclxxxv. ultia martii.

Editionem curavit Petrus Almadianus Viterbienſis, cujus duo in ipſa habentur epigrammata; alterum primo folio recto primi vol., alterum, poſtremo recto ſecundi. Primum ejuſmodi eſt.

Petrus Almadianus Viterbienſis.

phi cultor

Nicolao Dor. Gallico. F.

Nuper eras Gallis vix tu bene cognitus oris
Nunc celebris toto noſceris orbe liber.
Nam te Maurus: Arabs: Germanus: Celtiber: Indus.
Atq; Italus: magna ſedulitate legunt.
Tu Breuiter Scoti ſenſus: mentemq; ſagacem
Pandis: ⁊ utilibus ſerſ documenta notis.
Nunc Peripatetici iuvenes legitote libellum.
Nam breue Dorbelli pagina prebet iter.

Al.

Alterum sic habet:

BONON.

Petrus Almadianus Viterbiensis. phi. cultor

Ad lectorem rem.

Finis adest docti lector studiose libelli.

Qui medio exili venditur ere foro.

Hunc eme quid cessas numerato protinus huius

Nam brevitatis cunctis ingeniosa placet.

Adde ꝓ Henricus preclarus in arte. volumen

Pressit. ꝛ est studio menda repulsa meo.

Praeter haec duo epigrammata, primo folio verso primi vol. legitur brevis praefatio ejusdem, ut videtur, Almadiani: cujus priori parte paucis operis praestantiam exponit; secunda tres ejusdem partes recenset: quarum *prima* (inquit) *pertractat multa spectantia ad Arithmetice & Geometriae. Secunda pars principalis..... amplectitur brevem expositionem librorum Physicorum, &c. Tertia pars principalis..... amplectitur auream expositionem duodecim librorum Metaphysicae Aristotelis..... secundum mentem doctoris subtilis Scoti.*

Utrumque volumen est eodem Gothico caractere, duabus columnis, cum signaturis, & registro ad calcem: ex quo apparet, prioris folia esse 104., alterius 96. (1). Inaccuratus est admodum Orlandus (quem exscribit Maettarius) in hujus libri recensione. Exst. in Casanat., & in selectis. Biblioth. Excellentiss. Ball. Capetani Valentii Gonzagae, Mediolani.

III.

„ BARTOLOMEO MINIATORE Formulario de Epistole vulgare
„ Milive e responsive, & altri fiori de ornati parlamenti. Bologna
„ per Vgo Ruggeri stampatore. adi 20. di Aprile 1485. in 4°.

Orlandus, pag. 111. et ex ipso Maettarius, tom. I. pag. 471. Vid. sub an. 1490.

IV.

„ DINI MUGELLANI Lectura super tit. de Actionibus. Bononiae
„ per Joannem Walbeck & Barthol. Trajecti. 1485. in fol.

Denis, pag. 203.

MCCCCLXXXVI.

I.

„ CONCORDANTIAE Bibliorum & Canonum: Bononiae per
„ Henricum de Colonia 1486. in fol.

Tom. I.

b

II.

(1) Ex registro vol. II. apparet quidem ejus folia, seu plagulas, esse 96., reipsa autem sunt 94. tantum: postrema liquidem hujus registri series signata litera M: non secus ac praecedentes omnes, quatuor foliorum initia exhibet,

etiam tamen sunt tria tantummodo: nam pro secundi folii initio scriptum in ea fuit initium secundae paginae primi folii, quod alias me observasse non memini: & postremus hic scapus haud est quaternus, sed ternus.

BONON. Memoratur haec editio a Longio in Bibliotheca sacra ed. 1723. tom. II. pag. 403. sed loco Henrici de Colonia nominat quendam Hugonem de Colonia. Cum vero typographi nomine refertur a Caillio, Orlandio & Maettario.

II.

„ SEX. JVL. FRONTINVS de re militari. Bononiae 1486. in fol.

Ex Catalogo Amerbach. editionem laudat Maettarius, pag. 479. (1) : sed forsitan in hoc Catalogo incuria amanuensis vel typographi, annus 1496., quo sine dubio Frontinus alique tres scriptores de re militari lucem viderunt Bononiae, in annum 1486. conversus est. Nullum certe hujus editionis exemplum mihi videre haecenus licuit. Vide sub anno 1496.

III.

„ ALEXANDRI ARIOSTI Ord. Min. Tractatus de Usuris. Ad
 „ calcem, Venerabilis ac utriusque juris peritissimi viri fratris Ale-
 „ xandri Ariosti de Ferrara ordinis Minorum opus perutilimum &
 „ copiosum de usuris Deo favente feliciter explicit. Impressum ve-
 „ ro opera & impensis prudentis juvenis Balthasaris de Hyrube-
 „ ria. Anno Domini M. CCCC. LXXXVI. die octava Aprilis. in 4°.
 „ Semaiothici characteris.

Decerpta haec sunt ex Append. ad Codd. mss. Bibliothecae S. Michaëlis Venetiarum prope Murianum cl. Mittarellii col. 24. & 25., ubi & alia scitu digna in medium affert cl. Scriptor, a nobis brevitate causa omittenda.

IV.

RVBRICE IVRIS CIVILIS
 τ. canonici: τ primo rubricae.
 ff. veteris.

In calce:

Impressus in alma ac inclita civitate Bononiae per me Vgone de Rugeriis sub divo τ illustri dño. d. Iohanne secundo Benti volo quez de⁹ in statu felici conservet. Anno domini. 1486. die nono Ianuarii.

Finis.

(in 4°.)

Est libellus ex 14. tantum plagulis, sive quaternione uno & uno ternione constans, charact. Gothico excusus, duabus columnis, cum signaturis. Exstat apud Can. Devoti.

(1) Memoratus & in Biblioth. Lat. Fabricii edit. Jo. Aug. Ernesti, lib. II. pag. 379. ubi *forte* dicitur per Phil. Beroaldum. Sed hoc nihil est.

V.

BONON.

„ LVDOVICI BOLOGNINI Syllogianthon five Collectio Florum
 „ in Decretum . Bononiæ per Vg. Rugerium Anno a nat. Salvatoris
 „ MCCCCLXXXVI. die X. Jan. in 4°.

Denis, pag. 209. quem videsis .

VI.

„ Decretorum GRATIANI Summarium . Bononiæ per Hug. Ru-
 „ gerium 1486. in fol.

Idem, pag. 212.

MCCCCLXXXVII.

I.

NICOLAI BVRTII parmensis: musices professoris: ac
 juris pontificii studiosissimi: musices opusculuz inci-
 pit: cum defensione Guidonis aretini: adversus que-
 ndam hyspanum veritatis prevaricatorem .

In fine:

Impēsis Bñdicti librarii bonon. ac summa (*sic*) industria
 Vgonis de rugeriis: qui propatissimus (*sic*) huius artis
 exactor impēsus Bonon. Año dñi. M. CCCC. lxxxvij.
 die ultima aprilis.
 (in 4°.)

Ad operis calcem subjungitur Auctoris carmen elegiacum ad lectorem, sub quo
 legitur adducta subscriptio, qua completur ultimum folium rectum voluminis,
 versum vacat. Editio est caractere Gothico, seu semigothico grandiori cum si-
 gnaturis tantum, quae pertinent usque ad i 11. Praecedentes scapi omnes sunt qua-
 terniones. Notis musicis ligno insculptis ornatum est opus. Desideratur haec edi-
 tio apud Orlandium & Maettarium: describitur autem a Deburio, *le Jeune*, in
 sua Bibliographia instructiva, *Jurisprudence*, &c. pag. 540. his verbis: *Ce volume est*
assez rare & recherché des Curieux. Il est imprimé en lettres Gothiques, & orné
de figures, & de Notes de Musique. On lit à la fin une Pièce de Vers Latins,
au bas de laquelle se trouve la description suivante, qui termine le volume. Impen-
 sis Benedicti, &c. Ante Deburium editionem retulit cl. J. B. Martinus in sua
 Musices historia, tom. I. pag. 451., addens exemplum a se visum esse cum adno-
 tationibus mss. incerti auctoris. Exst. in Collect. Abb. de Rossi.

II.

„ TROYLI MALVITII tractatus de canonizatione Sanctorum:
 „ apud Vgonem de Rugeriis. Bononiæ 1487. in fol.

Ex Jacobo Longio editionem memorat Maettarius, pag. 491.; omnino de ca-
 slet Orlandius: exstat vero in Collect. Abb. de Rossi.

b 2

III.

BONON.

EDITIONES ITALICAE

III.

„ MICHAELIS SAVONAROLÆ medici opus de Pulsibus uri-
„ nis &c. Bononiæ per Henricum de Harlem, & Johannem Wal-
„ bech 1487. in fol.

Maettarius, pag. 483. addens in subjecta nota (5): *De Savonarolæ edit. vid. Bibl. Amerbach. pag. 44. ubi Mich. Savonarol. de Febrib. & Canon. de Febribus Bonon. 1487. fit mentio: quæ omnia simul edita. Refertur ab Orlandio, pag. 112.*

IV.

Incipiunt casus celeberrimi ac famosi
Iuris utriusque doctoris & monarche
dn. BERNARDI PARMENSIS canonici ecclesie
Bononiensis, &c. prorsus uti sub anno 1477.

In calce ad latus registri:

Impressum Bononie per
Henricum Harlem & ioan-
nem vvalbech socios: Anno.
M. cccc. lxxxvii. penultia die
Novembris.
(in fol.)

Editio est caractere Gothico, duabus columnis, cum signaturis tantum, (quæ ob temporis defectum recensere non licuit) & registro carumdem & foliorum in fine, sive ultimo folio recto, col. 1., & ad eius latus, sive col. secunda, occurrit allata subscriptio, *Impressum &c.* Vidimus præclaram hanc editionem in privata instructissimaque Biblioth. SS. D. N. Pii PP. VI., & ex attenta lectione cum inscriptionis tum subscriptionis ejusdem, quas easdem omnino esse ac eas, quas retulit cl. Sartius in Historia cl. Præf. Archigymnasii Bonon. tom. I. pag. 359. animadvertimus, statim intelleximus cl. Scriptorem de hac sine dubio loqui voluisse; sed indiligentia vel amanuentis, vel typographi, in subscriptione, quæ legitur citato loco, in anni notis unam omissam fuisse decadem; sicque annum 1487. conversum fuisse in 1477. Conferat Lector subscriptionem huc allatam, ex ipso originali a nobis scrupulosissime excerptam, cum ea, quam ex Sartio exhibuimus sub anno 1477., ac tum ex verbis utriusque, tum præsertim ex nota diei intelliget, utrobique unam tantum editionem, h. e., anni 1487. designari; sed ibi erronee, hic vero accurate: quæ una præterea a vulgo Bibliographorum memoratur.

V.

PROPERTIVS cum Commentariis Phil. Beroaldi.

In fine:

Comentarii in proprium a Philippo Beroaldo editi Anno salutis M. cccc.
lxxxvi.
impressi vero Bononiæ Anno. M. cccc. lxxxvii. in comune a Benedicto
hectoris li
bra

brario & Platone de benedictis impressore solertissimo civibus bononien **BONON.**
sibus.

Huic autem provinciæ ut emendate et diligenter imprimerentur presuit
(sic) Hierony
mus Salius faventinus litterarû litteratorûq; studiosissimus .

Finis .

(in fol.)

Præcedit longa Epistola dedicatoria Beroaldi ad Minum Rossium Senatorem Bononiensem, ad cuius calcem subjunguntur aliquot loci partim ab ipso proprio Marte emendati, *partim accuratius explicati, quam ab aliis explicari soleant*. Hi loci, qui sunt num. XXVII., cum ipsa Epistola duo priora occupant voluminis folia. Duplici caractere est editio, utroque Romano, nitido & eleganti, majori pro textu Propertii, & minori pro comment. Beroaldi. Ultimo folio verso occurrit hendecasyllabon Auctoris XXXVI. versuum, & infra allata subscriptio, qua completur pagina. Editio est cum signaturis tantum; & reperitur in Collect. Abb. de Rossi.

MCCCCLXXXVIII.

I.

CAII SVETONII TRANQVILLI De Vita. XII.

Caesarum Liber Primus Incipit .

In fine :

Opus hoc exactum & impressum est Bononie diligentiissime per me Platonem de Benedictis stâpatoré eiusdem civitatis civem : Anno salutis. M. cccc. lxxxviiij. septimo calendis Martias Ioanne Bentivolo Bononiensis Senatus principe.

REGISTRVM.

(in fol.)

Adducta subscriptio typographi habetur ultimo folio recto, & supra eam hæc leguntur: *Ad lectorem. Quicumque Tranquillum emendatissimæ lectionis habere cupis, hunc eme, & securus abi. Nam Simon Pasqualis Jadextinus (vestrum Ardalides delitium) accurata id egit emendatione ut quod impediât legentes, frustra hic perquiratur. Quare vel ex hac impressione unum habeas, vel nullum quaeras. Infra vero eandem subscriptionem hæc de registro notantur: Omnes sunt terni, nisi duo extremi, quorum a est quaternio, q vero duo continet folia: ex quo quidem intelligi potest de numero foliorum voluminis. In ejus principio occurrunt Ausonii Carmina de Svetonio & XII. Caesaribus, quibus subjungitur Philippi Beroaldi Bononiensis viri clarissimi de Vita C. Svetonii Tranquilli brevis comment. Editio est caractere Gothico grandiore, cum signaturis tantum; ejusque exemplum existat apud Can. Alb. Devoti.*

II.

II.

„ PHILIPPI BEROALDI annotationes in varios Auctores anti-
 „ quos editæ MCCCCLXXXVIII. impressæ Bononiæ eodem anno
 „ MCCCCLXXXVIII. in commune a Benedicto Hectoris & Plato-
 „ ne de Benedictis; huic provinciæ præfuit Hieronymus Salius Fa-
 „ ventinus. *in fol.*

Deest hæc editio apud Orlandium; recensetur vero a Maettario, tom. I. pag. 498. inter eos libros, quos post primam suorum Annalium editionem sibi videre contigit, omiſſis tamen verbis illis, *in varios auctores antiquos*, quæ titulo ab ipso exhibito, majoris perspicuitatis gratia, addita sunt ex Bibliotheca Bononiensî cl. Fantutii, tom. 2. pag. 121., ubi ea accurate describitur. Addimus quoque ex eodem fonte, ejusmodi Annotationes esse num. C., ipsisque præmitti Auctoris Epistolam dedic. *ad Uldricum Rosenfem Bohemum* discipulum suum; & ad calcem haberi hendecasyllabon in ejusdem discipuli sui laudem. Auctores, quos in hoc opere illustrat, vel emendat Beroaldus, videri possunt in eadem Bibliotheca (1).

III.

FRATRIS BAPTISTÆ mantuani Carmeli-
 tæ Theologi ad Ludovicum Fuscararium
 et Ioannem Baptistam Refrigerium cives
 Bononienses Parthenice incipit foeliciter.

Ad calcem operis legitur:

Bononiæ æditum (*sic*). iii. id. Feb. M. cccc. lxxx. i.

& infra:

FRATRIS BAPTISTÆ MANTVANI Carmelitæ
 ad Beatam virginem Votum.

In cujus calce:

Bononiæ Castigatissime impressum: Cura
 Cæsaris de Nappis. Impensa Benedicti hec-
 toris librarii. Opera vero Platonis diligentissimi
 impressoris Bononiensium. Anno gratiæ
 M. cccc. Lxxxviii. xvi. KL. novembres (*sic*).

(*in 4°.*)

Prae-

(1) Hæc jam sub prælo sudantibus, in me-
 moriam redit, ejusmodi Annotationes ex Bri-
 tannica edit. anni 1496. existare in Casanat.,
 quam illico conferre operæ pretium duximus,
 ut intelligeremus, nam ea quæ ex Fantutio ad
 hujus edit. descriptionem addidimus, cum veri-
 tate omnino congruerent; nec frustra. Nam
 primò observavimus in titulo editionis has an-
 notationes, *centum* inscribi; verba autem illa,
in varios auctores antiquos, nullibi in volumi-
 ne occurrere. Observavimus deinde in princi-

pio vol. haberi Beroaldi Epistolam ad Uldr.
 Rosenfem, & in fine hendecasyllabon ejusdem
 ad eundem, uti scribit Fantucius. Constat hoc
 hendecasyllabon ex 16. versibus, quorum prio-
 res quatuor hic eccitare placet:

Uldrici nitidos lares adire
 Centenæ simul annotationes:
 Atq; a limine protinus salutem
 Centenam dicite regale roscam.

Præcedit Epistola nuncupatoria Poëtae ad Ludovicum Fuscararium & Joh. Bapt. **Boscon.** Refrigerium; cui subjungitur longum *Apologeticon ad eosdem*, contra suos ob-
trectatores, eos nempe, qui ipsum *levioribus studiis delectari, nec carmina religio-
sum virum decere aiebant*. Continentur haec decem plagulis rotundo ac minori,
quam opus ipsum, impressis caractere. Editio est cum signaturis tantum. Vid.
sub anno sequenti, num. 1.

IV.

Domini SALADINI de ESCVLO Sere-
nitatis principis Tarenti phisici principa-
lis: aromatariorum opedium feliciter incipit.
In fine:

Compendium aromatariorum Sala-
dini principis tarenti dignissimi medici: di-
ligenter correctum et emendatum: Impres-
sum in almo studio Bononiensi: per me Be-
nedictum ectoris librario (*sic*): feliciter finit.
Anno domini. Mccccclxxxviii. die xij. mar-
tii: sub divo Iohanne bentivolo.
(*in fol.*)

Hujus editionis notitiam ex Jacobo Longio accepit Maettarius, ut ipsemet
refert pag. 494. Error vero a typographo in voce, *Librario*, admissus, & a Lon-
gio notatus, editionem ab ipso tractatam fuisse demonstrat. Est caract. Goth. cum
signaturis, registro & typographi insigni. Ex registro colligitur vol. folia esse 36.
Exst. apud Abb. Joannutium & Can. Devoti.

V.

„ ANDREAE BARBATIOE Lectura. *Ad calcem*: Finit aurea Le-
„ ctura (1) summi una cum additionibus & apostillis po-
„ stea per ipsum factis impressa Bononiae studio & impen-
„ sis Vgonis de rugeriis. Anno a salute christiana MCCCCLXXXVIII.
„ die VIII. Martii. *in fol.*

Ex Denisii Suppl. Maettar. pag. 240.

VI.

Incipit prologus de propositiõibus universalibus
ARISTOTELIS.

In fine:

Finitu propositiones
universales Aristotelis su-
ma diligentia emendate.

Im-

(1) Bis nominatur Lectura, & bis fitur ejusdem argumentum.

EDITIONES ITALICAE

Impresse Bonoſe studio-
rum matre per Vgonem
Rugeriuz. Anno incarna-
tionis domini noſtri iheſu
Xpi. M. cccc~~lxxxviii~~. die
vero. xv. Aprilis.
(in 4°.)

Post Aristotelem sequuntur propositiones, siue auctoritates quaedam Averrois, Senecae, Boethii, Platonis, & Apuleji; quibus subiungitur tabula librorum, ex quibus decerptae sunt, duabus impressa columnis, eum opus ipsum integra pagina excusum sit. Adductae subscriptioni subiectum est registrum signaturarum, ex quo intelligitur voluminis plagulas esse 68. Character Gothicus est. Exstat apud Can. Devoti. Confer de hoc libello Mittarellium in Append. ad Cod. msa. Biblioth. S. Mich. Venetiarum prope Murianum, pag. 26.

VII.

Tractato de le piu maravegliose cose e piu
notabile che si trovino i le pte del
mondo reducte e colte sotto breuita in lo pſente com-
pedio del serenissimo cavalier a speron doro JOHã-
NE de MãDAVILLA nato nela cita de sancto Al-
bano

In fine:

Impresso ne lalma τ inclita
citade di bologna per mi Vgo
di Rugerii. Sotto al divo τ illu-
strissimo pŕincipe e signore Gio-
vanni secõdo bétivoglio. Sfor-
cia. di vesconti. daragona. Neli
anni del nŕo signore messer Ie-
su Xpo. Mcccc. lxxxviii. adi. iiii.
di luglio. a. b. c. d. e. f.
g. h. i. k. Tutti sono quaderni.
(in 4°.)

Edit. est caract. Gothico, pag. bipartita, & desinit fol. verso. Infra subscriptionem habetur insigne typographi. Exst. in Coll. A. Nic. de Rossi.

VIII.

Preclarissimi artiũ τ medicine docto-
ris CRISTOPHORI GEORGII de HONESTIS floren-
tini sup antidotario Mesue clara τ maxi-
me necessaria expositio.

In

In fine :

Explicit utilis expositio Xpofori Geor-
gii de honestis florentini super antidotario
Mesue. cuꝫ tractatu de aqua ordeï. Et de
modo faciendi ptisanam fm cōmunem mo-
dum practificantium diligentissime emenda-
ta. Impressa in Inclÿta ciuitate Bononie
per Henricum de Harlem et Iohannem
Walbech, socios. Anno domini, M. cccc. lx
xxviij. xv. Aprilis.

Registrum chartarum .

(in fol.)

Ex Jacobo Longio, scriptore utique accurato, editionem hanc refert Maetta-
rius, tom. I. pag. 503., cui idcirco omnino assentiendum esse statuo, etsi Orlandius non omni ex parte cum eodem concordet; aliam siquidem diem, octavam
nempe Maji, editioni assignat. Idem Orlandius, observante eodem Maettario,
aliam hujus operis editionem sub nomine Benedicti Hectoris, cum eadem nota
anni 1488. memorat, pag. 114., quam forsan eandem esse ac presentem suspica-
tur cl. Annalista, quod, uti ait, cum typographi essent socii, in exemplaribus aliis
hujus, in aliis illorum nomina adscribebantur (1).

I X.

„ HIERONYMI MANFREDI med. & astrolog. centiloquium de
„ medicis & infirmis : apud Bacielerium . Bononiæ 1488. in 4°.

Recensetur haec editio a Conrado Gesnero in Biblioth. fol. 328., qui & addit:
char. duabus cum dimid. Cum ipso concordat Simlerus in Epitome ejusdem Bi-
bliothecae, pag. 348. edit. 1583.; eorumque auctoritate nixus eam retulit Maet-
tarius in suis Annalibus, tom. I. pag. 500. (2). In Lindenio renovato G. Abr.
Merklini, pag. 424. loco edit. hujus anni, memoratur editio anni 1483. per
eundem typographum. Vid. sub anno seq.

X.

„ LACTANTII Opera. Bononiæ 1488. in fol.

Ex Catalogo Gudiano, pag. 33. editionem refert Maettarius, pag. 498.

Tom. I.

ï

MCCCCLXXXVIII.

(1) Orlandius parte II. sui operis *ulterioribus studiis* &c. elaborata, pag. 345. tres ejusdem anni 1488. Bononienses hujus operis editiones citat. I. per Jo. Noerdigen & soc. II. per Bened. Hectoris. III. per Henr. de Harlem & Jo. Walbech socios. Postrema haec, quae cer-

tissima est, constat ex octo ternis & uno duerno; charact. Goth. duabus columnis & cum signaturis excusa, & reperitur apud Can. Devoti.

(2) Hanc unam hujus operis edit. agnovit cl. Fantutius, tom. V. pag. 198.

I.

FRATRIS Bap. Mant. Carmelitæ theologi ad magnificū. D. Bernardū bēbū patriciū Venetū et iurecōsultū peritissimū secūda Parthenice ĩcipit.

In calce:

Secundæ parthenices opus divinū Bononiæ imp̄sum solerti animadiversione (*sic*) Francisci Cereti parmensis: cōmunibus autem ĩpensis Benedicti Hectoris Bibliopolæ Platonisq; eiusdem impressoris accuratissimi: civium bononiensium. Anno natiuitatis dominicæ. M. cccc. lxxxix. Quinto idus Februarias.

(*In 4°.*)

Primum folium s̄istit Ep̄ist. dedicat. Auctoris ad Bernardum Bembum, ad cuius calcem adjectum est argumentum opusculi. Excusa est haec Ep̄itola eodem rotundo & minuto caractere, quo prolegomena praemissa primæ Parthenicæ, sicque incipit: *Beatissimæ Virginis & martyris Catharinae Vitam nuper Romæ dum tu apud Innocentium Pontif. Maximum pro Re. P. tua splendidissimum Oratoris munus obires, heroico carmine complexus sum.*

Prima Parthenice superiore anno relata, historiam B. V. M. tribus libris complectitur; haec historiam S. Cathar. V. & M., ut modo dicebamus, similiter libris tribus. Utraque est heroico carmine; votum vero Auctoris ad B. Virg., ad calcem primæ, & Franc. Cereti carmen in invidum lectorem, ad calcem secundæ, sunt carmine eleg. Prioris plagulae, adnumeratis omnibus, sunt 70., secundæ, 44. Signaturæ incipiunt ab Ep̄istolis Auctoris, & desinunt in ĩp̄is operibus. Character seu potius characteres utriusque iidem sunt, nitidi valde & elegantes. Exstant in Casanatensi, & apud Can. Devoti.

II.

FRATRIS BAPTISTÆ. MANTVANI: Carmelitæ theologi. contra poetas ĩpudice loquentes Carmē.

In calce:

Finis Romæ die. xx. octobris

M. cccc.lxxxvii. *sequitur:*

FRATRIS Baptistæ. mant. Carmelitæ theologi ad Reverēdissimū ĩ christo patrē ac Dominū. D. Oliverium Carafam: Sabinen. Ep̄iscopū et Cardinalem Neapolitanum de suorum temporū Calamitatibus Liber feliciter incipit.

In fine:

Calamitatū nostri t̄pis opus divinū Bon. ĩpressū
solerti animadiversione (*sic*) Francisci Cereti Parmen-
sis: impensis Benedicti Hectoris Bibliopolæ: Pla-
tonisq; eiusdem impressoris accuratissimi: Civiū
Bononiensium. Anno nativitatis dominicæ
.M. cccc. lxxxix. Calendis Aprilis. Regnante
Illustri. D. Iohanne Bentivolo secūdo. FINIS.
(*in 4º.*) (1)

De hac editione dictum est in Catalogo Rom. edition. Saec. XV., ubi inter
caetera ostendimus Auctoris Carmen *contra poetas impudice scribentes*, signatum
Romae XX. Octobris 1487: inter Romanas editiones haud esse habendum, uti cre-
didere Orlandius, Maettarius, & Laerius. Ad uberiores eorum, quae ibi dixi-
mus, illustrationem, addi potest, eandem urbis Romae notationem cum die 20.
Octobris anni 1487. haberi in nova opusculi editione, quae inter *Elegias, & Sil-
vas &c.* Poetae prodit Bonon. an. 1502. In hac eadem edit., *Silva VII. libri pri-
mi* ita subscribitur: *Finis Bononiae. Die secunda Februarii MCCCCLXXXV.*, quam
notam designare annum impressionis opusculi nemo certe somniabit. Illustrius adhuc
ejusmodi subscriptionum exemplum, quae ad tempus & locum, in quo opuscu-
la ab Auctore absoluta fuere, non vero ad tempus & locum impressionis referun-
tur, suppeditat Parthenice prima, in cujus calce legitur: *Bononiae editum III.
Id. Febr. M. CCCCLXXXI.*, cum tamen subscriptio typographi, quae post Auctoris
votum ad B. V. subjuncta fuit, liquidum ostendat, volumen, nonnisi sexennio post typis
fuisse excusum. Editio est eodem charact. ac Parthenicæ, & exst. in Aracael. & Casanat.

III.

Incipiunt aphorismi excellentissimi Raby (*sic*) MOYSES se-
cundum doctrinam Galieni medicorum principis.

In calce:

Bononie ĩpressum impensa Benedicti Hectoris librarii: Ope-
ra vero Platonis diligentissimi impressoris Bononiensium.
Anno gratie .M. cccc. lxxxviii. quarto calendas Iunii.

Registrum.

A. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r.
Omnes sunt quaterni excepto ultimo qui ternus est.

(*in 4º.*)

IV.

Aphorismi (*sic*) IOHANNIS DAMASCENI.

quos excipit:

Liber RASIS de secretis ĩ medicina q̄ liber āpho. appellatur (*sic*).
cum HIPPOCRATIS prognosticis.

i 2

In

(1) Ante ejusmodi subscriptionem legitur carmen elegiacum Franc. Cereti, ad Jac. M. de Lino civem
Bonon.

BONON.

In fine :

Expliciunt amphorismi Rabi moyses et amphorismi Iohannis (*sic*) Damasceni et amphorismi Rasis cū pronosticis ypocratis q̄ fuerunt inventa in suo sepulchro in capsā eburnea diligentissime Bononie impressi: impensa Benedicti hæctoris librarii: cura vero Platonis de benedictis stampatoris (*sic*) acuratissimi (*sic*).

Finis.

Laus deo.

(in 4º.)

Loco editionis, quae hic scrupulosius describitur; Beughemius, Orlandius, & qui eos sequitur, Maettarius pag. 515. in medium afferunt editionem quandam Aphorismorum Jo. Damasceni, quam hæc verbis enuntiant: *Joannis Damasceni Aphorismorum liber. Bononiae per Platonem de Benedictis 1489.* Apparet vero Bibliographos hos vel de alia Aphorismorum Damasceni editione loquutos fuisse; vel si de hac eadem loquuti sunt, inaccurate admodum eos fuisse loquutos. Nam in primis in secunda subscript. a nobis adducta, non solius Damasceni, sed & R. Moysis, & Rasis aphorismi, quos reipsa continet editio, recensentur cum Hippocratis prognost. Deinde in ipsa nulla temporis nota occurrit; ac nisi apposta ea fuisset ad calcem aphorismorum R. Moysis, qui separatim ab aliis impressi sunt, et si in secunda subscriptione primo loco memorentur; editio inter eas numeranda foret, quarum incertus est annus. Dico Aphorismos R. Moysis separatim ab aliis impressos fuisse; quod quidem intelligitur non modo ex peculiari subscriptione ipsis apposta, sed cum primis ex signaturis, quae aliae sunt in ipsis, & aliae in Aphorismis Jo. Damasceni aliorumque scriptorum. Signaturae in opere R. Moysis pertinent usque ad r 3., uti vel ex allato registro liquet; in Joanne Damasceno, aliisque usque ad C IIII. tantummodo. Damasceni Aphorismi occupant plagulas quatuor cum quadrante circiter; Prognostica Hippocratis unam cum dimidia: reliquae numero XVIII. fere Aphorismos Rasis continent. Character hujus editionis parvus quidem est, sed Romanus, & nitidus. Exstat editio in Catanatensi, & in Museo Abb. de Rossi.

V.

FRATRIS BAPTISTAE Mantuani Carmelitæ theologi ad clarissimum Equitem Dominum Ludovicum Gonzalem Hispanum divi Iacobi Gallici commendatarium dignissimum in Robertum Sanseverinatem panegyricum Carmen. *sequitur:*

FRATRIS Baptistæ Mantuani Carmelitæ theologi ad magnificum comitem Andream Bentivolum sexdecivirum Somnium romanum. *tum:*

Fratris Baptistæ Mantuani Carmelitæ theologi ad D. Falconem Protonotarium cuius beneficio ex omnibus periculis est liberatus.

Carmè, seu potius Carminum congeries,

In

In calce :

Ad D. Falconem opus hoc elegantissimū Bononiae impressum est communibus expensis Benedicti Hectoris librarii Platonisq; eiusdem impressoris accuratissimi civium Bononiensium. Anno nativitas dominicae. M. cccc. ~~lxxxix~~. duodecimo Kalendas Augusti.

(*in 4°.*)

Tria haec opuscula ad unum idemque volumen pertinent; quod liquet ex signaturis, quae continuata serie per unumquodque eorum procedunt. Incipiunt ab A I. & desinant in G III. Scapi omnes quaterniones sunt, duobus ultimis exceptis, qui sunt terniones. Exstant apud Can. Devoti, et in collect. Abb. de Rossū.

VI.

Preclarissimi artium et medicine doctoris ac etate sua primarii magistri BAVERII de BAVERIIS consilia feliciter incipiunt.

In fine :

Bononiae Impressa castigatissime consilia preclarissimi artium et medicine doctoris Magistri Baverii de Baveriis filiorum sumptibus opera vero Platonis de Benedictis impressoris accuratissimi Die quinto Novembris M. CCCC. LXXXIX.

Finis.

(*in fol.*)

Post haec habetur aliud folium, *tabulam omnium Consiliorum quae continentur in volumine sistens*. Character idem est ac Aphorismorum R. Moyfis, &c., binae columnae, cum signaturis, & numeris in medio margine superiore in utraque foliorum parte positus (1), quorum postremus est C. LIX. praeter tabulam. Exstat in Angelica, in Casanat. &c.

VII.

„ Solemnis & quotidianus Tractatus de Indulgentiis tam generalibus & plenariis, quam particularibus & simplicibus per clariss. Jurisconsultum Equitemque dignissimum D. LVDOVICVM de BOLOGNINIS de Bononia in almo Bononiae studio. Anno Domini 1489. *Ad calcem*: Impressum in inclita Civitate Bononiae per me Platonem (*de Benedictis*) stampatorem Bononiensem. *fol. min.*

Denisius, pag. 261.

VIII.

(1) Idem numerus inscriptus est utrique foliorum parti.

VIII.

„ Opus aureum appellatum merito roseum memoriale divinorum
 „ eloquiorum - compositum per R. P. PETRVM de ROSENHAYM
 „ ordinis sancti Benedicti precibus ac instantia
 „ RR. PP. predicatorum de bononia per Ludovicum Joannis de Bo-
 „ lognini (1) . . . & opera expensisque Benedicti librorum mercatoris
 „ fidelis, anno Domini . MCCCCLXXXIX. die XXVIII. Octobris.
 „ *Haec initio operis, quod tandem in hunc versum evadit:*

Dominici meritis sim quoque tutus ego. *in 4°.*

Denisius, pag. 275. ex Biblioth. Caes.

IX.

„ MATTHAEI de MATTESELLANIS de Successionibus ab inte-
 „ stato, PETRI de VBALDIS de Perusio de Beneficiorum permuta-
 „ tione, CATALDINI de BONCOMPAGNIS de Visso de Transla-
 „ tione Sacri Concilii Basileæ ad civitatem Ferrariæ, & de robore,
 „ effectu, importantiaque Litterarum & Capitulorum ejusdem, &c.
 „ Bononiæ typis Vgonis Rugerii & Benedicti Hectoris 1489. die 18.
 „ Febr. *in fol.*

Ex Biblioth. Bonon. Cl. Fantutii, tom. II. pag. 270. Vid. Denisium, pag. 279.

X.

TRVSIANI (2) monaci cartusienſis plusq̄; cō
 mentum in librum Gal. qui microtechni in
 titulatur.

In fine col. 1.

Impressum in alma ac inclita civitate
 Bononie per me Vgonem Rugerium: sub
 divo ac Illustrissimo principi (*sic*) domino d.
 Ioanne secundo Bentiuolo: Sforcia: Vice
 comite: de aragonia ducali armorum guber-
 natore generali dignissimo: Anno a nativi-
 tate domini nostri Ihesu christi. M. cccc.
 lxxxix. die. x. Iunii.

(*in fol.*)

Co-

(1) Videntur in hac inscriptione omiſſa fuiſſe vocabula, *emendatum & impressum.*

(2) Al. *Turifani*, de quo confer Jul. de Nigris de *Scriptoribus Florent.* pag. 515. Editio refer-
 tur a Deniſſo, pag. 278.

Columna secunda postremi folii recti, in quo occurrit subscriptio, habetur in-
signe typogr., versum vacat. Editio est charact. Gothico pulchro, sine numeris &
registro, sed cum signaturis, & reclamantibus in fine quaternionum, qui sunt
num. 30. Exst. in Biblioth. Aracaelit. BONON.

XI.

MARII PHILELFI artium et utriusq; iuris doctoris equitis aurati et
poetæ laureati ad religiosissimum patrem sapientemq; theologum
Lodovicum Mōdellū mediolanensem ex seraphico minorum or-
dine præfatio in novum epistolarium.

In fine:

Epistole (sic) Marii Philelfi summopere emendate: ac Felsinæ ma-
gna diligentia atq; anxietate per me Bacilerium de Bacileriiis Ci-
vem eiusdem urbis impressæ. Anno dñi. Mccccclxxxviii.

Laus Deo omnipotenti.

(in 4°.)

Ex fide Jacobi Longii enuntiatur hoc opus a Maettario pag. 516. titulo *Episto-
larum*. Apud cl. Saxium vero & Mittarellium, *Epistolarii* nomine, quod ab Au-
ctore impositum ipsi fuit, designatur. Ante Auctoris Praefat. ad Lud. Mondellum,
a quo opus primo editum fuit Mediolani (1) anno 1484., post Auctoris obitum,
occurrit Epistola ipsius Mondelli ad Octavianum Ubaldinum Mercatelli dominum,
cui hujus responsione: quae duae Epistolae, una cum auctoris Praefat. exhiben-
tur a Saxio in Historia literario-typographica Mediolanensi a pag. CCCCLXXXV.
Epistolae Ubaldini in hac edit. subjunctum est carmen in operis laudem, quod
recitat idem Saxius pag. DLXXX. operis modo laudati, ipseque Mittarellius, col.
356. Post ejusmodi carmen sequitur *Ordo contentorum in volumine*, quae singilla-
tim accurateque recenset idem Saxius, pag. CCLX., videndus. Epistola Mondelli ad
Ubaldinum, cum hujus responsione & carmine in operis laudem, atque ordine con-
tentorum, quatuor occupant plagulas signatas A. majusc. Opus ipsum signatur lit-
teris minoribus, quae pertinent usque ad r ii. Praecedentes scapi quaterniones
sunt. Numeris & reclamantibus caret: infra adductam subscriptionem habetur in-
signe typographi. Exstat in Chisiana, Corsiniana, &c.

Huic autem Bononiensi edit. longe praestat Basileensis anni 1486. a Maettario,
Orlandio, ipsoque Saxio ignorata: cujus subscriptionem huc asserre placet, eam præ-
fertim ob causam, quod inaccurationem Bononiensis typographi, quod attinet ad
hunc articulum, ostendit. Ea sic habet:

Finit Epistolare Marii philelfi elegantissimū: Basileæ per
magistrū Ioannem de Amerbach summa lucubratione
impressum: Anno octogesimo sexto supra millesimū qua-
terq; centesimum.

(in 4°. (2))

(1) Dubium est utrum haec editio sit omnium
prima. Confer Saxium.

(2) Denilius, qui editionem refert pag. 320.,

eam dicit in fol. sed falso. Opus praeterea in-
scribit, *Epistolae*.

„ HIERONYMI MANFREDI centiloquium de medicis & infr-
 „ mis : Hoc opus exactum per Bacielierium cognomento de Bacie-
 „ lieris Felsineum civem. XII. Kal. Decembris. Bononiæ 1489. in 4°.

Hæc est prima editio, quam e praelis Bacielierii de Bacieliis prodiisse memo-
 rat Orlandus (qui præcedentem omittit.) Refertur vero a Maettario in utra-
 que suorum Annalium editione, pag. 506. secundæ.

XIII.

„ NICOLAI BVRTII Parmensis Encomium Muficæ. Bononiæ
 „ 1489. in 4.

Mazzuchellius, vol. II. par. IV. pag. 2442.

O

„ Ejsd. Fax Maroniana, id est observationes eruditæ in Virgi-
 „ lium. Bononiæ 1489. in 4°.

D. Clemens, tom. V. pag. 443. Vide sub anno 1490.

XIV.

„ Trattato della Santa fede o sia esposizione sopra il Simbolo
 „ dell' Apostoli di Fra DOMENICO CAVALCA. Bologna 1489.

Ex Biblioth. Ital. Nic. Haymi edit. Mediolan. 1773. pag. 607. Sed fortasse
 editio Veneta hujusmet anni (quæ tamen auctoris nomine caret) in Bononien-
 sem conversa fuit. Veneta editio impressa fuit *Per Peregrino Pasquale da Bologna*,
 quæ patriæ impressoris nominatio forsitan locum cum loco confundendi occasio-
 nem præbuit. Frustra certe præter Venetam editionem anni 1489. hujus operis,
 alia quæpiam tum a me, tum ab aliis olim quaesita fuit. Hæc Veneta præterea
 editio, quam ad manus habeo, in laud. Bibliotheca deest.

MCCCCLXXXX.

I.

Formulario de Epistole vulgare missive e responsive: et altri fiori de ornatî
 parlamenti a lo excelfo et Illustrissimo Príncipe Signor Hercule da Esti
 dignissimo Duca de Ferrara: composto per CRISTOPHORO Laudini

(sic) citadi

no di Firêze dignissimo cōmentatore di Danti.....

In fine:

Registro . a. b. c. d. e.

No.

Nota che tutti sono terni excepto lultimo che e quaterno Impresso A **BONON.**
Bologna Per Plato stampatore ne l'ano. Mcccclxxxx. adi. x. de zugno
(in 4°.)

Praeit Auctoris Epistola ad Maecenatem in inscriptione operis nuncupatum, cui nulla adjecta est temporis aut loci nota. Inscriptio est caractere rubro, nihilo majori neque diverso a caractere ipsius operis, qui Gothicus est. Exstat in Casanatensi (1).

I F.

QVINTVM VOLVMEN CÖSILIO

rum Divi ALEXANDRI TARTAGNI imolensis iureconful-
tissimi et veritatis principis nuper editum per nobiles
et pietissimos eiusdem filios: Quorum opera curaque
ea omnia diligentissime recognita et correcta sunt: &c. &c.
In summo ultimi folii versu, col. 1.

Exstat: atque in luce, podit presens quintum consiliorum
volumen divi Alexandri Tartagni Imolensis caesa-
rei atque Pontificii iuris interpretis sanctissimi. quod
exhibuerunt pietissimi illius liberi in primaria libera-
lium studiorum civitate Bononie imprimi Tricentino
de Serpa civi optimo et integerrimo mercatori bononi-
ensi atque Francisco de Benedictis quem Platonem vo-
cant solerti et curioso impressori communibus expen-
sis. Anno salutis humane Mcccclxxxx. Sexto idus
Augusti. Quare

Marcus Belliardus Parmens.

(in fol. magno)

Volumen hoc, quod in inscriptione editum dicitur ab auctoris filiis, in eadem,
Cardinali Oliverio Carafae ab iisdem destinatum fuisse subjungitur: *Quod opus
ad te Reverendissime in Christo Pater & Domine, D. Olivieri Cardinalis Neapo-
litane dignissime, per distos filios destinatum est, utpote verum eorundem protecto-
rem*
Tom. I. k

(1) Editio Bononiensis huius Formularii anni 1487, inscripta est nomine cuiusdam *Bartholomaei Miniatoris*, uti sub eo anno vidimus: quod nomen pariter legitur in Veneta anni 1498. vel circiter, aliisque fortasse quibusdam mihi ignotis. Cum Bononiensi autem huius anni, quod spectat ad Authoris nomen, concordant, Cajetana anni 1487. per A. F., Romanae duae, altera sub Innocentio VIII. a Steph. Planck adornata sine loci & anni nota, altera sub Alexandro VI. per And. Fritag, anno 1492; Florentinae quinque, quarum tres memorat cl. A. M. Bandinius in Specim. Literat. Florentinae Saec. XV., tom. II. pag. 200; alias duas praemanibus ego ipse habeo; & ex his antiquior pulchriorque lucem vidit sub eo-

dem Innocentio VIII., altera sub Julio II. Hinc si ex numero editionum de opusculi auctore pronuntiandum sit, non alium quam Landinum fuisse fatendum erit.

Notandum autem est, in Biblioth. Ital. Nic. Haymi edit. Ven. 1723. & Mediol. 1771. loco Bononiensi edito 1487. aliam memorari anno 1485. cum nomine *Barthol. Miniatoris*, & ex editionibus Saec. XV., quae Ch. Landini nomen praefecerunt, omnino nullam, nec Cajetanam, nec Romanam, nec Bononiensem, neque Florentinam. Sed huius Biblioth. auctoritas, quod attinet ad hunc articulum alioque varios, parvi facienda est. Barthol. autem Miniator formae curavit edit. Bonon. anni 1487.

BONON. *rem & dominum, necnon ut sapientissimum, etc.* Tota haec inscriptio, quae est li-
nearum 17., rubrica exarata est. Marcus autem Belliardus, cujus nomen infra
subscriptionem legitur, quique in ipsa subscriptione studiosos juris ad lectionem
operis hortatur, in quo nihil esse profitetur, quod non ipsam Tartagnum aucto-
rem habeat, ex cujus originalibus in ejus armariis asservatis desumptum est quid-
quid in eo continetur, editionis ipsius curam gessisse videtur. In altera ultimi fo-
lii versi columna habetur regitrum signaturarum & foliorum totius voluminis, ex
quo colligitur folia esse 190. circiter, ex quibus primum & ultimum vacant. Editio
est caractere Gothico, sed nitidissimo, duabus columnis, optima charta, ample-
que margine; & exstat in Casanatensi.

III.

INCIPIT REPERTORIUM PRE-

sentis quinti consiliorū voluminis divi Alexandri tartagni
Imolensis

. summa ope & solerti studio nuperrime compilatum
per eximiū legum doctorē dominum OLIVERIŪ DE QVERGVLEN do-
lensis dyocesis de Britannia

In fine :

Explicit reperiū Quinti voluminis cōsilioꝝ Dñi Alexātri
tartagni Imolensis Impressus per Platonem de benedictis
civē Bononiensem (*sic*) .: Finis

(*in fol. magno.*)

Eodem caractere excusum est hoc repertorium ac Consilia ipsa, cum quibus
compactum est in Casanatensi. Propriis signaturis, geminatis litteris minoribus
expressis, notatum est, quae pertinent usque ad d d m. Praecedentes autem scapi-
tiones sunt.

O

„ ALEXANDRI TARTAGNI Imolensis Consiliorum *Vol. IV.* Bono-
niae 1490. *in fol.*

Laudat hanc editionem Maettarius ex Catalogo Bibliothecae Francofurt. Sed pro-
babilissimum est, hic confundi volumen V. cum quarto.

IV.

„ HIERONYMI de ZANITINIS Contrarietates inter ius civile &
„ Canonicum. Bononiae Plato de Benedictis 1490. *in fol.*

Ex Catal. Biblioth. Pinellianae, tom. V. pag. 263.

V.

„ Repetitio in famoso et difficili §. Cato in L. IV. ff. de uerbo
„ (*sic*) obli. cum expositione veri textus nuper editi per L. I. de
„ BO-

„ BOLOGNINIS. Impressa per Plautum. (*Platonem*) de Benedictis **BONON.**
 „ anno Domini 1490. die XVII. Decembris. *in fol. maj.*

Denisius, pag. 283.

VI.

„ PHILIPPI MAR. RVBEI in Librum. IV. ff. de verb. ob. Impressa
 „ per Plautum de Benedictis librorum impressorem in vetu-
 „ stiss. Bononie studio. A. D. M. CCCCLXXX. die XVII. Decem-
 „ bris . . . *in fol. maj.*

Idem, pag. 703.

VII.

„ S. AVRELII. PROPERTII Elegiarum Libri cum Com. Philippi
 „ Beroaldi. Bononiae in commune impressi a Benedicto Hectoris li-
 „ brario, et à Platone de Benedictis impressore 1490. *in fol.*

Idem, pag. 295. ex Biblioth. Gottvicenâ. Vid. sub anno 1487.

VIII.

„ Originalis. Textus et verus in ð. Cato ad lucem noviter editus
 „ per Dominum LVDOVICVM IOANNIS de BOLOGNINIS V. I.
 „ Doctorem cum ejus. glossa. *Ad calcem:* Hæc omnia fideliter im-
 „ primi feci ego Benedictus quondam Ethoris. (*Hectoris*) in
 „ prælibato Bononiae studio. Anno Domini 1490. die decima octa-
 „ va Februarii. *in fol. maj.*

Idem, pag. 283.

IX.

„ ANDREÆ BARBATIÆ Lectura super tit. de Testamentis
 „ Bononiae studio et impen. Vgonis de Rugeriis. Anno a Sal. Chr.
 „ M. CCCC. LXXX. XV. Iulii. *in fol. maj.*

Idem, pag. 702.

X.

Incomincia il libro chiamato FIORE de ITALIA: ilquale il re
 Constantino lo fece tradure de latino in vulgare: nel quale si tra-
 ctano le magnanimitade de Italia: et altre gentilezze assai tra-
 ctate dalle ystorie antiche e dalli proprij originali: come legèdo
 potrai vedere et cognoscere la grãde eloquentia di questo au-
 ctore. E prima tractaremo di nomi de li primi cinque ch' regno-
 rono in Italia: e de li nomi de Italia: e dogni suo sito.

BONON.

In fine:

Impresso ne l'alma e inclita citade de Bologna p mi Vgo d' rugerij sotto al divo e illustro (*sic*) signore e principe messer Giova- ni secondo bentiuoglio sforchia di vesconti da ragona. generale governatore dele gente darne delo illustrissimo duca de mila- no. neli anni del signore miser Iesu christo . M. cccclxxx. a di xxv. de octobre .

Registro

a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. tutti sono quaderni excepto m. che e uno foglio . Infra quæ habetur insigne typographi .

(in 4° .)

Quis fuerit anonymi hujus libelli auctor incertum mihi est. Hoc quidem affirmare possum, cum cum sacris, tum profanis literis satis eruditum fuisse, uti ex operis lectione constat: quae jucundior profecto foret, si paulo nitidior charactere, & majori cura impressum fuisset. Persuasum praeterea habeo, ejusmodi opus Italice primo scriptum fuisse, & non ex Latino versum, uti in ejus inscriptione (ab imperito quodam fortasse ipsi assuta) dicitur; quod ostendere videntur Dantis carmina, quae in eo passim (in secunda praecipue parte) recitantur. Vel ipsa prima pagina, ubi de diversis Italiae nominibus agitur, haec Poetae carmina in medium affert Auctor, & opportune quidem:

Ahi ferva Italia di dolore ostello
Nave senza nochier in gran tempesta
Non donna di provincie, ma bordello .

Ex duabus partibus constat: quarum prima fere tota versatur circa Moyss & Jobi vitam & res gestas, ab eorum nativitate usque ad obitum; quod uterque coaevus fuerit Jani, uti dicitur in fine narrationis de eodem, quae praecedit. Altera pars fabulorum numinum cumprimis, & Aeneae historiam ab ejus ortu usque ad obitum complectitur. Integra pagina, charactere Gothico rudiusculo impressum est; & reperitur in Casanat., & in Collect. Abb. de Rossi,

XI.

„ La Rhetorica nuova dell' eccellentissimo MARCO TULLIO
„ CICERONE . in Bologna per li fratelli de' Campii 1490. in 4°.

Paitoni, Traduttori Ital., tom. I. pag. 232.

XII.

„ NICOLAI BVRTII Fax Maroniana, idest Observationes eru-
„ ditæ in Virgilium . Bononiae 1490. in 4°. Vid. sub. anno 1489. (1)

MCCCCLXXXI.

(1) Sub quo, auctoritate D. Clementii (quem sequutus est Denisus) adducti, hanc Bonon. edit. retulimus. Dum autem haec praelo supposita jam fuissent, opportune accidit (quod ab aliquot diebus summo opere ayebam) ut Vitas Virorum

dignitate & erudit. Juniorum L. G. Meuschenii, quem unum suae assertionis sponso-rem appellat Clementius, favente pro sua ingenita comitate Eminentiss. Cardinali GARAMPPIO, tra-ctare liceret. Quem librum ut primum in ma-

MCCCCLXXXI.

I.

IOHANNIS Michaelis Alberti carrariensis de omnibus
Ingeniis augēde memorie: ad prestātissimū
Virum Alouisium Manentem Inclyti Venetorum Senatus Se-
cretarium libellus foeliciter incipit.

In fine:

Impressum Bononiae per me Platonem de benedictis civē Bono-
niensem Regnante Inclyto Principe. d. d. Iohanne Bentivolo fe-
cūdo āno incarnatōis dominice Mcccclxxxxi. die xxiiii. Ianuarii
(*in 4°.*)

Post brevem Auctoris epistolam ad Al. Manentem, incipit opus ipsum, prae-
missis hoc titulo:

Libri Vnici de memoria Incipit Cap. primum

Editio est caractere parvo Romano, eodem nempe, quo sunt Aphorismi R. Moy-
sis, &c. anni 1489., & Orationes Beroaldi hujus anni, cum signaturis; plagul. XII.
Exstat in Casanatensi.

II.

„ Della ARTE del ben morire Tractato utilissimo. *In fine:* Im-
„ presso in Bologna per mi Plato di Benedetti, regnante lo felice
„ et illustre Signor Zohanne secundo di Bentivogli, anno Domini
„ M. CCCCLXXXI. die XII. martii. *in 4°.*

Refertur haec editio a Mittarellio inter Codices impressos Saeculi XV., exstan-
tes in Bibliotheca S. Mich. Venetiarum prope Murianum, col. 29., ubi & non-
nulla, cum de ipso opere ejusque editionibus Italis, tum de ejus auctore notat.

III.

ANGELI POLITIANI Silva: Cui titulus Nutricia.

In fine:

D. Angeli Politiani opusculum hoc elegantissi-
mum impressum est Bononiae per Platonem im-
pressorem accuratissimum Anno domini
Mcccclxxxxi decimo kalendas Iulias
(*in 4°.*)

Edi.

nibus habui, illico oculos converti ad tomum
a Critico laudatum; & non sine aliqua admi-
ratione observavi, Facem Maronianam Burtii, non
quidem anno 1489. uti ipse ait, sed anno 1490.

uti prodidit Mazzuchellius, in hoc opere alligatis
ad quem propterea annum omnino pertinere
censenda est.

BONON.

Editionem memorat Orlandius, par. II. sui operis, pag. 389., sed suo more: NUTRITIA, inquit, *Bononiae 1491.*: quo. eodem presso stylo eam in suis Annalibus retulit Maettarius, mutato tamen (typographi vel amanuensis incuria) anno 1491. in ann. 1481., quo tempore Politianus hanc suam Silvam nondum scripserat (nondum certe abolverat), uti ex nota ad ejusdem calcem apposita liquet: *Absoluta est in Fesulano VIII. idus Octobris Mccccxxxvi.*

Tam Orlandius autem, quam Maettarius, eique succenturiatus Denisius omitunt editionem Florentinam hujusmet anni, hac Bononiensi paulo antiquiorem, & tres alias Politiani Silvas, tam Florent. quam Bonon. editionis; quas ex Bonon. inveniet L. sub anno seq., ex Florent., suo loco, in hoc Specim.

IV.

PHILIPPI BEROALDI Orationes et quamplures Appendiculae Versuum.
In calce:

Expliciuunt orationes et quæplures apendiculae (*sic*) Versuum editæ a Philippo Beroaldo, Bononiensi Impresse (*sic*) vero Bononiae anno. Mccccclxxxvi. in commune a Benedicto hectoris librario et Platone de Benedictis Impressore solertissimo civibus Bononiensibus

LAVS DEO.

(*in 4°.*)

In fronte Carminum haec legitur inscriptio:

In calce ludicra hec (*sic*) amatoriam hoc est meras nugas uelluti (*sic*) appendiculan (*sic*) quandam apposuerunt impressores. Tu hoc quoque, quaecunq; est boni consulito.

Occupant haec Carmina 20. plagulas cum semisse, minuto, Romano, nec inleganti caractere impressas, quae pariter impressae sunt Orationes ipsae, quas praecedit Beroaldi Epistola ad Martinum Boemum, discipulum suum, quae sic incipit: *Collegi nuper Oratiunculas nonnullas, variis a me temporibus & argumentis concinnatas, easque te impulsore tradidi impressoribus, &c.* Editio est cum signaturis, plagulae 76., ejusque exemplum exstat in Casanatensi, aliudque possidet Can. Alb. Devoti. Vide sub. anno. 1500.

Ex adducta porro subscriptione liquet editionem, *in commune* a Platone de Benedictis & Benedicto. Hectoris. adornatam, fuisse: ideoque unam eandemque editionem uni & alteri typographo sine errore, quin. immo. jure, adscribi posse. Cl. tamen Fantutius, Mazzuchellium, sequutus (t. 2. p. 121.) ab unoquoque ex his typographis specialem editionem factam, fuisse supponit. dum recensens varias harum Orationum editiones ait: *Bononiae apud Platonem de Benedictis 1491, in 4. Bononiae apud Benedictum Hectoris 1491. in 4.*

V.

REPERTORIUM DICTORVM: ARISTOTELIS: AVE
ROYS: ALIORVMQVE PHILOSOPHORVM.

In fine :

Expliciunt propositiones Aristotellis (*sic*) : Averoisq;
& aliorum philosophorum (*sic*) ære : & impensa Bene
dicti de Hectoreis librarii ad lucem delatæ : Opera
vero : & diligentia Bazalerii de Bazaleriis civis bo
noniensis . impressæ Regnante Iohanne Bentivolo
Secundo Sforcia : Vicecomite de Aragonia Anno
Salvatoris nostri . M. cccc. lxxxix. die Augusti
secunda .

Laus

Deo .

(in 4° .)

Fraecedit Epistola Andreae Victorii Bononiensis ad Hieronymum Tostinum de Florentiola praeceptorem suum, Bononiae Philosophiam publice profitentem, in qua, recitato Averrois de Aristotele elogio, subdit : *Aristotelem itaque talem habere debemus, qualem Averr. esse fatetur, ut quocumque serimus, nobis sui socius . . . ansequam loquamur, proferre nos doceat, ipsumque ab aliis differentem, ut aurum a calybe, continue veneremur, &c.* In fine vero Epistolae, hujus suae edit. praestantiam hisce praedicat verbis : *Prius enim foedus fastidiansque (libri) ordo aderat, nunc vero lucidus ac delectabilis datur: primus libros solum confuse ostendens, hic vero libros, textus, capitula, commataque distincte demonstrans est; ut ipsum inspicientibus patere potest: quorum quatuor inventionem citam discipulus tuus dilectus libenti animo tibi largitur.*

Occupat haec Epistola totum primum folium versum : rectum exhibet titulum majusculo caractere excusum, huc allatum. Editio nitida est, eleganti Romano caractere excusa, cum signaturis, quae pertinent usque ad K. III. Plagulae sunt 64. Exstat in Casanatensi, & apud Can. Devoti.

VI.

„ STATUTA Civilia et Criminalia . Bononiae 1491. in 4.

Ex Catalogo Reimer. hanc editionem citat Maettarius, tom. I. pag. 338. edit. novae.

VII.

„ LUDOVICI BOLOGNINI in privilegium Theodosii Imper. pro
„ Vniversitate Bononiensi Commentaria . Bononiae 1491. in fol.

Idem, pag. 339. ex Biblioth. Amerbach. Cum Maettario consentiunt Mazzuchellius in Scriptoribus Italicis, & Joannes Fantucius in Bibliotheca Bononiensi, tom. II. pag. 268., qui & de praemio ab Innocentio VIII. pro ejusmodi labore Auctori collato mentionem facit, pag. 262. : quo eodem loco supposititium esse declarat Theodosii Diploma pro studio Bononiensi. Ex tribus tamen hisce auctoribus, qui editionem memorant, nullus ejusdem typographum nominat, fortasse quia in ipsa deest.

VIII.

BONON.

VIII.

„ IOANNIS DE AMICIS singularia Iuris. Bononiæ 1491. *in fol.*
Idem, pag. 784. ex Catal. Librorum Juridic. P. Kuhtzii .

IX.

„ VIRGILII Aeneidorum libri Italice. Bononiæ per Vgonem de
„ Rugeriis die 23. Augusti 1491. *in 4º.*
Ex fide Orlandii editionem refert Maettarius, pag. 542. Vide Paitonum, *Biblio-*
teca degli Autori antichi volgarizzati, tom. IV. pag. 162 .

X.

„ GAMMARO TOMMASO Sclaricino. Silvano, Sonetti. In Bo-
„ logna 1491. *in 4º.*
Ex Catal. Biblioth. Pinell., tom. IV. pag. 333; & V. pag. 265.

MCCCCLXXXII.

I

„ Miscella ANTONII MARIAE VISDOMINI: impressa accura-
„ tissime per Platonem de Benedictis. Bononiæ 1492. *in 4º.*

Hanc editionem primus, quod sciam, inter Bibliographos retulit Leichius in
suo Supplemento Maettariano, pag. 134, quo ex loco exscripta sunt verba huc
allata: Ejus exemplum possidet Excell. Ball. C. Valentius Gonzaga, Mediolani .

II.

ANGELI POLITIANI SILVA CVI
TITVLVS MANTO*In fine:*

REGISTRVM

Primus est ternus. A. i. A. ii. A. iii.

Secundus duernus. B. i. B. ii.

D. Angeli Politiani opusculum hoc
elegantissimum impressum est

Bononiæ p egregium Virum

Platoné de Benedictis imp's

foré accuratissimé. Anno:

domini. M. cccc.

Lxxxii die

Nono

Iunii.

(*in 4º.*)

III.

III.

ANGELI POLITIANI Silua : cui titulus Rusticus: in
poetæ Hesiodi : Virgiliq; (*sic*) georgicon
enarratione pronuntiata .

In fine :

Impressum Bononie (*sic*) per Platonem de benedictis
impressorem accuratissimū . M. cccclxxxii. xv. Iunii.
(*in 4°.*) (*cum signaturis.*)

IV.

ANGELI POLITIANI SILVA
CVI TITVLVS AMBRA

In calcæ :

Registrum . æ. i. Angeli. æ. ii. Angeli. æ. iii. Gripas .
æ. iiiii. Non ego . œ. i. Ductores . œ. ii. Iamq; illum .
œ. iii. Immeritosq; .

Impressum Bononiæ p Platonem de benedictis
impressorem accuratissimū : ciuēq; Bononiensem
M. cccclxxxii. die. xxviii. Iunii.

(*in 4°.*)

Folio verso subscriptionis hujus Silvæ hæc leguntur : *In Silva Angeli Politiani, cui titulus Nutritia, impressa Bononias per Platonem impressorem accuratissimum infra scripti errores annotantur, culpa eorum qui eam prius Florentiæ impresserunt &c.* Quod quidem monitum cum subjunctorum errorum annotatione, omnino necessarium erat, ne accuratissimi titulo, quem toties sibi tribuit Plato, quidpiam detrahi posset .

Hæc Silva in fronte gerit Epistolam dedic. Politiani ad Laur. Tornabonum, datam Florentiæ prid. nonas Novembres 1485. Silva Rusticus, Epistolam ad Jac. Salviatum sine ulla temporis aut loci nota. Silva Manto, Epist. ad Laur. Medicem Petri Franc. fil. datam Florentiæ IV. nonas Novembr. 1482. Silva Nutritia, de qua dictum est anno superiori, Epist. ad Antoniotum Card. sine loci & temporis nota: ipsi tamen Silvæ ad calcem subjunctum fuit: *Absoluta est in Fesulano VIII. id. Octobris 1486.* uti ibid. diximus. Quatuor has Silvæ sex vel septem ab hinc annis commodatas habui a f. m. Abb. Nic. de Rossi. Omnes sunt optimo charact. Romano .

V.

„ Statuta Civilia et criminalia Civitatis Bononiæ . per Ectorem
„ Faelli . Bononiæ 1492. *in 4°.*

Orlandio debetur hujus editionis notitia, quam ejus auctoritate nixus in suis Annalibus retulit Maectarius, tom. I. pag. 554.

VI.

EPISTOLE VTILE E DIVOTE DE
LA BEATA E SERAPHICHA VERGI

ne. Sancta Chaterina da Siena del sancto ordine de la penitentia
de miser sancto Domenico

In fine:

Impresse ne la nobel cita de Bologna per mi Zohãne Ia
como di Fontanesi Nel anno de la Christiana gratia .

M.cccc.lxxxii. A di. xviii. de Aprile Regnante in
celo e in terra Iesu xpo signore e salvator nostro
col suo eterno padre e spirito sancto . . .

(in 4°.)

Editio haec non continet nisi quandam partem Epistolarum S^o Catharinae, quod editor (1) sive typographus ipse declarat his verbis, quae leguntur infra adductam subscriptionem: *Vero è che la dicta gloriosa vergine Caterina multe altre Epistole scriffe a diverse persone, prelati, religiosi, e seculari homini e donne, de diverse condizione, ma queste sole al presente sono recolte.* Sunt autem hae Epistolae numero XXXI., quarum prima est ad uno devoto servo di Dio della vertu della Pazienza; postrema ad B. Raymundum de Capua, ne la quale manifesta a lui alcune mirabile abstrazione e visione, &c. Harum omnium Epistolarum in fine, ante subscriptionem adiectus est index, qui numerum, ordinem, & argumentum earum demonstrat. Penultimo folio recto, in quo desinunt Epistolae, habetur regilstrum signaturarum voluminis, sic expressum: a. b. c. d. e. f. *Tutti sono quaderni.* Unde apparet voluminis plagulae esse 48, Character semigothicus est, sed pulcher valde. Editionem refert Orlandius, pag. 115., & ex ipso Maettarius, pag. 554. Exstat in Casanatensi.

VII.

„ BARTHOLOMÆI BOLOGNINI I. C. et Advocati Apostolici
„ Consistorialis Epitoma metrica in Ovidii libros XV. Meta-
„ morphoseon versibus elegiacis. Per Io. Iacobum de Fontanesi,
„ die 19. April. Bononiæ 1492. in 4°.

Ex Orlandii opere, pag. 115. hanc editionem in suos Annales derivavit Maettarius, tom. I. pag. 555. Cl. Fantutius, tom. II. Biblioth. Bononiensis pag. 256., ubi editionem, aliasque duas sequentis saeculi citat, congruentia temporum adductus Epitomen hanc opus esse putat Bartholomaei Bolognini senioris, qui anno 1444. in patrio studio destinatus fuit ad *Lecturam Infortiati*, non autem alterius Bartholomaei Bolognini, qui vita excessit anno 1539., quem nullo modo inter patriae scriptores numerandum esse censet.

VIII.

(1) Ante adducta subscriptionis verba, haec leguntur: *inisse quelle Epistole della &c., correte diligentemente et emendate per uno frate del ordine di frati predicatori.*

VIII.

IVLIANI DUCIENSIS de Imola oratio pro principio Incltyti Bononiensis Studii habita año dñi. M. cccc. lxxxii. regnate. Ill. Ioh. Ben. secúdo.

In fine :

Bononiae impressum accuratissime per Hieronimum de Pullis : et Johannem de mazochis Anno domini. M. cccc. xxxxi (sic). Regnante inclito principe Iohanne Bentivolo secundo pacis et concordiae auctore.

(in 4°.)

In uno hoc opusculo, *Hieronimi de Pullis, & Jo. de Mazochis Bononiensium* impressorum nomina notata inveni; nec ex bibliographorum, aut aliorum quorumque scriptorum (1) monumentis eorum ullam haurire potui notitiam. Sex omnino sunt opusculi plagulae caractere Gothico nitidissimo impressae (2). Exstat in Casanatensi. De alio quodam Duciensis opusculo eodem caractere, sed sine temporis nota impresso, mentio fiet inter editiones anni nota carentes.

IX.

„ Ad Magnificum Minum Roscium Senatorem Bononiensem PHILIPPI BEROALDI Epistola cum duabus Historiis ex Boccaccio „ conversis. Bononiae 1492. in 8°.

Refertur haec editio in Bibliotheca Scriptorum Bononiensium cl. Fantutii, tom. II. pag. 123. , ubi annotatur, historias haec, duas esse fabulas Decameronis Boccaccii a Beroaldo in *Latinum sermonem ingenii exercendi causa conversas*, uti Beroaldus ipse dicit in Epistola iisdem praeposita. Alia quaedam ad Bibliographiam spectantia subjicit cl. Auctor eodem loco, apud ipsum videnda.

X.

„ Opusculum et tract. de Amicitia per D. I. de LIGNANO „ I. V. interpretem Impressa in civitate Bononiae per „ Vgonem de Rugeriis . . . A. S. C. 1492. die vero IX. Madii . fol. maj. Denisius, pag. 329.

XI.

„ ANDR. BARBATIÆ Repet. Legis cum acutissimi C. de Fidei „ commissis. Bononiae per Vgonem de Rugeriis 1492. in fol.

Idem, pag. 321.

XII.

„ FRANCISCI de CREMA Singularia et Solemnia Dicta . Bo- „ nonia per Vgonem de Rugeriis 1492. in fol.

Idem, pag. 324.

XIII.

(1) Cum haec scriberem nondum editum fuerat Suppl. Maittaire. Denisi, in quo, pag. 325. haec editio cum impressorum nominibus accurate refertur. (2) Sine signaturis, numeris, &c.

XIII.

„ FLORIANI de S. PETRO Bononienfis Tres Disputationes. Bo-
„ noniæ per Vgonem de Rugeriis 1492. *in fol.*

Idem, pag. 333.

XIV.

„ Repetitio ad L. qui viam ff. de novi operis nuntia nuper edita
„ per LVD. de BOLOGNINIS . . . Impressum Bononiæ per Joannem
„ Iacobum et Hieronymum de Benedictis de Bononia. A. D. MCCCC.
„ LXXXII. die XXI. Ianuarii. *in fol. maj.*

Idem, pag. 322.

O

„ MATTHÆI BOSSI Veronenfis Canon. Reg. Recuperationes Fe-
„ sulanæ sive Dialogi, Orationes et Epistolæ. Bononiæ 1492. *in 4°.*

Idem, *ibid.* Vid. sub anno seq.

XV.

„ Traductione (1) de una historia di due amanti (Eurialo e Lucre-
„ zia) composta dalla felice memoria di Papa PIO II. stampata,
„ nella inclita et alma Citade di Bologna in lo edifizio da Carta
„ de la illustrissima Madonna Ginevra Sfortia di Bentivogli per Her-
„ cules di Nani sotto al Divo Signor Zoanne Bentivoglio Secundo
„ Sfortia di Visconti, &c. 1492. adi 31. de Agosto. *in 4°.*

Ex Quadrio, vol. IV. pag. 434.

MCCCCLXXXIII.

I.

DION DE REGNO.

Ad Illustrissimum et Serenissimū dominū dominum
Maximilianum divi Cæsaris Friderici Tertii filium
Franciscus de Picolhomineis (*sic*) Senensis. S. Eustachii
Cardinalis.

In fine:

Dionis opusculum aureum ac penitus divinum expli-
cit accuratissime per PLatonem De BENedictis im-
pressioni traditum BONonie Anno domini Mccccl-
xxxiii.

REGISTRVM.

(*in 4°.*)

(1) Interpretes fuit Alexander Braccius.

Duae

Duae praecunt Franc. de Piccolomineis Epistolae: I. Ad Maximilianum Caesaris filium, cui opusculum a se versum dono misit, data anno 1469., quo fortasse primo typis editum fuit; altera ad Nicolaum V., cujus iussu ejusmodi versionem adornaverat, quae sic incipit: *Inter omnes rerum scriptores, Nicolae quinte pontifex maxime, qui iussu tuo in Romanum sermonem vertuntur, nullum ego principi nec aptiorem, nec magis necessarium puto, quam Dionem hunc Prusensem, quem ego nuper interpretatus sum.* Quemadmodum autem ex hac Epistola nullo modo colligere licet, opusculum regnante Nicolao V. typis fuisse excusum, ita nec ex priori ad Maximilianum, certo inferri potest, ipsum anno 1469. impressum fuisse. Nulla certe editio cum nota anni 1469. haecenus detecta fuit, uti observavimus in Catalogo Rom. editionum Saec. XV.; etsi forte editio anni nota carens, de qua ibi dictum est, eo anno prodierit.

Character opusculi Romanus est, inscriptione, *Dion de Regno*, excepta, quae est caractere Gothico grandiori. Signaturae pertinent usque ad f 11., & ex subjuncta registri explicatione, omnes sunt quaterni, excepto ultimo, qui continet folia duo idest est duernus, apparet folia voluminis esse 44. Exstat in Casanatensi, in Corsiniana & alibi.

II.

Ad Illu. Prin. Ioannem Bentivolum Secundum de armorum ostentatione Cum ab illustrissimo Mediol. Duce Vexillo praetorio donatus fuisset ANTONII VRCEI CODRI filia.

In calce:

Bononiae. M cccclxxxiii. Luce Aprilis. xviii.

Hæc Cudit impressione Platæ.

(in 4°.)

Opusculum quanto exilius, tanto pretiosius. Constat ex IV. tantum plagulis, optimo caractere Romano. Prima plagula signatur A. I.°, aliae tres, tribus punctis ad latus primae signaturae positae fortasse indicatae, nulla litera notatae sunt. Exstat in Casanatensi.

III.

MATTHAEI BOSSI Canon. Reg. Lateran. *Opuscula & Epistolae, quibus majusculis literis praepositus est hic titulus:*

QVAE

hoc volumine habentur varia
diversaque et longa ex di-

sperione

collecta

quo

brevi sub titulo subii

cian-

BONON.

ciantur ac nomine
recuperationes
fesulanas
lector
agnosci
to.

In fine :

RECVPERATIONES Fesulanas has elegantissimas Opus quidem aureum, et penitus Divinum & castigatissime Impressit omni solertia PLATO de Benedictis Bononiensis In Alma Civitate BONONIÆ. Anno Salutis MCCCGLXXXIII. Decimo tertio Kallendas (sic) Augustas . . .

REGISTRVM. et infra insigne typographi.

(*in fol.*)

Registrum cum adjecta explicatione sic habet: .†. a. b. c. d. e. f. g. h. i. . A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. Omnes sunt quaterniones, excepto primo signato .†. qui est ternus, & .h. minusculo, qui etiam est ternus, & .i. parvo, qui constat ex duobus foliis. Atque hinc patet duas hujus operis partes (de quibus mox) ad unum idemque volumen pertinere; aliamque ab alia, salva ejus integritate, separari non posse. Secundo patet ejus folia seu plagulas omnino esse 184.

Principio voluminis habetur Auctoris Epistola ad Petrum Barocium Patavinum Episcopum, data Bononiae Kal. Julii 1493. Huic Epistolae subjunguntur *Rerum numerus tituliqve*, ad quorum calcem caractere majusculo legitur: *Fesulanarum Recuperationum capita & tituli finiunt. Hospes aveto, & si qua mendosa deprehenderit, &c.* Continentur haec primo voluminis ternione notato signo .†. Septimo folio verso (1) occurrit brevis Epistola Philippi Beroaldi ad L. Octavo signato a II. legitur Auctoris Epistola dedic. ad Joannem Medicem Cardinalem data ex Abbatia Fesulana Kal. Aprilis 1492. (2), quae totum ejus spatium occupat. In hac Epistola causam assignat, cur opuscula in editione contenta, *Recuperationes Fesulanas* inscripserit: *Hinc incensa mihi (inquit) fiducia, ut ista quae diximus ita sparsa quaque ac disseminata in unum cogeremus. Quod cum fecerimus (Fesulis) quae ex multis deperditis inventa receptaque sunt, quasi recuperationes appellare possumus.* Folio IX. recto incipit primum opusculum, cui caractere majusculo & rubro hic praepositus est titulus: *Matthaei Bossi Veronensis canonici regularis ad Jo. Philippum germanum & Concanonicum de tolerandis adversis Dialogus incipit.* Secundum opusculum est *de gerendo Magistratu, Justitiaque colenda.* Reliqua septem, sunt Orationes totidem, variis occasionibus habitae. Atque ex IX. his opusculis constat pars prima voluminis. Pars altera continet CXXXIII. epistolas singillatim indicatas in elencho, de quo ante diximus. Editio nitidissima est & speciosissima, & una ex rarioribus, quae Bononiae lucem viderunt. Exstat in Casanatensiu, in Chisiana, Angelica, apud Can. Devoti, &c. (3) Vid. num. V.

Epi-

(1) Rectum vacat.

(2) Hanc Epist. praeposuit Auctor edit. Florentinae anni 1492.

(3) In indice ms. biblioth. E. B. C. Val. Gonzagae, sub hoc eodem anno 1492. memoratur quaedam hujus operis editio, *per Heßorem*, sive

Epistola Matthaei Bossi ad P. Barocium, de qua antea diximus, evidenter ostendit nullam esse hujus operis Bononiensem editionem anni 1492. a Denisio ex *Amico* in suo opere relatam, pag. 322. *Superiore anno* (inquit Bossus) *multorum rogatu, sacer Antistes, & bonarum artium parens, opuscula mea quasdam variasque Epistolas hinc inde collectas Florentiae impressorum officio communes studiosis nostris hominibus reddidi: quas Joanni Medici Laurentii filio Cardinalatus dignitate meo tum manibus insignito, juveni in amore litterarum studiorumque dulcedine foelici spe coalescenti inscripsi atque dicavi. Quae omnia plane etsi a me recognita prius explorataque formatoribus tradita erant: ea tamen mihi imperitissimi illi cum mendosa pravaque: tum ita multis locis lita, caeca, obscura, ut neque satis legi possent reddidit, sicut tu ipse vidisti, ac fortassis ingemisti. Novo itaque consilio ac multorum suasu, eam tentavi iterum artem; &, adjunctis nonnullis Orationibus multisque Epistolis, denuo imprimi opus formarique curavi quanta fide ac diligentia potui tuo faustiore auspicio Petre Vale serenum lumen Ecclesiae & praesulum decus, & quae subjecimus propriis sub titulis Opuscula & Epistolas benigno animo, & foelici oculo lege. Bononiae ex sacris aedibus divini Joannis in monte. Kal. Julii Anno salutis MCCCCLXXXIII.*

Ex hac Bossi oratione manifestum est, Julio mense anni 1493. non aliam hujus sui operis editionem existisse praeter Florentinam anni superioris, & hanc Bononiensem, quae paulo post scriptam epistolam ad Barocium, h. e., 13. Kal. Augusti, numeris omnibus absoluta in lucem prodiit. Quam si forte Bononiensis alia anni 1492. praecessisset, eam non modo clam ipsum factam fuisse, sed usque ad tempus, quo scribebat epistolam ad Barocium, ignotam ipsi fuisse dicendum foret. Quod etsi de homine caeco, furdo, & hebeti affirmari fidenter possit; de viro tamen oculatissimo, rerumque suarum, & famae cumprimis studiosissimo, nec corpore minus quam animo valenti, qualis certe tunc erat Bossus, non asserere modo, sed ne suspicari quidem, nemo sanae mentis unquam audebit.

At dices: ejusmodi Bononiensem edit. anni 1492. *Amicus* diligentissimo Denisio conspiciendam praebuit. Aut ergo *Amicus* Denisium tetellit; aut exstat ejusmodi editio. Si Denisius agnovisset editionem Florentinam anni 1492., vix viam ad evadendum invenire valerem; aut ignoratio ejus editionis (eam certe in suo opere frustra quis requirat) suspicandi locum relinquit, hanc ab *Amico* ipsi fuisse suppositam, in qua quia fortasse deerat Florentiae nomen, aut si aderat, a falsario quopiam abrafum fuerat, & ejus loco Bononiae nomen intrusum, non diffuciliter cl. Scriptor incognitarum editionum detegendi cupidus, in errorem induci potuit (1): quomodo ego ipse propter consimilem fraudem, totos sex annos in errore versatus sum circa tempus editionis Bonon. *Pungilinguae* D. Cavalcae, de qua paulo post sermonem habituri sumus.

IV.

HERODIANI Historiae de imperio post
Marcum vel de suis temporibus
liber primus e graeco trans
latus Angelo politiano
interprete ad Inuo

cen-

per *Bened. Hektoris*: quae utrum eadem sit, ac isthaec Platonis, cum nomine Benedicti Hektoris, an alia ab eadem, ex sola alterius cum altera collatione intelligi certo potest.

(1) Ipsa editio anni 1493. a falsariis (quorum

hodie non parvus numerus circumvagatur in edit. anni 1493. facile commutari potest, abrafum ab anno 1493., qui notis Romanis citatus est, ultima unitate.

BONON.

centium. VIII. ponti
ficem maximum
prohoemium .

In fine :

Quod quidem opus novum et aureum Plato de Benedictis acuratissime (*sic*) Anno Domini. M. CCCC. LXXXIII. pridie Kalē. septembres Bononiæ ꝛ pulcherrimis his Characteribus (*sic*) impressit

REGISTRVM.

(*in fol.*)

Haec editio & ipsa pulcherrima est, & cum praecedenti merito comparanda. Duae praecedunt Politiani Epistolae, prima ad Andream Magnanimum data *in Rusculo Fesulano Pridie Nonas Majas Anno Sal. MccccLxxxiii.*, altera ad Innocentium VIII., cui nulla adjecta est temporis nota; & duae haec Epistolae continentur duobus primis voluminis foliis sive plagulis. Folio tertio incipit Herodianus, cui majusculo rubroque caractere praepositus est allatus titulus. Registrum subjectum subscriptioni ejusmodi est: *aa. bb. cc. dd. ee. ff. gg. hh. ii. omnes sunt quaterni, excepto ultimo, qui constat ex foliis duobus; ex quo liquet voluminis plagulas esse 68. Infra registrum habetur insigne typographi. Exstat in Casanatensi & Corsin.*

V.

„ MATTHAEI BOSSI Veronensis Recuperationes Fesulanae. Im-
„ pressit Basalerus de Basaleris civis Bononiensis. in civitate Bono-
„ niae 1493. 18. Octobris. in 4°.

Occasione editionis hujus operis a Platone de Benedictis adornatae, haec notat Orlandius pag. 113. sui operis: *Offerva che questo libro molto raro appena fu uscito dalle stampe, che fu ristampato nell' anno medesimo da Bacciliero de Baccillieri. Il simile successe del libro Herodiani Historia: tra questi due impressori l'emulazione giocava a gloria della stampa.* Editiones tamen secundi hujus typographi haudquaquam conferendae sunt cum editionibus primi. Optandum porro fuisset ut Orlandius in referenda hujus operis inscriptione, aliorumque non paucorum, paulo accuratior fuisset. Misso enim apud ipsum, tum sub Platone de Benedictis, tum sub Bacilliero de Bacillieriis, quod spectat ad hujus operis inscriptionem, desiderari characteristica ejusdem verba, *Recuperationes fesulanae*, haudquaquam verum est in ipso *Dialogos* contineri, cum unus tantum in toto volumine *Dialogus*, in quo *de tolerandis adversis* inter ipsum & amicos differitur, occurrat, in ipso ejus principio. Sintne vero aliquae Epistolae de eodem argumento, uti Orlandius ait pag. 113. *Epistolae de tolerandis adversis, Dialogi & Orationes*, incertum mihi est, quod non omnium Epistolarum argumenta legere vacarit. Patet tamen ejusmodi titulum multifariam peccare, & praesertim in rerum indicatarum ordine; in volumine enim, primo loco habetur *Dialogus*, de quo ante dixi, tum opusc. *de gerendo Magistratu*, &c. cum VII. *Orationibus*, & postremo Epistolae (1). Exst. in Biblioth. E. B. C. Val. Gonzagae, apud Ab. Joannutium, &c.

VI.

(1) At si Orlandius in descriptione hujus operis non satis accuratus fuit; quid existimandum erit de cl. M. D. scriptore caeteroquin accura-

to valde, qui non tam operis notionem tradere, quam ipsum suis lectoribus occultare voluisse videtur? Ea ejus verba, pag. 339.

HERODIANI Historiae de imperio post
 Marcum: vel de suis temporibus:
 e graeco summa fide
 et diligentia ac doctissima
 trina translatae
 a Politiano.

In fine:

Quod quidem opus novum & aureum Bazalerius de Bazaleriis accuratissime (sic) Anno Domini M. CCCC. LXXXIII. pridie Kalendas Octobris Bononiae a pulcherrimis his Characteribus (sic) impressit.

REGISTRVM.

(in 4°.)

Continet altera haec editio ea omnia, quae in priore a Platone de Benedictis adornata habentur; & quod nonnulla animadversione dignum videtur, ejus subscriptio ad literam ex eadem exscripta est: ea tamen longe est inferior cum ratione characteris, tum ratione formae aliorumque adjunctorum, quae in elegantiores pulchrioresque editiones concurrere solent. Registrum subscriptioni, ut in Platoniana, suppositum sic habet: a. b. c. d. e. f. g. h. *Omnes sunt quaterni: ex quo liquet, ejus plagulas, etsi formae quartae, numero pauciores esse quam Platonianae, quae sunt formae folii. Primo autem ejus folio recto legitur allatus titulus, qui in Platoniana deest. Exstat in Casanatensi, in Coriniana & apud Abb. Joannutium.*

VII.

SVETONIVS CVM COMMENTARIO
 PHILIPPI BEROALDI

In fine:

Commentarios hos a Philippo Beroaldo diligentem compositos impressit B.

„ Matthaci Bossi Veron. Can. Reg. Recuperationes Fesulanarum. *Est Epistolarum Pars I.*
 „ *Ad calcem.* Recuperationes Fesulanarum has elegantissimas Opus quidem aureum & penitus divinum quam castigatissime Impressit omni solertia Plato de Benedictis Bononiensis
 „ In alma Civitate Bononiae. Anno Salutis MCCCCLXXXIII. Decimo tertio Kalendas Augustas. *Registr. chartar. & Sigillum Platonis. Char. lat. f. Caes. Am. Gott. Clem. V. p. 135. Deb. bell. lett. I. (II.) p. 276. Misc. p. 98. Schw. I. p. 47. Vall. II. p. 694. Pin. II. p. 228.*
 „ Recuperationes itaque Fesulanarum ex solis epistolis constant; & haec epistolae sunt *pars prima Epistolarum* a nostro Bosso diversis temporibus & occasionibus scriptarum. Quo ergo abierunt, *Dialogus de tolerandis adversis, opusculum de gerendo Magistratu, & Orationes VII. diversis argumenti*, quae in nullo Recuperationum integro exemplo unquam desiderantur; & in ipso registro subscriptioni, quam refert D. ipse,

subjecto, signaturarum descriptione, in volumine deesse non debere demonstratur; & si non majorem, nobiliorem certe operis partem constituunt? Novem autem illi fontes sive testes, quos post suam edit. descriptionem citat D., vel nil omnino probant, vel ipsi adversantur. Nam aut exempla, quae citat, solas Epistolas continent, & de his tantum loquuntur auctores, quos subjicit; & tunc eorum auctoritas flocci facienda est, uti jam vidimus. Aut exempla, praeter epistolas, continent etiam alia opuscula, & de his pariter loquuntur auctores, quomodo certe ex Nicerone loquitur D. Clementius, & tunc haec testium multitudo ipsi plane adversatur. Postremo, si quidam ex iisdem scriptoribus nec de epistolis, neque de aliis lucubrationibus mentionem faciunt, sicuti non faciunt uterque Deburius, & tunc eorum nomina lectorem quidem de existentia edit. Recuperationum Fesulanarum per Platonem, certiorum facere poterunt, non autem de illis ipsum instruere.

BONON. dictus Hectoris Bononiensis adhibita proviribus solertia & diligentia: n. ab archetypo aberraret (*sic*). Impressum Bononiæ. Anno salutis. M CCCC. LXXXIII. Nonis Aprilibus Illustrissimo Io. Bentivolo rei. p. Bononiensis habenas feliciter moderante

(*in fol.*)

Allatus titulus legitur primo folio recto; eodem verso habetur brevis *C. Svetonii vita a Philippo Beroaldo condita; cum Plinii Elogio de Julio Caesare Dictatore;* quae duo sunt caractere minori Commentariorum. Sequenti folio incipit Epistola Philippi Beroaldi ad *inclytum Hannibalem Bentivolum Illustrissimi Io. secundi Bent. filium*, quae tria integra implet folia, ipso textus Svetonii caractere excusa. Folio V. & VI. habetur *Breviarium rerum aliquot memorabilium, quae cuique commentario insunt explicatae, pensitataeque subtilius, &c.* & ipsum minori Commentariorum caractere impressum. Folio VIII. (1) incipit Svetonius, quem suis prolixissimis Commentariis perpetuo comitatur Beroaldus. Utriusque character Romanus est, & nitidus; Svetonii major, uti modo dicebamus, Beroaldi minor. Folio 319. recto desinunt Svetonius & Beroaldus; eodem verso incipit: *Ad inclytum Hannibalem Bentivolum ejusdem Philippi Beroaldi Appendix annotamentorum*, quae pertinet usque ad folium 326. rectum, & in capitula XXI. dividitur, eodem caractere ac Svetonii textus impressa. Eodem folio 326. verso legitur excusatio quaedam Beroaldi ad L., cum duobus Epigrammatis in ejusdem laudem, primo *Juannis Baptistae Pii* Bononiensis, altero *Ugerii Pontremulensis*, & infra typographi subscriptio cum ejus insigni. Sequuntur alia duo folia seu plagulae nullo numero notatae: quarum prior recta registrum signaturarum & foliorum continet, versa, uti & tota sequens, albae sunt. Exitat in Casanatensi.

VIII.

IN NOMINE patris et filii ⁊ spiritus sancti amē. Incomincia ilbellissimo ⁊ utile trattato contra el peccato dilla (*sic*) Ligua Prologo sopra decta opera compilata ⁊ facta p frate DOMENICO CHAVALCHA da vico pisano frate p̄dicatore.

Ad calcem:

Quivi finisse illibro chiamato Pungi lingua: impresso ne lalma et inclita citade di Bologna in lo hedificio da charta de la illustrissima madoña Gynevera sforcia di bentivogli per mi Hercules de nani sotto al divo et illustro (*sic*) si.

(1) Septimum vacat.

gnore e principe misser Giovanni
 secondo bétivoglio sforcia di ve-
 scóti da ragona ne lãno di nostro
 signor misser Iesu christo. Mcccc
 lxxxiii. a di xxiii. di Marzo.
Infra insigne typogr. & ad latus Registrum.
 (in 4°.)

Exstat in selectissima Biblioth. Excell. Ball. Cajet. Valentii Gonzagæ, Medio-
 lani, & in Casanat.

Exemplum Casanat., etsi optimum & integerrimum, ac deaurato corio conte-
 ctum, falsarii tamen cujusdam manum expertum est: qui ex quatuor decadibus
 post notam L. in anno subjunctis, priore cum ipsa nota L. abrasa, novaque nota L.
 calamo tribus reliquis decadibus præfixa, annum 1493. convertit in Mcccc. lxxxiii.
 Fallaciam tamen suam improbus homo penitus occultare non potuit: nam primus
 locus ultimæ lineæ subscriptionis, in quo occurrebat genuina nota L., diminuto
 notarum numero vacuus remansit. Editio est caract. Goth., pagina bipartita, cum
 signaturis & regiltro; ex quo apparet ejus plagulas esse 80. (1)

Cum hoc celebratissimo opere, Italicis typis toties excuso, in exemplo Casa-
 nat. colligatum est aliud breve opusculum, cujus hæc est inscriptio:

onfessiõe cavata de Lantoniana
 p mestro (*sic*) PIERO da BERGAMO.
 fra di sancto domenico de observantia

Plagularum quatuor, eodemque caractere & forma, ac præcedens; eique, ut
 videtur, coævum.

IX.

„ PETRI DE ANCHARANO Repet. super C. Canonum, Extra-
 „ de Constitutionibus *castigata a Læd. Bolognino*. Bononiæ impressa
 „ A. D. 1493. tertio nonas Aug. *sine typogr. in fol. maj.*

Denisius, pag. 337.

X.

„ Repet. c. cum contingat de Iureiurando edita per eximium &c.
 „ D. IO. DE IMOLA &c. Impressa Bononie per Ug. Rugerium A.
 „ D. MCCCCLXXXIII. die XIII. Iunii. *in fol.*

Idem, pag. 347.

XI.

„ *Ejusdem* Repet. Cap. fina. extra. de prescript. Bononie impressa
 „ ingenio . . . Io. vualbeck A. S. M. CCCC. LXXXIII. die
 „ vero ultimo Septembris. *in fol. maj.*

Idem, pag. 704.

m 2

XII.

(1) Per totos sex annos persuasum mihi fuit falso retulisse; solumque postremis hæc men-
 sionem pertinere ad annum 1483. & Orlandum Maetariumque in annum 1493. cam
 sibus fallaciam detexi.

XII.

„ MICH. SAVONAROLAE Liber de Balneis. *Ad calcem*: liber de
„ balneis & termis (*sic*) naturalibus totius mundi cum suis omni-
„ bus proprietatibus, necnon de balneis & termis, artificialibus
„ editus a D. Mich. Savonarola impressus bononie (*sic*) im-
„ pensa benedicti hectoris explicit. Anno sal. 1493. tertio idus
„ majas *in fol.*

Idem, pag. 355.

XIII.

„ MATTHÆI MATASELANI Tract. super electione verioris opi-
„ nionis cum controversia vertitur inter Doctores. *Ad calcem*: Fi-
„ nitur tract. de modo studendi cum contrarietatibus Bar. in qui-
„ bus sibi ipsi contradicit: *Haec duo infra in S. Severino* una cum Tract.
„ elect. opinionum: impressus Bononie per Bened. Hectoris libra-
„ rium. Anno sal. 1493. die quarta Julii, *in fol. maj.*

Idem, pag. 349.

MCCCCLXXXIV.

I.

CELSI
VERONENSIS
SVASORIA

In fine:

Explicit suaforia pro facillima hostium ex-
pugnatione Celsi Maphei Veronensis Canonici
regularis ad Venetos. *Sine loco & anno.*

(*in 4°.*)

CELSI Veronensis Canonici Regularis Lateranensis
congregationis Dissuasoria ne Christiani
principes Ecclesiasticos usurpent cen-
sus Ad Inclytum venetorum Senatū.

Aliaque duo opuscula. In volum. calce legitur:
Opusculum hoc Bononiae Impressum est p Platonem
de Benedictis librorum excussore (*sic*) Anno
Domini. M. CCCC. LXXXIII. Quin-
to Kallendas (*sic*) Iulias.

REGISTRVM.

(*in 4°.*)

Pri-

Primum opusculum fortasse alibi quam Bononiae typis vulgatum fuit: ejus enim character, qui Romanus est, valdeque pulcher, alius est a characteribus mihi notis Bononiensium typographorum. Scriptum est ad Augustinum Barbadicum Venetorum Ducem, quo Venetos ad divinam opem contra Gallos, qui Italiam invaserant, implorandam incitaret. Primo folio non aliud legitur, quam allatus titulus, majusculo characterè impressus: alia septem Orationem ipsam continent. Exstat in Casanatensi.

Alteri opusculo duae praeceunt Epistolae: I. Domitii Veronensis ad Jacobum Cardinalem Papiensem; altera Hermolai Barbari Episc. Veronen. ad ipsum Celsum, data *ex Venetiis pridie Kal. Februarias M.ccccLxxi.*, totis scilicet viginti tribus annis antequam opusculum a Platone Bononiae imprimeretur. Atque hinc conjicere licet, opusculum hoc diu ante annum 1494. typis vulgatum fuisse, aut saltem aliquot ejus exempla calamo exarata ad manus doctorum pervenisse: nam & Calderinus in ea quam dixi epistola & a se & a Jacobo Cardinali lectum & vehementer probatum fuisse narrat; & hoc idem de se testatur Hermolaus in Epistola ad ipsum Celsum. Alia duo opuscula huic subjuncta sunt: I. *Celsi Veronensis Quaestio an aliqua Res. pu. possit conducere Judaeos ad foenerandum; & an Papa valeat concedere quod id fieri possit sine peccato.* II. *D. Celsi Veronensis Can. Reg. ad Rev. D. Cardinalem Papiensem de morte S. Sixti Cardinalis Epistola;* ad cujus calcem subjunctum est Epistolion Philippi Beroaldi in libelli laudem. Sequenti eoque ultimo folio recto legitur adducta subscriptio: *Opusculum hoc, &c.*, infra quam positum est registrum, a. b. c. d. e. cum hac declaratione: *omnes sunt quaterniones ultimus vero constat ex duobus foliis: ex quo de numero foliorum libelli liquet.* Exstat in Biblioth. privata SS. D. N. Pii PP. VI. & in Casanat.

II.

NICOLAI BVRTII Parmensis Bononia illustrata.

In calce:

BONONIAE: anno salutis. M. cccc. lxxxviii. Ex officina Platonis de Benedictis hujusce artis exactoris probatissimi Libellus & pulcherrimis characteribus (*sic*) impressus. In quo Origo, situsque Bononiae. Hinc viri illustres: qui ingenio claruerint tam domestici & externi. Tempora quoque ac corpora sanctorum ibidem conscripta. Postmodum oppidali vicus & factiones: quae quondam hic viguerunt. Geographia quoque Bononiensium sub brevitate contenta: una cum illustri Bentivolorum genealogia connumerantur. Si quid tamen in eo mendae et erroris intertum fuerit: non impressoris negligentia: sed potius famulorum incuria pretermissum putes. Nam ille ingenio: litteraturaque non mediocri dotatus: et tali exercitio inter ceteros excultissimus est.

REGISTRVM

a b c d e

Omnes

BONON.

Omnes sunt quaterni præter e qui est ternus.
(in 4°.)

Prolixissimam subscriptionem huc afferre operæ pretium duxi, quod non aliunde melius quam ex ipsa de opusculi argumento intelligi possit. Post brevem descriptionem eorum, quæ in eadem recensentur, sequuntur varia Auctoris carmina, quæ octo integras plagulas cum dimidia occupant. Primo folio recto legitur alatum lemma BONONIA ILLUSTRATA, semigothico grandiori, rubroque character. excusum. Verso incipit Auctoris carmen elegiacum ad Jo. Bentivolum secundum, quod & per majorem sequentis recti partem excurrit; eodem verso incipit opusculum ipsum, præfixo, character rubro (quo etiam est inscriptio præced. carmini præposita), sequenti titulo:

Bononia illustrata a Ioanne Bētivolo secundo Senatus Bononiēsis Principe faustissimo ad lectore.

Exstat in Casanatensī & in Barberina.

III.

„ *Ejusdem* NIC. BVRTII Musarum, Nympharumque ac summorum
„ Deorum Epitoma. Item Carmen sapphicum ad M. Virginem.
„ per eundem, ibid. 1494. in 4°.

Ex Orlandio, pag. 113. & 303. Vid. Mazzuchellium, vol. II. par. IV. p. 2449.

IV.

„ LVDOVICI BOLOGNINI Interpretationes novæ in Jus Civile.
„ Bononiæ per Platonem de Benedictis 1494. in fol.

Ex eodem, pag. 113. & 299. Mazzuchellius aliam laudat hujus operis editam in 4. iisdem typis & anno, vol. II. par. III. pag. 1499. Vide Fantutium, tom. II. pag. 267.

V.

„ HIERONYMI (Alexandrini) Petroboni I. C. Carmina ad Io.
„ Bentivolum ii., dicta Bentivola. per eundem. ibid. 1494. in 4°.

Ex Orlandio, pag. 113. & 382.

VI.

Secūd^o sniarū sācti THOME
aquinatis ordinis p̄dicatorū
In fine:

Explicit scriptum Angelici doctoris sancti Thomæ aquinatis ordinis predicatorum in secundū sententiarum: acuratissime (sic) emendatum: per venerabilem patrem fratrem Paulum Soncinatem ex eo-

dem

dem ordine sacrarum litterarum perspicacissimum
baccalariū : Nec nō diligentissime revisum : p̄ vene-
rabilē patrē fratrem Marcū de Benevento ordinis
sancti Benedicti congregatiōis Celestinoꝝ : artiū ba-
calariū . Impressum Bononie impensis Benedicti
Hectoris Bononiensis . Anno xpi M. cccclxxxiiii.
die vigesimo septimo madii . Ioane (*sic*) bentivolo scd'o
reipu. Bononiensis habenas feliciter moderante .

Laus Deo .

(*in fol.*)

Post hæc habetur tabula titulorum , seu articulorum S. Thomae, foliorum duo-
rum , subjecto ad eisdem calcem insigni typographi : quibus tertium accedit ante-
riore facie sistens regiltrum totius volum. Principio vero habetur index seu ta-
bula ipsius Secundi sententiarum, & ipsa foliorum duorum , quam præcedit folium ,
in quo legitur allatus titulus , *Secundus*, &c. Hic index, uti & totus textus Ma-
gistri, est caractere majori quam commentum S. Thomae, uterque vero Gothicus.
Vol. foll. ex Registro 182.

Duo hujus edit. exempla a me visa, alterum in Bibliotheca S. Jacobi ord.
Pr. Ananiae, alterum in Casanatensi, in subscriptione proliza, quae est ad cal-
cem, examissim inter se conveniunt; in titulo vero, qui legitur primo fol. recto,
non item: Ananiense siquidem legit, uti supra exhibitus est; Casanatense vero sic :

Secūdū sn̄arū sācti thome
agnatis ordinis pdicatorū

VII.

„ *Ejusd.* S. THOMÆ Secundum scriptum super secundum li-
brum Sententiarum . Bononiæ 1494.

Maettarius, pag. 583. ex Biblioth. Augustan. Reiser. Opus autem haud est S. Tho-
mae, sed Card. Hannibaldi Hannibaldensis. Vid. tom. IV. Indicis Biblioth. Cas-
nat., Append. Lit. H. p. iii.

VIII.

„ ACHILLINI ALEXANDRI Bononiensis Artium & Medicinæ pu-
blici Professoris Patavii & Bononiæ. Quodlibeta V. de Intelligentiis
per Benedictum Hectoris kal. Iun. Bononiæ 1494. *in fol.*

IX.

„ *Ejusdem* de Distributionibus ac proportione motuum, *per eund.*
„ *ibid.* 1494. *in fol.*

Utraque haec Bononien. editio refertur a Fantutio in notitia Scriptorum Bono-
nien., tom. I. pag. 53. 54. quem vide.

X.

Opera Agricolationum : COLVMELLÆ : VAR-
RONIS : CATONISq; : nec non PALLADII : cū
exscriptionibus . D. Philippi
Beroaldi : & commen-
tariis quæ in aliis
impressioni-
bus non
extāt.

Ad calcem :

Opera agricolationum : Columellæ : Varronis : Catonisq; : nec nō
Palladii : cum exscriptionibus . D. Philippi Beroaldi : & cōmenta-
riis quæ in aliis impressionibus nō extant . Impressa Bonon. Im-
pensis Benedicti hectoris bononiensis. Mccccclxxxiii. xiii. calen-
octob. Ioāne bétivolo. ii. reip. bono. habenas foeliciter moderāte.
(*in fol.*)

Primo folio recto legitur allatus titulus, *Opera Agricolationum*, &c. Eodem
verso duae occurrunt Epistolae : I. Georgii Alexandrini ad Petrum Priolum in *Enar-
rationes priscarum vocum*, Catonis, Varronis, & Columellae, a se collectas ; altera
Philippi Beroaldi in commendationem horum operum eorumque editionem . Folio
secundo incipiunt Enarrationes Georgii, quae tredecim occupant folia, & haec
priora quatuordecim folia signata sunt majusculis litteris A. B. Folio 15. incipiunt
novae signaturae minusculis litteris expressae, quae usque ad qq. III. (1) pertingunt.
Eodem folio 15. signato, a, legitur Epistola Georgii Alexandrini ad Bernardum
Justinianum, editioni Venetae Nicol. Jenfon anni 1472. ab ipso curatae praemis-
sa, & in Regiensi anni 1482. (una cum superiori ad P. Priolum) & in hac re-
petita. Post Epistolam, quae totum folium occupat, incipit Cato, praemisso ta-
men indice capitum ejusdem, quae sunt numero CLXI. Post Catonem, sequitur
Varro, deinde Columella, ac postremo Palladius ; quibus non secus ac Catoni,
suis praepositur index ; nisi quod in Varrone & Columella, omnium librorum
praeponitur ; in Palladio vero cuilibet libro suus particularis praepositur index.

Ex iis, quae modo dicebamus, intelligitur primo loco in volumine haberi Ca-
tonem, deinde Varronem, &c. Neque aliter locari, disponique possunt ejusmodi
opera, nisi penitus turbato signaturarum ordine, quae, initio facto a Catone,

per

(1) Folia, seu chartae voluminis, non indi-
genter numeratae, inventae sunt 274. mini-
mum 272. Registrum *Signaturarum & foliorum*
(uti nos appellare solemus), quod occurrit
penultimo folio verso, exhibet 44. foliorum
fasciculos, ex quibus quidam duerni sunt, alii
terni, alii quaterni ; licet duerni speciem praef-
erant ternorum, terni (uno excepto) qua-
ternorum, quaterni quinternorum ; quod in quo-
libet fasciculo descriptum sit etiam principium
secundae partis cujuslibet folii intimi, ultimo
excepto. Sub hoc registro habetur typographi
insigne. Ultimo folio recto leguntur duo D. Uge.

rii Pontremul. epigrammata : 1. ad L. 2. ad ipsum
typographum.

Beroaldi autem *exscriptiones* aliud nil sunt
quam quaedam Auctorum verba ex textu in
margine exscripta. *Commentarii* vero, qui in
aliis impressionibus non habentur, sunt : I. Ju-
lii Pomponii Fortunati interpret. in carminibus
Columellae ; II. Excerpta quaedam ex Codri gram-
matici dictis, libello Palladii de insitione ab
ipso Beroaldo circumfusa. Editio est optimo cha-
ractere Romano, & una ex praestantioribus,
quas protulit Bononia.

per Varronem, Columellam & Palladium non interrupta serie continuantur. Quo **BONON.** posito, non apparet causa, cur cum in titulo, tum in subscriptione primo loco nominatus fuerit Columella, deinde Varro, postea Cato. Opus quidem Columellae tum mole, tum accuratone praestet aliis tribus; sed haec non videtur esse idonea causa cur in lemmate voluminis & subscriptione inverti debuerit ordo rerum in ipso contentarum. Exstat in Casanatensi, Corsiniana, & Aracaelitana. De Veneta & Regiensi editione, pulcherrima utraque, sermo fiet suo loco.

X I .

M. T. CICERONIS *opera quaedam Philosophica.*

In calce:

Opera. M. T. C. De natura deorum: de finibus bonorum & malorum: necnō de Legibus foeliciter expliciunt: accuratissime emendata & reuisa: Impres-
saq; Bononiae
impensis Benedicti Hectoris bononiensis. M. cccc. lxxxiiii. iiii. idus de-
cembris.
Ioanne Bentiuolo secūdo. reip. bononiensis habenas foeliciter moderante.
(*in fol.*)

Exemplo hujus edit., quod exstat in Casanat., caetera integerrimo & optimo, deesse videtur (1) primum folium, quod vel omnino album est, vel titulum, aut praefat aut simile quidpiam continet. Secundo folio signato a ii. incipit *Ciceronis vita ex diſſis Plutarchi breuiter excerpta*, quae tres integras paginas & lineas aliquot alterius paginae occupat. Quod sequitur folium, anteriore sui facie exhibet carmen Severi Cornelii in obitum Ciceronis; altera vacat. Post haec incipit Cicero ipse, cujus primum folium signatur b., secundum b. II., tertium b. III.: quo modo signatur maxima scaporum voluminis pars usque ad s. III., exceptis primo, septimo, & decimoquinto, qui sunt duerni. Numeris & custodibus caret (2).

X II .

„ PHILIPPI BEROALDI Heptalogos, sive septem Sapientum di-
cta. Bononiae per Benedictum Hectorem 1494. in 8°.

Praecedat Epist. dedic. Auctoris ad Ioannem Vadem Bergensem Scholasticum Boemum. Editio refertur a cl. Fantutio, tom. 2. pag. 127.

X III .

„ MAGISTRI PAVLI praedicabiles sermones a septuagesima us-
que ad tertium diem Paschae. Bononiae 1494. in 4°.

Tom. I.

XIV

(1) Nil omnino deest Casanat. exemplo, uti superrime intellexi ex exemplo Can. Devoti, quod in omnibus conforme est Casanat.: prima enim plagula in utroque omnino alba est. Ad calcem, ante subscriptionem descripta fuit signaturatum series, ex qua colligitur volum.

plagulas esse 102. Subscriptioni subiectum est insigne typographi.

(2) Deest in Orlandio, sed refertur a Maetrario pag. 579. inter editiones a se visas, nullo tamen nominato editore, qui forsitan fuit Beroaldus.

„ GVILL. de VILLA OCCHAM Summulæ in Phisic. Aristote-
lis . Bononiæ 1494. *in fol.*

Utraque hæc editio refertur a Maettario , altera pag. 580. , altera pag. 584.
Exst. hæc apud Abb. Ferd. Joannutium .

P. S. Hisce jam prælo paratis , in manus nostras incidit exemplum hujus edit-
cujus registrum & subscriptionem hic exhibere non inutile arbitramur .

Registrum a. b. c. d. e. f. g. h. omnes sunt terni .

Expliciunt auree sümule in lib. phisicorum
Fratris Guilielmi de villa Occham Anglie :
Academie Nominaliuꝝ principis : Sacraruꝝ lit-
teraꝝ p̄fessoris : ex ordine minorum : Correcte vi-
gili studio ac labore Venerabilis patris fratris
Marci Alexandrei de Beneveto Cōgregatio-
nis Celestinoꝝ : Ordinis divi Benedicti artium
bacchalarii . Impresseꝝ Bononie impensis
Benedicti Hectoris Bononiensis Viri soler-
tissimi . 1494. idibus decēbris . Io. Bentivolo
secūdo merito regnante . *Infra insigne typogr.*

Sequenti fol. recto , eoque ultimo habentur duo epigrammata in laudem edi-
toris , rotundo charact. excusa ; cum tamen opus ipsum sit charact. semigoth.
sed pulchro yalde .

XV.

LIBRO chiamato quatriregio del
decorso de la vita humana
in terza rima :

In fine:

Finisce ellibro decto el Quatriregio del
decorso della vita humana di messer FEDE-
RICO gia uescouo della cipta di Fuligno exi-
mio in sacra theologia frate del ordine di
Sancto Domenico con somma diligentia
emendato . Impresso in Bologna per mae-
stro Francesco de Ragazonibus del. M.
cccc.lxxxiii.

a b c d e f g h i k l m
Tuti (*sic*) sono terni esceto (*sic*) la tavo-
la che e duerno
(*in fol.*)

Ta-

Tabula in hoc Registro memorata operi ipsi praemittitur. Primo ejus folio **BONON.** recto legitur allatus titulus: *Libro &c.*, eodem verso incipit tabula ipsa, quae & reliquum duerni occupat. Exstat in Angelica & in Corfiniana. De hoc opere confer Petrum Cannetum Abb. Camaldulensem in disert. Apologetica edit. Fulginatensi anni 1725. ab ipso curatae subjuncta.

XVI.

„ Vita de Philosophi vulgare, Libro extracto da D. LAHERTIO,
 „ e da altri antiquissimi Doctori. Impressa nell'alma & inclyta
 „ Citade de Bologna nello edificio da Charta della illustrissima
 „ Madonna Sforza de' Bentivogli, per Maestro Hercules Nani....
 „ ne lanno del nostro Signore Misser Iesu Christo M. cccclxxxiiii.
 „ a di xiii. de Zenaro. Laus Deo piissimo 1494.

Debetur hujus editionis notitia P. A. Orlandio, qui eam refert in suo opere pag. 116., omissa tamen libri forma.

XVII.

„ IOH. BAPT. PLATINÆ Opusculum de honesta voluptate ac
 „ valetudine. Bononiæ 1494. in 4°.

Haec ex Deniso, pag. 377.

XVIII.

„ ANTIOCHI TIBERTI Cæsenatis de Chyromantia Libri III.
 „ Bononiæ Idib. Novembris. 1494 in 4°.

Ex eodem, pag. 381.

XIX.

„ FLORES LEGVM seu auctoritatum congeries juris civilis, cum
 „ allegationibus librorum ex quibus sumuntur. Impressum Bono-
 „ niæ per Danesium Hectoris Bibliopolam solertissimum Bononien-
 „ sem anno 1494. die xii. Junii. in 4°.

Refert hanc edit. cl. Mittarellius in Append. pag. 404. sub *Roladino Passage-
 rio*, ad quem opus fortasse pertinet; etsi apud Pancirolum, Fabricium, ipsum-
 que cl. Sartium nulla ejus habeatur mentio.

XX.

Libro de le Virtù de herbe ⁊ pre
 de : qualè fece Alberto Magno.
In fine :

Impresso nel nome del glorioso Idio (*sic*) ne la inclita & magna cita-
 de di Bologna per mi Bazaliero di Bazalieri. Ne lo anno. M. cccc.
 lxxxiiii. adi. x. de luio.

(in 4°.)

» 2

Pri-

BONON. Primo fol. recto infra adductam inscriptionem habetur rudis imago auctoris scribentis; versum vacat. Post operis finem & ante subscriptionem occurrit proluxa tabula, *mirabiles*, seu vanas & partim superstitiosas res, quae in ipso docentur, indicans. Opusculum est caract. rotundo & cum signaturis, plagarum 16. Exstat apud Abb. Joannutium.

XXI.

LYDOVIGI IMOLENSIS ex ordine Minorum Theologie professoris
Oratio ad
populum Bononiensem tempore quo Generale fratrum minorum Concilium in Ciuitate Bononiensi est celebratum Anno M. cccclxxxiiii.
(in 4°.)

Opusculum est sine nota loci & anni impressionis: quorum tamen illum fuisse Bononiam, hunc, annum 1494. probabile admodum est. Constat ex duobus tantum plagulis rotundo, minuto caractere excusis, sine nomine typogr., signaturis, numeris &c. ejusque notitiam nobiscum communicavit cl. P. Amoretti, qui illud tractauit in Biblioth. Corsiniana.

MCCCCLXXXV.

A.

PHILIPPI BEROALDI de felicitate opusculum.

In calce:

OPVSculum hoc de felicitate luculentum impressoria Platonis de Benedictis Bononiae incude egregiis his caracteribus excussum (*sic*) Anno salutis Millesimo quadringentesimo nonagesimo quinto Calendis aprilibus lector amplectere & fove si felix esse cupis.

REGISTRVM.

(in 4°.)

Primo folio recto occurrit allatus titulus, Gothicis majoribus litteris excusus; versum vacat. Sequentia duo sistunt Epistolam dedicat. Auctoris ad Marchionem Jacobum Badensem, hinc anni & loci nota; quartum omnino vacat: quinto signato a I. incipit opusculum ipsum, cui rubro, & majusculo caractere hic praepositus est titulus: *Oratio Philippi Beraldi de felicitate habita in enarratione Georgicon Virgilii & Columellae*; quae oratio carminibus tribus clauditur: nempe *Disticho ad Auditores extemporaliter effuso*, *Endecasyllabo ad Joannem Bentivolum*; alioque *ad Curmenium*. Ultimo folio recto habetur subscriptio typographi cum Registro sic expresso: *primo folio continetur Epistola, deinde a. b. c. omnes sunt quaterniones*; & infra insigne typographi. Exstat in Biblioth. Em. Card. Valentii Gonzagae, in Casanat., in Angelica, apud Can. Devoti &c.

II.

II.

SEXTI IULII FRONTINI VIRI CONSULARIS
STRATAGEMATICON *libri quatuor.**In fine :*

Impressum Bononiæ per Platonem de Benedictis librorum cussoré (*sic*)
Anno. MCCCCLXXXV. die vero decimo Iulii. *Vid. sub anno seq.*
(*in fol.*)

III.

Præstantissimi adolescentis (*sic*) GASPARIS FANTVTII cæsa
rei Iuris acutissimi professoris Oratio ab eodem corâ
excellentiſſimo Bononiensi gymnasio (*sic*) pronunciata : et
per dominum Hieronymum Petrobonum Alexandri
num iuris utriusq; scholasticum peritissimum diligen
tissime repastinata .

In calce :

Impressum Bononiæ per Platonem de Benedictis
de Bononia . Anno Domini . M. cccc. lxxxv. die xix.
mensis octobris .

(in 4.º. parvo)

Charact. rotundo & pulchro, cum signaturis, quæ pertinent usque ad A III.
Exst. in Casanat.

IV.

MATTHAEI BOSSI veronen
sis canonici regularis de
instituendo sapientia
animo disputatio
nes per dies. VIII.
in pratis. D. le
onardi iux
ta vero
nam
religiosissime ha
bitas lector a
gnosco pie
que gusta
to qui
bus

•

ve

BONON.

vere
 sapiens
 per chri
 stum evadito.

In fine :

Opus hoc impressum ē, & accuratissima
 fide et diligētia licuit : sano distinc
 toq; caractere a Pla
 tone de Be
 nedictis

Bo

noniæ

Anno Salu-

tis Milesimo (*sic*) quadrin-

gentesimo | nonagesimoquinto

Octavo Idus Novembres. Laus Deo

(*in 4°.*)

Operi præcedunt folia quatuor, in quorum primo recto hæc verba caractere majusculo inscripta sunt: *De instituendo sapientia animo*; versum vacat. Sequentia tria continent prolixam Epistolam Auctoris ad Severinum Calchum Concanonicum suum, datam Veronæ ex Coenobio S. Leonardi XIII. Cal. Octobris anni 1495. In horum trium postremo verso legitur allatus titulus in particulas, seu lineolas 20. distributus, & capitalibus litteris impressus; Sequitur deinde opus ipsum in octo Collationes divisum, in cujus postremo folio verso legitur breve quoddam monitum de quibusdam exiguis erratis ab artifice admisis. Post hæc duo alia occurrunt folia, in quorum primo recto habetur Epigramma M. Antonii Aldegathi in operis laudem, eodem verso registrum, quod sic expressum est: *Primo folio continetur Epistola, deinde A B C D E F G H I K L M N O P Q. Omnes sunt quæserni, excepto Q. qui est duernus*; infra quæ visitur insigne typographi. Sequenti recto habetur adducta subscriptio; reliquum foliæ vacat. Exstat in Casanatensi & Corfiniana.

V.

MATTÆI BOSSI VERONENSIS CA
 NONICI REGVLARIS IN IESV CHRI
 STI SALVATORIS PASSIONE FLE
 BILIS ET DEVOTISSIMVS SERMO

In fine :

Impressum Bononiæ per Platonem
 de Benedictis de Bononia

Anno salutis Milesimo (*sic*)

quadringētesimo

et nonagesi-

mo-

moqnto
tertio Idus novem
bris

REGISTRVM.

A B Ambo sunt Terni.

(in 4°.)

Adducta subscriptio, cum supposito Registro occurrit ultimo folio recto, in quo habetur etiam insigne typographi. Editio, teste Deburio, rara est. Exstat in Casanatensi.

VI.

FLAVII VEGETII Viri Illus. ad Valentianum (*sic*)
Augustum Epitoma institutorū rei Militaris ex com-
mentariis Catonis: Celsi: Traiani: Hadriani: et Frō
tini

In fine:

Vegetii Finis Bononiæ Impressi per Platonē de Benedictis. Anno
domini Millefimoquadringsesimononagesimoqnto. die
vero sextodecimo Novembris. *Vid. sub an. seq.*

(in fol.)

VII.

„ LVDOVICI BOLOGNINI interpretationes ad omnes ferme Le-
ges. Bononiæ per Platonem de Benedictis 1495. *in fol.*

Quae de hac editione scribit cl. Mazzuchellius in Scriptoribus Italiae Vol. II. par. III. pag. 1499., eadem leguntur & apud cl. Fantutium in Scriptoribus Bononicis, tom. II. pag. 267.

VIII.

Disputationes IOANNIS PICI Miran-
dulæ litterarum principis
adversus astrologiã
divinatoriam qui
bus penitus sub
nervata cor-
ruit

Penultimo folio recto:

Disputationes has Ioannis pici Mirandulæ concordia Comitum | littera-
rum
principis | adversus astrologos: diligenter impressit Benedictus Hectoris
Bononiensis

BONON. *sis* adhibita pro viribus diligentia ne ab archetypo aberraret. Bononiæ anno salutis . Mccccclxxxv. die vero xvi. Iulii .

(*in fol.*)

Primo folio recto legitur titulus huc allatus; versum vacat. Sequenti folio signato *aa ii.* duæ habentur Epistolæ Jo. Francisci Pici Mirandulæ: I. ad Oliverium Carafam Card., qua patruus opus ipsi nuncupat; II. ad Veritatis Amatores. In quatuor sequentibus foliis descripta sunt argumenta capitum cujuslibet ex XII. libris, in quos opus dividitur. Primus hic vol. scapus, uti jam innuimus, signatus est litera *a* geminata: qui sequuntur omnes literis simplicibus, & primo quidem minusculis, deinde majusculis. Minusculæ desinunt in *m iii.*, & quinque priores libros signant; majusculæ signant caeteros libros, & desinunt in *L ii.* Ex registro autem, quod habetur penultimo folio verso, liquet foliorum sive plagarum summam omnino esse 142., ex quibus penultimum rectum operis finem cum subscriptione typographi exhibet; idem versum, registrum, cum insigni typographi. Ultimum continet *Corrections libri contra Astrologos*, cum privilegio Lud. Mariae Sfortiae favore typographi dato VII. Julii 1496. Exstat in Biblioth. privata SS. D. N. Pii PP. VI. in Casanat. in Corsin. apud Can. Devoti &c. Vid. sub anno seq.

IX.

STEPHANI de FLANDRIA O. Servorum B. V. M. Logica ab Andrea Arena emendata.

In fine:

Opus diligenter emendatum
p. acutissimum artium auditorem
magistrum Andream Arenam Lu-
centem Bononiæ impressum per
me Benedictum Hectoris Bono-
niensis (*sic*) 1495. die vero 14. mensis
Octobris. *Infra insigne typogr.*

(*in 4°.*)

Præcedunt duæ Epistolæ: I. Oliverii Jonti de Monte Gallo Bononiæ Logicam ordinariam legentis ad Andream Arenam Dialecticæ cultorem; II. ipsius Arenæ ad Gulielmum Vellutellium Lucensem data Bononiæ Quinto Idus Septembr. 1495., cui subjiciuntur duo Epigrammata ejusdem Arenæ ad L.; & hæc præambula primam implent voluminis folium. Caetera omnia ab opere ipso occupantur, quod desinit folio verso. Editio est optimo charactere Romano, duabus columnis, & cum signaturis tantum. Exstat in Casanatensi & apud Abb. Joannutium.

X.

„ S. I. FRONTINI Stratagematicon libri IV. per Bened. Hectoris Bononiæ 1495. *in fol.*

Questo libro (ait cl. Fantutius, post memoratam editionem ejusdem anni per Plat. de Benedicis) *fu ristampato in Bologna per Bened. Hectoris in fol.* Utraque pa-

pariter editio laudatur a Mazzuchellio *negli Scrittori d'Italia*, vol. II. par. II. pag. 1013; Hic vero leviter quaedam sese offert utriusque cl. Scriptoris maccuratio, a qua alieni esse solent vel in minoris momenti operibus describendis. Beroaldus enim non modo emendavit Frontinum, sed & tres alios de re bellica vetustos scriptores *Vegetium, Aelianum, & Modestum*, quos certe Plato de Benedictis simul omnes XVI. Kal. Febr. anni 1496. litterarum vulgo spectandos exhibuit. Uetque tamen tam in recensione primae, quam secundae editionis Frontini, de aliis tribus scriptoribus silet; solumque monent, epistolam dedicatorem Beroaldi ad Mirum Rossium Separatorem Bononiensem, quae legitur in edit. Platonis de Benedictis, & in qua Beroaldus quatuor de re bellica scriptores se emendasse ait, & sic emendatos *typographo e vestigio imprimendos* dedisse, recusam fuisse par. II. Biblioth. Smithianae char. 282.; ita ut nisi ad manus sit ejusmodi Bibliotheca, ex una lectione operum cl. scriptorum, Lector nullo modo intelligere possit, Beroaldum alios tres scriptores emendasse, & multo minus simul omnes vulgatos fuisse Bononiae XVI. Kal. Febr. anni 1496. a Platone de Benedictis.

Editio autem Frontini anni 1495. per Benedictum Hectoris, primum innotuisse videtur ex opere Orlandi, in quo par. I. pag. 114. ejusmodi editio refertur sub ejusdem nomine; sed una annotatur esse *suae nomine typographi*; par. autem II. pag. 332. denuo laudatur sub nomine *Bened. Hectoris*, at defectus nominis typographi silentio involvitur. Tam autem in prima, quam in secunda frustra quaeratur editionem hujus anni per *Platonem de Benedictis*. Vide sub anno sequenti, n. I.

XI.

Eximii atque excellentissimi physicorum motuum curfusque sideris indagatoris MICHAELIS SCOTI sup auctoris sperae (sic) ex questionibus diligenter emendatis incipit expositio perfecta Illustrissimi Imperatoris Dei D. Ferdinandi (sic) precibus.

In caelestibus:

Impressum fuit hoc opus diligenter in alma civitate Bononiae Regnante inclyto principe Domino D. Johanne secundo Bentivolo per Justinianum de Ruberia. Mccccxxxv. die xvi. Septembris (sic).

Typographi nomen, mensisque dies editioni ab Orlandio adscripta, de ejusdem veritate L. certiore faciunt, eandem ex eodem retulit Maettarius, pag. 606.

Ultimo fol. verso habentur duo epigrammata in auctoris laudem: I. Pompilii Alciati Placent.; II. Joannis Romagnisii Bobiensis, & infra; typographi insigne. Editio est Goth. charact. cum signaturis; sed sine numeris, custodibus & registro plagarum 40. Exstat in Galanat.

XII.

PHIL. BEROALDI de Felicitate opusculum: per Caligulam Bazalerium. Bononiae 1495. in 4°.

Ex Longio novam hanc hujus opusculi Beroaldini editionem citat Maettarius, Tom. I. pag.

BONON. pag. 605. Eiusdem quoque meminere Mazzuchellius *negli Scrittori Italiani*, Vol. II. par. II, pag. 1013., & Fantutius *negli Scrittori Bolognesi*, tom. II, pag. 127.

XIII.

MATTHAEI BOSSI in Iesu Christi Salvatoris Passione flebilis et devotissimus sermo.

In calce :

Impressum Bononiæ per Caligulam de Bazaleriis Bononiensem Anno salutis Millefimo (*sic*) quadringentesimo & nonagesimoqnto.

(*in 4°.*)

Primo folio recto habetur rudis imago Crucifixi ligno insculpta, superposito adducto titulo charact. majusculo. Eodem verso incipit oratio ipsa, quæ desinit texto, seu ultimo recto, subjecta subscriptione, *impressum, &c.* Character rotundus est, sed crassiusculus & parvus; adsunt signaturæ. De hac edit. sic scribit cl. P. Amoretti ejus possessor alias sæpe laudatus: „ Quest' edizione è sfuggita agli „ occhi dell'Orlandi, come anche lo stampatore della medesima: è pure inco- „ gnita al Maittaire, e al suo continuatore Denis, nè da alcuno è riportata, per „ quanto è a mia notizia.

XIV.

LAERTII DIOGENIS vitæ & sententiæ eorum qui in philosophia pbatifuerunt.

Latine ex versione Ambrosii Traversarii Camaldul., a Bened. Brognolo recognita & suppleta.

In calce :

Impressum Bononiæ per Iacobum de Ragazonibus

Anno domini. M. cccclxxxv. die xxx. Marci. (*sic*)

Registrum. a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t.

Omnes sunt terni præter. t. quæ est duernus.

(*in fol.*)

Primo folio recto non aliud legitur nisi, DIOGENE LAERTIO, Quod nomen Italice expressum occasionem dedisse videtur Argelato, & (qui eum sequutus est) Paitono, ipsique Deniso, hanc editionem inter Italicas Laertii numerandi. Subscriptio certe, quam hi Bibliographi suæ editioni adscribunt, eadem omnino est, etiam quod spectat ad mensis diem, ipsiusque mensis nomen corruptum, ac ea, quæ in hac Lat. edit. legitur. Quamobrem aut duas Laertii editiones eadem mensis ejusdem die, a Jacobo de Ragazonibus, Latinam unam *in fol.*, Italiam alteram *in 4.* (talís enim formæ ii Scriptorés suam edit. dicunt) iisdem omnino verbis in principio & sine signatas, absolutas fuisse dicendum erit; aut, quod verisimilius videtur, Argelatam Italico Auctoris nominæ deceptam, perperam opus ipsum Italicum existimasse.

Primo fol. verso habetur Epistola Benedicti Brognoli ad Laur. Georgium, & Jac. Baduarum, datæ Venetiis pridie Idus Augusti anni 1475., eadem, quæ legitur in

in edit. Venetae ejus anni per Nic. Jenfon, ab ipso Brognolo curata, & in hac repetita, Huic epistolae (quae & partem secundi recti occupat) subjungitur Epistola Ambrosii interpretis ad Coimum Medicem in opus Laertii, quae residuum paginae & majorem sequentis occupat. Folio III. recto incipit Laertius ipse (praemisso allato titulo), qui desinit circa medium folii CXI. recti, a quo incipit operis tabula ordine alphabetico digesta, indicatis libro & charta ubi unaquaeque vita quaerenda est, & ad ejus calcem subjuncta est athena subscriptio cum supposito regilro. Editio est caract. rotundo aliquantisper crasso, cum signaturis & numeris, quorum posteriores tres mendosi sunt; loco enim notae X. typographus in eorum quovis substituit notam V. Exst. in Biblioth. priv. SS. D. N. Pii PP. VI., in Corsiniana, Casanatensi &c.

BONON.

XV.

„ LVDOVICI BOLOGNI tabula in utrumque jus. Bononiae per
„ Vgonem de Rugeris 1495. in fol.

Editio refertur a cl. Bibliographis Mazzuchellio & Fantutio locis sub num. VII. laudatis. Notat autem Fantutius, ejusmodi opus, non secus ac *Interpretationes ad omnes leges*, ibidem memoratas, ignota fuisse Augustino Fontanae.

XVI.

„ Carmina quaedam perpulcherrima in Sonetis vulgariter redacta,
„ de Cristi fide ac ejus Sacramento in altari consecrato necnon
„ de immortalitate animae; morumque moralitate, &c. (Italice)
„ per FRANCISCVM de ALEGRIS. Bononiae per Io. Iacobum de
„ Fontanetis de Regio *rogominato de Laberintis*, 1495. in 4°.

Exscripta haec sunt ex Catalogo *des Livres de la Bibliothèque de M. le Duc de la Valliere*, tom. II. pag. 518. Nihil Francisci de Allegris typis excusum agnovit Quadrius, qui & ejus poemata, *cose tutte sangose e barbare* appellat, tom. VI. pag. 264. Editionem ignoravit quoque cl. Mazzuchellius; deest certe in ejus opere.

XVII.

„ BALDVS super Feudis. Bononiae 1495. in fol.

Haec est prima hujus operis Baldi editio, quam laudat Mazzuchellius, Vol. II. par. I. pag. 153., non indicato typographo. Eandem ex Catalogo Biblioth. Amerbach. citat & Maettarius, pag. 507., omisso pariter typographo; & ex hoc fonte forsitan potavit Mazzuchellius.

108
BONON.

EDITIONES ITALICAE

MCCCCLXXXVI.

I.

SEXTVS IVLIVS FRONTINVS Vir consularis de re militari.

FLAVIVS VEGETIVS Vir illustris de re militari.

AELIANVS de instruendis aciebus.

MODESTI libellus de vocabulis rei militaris.

Ex recognitione Phil. Beroaldi, & cum ejus Epistola ad Minum Roscium Senatorem Bononiensem.

In calce:

DE Arte Militari: Frontinum: Vegetium: Aelianum et Modestū auctores penitus Diuinos & castigatissime impressit omni solertia

Plato de Benedictis Bononiensis In alma civitate Bononiæ Anno salutis. M. cccc. lxxxvi. Decimosexto Kalen. Februarias.

Infra insigne typogr. (in fol.)

Haec editio majori ex parte pertinet ad annum superiorem, quo lucem viderunt Frontinus, & Vegetius, sub eodem, num. II. & VI. recensiti. Signaturæ autem inchoatæ in Frontino, continuatæ in Vegetio, & sequentibus duobus auctoribus, indicio manifesto sunt, propositum fuisse Beroaldo, aut typographo, ex quatuor hisce auctoribus unum integrum volumen conficere; etsi non improbable sit, priorum duorum ipso anno 1495. exempla varia fuisse distracta. Primo folio verso occurrit Epistola Phil. Beroaldi ad Minum Roscium Senat. Bononiens., in cujus fine haec scribit: *Hocce igitur doctores (Frontinum, Vegetium, Aelianum, & Modestum, quos antea nominarat) rei bellicae luculentos emendatos impressori e vestigio dedi sub nomine tuo publicandos.* Vegetio autem praeposita fuit eadem Jo. Sulpitii Verulani ad Petrum Paulum de Comite Epistola, quae habetur in editione Rom. anni 1487. ab eodem Sulpitio curata. Ultima plagula ultimi terminis signati R R. continet registrum totius voluminis, ex quo apparet ejus plagulas esse 98. (1) Estat in Casanatensi.

II.

Comentationes IOANNIS PICI Mirandulæ in hoc volumine contentæ: quibus anteponitur vita p Ioannē frā ciscū illustris principis Galeotti Pici filii cōscripta.

Heptaplus de opere Sex dierum geneleos.

Apologia tredecim quæstionum.

Tractatus de ente & uno cum obiectionibus quibusdam & responsionibus.

Oratio quedam (sc) elegantissima.

Epi-

(*) Insigne Platonis, quod est veluti totius voluminis fastigium, occurrit etiam in calce Frontini; deest autem in calce Vegetii ob spatii defectum.

Epistolæ plures.

Deprecatoria ad deum elegiaco carmine.

Testimonia ejus vitæ & doctrinæ.

Ad calcem ultimi folii recti:

Opuscula hæc Joannis Pici Mirandulæ Concordiæ Comitis. Diligenter impressit Benedictus Hectoris Bononien. adhibita p viribus solertia & diligentia ne ab archetypo aberraret: Bononiæ Anno Salutis. Mcccclxxxvi. die vero. xx. Martii.

(in fol.)

Primo folio recto sistuntur tituli operum in volumine contentorum eodem ordine, quo hic exhibentur. Eodem verso habetur Epistola dedic. Jo. Francisci Pici Mirandulæ, qui ea edidit, ad Ludovicum Mariam Sfortiam Mediolanensium Ducem datam Mirandulæ Kal. Martii 1496. Sequuntur deinde opera in generali inscriptione voluminis memorata, ad quorum postremi calcem, quod desinit folio recto, legitur: *Opuscula hæc Joannis Pici &c.*; eodem verso habetur *Registrum hujus operis* cum insigni typogr., ex quo registro colligitur plagulas esse 184; quibus si addantur duodecim, quæ præcedunt, quæque inscriptionem, Epistolam dedic., & Auctoris vitam continent; summa plagularum totius voluminis erit 176. Non est autem omittendum in fronte voluminis, infra operum titulos hæc legi verba: *Exibunt prope dies disputationes adversus astrologos, aliæque complura, tum ad sacra eloquia tum ad philosophiam pertinentia.* Ex quo illud necessario consequitur vel in subscriptione Disputationum contra Astrologos sub anno superiore relatarum errorem in anno inesse; vel forsitan propositum fuisse typographo novam earum editionem, pluribus aliis adjunctis opusculis nondum editis, adornare. At vero longe probabilius est a typographo in subscriptione Disputationum erratum fuisse, omissa in anni notis unitate, qua præcedentibus adjecta, annus 1496. designatus fuisset: cujus rei argumentum suppeditat epistola Jo. Francisci Pici ad Ludovicum M. Sfortiam data Kal. Martii 1496.; in qua de descriptionibus Patru sic loquitur: *Multis laboribus elucubratae, multis suspiriis ab hominibus bonæ mentis expectatae & efflagitatae, multaque opera a nobis in unum ex liturato & multas in partes discerpto exemplari, redactæ, quam proxime foras exhibunt Hos libros si a tractandis regni negotiis seriatim interdum degustaveris, fies extra omnem controversiam certior Astrologorum dogmata meracissimas esse nugas, & veluti somnia delirantium, eorumque præstigias his monumentis patisci,* &c. Ante diem ergo I. Martii anni 1496. Disputationes contra Astrologos, ipso earum editore teste, publicam lucem nondum aspexerant. Cum Epistola Jo. Francisci Pici concursus est Privilegium Lud. M. Sfortiæ favore typographi, datum Comi die 7. Julii anni 1496. quod privilegium in tribus harum Disputationum exemplis, quæ possidet Casanatensis, subjunctum legitur correctionibus errorum, in ipsis admisorum. Ex tribus hæc exemplis unum colligatum est cum aliis Auctoris operibus & post eadem; ac post correctionem erratorum ad disputationes contra Astrologiam pertinentium, in eo habetur correctio Heptapli aliorumque operum, una cum dicto privilegio Mediolanensium Ducis.

III.

- „ Commentarii Quæstionum Tusculanarum editi a PHILIPPO
 „ BEROALDO. Impressit Benedictus Hectoris Bononiæ an. 1496.
 „ 8. Kal. Augustas Ioanne Bentivolo Bonon. habenas moderante.
 „ in fol.

Non satis in hujus editionis descriptione convenit inter Maettarium & cl. Fantutium: apud Maettarium siquidem unius Beroaldi Commentarii nominantur; apud Fantutium vero subditur, & aliorum. Maettario autem potius adhaerendum existimo, quam Fantutio, qui forsitan ex aliquo catalogo minus accurate editionis titulum excrispsit; cum contra ex dici inensis nota, & principis nomine, sub quo editio absoluta fuit, a Maettario recitatis, & a Fantutio omissis, non obscure appareat, editionem ab ipso visam fuisse; præterquamquod ea referatur num. 2., sub quo recensentur editiones post primam Amalium editionem ab ipso visæ.

IV.

- „ GVILLELMI OCKAM Ord. Min. Expositio aurea & valde uti-
 „ lis super totam Artem Veterem continens hocce tractatus. I. su-
 „ per Porphyrii Prædicabilia; II. in Aristotelis prædicamenta; III. in
 „ libros duos ~~per se~~ *per se*; una cum Quæstionibus Alberti Parvi
 „ de Saxonia; studio Marci de Benevento Cælestini: apud Benedi-
 „ ctum Hectoris. Bononiæ 1496. in fol.

Laudatur a Warthono in appendice ad Cavem, pag. 29. Vide Maettarium tom. I. pag. 627. Exst. in Biblioth. E. B. C. Valentii Gonzagæ, Mediolani.

V.

- „ TIBERII de BAZALERIIS Quæstio de Prædicatione reali.
 „ Impen. Ben. Hectoris Bonon. A. S. M. CCCC. LXXXVI. III. &c.
 „ in 4°.

Denisius pag. 402.

VI.

Incipit epistola prohemioioli (*sic*) magistri ALPHONSI BO-
 NI HÓIS hispani super epistolâ translata d' arabico i la-
 tinum quam scripsit magister SAMVEL israelita oriundus
 de civitate regni marachiani (*sic*) ad rabbi isaac magistrum
 sinagoge qui (*sic*) est sublimione in regno predicto.

In fine vol.

Impressus in alma ac inclita civitate bononiæ p-
 me Vgonem de rugeriis: sub divo ac
 illustri præcipe et domino. d. Ioãne
 secundo bentivolo sfortia vice

comiti de Aragonia. Sere-

nissime lige armorum gu-

bernatori dignissimo

.tc. Anno ab incar-

natione domini

nostri Ihu Xpi

.Mccccclxx

xxvi. die

.xiii ma-

dii. tc.

(in 4°.)

Post Epistolam R. Samuelis sequitur opusculum de Sacerdotio Christi, cui praepositus est titulus: *De sacerdotio dñi nostri Ihesu Xpi per sanctuz viruz ambrosiuz camaldulensem generalè patrè*; qui Ambrosius fortasse ex Graeco in Latinum ipsum traduxit. Huic opusculo praeposita est Epistola Federici de Manfredis Episcopi Faventini ad germanum suum D. Galeottum, cui illud misit. Hoc opusculum cum Epist. Manfredi occupat paulo plus, quam 4 chartas, & ad ejus calcem apposita est adducta subscriptio. Editio est caract. Gothico, cum signaturis, quae pertinent usque ad d. II., ex quibus liquet volum. plagulas esse 28. Ext. in Angelica.

Cum ejusmodi exemplo colligata est alia editio Epistolae R. Samuelis, cui praepositus est hic titulus: *Epistola quam misit Rabbi Samuel Israelita oriundus de Civitate regis Morochorum (sic) ad Rabbi Isaac magistrum Sinagogae quae est in Subiulmeta (sic)* IN PRÆDICTO REGNO... DE ARABICO IN LATINUM TRANSLATA PER FR. ALPHONSUM BONIHOMINIS ORD. PRAED. ANNO 1339. &c. caract. rotundo, sine signaturis, numeris & custodibus, & sine dubio, superiore multo antiquior &c, ut videtur, Bononiensis.

VII.

„ LVDOVICI BOLOGNINI Collectio florum in Ius Canonicum.
„ Bononiae per Vgonem de Rugeriis 1496. in fol.

Editionem refert cl. Fantutius in Notitia Scriptorum Bononiensium, tom. 2. pag. 267.

VIII.

„ AENEAE SYLVII Historia de duobus amantibus, Eurialo &
„ Lucretia, italice versa. Bononiae 1496. in 4°.

Quadratus, tom. IV. pag. 434. Vid. sub anno 1492. num. XX.

IX.

„ ANDR. BARBATIÆ super. tit. de Iudicii Lectura. Impressa
„ Bononiae per Iustinianum de Ruberia Anno M. CCCCLXXXVI.
„ die XV. Iunii. in fol. maj.

Depisus, pag. 707.

MCCCCLXXXVII.

E.

„ LVDOVICI BOLOGNINI interpretationes novæ ad omnes fere
 „ leges & glossas singulares in utroque jure: per Hieronymum de
 „ Benedictis. Bononiæ 1497. *In fol.*

Ex Jac. Longio & Prosp. Marchandio: editionem ejusmodi citat Maettarius;
 quam a Mazzuchellio & Fantutio prætermittam fuisse quispiam. fortasse mira-
 bitur (1).

II.

Index librorum: qui in hoc volumine continentur.

CENSORINVS de die natali.

Tabula CEBETIS.

Dialogus LUCIANI.

Enchiridion EPICETI.

BASILIVS.

PLVTARCHVS de invidia & Odio.

In fine:

Impressum Bononiæ per me Benedictum hectoris bononiensis (*sic*)
 adhibita p
 viribus solertia & diligentia. Anno salutis. M.cccclxxxviii quarto idus
 Maii

Illustrissimo Io. Bentivolo reip. bononæ habenas foeliciter moderante.

REGISTRVM.

(*in fol.*)

Ferrara esse videtur hæc editio, cuius accuratam notitiam frustra quaesivi non
 apud Orlandium modo & Maettarium, sed, & apud cll. Bibliographos Mazzuchel-
 lium & Fantutium. Inimò, quod forsitan mirere, plus proficere licet, quod spe-
 ciat ad editionis notitiam, ex lectione Maettarii & Orlandii, quam ex lectione
 aliorum duorum scriptorum (2). II siquidem præcipuos Auctores, quos continet
 editio, Basilium scilicet, Censorinum, Epictetum, & Cebetem Bononiæ hoc
 anno a Benedicto Hectoris impressos fuisse demonstrant, licet trifariam peccent; 1.
 in eo, quod Basilium a reliquis tribus secernunt, quasi separatim impressi fuis-
 sent; 2. quod Orlandius unam Cebetem esse ex correctione Beroaldi notat: Maet-
 tarius autem nullum; 3. quod uterque silet de Luciano & Plutarcho. Maz-
 zuchellius autem & Fantutius unam Cebetem nominant, quem mixti testimonio Orlan-
 dii

(1) Existabat hæc editio in Biblioth. Telleriana, & refertur in ejusdem Biblioth. Catalogo: eisdem omnino verbis, quibus hic describitur, pag. 213.

(2) Mirum id esse non debet; nam Mazzuchellio & Fantutio propositum fuit de scriptoribus eorumque operibus agere; Orlandio autem & Maettario diversas operum editiones recensere.

dii ex correctione Beroaldi esse monent. Ex quo quidem apparet editionem a neutro BONON, ex ipsis fuisse vitam.

Primo folio recto voluminis legitur ejus titulus, sicuti hic exhibetur. Eodem verso occurrit Epistola dedic. Philippi Beroaldi ad Bartholomaeum Blanchinum, in qua de hac sua editione haec scribit: *Quas ob res cum nuperrime scriptores aliquot ex situ pulvereo erutos correxissem, tibi eos potissimum dedicavi, & sub tuo nuncupatim nomine impressoribus invulgandos dedi..... Agmen ducit Censorinus..... Secundo loco est Ceбетis Tabula..... In tertio loco est Epictetus..... Epictetum subsequitur Basilus..... Novissimum agmen cogit Plutarchi libellus, quo quid ab odio invidia distet..... explicatur.* Quibus in verbis nullo modo nominatur Lucianus, qui Cebeti subjunctus est, cujusque in editione exhibetur *Dialogus de Virtute conquerente cum Mercurio, a Carolo Aretino e Graeco in Latinum traductus.* Ceбетis porro Tabula est ex versione Ludovici Odaxii Patavini; Enchiridion Epicteti ex versione Politini; Basilii Liber de Liberalibus Studiis & ingenuis Moribus ex versione Leon. Aretini; ejusdem Oratio de *Invidia* ex versione Nic. Perotti, Plutarchi interpres siletur. Editio est cum signaturis, quarum registrum descriptum est in calce infra subscriptionem; & ex quo liquet voluminis plagulas esse 38. (1) Edit. pulcherr. Exitat in Casanat., & in Corsiniana.

III.

„ IO FRANCISCI PICI Mirandulae de morte Christi & propria
„ cogitanda libri III., eiusdem de studio divinae & humanae phi-
„ losophiae libri duo: impress. per Benedictum Hectoris bibliopo-
„ lam Bononiensem, XX. Julii. Bononiae 1497. in 4°.

Editionem refert Orlandus pag. 115. & 385., omissis tamen utrobique mensis die, & numero librorum, ex quibus opuscula constant; quorum utrumque notavit Maettarius, tom. I. pag. 639.

IV.

PHILIPPI BEROALDI Opusculum
eruditum: quo continentur
Declamatio Philosophi Me-
dici Oratoris De excellētia di-
sceptatiū. Et libellus de opti-
mo statu: & principe.

In fine:

Impressum Bononiae p Bñdictū Hectoris boñ. an
no dñi. M. IIID. Eid. Dembr. (sic) Io. Bentivolo foeli-
citer regnante.

(in 4°.)

Accurate editio describitur a Salvatore M. de Blasis, tom. XX. di *Opusculi di Autori Siciliani*, pag. 306. & seq. Principio siquidem voluminis occurrit Epistola dedic. Auctoris ad Paulum Sidlovitium scholasticum Polonum suumque discipulum, quae secundam, tertiam, & quartam vol. paginas occupat: prima au-

Tom. I.

p

tem

(1) Sub registro visitur insigne typographi.

BONON. tem nudum allatum titulum exhibet. Quatuor hae paginae, sive duae priorae vol. plagulae, signaturis carent, quae incipiunt a prima ipsius Declamationis; quae plagulas decem occupat: reliquae viginti sex continent opusculum de optimo statu, & principe. Editio regitro caret; ejusque optimum exemplum exstat in Angelica, aliudque apud cl. P. Amoretti.

O

„ PHILIPPI BEROALDI Symbola Pythagorica moraliter explicata.
„ Venetiis (Bononiae) per Bened. Hectoris 1497. in 4°.

Vid. ad ann. MD. n. I.

V.

FRANCISCI ZAMBECHARII equi

tis et poetae laureati epistolae de amore Philochrysi et Chryseae et in hac prima epistola declaratur principium amoris Philochrysi rogaturque Chryseae: ut amori colla summittat.

Philochrysus Chryseae.

u T SOLET IRATI CONstrictus ab ungue leonis
Quam cupit infelix dissimulare
fugam, &c.

In fine:

Accipe lector Opusculum lepidū Bononiae impressum p Benedictum Hectoris Bonon. MIIID. octavo Kalendas Ianuarii. ILL. IO. Bentivolo. II. P. P. P. foeliciter gubernante.
(in 4°.)

„ Carattere tondo e bello, non ha numeri nè richiami, ha le segnature, e comincia dal B (forse manca l'A), sono in tutto pagine 28. (1)

VI.

„ HIERONYMI MANFREDI liber de Homine. Bononiae per Hug. Rugerium 1497. in fol.

Ex Orlandio, pag. 363. ubi editionem dicit char. Goth.

VII.

(1) Haec cl. P. Amoretti ex exemplo, quod exstat in Bibliotheca Corsiniana.

VII.

BONON.

„ ANDR. BARBATIA de Præfensionibus. Bononiæ 1497. *in fol.*
 Ex P. Marchandio, qui Catalogum Ffurt. laudat, edit. refert Maettarius, pag. 651.

VIII.

„ Viaggio di IOHANNE MANDAVILLA. Bologna 1497. *in 4º.*
 Recenfetur hæc editio in Catalogo Librorum Nic. Heinfii, part. poster. pag. 193.,
 & ex hoc fonte a Profp. Marchandio citato, ed tionem memorat Maettarius pag. 659.

IX.

„ IO. de ANANIA Comment. fuper V. libros Decretalium. Bo-
 noniæ 1497. *in fol.*

Ex Orlandii opere, pag. 276. editionem citant Mazzuchellius, & Fantutius,
 omiffio typographo, ficuti omittitur ab ipfo Orlandio. Vide fub anno 1479.,
 cujus anni poftremæ notæ tranfpoſitæ annum exhibent 1497.

X.

„ ANDR. BARBATIAE in tit. de Litis Conteft. Lectura. Impreffit
 „ Bononiæ Iuftinianus de Ruberia A. Misericordie. MCCCCLXXXVII.
 „ XVI. Cal. Febr. *in fol. maj.*

Denifius, pag. 708.

XI.

„ *Ejusdem* in tit. de Verb. Obligat. *iifdem typ. & anno.* Octavo
 „ Idus Novembres. *in fol.* = *Ejusdem* in tit. de Probat. Impreffit
 „ Bononiæ Ioannes Iacobus Regienfis die XXXI. Ianuarii. A. S.
 „ M. CCCC. XCVII. *in fol. maj.*

Idem, ibidem.

XII.

„ STEPH. DE FLANDRIA Ord. Ser. queftio de fubiecto et pro-
 „ pria paffione ad mentem Scoti difputata . . . Impreffum Bononiæ
 „ opera et impenfa Zentilis cartarii de Racaglis Civis Bono. . . . Anno
 „ MCCCCLXXXVII. die II. Maji. *in 8º. latiore.*

Idem, pag. 425.

I.

„ Summa totius Logicæ GVILIELMI de OCCHAM: impress.
„ non parvo ære Benedicti Hectoris Bononiensis, sexto Aprilis Bo-
„ noniæ 1498. *in fol.*

Refert hanc editionem Maettarius in utraque suorum Annalium editione, pag. sci-
licet 351. primæ, & 659. secundæ.

II.

„ VALERII FLACCI Argonautica. per Benedictum Hectoris Bi-
„ bliopolam die 12. Aprilis. Io. Bentivolo Urbem foeliciter illu-
„ strante. Bononiæ 1498. *in fol.*

Haec quoque editio, in utraque Annalium editione recensetur, pag. scil. 354.
primæ, & 663. secundæ, ubi & Petri Nicolai Castellani Faventini in *Valerij
Flacci editionem Hypogramma* recitatur, quod hic exscribimus.

Quisquis Palladiæ vis scire meacula navis,
Per freta quæ ignotum prima cucurrit iter;
Heroasque simul vectos duce Jasone; raptum
Belligera Martis vellera fulva manu;
Hocce poemation Setini nobile vatis,
Et lege correctum, nunc age, lector, opus:
Cui nec Apollonius præstat, nec & Orpheus, istam
Græcanico historiam qui cecmere stylo.

III.

ALEXANDRI ACHILLINI
Bononiensis de
orbibus libri
quattuor.

In fine:

Explicit Liber de orbibus

.
.
. Anno domini.
Mccccclxxxviii. septia Augusti.

Editus & impressus Bononiæ ipse
Benedicti Hectoris Bononiensis. Illustris. &c.

(*in fol*)

Cum

Cum tabula in fine, & registro signaturarum, ex quo patet, voluminis plagulas esse 52. Charact. Gothicus, binae columnae, numeri in margine superiori, & sub registro insigne typogr. Exstat apud Can. Devoti.

BONON.

IV.

C. PLINII SECÚDI Iunio
ris Epistole per Phi-
lippum Beroal-
dum cor-
recte.

Penultimo folio verso.

C. Plinii Secundi Iunioris Epistolæ Magna cura
Impressæ Bononiæ per Benedictū Hectoris
Bononiensem. Anno a natali Christi
M. CCCCLXXXVIII.

XIV. Kalen. No-
vembris.

Registrum. ?

(in 4°.)

Allatus titulus, caractere Gothico grandiori excusus, legitur folio primo recto. Eodem verso incipit Epistola Beroaldi ad Joh. Vartimbergensem scholasticum Boemum, discipulum suum, quae duas & dimidiam implet paginas. Ultimo folio recto habentur Phaleucii 18. Philippi Beroaldi Junioris ad Bartholom. Blanchinum, condiscipulum suum. Registrum, quod praecedenti folio verso infra subscriptionem descriptum est, sic habet, a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. *Omnes sunt quaterni exceptis (sic) s. qui est duernus*, ex quo de numero plagularum voluminis intelligitur. Sub Registro habetur insigne typographi. Exstat in Casanatensi.

Hoc loco monendum censeo, cl. Fantutium in duobus (exigui tamen momenti) circa praesentem editionem errare: primo cum eam dicit a Philippo Beroaldo dici Joh. Vartimbergensi Phaleucii, qui habentur in fine; cum Beroaldus eam dicit Epistola profaica, quae praecedat; 2. cum supponit, ejusmodi carmina esse ipsius Beroaldi Senioris, cum sint Beroaldi Junioris; neque ad Maecenatem scripta, sed ad Barthol. Blanchinum.

V.

PHILIPPI BEROALDI libellus Quo
Septem sapientium Sen-
tentiae Discu-
tiuntur.

In fine:

Philippi Beroaldi Heptalogos five Septem Sa-
pientes Magna cura Impressum Bononiæ
per Benedictum Hectoris Bono-
niensem. Anno Salu-

tis.

tis. M. CCCC.

LXXXVIII.

Die. XVIII.

Decébris.

?

Regiftrum. a. b. c. Omnes fuit quaterni
(in 4°.)

Hoc opus ab Auctore inſcriptum fuit (ſicuti præcedens) Joh. Vattimbergenti ſcholaflico Boemo, & non Joh. Vacti Bergenti, ſicuti legitur in Notitia Scripto- rum Bononien. tom. II. pag. 127. Editio eſt optimo charactere Romano, ſicuti præcedens, & reperitur in Angelica. Confer Salvat. M. de Blafis, tom. XX. di *Opuscoli di Autori Siciliani*, pag. 307.

VI.

„ PYTHAGORÆ Symbola moraliter explicata per Philippum Be-
„ roaldum. Bononiæ per Benedictum Hectoris 1498.

Orlandius, pag. 291. Vid. ad annum MD. num. I.

VII.

REGVLA Compoſta per il Beato HIERO

NYMO: E data ad Euftochio: Dove ſe In

ſiegna(*ſic*)el modo e la via: che tenere de
biano le Sore nel ſuo Vivege.

In fine:

Finiffe la utile e ſancta Regula del beato Hyero- nymo cū la Epiftola cōtinente la vita de Afella ver- gine vulgaregiata (*ſic*) p Antonio Maria Viſdomino: E diligentemente Impreſſa in Bologna p lo accura- tiſſimo impreſſore Caligula de Bazalerii Citadino Bologneſe regnante lo illuſtrio (*ſic*) Signore Meſer Ioanne Secondo de Bentivogli auctore e Conſerva- tore de la pace e Concordia: adi xxviii. de Martio. M. CCCC. LXXXVIII. *Infra inſigne typographi.*

(in 4°.)

Primo folio recto legitur allatus titulus; verſum vacat. Secundo folio incipit Epiftola Interpretis ad Magdalenam ſororem ſuam, tertii Ord. S. Dominici San- ctimonialem, data Bononiæ XXIII. Decembris 1494., quæ quinque occupat pa- ginas. Volumen excuſum eſt pulchro Romano charactere cum ſignaturis tantum, & ex 50. plagulis conſtat, ex quibus ultima vacat. Exſtat apud Canon. Alb. Devoti.

VIII.

„ Statuta & Decreta COMMVNIS GENVÆ: per Caligulam Bazalierium prid. Kal. Quintilis. Bononiæ 1498.

Debetur hujus editionis notitia cl. Leickio, qui eam refert in suo Supplemento Maettariano, pag. 139.

IX.

„ B. PLATINÆ de honesta voluptate, valetudine, opsoniis, & arte coquinaria. Bononiæ 1498.

Editionem refert H. Warthonus in Append. ad Caveum, pag. 190. Sed fortasse in annum irrepsit error; & loco anni 1499., quo sine dubio opusculum Bononiæ impressum fuit, a typographo suffectus fuit annus 1498.

X.

„ FELINI M. SANDEI Repet. Cap. I. & II. de Sponsalibus. Bononiæ 1498.

Mansus in Additt. ad Biblioth. Med. et Inf. Lat. J. A. Fabricii, tom. II. edit. Pat. 1754. p. 152.

XI.

„ NICOL. BVRTII Elogium Bononiæ (carmine) quo hujus urbis amoenitas, situs, nec non Doctorum singularium, atque illustrium virorum Monumenta referantur. Bononiæ anno sal. M. CCCCLXXXVIII. die XXI. Ian. per Vincentium & fratres de Benedictis. (in 4°.)

Mazzuchellius, Vol. II. par. IV. pag. 244°.

XII.

„ *Ejusdem* Epitomata Musarum Nympharumque ac Deorum magnorum. Bononiæ 1498. die XXI. Junii per Vincentium & fratres de Benedictis, Bonon. in 4°.

Idem, ibid. Vid. sub anno 1494.

XIII.

„ Il Filostrato di messer Gio. BOCCACCI, che tratta dell' innamorato Troilo e della Greseida, e di molte altre infinite battaglie. in Bologna 1498. in 4°.

Idem, par. III. p. 1363. ubi praeter hanc Bonon. hujus Poëmatis edit. tres alias citat; post quae haec notat: *Tutte queste Edizioni convien credere, che sieno assai rare; perciocchè l'Ab. Antonmaria Salvini parlando di un testo a penna di questo Poema, confessò di non sapere che sia mai stato stampato.* Omnino ineditum creditur. Au-

BONON. Auctor *Catalogi librorum per 30. annorum spatium Liburni collectorum*, qui pag. 631. de eo sic loquitur: *Il Filostrato. Codex papyraceus eleganter scriptus, in 4. liber rarissimus, & ineditus. Quem errorem anno 1789. recoxit P. M. L. B. S.*

MCCCCIC.

I.

Orationes. M. TVLLII CICERONIS.

per Philippū Beroaldū re
cognitae ac diligēter
correctae.

Addita in Calce Oratione aduersus Valerium
quæ hactenus incognita fuit.

Penultimo folio verso :

Hoc opus operosum Impressit Benedictus Hectoris Bononiensis | ea
diligentia | qua si omnes operibus formandis uterentur |
bene cum litteris ageretur. Extremā autem manū
imposuit Anno a Natali Xpi. M. CCCC.

LXXXIX. Idibus Aprilis.

Joanne Bentivolo. ii.

Répub. foelici

ter admini-

strāte.

?

REGESTVM.

(in fol.)

In fronte hujus editionis duplex vísitur character, Gothicus scil. isque grandior, quo prima inscriptionis pars, usque ad *correctae*, impressa est; & Romanus, quo est altera pars inscriptionis. Verso folio occurrit Epistola dedic. Beroaldi ad Stanislaum Ostrorium scholasticum Polonum, quae & dimidium fere sequentis folii recti occupat. Epistolae subjungitur tabula Orationum in volumine contentarum, quae sunt numero XXXVIII. (1) & ex quibus prima est *de Imperio Cn. Pompeii*; ultima *aduersus Valerium*. Folio tertio signato A iii. incipiunt Orationes, quae 272. occupant plagulas, uti colligitur ex Registro signaturarum subscriptioni subjuncto (2). Ultimo folio. recto habentur hendecasyllabi 17. Philippi Beroaldi Junioris ad Trajanum Acursum condiscipulum suum. Editio pulcherrima est, optimo Romano caractere; & exstat in Casanatensi.

II.

PHILIPPI BEROALDI de feli
citate opusculum

(1) Praeter *Inuestigam* Sallustii in Cicer.

(2) Sub quo habetur insigne typographi.

In fine :

Impressum Bononiæ a Benedicto Hectoris Dili-
 gener & emendate Anno Salutis Millesimo unde-
 quingentesimo. Idibus Aprilis. Illus. Io. Bentivo. ii
 Reip. Bononiensis habenas feliciter moderante.
 Regestum huius opis . a. iiii. b. iiii. c. iiii. d. ii.
 (in 4°.)

BONONI

Nova hæc editio nec plus nec minus continet, quam antiquior anni 1495. De-
 scribitur accurate a Salv. M. de Blafis, tom. XX. di *Opuscoli di Autori Siciliani*,
 pag. 309. ; & est eodem pulchro charact. ac præcedens editio. Exst. in Angelica.

III.

Declamatio Lepidissima Ebriofî Scortatoris
 Aleatoris de vitiositate Disceptantium:
 Condita a PHILIPPO BEROALDO.

In fine :

Impressum Bononiæ a Benedicto Hectoris Dili-
 gener & emendate Anno Salutis Milefi (*sic*)
 mo undequingentesimo. Illus. Io.
 Ben. Reipu. Bononiensis
 habenas feliciter
 moderã.

te

REGESTVM Huius operis . a. iiii. b. iiii. c. ii.
 (in 4°.)

Prima pagina legitur allatus titulus; in sequentibus tribus habetur Auctoris
 Epistola ad Sigismundum Gossingerum Ecclesiæ Vuratisl. Canonicum. Infra regi-
 strum insigne typographi. Editio describitur ab eod. de Blafis, pag. 308., sed
 opusculum denominatum fuit: *Oratio proverbialis*, o vero *Declamatio lepidissima
 ebriofî*, &c., quo nil absurdius dici potest (1). Exstat in Biblioth. Emin. Card.
 Valentii Gonzagæ, & in Angelica.

IV.

ORATIO Proverbiorum condita a
 PHILIPPO BEROALDO | Qua doctri-
 na Remotior continetur.

In fine :

Philippi Beroaldi Oratio proverbialis Impressa
 Bononiæ p Benedictum Hectoris chalcogra-

Tom. I.

(1) Auctor Lectori sum, ut nullam rationem
 habeat eorum, quæ leguntur pag. 308. tom. XX.
di Opusc. d' Autori Siciliani, ubi (nescio quomo-
 do) permixta fuit *Declamatio Ebriofî* &c. cum
Oratione Proverbiorum. Ibi enim describitur De-

clamatio Ebriofî, &c., circa finem vero ejusdem
 pag. notantur quaterni, ex quibus constat *Ora-
 tio Proverbiorum*; & ad confusionis complemen-
 tum, in principio pag. 309. assignatur Decla-
 mationi subscriptio *Orationis Proverbialis*.

phum accuratissimum Anno Salutis.
M. Vndequingentesimo. Die
xyii. decēbris sub divo Ioā-
ne Bentivolo secun-
do de patria be-
ne meri-
to .

(in 4° .)

Primo folio recto allatus titulus ; eodem verso incipit Epistola Auctoris ad Christophorum Vaitimillium scholasticum Boemum, quae duas cum semisse fere occupat paginas. Editio est cum signaturis, sed sine registro & insigni typographi, plagularum 28., quarum ultima omnino vacat. Exstat in Angelica.

V.

„ Ad Illustrem & Excellentissimum Dominum Hannibalem Ben-
„ tivolum de Aragonia dignissimum Bononiae Iustitiae Praesidem
„ THOMÆ BECCAPELLI libellus. *In fine legitur* : Editum fuit pre-
„ sens opusculum Anno Nativitatis Domini Nostri Iesu Christi M.
„ CCCC. L. XXXXVIII. Die vigesimo quinto mensis Decembris .
„ Impressum vero a Platone de Benedictis Stampatore Bononiensi
„ eodem anno . Die xxx. Decembris .

Descripta haec sunt ex Notitia Scriptorum Bononiensium cl. Fantutii, tom. 2. pag. 28., quo conferre se poterit Lector, qui de Auctore, ipsoque opere (1) cum primis plene cognoscere voluerit.

VI.

„ CICERONIS opuscula quatuor de Finibus bonorum & malorum,
„ de Petitione Consulatus, de Univerſitate & de Somnio Scipio-
„ nis : per Caligulam Bazalerium . Bononiae 1499. *in fol.*

VII.

„ IOHANNIS FRANCISCI de TVCIIS ex Buffeto Artium &
„ Medicinae Scholaris, inventio Astronomiae : per Iustinianum de
„ Ruberia ; die v. Iunii . Bononiae 1499. *in 4°.*

VIII.

„ LVDOVICI BOLOGNINI Consiliorum pars I. Bononiae 1499.
„ *in fol.*

IX

(1) Est Poemation Italicum dialogice scriptum, ex 285. ternariis constans cum argumento Latino, inscriptum : *Breve e bella Disputazione de* *precedentia intra il Cavaliere, Dottore, & Cavale.* Libri formam non indicat cl. Scriptor.

„ FORMVLARIVM Instrumentorum diversorum generum . Bono-
niæ 1499. in 4°.

Quatuor has editiones refert Maettarius ex fide Prosp. Marchandii, indicatis catalogis, ex quibus Marchandius ipse earum hausit notitiam. Tres porro posteriores memorat etiam Orlandius parte secunda sui operis, pagg. 299. 333. 420.

X.

LIBELLVS PLATINE DE HO-
NESTA VOLVPTATE AC
VALITVDINE.

Ad calcem:

Habes splendidissime lector viri doctissimi Platinæ opusculum de obsoniis: de honesta voluptate ac valitudine diligenterq; Bononiæ Impressum per Ioannē antonium platonidem Benedictorum bibliopolam necnō civem Bononiensem sub Anno domini . Mccccxcix. die vero . xi. mensis Maii. Ioanne Bentivolo foeliciter illustrante (*sic*).

in 4°.

Primo folio recto allatus titulus, Gothico grandiori caractere excusus; versum vacat. Secundo signato a. ii. incipit Auctoris Epistola ad D. B. Rovellam (*sic*, loco *Roverellam*), quae duas paginas, & lineas 13. occupat. Infra adductam subscriptionem visitur insigne typographi, quod aliud omnino est a duobus Platonis de Benedictis, ab Orlandio exhibitis, & in quo leguntur quinque haec sigla I. B. F. C. V. Post plagulam subscriptionis, habentur aliae quinque, quae operis tabulam continent, & in quarum postrema verba occurrit regitrum signaturarum & foliorum, ex quo liquet voluminis plagulas esse 96. Exitat in Casanatensi.

MCCCCC.

I.

„ PYTHAGORÆ Symbola moraliter explicata a Philippo Beroaldo . Bononiæ per Benedictum Hectoris 1500. in 4°.

Ex Prospero Marchandio, Catalogum Petav. laudante, editionem refert Maettarius, pag. 739. Loco autem editionis anni 1500. Orlandius pag. 291. editionem memorat anni 1498. (non 1497., uti apud cl. Fantutium) (1) per Benedictum Hectoris, praemisso loco editionis, *Ven.*, h. e., Venetiis: quod, ut inquit Fantutius,

q 2

fu

(1) Si forte Fantutius ipse (& non potius amanuensis, aut typographus) scripsisset 1497., tunc potiori jure de ipso idem dicendum foret, quod

ipse ait de Orlandio, nimirum id fuisse uno scorso di penna, per lo quale scriffe 1497. in vece di scrivere 1498.

BONON. *fu probabilmente uno scorso di penna, per lo quale scrisse Venetiis, in vece di scrivere Bononiae. Opusculo, eodem Fantutio annotante, praemittitur Epistola nuncupat. ad D. Thomam Cardinalem, & Archiepisc. Strigonicensem.*

II.

„ PHILIPPI BEROALDI Annotationes in Philippicas M. Tullii
„ Ciceronis. Bononiae per Benedictum Hectoris 1499. vel 1500.

Testimonio Bartholomaei Blanchini scriptoris vitae Philippi Beroaldi, praeceptoris sui, cuique typographus, vel potius Beroaldus ipse, typographi nomine, editionem nuncupavit, veritatem ejusdem probat Fantutius: *Post haec sextum & quadragesimum aetatis annum gerens celeberrima illa in Asinum aureum commentaria componere instituit, absolvitque. Scripsit quoque Annotationes in Philippicas, quas Benedicti Hectoris Biblioplae nomine mihi dedicavit. Haec Blanchinus apud laud. Fantutium, pag. 131.*

III.

L. APVLEII Asinus Aureus, cum Commentariis Philippi Beroaldi.
Ad operis calcem:

Impressum hoc opus Bononiae a Benedicto Hectoris ipressore solertissimo,
Adhi-
bita summa diligentia | ut in manus hominum veniret & emendatissimum.

Anno salutis Millefimo quingentesimo Cal. Augusti. Inciyo (*sic*)

Io. Bentivolo secundo status hujusce Bononien-
sis Florentissimi habenas foelici-

ter Mode-
rate.

(*in fol.*)

Exemplo hujus editionis, quod unum hactenus mihi videre licuit, deest Epistola dedic. Beroaldi ad *Maximum Antistitem D. Petrum Archiepisc. Colocensem*; uti liquet ex *Registro Operis*, quod habetur in fine. Nam caeteroquin hujusmodi defectus neque ex signaturis, neque ex numeris, quibus volumen instructum est, detegi dignoscique ullo modo potest, uti paulo post videbimus. Loco autem ejus Epistolae, in hoc eodem exemplo habetur in principio proliza tabula cum hac declaratione:

TABVLA APVLEI

Habes Lector humanissimae (*sic*). L. Apulei de Asino aureo
tabulam vocabulorum & historiarum: & locorum
multorum declarationem non ingratham. Sunt
& in hac tabula vocabula collocata
quae in margine forsitan non no-
tabuntur: sed intus in com-
mentariis legen-
do reperies.

VALE.

Quae

Quae tabula sexdecim occupat plagulas, & peculiaribus literis signata est. Post **BONOM.** ejusmodi tabulam sequitur, *Philippi Beroaldi in Commentarios Apulejanos Praefatio*; tum *Vita Apulei summatim relata*, subjectis *Scriptoris intentione & consilio*, *primique libri hypotesi sive argumento*. Incipit post haec Apulejus ipse, quem prolixissimis suis commentariis perpetuo conitatur, &, ut ita dicam, obsidet Beroaldus; & ad quorum calcem novam (brevem tamen) ad Maecenatem subjunxit Epistolam. Ultimam hanc operis plagulam excipiunt aliae duae: quarum prima recta continet *minutularum aliquot* errorum emendationem; versa, duo Epigrammata in Asinum aureum: I, Caclii Calcagnini; II, Ipsius Beroaldi. Altera plagula, eaque totius voluminis ultima, anteriore facie sinit *Hujus operis registrum* (in quo non comparent tabulae folia) cum subjecto typographi insigni; posteriore vacat.

Triplex signaturarum series occurrit in hac edit.: prima signat tabulam; secunda (quae una litera *a* minori continetur) Epist. dedicat. Beroaldi; tertia, opus ipsum, incipiens a Beroaldi praef. & desinens in postremo operis fol. signato **XXIII**. Operis plagulis insuper adjecti fuere numeri, quorum postremus est 282., cui si adjiciantur 16. tabulae & 4. Epist. dedic. numeris carentes, habebitur summa plagarum totius voluminis, 302. (1).

Uterque character, Textus scil. & Comment. Romanus est, valdeque pulcher. Graeca, Graeco charact. excusa, quae suis Comment. affatim inferuit Beroaldus, omni spiritu & accentu carent. Haec ex exemplo Can. Devoti.

I V.

Orationes Multifariae a PHILIPPO BEROALDO

Editae recognitaeq; cum Appendicula

Aliarum quoq; oratiucularum.

In fine :Opus Philippi Beroaldi | quo Orationes & poemata
continentur | Impressum a Benedicto Bibliopo.

la | Anno Salutis Millesimo quingentesi-

mo. Cal. Novembribus. Inclyto

Io. ii. Bentivolo Rei. Pu. Bo.

noniēsis Moderatore

Saluberrimo :-

(in 4°.)

Secunda haec orationum Beroaldi editio, locupletior altera anni 1491., accurate describitur a cl. Fantutio, tom. 2. pag. 122. & seq.; ubi singillatim recenset opuscula omnia, quae in ipsa continentur, numero 54., initio facto ab Epistola dedicatoria Auctoris ad Martinum Boemum, quae eadem occurrit in antiquiore editione. Orationibus, ut in illa, subjiciuntur Carmina, praeposito titulo: *Ludicra haec* &c.; nec tamen haec Carmina, omnia *ludicra* censerī possunt, *Paeanes* praesertim *B. V. Mariae*, & *Carmen de Passionis Dominicae die*. Editio est cum signaturis, & typogr. insigni, optimo characterē Romano, elegantiori & majori,

cha-

(1) Ex hisce patet, quod si forte alicui exemplo desit tabula, vel epistola dedicat., ex residuis vol. foliis id dignosci nullo modo posse. Tam Nicero autem, quam Mazzuchellius &

Fantutius de tabula hujus edit. profunde silent; & in editionibus posterioribus, quas videre licuit, desideratur.

BONON. caractere primae: plagulae voluminis sunt 168. Duplex ejus exemplum exstat in Angelica.

V.

ORATIO PROVERBIORVM CONDI-
TA A PHILIPPO BEROALDO
QVA DOCTRINA REMO-
TIOR CONTINETVR.

In fine:

Philippi Beroaldi Oratio Proverbialis Impressa
Bononiae per Benedictum Hectoris Bibliopo-
lam Bon. accuratissimum Anno Salutis
Millesimo quingentesimo. die XVII.
Novembris sub divo Ioan-
ne Bentivolo secun-
do de patria be-
ne-meri
to.

(in 4°.)

Nondum itaque elapso anno Benedictus Hectoris hoc opusculum Beroaldi reim-
pressit. Editio est cum signaturis, & insigni typogr., sed sine registro, sicuti est
editio anni superioris: plagulae 28. uti in illa. Hujus autem inscriptio tota est
charactere majusculo; & exstat in Biblioth. Em. Card. Valentii Gonzagae, &
in Angelica. Vid. ad ann. 1499. num. IV.

VI.

PLAVTVS DILIGENTER RECOGNITVS
PER PHILIPPVM BEROALDVM.

In calce:

Impressum Bononiae per Benedictum Hectoris Bi-
bliopolam Impressoremq; Diligentissimum.
Recognitum repastinatūq; a Phi-
lippo Beroaldo Curiose
ac Vigilanter.
Anno Salutis. M. D. tertio.
Cal. Decēbr.

REGESTVM.

(in fol.)

Primo folio recto legitur allatus titulus: *Plautus* &c. Gothico majore charact.
excusus; versum vacat. Sequenti folio habetur Epistola Beroaldi ad discipulum suum
Ladislauum Vartimbergensem, in qua circa medium sic loquitur: *Hanc autem no-
vissimam recognitionem Plautinam ut sub tuo nomine publicarem, tibi que nomin-
sim*

tim hac Epistola dedicarem, mi Ladislac Vartimbergensis, hortamenta non pauca invi- **BONON.**
tarunt. Prima Comoedia est Amphitruo, ultima Truculentus: postquam subjunguntur
additamenta quaedam Beroaldi ad Amphytrionem & Aululariam, praemissa hac
admonitione: In Amphytrione & Aulularia desunt quaedam genuina Plautina, pro
quibus haec substituta sunt, quae etsi notha sunt minimeque Plautinos sales redolentia,
tamen non repudianda. Lector id quoque translege. Haec additamenta octo
fere occupant paginas. Editio est cum signaturis, insigni typogr. & numeris, quorum
postremus est 253., & cum pulchrioribus hujus saeculi conferri non immerito
potest. Exstat in collect. Abb. Nicolai de Rossi, & in Angelica.

VII.

„ Statuta Civilia & Criminalia Civitatis Bononiæ . per Hectorem Faeli . Bononiæ 1500. *in fol.*

Antiquiorem horum Statutorum editionem ex fide Orlandii laudavimus sub anno 1492. Eiusdem auctoritate nititur & haec ejusdem typographi editio .

VIII.

„ Trialogo chiamato Phil - Amore , cioè parlare di tre persone ,
 „ Christo , Gesù , e S. Maria Maddalena , de frate SILVESTRO de
 „ PRIERIO ; per Zoan Antonio de Benedetti . Bologna 1500. *in 4°.*

IX.

„ Vita di S. Maria Maddalena , con varie annotazioni de SIL-
 „ VESTRO de PRIERIO , dell' O. de' Predicatori : presso Zoan. An-
 „ tonio de' Benedetti . Bologna 1500. *in 4°.*

Ex Haymo utramque hanc editionem refert Marchandius, a Maettario laudatus. Utramque ante Haymum retulit Orlandius pag. 391.: neutram invenire licet in Scriptoribus O. PP., in quibus tamen non legitur haeresis, quae in titulo primae occurrit apud Orlandium, &c. scilicet. *tre persone, che sono, Cristo, Gesù, e S. M. Magdalena.* En titulum, quem afferunt doctissimi auctores ejus operis: *Trialogus de B. M. Magdalena, qui vernacule dicitur FILAMORE.* Titulus *Trialogo delle tre querele, che a Cristo fa ogni anima santa, e fece la seraphica Maddalena in in la spelunca della sua penitenza. Mediolani &c.*

X.

„ IOANNIS BAPT. PII Elegiæ : apud Io. Antonium de Benedictis . Bononiæ 1500.

Nititur haec editio auctoritate Spachii in Nomencl. Philosoph., ex quo editionem refert P. Marchandius, & ex ipso Maettarius, pag. 742.

XI.

SIGILLVM AVRIS .

Auctore Iacobo Poggio , cum ejusdem Epistola ad Camillam Bentivolam .

in

BONON.

In fine:

Et sic habes splendidissime lector opus editū
per nobilem virum Iacobum pogium
diligēterq; Bononiæ impressum
per Ioānem Antoniū platonī
dem Benedictorum Biblio
polam necnō civē Bo
noniensem sub Anno
domini. M. CCCCC. die
vero. xxviii. Marcii. Ioanne Ben
tivolo patre patriæ foeliciter illustrāte.
(in 4°.)

Ante eiusmodi subscriptionem in ead. pag. legitur Auctoris Epigramma ad eandem Camillam & alium quemvis lectorem, quod sic incipit:

Hunc tibi virgo Jovi sacrata Camilla libellum
Mēte animoq; datum, mente animoq; cape.

Sequenti folio recto habentur emendationes errorum, quae inter imprimendum irrepererunt, & infra series undecim primarum literarum alphabeti, quibus signatum est volumen cum hac explicatione: *tutti sono quaterni salvo K, che è serno, & L che è duerno*: ex quo apparet ejus plagulas esse 82. Eodem folio verso incipit *Tabula totius operis*, quae tres integras occupat paginas. Postremo denique recto habetur insigne typographi, idem omnino de quo dictum est ad Platinam edit. 1499.

Opus in libros quatuor tributum est, in quorum fronte, rubro caractere, quae in unoquoque contineantur, declaratur. Itala lingua exaratum est, cū ejus titulus, subscriptio, quin & inscriptio Epistolae ad Camillam Bentivolam Latina sint. Exstat in Casanatensi.

XII.

„ MICHAELIS FRANCISCI, seu de Infulis, Quodlibetum de veritate Rosarii, seu Psalterii B. M. Virginis ab ipso renovatum atque a Stephano Mediolanensi de Piovera editum, & commendatum: per Iohannem Antonium Platonidem Benedict. die 19. Julii. Bononiæ 1500. in 8°.

Refertur haec editio in Scriptoribus Ord. PP. tom. II. pag. 8., ubi & exstare annotatur in Gymnasio Navarreo Parisiis. Ex Prosp. Marchandio, eisdem Scriptoribus citante, laudat Maettarius, pag. 732.

XIII.

„ ANTONII MARIE VISDOMINI liber de ocio & Sibyllis: adjecti sunt etiam varii Elegi. Bononiæ 1500. in 4°.

Maett-

Maettarius ex Biblioth. Gesn., &c. Vid. Catal. Biblioth. Abb. de Roffi, pag. 76. BONON.

XIV.

„ SOLINVS de Memorabilibus Mundi, ex editione Beroaldi. Bono-
„ niæ 1500.

Hanc editionem refert Maettarius, pag. 740., ubi in subjecta annotatione (4) P. Marchandium citat, qui editionem laudat ex fide Fabricii, qui & ipse ex fide Meurfii in Critico Arpobiano eam memorat. Mazzuchellius, & post ipsum Fantutius, loco editionis 1500., editionem anni 1509. referunt.

XV.

„ Epistole di GIOVANNI FILOTEO ACHILLINI al Magnificen-
„ tissimo M. Antonio Ridolfo Germanico, ove si narrano tutte le
„ sorte di Pietre, la varietà dell'Arni antiche, e moderne, di
„ musicali Istrumenti, i Colossi, delle Sibille, delle nove Muse, la
„ diversità degli Arbori, le Cavalature, gli Abiti antichi, e mo-
„ dorni, e gli accidenti diversi. in 4°.

Senza luogo ed anno; ma sembra stampa di Bologna del 1500. dice il Mazzuchelli. Haec cl. Fantutius, tom. I. pag. 63.

XVI.

Viazo da venesia al sancto iherufalez. et al monte sinai sepul
cro de sancta chaterina piu copiosamente et verif
simamete descrito. che nesuno deli altri.

cum dessegni de paesi citade por
ti ⁊ chiesie ⁊ sancti luoghi ⁊
molte altꝝ sanctimõie ch
qui se trovão designa
te et descrite cho
me sono neli
logi lor p
pri. ⁊c.

*Ad calcem Epistola latina Ioannis Colæ ad Gibertum Pium Sabau-
diensem Carpi principem, qua habetur in fine voluminis:*

Impresso ne lalma ⁊ inclita Citta de Bologna p mi Iustiniano da Rubiera
Ne lanno del
M. 500. adi vi. de Marzo. Laus Deo.

*Sub qua subscript. occurrit Registrum & insigne typogr.
(in fol.)*

Constat ex plagulis 68. charact. Gothico cum signaturis. Nullibi, quod adverte-
tere potuerim, nominatur ejus auctor. Exst. apud Ab. Ferd. Joannutium.

Tom. I.

EDI-

EDITIONES *quaedam* BONONIENSES

S I N E A N N O .

I.

„ S. ANTONINI Archiep. Florentini Confessionale, *quod incipit:*
 „ OMNIS MORTALIVM CVRA, &c.

Defectu exempli hujus editi, quod unum hactenus mihi videre licuit, eam hoc loco referre cogor; etsi vix dubitem, quin certo anno notata sit, sicuti est altera hujusmet Confessionalis, ad annum 1472. num. II. relata; cum qua ab aliquibus, qui hoc nostrum exemplum viderunt, perperam confusa fuit. Deest prima plagula, in qua, sicut in illa, verisimillime descriptus erat operis titulus cum Auctoris nomine, annique nota: plagula sequens, non lecus ac in illa incipit, *omnis mortalium cura, &c.*, nullo in neutra, eidem praeposito titulo. Bononiensem vero esse certo certius est; ejusque collatio non tantum cum eodem Confessionali, sed & cum altero ejusdem anni 1472., hujusque nova editione anni 1475. apertissime ostendit. Aliam autem esse ab edit., ad annum 1472. relata, eaque posteriorem, ex sequentibus facile intelligitur.

Paginae hujus editionis paulo breviores sunt paginis edit. 1472., lineae tamen nonnihil longiores: in utraque autem generaliter, eodem numero. Quo fit ut in plagularum summa non valde inter se differant; hujus enim sunt 88., illius vero 86. tantum. Hic autem excessus potissimum oriri videtur tum ex quibusdam additiunculis, novae huic editioni factis, tum (& praesertim) ex frequentioribus versuum principiis (*Capiversi*) majoris elegantiae & distinctionis causa in hac adhibitis. E. C., plagula 41. versa edit. 1472. (quae fere tota respondet plagulae 42. rectae hujus) titulo, *Pigrizia*, legitur: *La quarta figliola de la accidia se chiama torpore cerca la observantia de comandamenti li quali si debono osservare da tutti. Questo e secundo Sancto Tomaso in tre modi, &c.* quod capitulum, nunquam abrupto orationis filo, continuatur usque ad finem, clauditurque his verbis: *altramente è veniale*. In hac autem quilibet ex tribus modis, de quibus initio capituli fit mentio, peculiari linea inchoatur, & finitur; ita ut ad finem expositionis cujuslibet modi aliquantulum spatii vacui superfit; cum in illa non aliud spatium occurrat, quam ad finem totius capituli. Ad haec in hac nova, post verba, *altramente è veniale*, subjungitur: *de questa in 22. q. 35. a 9.*: cujus quidem generis citationes frequenter occurrunt in hac editione tum in fine tum in corpore capitulorum, in illa autem vel nunquam, vel rarissime. Utraque editio numeris, signaturis & custodibus caret: utraque tamen reclamantibus perpendicularibus ad finem cujuslibet quinternionis, vel quaternionis, vel &c. positis, uti explicatum est sub eadem, instructa est. Ex quibus omnibus facile est conjicere, praesentem editionem posteriorem esse edit. anni 1472. (quod etiam demonstrat characterum collatio) editione autem alterius Confessionalis anni 1475. in quo, omissis reclamantibus perpendicularibus, adhibitum fuit registrum antiquiorem. Est. in Casanat.

II

II.

„ GVARINI VERONENSIS Regulæ cum Glossis super carmina
 „ differentialia . Post tabulam legitur : Cum gratia Scipioni con-
 „ cessa , ob postillas , glossas , quottationes & tabulam . in 4° . Chara-
 „ cter Romanus . Scipio videtur fuisse typographus . Quidam Scipio
 „ Malpigijs (*Malpiglius*) Bononiensis anno 1472 . edidit : La bella
 „ mano de Giusto de Conti ; facile Bononiensi in Vrbe utrumque
 „ opus fuit impressum .

Haec cl. Mittarellius in Appendice ad Codd. mss. Biblioth. S. Michael. Venet. prope Murianum, col. 187.

III.

INCIPIIT LIBER TERTIVS CAVSARVM CIVILIVM EXTRA
 CTVS A PROPRIO ORIGINALI CAMERE COMMVNIS BO
 NONIE ET PRIMO DE IVRE REDDENDO IN CAVSIS CI
 VILIBVS ET CAMPANELLA PVLSANDA .

In fine :

EXPLICIT LIBER TERTIVS CAVSARVM CIVILIVM .
 DEO GRATIAS
 AMEN .

Sequitur in eodem volumine :

DE OFFITIO ET IVRISDICTIONE DOMINI IVDICIS DISCO
 VRSI DEPVTATI IN MALEFITIIS PARVIS ET DAMNIS DA
 TIS INFRA QVANTVM TEMPVS FIERI ET EXPEDIRI DE
 BEANT ACCVSATIONES RVBRICA

In fine totius voluminis :

REGISTRVM .

(*in fol.*)

Post operis Conclusionem, inscriptam, *Conclusio presentium statutorum*, sequitur *tabula eorum omnium, quae in hoc continentur volumine*, in qua primo occurrunt rubricae partis primae, & deinde partis secundae, quae incipit uti modo vidimus, ab officio & jurisdictione Domini iudicis Disco Vrsi, &c., & ad cuius calcem habetur registrum ante laudatum; ex quo liquet, utramque partem ad unum idemque volumen pertinere, ejusque plagulas omnino esse 126. quarum postrema vacat.

Editionem refert Orlandius sub Balthas. de Azoguidis, & circiter annum 1475. prodiisse ait. Editionem Bononiensem esse, certissimum est, quisquis demum ejus fuerit typographus, sive Balth. de Azoguidis, sive Hugo Rugerius, sive alius quispiam; quod sine erroris periculo definiri non posse arbitror (1). Ante Martium autem anni 1475. lucem non vidisse, ostendunt *Additiones & limitationes super sta-*

72

(1) Consentaneae ad haec castiganda sunt quae de typographis hujus edit. scripsimus pag. 33. n. VI.

BONON. *statutis de damnis, &c.* quae habentur char. 110. & seqq., datae die ultimo mensis Februarii 1475. *tempore pontificatus . . . Sixti divina providentia Papae IV.* Numeris & reclamantibus caret: folia intermedia alfab. literis signata sunt, quae incipiunt ab *e*, & terminantur in *l* XIII. Quae praecedunt & sequuntur nulla littera sunt notata. Exstabat in collect. Abb. Nic. de Rossi; aliudque optimum exemplum novissime commodatum habui a cl. Can. Alb. Devoti.

IV.

MATTHÆI MATTASELANI *Singularia Dicta, &c.* Vid. Gul. Durandus sub anno 1474. num. II.

V.

„ IVSTINI historiarum libri XLIV. Editio vetus fol. sine anno
 „ loco et typographo, sed ut ex præfatione conicere licet, Bri-
 „ xiæ circa an. 1480. Duæ sunt Scriptoris hujus editiones una Ve-
 „ neta apud Iensonum anni 1470. altera Romana apud Vdal. Gallum
 „ Haec autem quæ Florum adiunctum habet, vulgata est in-
 „ dustria Henrici Coloniensis qui cum Statio Gallico primis Brixiae
 „ typographis adnumeratur. Pour ce qui est de cette edition-ci
 „ qu'oiqu' elle soit sans date, sans nom de ville ni d'imprimeur,
 „ on apperçoit pourtant dans un passage de l'Épître dedicatoire,
 „ qu'elle est due a Henri de Cologne l'un des premiers Impri-
 „ meurs a Bresse: Quum ego nuper rogatu Henrici Coloniensis senis
 „ impressoris sollertissimi L. Florum curiose diligenterque emendas-
 „ sem. Phil. Beroaldus in Epist. dedicat. La Soucription de ce vo-
 „ lume consiste dans les vers suivans

Aurea Iustini Lucique epitomata Flori
 Aere tibi modico, &c.

Exscripta haec sunt ex Catalogo Bibliothecae Rewiczkyanae, pag. 120. & 119. quibus manifeste ostenditur, editionem haud esse Brixianam, bene vero Bononiensem: nam etsi Henricus Coloniensis libros primo impresserit Brixiae, anno tamen 1477. imprimere coepit Bononiae, in eaque urbe saltem ad annum usque 1486. artem suam exercere perrexit, uti ex libris, suis locis recensitis, liquet.

VI.

POMPONII LÆTI de Romanor^{um} magistratibus: Sa-
 cerdotiis: Iurisperitis: & Legibus ad. M. Pantagahū
 libellus.

In calce:

FINIS

Pomponii Læti de Romanorum Magistratibus.

Iu-

Iurisperitis : & legibus Ad Pantagahum .

BONON.

(in 4° .)

Typis Benedicti Hectoris, sine loco & anno, cum signaturis, foliola 16. Esse caractere B. Hectoris manifeste apparet ex aliquot opusculis Beroaldi ab ipso hoc eodem caract. impressis, & cum hoc Pomponii opusculo colligatis in Bibliotheca Angelica.

VII.

IVLIANI DUCIENSIS de Imola, Lugubris. Oratio: p̄ Excellentissimo sacrorū canonū ac legū Doctore. D. Hieronymo zanetino, Bon. (in 4° .)

Est eodem Goth. caractere, ac Oratio ipsius Duciensis pro *principio Incltyti Bonon. studii*, habita anno 1492, ibidem & eodem anno impressa a Hieronymo de Pullis & Jo. de Mazochis: ad quos idcirco & praesentem pertinere arbitror, quae & cum illa colligata est in Casanat. Plagulae quatuor sunt; & in prima recta habetur Auctoris Epistola ad Bernardinum Scarduam.

VIII.

BAPTISTAE MANTVANI CARMELITAE
THEOLOGI CARMEN DE FORTVNA

In calce :

FINIS.

Impressum Bononiæ .

(in 4° .)

Constat ex octo plagulis cum signaturis. In prima non aliud legitur quam vocabulum, FORTUNA. Character rotundus est, officinae, ut videtur, Bened. Hectoris. Exst. apud Abb. Joannutium.

IX.

„ IO. ANDREÆ, seu Andreæ Siculi, I. V. D. Repetitiones fu-
„ per C. Raynaldus de Test. fol. sine anno, & typogr. Bononiæ.

Orlandius, pag. 116. & 350.

X.

„ Repet. FRANC. de ZABARELLIS super Cap. Perpendimus de
„ Sententia Excommunicationis impressa Bononiæ Per
„ Vgonem Rugerium, &c. f.

Denisius, pag. 697.

XI.

Incipit lectura excellentissimi & acutissimi
legū monarche domini ALEXANDRI de IMO

LA

BONON.

LA super prima parte . ff. novi . Cui accedunt
ejusdem Apostillæ ad Bar. super eadem parte
Digesti novi .
(in fol. magno)

Ex caractere cumprimis & voluminis forma apparet, praeclaram hanc edit. non alii loco rectius tribui posse quam Bononiæ. Character idem pene esse videtur ac is, quo impressa sunt Hugonis Bencii Consilia medica, & Mundini Anatomia anni 1482. ad quod tempus referri posse videtur editio. Ad calcem Comment. super prima rubrica haec legitur annotatio: *Haec rubrica fuit novissime collecta sub excellentissimo praeceptore nostro D. Alexandro de Imo. qui super hac rubrica nihil unquam scripserat. Postmodum eodem anno fecit transitum ad ti. de acqui. po. & hoc, anno. M. cccclxxi. Bononiae.*

Editio magna est, non lecus ac aliae Bononienses operum Tartagni, a quibus tamen differt: primo, quod ad calcem singulorum titulorum propria subscriptio apposita fuit, praetermissa semper loco & anno, & eorum unicuique peculiare additæ signaturæ; secundo, ad quinternionum calcem adjectæ fuere reclamantes: quæ duo in aliis operum Tartagni Bononiensibus editionibus me observasse non memini. Exst. in Casanat.

XII.

COMINCIA LA ELEGANTISSIMA DOC
trina delo excelentissimo Marco tullio cicerone
chiamata rethorica nova traslatata di latino in
vulgare: p lo eximio Maestro Galeoto da bolo
gna opera utilissima & necessaria a gliomeni vul
gari e indocti:

In calce:

FINIS:

Finisse qui La rethorica nuova de lo excelentis
simo Marco Tullio Cicerone i vulgare .
(in 4° .)

Editio Itala quidem est, sed locus omnino incertus: quem tamen si Bononiam fuisse suspicarer, fortasse propius ad verum accederem, quam si de quovis alio Italiae loco id conjicerem. Erroris tamen cavendi gratia nil omnino de loco in praesentia pronuntiabimus; & contenti erimus quæ certissima sunt & ad editionem dignoscendam, & a quavis alia discernendam apprime conducunt, hic ob oculos Lectoris ponere.

Forma quarta est, eaque minor linearum 24. sine signaturis, numeris; custodibus, & registro; plagulae 56. Charta crassior, non satis alba. Character pulcherrimus, & ni fallor, elegantioribus characteribus a Wurstero, Platone de Benedictis, & Benedicto Hectoris adhibitis, praefendus. Capitales literae minori forma in amplo spatio impressae, ad dirigendam calligraphi manum.

Titulus & subscriptio supra positi, ex optimo exemplo Biblioth. Casanat. majori, quoad ejus fieri potuit, diligentia descripti, iterato cum archetypo ipso prius-

priusquam e prælo penitus subducerentur, collati fuere, quo de eorum cum **BONON.** eodem perfecta similitudine, etiam quod spectat ad minutias orthographicas, litterarumque compendia, certissimi fieremus: qua quidem in re plus minusve deficere exempla, quae exhibent Mittarellius, Argelatus, Paitonus, animadvertere est. En, c. c., quid intersit inter apographum Mittarellii, ipsumque archetypum. Apud Mittarellium legitur, *de lo*; in archetypo *delo*. Apud Mittarellium, *traslata*; in archetyp., *traslatata*: apud Mittarell. *agli huomeni*; in arch. *a gli omeni*: apud Mittar., *e indocti*; in arch., *e indocti*. Has minutias annotare placuit, quo lector intelligeret, ea hujus operis exempla, quibus adscriptus est annus 1478., quaeque ex alia editione esse quidam existimant, reipsa ad hanc ipsam editionem pertinere: quod, ni fallor, satis clare ostendit apographum Argelati, ex exemplo, anno 1478. signato descriptum, tom. I. pag. 279. quod magis concordat cum apographo nostro, (sive cum ipso archetypo) quam apographum Mittarellii ex exemplo sine anno, exscriptum. Confer Fantutium, tom. IV. pag. 378.

BRIXIAE.

MCCCCLXXIII. (1)

I.

STATVTA communis Brixiae, partes quinque, vel sex.

Ad calcem prima :

FINIS Thoma ferrando auctore : M. cccclxxiii.

Ad calcem secunda :

CIVILIVM STATVTORVM FINIS

Patrie post deū quoniā debemus oīa ꝑ pecunia qui ꝑ ꝑ corporis viribus valēt : pecunia illā illā corporis viribus tueant. Ego quoqꝫ horꝫ altero natura altero fortuna multis īferior : In eo quod mihi ꝑtim natura ꝑtī industria tribuit ꝑ illam nō in gratus - Quotquot hac forma īpressa statuta studiosissime lector legeris : Conciviū meorū cōmodo tribus mēsis feci Et reliqua volumina brevi ꝑatus absolvere si ꝑ his vēdēdis liberalē exꝑtus ēꝑtorē fuero nō ꝑcissimū . M. cccc. lxxiii.

*Ad calcem tertiae & quartae nulla temporis nota .**Ad calcem quintae :*

Ex quo īꝑrimi ꝑ me Thomā ferrādūm statuta cepta sūt tāta figāte ꝑecūnie iactura scā ē : ut vēdēdi volumis ꝑ quo tāta opā īꝑꝑesamqꝫ īꝑosui spes reliqua vel nulla vel exigua sit mihi Dū ei ꝑ adulterinā mō ꝑ modo ꝑ tōsā monetā : etiā nō adulterina nō tonfa omnis interdiciū tātū est detrimētum subsecutum ut

.

facillime potest FINIS XII. Kꝫ. Iunii. M. CCCC. LXXIII.

Ad calcem ultima :

Brix Thoma Ferrando auctore. M. cccc.lxxiii tertio Kꝫ Iulii
 (in fol.)

(1) Exstat, Jac. Romani I. V. D. ac Eq. Brisien. pro patria ad Ill. Nic. Tronum Ducem Venet. Congratulatio impr. per Mag. Florentium de Argentina MCCCCLXXII. die vero XX. Martii in 4., sine loci nomine : qui si forte fuisset Brixia, tunc initium imprimendi in hac

Gha-
 urbe in annum superiorem referendum foret. Ante tamen ejus anni exitum imprimi ibidem cepta fuisse Statuta, ex notis temporis ipsius adjectis, numeroque foliorum, ex quibus eorundem partes constant, non obscure colligitur.

Character editionis rotundus quidem est, sed rudis; speciemque praefert characteris longo usu exesi jam & detriti. Pars quinta & quarta non distinguitur, nisi quia ad hujus calcem typographus hanc apposuit notam: *Brixie Thoma Ferrando au-
tore*; nam caeteroqui index parti quartae praepositus, cuncta etiam, quae in parte sequenti continentur, singillatim recenset. Ad calcem quidem quartae, post adductam notam: *Brixie Thoma, &c.* haec leguntur verba: *Clausorum statuta sibiunt
Macelli nunc Tabernarum Piscariae et esculentia vendentium statuta imprimuntur,
quibus absolutis integro libro jam deerit nihil, eos autem praesertim concives meos,
qui me pollicitationibus suis statuta imprimere hortati sunt oratos velim, ne diutius
expectatum labori (sic) differant premium.* Sed haec sufficere non videntur ad distinguendam partem alteram ab altera. Utcumque tamen sit; post Statuta *Macelli, &c.* quibus, ut videtur, terminanda erat integra Statutorum collectio (quam, ni fallor, *Integri libri* nomine designat typographus) subjunguntur *Statuta Mercantie, mercatorum Brixie & districtus & cetera*: quae ex nota dici ipsis apposta apparet impressa fuisse post praecedentia. Secundae, tertiae, quartae, unaque quintae, & sextae parti, suus praepositus est index; primae, in exemplo Abb. de Rossi (quod unum haecenus vidi) deest. Titulus praepositus huic primae parti sic habet:

IN NOMINE SANCTE ET INDIVIDVE TRINITATIS ET gloriosissime dei genetricis & semper virginis Marie & beatissimi euangeliste sancti marci nec nō & beatorum martiri Faustini ac Iouite & totius curie celestis statuta cōmunis brixie incipiunt.

Folia impressa hujus vol. inventa sunt a. ol. P. Amoretti, 306. Desunt signaturae, numeri, custodes, registrum.

II.

„ J. D. JUVENALIS, & A. PERSII FLACCI Satyræ. *Ad hujus calcem*
„ legitur: A. Persii Satyrarum expressus Codex Brixiae, una cum Ju-
„ venale Satyrico, jubente presbytero Petro Villa XIII. Kal. Aug.
„ MCCCLXXIII. *in fol.*

Rarissimam hanc Juvenalis et Persii editionem ignorarunt Maettarius, Orlan-
dius, ipseque Bibliographiae Instructivae auctor Deburius (1). Primus, quod sciam,
qui eam litterato orbi patefecit, est Eminentissimus Quirinus in Epistola ad Saxium
edit. in 4., pag. 88., ubi et subscriptionem, quae est ad Persii calcem, refert (2).
Eam subinde accurate descripsit Auctor (3) Catalogi Historico-critici variarum edi-
tionum Saec. XV., qui plures in sectiones divisus, editus fuit in *Memoriis per servire
all'istoria Letteraria*, Venetiis impressis per Petrum Valvasensem, &c. tom. XI.
et seq., quo conferre se poterit L., qui de ea plenius intelligere volet (4). Paginae
Satyrarum Juvenalis, hoc Auctore annotante, sunt 104., Persii vero, 18. Chara-
cter editionis describitur his verbis: *Il carattere dell' edizione pare bello e nitido*
Tom. I. s in-

(1) Memoratur in Biblioth. Lat. Fabricii ed. Ernesti, lib. II. pag. 166

(2) Vid. & ejusd. opus de Brixiana Lit., par. I. p. 127.

(3) P. Paitonus. - Pag. 225. & seq. tom. XI. describitur haec editio.

(4) Inter editiones Brixianas anni nota carentes, alia adferetur horum Poetarum editio, hac

fortasse antiquior: quam librorum falsarii, ubi aliquod ejus exemplum, in perniciem historiae typogr. & litterariae nacti fuerint, ob spatium vacuum, satis amplum, quod infra subscriptionem occurrit, commode in edit. Brixianam, specie omnium antiquissimam, ubi volent, transformare poterunt.

ERI- *in apparenza, ma ha un non so che d'imperfetto, e non finito, quale è a' nostri*
 XIAE. *giorni il carattere frusto e consumato. Existabat in Biblioth. Pinelliana, & in di-*
tissima Collec. Petri Ant. Bolongaro-Crevennae.

III.

„ P. VIRGILII MAR. Bucolica, Georgica, Æneis. *Ecloga absque*
 „ *inscriptione. Ante Georgica argumentum 4. versuum. Quid faciat læ-*
 „ *tas segetes, &c. Ante Æneidem primo argumenta XII. libror., 12. ver-*
 „ *sibus, dein argumenta L. 1. iidem versu, uti & ante ceteros libros.*
 „ *Ad calcem: Finis: Brixiae Maronis opera expressa fuere presbytero*
 „ *Petro Villa jebente, die vigesimo primo Aprilis. M. CCCC LXXIII.*
 „ *Charact. elegans literis quadratis versuum initialibus aliquantum a vo-*
 „ *ce distantibus, Sine Signat. Cust. Num. pagg. f.*

Hæc Denisius, pag. 32., ex *Amico.*

MCCCCLXXIV.

I.

HOMERI POETARVM SVPREMI ILIAS PER LAV
 RENTIVM VALLENS. IN LATINVM SERMONEM
 TRADVCTA FOELICITER INCIPIT.

In fine:

Brixie VIII. KL. decēbꝝ. M. CCCC. LXXIII. Hæricus Co
 loniensis. & Statius Gallicus foeliciter impressere.

(*in fol.*)

Duo precedunt folia (1), quæ Epistolam dedic. Justiniani Luzagi (qui opus edi-
 dit) ad Bernardum Justinianum, qui Vallæ versionem e Galliis in Italiam re-
 tulerat, continent: *Quam versionem, inquit Luzagus, cum in Galliis legationis*
munere fungeris, apud eas gentes tam neglectam incultamque miseratus, jussu
& impensa tua transcriptam, in Italiam, unde, nescio quo fato, ablata fu-
erat, retulisti. Quod idem in sequenti epigrammate, quod ad calcem subjun-
ctum est, repetitur:

En Graiis tantū quondām celebratus Homerus:

Nunc quoq; Ausonio grāmte notus erit.

Primus honor Vallę (namq; is traduxit) at alter

Bernardus post hæc. Justinianus erit.

Namq; hic occiduas Orator missus ad oras

E Galliis Latias rettulit (*sic*) ipse domos;

Quamq; prius pulvis: quā blattre (*sic*) ac tinea pressit:

Ilias in lucē cultior ecce redit.

Edi-

(*) Pagina quarta vacat.

Editio est sine signaturis, numeris, custodibus ac registro, caractere Romano, **BRIXIÆ** *Supersilio*, nec rudi nec eleganti. Opus incipit folio recto, & finitur verso. Ex registro MS., quod olim vidi infra subscriptionem, in exemplo Can. Alb. Devoti, intellexi voluminis plagulas esse 160., quot reipsa & novissime ex numeratione inventae sunt. Aliud exemplum, sed imperfectum, exstat in Casanatensi.

MCCCCLXXV.

I.

„ VALLENSIS LAVRENTII de Elegantiâ Linguae Latinae Libri
 „ VI. In fine : *Per me Eustacium Gallum Brixia opus feliciter impressum*
 „ *est decimo Kalendas Aprilis M. CCCC. LXXV. in fol. -- Exemplar in-*
 „ *tegerrimum edit. rarissima.*

Ex Catal. Biblioth. Pinell., tom. III. p. 277.

II.

„ C. CRISPI SALLVSTII Opera. Brixiae impressa per Eustacium
 „ (alias Statium) Gallum. 1475. fol.

Denisus, p. 54., ex Biblioth. Cœnobii Gottvicens.

O

„ NIC. PEROTTI Rudimenta Grammatices. Brixiae, per Gabr. Pe-
 „ tri de Tarvisio 1475. 4. *Quir. b. II. pag. 59. Putem, Venetiis.*

Idem, p. 53., & recte quidem : sed Quirinus hoc loco nominandus non fuisset, qui ejusmodi editionem, nec Brixianam, nec Venetam dicit.

O

„ DOMITII CALDERINI Veronensis Emendationes & interpreta-
 „ tiones in Pap. Statii Sylvas. Brixiae per Magistrum Henricum de
 „ Colonia. 1475. f.

Idem ex Quirino, de Optimorum Scriptorum editionibus edit. Jo. Schelhornii p. 245. (1) Sed haud dubium est, quin editio pertineat ad annum seq., sub quo eam videmus.

MCCCCLXXVI.

I.

Ex EMENDATIONE ET INTERPRE-
 tatione Domitii Calderini Veronensis Statii Papinii
 Neapolitani Sylvarum liber primus ad Stellam.
In calce volum.

Tom. I.

s 2

Ma-

(1) Nec Quirinus nec Schelhornius quidpiam de libri forma tetigere; quam idcirco de suo Denisus dixit, in fol.

BRIXIAE

Magister Henricus de Colonia Brixiae foeliciter impressit . M. CCCC. lxxvi. die Junii viii. Laus Deo .
(in 4.º)

Allatus titulus legitur in fronte Epistolae Statii ad Stellam , cui praecedunt tria folia , quae Epistolam Calderini ad Augustinum Maffeam , cui opus inscriptum est , et carmen ejusdem ad Statium , quo eum hortatur ut in patriam redeat , continent . Cum primum ex his tribus foliis in exemplo Casanat. (quod unum haecenus vidi) signatum sit , a 2. , manifestum est , aliud ipsi praecedere debere , quod vel omnino album est , aut titulos operum , non secus ac editio Romana anni superioris , exhibet . Ex adducto porro titulo facile quisque conjiciat in hac editione Sylvas Statii haberi ; quae tamen nullae sunt : nec aliud continet editio , quam Domitii Commentarios in easdem ; ejusdemque Lucubrationes in Sappho Ovidii , in quaedam Propertii loca , & quaedam ex libro tertio suarum observationum , quae omnia conjuncta cum Statii Sylvis habentur in editione Romana , ante laud.

Ad calcem commentariorum in Statium legitur : *Domitii Calderini Veronensis Secretarii Apostolici Commentarii in Sylvas Statii Papinii fideliter per me Magistrum Henricum Coloniensem Brixiae impressi* , omisso anno : qua quidem subscriptione tollitur erroris occasio , quam suppeditat titulus . Editio est caractere Gothico , cum signaturis , uti jam dictum est : quae tamen aliae sunt in Commentariis in Sylvas , & aliae in aliis lucubrationibus . Graeca ubique omiſsa fuere , relicto tamen congruo spatio inani pro iis , ubi placuerit , manu , vel typis , supplendis . Editionem raram esse colligere licet ex silentio Maettarii , Orlandii , &c. (1)

II.

Excellentissimi medici ANTONII CERMISONI contra omnes fere egritudines a capite usque ad pedes Consilia feliciter incipiunt .

Ad calcem .

Antonii Cermisonii (sic) Cõsilia feliciter expli-
ciunt impressa Brixie per me magistrum
Henricu de Colõia . M. CCCC. Lxxvi.
pridie nonas septembris .

Laus Deo et suae matri . Amen .

(in fol.)

Editio est caractere Gothico , pagina bipartita , cum signaturis , sed sine reclamationibus , numeris , ac registro . Primum & ultimum folium alba sunt . Secundo signato a 2. incipit tabula , quae terminatur in calce paginae primae folii sequentis . In fronte quarti signati a 4. legitur allatus titulus : *Antonii* , &c. Signaturae pertinent utque ad p 2. omnesque foliorum fasciculi , ultimo excepto , quaterni sunt . Existabat in Biblioth. Illustrissimi Archiatri Nat. Saliceti , ex qua transiit in Corsinianam . Eam refert Maettarius , pag. 366. inter editiones a se visas , & ex eo , ut suspicor , Orlandius , par. 2. sui operis , pag. 311. Cl. Tiraboschius ignorasse videtur Cermisoni Consilia aliquando typis fuisse vulgata . Vid. tom. 6. par. 1. Hist. litt. Italiae , pag. 380. edit. Rom. MCCCCLXXVII.

(1) Eam memorat Em. Quirinus in suo opere de Optimorum Scriptorum editionibus , utriusque edit. , ubi tamen indiligentia typographi loco 1476 scriptum est 1475.

MCCCCLXXVII.

BRIXIAE

ROLANDINI de PASSAGERIIS Flos testamenti .

In fine:

Explicit flos testamenti magiftri . Rolandini de pasagenis (*sic*) per me magistrum henricum de colonia emendatissime impressus; anno salutis . M. CCCC. lxxvii . Mens maii . Antonio Venereo et Johanne Hemo milite claris fidei pfidiis feliciter explicat (*sic*) .

DEO . GRATIAS

(in 4° .)

Hoc opusculum ultimus fortasse foetus est ab Henr. Colonienfi Brixiae editus; nam ante hujus anni exitum suis typis vulgavit Bononiae ingens Tartagni volumen, Lecturam scil. ejusdem super tit. *de Verb. oblig.*; in eaque urbe saltem ad annum usque 1485. imprimere perrexit; & deinde Senis, Lucae, ac fortasse alibi, eandem artem exercuit.

Deest in hoc opusculo Brixiae nomen; sed Venetorum praesidum nomina in eodem inscripta, satis ostendunt, ipsum in Veneta aliqua urbe excusum fuisse: & libri superiore anno Brixiae vulgati, & Tartagnus hoc eodem anno Bononiae excusus ab Henr. Colonienfi, non videntur suspicandi locum relinquere, ne forte aliquem alium locum suis typis interea illustrare voluerit. Editio est caractere Gothico, duabus columnis, & cum signaturis tantum. Reperitur in Casanatensi.

MCCCCLXXVIII. LXXIX.

Orlandius, Maettarius, ipseque Denisus hos duos annos vacuos dimittunt; neque nobis haecenus librum ullum eo temporis intervallo in urbe Brixia impressum videre contigit. Fortassis post discessum Henrici Colon., urbs Brixia omni typographo caruit usque ad annum 1480., quo Boninus de Boninis de Ragusia, vel ipse sua sponte, vel a civibus accitus intermissam per biennium artem ibidem repetiit.

MCCCCLXXX.

„ SOLINUS de Mirabilibus mundi : per Boninum de Bononis de Ragusia Brixiae 1480.

Nixus auctoritate Caillii, & Bibliothecae Norib. Sauberti, editionem ejusmodi retulit Maettarius in utraque suorum Annal. editione; eique concors est Orlandius. Memoratur quoque in Bibl. Lat. Fabric. edit. Ern. tom. 2. pag. 242.

MCCCCLXXXI.

„ JOANNIS BRITANNICI in Persii Satyras Commentarii . *In fine:*
„ IM.

BRIXIAE „ IMPRESSVM Brixiae per Magistrum Gabrielem Tarvisinum et
 „ Paulum ejus filium . Anno domini MCCCCLXXXI. Die XIII. No-
 „ vembris . Magistratibus Urbis Magnifico Benedicto Priolo : & Ma-
 „ gnifico Honfredo Justiniano . *in fol. parvo* .

Minus recte Bibliographi quidam (1) editionem hanc designant his verbis : *Auli Persii Satyrae cum Commentariis Joannis Britannici* , cum Persii Textus in ipsa desit , uti notatum est Auctori Catalogi critici editionum Saec. XV. , tom. 2. *delle Nuove Memorie per servire all' Istoria Letter.* pag. 152. , & Mittarellio in Append. pag. 339. Quorum uterque , sed ille cum primis , editionem accurate describit ; quem consulere poterit studiosus , qui de ea plene intelligere voluerit . Nos ex ipso annotare contenti erimus , editionem reclamantibus & numeris carere , ejusque plagulas omnino esse 88. , quarum prima & ultima vacant ; optimam charactam , pulchrosque characteres (2) : Vide Catal. Biblioth. Pinell. , tom. III. , pag. 123.

MCCCCLXXXII.

I.

„ GERALDI (fratris) ODONIS O. Min. Scriptum seu exposi-
 „ tio super libros Ethicorum Aristotelis . Impressa Brixie ad ex-
 „ pensas spectabilis D. Bonifacii de Manerva . M. CCCC. LXXXII.
 „ die ultimo Aprilis . In folio

Haec ex Mittarellii Append. , col. 170. , ubi narratur , Auctorem fuisse Ministrum gener. sui Ordinis , inde Patriarcham Anthio-h. , & decessisse Catanæ anno 1349. Opus antecedit Epistola fratris Gratii Brixiani ad Franciscum Sanfonum Ord. Min. Ministrum gen. , cujus inscriptionem affert idem Mittarellius ; qui & notat , editionem esse *charactere semigothico vel Gothico claro* . Eam refert Orlandius , & ex Philemon. Catalogo Maettarius , pag. 437. (3)

II.

BLONDI FLAVII FORLIVIENSIS (*sic*) Romæ Triumphantis li-
 bri X. *In fine* .

HOC OPVS RECTISSIME SCRIPTVM PER BARTHO-
 LOMAEVM VERCELLENSEM BIBLIOPOLAM BRI-
 XIAE IMPRESSVM FVIT QVAM DILIGENTIS-
 SIME ANNO A CHRISTIANA SALVTE QVA-
 DRINGENTESIMO OCTOGESIMO SECVNDO
 SVPRA MILLESIMVM BENEDICTO PRIOLO :
 HVNFREDO IVSTINIANO PATRICIIS VENE-
 TIS ET VRBIS ET AGRI BRIXIANI MA-
 GISTRATIBVS PER QVAM HONESTIS .

Urbs

(1) Hoc in numero habendi sunt ipse Ernesti tom. 2. pag. 166. , & Denisius , pag. 138.

(2) Exst. Mediol. in Bibl. E. B. C. Val. Gonzagae .

(3) Editionis exemplum videndum mihi prae-
 buit Can. Devoti , eique octodecim prae-
 mitti fo-

lia observavi , quorum primum versum regi-
 strum , reliqua tabulam Titulorum quaestionum
 omnium librorum operis continent , litterisque
 a. & b. signantur , aliis a litteris , quibus si-
 gnatur opus ipsum .

Urbs antiqua tulit Vercellæ Bartholomæum :
 Hoc qui impressit opus . Brixia nosce viræ .
 Quandoquidem tibi non minus : Ac sibi profuit ille .
 Prætin& hunc libæ plurima nosse volens .

BRIXIA

LAVS DEO .

(in fol.)

Præcedit Auctoris epistola dedic. ad Pium II. P. M. , quæ totam primam paginam occupat . Pag. sequenti incipit ejusdem prooemium, quod terminatur linea XI. paginæ quartæ : reliquum ejusdem pag. vacat. Opus desinit folio recto, in cuius inferiori parte litteris majusculis legitur : *Hoc opus &c.* ; subjectum tamen epigramma est caractere minusculo . Editio est cum signaturis & registro (1) sed sine numeris , & custodibus . Exstat in Casanatensi , in Corsiniana , apud Can. Devoti , & Mediolani in selectissima Biblioth. Excell. Ball. Cajet. Valentii Gonzagæ .

MCCCCLXXXIII.

I.

MACROBII AVRELII THEODOSII Viri Consularis Expositionis
 in Somnium Scipionis libri II. = Saturnaliorum libri VII.

Ad calcem septimi :

MACROBII Aurelii Theodosii viri cōsularis & illustris fatur
 nalioꝝ libri impressi Brixia per Boninum de Boninis de Ragu-
 sia . M. CCCC. LXXXIII. die vi. Junii .

(in fol.)

Nulla cujusquam editoris præfatio præcedit , sed statim incipit primum opus ,
 cui majusculo caractere præfixus est hic titulus :

SOMNIVM SCIPIONIS EX CICERONIS
 LIBRO DE REPUBLICA EXCERPTVM .

Ad calcem ejusdem , eodem caractere legitur : *Macrobbi Aurelii Theodosii viri consularis & illustris in somnium scipionis expositionis quam elegantissime libri secundi & ultimi finis* . Cui subscriptioni in eadem pagina recta subjicitur caractere eodem inscriptio Saturnaliorum : *Macrobbi Aurelii Theodosii viri consularis & illustris conviviorum primi diei Saturnaliorum liber primus* . Editio est cum signaturis , ac registro (2) ; & inter editiones Brixianas , hætenus a me visas , hæc est omnium prima , in qua Græcus caractere pro vocabulis & locis Græcis adhibitus fuerit ; etsi quamplurima loca vacua dimissa sint , non secus ac in editione Jensoniana anni 1472. , ex qua hæc expressa esse videtur . Exst. in Casanat. , Corf. , Angel. & apud C. Devoti .

II.

(1) Ex hoc registro apparet voluminis plagulas esse 190. præter plagulam separatam ipsius registri . Caractere Romanus est & pulcher , magnitudine *Silvii* majoris .

(2) Hoc registrum occurrit ultimo folio ver-

so ipsius operis , & ex ipso apparet voluminis plagulas esse 190. Numeri & custodes desunt . Græcus caractere , accentibus & spiritibus instructus est : Romanus aliquanto nitidior caractere Romanæ Triumphantis , & fortasse nonnihil major .

BRIXIA

II.

„ TEREN. VARRO de Lingua Latina : per Boninum de Boninis
 „ de Ragusia & Miniatum Delfera Florentinum socios die XVI. Ju-
 „ nii . fol. Brixiae 1483.

Praeposita est huic editioni eadem Pomponii Laeti Epistola ad Barthol. Plati-
 nam , quae Romanae , a Georgio Laverio adornatae , sine loci & anni nota . In fi-
 ne , referente Maettario pag. 444 , haec leguntur : *Si quispiam tertio loco frag-*
mentiis Varronis tantum addiderit , quantum Pomponius primo , deinde Franciscus
Rhollandellus Trivisanus secundo , suo uterque studio ac diligentia contulit , nimirum
M. Varro reviviscet .

III.

„ POMPEIUS FESTVS : per Boninum de Boninis de Ragusia 18.
 „ Junii . fol. 1483.

IV.

„ NON. MARCELLI de proprietat. Serm. fol. XVII. Julii Bri-
 „ xiae 1483.

Utraque haec editio refertur a Maettario in utraque suorum Annalium editione ;
 eique concurs est Orlandius . Altera exst. Mediol. in Bibl. E. B. C. Val. Gonzagae .

V.

„ AVBETVR RHASIS Mahometani medici , libri correcti per
 „ Hieronymum Surianum medicum . Vol. 2. fol. Brixiae 1483.

Ita Orlandius , pag. 165.

VI.

Sermones quadra-
 gesimales IA-
 COBI de VA
 RAGINE .

In calce :

Hos sermones quadragesima-
 les Reverendissimi fratris Jaco-
 bi de Vragine (*sic*) Imprimi Curarunt
 Angelus & Jacobus de Britanni-
 cis fratres : ad laudem omnipoten-
 tis dei eiusque genitricis marie : an-
 no . M. cccc. lxxxij. die xx. Augusti
 In alma Civitate Brixiae
 (in 8° .)

Ope-

Operi tres praemittantur tabulae, quae duos occupant scapos, quorum primus **BRIXIA** est sexternus, alter quinternus; & signantur literis maiusculis, *A. B.* Opus ipsum signatur literis minusculis, quae pertinent usque ad 2. omnesque ejusdem scapi quaterni sunt. Pagina bipartita excusum est volumen, charact. Goth. parvo, sine numeris, custod. & registro.

Allata subscriptio occurrit col. prima ultimae plagulae versae; & in secunda legitur epigramma, quod incipit:

Divinos quisqis latices fitit huc properato

Egregios Fontes nostra vorago vomit.

Vatum quicquid enim, &c.

Infra habetur insigne typographi. Evolvit hoc vol. cl. P. Amoretti in Biblioth. Corsin.

MCCCCLXXXIII.

I.

„ JACOBI PHILIPPI Bergomensis Supplementum Chronicarum
„ non castratarum. fol. Brixiae 1484.

Laudat hanc editionem Maettarius, tom. I. pag. 458. ex fide *Henr. von Lint. Cat. Amsterd. 1654. pag. 34.* Nulla contra ejus mentio occurrit non apud Orlandium modo, sed ne apud Ossingerum quidem, licet hic Bibliographus plures horum Chronicorum editiones sive veras, sive falsas, in suo opere retulerit. Posito autem quod ea exisset, quod quidem suadere videtur illud: *non castratum*, ea verisimiliter ex edic. Veneta anni 1483. expressa fuerit.

II.

„ Sorte composte per lo nobile ingegno di LORENZO SPIRI:
„ TO Perugino. *Impresse nella augusta cita di Brixia (cioè Brescia)*
„ *per Boninum de Bononis. MCCCC. LXXXIII. pridie Idus Februa-*
„ *rii. in fol.*

Zenus in notis ad Biblioth. Eloq. Ital. J. Fontanini, tom. II. p. 189. Vide & Biblioth. Ital. Nic. Francisci Haymi edit. Mediol. 1773. tom. II. p. 530., ubi haec eadem edit. refertur, aliaeque duae seq. saeculi, subjuncta hac annot.: *Tutti i libri di Ventura, e di Sorte furono condannati nell' Indice Tridentino.*

MCCCCLXXXV.

I.

AVLII GELII NOCTIVM ATTICARVM COMMENTARI.

Infra registrum, quod subjungitur indicii capitulorum totius operis, operi ipsi praemisso:

Impressum Brixiae per Boninũ de Boninis de Ragusia anno domini. M. CCCC. LXXXV. Die tercio Martii. Correctore Marco Scaramucino de Palatiolo.

Si

EDITIONES ITALICAE

Si quem cecropia clarum latiaq; camoena
 Esse iuvat: geli scripta probanda legat.
 Attica nox luci nunq; cessura diurnæ
 Ad varias artes quâbene monstrat iter.
 En tibi docta cohors marcus correxit ad unguem
 Quem tulit adriaco Brixia marte potens.
 Si quid erit falsi veniam dabis: incia turba
 Forsitan huic nocuit: dum celerabat opus.
 ἐρῶσο ἀταγῶσιν (sic).
 (In fol.)

Duo praeunt in hac editione quaterniones, qui indicem capitulorum cujuslibet libri, totiusque voluminis registrum, cum subjecta subscriptione, & epigrammate Scaramucini continent. Signantur hi quaterniones literis majusculis, A. B. geminatis, primoque loco in ipsa registro recensentur: quod indicio est, eos ex mente typographi caeteris praeponendos esse. Signaturae autem ipsius operis, quae literis simplicibus constant, primo minusculis, & sub finem majusculis, ostendunt, indicem in exemplis ordinate compactis, ipsi praemittendum, ultimo loco fuisse excusum, uti vulgo fieri solet. Ex registro colligitur, opus constare ex 176. plagulis: quibus si addantur 16. indicis, plagularum totius voluminis summa erit 192., ex quibus prima recta, & ultima versi abae sunt. Ad calcem ultimae rectae, caract. majusculo legitur:

AVLIGELI NOCTIVM ATTICARVM COMMENTARII
 FINIS. B R I X I A E.

Uterque character, Latinus scilicet & Graecus, iidem sunt ac characteres Macrobij anni 1483. Forma quoque paginarum eadem. Exstat in Corsiniana, Angelica, Casanatensi, apud G. Devoti; E. B. C. Val. Gonzagam, Mediol.

II.

„ PLVTARCHVS de Virtutibus Mulierum, Lat. Alamano Ranu-
 „ tino (1) cive Florentino interprete: per Boninum de Boninis de
 „ Ragusia; XXIII. Martii, 4°. Brixiae 1485.

III.

„ GVARINUS Veronensis de brevibus clarorum hominum inter
 „ se contentionibus a Plutarcho collectis nuper in latinum conversis,
 „ per Boninum de Boninis de Ragusia, XXIX. Martii, 4°. Brixiae. 1485.

Utraque haec editio refertur a Maettario & Orlandio; atque peculiaris dies mensis, earum unicuique ab ipsis adscriptus, argumento est, utramque ab ipsis, aut saltem ab eorum alterutro, fuisse visam, vel ab accurato aliquo catalogo descriptam. Exst. Mediolani in Biblioth. E. B. C. Val. Gonzagae.

IV.

(1) Sic habet codex; quod non modo Maettarij, sed & cl. Morellij lectio confirmat, qui tom. V. Biblioth. Pinell. p. 352. (ubi haec & seq. refert)

vocabulo *Ranucini* (subijcit: (Rionecini)). Vide eundem Catal., tom. 1. pag. 337.

MACROBII AVRELII THEODOSII Somnii Scipionis expositionis
libri II. Saturnaliorum libri VII.

In fine :

MACROBII Aurelii Theodosii viri cōsularis & illustris Saturnaliorum
libri impressi Brixie per Boninum de Boninis de Ragusia . M. CCCC.
LXXXV. die xv. Maii .

(*in fol.*)

Nova hæc Macrobiï editio nec plus, nec minus continet , quam antiquior anni 1483.
Typi iidem omnino in utraque ; sed in recentiore hæc aliquantulum jam detriti . Ea-
dem quoque utriusque paginarum altitudo , idemque linearum numerus , scil. 37. La-
titudo autem hujus , digito fere major latitudine illius . Quo fit ut istius plagulæ
pauciores sint , nimirum 176. tantum , quum illius , uti sup loco diximus , sint 190.
Hæc , uti illa , signaturis & registro instructa est ; numeris vero , & custodibus æque
caret . Pauca hæc de officio typographico utriusque hujus editionis hic annotare
operæ pretium duximus , quo lectori constaret , novam hæc , etsi in plerisque cum
antiquiore , signata anno 1483. conveniat , aliam tamen omnino ab illa esse ; nec suspicari
licere , ne forte sola subscriptione inter se differant . Refertur a Maettario & Orlandio ;
omittitur vero ab Ernesti in Biblioth. Lat. Fabricii , lib. III. pag. 183. Exstat in Biblioth.
privata SS. D. N. Pii VI. , & in Casanatensi .

V.

FRATRIS JACOBI PHILIPPI BERGOMENSIS ordinis fratrum Ere-
mitarum divi Aug. in omnimoda historia novissime congesta Supple-
mentum Cronicarum appellata . liber primus feliciter incipit .

In fine :

Impressum Brixie (*sic*) per Boninum de Boninis
de Ragusia Anno dñi M. cccc. Lxxxv.
die Primo Decēbris .

(*in fol.*)

Notanda sunt quæ Auctor de suo hoc opere scribit in fine his verbis : *Ac sic
demum hic Deo favente Supplementi Chronicarum jam secunda terminum ponam
Perfectum autem est & denuo castigatum atque auctum per me opus fuit duodecimo
Kalendas Decembris anno a Natali Christiano M. cccc. lxxxv. mihi vero a nativitate
quingagesimo primo* In calce autem editionis Venetæ anni 1483. hæc habet :
*Hic igitur terminum imponam Supplementi historiarum , quam me promisi cum omni
veritate traditurum . Nisus autem sum sine errore successiones regum Perfectum
autem per me opus fuit , anno salutis nostræ 1483. III. Kal. Julii in civitate Bergomi .
Mihi vero a nativitate quadragesimo nono .* Quibus auctoris verbis subjicitur typo-
graphi subscriptio , quæ talis est : *Impressum autem hoc opus in inclita Venetorum
Civitate : per Bernardinum Benualium Bergomensem eodem anno , die 23. Augusti .
Ex his autem duo manifesta sunt : I. ante III. Kalendas Julii anni 1483. ejusmodi opus non-
dum ab auctore absolutum fuisse ; ideoque nullas esse editiones anno 1483. anteriores , cu-
jusmodi sunt duæ , ab Ossingero memoratæ . Latina una anni 1475. Itala altera anni 1481.
II. Editionem Brixianam anni 1485. a typographo absolutam fuisse tredecim post
diebus , quam ab Auctore ultima manus imposita fuisset castigationi , & augmento*

BRIXIAE

operis. Editio Veneta anni 1483. non ultra annum 1482. excurrit; haec vero usque ad ipsum annum 1485. pertinet. Praefixa est ipsi eadem Epitola Auctoris ad Magistratum Bergomensem, quae legitur in illa; sed in hac praeterea habetur carmen Dominici Barilli Bergomatis in Auctoris laudem, quod in illa desideratur.

Tabula generalis, quae praemittitur, ordine alphabet. digesta est; duosque occupat quinterniones signatos literis, *a. b.* Hanc excipiunt particulares tres, quarum prima inscribitur, *de mulieribus claris in hoc opere conscriptis*; secunda, *omnium regionum ac provinciarum in hoc opere contentarum, ac etiam civitatum*; tertia, *civitatum introscriptarum*: quae tres tabulae simul duas occupant plagulas, seu integrum folium signatum, *a. a.* Ad calcem vol. subjunctum est registrum; quod incipit a Carmine Barilli, praetermissis tabularum foliis, quae antecedunt, & peculiaribus literis, uti diximus, signata sunt. Opus, quod subinde sequitur, non signaturis modo, sed & numeris, eorum unoquoque in utraque plagularum parte in summa ora inscripto, distinctum est; horumque postremus est 358. Custodes defunt. Character semigothicus quidem est, sed elaboratus valde & nitidus. Exstat in Casanat. & apud Can. Devoti.

VI.

„ PETRI PAVLI VERGERII ad Vbertinum Carrariensem de in-
 „ genis moribus opus; Guarini Veronensis in Plutarchum Praefatio;
 „ Plutarchus de liberis educandis Latine; Hieronymi presbyteri de
 „ officiis liberorum erga Parentes; Leonardi Aretini in magnum Ba-
 „ silius Praefatio; Magni Basilii de institutis juvenum Liber Lati-
 „ impressum per Boninum de Boninis de Ragusia; die VI. Decem-
 „ bris. 4°. Brixiae 1485.

Ex Annal. typographicis utriusque edit., pag. 462. secundae. Exempli hujus editionis reliquias quasdam vidi Romae apud quemdam bibliopolam, in quibus Plutarchus solus integer habebatur. In prima pagina literis majusculis legebatur:

GVARINI VERONENSIS IN
 PLVTARCHVM PRAEFATIO.

Ad calcem opusculi S. Basilii, quod ultimo loco, sed imperfectum, inter eas reliquias, occurrebat, sic:

Magni Basilii de institutis: & disci-
 plinis Juvenum Liber (*sic*). finis.

Infra:

Impraessum (*sic*) Brixie (*sic*) per Boninum de Boninis
 de Ragusia ano (*sic*) dñi . M. cccc. Lxxxv.
 die VI. Decembris.

(*in 4°.*)

VII.

„ STATII Achilleis cum comment. Johan. Britannici: per Jaco-
 „ bum Britannicum Brixianum. fol. Brixiae 1485.

R2

Raram hanc Statii. edit. ab Em. Quirino diu frustra quaesitam, tandem ad manus suas pervenisse narrat Em. Scriptor, par. 1. pag. 137. Litt. Brix. Refertur a Maettario in utraque Annal. edit. & ab Orlandio in utraque sui operis parte.

VIII.

FRANCISCI PHILELFI Epistolæ .

In calce :

Impressum Brixiae per Jacobum

Britannicum Brixianum ,

M. cccc. Lxxxv. die

vii. Maii .

(*in fol.*)

Epistolæ, quas continet hæc editio, in XVI. libros partitæ sunt. Prima libri I. est ad Leonardum Justinianum, data *ex Venetiis VI. Idus Octobres. Anno a natali Christiano. M. CCCC. XXVII.* Postrema libri XVI. est ad Ludovicum Casellam, data *ex Mediolano. IIII. Idus Martias. M. CCCC. LXI.* Sequentibus porro 12. annis quamplurimas alias scripsit, quas in libros XXI. distributas, & cum prioribus, titulo *tomii secundi* conjunctas, exhibet præclara editio Veneta anni 1502. per fratres Gregorios de Gregoriis. Harum ultima est ad Fredericum Comitem Urbinate, data *ex Mediolano IX. Kal. Aug. MccccLxxxiii.*

Præfens Brixiana editio est pulchro caractere Rom. cum signaturis, sed sine numeris & custodibus, plagularum 154., præter duas extimas (quæ desunt exemplo Casanat. quod unum hætenus vidi), quarum prima fortasse omnino alba, postrema verisimillime registrum & insigne typographi continet. Conferat L. aliud exemplum.

IX.

P. VIRGILII MARONIS Opera, cum commentariis Servii Mauri Honorati. Brixiae per Jac. Britannicum 1485. die XXII. Augusti. *in fol.*

Exscripta hæc sunt ex catalogo Biblioth. Vallierianæ, par. 1. tom. 2. pag. 84. : cui catalogo concordantes sunt, Sam. Engel, Biblioth. selectis. libr. rariss. pag. Catalogus Biblioth. Bunav., tom. I. pag. 300., Ernelli, Biblioth. Lat. Fabricii, tom. 1. pag. 320. P. Burmannus Junior in Præf. ad Virg. Opera edit. 1746., licet hic scriptor non Virgilii opera, sed Servii tantum commentarios memoret. Maettarius tamen, Orlandus ac Deburus in Bibliogr. Instruct. de edit. operum Virgilii in urbe Brixia hoc anno adornata omnino sient. Fortasse autem Brixiana hujus anni editio ea est, quam ex Longio in annum 1484., refert Maettarius, tom. 1. pag. 459. Utcunque sit, nota diei XXII. Augusti ab Auctore Catal. Biblioth. Vallier. editioni adscripta, & generalis ejus Bibliographi accuratio me plane suadent, reipsa existere ejusmodi edit.

X.

P. TERENCEII APHRI Comædiæ VI. cum Comment. Aelii Donati.

In fine :

Impressum Brixiae per Jacobum Britannicum

Bri-

(in fol.)

Editionem curavit Jo. Britannicus, qui in Epistola ad Jo. Petrum Paraticum, quae legitur ultimo folio recto, testatur, *locis supra mille* codicem a se emendatum fuisse: quem tamen quum impressum in manus sumpisset, invenit impressorum negligentia, *syllabas mutatas*; tum *nonnulla, quae expunxerat, esse addita*, quae continuo subjicit. Infra hanc Epistolam occurrit registrum, & sub ipso insigne typographi. Ex registro liquet vol. plagulas esse 134., ex quibus prima utrimque, ultima solum in parte averſa vacat. Duplici caractere, Romano utroque, & pulchro, excusum est volumen; majori pro Poetae textu, minori pro Commentariis: illo magnitudinis *Silvii* communis, hic *Philosophiae*.

In sua metra distinctus procedit Poeta; quod tamen in antiquioribus quibusdam editionibus jam factum fuisse non ignorant eruditi. Commentarii in *Heautontimorumenon* (sic), (ut hoc quoque moneamus) Jo. Calphurnii Brixiani nomine, ad quem pertinent, inscripti sunt. Exstat in Casanat.

Editionem valde raram esse, conficere licet ex silentio insigniorum Bibliographorum, Fabricii, Ernesti, Maectarii, Orlandii, Deburii, Denisii, ipsiusque Quirini in opere de *Brixiana Litterat.*

X I.

LAERTII DIOGENIS VITAE ET SENTENTIAE EORVM
QVI IN PHILOSOPHIA PROBATI FVERVNT.*Latine ex versione* AMBROSII CAMALDVLENSIS .*In fine:*

Impressum Brixiae per Jacobum Britannicum Brixianum
Anno domini . M. CCCC. LXXXV.
die xxiii. Novembris .

(in fol.)

Præcedit Epistola Ambrosii (Traversarii) Camaldulen. ad Cosmam Medicem, eique subjuncta est *Tabula Philosophorum, qui in hoc volumine continentur, secundum ordinem librorum*: quae duo, tres occupant paginas. Ultimo folio recto habetur registrum, ex quo liquet, voluminis foliola esse 122., quo tamen in numero non habentur priora duo, quae epistolam & tabulam continent, quaeque signata non sunt. Numeris & reclamantibus caret, solisque signaturis instruitur. Character Romanus est, idem omnino ac character textus Terentii, ac Epistoll. Phililephi. Infra registrum insigne typographi. Exstat in Casanatensi.

X II.

„ PETRI PAVLI VERGERII Justinopolitani libellus de moribus
„ ingenuis ac liberalibus studiis. *Sequitur, &c.* per Jacobum Britan-
„ nicum Brixianum; XXVIII. Novembris. 4°. Brixiae 1485.

Nititur haec editio (a) auctoritate Mittarellii, pag. 473., ubi recensitis singulis opu-

(a) Opusculi P. P. Vergerii a Jac. Britannico 1485. 29. Novemb. impressi meminerunt quoque Maectarius & Orlandus.

opusculis, quae continebantur in editione, quam prae manibus habebat, subdit: **BRIXIA**
*Sed omnia recensita opuscula carent notis typographicis Vidimus editionem
 Brixiae factam per Jacobum Britannicum die XXIX. Novembris anni 1485: quo
 posito, editio supra relata, & signata die VI. Decembris, erit secunda horum opu-
 sculorum editio, quam eodem anno protulit Urbs Brixia.*

XIII.

GVARINI VERONENSIS in Plutarchum. praefatio: impressa per
 Jacobum Britannicum Brixianum; die septimo Decembris 4°. Bri-
 xiae 1485.

Recensetur haec *Praefatio* a Maettario inter editiones, quas post primam suorum
 Annalium editionem sibi videre contigit; ideoque nulla esse potest de ejus veritate
 dubitatio. At videtur cl. Annalista hoc loco imitatus fuisse venales quosdam indicum
 scriptores, qui conjectis raptim oculis in primam & ultimam voluminis plagulam,
 quae in ipsis legunt, scripto statim consignant, nil curantes, utrum scriptoris no-
 men, quod in ipsis legunt, sit nomen auctoris, vel interpretis, vel editoris: etsi
 non raro titulus ipse, quem exscribunt, eos non obscure moncat, praeter id, quod
 prima libri frons demonstrat, aliud quidpiam longe majoris momenti in volumine,
 quod prae manibus habent, contineri (uti hic accidit): de quo tamen ne verbum
 quidem facere solent. Cum Guarini Praefatione, quae minus quam unam voluminis
 chartam occupat, conjunctus est Plutarchus ipse *de liberis educandis* (in quem
 praefatur Guarinus, ejusdem interpres); & post Plutarchum sequitur Hieronymus,
 ad cujus calcem legitur: *Impressum &c. die septimo Decembris*: quae subscriptio id-
 circo male assuitur Guarini Praefationi, praesertim non declarato, in quod opus
 Plutarchi sit ejusmodi praefatio. Vid. seq. num.

XIV.

PLVTARCHVS DE LIBERIS EDVCANDIS, *Latine ex versione, &*
cum Praefat. Guarini Veronen. *Accedit:*

HIERONYMI praesbyteri (*sc*) de officiis
 liberorum erga parentes brevis admonitio.

In fine:

Impressum Brixiae per Jacobum Britannicum
 Brixianum anno Domini . M. cccc. Lxxxv.
 die septimo Decembris.

(*in 4°.*)

Praecedat Praefat. interpretis ad Angelum quem cum primis laudat quod
 inter magistratus & publica munera sedulam in educandis liberis navaret operam.
 Sub finem eum orat ut Manuelli Chrysolorae gratias habeat, quod ejus viri ope-
 ra Graecarum literarum splendor ad Italos homines redierit. Ad calcem Plutar-
 chi subjunctum est Hieronymi opusculum. Editio est optimo caractere Romano
 cum signaturis tantum, plagularum 18. Guarini Praefatio occupat paulo plus quam
 paginam unam cum semisse, & infra eam eadem pagina statim incipit Plutar-
 chus (1). Paginarum lineae, 25. 26. 27. 28. Exstabat in collect. Abb. de Rossi.

XV.

(1) Hieronymus incipit fol. 16. verso.

Libri IV. de imitatione CHRISTI. Brixiae 1485.

Ita Maettarius, tom I. pag. 467. ubi in subjecta annot. 15. addit : *Perperam Valgratius & Cajetanus dixerunt omnium primum impressum opusc. de imitatione Christi Brixiae in Italia 1485. Quo quidem editionis veritas confirmatur.*

MCCCCLXXXVI.

I.

ALBII TIBULLI Equitis Romani Elegiæ, cum
Commentariis Bernardini (Cillenii) Veronensis.

In fine:

Brixiae impressum per Boninū de Boninis de Ra-
gusia anno salutis . M. CCCC. LXXXVI. die
XVIII. Februarii .

(*in fol.*)

Non sicut in Romana edit. anni 1475., ita & in hac Brixiana, Tibulli textus seorsum excusus fuit a Cillenii Commentariis, peculiari, ad Commentariorum calcem, utriusque operis registro subjuncto; sed Commentarii cum textu (uti communius fieri solet) consociati fuere; unoque propterea tantum registro voluminis folia designata. Praemittuntur, non secus ac Romanae, Cillenii Elegia ad Baptistam Ursinum Aerarii Pontificii custodem, &c. & Tibulli vita per eundem scripta. Suos hos Commentarios his verbis claudit Cillenius: *Hactenus ex ingenio nostro Tibulli elegias enodavimus, prosecuturi elucubrations coeptas in Propertium, & longas in Catullum peregrinationes, si ex his labores nostri probabuntur. Ad calcem textus Tibulli quinque subjiuntur Poeticae compositiones in ipsum Tibullum, cum summa Vitae ejusdem ad instar Commentarii ad latum quartae, quae constat ex 68. versibus (1), impressa, & sub quinta legitur, Brixiae, &c. quo completur pars versa penultimi folii. Ultimum registrum totius voluminis exhibet, ex quo liquet ejus plagulas esse 48. Exemplo Abb. de Rossi prima deest pagula, quae in registro vacare dicitur: *primam* (sic) *vacat*. Uterque character, textus scilicet & Commentar., Romanus est & venustus.*

II.

PROPERTII AVRELII NAVTAE Elegiæ, cum Domitii
Calderini elucubratione in quædam loca, quæ difficiliora
videbantur.

In fine:

Propertii Aurelii nautæ poetæ finis
Impressum Brixiae per Boninum de Boninis de Ra-

Cha-

(1) Tertius sic habet: *Flebilis indignos Elegia solve capillos. Aliae quatuor compositiones, sunt Epigrammata.*

gusia Anno salutis . MCCCCLXXXVI. XVII.
Chalendas (*sic*) Apriles .

BRIXIA

(*in fol.*)

Primo folio verso habetur brevis Poetae vita, auctore Hieronymo Alexandrino, qui sic eam concludit: *Vale gratissime lector & memor Hieronymi Alexandrini, qui tibi tres vitas clarissimorum poetarum in lucem dedit, Catulli, Tibullii, & Propertii.* Editio est charact. Rom. & eleganti, cum signaturis tantum, plagulae 50. Domitii elucubratio nullibi impressa est in summa vel infima pagina, sed semper ad latus ita, ut Poetae textus per totam perpetuo paginae longitudinem excurrat. Lineae paginarum integrarum sunt 42. numero.

III.

VAL. CAT. VERO. POETAE CL. AD
CORNELIVM NEPOTEM.

Carmina cum Commentariis Ant. Parthenii Lacisii Veronensis.

In calce:

Brixiae Impressum per Boninum de

Boninis de Ragusia . M. CCCC.

LXXXVI. XI. Kal. Maias .

a. b. c. d. e. f. g. h. i. tutti sono terni excepto i. che e quaderno (*sic*) .
(*in fol.*)

Folium secundum (primum vel deest (s) vel vacat) rectum, signatum a. 11 sinit Epistolam Jacobi Comitiss Juliarum Veron. ad Parthenium, in ejusdem in Catullum Commentarii approbationem, subjectis duobus Epigrammatis, altero ipsius Juliarum, quo Catullum ab eodem pristino splendore restitutum praedicat, altero ipsius Parthenii ad *suum libellum*. Eodem verso occurrit Parthenii Epistola ad Julium Pomp. Laetum: post quam sequitur ejusdem Praefatio in suos Commentarios cum Poetae vita, & brevi historia originis Lyrici carminis: quae omnia duobus circiter foliis continentur. Folio 4. recto incipiunt Poeta ipse ejusque interpres Parthenius. Ad calcem Comment. legitur Parthenii Allocutio ad L. quae incipit: *Haec habui Humanissime Lector*, &c. Defunt numeri, & reclamantes; insunt tamen, uti supra vidimus, signaturae, & in fine regilstrum. Characteres Romani & elegantes, iidemque ac Tibulli, & Propertii.

De hac editione fuse agit Em. Quirinus in suo opere de Brixiana liter. par. I. à pag. 67., ubi fere omnia, quae operi praemittuntur, una cum allocutione Parthenii ad L. quae habetur in fine, ob oculos lectoris ponit.

Narrat etiam Emin. Scriptor, hujus edit. se exemplum vidisse cum nota 1485. VII. *Id. Aprilis*; dolumque quendam librarium (cujus ibidem meminit) sibi demonstrasse, *notam anni 1485. magis genuinam habendam esse, quam notam anni 1486.* quae, signata sunt exemplaria vulgo nota, & in quem annum (ipso fatente) editionem referunt Scriptores omnes de ea loquentes. At haec codicum omnium (suo hoc excepto), scriptorumque consensus circa annum hujus edit. ipsi potius demonstrare debuisset, annum 1485. suo exemplo inscriptum, non modo *magis genuinum*, sed omnino adulterinum esse, meramque falsarii cujusdam imposturam.

IV.

(s) In exemplo Abb. de Rossi, quod unum vidimus.

FR. LVDOVICI A TVRRI de Verona Ord. Minorum opus de
Conceptione B. M. V.

In fine :

..... Impressuz Brixie p Boninũ de Boninis de Ragusia :
Et cõpletuz . XVIII. Augusti . intra octava; Eiusdem Imaculate vir-
ginis . Anno Domini . M^o. CCCC^o. LXXXVI°.

(in 4°.)

Editionem hanc ex Orlandio retulit Maettarius in suis Annalibus edit. novae ,
pag. 481. ; adeoque non satis videtur fuisse causae , cur cl. Leichius eam in suum
Supplementum Maettarii insereret ; etsi prout ab ipso describitur , longe maiorem
fidem mereatur , longeque magis lectorem instruat , quam uti refertur ab Orlan-
dio & Maettario .

Editio est caractere Gothico , duabus columnis , & cum signaturis tantum ,
quae pertinent usque ad p 3. Cui tamen terno , duernus subjungitur ; signatus lite-
ra q simplici , continens tabulam *pro inveniendis notabilibus in compendio virginei
honoris* . Ante allata verba , quibus operis impressio describitur , haec leguntur .
*Opus benedictissime conceptionis Virginis Mariae per ven. & Sacr. literarum doctis-
simum interpretem fratrem Ludovicum a Turri de Ver. Ord. Min. Obser. devotissime
editum contra libellum invehivarum religiosi innominati turpiter de apostolico or-
dine immo de virginea innocentia obloquentis explicit . Impressum , &c.* Exstat in
Casanatensi , & in collectione Abb. de Rossi .

V.

„ AVRELII AVGVSTINI Sermones ad heremitas . Impressum Bri-
xiae per Jacobum Britannicum Brixianum , anno Domini M. CCCC.
LXXXVI. die V. Januarii . In 8°. non invenuto caractere .

Haec Mittarellius in Appendice , &c. , col. 39. Quem vide .

VI.

„ PERSIVS cum notis Joh. Britannici Brixiani : per Jacobum Bri-
tanicum Brixianum , XVII. Febr. fol. Brixiae 1486.

Hujus editionis testes habemus Fabriciam in Biblioth. Lat. edit. Ernesti , cont.
2. pag. 166. , Maettarium in Annalib. utriusque editionis , Orlandiam pag. 381. ,
Quirinium de Brixiana literat. , par. I. pag. 127. , ubi eam cum alia antiquiore an-
te 1481. ad manus se habuisse refert , & Mazzuchellium *negli Scrittori d'Italia* , Vol. II.
p. 4 pag. 2109.

VII.

M. ANNEI LVCANI Cordubensis Pharsalia , cum comment. Omni-
boni Vincentini .

In fine :

Im-

Impressum Brixiae per iacobum britannicum Brixianum .
MCCCCLXXXVI. VI. Nonas Maias .

BRIXIA

(in fol.)

Tria antecedunt folia, in quibus haec continentur: I. Jo. Britannici Epistola ad Hieronymum Advocatum, Ambrosii IC. filium, qua Jo. Taberii studium & diligentiam in emendandis Omniboni Leonicensi Commentariis in Lucanum summopere commendat: *Correctionem*, inquit Britannicus, *tanto studio suscepit, industria & labore & fide, ut plus certe quam mille locis opus emendaverit: tantumque ex suo ingenio, quo plurimum valet, & addiderit, & ademerit, ut jam Lucanus pueris etiam rudibus intellectu facilis sit.* II. Lucani vita ex commentariis antiquis. III. Ex dimidiato codice particula ad poetae vitam pertinens. IV. Pomponii Infortunati M. Annaei Lucani vita, subiecta ad calcem suprema ipsius Lucani voce, h. e., Epigrammate olim ab ipso Lucano in militem ex vulnere morientem fuso; cujus mors imaginem mortis sui ipsius referebat. V. Epigramma Lanfranci, sive, uti habet editio, *Lanfranci Ch. ad Lectorem*, sub nomine ipsius Lucani. VI. Jo. Taberii Epistola ad Franciscum Barbarum, *posteriores*, qui ipsi mandaverat, ut *Commentaria, quae in Annaei Lucani Pharsaliam ab Omnibono Leonicensi edita putabantur*, recenseret, data Brixiae, pridie calendas Majas MCCCCLXXXVI.

Quae ab eruditis Brixianis, Jo. Britannico, Lanfranco; Jo. Taberio conscripta exhibet editio, studiose retulit Quirinus in suo de Brixiana literat. opere, omittis characteris, quae ad institutum suum non pertinebant. Editio est eodem duplici characteris Romano, & eleganti, quo est editio Terentii anni superioris, cum signaturis (quae incipiunt a folio quarto), registro, & insigni typographi, sed sine numeris & custodiis ut illa. Ex registro liquet plagulas esse 172., praeter priores tres non signatas. Exstat in Casanatensi.

Omittendum non est, Lanfranci carmen ab Em. Quirino corrupte exhiberi; septimo enim versu Em. Scriptor sic legit:

O utinam tales proderas Brixia foetus:

quomodo legit Veneta editio anni 1492. aliaeque, ut puto, posteriores. Praefens autem Brixiana editio loco *foetus*, legit, *Bardos*; & ita a Lanfranco scriptum esse, itaque legi oportere, demonstrat vocabulum ipsum, *Bardos*, quod hoc loco non homines tardos, sed *Hymnetas & Poetas*, qui apud Gallos in eximio honore erant, significat: hocque vocabulum a Lanfranco desumptum fuisse videtur ab ipso Lucano, qui lib. I. vers. 447. &c. sic canit:

Vos quoque qui fortes Animas belloque peremptas

Laudibus in longum Vates dimittitis aevum,

Plurima securi fudistis carmina Bardi.

Ad quae haec notat Leonicensus: *Bardi enim populi Gallis in eximio honore sunt, quoniam laudationibus & rebus poeticis student.* Confer editionem Lucani cum notis Grotii, cur. Schrevelio, Lugd. 1670. pag. 34. & Lexic. L. L. Rob. Steph. Paris. 1543. fol. 105.

VIII.

„ ABVCARE Mugamel insignis medici opera: per Jacobum Britannicum. fol. Brixiae 1486.

Ex Caillio editionem ejusmodi citat Maettarius in utraque suorum Annalium editione: In secunda praeterea, pag. 475. hanc Prosperi Marchandii animadversio-

BRIXIAE sionem subjicit: *Cet auteur Arabe est nommé Mugamet par Vander Linden p. 45 qui ne lui attribue qu'un seul traité; ce qui ne répond point au mot opera.*

IX.

„ RHASIS. opera medica, 2. Vol. Brixiae 1486.

Ita legitur in Annalibus Maettarii, tom. I. novae edit. pag. 478., ubi in subjecta annot. laudatur *Catalog. Sam. Costeri*: pag. autem 472. ita, *Abucare Mugamet, insignis Medici Opera, &c.* uti num. praeced. Apud Deburium vero, *Bibliograph. instructive, Jurisprudence, &c.* pag. 470. sic scriptum est: *Helcavii liber, continens artem medicinae: Auctore Abuchare Mugamet, filio Zachariae Rasis, ex Arabico Latine. Brixiae anno 1486. 2. vol. in fol.* Hisce autem visis, quis non suspicetur, unum idemque opus, in duo, incuria bibliographorum, transformatum fuisse, & patri filioque aequae tributum?

X.

„ JUVENALIS Satyræ cum Comment. Domitii Calderini. fol.
„ Brixiae 1486.

Ex Catalogo Biblioth. Francofurt. editionem refert Maettarius, pag. 780. In Biblioth. Lat. Fabricii edit. Ernetti, tom. 2. pag. 359. laudatur quidem editio Brixianis Juvenalis anni 1486., sed loco Comment. Calderini, ipsi adscribuntur Comment. Georgii Merulae, Alexandrini.

XI.

„ ANGELI POLITIANI Opera. fol. Brixiae 1486.

Recensetur haec editio in Catalogo Biblioth. Lugduno-Batavae, pag. 256., & ex hoc Catalogo eam in suis Annalibus retulit Maettarius, pag. 780.

O

„ JACOBI PHILIPPI Bergomen. Ord. Eremitarum S. Augustini
„ dictus de Foresti Supplementum Chronicorum. Brixiae 1486.

O

„ DOMITII CALDERINI Veronen. Elucubrationes in Catullum,
„ Tibullum, & Propertium. fol. Brixiae 1486.

Postremas has duas hujus anni editiones memorat Orlandius, pag. 163. inter eas editiones Brixianas, quarum impressorum ignorantur nomina. Sed quod spectat ad priorem, manifestum est, Bibliographum hunc vel confudisse editionem Venetam cum editione Brixiana, vel huic secundae, loco anni 1485., erronee tribuisse annum 1486. Patet id ex secunda sui operis parte, in qua haec Brixiana editio anni 1486. desideratur; & ejus loco habetur editio Veneta ejusdem anni, & Brixiana 1485.; licet hujus secundae typographus taceatur. Altera editio similiter deest in eadem secunda parte, in qua tamen Auctor ipse majori studio, & diligentia versatum se fuisse profitetur, quam in prima. Maettarius praeterea, qui editiones, de quibus non aliunde intelligere potuit, quam ex Orlandii ope-

opere, in suis Annalibus speciali paragrapho recensere consuevit, utramque hanc **BRIXIA** omisit.

MCCGCLXXXVII.

I.

POMPONII DOCTISSIMI VIRI INTERPRETATIO IN
AENEIDE VIRGILII.

In calce:

Impressum (*sic*). Brixie per Boninus (*sic*) de Bouinis (*sic*) de Ragusia
Anno . x. M. cccc. xlxxx. (*sic*) die v. mensis Februarii.
(*in fol.*)

II.

POMPONII GRAMMATICI ERVDITISSIMI
IN CVLICEM COMMENTARIVM.

Quod sequuntur Commentaria in alia ejusmodi Poematia, Virgilio tributa, cum Comment. in opus Bucolicorum, ac postremo in opus Georgicorum; ad quorum calcem:

Impressum Brixiae per Boninũ de boninis de Ragusia (*sic*).

M. cccc. lxxx. vii. die xviii. mensis Februarii.

(*in fol.*)

Commentarios hosce, edidit Daniel Gaitanus, eosque inscripsit Petro Mannae insigni Grammatices & Rhetorices propagatori, epistola data ex urbe Cremona prid. Kal. Jan. 1486., quae volumini praeposita est, tresque fere implet paginas. In hac epistola, prope finem, haec de Pomponio scribit Gaitanus: *Sed ad Sabinum meum redeo. Is est unus, qui in praeclarissima illa & felicissima beatissimi Pii Pontificis Secundi academia optimas & scitu dignas literas in lucem coepit asserre, & mirifica illa veterum annualium apophthegmata miro ingenio dilatavit, nec adhuc parcat quotidiana antiquorum Graecorum uti consuetudine, &c.* Utraque voluminis pars propriis signaturis instructa est: prima minoribus alphabeti literis; secunda majoribus: illa ex 84. plagulis constat, ex quibus ultima omnino, prima anteriore tantum facie vacat; secunda, 68.: registro caret. Sphalmata autem, quae in subscriptione partis primae leguntur, facile condonabit L. nostro Bonino, de Brixiana typographia alias tam praeclare merito. Exstat apud Canon. Devoti.

III.

La Commedia del Divino poeta DANTE col Comento di CRISTOFORO LANDINI.

Ad calcem operis:

FINE DEL COMENTO DI CHRISTOPHORO LANDINO
DINO FIORENTINO SOPRA LA COMEDIA
DI DANTE POETA EXCELLENTISSI

MO.

In optimo exemplo Bibliothecae Casanatensis primo loco sese offert figura ligno inculpta, tantum fere patens, quantum forma ipsarum paginarum: cuius generis figurae plurimae habentur in volumine, ut mox dicemus. Sequenti folio signato a 11. incipit primum Inferni Canticum, cum expositione Landini; cui majusculis literis praepositus est hic titulus:

CANTO PRIMO DELLA PRIMA CANTICA OVERO COMEDIA DEL
DIVINO POETA FIORENTINO DANTE ALEGHIERI: CAPITOLO
PRIMO.

ejus Cantici primus versus in 12. segmenta, sive lineolas distributus perpendiculariter, & majusculis literis impressus est, quo amplum spatium vacaret, ad litteram initialem N. capiendam, manaque, vel alio modo supplendam.

Post operis finem sequuntur alia octo folia, quorum primum rectum exhibet registrum signaturarum & foliorum ipsius operis; idem versus, Prooemium Landini ad Concives suos, in quo inter caetera memorat scriptores, qui ante se Poetam interpretati sunt: nempe, *Franciscum & Petrum* ejusdem filios; *Benvennutum Imolensem*, Latine; *Jacobum Bononiensem*, patria lingua; *Ricardum*, Theologum Ord. Carmelit.; *Andream Credo*, Neapolitanum; *Guinifortum*, IC. Bergomensis; *Joannem Boccaccium*, (*ma non produsse, uti subdit, l'opera più avanti che a mezzo la prima cantica*); *Franciscum a Buti*, Pisana lingua. Post Prooemium sequuntur, *Apologia, nella quale si difende Dante, e Fiorenza da falsi calunniatori*, aliaque varia, quae recensentur, ubi de editione Florentina anni 1481., ex qua haec Brixiana expressa est. Octo haec folia regitro minime comprehensa (prima plagula excepta, quae simul est postrema ultimi ternionis operis) signata sunt nota, &. Ad latus allatae subscript. habetur insigne typographi.

Dicebam antea, editionem plurimis figuris ligno inculptis ornatam esse: quod quidem de duabus prioribus ejus partibus verissimum est; nam singulis earum canticis propria praeposita est figura: in tertia vero parte, sive *Paraiso*, una tantum figura occurrit in principio. Character tam textus, quam Commentariorum Romanus est, satisque elegans & nitidus; major ille, hic minor.

MCCCC LXXXVIII.

I.

FRANCISCI PHILELFI eqtis aurati: laureatiq; poetae & oratoris: ac philosophi clarissimi orones: & nonnulla alia opa: in quibus omne bene dicendi genus: oesq; artis rhetorice partes: ac divinae philosophiae: & theologorum sententiae comperiuntur.

Ad calcem:

Impressum Brixiae per Jacobum Britan

ni-

nicum die .xviii. Junii . M. cccc.lxxxviii.

Registrum orationum Francisci philelfi & aliorum operum
in hoc volumine contemptorū (sic)

abcdefghijklmnopqrstuxyz

omnes sunt quaterni

Infra insigne typogr.

(in 4° .)

Adducto titulo sublicitur elenchus operum omnium in vol. contentorum, quae, si bene numeravimus, sunt num. xxviii. & in vii. classes distribuuntur: quarum prima complectitur v. Orationes funebres; secunda vii. Orationes nuptiales; tertia viii. Orationes diversas; quarta *Consolationem*; quinta *Rhetoricam*; sexta utraque *Apophthegmata Plutarchi* a Philelfo latine facta; septima, opuscula miscellanea quatuor, quorum tertium, quod continet instructionem *bene vivendi*, Italica lingua scriptum est. Initio autem voluminis habetur Auctoris Epistola ad Ludovicum Mariam Sphortiam Barhi Ducem, data Mediol. vi. Kal. Junias 1481. Editio est caract. rotundo, cum signaturis tantum; & exst. in Biblioth. SS. D. N. Pii PP. VI., in Collect. Abb. de Rossi, & apud Can. Devoti (1).

II.

„ Tractatus de modo bene moriendi: cum multis orationibus.
„ *Ad calcem*: Explicit tractatus de modo bene moriendi completus
„ per d. Jo. de Brucella. Impressum Brixiae per Angelum Britani-
„ cum de Pallazolo. M. CCCC. LXXXVIII. die XXVI. Octobris.
„ Char. Goth. 8°. Aug. v.

Denisius, p. 252.

III.

„ PLVTARCHI Vitae cum Parallelis & aliis, in Latinum conver-
„ sae a Guarino Veronense. fol. Brixiae 1488.

IV.

„ Eiusdem Opuscula quaedam, Almano Ranucino interprete. 4°.
„ Brixiae 1488.

V.

„ POLYBII Historia, Nicolao Perouto interprete. fol. Brixiae 1488.

Ex fide Orlandii priorem editionem citat Maettarius, tom. I. pag. 504.; alias duas vero ex fide ejusdem & Beughemij, ex quo forsitan in suum opus eas translit Orlandius.

MCCCCLXXXIX.

(1) Non est omittendum in subscriptione quod veteres editiones detegendi studiosi cum hujus exempli loco *contemptorū* legi *consensorū*; alterius editionis argumentum forsitan iactabunt.

I.

„ Le Epistole di OVIDIO Volgarizzate in rima da Domenico da
 „ Monticello Toscano . Brescia 1489. 4°. *Rarissima edizione .*

Ex catalogo Biblioth. Illustriss. Archiatri Nat. Saliceti, pag. 215., post cujus obitum, exemplum, quod in ea exstabat, cum plurimis aliis selectissimis libris in Angliam navigavit . Editio deest apud Argelatum & Paitonum . Vid. ad an. 1491.

II.

„ AESOPI Fabulæ cum suis moralizationibus . *Ad calcem* : Im-
 „ pressum Brixie per Boninum de Boninis de ragusia Anno salutis
 „ Domini . M. CCCC. LXXXIX. XII. Kal. Septembris . *Char. goth. 4. Cas.*

Denissus, pag. 259.

MCCCCXC.

I.

Illustrissimi philosophi & theologi : domini ALBERTI MAGNI cōpē
 diosū : insigne : ac putile opus Philosophie naturalis feliciter icipit .

In fine :

Illustrissimi philosophi & theologi : domini Alberti magni cōpē
 diosum : insigne : putile opus Philosophiæ naturalis : felicit . Ex
 plicit : Brixie Impræssum (sic) p Præsbyterum Baptitã de Farsengo : An
 no Domini . M. cccc. Lxxxx. Die vero Decimo mēsis Septēbris .

(in 4°.)

Volumini praepositus est Index capitulorum V. librorum, ex quibus opus constat ; qui index tres occupat paginas, seu duo foliola (quorum primum rectum vacat) nullis alphabeti literis signata ; quae idcirco aeque postponi potuissent . Subscriptio allata occurrit ultimo folio recto, & infra eam habetur insigne typographi . Hoc eodem folio verso, inadvertentia impressoris, in exemplo Casanatensi, repetita fuit integra pagina quinti libri, quae est nona quaternionis bb. & continet finem capit. XXI., quod quomodo accidere potuerit, non facile dixerim . Ad calcem Philosophiae Alberti subjuncta sunt excerpta duo ex opere Aegidii Romani de Regimine Principum, quorum primum est *de duodecim passionibus animae*, alterum, *de intellectiva* . Editio est caractere Romano haud quaquam rudi, sed parvo potius, & cum signaturis tantum .

II.

Reverendissimi patris : & Dñi sancti BO
 NAVENTVRE septimi generalis minoꝝ cardi
 nalis & episcopi ; catholiciq; Doctoris Pa

ri-

rifiensis Theologi . sup primo sniary opus
seraphicū feliciter incipit .

BRIXIE

In fine :

Reverendissimi patris et dñi sancti Bonaventurae septimi generalis
minoy Cardinalis et epi catholici doctoris parisiensis theologi .
Super primo sniaruz opus seraphicuz explicit . Accuratissime corre-
ctuz atqz emēdatuz . Maximaqz diligentia ac studio . Brixie per
presbyterū Baptistam de fargengo Feliciter . Impressum . Anno Domini .
M. cccc. lxxxx. die vero vigesimo mensis Octobr.

(in 4° .)

Supra ejusmodi subscriptionem habetur registrum signaturarum, his literis con-
stans : a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z & , cum hac declaratione : *Omnes
sunt quaterni præter q. et & ; qui sunt quinterni* : Initio vero volum. habetur index
titulorum quaestionum, cui præponitur hic titulus : „ Incipiunt tituli quoniam seraphi-
ci doctoris Sancti Bonaventurae super primum Sniarum „ : qui index est foliorum 8.
quorum primum & postremum omnino vacant. Haec priora 8. folia haud signata
sunt, & signaturae incipiunt à primo operis folio . Editio est caractere Gothico &
parvo, satis tamen nitido, duabus columnis, sine num. & cust. Est Ananiae apud
Fratres Praedicatores .

III.

„ S. EPHEM. Sermones, ab Ambrosio Montacho Camaldulensi trans-
„ lati .

In fine :

„ Impressum Brixie per presbyterum Baptistam Fargengo (*sic*) Anno
„ dñi MCCCCLXXX. die XV. mensis November (*sic*) . in 4° .

Hujus editionis notitiam acceptam refero cl. Sal. M. de Blasis, qui eam recen-
set inter editiones Saeculi XV. in Bibliotheca S. M. de Scala urbis Panormi ex-
stantes, tom 20. *degli Opuscoli di Autori Siciliani*, pag. 377. ; ubi & notat, eam
ejusque typographum desiderari apud Orlandium, (1) : Editio porro desideratur,
non apud Orlandium modo, sed & apud Maettarium, uterque tanten typogra-
phum memorat sub anno 1497. Vid. ad hunc ann.

IV.

„ Consilia RAPHAELIS de RAIMUNDIS de Cumis, & RAPHAELIS
„ EVLGOSSI de Placentia : impressa Brixie per Jacobum Britan-
„ nicum, qui non modo maximam curam adhibet, ut opera, quae
„ ex ejus officina prodeunt, valde (*sic*) sint impressa, sed & optime
„ correcta . Anno Domini M. CCCC. XC. die XIII. Augusti . fol.

V.

(1) Orlandius pag. 162. editionem Brixianam hujus anni operum S. Epheem Syri refert; sed eam
adscribit Jacobo Britannico, in quo verisimiliter errat. Idem scribit Maettarius, pag. 518.

BALDI Consiliorum partes quatuor : majori fol. Brixiae 1490.

Prima editio nititur testimonio Maettarii, qui eam recenset pag. 523. inter eas editiones, quas post primam suorum Annalium impressionem videre sibi contigit. Et certe accurata singularum subscriptionis particularum expositio, Lectori fidem facere potest, librum ab Annalium Scriptore tractatum fuisse. Eam quoque memorat Orlandius, sed suo more, h. e., presso admodum stilo.

Alteram editionem citat idem Annalista, pag. 527. ex fide Gesneri & Loescheri, quorum hic librum excusum fuisse ait, *per Boninum de Boninis Brixiae 1490.*

VI.

„ BARTHOLOMAEI CEPOLLÆ Consilia Criminalia : *Prait Index*
 „ *concinatus ab ejus filiis Michaelē & Leonardo ICris. Ad calcem* : Fe-
 „ liciter & accurato studio Bonini de Boninis de Ragusia suisque
 „ maximis sumptibus Brixie impressa . Anno salutis nostrae 1490. XII.
 „ Kalendas Aprilis . *Foll. 96. f. mag. Dresd. II. p. 130.*

Denisius, pag. 285.

MCCCCXCI.

I.

„ JUVENALIS Satyrae fol. Brixiae 1491.

Ex Prospero Marchandio, catalogum sive *Bibliothec. Marchian.* laudante, ejusmodi editionem citat Maettarius, pag. 785., quae quidem si exstat, Brixienfis praela jam tertio in hoc Poeta excudendo desudarint, oportet.

II.

„ JACOBI DE VARAGINE Archiepisc. Januensis Sermones de
 „ tempore .

In fine .

„ Castigatissime quidem ac maxima diligentia per Angelum & Jaco-
 „ bum fratres de Britannicis Brixiae impressi sunt . X. Kalendas aprilis
 „ M. CCCC. XCI. *in 4°.* caractere semigothico sed claro .

Haec Mittarellius, pag. 470. suae Appendicis ad Codd. MSS. Biblioth. S. Michaelis Venetiarum prope Murianum .

III.

„ STATUTA COMMUNITATIS BERGOMI : *Ad calcem* : Ad lau-
 „ dem omnipotentis Dei — Brixie per Angelum & Jacobum fratres
 „ de britannicis : omni cura ac diligentia impressa sunt . Anno Do-
 „ mi.

„ mini nostri Jesu Christi . 1491. XV. Kal. Januarii . *Char. lat. elegans. Brixie*
 „ *f. Am. Caes.*

Denisius , pag. 315. Vid. Biblioth. Pinell. , tom. 1. pag. 193.

IV.

„ BALDI de PERVSIO tertia pars Consiliorum . *Ad calcem* : Im-
 „ pressa ingenio ac solerti cura Bonini de Boninis de Ragusio dal-
 „ mate . Pridie Idus Februarii . Anno salutifere incarnationis .
 „ MCCCCXXXI. *Ch. Goth. f. Caes.*

Denisius , pag. 302.

V.

„ ANGELI (de Ubaldis) de Perusio Repetitio l. si vacantia C. de
 „ bonis vacant . *Ad calcem* : Elegantissimas has repetitiones (*igitur*
 „ *plures*) impressit Boninus de Boninis de Ragusia Brixie anno do-
 „ mini . M. CCCC. LXXXI. die XI. Martii . *Char. Goth. col. 2. fol.*
 „ 20. maj. Nov.

Denisius , pag. 703.

VI.

„ Epistole de OVIDIO in rima . (*in fine*) : Finiscono le Epistole
 „ de Ovidio in rima . Impresse per D. pre Baptista de Farsengo
 „ nela cita de Bressa del anno M. cccclxxxix. Die v. de Novem-
 „ brio . *in 4.º*

„ *Incomincia el libro (così al secondo foglio) (verba sunt Paitoni , tom. 111.*
 „ *pag. 70.) dele Epistole di Ovidio in rima vulgarizzate per messere Dominico de*
 „ *Monticelli thoscano : Et prima comincia il prologo : & inde segue la Epistola la*
 „ *qual Penelope figliuola del Re Icharo manda ad Ulisse figliuolo de Laerto suo ma-*
 „ *rito . Il Prologo consiste in cinque Stanze , ovvero ottave rime , nelle quali è*
 „ *anche tutta la traduzione , e così ad ogni Epistola precede il suo Prologo .*
 „ *Sta nella Zeniana .*

VII.

„ BALDI de PERVSIO quinta pars Consiliorum . *Ad calcem* : di-
 „ ligenti castigatione emendata cum ipso originali collatione habi-
 „ ta per D. presbyterum Baptistam de Farsengo . Brixie Impressa
 „ die XVII. mensis Decembris . MCCCCLXXXI. *Pars 1. 2. 4. nota*
 „ *Maestario . Char. Goth. f. Caes.*

Denisius , pag. 302. Vide sub anno super. num. V.

I.

„ CHRISTOPHORI BARZIZII Grammaticarum institutionum edi-
 „ tio prima : impressa Brixiae per Bernardinum Papiensem & Cæ-
 „ farem Parmensem , III. Nonas Martias . M. CCCC. LXXXII. quo
 „ die & Brixiani Palatii fundamenta sunt posita . 4°. Brixiae 1492.

Editionem hanc ad manus habebat Em. Quirinus cum partem alteram sui operis de Brixiana Literatura elucubrabat , ut patet ex iis , quae de eadem scribit pag. 75. ejusdem secundae partis , ubi & typographi integram subscriptionem refert , fideliter hic a nobis exscriptam . Subdit deinde Em. Scriptor nuncupatoriam Auctoris Epistolam ad Ludovicum Martinengum , Brixianum Patritium , in qua , eodem annotante , *humilitatem materiae excusans , eam tamen esse affirmat , sine qua ad altiore[m] quamlibet disciplinam aspirare non liceat* . Ante Quirinum editionem in suis Annalibus retulerat Maettarius , tom. I. pag. 549. , & quidem iisdem verbis ac Quirinus , atque inter editiones , post primum suorum Annalium impressionem , a se visas . Apud Orlandium vero desideratur non editio modo , sed & Auctoris nomen ; qui confundi non debet cum Christophoro Barzizio Bergomate , in Gymn. Patavino Medicinae Professore ; hic enim Barzizius Brixianus fuit .

II.

„ Summa JO. AN. (i. e. Johannis Andreae) de Sponsalibus , &
 „ matrimoniis : impressa per Bernardinum de Misintis de Pavia , & Cæ-
 „ farem Parmensem socios ; anno 1492. die 20. Aprilis . 4°. Brixiae
 „ 1492.

Et hanc editionem recenset Maettarius inter editiones a se visas post primam suorum Annalium editionem , pag. 547. Desideratur vero aequae ac praecedens apud Orlandium . Vid. numerum V. hujus anni .

III.

„ CHRISTOPHORI BARZIZII de fine Oratoris pro Ciceronis
 „ & Quintiliani assertione ad Heliam Capreolum libellus . Brixiae ,
 „ per presbyt. Baptistam de Farfengo 1492.

De hac editione , seu opere potius , ejusque Auctore fusissime agit Quirinus in opere ante laudato de Brixiana Literatura , par. 2. pag. 81. seqq. , ubi praeter operis Prooemium , ejusque conclusionem ad Heliam Capreolum , excerptum bene longum ex eodem recitat , (in quo Auctor *de fine Oratoris* agit) & Bartholomaei Capreoli , Heliae filii Epigramma , in quo , exposito controversiae statu , sic Barzizium alloquitur :

Corrigis hoc pietatis honos , & pacis alumne
 Barzizi , excellens arbiter eloquii .
 Doctorum lites rabiosaque jurgia tollis
 Et certum finem materiamque doces .

Non

Non tantum studiosa cohors, sed foedere juncti
Tullius & Fabius te quoque Rhetor amant.
Editio deest in Maettario & Orlandio.

BRIXIA

IV.

„ R. IMMANVELIS, filii Salomonis, Mecabberod, sive poeticae
„ compositiones, *Hebraica*. Sub finem hæc leguntur: *Et absolutum*
„ *fuit omne artificium libri hujus dicti mechabberod Imanuel per manum*
„ *minimi typographorum Gersonis typographi filii sapientis Rabbi Mo-*
„ *sis Fuit autem complementum ejus hic Brixia hodie feria II.*
„ *hebdomade die XXVI. mensis Marchesvan anno MMMMMCCLII. ab*
„ *orbe condito Christi MXDII. in 4°.*

Librum hunc ejusque editionem agnovere cl. Bibliographi cum Latini, tum Hebraici, Chevillerius nempe, a Maettario laudatus, pag. 543. Orlandius in suis Originibus, pag. 165., Bartoloccius, Wolfius, Biscionius, & novissime Jo. Bernardus de Rossi in egregio opere de *Hebraicae typographiae origine*, pag. 49., ubi de eodem & praesenti Brixiana editione accurate simul & sine Lectoris fastidio agit; quem idcirco adire poterit L. qui de utroque plenius intelligere voluerit. Nos ex ipso annotabimus, editionem existisse olim apud Bartoloccium, quae idcirco nunc temporis exstet oportet in Bibliotheca S. Pudentianae, Romae, in quam illati fuere ejus libri post ejusdem obitum. Alia duo exempla memorat cl. vir, suum nempe, alterumque Biblioth. Mediceo-Laurentianae.

V.

PSEVSTIS, pastor paganus, & ALETHIA, pastrix christiana, de religione litigantes; & iudice PHRONESI victoriam referente Alethia. *Opusculum anonymum hexametro carmine conscriptum.*

In calce:

Laus. Deo. Finis.

Impressum Brixiae: per Bernardinū de misintis de
Pap. & Cæsare Parmensem: socios. 1492. die. 13. Maii.

(in 4°.)

Nullus opusculo praefigitur titulus, sed statim in summa pagina prima incipit hisce carminibus:

Ethiopum terras iam fervida torruit estas.
In cancro solis dum volvitur aureus axis.
Compueratque suas tilie sub amoena capellas.
Natus ab Athenis pastor cognomine PSEVSTIS.
Pellis panthere cui corpus textit utrinque.
Dicolor & rigidas perflavit fistula buccas.
Emittebat sonitum per mille foramina vocum.

Ac

BRIXIA

At fontem iuxta pascebat oves ALETHIA.
Virgo decora nimis David de femine regis.
&c. &c.

Haecque carmina cum aliis 27., quae sequuntur, causam litis, & conditiones in quas utraque pars convenerat, exponunt.

Post haec sequuntur 39. confabulationes ex pluribus vel paucioribus carminibus constantes, quarum singulis praeponitur hic titulus:

Pseustis loquitur. Alethia respondet.

Constat ex 12. paginis, quorum pars maxima lineas continet 33. Signatur usque ad 4 111., sine numeris & custodibus. Exst. in Biblioth. Em. Card. Valentii Gonzagae.

MCCCCXCIII.

I.

„ JOANNIS BRITANNICI Grammaticæ Regulæ. Brixiae apud Angelum, & Jacobum Britannicos, 1493. in 4°.

Has regulas ab Auctore conscriptas fuisse ad suorum filiorum, Darii, Hippolyti, & Pomponii institutionem, easque subinde ab Angelo & Jacobo Britannicis fratribus Brixiae hoc anno impressas fuisse, testis est Card. Quirinus de *Brixiana Literat.* p. 2. pag. 10. Praemittit eidem Jo. Britannicus Epist. ad Marcum Civilem, in qua dolet, *quorundam hominum invidia, & iniquitate famam suam ita pessum dari, ut vel Commentaria a se edita in Persium, & in Achilleida Statii, plagii nomine traducantur.* Maximam (bonam certe) partem ejusmodi Epistolae recitat laud. Quirinus; & quasi ea non sufficeret ad Lectoris eruditionem, & apostrophem Auctoris ad Lectorem, ad calcem operis subjunctam, exhibere voluit.

II.

Phia . d. ALBERTI M.

In fine:

Brixiae Impressum (sic) p D. Præsbyterū (sic) Baptistā de Farsengo: Anno domini . M. cccclxxxii. Die . xiii. mensis . Junii .

(in 4° .)

Haec penultimo folio verso, infra quae incipit *tabula hujus operis*, quae reliquum ejusdem folii versi, & totum ultimum occupat. Primum folium versum exhibet figuram, seu potius varias figuras symbolicas, rectangulo circumscriptas, quarum praecipua, quae medium locum tenet, naturam repraesentat, caeli ambitu inclusam; extra quem alia habentur minora symbola, quae, ni fallor, ad Sapientis dictum: *Omnia in mensura, & numero, & pondere disposuisti*, referuntur. In hujus figurae perimetro sententiae quaedam inscriptae sunt: & in ejus fastigio legitur praemissus titulus: *Philosophia D. Alberti M.* Praeter hanc praecipuam generalemque figuram, aliae tres in operis corpore occurrunt, de quibus in praesentia nil opus est dicere.

Nova haec Philosophiae B. Alberti editio, a Farsengo adornata, antiquiore anni 1490. ratione typographici artificii sine dubio praestat; ornatior siquidem est, una-

unaque simplicior: haec enim, uti diximus, quatuor figuras continet; illa, **BRIXIA** duas tantum: haec capitalibus florentibus literis ornata est, quibus illa caret: haec una tantum signaturarum serie signatur, quae pertinent usque ad *f v.* (praecedentes scapi, omnes quaterniones sunt); in illa liber de *anima* novis signaturis, geminatis literis constantibus, notatur: hujus recentioris plagulae sunt 50.; illius; 52. Characteres (qui Romani sunt) figura & magnitudine nil differre videntur: hujus tamen character omnino nitidior, minusque crassus est. Utraque numeris, custodibus & registro caret. Exst. in Casanat. &c.

MCCCCXCIV.

I.

„ BIBLIA HEBRAICA cum punctis, in quarto. Brixiae anno CCLIV.
„ Christi MXDIV. per Gersonem Soncinatem.

Exstat haec editio Parmae penes cl. virum Bernardum de Rossi, qui eam fuse accurateque, sicuti caetera omnia, describit in suo *de Hebraica typographiae origine ac primitiis* opere, pag. 50. & seq.; quem idcirco consulere poterit L., qui de ea plene intelligere voluerit. Nobis satis erit monere editionem referri a Longio, Maettario, Orlandio ac Wolfio; qui tamen, uti observat idem de Rossi, non recte eam dicunt in 8., cum sit in 4.

II.

„ PENTATEUCHVS Hebraice cum quinque sacris voluminibus
„ Cantici Canticorum, Ecclesiastis, Threnorum, Ruth, Esther,
„ & cum Prophetis lectionibus. in 8°. Brixiae anno CCLIV. Christi
„ MXDIV. per Gersonem Soncinatem.

Describitur ab eodem de Rossi, pag. 52.; ubi ex clariss. Kennicottio refert, ejus exemplum reperiri in Bibliotheca Margravii Baden-Durlac.

III.

„ PSALTERIVM Hebraicum cum punctis. in 24. Brixiae anno
„ CCLIV., Christi MXDIV. per Gersonem Soncinatem.

Exstat haec editio Florentiae in Bibliotheca Mediceo-Laurentiana; & describitur ab eodem de Rossi, pag. 53.

IV.

Summa aurea de
virtutibus
& viciis.

Auctore GVLIELMO PARALDO Ord. Praedic. Partes duae.

Ad calcem prima:

Explicit summa de virtutibus edita a

fra-

EDITIONES ITALICAE

fratre . Gulielmo . Paraldo de ordine fratrum predicatorum .

Ad calcem secunda :

Ad Laudem ⁊ honorem domini nostri ie su christi . nec nō matris eius virginis Marie : Hoc preclarum opus Summe virtutū ⁊ vitioꝝ : l̄ris aureis merito scribédū . Imp̄ mi fecerūt his pulcherrimis litteraꝝ characteribus Angelus ⁊ Iacobus de Britannicis de pallazolo : fratres . In alma civitate . Brixie . die . 24 . Decembris . 1494 . In quo quidē opere q̄ta sit adhibita diligētia . Lector facillime dignoscet .

a b c d e f g h i k l m n
o p q r s t u x y z ⁊ ⁊ ꝝ
A B C D E F G H I
K L M N O P Q R
S T V .

omnes sunt quaterni excepto D qui ē sexternus .

(in 4° .)

Adest et alius sexternus , signatus litera minori a , alia ab ea , quae in allato registro primo loco occurrit , qui tabulam totius operis , in duas partes distinctam complectitur : quarum prima ordine literarum digesta , demonstrat materias de quibus in utraque parte tractatur ; altera indicat singula capitula partium primae , eodem ordine quo in ipso opere habentur ; praetermissis capitulis partis secundae . Primo folio recto hujus tabulae legitur allatus titulus , *Summa aurea* , &c .

Character semigothicus est & minutus valde , nitidissimus tamen ; meritoque a typographis , *pulcherrimus* appellatus ; columnae binae , sine numeris & custodibus . In fronte primae columnae operis haec legitur inscriptio , caractere rubro :

Reverendissimi ac Eximī sacre theologie doctoris fr̄is . Gulielmi paraldi Ep̄i Lugduniensis (sic) . ex sacro ordine predicatorum . In Summā suā de virtutibus ⁊ vitiiis . Prologus . Feliciter Incipit ⁊c .

Exst. in Casanat. &c.

MCCCXCV.

I.

„ G. CRISPI SALLVSTII Coniuratio Catilinæ cum Comment.
 „ Laur. Vallenfis. Bellum Iugurthinum cum Comment. Iohannis
 „ Chrysofomi Soldi Brixiani. &c. Opera & diligentia Bernardini
 „ Misintæ, Ticinensis, impensa Vero Angeli & Iacobi Britannico-
 „ rum fratrum, impressa Brixia idibus Ianuarii M. CCCC. LXXXV.
 „ accuratissime, per Pomponium Lætum, & Iohannem Brittanni-
 „ cum revisa. *in fol.*

Desideratur hæc editio in Originibus Orlandii, in Annalibus Maettarii, & in Bibliographia Deburii. Exstat vero ejus exemplum in Bibliotheca Corsiniana, aliudque in Bibliotheca S. Michaelis Venetiarum prope Murianum: & describitur a Mittarellio in Append. ad Codd. MSS. ejusdem Bibliothecæ, col. 419. seq., ubi binas recitat Epistolas Jo. Chrysofomi Soldi ad Bartholomæum fratrem suum: post quas in codice sequi ait brevem Sallustii vitam, tum Soldi Commentaria, ac postremo Orationes omnes ante recensitas (1). Utraque ex laudatis Epistolis data est multo ante editionem codicis, sive anno 1470.

II.

„ ALEXANDRI APHRODISEI enarratio de anima interprete Hiero-
 „ nymo Donato patritio Veneto: impress. solerti Bernardini de Misin-
 „ tis de Papia opera. MCCCCLXXXV. Idib. Septembr. 4. Brixia
 „ 1495.

Hanc editionem sub titulo, quo hic a nobis enuntiatur, refert Maettarius in prima suorum Annalium editione. In secunda autem, pag. 594. eam recenset inter editiones a se visas, hoc titulo: *Hieronymi Donati in Interpretationem Alexandri Aphrodisei: Solerti Bernardini de Misintis, &c.* ut in primo titulo. Eam quoque sub primo titulo memorat Orlandius in utraque sui operis parte: qui tamen fortasse de ea intellexit, ex prima Annalium Maettarii editione. Exst. in Angelica.

III.

Opuscula sancti BONAVENTURE ordi-
 nis minorum de observantia
 Cardinalis & docto-
 ris eximii.
 Aureis notis digna. (*sic*) Im-
 primi nuperrime in lu-
 cem edita.

In calce:

Impressi hoc opus mira arte solertiq;

Tom. I.

y

cu.

(1) Quas apud iptum videtis.

EDITIONES ITALICAE

cura p Bernardinuz de misinatis : sumptib⁹
 Angeli britannici de Pallazolo civis Bri
 xie . in alma civitate Brixie . die . XVII. Decē
 bris . M. cccclxxxv. Ad laudē omnipo
 tentis Dei : 2 genitricis Marie .

(in 4° . min.)

Quinque praecedunt folia, quorum primo recto, allatus titulus : *Opuscula, &c.*, eo
 dem verso, index opusculorum, quae sunt numero XXIII., sequentibus tribus habe
 tur tabula capitalorum singulorum opusculorum; quintum penitus vacat. In in
 feriori parte ultimae pag. versa occurrit insigne typographi. Editio est charact.
 Gothico parvo & nitido, duabus columnis, cum duplii signaturarum serie:
 prior literis simplicibus expressa pertinet usque ad *q ii*; altera literis geminatis;
 & definit in *gg. 1111*. sine nam. custod. & registro. Exstat. in Casanat., & Mediol.
 in Biblioth. E. B. C. Val. Gonzagae.

IV.

PHILOTHEI monachi : De vita & moribus Divi
 Bernardi abbatis Clarevallis : cōgregationis Cister
 ciensis : ex ordine Beatissimi patris Benedicti : Car
 men encomiasticon .

In calce :

Edita Brixiae . iii. idus febru. M. cccclxxxiiii.

V.

Opuscula Divi BERNAR
 DI Abbatis Cla
 revallensis .

In calce :

Castigata sunt hec opera Divi Bernardi Abbatis Clarevallensis p ve
 nerabilē Monachū dñm P.(1) de Brixia . Impressaq; p Angelum ⁊ Ja
 cobū de Britānicis fratres in alma Civitate Brixie ad laudē omnipo
 tentis dei nec nō ⁊ matris ejus virginis marie . Quinetiā ⁊ Divi Ber
 nardi . die . xvij. Martii . M. cccclxxxiiiij.

(in 8° .)

Philothei Carmen praepositum est S. Bernardi Opusculis, quae sequenti nu
 mero indicantur, & cum quibus, Prolegomeni initar, unum integrum abso
 lutumque volumen efficit: quod liquet tum ex primo praecipuoque voluminis
 lemmate: *Opuscula Divi Bernardi, &c.* quod legitur primo folio recto (quod ad
 ipsum Carmen pertinet), tum ex tabula ipsorum Opusculorum, quae incipit fo
 lio verso (2) ipsius Carminis; & sequenti recto terminatur. Character Carmi
 nis rotundus est & nitidus: opusculorum vero Gothicus & valde minutus,
 niti-

(1) Philotheum.

(2) Folia seu plagulae Carminis sunt .XVI.

nitidissimus tamen. Tam Carmini, quam Opusculis propriae appositae sunt signaturae (1). Opuscula, quae continet editio, sunt numero XXXIX., & in his habentur etiam *Libri de Consideratione ad Eugenium PP.*, & Epistola ad Raymundum Castri Ambrosii dominum, *de Gubernatione familiae*. Ultimo folio recto, in quo occurrit subscriptio, *Castigata sunt haec opera, &c.* legitur Epistola ipsius editoris ad L., in qua de studio a se adhibito in colligendis & castigandis ipsis Opusculis disserit. Nota anni 1494. subjecta Carmini encomiastico, ostendit ipsum ab auctore editum fuisse eo anno; & fortasse etiam impressum; etsi res difficultate non careat. Editio exstat apud Canon. Devoti, & in Casanatensi, ubi & alia habetur editio, hac Brixiana, ut videtur, locupletior, Venetiis adornata eodem anno 1495. 17. Octobris.

VI.

LANDULFVS CARTVSIENSIS in meditationes vite christi & super evangeliiis totius anni. Opus divinum.

Ad operis calcem:

Explicit venerabilis religiosi Landulfi almi ordinis cartusiensis viri doctissimi evangelistarum & evangelii totius anni interpretatio & expositio ac super ipsis meditatio. Impressa Brixie per Magistrum Angelum & Iacobum de Britannicis anno domini M. cccclxxxv. die . xxx. octobris. (in 4°.)

Opus in partes duas tributum est, & ad utriusque calcem adjectae sunt Rubricae capitulorum earundem. Primo folio recto legitur allata inscriptio: eodem verso habetur longum Auctoris praeloquium, quod incipit: *Messis quidem multa, operarii autem pauci. Propterea zelus Domini comedit me, &c.* Editio est character Gothicus, parvo, sed nitido, duabus columnis, & cum signaturis tantum. Exstat in Corfin. & apud Canon. Devoti.

VII.

„ GREGORII BRITANNICI O. Praed. Sermones funebres vulgari-
 „ riter literaliterque pronunciandi. Item Sermones nuptiales pul-
 „ cherrimi. *Ad calcem trium tabularum quae subjiciuntur duabus Epi-*
 „ *stolis, quae praecedunt, legitur: Hoc praclarum opus imprimi cu-*
 „ *rarunt Angelus & Iacobus de Britannicis de Palazzolo, anno D.*
 „ *1495. in civitate Brixiae. in 8°.*

3 2

Edi-

(1) Defunt tamen numeri, custodes, et registrum. In opusculis duplex habetur signaturarum series: prima pertinet usque ad 1111, altera desinit in P V.

BRIXIÆ Editionem hanc accurate describit cl. Mazzuchellius in opere *degli Scrittori d'Italia*, vol. II. p. IV. pag. 2111., ubi enumeratis singulis, quae sermones praecedunt, subdit: „ dietro a tuttociò viene il seguente titolo: *Excellentissimorum „ virorum sermones ornatissimi funebres in vulgus per plures: perpanti vero sed „ luculenti in doctos: nuptiales autem aliquot rerum peculiare, in lucem editi „ cura diligentiaque F. Gregorii Britannici, almi Ord. Praedicatorum Professoris, quorum nonnullos ex propria, nonnullos ex aliena prompsit officina.* In questa Raccolta, che non ha numeri alle pagine, ha il nostro Gregorio XIV. Sermoni „ Funerali, e IX. Nuziali. Altre edizioni, &c.

VIII:

„ **DOMINICIS (de) DOMINICI** Episcopi Brixienſis Tractatus
 „ de Reformationibus Romanæ Curiaë, per aduſamenta ſive conſi-
 „ derationes, cum allegationibus, ad Sſ. D. Pium Papam II. *Bri-*
 „ *xia per Presbyterum Baptistam Farſengum, 1495. in 4°.*
 „ ; Libellus cum ſit rariffimus, eos latuit, qui ſcripta ejuſmodi de
 „ reformatione Romanæ curiaë venati ſunt „.

Ex Catal. Biblioth. Pinellianae, tom. I. p. 183. Confer. Deniſium, p. 390., ubi nonnulla inuenies ad Bibliographiam ſpectantia, quae cl. Auſtor Cat. Pinell. Morellius breuitatis gratia omiſit.

IX.

„ **ALOYSII PASSERINI** Brixiani jureconſulti hiſtoria lepida de qui-
 „ buſdam ebriis mercatoribus — *cum praſatiuncula quadam qua ſe ab*
 „ *hujusmodi ſcribendis rebus apud cenſorem ſuum Achillem Voliam juriſ-*
 „ *conſultum & patricium Bononiensem excuſat. Ad calcem.* Lepidiſſimam
 „ hanc hiſtoriam Presbyter Baptiſta Farſengus Brixianus artis impres-
 „ ſoriae ſolertiſſimus artifex quam emendatiſſime faciendam curavit.
 „ Brixiae. MCCCXCV. die XX. Februarii 4.

Deniſius, p. 395. ex Biblioth. Caefarea.

X.

„ **PETRI PAVLI VERGERII** Juſtinopolitani de ingenuis moribus
 „ ac liberalibus diſciplinis Liber ad Vbertinum Carrarienſem. *Ac-*
 „ *cedunt S. Baſilii Caefar. Cappad. Ep. de liberalibus ſtudiis liber &*
 „ *Plutarchi Cheron. Tractatus de Liberis educandis cum Praef. Gua-*
 „ *rini Veron. Ad calcem: Brixiae quam accuratiſſime emendatiſſime-*
 „ *que impreſſum per Venerabilem dominum presbyterum Baptistam*
 „ *Farſengum artis impreſſoriae ſolertiſſimum. Impenſa Franciſci*
 „ *Laurini civis Brixiae. Anno a Natali Chriſtiano. M. CCCC. XCV.*
 „ *die. IIII. Aprilis. Char. lat.*

Idem, p. 1399. ex ead. Biblioth.

XI.

„ FIOR DI VIRTU. Brescia per Filippo de Misinta 1495. in 4°.
Ex indice MS. selectiss. Biblioth. Excell. Ball. C. Val. Gonzagae, ad hunc annum.

MCCCCXCVI.

I.

C. PLINIUS SECVNDVS De Natura
li Hystoria diligentissi
me Castigatus.

In calce :

Caii Plinii Secundi de naturali hystoria opus feliciter absolutum
est : & diligentissime castigatum :
Impressum Brixiae opera & impensa Angeli & Jacobi de (*sic*) Bri-
tannicorum fratrum : Magnifico Equite
Hieronymo Donato urbis pretore : Regnante Serenissimo principe Ve-
netiarum Augustino Barbadico :
Anno Nativitatis Domini M. cccclxxxvi. die xx. Aprilis . FINIS.
(*in fol. magno .*)

Allatus titulus , *C. Plinius* , &c. caractere Gothico grandiori excusus legitur pri-
mo folio recto. Eodem verso occurrit brevis Plinii vita auctoris anonymi, quae
aliquanto plus quam IX. lineas occupat, in qua Plinius Veronae, patre *Celere*, ma-
tre *Marcella* natus dicitur. Quae sequuntur duo (1), tres diversorum scriptorum
Epistolas continent, in quibus id potissimum agitur, ut Plinius patria Veronen-
sis fuisse demonstretur. Ex his prima, est *Jo. Britannici* impressorum fratris ad Lu-
cam Tertium; II. *Alexandri Benedicti* Physici Veronensis ad Matthaeum Rufum,
Eccl. S. Thomae civit. Veronae Praelatum; III. (quae est longa dissertatio apo-
loget.) est ipsius *Rufi* ad Iustum J. C. & Equitem Veron., quae totas tres am-
plissimas paginas implet, & in qua auctor data opera Plinium, non Novocomen-
sem, (sicuti ab impressoribus inscriptus fuerat) sed Veronensem fuisse demon-
strare instituit. Hae vero tres Epistolae cum Vita Plinii, quae antecedit, omnino
pugnant cum iis, quae sequentibus duobus foliis leguntur, in quorum primo
affertur Svetonii locus ex libro de *Viris illustribus*, in quo Plinius *Novocomen-
sis* diserte dicitur; & eodem verso recitatur Eusebii locus ex ejus Chronico, in
quo itidem Novocomensis appellatur; in altero vero praemittitur Epistola ipsius
Plinii ad T. Vespasianum, in cujus titulo Plinius ipse non Veronensem, sed *No-
vocomensem* se inscribit.

Haec quidem pugna utcumque tolli posse videtur ex verbis Jo. Britannici,
quae leguntur in Epist. ante laudata ad Lucam Tertium, ubi posteaquam in sen-
tentiam Matthaei Rufi de Plinii patria Verona, se concessisse declaravit, eamque
sua conjectura confirmavit, haec de fratribus suis editionis auctoribus subdit :
illud

(1) In exemplo Casanat., quod unum hactenus
mihi videre licuit. Caeterum ejusmodi duo fo-
lia, quae omni signatura carent, consultius to-
ti vol. praeposita fuissent, aut ad calcem rejecta,

ne signaturarum ordo perturbaretur, & prima re-
gistri series penitus corrumperetur. Et ita fortasse
propositum fuisse typographis videntur ostendere
ipsa duo folia non signata, uti diximus.

BRIXIAE Illud autem te scire volumus Angelo & Jacobo Britannicis fratribus nostris molestum accidisse, quod in ipsam Matthaei apologiam, ipso die, immo articulo incidere, quo jam operi fastigium imponebatur; ut cum fere omnes codices titulo Plinii Novocomensis impressi essent, mutato sine cunctatione titulo, quod reliquum fuit, impressum sit. Id enim attentissima cura infatigabilique studio curarunt, ut sexcenti codices Pliniani, quos non tam lucri cupiditate, quam ut linguae Latinae dignitas propagaretur, sumptu suo imprimi fecerunt, ut quam correctissimi haberentur, &c.

In maxima ergo hujus editionis codicum parte Plinius Novocomensis appellatus fuit; adeoque nostrum hoc exemplum unum ex iis sit necesse est, in quo, cum jam operi fastigium imponeretur, sine cunctatione mutatus fuit titulus. Fastigium autem illud, quod, teste Joanne Britannico, operi imponebatur, cum ejus titulus mutatus est, aliud esse non potuit, quam voluminis frons, in qua in maxima codicum parte, Plinius Novocomensis dictus fuerat: qui titulus idcirco initio impressionis operis, albus dimissus fuerit oportet. Subscriptionis folium sequuntur alia duo: quorum primum sistit registrum voluminis, initio facto a folio, in quo occurrit titulus, quod *album* dicitur; alterum omnino vacat.

Foliorum fasciculi, quos exhibet ejusmodi registrum, sunt num. 34. qui omnes quaterni sunt, sexto excepto, signato *f.* qui ternus est, & incipit: *Colligitur Varro*. In facie averfa habetur insigne typographi. Editio magnifica est, optimo caractere Romano, cum signaturis & regillro, uti dictum est; sed sine numeris. Ad calcem cujuslibet folii versu librorum Plinii posita fuit reclamans folii recti sequentis. Paginarum integrarum lineae 56. De hac Pliniana editione, aliaque ad annum 1498. referenda, confer Ant. Jos. a Turre Rezzonici.

II.

BIBLIA cū Concordantiis in
margine: nec nō Hebrai-
corū nominū Inter
pretationibus.

Ad calcem tabulae alphabeticae Historiarum Bibliae, quae praemittitur:

Impressa est hec Biblia solerti diligentia
Angeli & Iacobi Britannicorū ad honorē &
laudem oīpotentis dei: nec nō matris eius vir-
gīs Marie: Anno salutis nre Mccccxxxvi.
die vero xxix. Decembris.

(in 4°.)

Post tabulam Historiarum Bibliae, quae ix. folia, seu plagulas occupat, sequitur folium aliud, in quo de Translatoribus Bibliae, & modo eam intelligendi agitur. Folio xi. incipit Prologus S. Hieronymi; & ad calcem Apocalypsis (quae terminatur folio verso) habetur clausula quaedam, in qua editio ipsa describitur his verbis: *In cujus quidem margine singulorum locorum concordantiae diligenter annotatae sunt: nominum Hebraicorum interpretationes solito more annectuntur; una cum tabula alphabetica singulas Historias totius Bibliae accuratissime recolligente. Correcta insuper ac studiosissime emendata per doctissimum in sacris liti-*

veris Baccalarium Petrum Angelum de Monte Ulmi ordinis minorum Seraphici Franciscii, revisaque per venerabilem Fratrem Gregorium de Britannicis sacri ordinis Praedicatorum de observantia.

• Impressa vero Brixie p Angelū ⁊ Iacobū Britannicos fratres Anno . M. cccc.lxxxvi. Septimo Idus septēbris .

Post quae sequuntur Interpretationes nominum Hebraicorum. Editio est character. Gothico parvo quidem sed nitidissimo, cum signaturis, sed sine numeris & custodibus. Signaturae in quatuor series tributae sunt: quarum prima literis minoribus simplicibus constat; altera literis pariter minoribus, sed geminatis: & una quaeque ex duobus hisce prioribus seriebus integrum alphabetum complectitur. Tertia literis majoribus constat & usque ad Q. v. (reipsa usque ad Q. vi.) pertingit. Quarta quae interpret. nominum Hebraic. signat, notis numericis expressa est & usque ad 5 s. pertinet; praecedentes quatuor scapi quaterni sunt. Paginae Hebraic. nominum tripartitae, aliae omnes bipartitae. Duplex ejus exemplum exstat in Casanat., quorum pulchriores plagulae numeris manuscriptis notatae sunt, fere usque ad volum. finem. Numerus ultimae Apocalypseos plagulae inscriptus, est 511. Initiales praeterea literae librorum hujus exempli auro & coloribus pictae, & in prima pagina prologi S. Hieronymi habetur duplex ejus effigies, altera habitu cardinalitio, altera (ad calcem pag.) eremitico induta.

III.

Dialogus Seraphice ac Dive
CATHARINE de SENIS
cum nōnullis aliis
orationibus .

In fine vol.

Explicit Dialogus. Dive ac Seraphice Catharine de Senis cum certis orationibus per eam factis: accuratissime Impressus ac emendatus. In alma Civitate Brixie per Bernardinum de misintis de Papi die quintodecimo mensis Aprilis. M. cccc.lxxxvi.

(in 8°.)

Duae praecedunt Epistolae: prima Marci Civilis Brixiani (cui debetur editio) ad Paulum Sancheum Aragonen. Ord. Prædic., altera Steph. Carthusiensis, S. Catharinae familiaris, ad Thomam Antonium de Senis Ord. Praedicator. In prima note medium haec de ipso opere scribit Civilis: *Nec quemquam terreat, aut fastidio amoveat infimus & vulgari propior quam Latino dicendi stilus; libuit enim olim spirituali Catharinae patri, quem ipsa vernacula locutione ediderat, in tale dicendi genus transferre: rerum eloquentia illic, non verborum petenda est, &c.* Ex quibus liquet hujus Latinae versionis auctorem fuisse B. Raymundum Capuanum S. Virginis

BRIXIA nis confessarium. Post dialogum, qui in sex tractatus dividitur, sequuntur orationes num. XXII. diversis occasionibus a Sancta compositae. His subjunguntur: 1. Pii secundi in vitam, & Canonizationem B. Catharinae Senensis Epistola; 2. Versus plures ejusdem Pontificis in S. Catharinae laudem; ac postremo, Tabula capsulorum, orationum, & quorundam Versuum contentorum in hoc volumine dialogi S. Catharinae. Editio est cum signaturis tantummodo, Gothico caractere, parvo quidem, sed nitido. Exstat in Casanatensi.

IV.

Venerādi fratris BAPTISTÆ MANTVANI Carmelitæ Theologi: poetæ oratorisq; clarissimi in funere ferrandi regis oratio.

In fine:

Brixiae impressa: per Bernardinū de misintis Papiensem. Die VII. mensis Decembris. M. CCCXCXVI.

(in 4°.)

Editio est cum signaturis, optimo Romano caractere; plagulae sex. Exstat in Angelica, & Chisiana.

V.

ECCE TIBI LECTOR HVMANISSIME:

PHILIPPI BEROALDI Annotationes centum.

Eiusdem Contra Servium grammaticum notationes.

Eiusdem Plinianæ aliquot castigationes.

ANGELI POLITIANI Miscellaneorum Centuria prima.

DOMITII CALDERINI Observationes quæpiam.

POLITIANI item Panepistemon.

Eiusdem lectio in Aristotelem: Cui
Titulus Lamia.

PHILIPPI rursus BEROALDI Appendix aliarum annotationum.

IOANNIS BAPTISTÆ PII Annotamenta.

Quæ simul accuratissime impressa: te cum (*sic*) quæso habe: perlege. & Vale.

In calce:

Hieronymo Donato prætore sapientissimo: Bernardinus
Misinta papiensis castigatissime impressit: Brixiae.

Sa-

faturnalibus . M. cccc. xcvi. Suptibus .
Angeli Britannici .

BRIXIA

(in fol.)

Annotationes centum Beroaldi antecedit ejusdem epistola ad Ulricum Rosen-
sem; easque sequitur hendecasyllabon ejusdem ad eundem: Notationes contra Ser-
vium, epistola ad Franc. Casatum, & hendecasyllabon ad eundem: Plinianis ca-
stigationibus nulla praemittitur praefatio, sed continuo incipit prima castigatio de
Latinis populis, ex lib. III.

Centuriam primam Miscellaneorum Politiani praecedit longa ejusdem praefatio ad
Laurentium Medicem; & ad ejus calcem subjunctae sunt Calderini observationes,
sub cujus epigrammate ad L. (quod est in fine) legitur:

Τίλος σου Δεω (sic).

Politiani Praelectiones nemini inscriptae sunt. Appendix Annotationum Beroaldi
in Svetonium est ad Hannibalem Bentivolum, & ad ejus calcem habetur epigrama
Jo. Bapt. Pii ad *Librum*.

Annotationes demum ipsius Jo. Baptistae Pii in fronte gerunt epist. dedicat. ad
Reverendiss. Proton. Illustriss. Marchionem de Gonzaga; quem ad calcem nova
salutat epist., sub qua legitur typographi subscriptio: *Hieronymi*, &c.

Volumen constat ex 112. foliis, sive plagulis; ex quibus 38. priores continent prio-
ra Beroaldi opuscula, ultima tamen penitus vacat. Quae sequuntur 46., continent
Politiani Centuriam, cum Calderini observationibus, quae tres postremas occu-
pant plagulas; quae non secus ac praecedentes, in ora suprema inscriptae sunt
titulo *Miscellaneorum Politiani*. Praelectiones continentur plagulis 10. Beroaldi
Appendix, 6. Pii denique annotationes, 12. Editio est cum signaturis, & reclama-
tibus in calce paginae secundae plagularum, quae tamen in plurimis locis desunt,
sine numeris. Character Latinus, rotundus est, & valde pulcher: Graecus, non
invenustus, eique simillimus quo usus est Leonardus de Arigis in editione Florent.
operum Politiani anni 1499., cum qua colligata est haec editio in Casanat. Signa-
turae continuata serie progrediuntur usque ad s IIII. Nullum in exemplo Casanat.
occurrit registram neque typographi insigne, quamvis ultimo folio verso infra
subscriptionem multum spatii vacui superfit.

VI.

MAFEI VEGII laudensis dialogus veritatis & philalites ad eustachiū
fratrem . Incipit feliciter Philalites .

Quenam es tu, &c.

In fine:

Impressum Brixie per Bernardinum de misintis de Papia anno
M. cccclxxxvi. die . xii. Maii .

(in 4° .)

Edit. est pulchro charact. rotundo, sed minuto, cum signaturis, a. a. II. a. III.
Numeris & custodibus caret. Exst. in Corsiniana, ubi eam evolvit cl. P. Amoretti.

VII.

„ THEOPHILI MONACHI Brixiani Carmina varia . Ad calcem :
Tom. I. z „ Im-

BRIXIÆ „ Impressit Brixiae Bernardinus Misinta Papiensis Calchographorum
 „ castigatiss. Hieronymo Donato prætore eminentiss. Anno Theo-
 „ gonixæ . M. CCCC. XCVI. in 4°.

Praecipuum hujus collect. carmen est *Dialogus de Vita solitaria & civili, interlocutoribus* Mauro eremita, & Pyrro equite, *inscriptus* Guidoni Ubaldo Monferetrio *Urbini Duci*. Hunc sequuntur Elegi plures encomiastici de vita & moribus S. Bernardi, quibus inserta Elegia, cui titulus: *Divi Benedicti pro institutione Monastica Religionis prolata supplicatio, & accepta a Deo promissio*. Postremo habentur Hymni novem: tres priores in *S. Benedictum*; tres intermedii in *S. Lucam*; tres ultimi in *S. Justinam*. Typographi subscriptionem antecedit Epistola Heliae Capreoli ad Augustinum Aemilium, Elegos in S. Bernardum, Auctoris Epist. dedic. ad Lud. Martinengum, Hymnos, ejusd. Praefat. ad D. Simonem Ticinensem: hasque tres Epistolas, ne uno quidem verbo omisso, recitat Quirinus in suo de Brix. Liter. opere, par. 11. a pag. 280. Cum hisce Epistolis conjunxit Quirinus & plurimos Auctoris versus: nimirum primo, quatuordecim ex ejus Elegia ad Calliopem, dialogo præmissa; secundo, priores 26. ipsius Dialogi; postremo, binos ex quolibet Hymno, prætermisiss prorsus Elegis in S. Bernardum. Hujus edit. exemplum exstat in Angelica, quod tamen propter temporis inopportunitatem consulere non licuit. Confer Deburium, *Belles Lettres*, num. 2875.

VIII.

„ **DOMITII CALDERINI** Veronensis Comentariorum in Persii Satyrarum. fol. Brixiae 1496.

Maettarius, pag. 630., ex Beughemio. Nullum hujus edit. vestigium in scriptoribus Veron. Cl. Maffei edit. in fol. 1731., ubi tamen, col. 117. accurate describitur edit. Brixiana Comment. Calderini in Statii Silvas anni 1476. (suo loco relata) & non 1475., uti apud Denisium.

IX.

„ **STEPHANI FEDERICI** Brixiani Opus de Interpret. Iuris.
 „ *Ad calcem*: Impressum Brixie per venerabilem Dominum Presbyterum Baptistam Farfengum. Anno Domini M. CCCC. XCVI.
 „ die XXVIII. Aprilis. *Char. lat. Signat. foll. 24. f. ma.*
 „ Denisius, pag. 707., ex Biblioth. Novacellen. Can. Reg.

MCCCCXCVII.

I.

Incipiunt sermones aurei
 quadragesimales Cõpilati p ve-
 nerabiles patres: fratrem IOAN
 NEM A QVILANVM ⁊ fratrē
 DANIELE
 VINCÉTINÚ divini verbi declama

tores fructuosos : sacri ordinis predicatoꝝ de observantia .

Ad calcem operis , col. 1.

Explicit quadragesimale quod dicitur lima vitiorum .

In fronte seq. col.

Divino huic operi Angelus Britanicus civis Brixianus optimo favente deo : eiusque genitrice Maria : finem optatum imposuit : cuius fidem solertiamque principes veneti charipédentes neque aliud opus ipsum infra sex annos imprimat : aut impressum vendat in ditione sua : preter ipsius angeli nuntium : Senatusconsulto pena promulgata caverunt : anno domini M. cccclxxxvij. die xviii. Aprilis .

Infra , insigne typographi .

(in 8º .)

Præeunt undecim folia , maximam partem impressa : quorum priora quatuor duas continent epistolas fratris Benedicti Brixiani editoris , primam ad fr. Danielem Vincentinum ; alteram longe breviorē , ad lectorem , cum indice ipsorum Sermonum & epigrammate Italo acrostico in Salutationem Angelicam . Sequentia septem , Sermonem in Annunciat. B. V. sine auctoris nomine . Post hæc incipit opus ipsum præfixo allato titulo : *Incipiunt* , &c. et hinc pariter incipiunt signaturæ , primo litteris minoribus usque ad 4 1111. deinde majoribus usque ad O. IIII. Editio est caract. Gothico communiori Angeli Britannici , sine num. custod. registro , duabus columnis , & sine dubio Brixiana (1) .

II.

„ FRANCISCI PHILELPHI Odæ (2) : impressit Angelus Britannicus . IIII. Iulii 1497. in 4º .

Referunt hanc editionem Maettarius in utraque suorum Annalium editione ; Orlandius in secunda sui operis parte , pag. 387. , (qui tamen in eo fallitur , quod eam esse ait sine loco & typographo) & Deburius uterque : *le Jeune* quidem , *Belles Lettres* , tom. 1. num. 2871. , addita hac notatiuncula : *Edition rare & fort recherchée ; elle est aussi la première de ce livre : cui doctrinae , quod spectat ad primatum editionis , subscribere in praesentia non audeo ; l'Ainé* vero in Catal. Biblioth. D. de la Valliere , tom. 11. pag. 127. & seq. Ejus exemplum existat in Corsiniana .

z 2

III.

(1) Perperam Maettarius , pag. 617. edit. novae , post Possevinum aliosque quosdam scriptores hanc edit. Venetiis tribuit . Exist. in Biblioth. Em. Card. Valentii Gonzagae .

(2) Deburius *le Jeune* addit & *carmina* , quod omittunt Maettarius & Deburius *l'Ainé* .

Musice utriusq; cantus practi
ca excellentis FRACHINI GA
FORI Laudensis libris
quatuor modu
latissima .

In fine :

Impressa Brixiae opera & impensa Angeli Britannici : anno salutis
Millesimo quadrin-
gentesimo nonagesimo septimo : nono Kalen̄ : Octobris .
(*in fol. par.*)

Allatus titulus occurrit primo fol. recto; eodem verso habetur *Registrum huius operis*. Sequenti verso (rectum vacat) incipiunt tituli capitulorum quatuor librorum operis, quibus praepositus est hic titulus: *Descriptio Musicae actionis Franchini Gafori laudensis*; qui tituli duas occupant paginas.

Pagina sexta seu folio tertio verso incipit epistola dedicatoria Auctoris ad Ludovicum Mariam Sfortiam Anglum, Ducem Mediolanensem, plus quam duarum paginar., cui subjunctum est *carmen* Epigrammaticum *Lucini Conagi*, versuum 22. in laudem Maecenatis ipsiusque Auctoris. Haec haecenus dicta, quatuor continentur plagulis, nulla signatis litera. Editio est optimo caractere Romano, cum signaturis tantum, quae pertingunt usque ad L III.; praecedentes foliorum fasciculi, omnes sunt quaterni. Maxima paginarum pars respersa est notis Musicis ligno affabre insculptis. Exstabat in collect. Abb. de Rosii.

IV.

Opuscula ⁊ tractatus plurimi
Sancti BONAVENTURÆ Car
dinalis ordinis
minorū.

In calce, col. 2.

Libri ⁊ tractatus una cum oratione (1) in vitam ⁊ miracula sancti Bonaventurae: generalis quondam ministri fratrum minorum Cardinalis episcopi albanensis ⁊ sacre theologie doctoris seraphici: per Bernardinum Misintam pap. sumptibus Angeli Britannici: vigilantia cura impressi finiunt feliciter. Brixie: Anno gr̄e M. cceclxxxvij. pridie Calend. Ianuarij.

(*in 4°.*)

Se-

(1) Auctor huius Orationis est Octavianus de Martinis Sueslanus, Advocatus Concistorialis, qui eam dicat Juliano de Kuvere Card., aliquanto proximior Epistola.

Secundo fol. verso habetur index tractatum & opusculorum, in volum. con-^{BRIXIÆ} tentorum, quæ sunt num. XXII. Editio est charact. Goth. sed claro, cum non multis abbreviaturis: duplici signaturarum serie instructa, quarum prima per literas minores expressa pertingit usque ad q. III.; altera literis majusculis, & pertinet usque ad N. III. Custod. num. registro & insigni typogr. caret. Exst. in Casanat.

V.

Fr. GABR. de BARELETA Or. PP. Quadragesimale, cum Pref. fr. *Benedicti Brixiani ad fr. Thomam Cajetanum. O. PP.*

In calce:

Impressum est hoc divinum atque utilissimum opus: impensa procuratione. & his speciosissimis characteribus (*sic*).

Jacobi Britannici Brixiani: in egregia Brixie urbe. maxima cum vigilantia corre-

ctum. 1497.

die. XI. No-

vêbris.

FINIS.

(*in 4°.*)

Vid. sub anno seq.

VI.

PHILIPPI BEROALDI Orationes multifaræ & Appendicula Ver-
fuum. Brixie apud Io. Britannicum 1497. *in 4°.*

Brixianæ hujus Orationum Beroaldi exemplum possidet Corfiniana; aliudque selectissima Biblioth. Excell. B. C. Valentii Gonzagæ Mediol. Eam agnovere cl. Bibliographi Mazzuchellius & Fantutius, qui eam cum Bononiensibus recensent, ubi de Beroaldo seniore sermonem habent, videndi.

VII.

Si bono literarum studio delectaris suavissime lector. Volumen istud lectioni tuæ sæpius occurrat facito. eo enim continentur.

GIOMEDIS (*sic*) de contemplatione orbium excelsorum disputatio:

ARISTIDIS & Dionis de concordia orationes.

PLVTARCHI præcepta consubialia.

Eiusdemq; de virtutibus morum.

Quæ

Brixia: Quae omnia legentis animum & praecipue delectant : & maximoque exornant : eumque perbelle : optimeque componunt . Vale .

In fine :

Impressum (*sic*) Brixiae . per Bernardinum Misintam sumptibus Angeli Britannici Civis Brixiani anno . M. cccc. lxxxvii die . iiii. Aprilis .

(*in 4°.*)

Singula haec opuscula sunt ex versione Caroli Valgulii Brixiani ; Caesaris Borgiae Cardinalis Valentini a Secretis . Primum ipsi Borgiae ab interprete nuncupatur, proluxiore epistola eidem praeposita , in qua eum miris extollit laudibus . Orationes Aristidis & Dionis nuncupat Francisco Piccolomineo Card. Senensi : Plutarchi libellum de virtute ; Alexandro VI. P. Ejusdem praecepta Connubialia Joanni Borgiae Candiae & Sueffae Duci . Ad calcem ultimi opusculi habetur epigramma Francisci Ducci Brixiani ad Heronymum Calciavelium , infra quod posita est subscriptio , *impressum* &c. Cleomedis duo sunt libri ; Dionis Orationes , duae pariter : secunda habita Niceae , sedata seditione , est duarum pagin. tantum . Ante Aristidem legitur epistola P. Gravinae ad Valgulium , cujus haec est inscriptio : *Valgulo Brixiano Aristidi Romano cognominato salutem* . Epistola ad Card. Senensem praepositur Orationibus Dionis .

Libellus est optimo caractere Rom. cum signaturis solummodo , quae pertingunt usque ad k. IIII. , e & i sunt duerni , caeteri quaterni . Accedunt libello quatuor alia foliola , quibus praepositus est hic titulus :

Errorum ac defectuum : qui culpa
impressorum contigerunt ca-
stigationes inferius continentur .

Quorum primus sic habet : *In primis Epistola praeposita orationibus Dionis legi debet ante Orationem Aristidis* . Exstabat in collect. Abb. Nic. de Rossi .

VIII.

Reverendi fratris BA-
PTISTAE Mantuani
Carmelitae de
patientia au-
rei libri
tres .

In fine :

Impressum Brixiae p Bernardinum Misintam Papiensem
iii. Cal. Iunias . Anno Theogoniae . M. cccc. xcviij .

(*in 4°.*)

Allatus titulus charact. Gothico grandiori excusus occurrit primo folio recto , versum vacat . Sequenti folio habetur Epistola Heliae Capreoli ad Joannem Taberium , qua eum rogat ut opusculum , quod *omnis molestiae praesentaneum medicamentum* vocat , publico usui exponendum curet . Sequuntur deinde *Indices libro-*

librorum, qui argumenta capitulorum, ex quibus libri constant, sunt; quibusque sub-
 juncta est epistola Auctoris ad Franciscum Fantucium: & haec omnia sex plagulis li-
 tera a notatis continentur. Sequitur postremo opus ipsum in libros tres distinctum,
 quod signatum à b. usque ad p 111. ita ut ejus plagulae sint 110.; omnes enim
 scapi, ultimo excepto, quaterniones sunt: quibus si addantur folia vi. quae prae-
 cedunt, summa foliorum erit 116. Opus desinit folio recto, in quo occurrit ad-
 ducta subscriptio; eodem verso legitur *Ioannis Taberii Brixiani ad Heliam Ca-
 preolum amicorum optimum Antigraphia* versibus elegiacis, numero 28. Editio est
 caractere rotundo nitido cum signaturis tantum; & extat in Casanat. et in col-
 lect. Ab. de Rossi.

IX.

DE CONFIRMATIONE
CHRISTIANÆ
FIDEI.

In fine:

Impressum Brixiae per Bernardinum Misintam Pa-
 piensem Diligentissimum Impressorē. anno. MXDVII.
 Die Ultimo Mensis maii.

(in 4°.)

Uno tantum die post Mantuani tract. de Patientia, super. numero recensitum, hoc
 Heliae Capreoli opusculum Misintae typis in lucem prodit. Praeit brevis epi-
 stola Auctoris ad Bernardinum Fabium concivem suum, Episc. Pharensē, data
 Brixiae Cal. Apriles MXDVII., et in fine accedit eiusdem oratio *ad impetrandam
 priorum reatum veniam*. Sex omnino sunt opusculi plagulae, signatae littera
 a, eodemque caractere impressae ac praecedens, cum quo compactum est exem-
 plum Casanatense. Orlandius, qui praecedentem editionem propriis oculis usur-
 passe videtur, opusculum hoc Capreoli omnino ignoravit; sicut ignorarunt Maettarius
 et Prosper Marchandius, quem allegat, et auctor Bibliothecae Cordesianae a
 Marchandio laudatus: quod argumento est exemplaria libri de Patientia ab ipsis
 visa hoc opusculo caruisse; vel non satis diligenter ab ipsis fuisse evoluta.

X.

HOC HABES STUDIOSE LECTOR
PONTANI LIBRO: QVICQVID
EST DE ASPIRATIONE SCITV DI
GNISSIMVM.

IOANNIS IOVIANI PONTANI DE ASPIRATIONE
AD MARINVM TOMACELLVM LIBER INCIPIT.

In fine:

Impressum Brixie per Bernardinum Misintam Papiensem.
 Anno. M. CCCC. LXXXVII. die. xii. Augusti.

(in 4°.)

Hicce

BRIXIA Hisce subjicitur insigne typographi cum hisce siglis : B. M. C. P. ; quod exhibet Maettarius ipse, pag. 640., addita rectissima hac interpretatione: *Bernardinus Misinta Civis Papiensis*. Prima inscriptio: *Hoc habes &c.* legitur primo folio recto; altera in fronte folii sequentis. Signatur ab a usque ad g, omnesque foliorum fasciculi quaterniones sunt. Numeris et custodibus caret. Character Romanus est & pulcher; desinitque opusc. circa medium ultimi folii versu. Exst. in Corsiniana, ubi cam evolvit cl. P. Amoretti.

XI.

HOMERI POETARVM SUPREMI ILIAS PER LAVRENTIVM VALLEN. IN LATINVM SERMONEM TRADVCTA FOELICITER INCIPIT.

In fine:

Accuratissime ac solerti cura Impræssum (*sic*) ac emendatū hoc opus
p Venerabilē . d. psbyterē
Baptistā Farfengum . Impensa vero . d. Francisci Laurini civi (*sic*)
Brixiani . Anno a natali xpiano .
M. CCCC. LXXXVII. Die vero Sexto . Mensis Septēbris .
(*in fol.*)

Novam hanc Iliados Homericæ Brixianam editionem studio & labore suo in lucem prodire curavit Bernardinus Laurinus Brixianus, præmissa eidem longa epistola nuncupatoria ad Nicolaum Corigiensem, subjunctoque etiam epigrammate in ejusdem laudem. In calce ejus epistolæ ita de se loquitur Laurinus, quasi opus ab ipso & elucubraturum & excusum fuisset: *Nam alia, inquit, nec te minus digna, et quæ non injucunda tibi fore mihi persuadeo, propediem excudam, si hæc mea scripta quantula sunt, tuo acri & censorio judicio comprobaturum iri sensero & me a genuino oblatrantium, quæ maxima turba hodierna tempestate est, &c.* Hisce tamen verbis non aliud significare potuisse Laurinum, quam opus ipsius opera fuisse excusum, suoque studio & labore emendatum, præfixa ipsi proluxa historica ad Mæcenatem epistola (ad quam potissimum respexisse videtur) ostendunt titulus operi præpositus & subscriptio ad calcem adjecta, quorum ille versionis auctorem, hæc typographum ostendit. Quam quidem subscriptionem mirum est occasionem præbere potuisse Orlandio, Franciscum Laurinum inter Brixianos typographos numerandi, prætermisso vero operis (aliorumque plurimorum) typographo, Baptista Farfengo.

Duo priora folia, non signata, secunda & tertia pagina continent Bernardini Laurini epistolam cum subjecto epigrammate, de quibus supra diximus; prima & quarta vacant. Signaturæ incipiunt a primo operis folio; & pertinent usque ad o IIII.; ac supra allatam subscriptionem, nullo præmissa registro, hæc legitur ejusdem descriptio: *Omnes sunt terni præter a, et b qui sunt quaterni.* Numeris & custodibus caret; character Romanus & pulcher est. Exstat in Biblioth. Em. Card. Valentii Gonzagæ.

XII.

Iesus Maria .

Nel nome sia de Christo Iesu

e de

e de la sua pia madre vergine Maria
Incomincia el prologo in la seguen-
te opereta ditta Summula o ve-
ro Sumeta de pacifica conscientia.

Brixia

In fine :

Impressa : e con ogni diligentia emédata
Questa aurea opereta : ne la cita de Bressa
per el venerabile miser pre. Baptista :
farsengo nel año . M. cccc. lxxxvii. a di
xii. de settembre .

(in 4.º)

Editio est charact. Gothico, cum signaturis, quae pertinent ab a usque ad e, omnesque foliorum fasciculi sunt quaterniones. Numeris, custodibus & registro caret. Exst. in Collect. Abb. Nic. de Rossi.

XIII.

HOMERI Odyssæa per Raph. Volaterranum in Lat. conversa . Bri-
xiae 1497. in fol.

Ex Catal. Biblioth. A. N. de Rossi, pag. 62.

XIV.

„ BREVIARIUM Rom. cum annexo Proprio O. S. Aug. *Ad calcem :*
„ Explicit Breviarium secundum Ritus Romanum Brixiae impressum
„ per Iacobum Britannicum, Anno . M. cccc. xcviij. die XII.
„ Octob. *Sequitur Adpendix Festorum Ordinis, Char. goth. Num. foll. 12.*
Denisius, pag. 423.

MCCCCXCVIII.

I.

Tractato del origine e immortali-
ta de lanime in theologia e philoso-
phia morale e utilissimo. composto
per valentissimi homini in dialogo
e vulgare .

In calce :

Finisse el dialogo de frate IACOBO CHAMPHORA
da çenna . Stampato ne la inclyta cita de Brixia in
casa del venerabile . d. prete Baptista da farsengo .
M. cccc. lxxxviii. adi iij. Marzo ,

(in 8.º)

Tom. I.

aa

Pla-

Brixia Plagulae 36. cum signaturis tantum, charact. Gothicus. Signaturarum postrema est i. 11., scapi omnes daerni. Desinit folio recto; eodem verso incipit tabula Capitulum opusculi, quae & quindecim lineas sequentis recti occupat. Editionem refert Mittarellius in Append., col. 116., ubi notat in hac editione deesse Epistolas nuncupatorias ad Bernardum Justinianum, & Jo. de Marcanova, quod verissimum est. Exst. in Angelica.

II.

„ C. PLINII SECUNDI NATURÆ HISTORIARVM LIBRI
„ XXXVII. E CASTIGATIONIBVS HERMOLAI BARBARI QVAM
„ EMENDATISSIME EDITI.

Sequitur prolixa Epistola dedicat. Io. Baptistæ Palmarii ad nobiliss. Iuvenem Confalum Ruitium Delavega & Mendosa, cum subiecto epigramm. ad L, quod incipit:

Qui Cœlum: Terras: Æquor: genus omne animantum.
&c.

Infra quod, caractere majusculo legitur:

OPERI SUPREMA MANVS IMPOSITA ANN. GRATIAE MIID.
EIDIB. FEBRUARII. AVGVSTINI BARBADICI PRINCIPATVS ANNO XII.

Ad calcem, eadem subscriptio ac in edit. anni 1496. in fol.

De hac edit. sic scribit Ernesti in Biblioth. Lat. Fabricii, lib. 11. pag. 191. *Sequitur* (edit. Venetam anni 1498. (1) per Bernardinum Benalium & cum Praef. J. B. Palmarii) *altera Brixienfis a. 1498. adsignari solita, sed in calce annum 1496. exhibens: in quo vitium sit necesse est; quia Benalianae vestigiis incedit: videturque ille annus temere ex eadem prima ductus esse. Nisi in tota re fraus est, ut videtur. Nam nos habuimus exemplum, quod haberet annum 1497. sed id nobis periit...* Exit. in Biblioth. Regia Parmensi.

III.

Moralia Sancti GREGORII Pape in libris beati Iob una cum duabus tabulis: quarum una: feriatim oia puncta Biblie: altera ipsius Sancti Gregorii mellifluos sententiarum flores continet: Impressa Brixie anno 1498. per Angelum Britannicum de pallazolo: Cui per illustrissimum ducale Veneto: dominiū concessum est: ne quis audeat in terris

ipsius

(1) Haec Veneta Benalii editio, quam ad manus habeo, in calce gerit annum 1497. in principio vero exhibet ea omnia quae habentur in hac Brixiana cum iisdem omnino chronologicis notis; & (quod magis est) annotatiunculis in margine ad varias lectiones pertinentibus instructa est: quae omnia de suo exemplo signato anno 1497. negat Ernesti.

Nodos hos dissolvere, quos tam haec Brixiana editio, (quam haecenus videre non licuit) quam Benaliana modo commemorata legenti offerunt, in praesentia neque vacat, neque codicum defectus tentare sinit. Conferat interim L. quae Jo. A. a Turre Rezzonici, & Ernesti de utraque disseruerunt.

ipſius illuſtriſſime dominationis iſtud
opus in hac parva forma Impſme
re infra quinqueniũ ſub pena
ut in gratiã cõtenta ꝛc.

BRIXIA

In fine :

Exaratum diligentiffimeq; emendatum
eſt opus preſens moralium ſancti Gregorii
pape In officina Angeli Britãnici de pal-
lazolo . Anno dñi . 1498. Die . 2. Iunii . Ad
laudẽ ꝛ honore; dñi noſtri Ieſu xpi : eiufq;
genitricis Marie ,

Regiſtrum .

a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. ſ. t. u. x y.
z. ꝛ. ꝛ. ꝛ. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L.
M. N. O. P. Q. R. S. T. V. X. Y. Z.

Omnes ſunt quaterni preter Z. qui eſt quaternus .

(in 4º. par.)

Charact. Goth. minutiffimus, cum ſignaturis tantum, paginae bipartitae. Tabula *punctorum tactorum in Moralibus* S. Gregorii, quae praecedit, eſt foliorum 15. Auctoritatum Scripturae, 16. Haec folia ſpecialibus ſignaturis notata, non continentur in regiſtro. Deſinit fol. verſo. Exſt. in collect. Abb. de Roſſi.

IV.

QVESTIONES SVPER
EVANGELIIS TO
TIVS ANNI.

Edite per Reverendũ. d. JOANNEM de TVR.

RECREMATA : ordinis predicatorũ: epiſcopu; Sa-
binenſem : ſancte Ro. eccleſie Cardinalem.

S. Sixti . Nuperrime Impreſſe Brixie
per Angelum Britannicum de pallazolo &c.

In fine :

- - - - - Impreſſe. Brixie An-
no . M. cccc. xcviij. die . ij. Iunii per Ange-
lum Britãnicum de palazollo (*sic*) : ad laudem
dei ꝛ eius genitricis marie .

Regiſtrum huius opis

a b c d e f g h i k l m n o p q r ſ t u

Omnes ſunt quaterni .

(in 4º.)

BRIXIE Inscriptio volum., quae legitur primo folio recto, duplici caractere Gothico majusculo exarata est, & in lineas sive particulas XVI. distributa. Verso folio occurrit epistola fratris Gregorii Britannici O. P. ad L., in qua de fortuna conqueritur, quod usque ad id tempus tantum thesaurum mortales celaverit: lectorem deinde hortatur ut universa potius vendat, cuncta deferat, ac talem tantamque gemmam, quae secum futura sit, emat. Qua quidem oratione ostendit, antiquiorem operis editionem, quae Romae prodiit anno 1477., ignotam ipsi fuisse. Sequitur deinde *tabula hujus operis continens quaestiones CCCXVIII. tam de tempore quam de sanctis collectas ex omnibus Evangeliiis omnium Dominicarum & festivitatum principalium totius anni secundum ordinem & usum fratrum praedicatorum*; quae tabula quinque occupat plagulas; quarum prima & secunda signantur numeris Romanis II. III. omiſſa litera. Signaturae alphabeticae incipiunt a primo operis folio, & continuata serie usque ad finem progrediuntur. Sub registro habetur insigne typogr. Charact. Goth. valde pulcher, columnae binae. Exst. in Casanat.

V.

LIBELLVS MEDITATIONVM

Hec sunt quae in hoc opusculo continentur.

Meditationes divi AVGVSTINI episcopi hypponensis quae se in . xl. capita extendunt.

Soliloquia eiusdem: quae se in . xxxvii. capita extendunt.

Manuale eiusdem quod . xxxvi. continet capita.

Item meditationes divi BERNARDI abbatis Cantuariensis (*sic*) quae in . xvii. capita dividuntur.

Epistola eiusdem pulcherrima de perfectione vite.

Item Sermo unicus PETRI DAMIANI.

Item meditationes Sancti ANSELMII, quae in quatuor capita dividuntur.

Item carmina . N. laudensis ordinis predicatorum: quibus laudes horum opusculorum perbelle concinnantur (*sic*): necnon et carmina Pii secundi pontificis maximi: quae divi Augustini laudes modulantur: Item carmina MAPHEI VEGII laudensis: In laudem sanctae Monice matris divi Augustini.

Item tractatus sancti VINCENTII admodum utilis de vita spirituali: qui in capita . xix. dividitur.

Item Sermo unicus divi BERNARDI abbatis: de passione domini.

Ad calcem carminum Maphei Vegii:

Hec preclara opuscula: Impressi fecit Brixie Angelus Britannicus de Pallazolo: Civis Brixianus: ad honorem et laudem omnipotentis dei: et gene-

tricus eius virginis Marie : die
viii. Octobris . Mccccxcviij.

Registrum .

a b c d e f g h i k l m n

Omnes sunt quaterni preter o
qui est quinternus . *Infra, infigne typogr.*
(in 8°.)

Signatura o in serie literarum , ex quibus constat registrum , omissa fuit . Post ejusmodi signaturam in exemplo Casanat. sequitur signatura p , qua signatus est sermo S. Bernardi de Passione D. Hanc excipiunt signaturae l. m. aliae ab iis quas exhibet registrum , quibusque signatus est tract. S. Vincentii , qui ultimo loco in volumine occurrit , & plagulae , quibus duo haec opuscula continentur , sunt num. 28. , quae conjunctae cum iis , quas registrum designat , efficiunt summam plagularum 142. His tamen adjungendae sunt aliae quatuor : quarum prima alatum titulum , aliae tres singulorum tractatum tabulas , sive indices continent , quae tabulae non omni ex parte respondent titulo volum. , neque ordini ipsorum Opusculorum . Charact. Goth. nitidus , cum custod. quaternorum , sed sine numeris , pagina bipart. Exst. in Casanat.

VI.

Tractatus de modo
bene moriendi :
cum multis
orationi
bus .

In fine :

Explicit tractatus de modo bene moriendi com-
pletus per. d. IO. DE BRVCELLA (*sic*). Impressum Brixie
per Angelum Britannicum de Pallazolo . M. cccc.
lxxxxviiij. die xxvi. Octobris .

(in 8°.)

Charact. Goth. nitidus , cum signaturis : plagulae XX. columnae binae . Exst. in Angelica.

VII.

„ ANGELI DE VBALDIS Lectura aurea super Tit. Interdictis di-
„ gesti Novi . Brixiae per Angelum Britannicum de Palazzuolo (*sic*)
„ 1498. fol. maj.

Denisus , p. 456. ex Biblioth. Gottvicensi .

VIII.

GASPARINO BORRO Trionfi, Sonetti, e Rime spirituali. in
Brescia per Angelo Britannico. 1498. in 4°.

Ex Catal. Biblioth. Pinell., tom. IV. p. 315. Vid. Denisium, pag. 440.

IX.

SERMONES DE SAN
CTIS FRATRIS GABRI
ELIS BARELETE.

In calce:

Expliciuunt sermões de sanctis Eximii fa
cre Theolog. magistri Gabrielis de barele
ta ordinis predicatorũ. Impressi vero Bri
xie sumptibus atq; solerti cura Iacobi Bri
tãnici Brixiani. anno incarnatiõis. 1498.
die 13. Ianuarij.

Registrum operis.

Quadragesimale hujus operis incipit
in a: excepta eplã: ⁊ definit in r. õesq; sunt
quaterni. Sanctuarium vero incipit in A
⁊ definit in K õesq; sunt quaterni excepto
E quod est ternus.

(in 4°.)

Minuto valde, sed nitidissimo charact. Goth. duabusque columnis impressum est hoc
volumen, non fecus ac Quadragesimale sub anno superiori (ad quem revera per
tinet) relatum. Utrique praeter signaturas adjuncti sunt numeri, quorum postremus
in Quadrages. est 135. in Sanctuario, 77. In calce utriusque occurrit insigne typo
graphi; & in principio, tabula Sermonum. Exst. in Casanat., in collect. Abb. de
Rossi, &c. Confer Mazzuchellium.

X.

AEMILII PROBI VIRI CLARISSIMI DE VITA EXCELLENTIVM
IMPERATORVM LIBER INCIPIT FELICITER.

In calce:

Hoc opus Probi Aemilii De Virorum Excellentiũ Vita Impressit
Iacobus Britã
nicus. In Inclÿta Brixia civitate Anno. M. cccc. IID. xv. Calen.
Octobres.

(in fol.)

Primum folium exempli Casanat. Bibliothecae, quod certe ejusdem temporis ejus
dem-

demque chartariae officinae est ac reliqua, omnino vacat; & ita etiam se habet **BRIXIÆ** exemplum Bibliothecae Corsinianaë, ita ut pro certo haberi possit, ita proditisse ex ipsa typograph. officina, quamvis sequens folium, in cuius fronte occurrit allatus titulus, signatum sit a 11. Volumen ex uno quaterno & tribus ternis, sive ex foliis 26. constat, sine numeris, custodibus & registro. Character Romanus est & nitidus.

X I.

POLYBIUS HISTORICVS
DE PRIMO BELLO
PVNICO ET PLV
TARCHI PA
RALELIA. (*sic*).

In fine :

Impressum Brixiae per Iacobum Britannicum die vigesimo quarto octo
bris . M. cccclxxxviii.

(*in fol.*)

Nitidissima editio, quae certe Brixienfis typographiae gloriam amplificat. Polybius est ex versione Leonardi Aretini, cuius Epistola ad Historiae studiosos legitur primo folio verso; eodem recto habetur adductus titulus, *Polybius &c.* Plutarchi Parallela sunt ex versione Guarini Veronensis, cuius Epistola ad Iacobum Lavagnolum ipsis praemittitur. Editio est cum signaturis tantum; plagulae triginta duae. Exst. in Collect. Abb. de Rossi.

X II.

SOLINVS DE MIRABILI
BVS MONDI (*sic*).

In fine :

Solinus de mirabilibus mundi Brixiae per Iacobum Britannicū Im-
pressus. Anno. MCCCCLIC. Die Vigessimæ (*sic*) Novēbris.

(*In fol.*)

Perpulchrae hujus C. Solini editionis auctor fuit Bartholinus Atrienfis Brixianus, qui eam inscripsit Lucae Passo Jureconsulto Bergomati, Epistola, quae legitur ad calcem tabulae volumini praemissae. „ Mitto itaque (inquit post medium) ad te „ mei in te amoris indicem Solinum Polyhistora, qui cum antea multis errori- „ bus refertus circumferretur, a nobis multis adhibitis & novis & vetustis exem- „ plaribus nonnullisque in illum Jo. Britannici praeceptoris nostri observationibus „ castigatus est, ut putemus omnibus linguae latinae cultoribus satisfecisse. Ad „ didimus insuper tabulam ita capitulatim paginatimque graphice digestam, ut „ nihil in toto sit opere, sive loca, sive urbes, sive, &c. quod vel modico temporis „ dispendio non reperiri possit „. Haec tabula in tot segmenta partita est, quo sunt alphabeti literae, & sub unaquaque posita fuerunt ea vocabula, quae ab eadem incipiunt: in eorum tamen collocatione haud servatus fuit alphabeticus ordo, sed ordo Capitulorum atque adeo paginarum, ita ut quae in primis capitulis leguntur,

BRIXIA ea primo loco occurrant, & ita porro. Paginae 14. cum dimidia circiter occupat, & signatur majoribus alphabeti literis A. B. Opus vero ipsum signatur minoribus literis, quae pertinent usque ad e 1111. Numeris quoque in supremo margine a primo operis folio incipientibus notatum est, horumque postremus est 34, cui numero si addantur octo folia, quae tabulam, editoris Epistolam, Epistolamque ipsius Solini continent, ac primum folium, quod allatum titulum exhibet, summa foliorum erit 43; qui tamen numerus impar suppletur plagula alba, quae occurrit post Solini Epistolam. Exstat in Casanatensi, in Corsiniana, &c.

XIII.

SOLINVS de Mirabilibus Mundi.

In calce:

Solinus de Mirabilibus mundi Brixiae per Iacobum Britannicum impressus

Anno MCCCIIIC. Die Vigesimo Novembris.

(*in fol.*)

Alteram hanc Solini editionem diligenter examinavit & cum superiore accuratissime contulit cl. P. Amoretti in Bibliotheca Corsiniana (ubi utraque exstat); & duas plane diversas editiones esse, saltem quod spectat ad typographicum artificium, certissime deprehendit. Ex differentiis maxime obviis ab eodem observatis praecipuas hic memorare contenti erimus; quod earum una, vel se sola, nullum de diversitate editionum ambigendi locum relinquit.

I. In superiore titulus est charact. Rom. majusculo; in hac charact. Goth. ordinario.

II. Illius tabula, uti vidimus, paginas 14 cum semisse occupat, duabusque columnis excusa est; hujus tabula, septem tantum, easque tripartitas.

III. Illius initiales florentes sunt, ligno insculptae; hisque caret altera haec, nisi quod primi capitis initialis grandem cujusdam beati effigiem exhibet, dexteram librum, sinistra crucem tenentem, ligno pariter insculptam.

IV. Hujus character charact. superioris major est: quo fit ut ejus paginae, etsi eodem numero, ac praecedentis, cum longiores, tum latiores sint paginis illius. Numeri insuper in summis foliis inscripti, in hac Romani sunt, in illa Arabici. Generaliter autem in utraque initia & fines paginarum conveniunt.

Cur duas ejusdem operis editiones, eodem anno eademque die notatas idem Brixianus typographus evulgarit, paullo longius esset inquirere.

XIV.

PYLADAE BVCCARDI Grammaticarum Institutionum Regula & Carmen Scholasticum. Brixiae 1498. per Iacobum Britannicum.

Pluries hoc opus impressum fuisse Brixiae & Venetiis, refert Card. Quirinus, *de Brixiana liter.* parte 1. pag. 8. & ex pluribus hisce tres memorat, Brixianam unam & Venetam alteram, utramque ab Auctore improbatam; tertiam autem, scil. Brixianam hujus anni 1498., quam ipse Auctor *provestiorem*, & *suo cum nomine exire gratulatus*, ut scribit idem Quirinus, *criticorum latratu nauci faciendos esse de-*

declarat. Ex hac editione Emin. Scriptor, pag. 9. recitat versus, quibus Pylades **BRIXIA** ejusdem frontem & calcem exornavit, qui apud eundem videri poterunt ~

XV.

„ Eiusdem PYLADAE breve Vocabularium, metricis legibus vin-
„ ctum. *iisd. typis & anno.*

Et ex hoc Vocabulario laud. Quirinus refert versus, quibus Auctor Scipioni Ter-
tio Brixiano illud nuncupavit, pag. 10.

XVI.

„ PAMPHILI SAXI Brixia Illustrata *carmine*. Brixiae 1498.

Ex iis, quae scribit Tiraboschius in Biblioth. Mutin., tom. V. pag. 30. videtur
dubitari non posse, quin hoc Saxi poema typis excusum fuerit Brixiae, & qui-
dem hoc ipso anno 1498. Fatetur tamen cl. Scriptor, nullum ejus exemplum se
videre potuisse; neque alium quempiam scriptorem offendisse, qui ejusdem me-
minerit.

MCCCCXCIX.

I.

„ FIOR de VIRTU: impress. in la cita de Bressa per p̄e Baptista
„ de Farfengo. M. CCCC. LXXXVIII. a di otto de Febraio. P. M.
„ Bressa 1499. in 4°.

II.

„ RAPHAELIS FVLGOSI Comment. super II. par. ff. veteris. fol.
„ Brixiae 1499.

Prima editio nititur testimonio Maettarii, qui eam recenset, tom. 1. pag. 692.
inter editiones a se visas; addens se nescire, quid sibi velint literae P. M. subscri-
ptioni subjunctae. Alteram ex fide Prosperi Marchandii laudat idem Bibliographus
pag. 703. Utraque deest apud Orlandium.

III.

Vitae PLVTARCHI adhibita solerti diligen-
tia ac multis collatis exemplaribus
graecis & latinis ad unguem
per excellentem virum
Pyladen Brixia
nū castigatae.

In fine:

Virorum illustrium vitae ex Plutarcho graeco in latinum versae solertiq;
cura emendatae feliciter explicant: per Iacobū Britanicum

Tom. I.

bb

Brixiae Impressæ. M. cccclxxxix. die. ix. Augusti.

Registrum huius operis.

aa a b c d e f g h i k l m n o p q r f t u x y z &
A B C D E F G H I K L M N O omnes sunt quaterni.

(in fol. magno.)

Praemissus titulus est caractere Gothico permagno; caetera omnia, caractere Romano, & quidem valde eleganti, quam plurimis nostri temporis longe praestantiori. Primum folium rectum exhibet allatum titulum; eodem verso incipit

Index Vocabulorū & rerū in toto Vitae Plutarchi ope cōprænsarū (sic).

qui 26. paginas cum semisse occupat. Ad ejus calcem legitur Epistola Pyladae ad Joannem Paulum Averoldum patricium Brixianum, data Brixiae Idibus Augusti MID. ex qua operae pretium duco, duo excerpta huc afferre, quorum alterum studium a Pylade in emendendo Plutarcho adhibitum declarat; alterum suae hujus editionis descriptionem continet.

„ Quantum mihi provinciae desumpserim, quum emendandum Plutarchi vo-
 „ lumen accepi, non modo tu. . . . sed ipsi in primis literarum professores, ac
 „ deinde quisquis Minervam colit, judicare potest, si modo primam illam im-
 „ pressuram Venetam a Nicolao Jenson excusam, utpote caeteris meliorem
 „ immo reliquarum originem fontemque perlegerit. Vel ab ipso libri capite &
 „ Thesci vitae principio, ac deinceps plurimis locis ita mutilatae, inversae, at-
 „ que ex superfluo adjunctis verbis legebantur, ut nec cohaerent sensus nec. . .
 „ Quod nisi, praeter paucillum id ingenii quod nobis natura concessit, cum
 „ graeca quaedam tum vero latina ac manu scripta exemplaria multo cum la-
 „ bore. . . . suppetias tulissent: iis enim freti late scatentes errores expunximus,
 „ supra tria errorum millia quæ castigavimus, offenderentur: praeter barbariem ca-
 „ cographiae passim codicem ferme totum occupantem. Id tamen onus quamquam
 „ gravissimum libenter assumpsi. . . . Quinque autem praecipui utriusque nostrum
 „ (sui & Jacobi Britannici) studii ab hoc emptores volumine peculiariter con-
 „ sequentur: castigationem; titulos in singulis paginis cujusque vitae; foliorum
 „ numerum prima quaque pagina annotatum (1); expositionem in marginibus vo-
 „ cabulorum, classum, exercituum, &c. Postremo quod palmarium existimo,
 „ ad alphabeti perpetuum ordinem digesta annotatio praedictorum, ut quam
 „ facillime inveniri possint, quoto quaque folio contineantur „.

Postremis hisce verbis satis declaravit Pylades suae hujus editionis praerogativas, ut non necesse sit fusiore oratione eas persequi. Addi tamen potest, ultimo folio recto haberi etiam indicem vitarum in volumine contentarum, cum designatione folii, ubi unaquaque quaerenda est: solae autem reclamantes omis-
 sae fuerunt. Quaecunque autem sint hujus editionis praerogativae, eae certe majores fuissent, si vitarum Plutarchi versionibus praemissae fuissent interpretum Epistolae cum nominibus eorum ad quos scriptae fuerunt, sicuti factum est in Romana editione a Jo. Antonio Campano curata. Tunc enim non modo Plutarchi historiae, sed & ipsorum interpretum integri labores in publicum corre-
 cti

(1) Postremus numerus est CCCIII, quo tamen numero non comprehenduntur quatuordecim priora folia, de quibus supra diximus, propriis

signaturis a sequentibus distincta; neque omnium novissimum quod indicem vitarum continet.

æti & emendati, elati fuissent. Falso præterea supposuit noster Pylades Jenso-
 nianam editionem esse omnium primam: hanc enim aliquot annis præcessit Ro-
 mana, altaque ætate ipsi quam proxima, sed loci incerti. Exstat in Casanatensi
 & in Angelica.

IV.

„ THEOPHILI BRIXIANI, item PAMPHILI SAXI varia Carmina:
 „ Brixiae per Bernard. Misintam 1499. 4.

Denissus, pag. 461. ex Biblioth. Caesar.

V.

PAMPHILI SAXI Poetæ lepidissimi.

Epigrammatum. Libri quatuor.

Distichorum. Libri Duo.

De Bello Gallico.

De laudibus Veronæ.

Elegiarum liber unus.

Cum privilegio. Impressi.

In fine:

Angeli Britannici civis Brix. sumptu: Bernardi
 nus: Misinta impressit: Impetrato privilegio ab il-
 lustris. D. D. V. ne quis librū imprimere: aut alibi
 impressum ī sua Jurisdictione vēdere audeat. Sub
 poena in eo irrogata. Brixiae pridie nonas Quinti
 les. M. ID.

(in 4°.)

Præcedit Epistola Jo. Taberii Brixiani ad Heliam Capreolum, data Brixiae
 Id. Junii 1499. quæ Epist. incipit primo folio verso, & desinit secundo recto,
 quod signatur a. Tertio folio signato a 11. habetur Epistola ipsius Saxi ad Sigism.
 Gonziacum; quarto signato a 111. incipiunt Epigrammata. Ultimum folium exhi-
 bet correctionem erratorum. Editio est optimo charact. Rom. cum signaturis tan-
 tum, quarum duplex habetur series: prima terminatur in q 1111. (loco q posita
 fuit litera a), altera, in H. IIII. Post Elegias Auctoris sequitur carmen Bapti-
 stae Mantuani ad ipsam Saxum, in cujus calce legitur subscriptio; & hoc car-
 men signatum est r. & r 11. Exstat in Angelica.

OPVS PRECLARVM MEL

liffui Doctoris : atq; divinorum solertiffimi archano-
rum exploratoris Divi BERNARDI Abba-
tis Clarevalensis (*sic*) : Cantica Cantico-
rum multifariã interpretantis .

Serve dei Bernarde meis ne desere ceptis .
Quem precibus sacris devotum nomine dicunt .
Me superum magno fectori trade volenti .
Auxilio cujus concrefcunt omnia cepta .
Da pater ardenti fervo qui numen adorat .
Gregorio fratri : nato de stirpe britanna .
Artificis magni pro summis laudibus instat .
Hoc opus impressum reddat pro nomine sancti .

In fine :

Expliciūt sermones devotiffimi Ber-
nardi abbatis super cantica canticorum
Salomonis : diligēter impressi per magi-
strum Angelu; Britannicum . Brixie . An-
no domini M. ccccc. die . xxviii. Ianuarii
Existente pretore . Magnifico Dominico
Tarvisino viro dignissimo . Venetiis im-
perante Serenissimo principe Augustino
barbadico .

Seq. columna .

Registrum .

a b c d e f g h i k l m n
o p q r s

Omnes sunt quaterni preter f qui est
duernus .

Infra , insigne typogr.

(*in 4° par.*)

Duo praecedunt folia minime signata ; quorum primum rectum exhibet allatam
inscriptionem , cum subjuncto Epigrammate . Idem versum & totum secundum , in-
dicem sermonum in vol. contentorum , qui sunt num. LXXXVI. Signaturae inci-
piunt a primo fol. 1. Sermonis & pertinent usque ad 11. ut in registro dicitur .

Duabus columnis Gothic. caractere sed nitido impressum est opus , in quo adhuc
desant numeri ; adsunt tamen custodes quaternorum . Exst. in Casanat .

II.

II.

Brixia

„ S. ANTONINI Summula Confessionis . II. Eiusdem decisiones in
 „ Foro conscientiae . III. ANGELICI de PERIGLIIS tractatus de
 „ societatibus . Ad hujus finem legitur : *Ad honorem & laudem Dei*
 „ *eiusque Marie* (1) . *Impressit hoc opus defecerunt nuncupatum cum*
 „ *multis additionibus : ut quisque intueri potest : Angelus Britannicus Ci-*
 „ *vis Brixianus . die XXVII. Feb. M. CCCC. in 8°.*

Placidus Braun in *Notitia de libris ab artis typogr. inventione usque ad an-*
num MD. in Biblioth. lib. & Imper. Monasterii ad SS. Udalricum & Afram Augu-
stae exstantibus , par. II. pag. 322.

III.

„ Regula musicæ planæ venerabilis fratris BONAVENT. de BRI-
 „ XIA ord. Minorum seu Bevilonium (2) musicale . *Accuratissime*
 „ *impressum per Angelum Britannicum sub die III. Septembris 1500*
 „ *(Brixia) . In 4°.*

Haec Lacrius in *Indice librorum ab inventa typographia ad annum 1500.*
par. II. pag. 256.

IV.

Tractatus de modo visitan
 di: & corrigendi subidi- (sic)
 tos : & de modo inqui
 rendi contra eo-
 rum defectus
 perutilis .

In fine :

Impressum Brixie per Angelum Britannicum .
 M. CCCC.
 (in 8° .)

Hujus tractatui nullius auctoris nomen inscriptum est ; vulgo tamen Jacobo
 Trajectano tribuitur . Post Opusculi finem sequitur ejusdem Oratio habita in S.
 M. Montis Oliveti anno 1497. tempore Capituli gen. Editio est charact. Rom.
 cum signaturis , & laudatur a Maettario , tom. 1. pag. 725. Exst. in Angelica .

V.

„ PYLADAE BVCCARDI Annotationum libellus , quo Alexandri
 „ grammatici nugæ confutantur . Brixiae 1500. per Iac. Britannicum .
 Hujus editionis locupletissimus testis est Card. Quirinius in suo de Brixiana
 lite-

(1) Sic apud Braunium .
 (2) Sic in *Indice Laerii* .

BRIXIA literatura opere, parte 2. pag. 4. seqq., ubi ex eadem, Auctoris Epistolam nuncupatoriam ad Heliam Capreolum recitat, ne uno quidem omisso verbo.

VI.

„ A. FLACCI PERSII Satyræ cum commentariis Ioannis Britan-
 „ nici ad Senatum Populumque Brixianum . Impresse Brixie per
 „ Jacobum Britannicum Brixianum anno Domini M. CCCCC. die
 „ XVI. Liii (*sic*) . in folio .

Editionem referunt Mittarellius inter impressos codices Saec. XV. exstantes in Biblioth. S. Michaelis Venet. prope Murianum, pag. 339. & Pl. Braun in *Notitia de libr. Biblioth. Monast. SS. Udal. & Afrae*, ante laudata, par. II. pag. 322. De eadem silet Quirinus in Brixiana literatura.

VII.

Sonetti e capituli del clarisimo poeta miser PAM
 PHILO SASSO modene
 fe . Cum gratia et privilegio .

In fine :

Opera & impensa Bernardini misintæ impressum est hoc opusculum Brixiae sub auspiciatissimo Augustini barbadici scæptro (*sic*) Venetorum duce trecentesima christianorum olympiade: cum gratia & privilegio .

(in 4° .)

Nuncupat Saxus sua haec carmina Elisabethae Gonzagae Urbini Ducissae, Epistola prosaica eisdem praeposita, quae incipit a primo folio verso, & per totum sequens extenditur. Primum rectum sinit allatum titulum, *Sonetti*, &c. Gothico grandiori caractere excusum: reliqua omnia sunt Romano caractere, multo minori, non invenusto. Epigrammata (Sonetti) sunt numero 407. Capitula XXXVIII. uti demonstrant numeri cum illis, tum hisce praepositi. Inter Capitulum autem XXVII. & XXVIII. interpositae sunt Eclogae V. quarum in titulo nulla fit mentio. Post plagulam operis ultimam, in qua occurrit subscriptio, duae aliae sequuntur, quae errata ab impressoribus admissa continent. Ad horum callem legitur:

Registrum .

Oës sunt quaterni pter
 f h k m o q f u y A C E
 G I K sūt terni p vacat .

Exstat in Casanatensi.

MDL

EDITIONES BRIXIANAE

Saec. XV. sine anni nota .

I.

„ PHALARIDIS Epistolæ a Francisco Aretino Latine redditæ .
 „ In fine . *Brixia Thoma Ferrando Auctore Kalendis Septembris . Sæc.*
 „ XV. in 4°. *Exemplar nitidissimum .*

Haec cl. Morellius in *Catal. Biblioth. Pinell.*, tom. II. p. 213. Editionis exemplum possidet Excell. Ball. C. Valentius Gonzaga, Mediolani . Perperam vero Denisius, pag. 638. post verba, *Thoma Ferrando Auctore*, subjunxit, (*non Typographo*): Ferrandus enim non modo hujus editionis typographus existit, sed & alterius (1) longe majoris molis; qua antiquiorem, alteriusque typographi nomine notatam, inter Brixianas editiones certo detegere Bibliographorum nullus hactenus valuit . Vide pag. 136. seq. hujus Speciminis .

II.

I. D. IVVENALIS & A. FL. PERSII Satyræ .

Ad calcem Persii :

() I . FINIS I . () BRIXIE .

(in fol. par.)

Edifio antiqua valde sine signaturis, numeris, custodibus ac registro, caractere rotundo, cum literis initialibus versuum a sequentibus aliquantulum distitit . Juvenali nullus praeponitur titulus, nec Satyrae inscriptione aliqua aut numero praenotantur; sed inter praecedentem & sequentem satis spatii vacui relictum est, ad titulum vel numerum manu, vel alio modo adjiciendum . Aliter factum est in Persio, in quo primo legitur: *Auli Flacci Persii Satyra prima*; deinde *Satyra secunda*, & ita porro . Juvenalis paginae sunt 116. Persii 20. (2) Nullus bibliograph., quod advertere potuerim, memorat hanc editionem: non Quirinus, non Fabricius, non Ernesti, non Deburii, non Morellius, non Denisius, non Auctor Dictionarii Bibliographici editi Parisiis anno 1791., non, &c.

Cum exemplo olim mihi commodato a cl. Can. Alb. Devoti, & quod nunc ornare intelligo selectissimam Bibliothecam Excell. Ducis Cassani Serrae, Neapoli, conjuncti erant D. CALDERINI in *Juvenalis Satyras Commentarii*, ex alia tamen editione, & caractere minori, valde eleganti, temporisque posterioris, & cum signaturis; qui fortasse & ipsi Brixiae lucem viderunt .

III.

„ Epistolæ Magni TVRCI per Laudivium (Zachiam) Equitem Hierosolymit. in latinum traductæ . Brixiae per Bernardinum Misintam.
 „ in 4°.

Ex

(1) Aliarumque fortasse mihi ignotarum .

(2) Ueberiori illustrat. indiget haec editio .

BRIXIA Ex Indice MS. selectissimae Biblioth. Excell. Ball. C. Valentii Gonzagae, Mediolano ad nos transmissa.

IV.

Verſi in laude de la lyra compoſti : per il clariffimo poeta miſer
PAPHILO SASSO Modeneſe .

In fine :

Brixie per Bernardinum de miſintis .

(in 4° .)

Sub adducta inſcriptione, quae eſt caractere Gothico magno, habetur figura Heliconis montis, in cujus jugo ſtat Pegafus, ungula ſaxum feriens; ad radices vero ſedet Orpheus laureatus Lyram pulſans. Charta verſa omnino vacat. Editio eſt eodem caractere ac *Epigrammata*, &c. impreſſa anno 1500., quibus tamen Poemation hoc antiquius eſſe, videtur indicare ejuſdem impreſſura. Signaturis inſtructum eſt, quae non excurrunt ultra A III. Exiſt in Caſanat.

V.

Capitolo De predeſtinatiõe : compoſto
per il clariffimo poeta Miſer PAM
PHILO SASSO Modeneſe .

In fine :

Brixiae per Bernardinum de miſintis .

(in 4° .)

Paucioribus adhuc quam praecedens, foliis conſtat alterum hoc opuſculum: non enim ſunt plura quam quatuor; & ex his primum non continet niſi allatum titulum, eodem Gothico caractere quo praeced. impreſſum; quartum autem verſum omnino vacat. Ad calcem capituli habetur Epigramma, cujus haec eſt prima ſtrophe.

Se ben Dio vede ogni coſa futura
E non ſe po mutar la ſua ſcentia
Non e ſogno pero: no e dementia
Affaticarſe & aver di ſe cura

Et infra hoc Epigramma occurrit ſubſcriptio, *Brixia*, &c.

Utrumque hoc opuſculum numeris & cuſtodibus caret; & exiſtat in Caſanat. Exemplum ſecundi, quod exiſtat in Biblioth. Ducali Ser. Ducis Mutinae, referente Tiraboſchio, imperfectum eſt, ed ideo ſubſcriptione mutilum.

VI.

Opera del Clariffimo Poeta . d. PAMPHYLO SASSO (in V. Capitoli) .
Sine loco & nomine typogr.

(in 4° .)

Conſtat hic libellus ex duobus ternis, duobus duernis, ex folio uno, ſignatis li-

literis majusculis A. B. C. D. E., ac caractere majori & nitidiori caractere **BRIXIAE** duorum praecedentium, quibus *Brixiae* & *Misintae* nomina inscripta sunt, excusum est; ut certo statuere non audeam, Brixiae lucem vidisse. Adest & aliud non omittendum discrimen. Superiora duo opuscula, sicuti & *Epigrammata Itala ac Capitula* anno 1500. vulgata, suis frontibus, in quibus eorum tituli grandi caract. Gothico, magnitudine *Canonis*, excusi leguntur, instructa sunt: hoc vero opusculum omni fronte caret; statimque incipit ab Epist. dedicat. cujus inscriptio est caract. rotundo minusculo ipsius opusculi, cujusmodi etiam est titulus totius opusculi primae paginae primi capituli praefixus: *Opera*, &c. Charta tamen, compositionis typographicae ratio, ipsorumque characterum idea eadem sunt in omnibus hisce opusculis, uti & in opusculis Thebaldei infra referendis: & quod nonnulla animadversione dignum videtur, omnia haec opuscula, in Casanatensi, in unum idemque volumen congesta fuere, non heri aut nudius tertius, sed a tempore antiquo.

Deest haec editio apud cl. Tiraboschium (Bibliot. Moden. tom. V. p. 31.), qui non aliam laudat editionem quam Brixianam anni 1502. cui adjunctus sit Epigrammatum liber, qui in hac desideratur: totum enim opus capitulis V. absolvitur, ad cujus postremi calcem legitur, *Finis*. Opusculum praeterea Italicis carminibus exaratum est, non Latinis, ut supponere videtur cl. Scriptor, qui totam opusculi inscriptionem, ac Maecenatis nomen Latine effert. Allatus titulus, *Opera* &c. legitur in fronte secundi folii recti; in summo primi habetur inscriptio Epistolae Auctoris, quae talis est: *Al Magnifico Joanne Antonio Agilario Capacio Conte de la Sumaglia . Pamphilo Saxo*. S. In qua inscriptione aut typographus corrumpit Maecenatis nomen; aut illud corrumpit Misinta in edit. an. 1502.; aut denique corruptum illud fuit ab impressore Mutinensi operis cl. Scriptoris, in quo pag. 31. loco *Agilarii*, legitur *Agislarius*, & loco *Capacii*, *Cassacius*. Verum quidem est & in hac nostra edit. capit. V. legi, *Agislarii* altera *Agefilari*; & deinde *Agilarii*. Caeterum, *Cassacium* omnino corruptum esse puto. Haec Epistola, quae prosaica est, occupat totam primam plagulam, & ab ea incipiunt signaturae, quae pertinent usque ad E., uti vidistis. Custodibus, numeris & registro caret.

VII.

I. DIALOGVS de contemptu mundi : Interlocutores : Dorias : Philonus : & Hilarius :

II. Paternum morientis Tobie CONSILIVM .

III. Divine legis PCEPTVM per os profete ad populum Israel .

IV. SALVTATIO nativitatis domini nostri iesu christi ad populos fideles .

In calce :

FINIS .

Brixie impressum per Bernardinum de misintis .

(in 4° .)

Exiguus libellus, ex quatuor tantum plagulis constans: quarum priores duas occupat primum opusculum; alias duas, tria, quae sequuntur. Eodem rotundo ac minuto caract. excusus est ac Masei Vegii (ad quem fortasse pertinet) *Dialogus Verit. & Philalites ad Eustachium* sub anno 1496. relatus, sine signaturis, numeris, &c. Exst. in Corsiniana.

PYLADAE GENEALOGIA.
(in 4° .)

Editionem hanc ignoravit Em. Quirinus, qui in suo opere de Brixiana literatura, par. 2. pag. 296. loco primariae hujus editionis citat duplicem Hesiodi Theogoniae Basileensem editionem Saec. XVI., utrique quarum adjunctum fuit hoc Pyladae opusculum. Inscriptum ab Auctore fuit Lucae Tertio, Brixiano patricio, Epigrammate, quod legitur primo folio verso, cujusque inscriptionem quatuorque priores versus hic exhibemus.

Ad Lucam Tertium patritiorum Brixiae Splendoré
Et Meconatem suum.

Pylades.

Tertie Cura poli Musarum gloria Lucas.

Carmine Divorum suscipe quaeso genus:

Quod Pylades nuper fictum tibi dedicat uni:

Dum sibi praesidii te fatis esse putat.

Hoc eodem folio recto non aliud legitur nisi, *Pyladae Genealogia*, majusculis literis expressum. Inscriptio vero sequenti folio recto praeposita sic habet: *Deorum Genealogiae a Pylade versibus conclusae liber primus*: quinque autem sunt libri, carmen Elegiacum. Editio est optimo caractere Romano, cum signaturis tantummodo, quae pertinent usque ad d 111., praecedentes scapi sunt quaterniones. Non dubito autem quin ex praelis Britannicorum prodierit, & verissimiliter, Jacobi. Exst. in Casanat.

IX.

„ HOMERI Ilias per Laur. Vallam in Latinum sermonem traducta.

Tres Latinae hujus Iliados Homericæ versionis editiones Brixiae factas memorat Card. Quirinus; de *Brix. liter.* par. II. pag. 306. ex quibus prima anni 1474. & tertia anni 1497. suis locis in hoc *Specimine* descriptae fuerunt. Secundam autem *anni, loci & typographi notationibus destitutam*, (quam ad manus se habuisse dicit) ita priori *similem utramque invicem comparanti apparere* subdit, *ut eae ipsae notationes, & non aliae, ipsi quoque convenire censeantur*. Est.

X.

D. I. IUVENALIS Satyrae cum Comment. Io. Britannici.

Quirinus de *Brixiana liter.* par. I. pag. 145., ubi editionis existentiam deducit ex Epistola quadam B. Ascensii data 1498. quae legitur in editionibus Juvenalis *cum familiaribus expositionibus* ejusd. Ascensii. Nullum tamen hujus Brix. edit. exemplum citat ipse Quirinus. Opportune autem Ernesti, *Biblioth. L. Fabricii* lib. II. p. 359. laudata edit. Brixiana Juvenalis cum Britannici comment. anni 1501. a Quirino memorata, in subjecta annot. haec subjicit: *Ante hanc aliam editionem factam, disputatur in Brixiana literat. pag. 145. e praef. ed. Ascens.*

„ Incomincia el libro nomato OVIDIO de Arte amandi . *Ad cal-*
 „ *cem* : In Bressia per Bernardinum de Misintis de Papia die XIII.
 „ Zugno . M. CCCC. C LIX.

Denisius, pag. 630., addita hac annot. *Typographus hic ultima saeculi decade incla-*
ravit, sed annum non extundo. Ipsum tamen non sine multo labore extudit Fer-
 dinandus Giandonati in nova edit. Biblioth. Ital. N. Fr. Haymi, tom. I. pag. 327.,
 ubi septem hujus versionis editionibus in 8. numeratis, octavam in 4. iis adjun-
 git his verbis: &c. *Brescia per Misintis 1559. in 4.*

Nec videtur Jandonatus frustra locutus fuisse: ante ipsum siquidem cl. Qua-
 drius (*Storia e Ragione di ogni Poesia*, vol. II. pag. 213.) agnovit quemdam Ber-
 nardinum de Misintis de Papia, qui hoc ipso anno 1559. eademque die 13. Ju-
 nii, vulgavit Brixiae Ant. Thebaldei opera: *E in Bressia* (ait) *per Bernar-*
dino de Misinti de Papia a 13. di Giugno del 1559. in 4. Non est autem quod
 quis dubitet de existentia alterutrius ex duabus hisce editionibus: utramque si-
 quidem simul conjunctam vidit Argelatus in Biblioth. Coll. Braidensis, uti ipse-
 met narrat in sua Biblioth. de'Volgarizzatori edit. 1767., tom. IV. pag. 158.

XI.

„ Hoc in volumine continentur : POMPONII Epistola ad Au-
 „ gustinum Mapheum . C. CRISPI SALLUSTII Bellum Catilinarium
 „ cum Commentario Laurentii Vallenfis . PORTII LATRONIS
 „ Declamatio &c. . . . C. Crispi Sallustii Vita Romae per Pompo-
 „ nium emendata, Brixiaeque per Iohannem Britannicum diligen-
 „ tissime revisa .
 (in fol.)

Refert hanc edit. Sal. M. de Blasis, tom. XX. *di opusculi di Autori Siciliani*, pag.
 411. nil tamen de loco ejusdem pronunciat; & recte quidem: nam etsi nomina
 literati Brixiani ipsiusque Brixiae in ea inscripta suspicandi locum praebere pos-
 sint, ipsam in ea urbe forsitan prodiisse; qui tamen eam ob causam ita statueret,
 valde jejunum in Historia Bibliographica se ostenderet.

Hic vero obiter observabimus P. de Blasis praeter rem annotasse, Card. Quirinum
 in suo de *Brix. literat.* opere nil de hoc Jo. Britannici labore dixisse: Quirini
 enim opus, uti ipsum habemus, non versatur nisi circa Poeticam, Grammaticam
 & Oratoriam.

XII.

„ AVLVS GELLIVS fol. Brixiae impressus, sine anno & nomine
 „ impressoris .

Orlandius, *Origini* &c. pag. 164.

XIII.

„ PSALTERIVM Hebraicum . in 12.

cc 3

Igno-

BRIXIAE Ignotissima haec edit. certissime prodiit Saec. XV. eodemque charact. excusa est ac editio Brixiana Pfalterii anni 1494. sub eo anno memorata; a qua tamen facillime distinguitur ratione formae, quae est 12. cujusque paginae lineas 16. continent; cum illa sit formae 16. vel 24. nec plusquam lineae 13. in eisdem paginis numerentur. Editionis fragmentum possidet cl. Jo. Bernardus de Rossi, qui de eadem sermonem habet in libro *de ignotis nonnullis antiquissimis Hebr. textus edit.* cap. viii. pag. 13.

XIV.

„ PYLADAE BVCCARDI Grammaticarum Institutionum Regulae,
„ & Scholasticum de ipsis Carmen. Brixiae, ante annum 1498.

Memoratur haec edit. Brixiana, teste Quirino, in edit. anni 1498., quam vide suo loco.

XV.

Opere del THEBALDEO

da Ferrara cū tabula

Sonetti cclxxxiiij

Dialogo i

Epistole iii

Egloge iiii

Desperata j

Capitoli xix

Edidit haec carmina Jacobus de Thebaldeis Auctoris consobrini; eaque discavit Marchioni Mantuae brevi Epistola, quae legitur primo folio verso. Eodem recto habetur allatus titulus, Gothico grandiori charactere exaratus, sicuti sunt tituli operum & opusculorum Saxi, de quibus jam diximus. Sequenti folio recto incipit voluminis tabula, praefixo hoc titulo:

Tavola de la p̄sente op̄ra (sic) sc̄c̄do lord̄e de l'alphabeto.

quae octo integras occupat paginas, rotundo charact., minori quam sit character ipsius operis, excusas. Sextum folium, sive plagula omnino vacat. In primo hoc ternione sola signatura A IIII. tertiae plagulae subscripta habetur. Sequitur deinde opus ipsum signatum literis minusculis incipientibus ab *a* & desinentibus in *q* IIII. Numeris, custodibus & registro caret. Operis character non modo Romanus est, sicuti est character tabulae, sed etiam eodem (uti jam diximus) major & elegantior: hisque duabus dotibus antecellit etiam characterem, sive characteres opusculorum Saxi, quae cum eodem in Casanat. Biblioth. colligata sunt.

Nec Quadrius, neque alius quispiam Bibliographus, quod advertere potuerim, perrarae hujus editionis mentionem ullam facit. Septem Thebaldei operum editiones numerat Quadrius: singulas cum nota loci & anni; ex quibus antiquior est Mutinensis anni 1498., recentior, Brixiana anni 1559. per *Bernardinum de Misintis de Pavia*. In Dictionario tamen Bibliographico *des Livres rares* edit. Paris. anno 1791. tom. III. pag. 103. refertur & editio Florentina, facta a *petitione di Pietro Pacini da Pescia*, circiter annum 1490. quae omnium prima dicitur, & Parisiis venundata pra-

pretio 59. librarum Gallicarum, obolorumque 19. Apud neutrum tamen ex duobus **BRIXIA** hisce copiosioribus Thebaldei editionum scriptoribus, ullum hujus nostrae edit. vestigium occurrit; multoque minus apud Haymum, Deburios, Morellium, Lacrium (1), &c.

Quid ergo de ipsa existimandum erit? Brixiaene eam prodiisse affirmabimus? Non affirmabimus quidem; sed probabile tantum esse dicemus, exemplo Casanat. Bibliothecae moti, quod cum aliis ejusdem generis opusculis Brixiae certe impressis, quorumque characterum, & typogr. constructionis formam imitatur, ab antiquo colligatum est.

O

„ HELIAE CAPREOLI Chronica de rebus Brixianorum ad S. P. Q.
„ Brixianum.

In calce:

FINIS.

Omnes sunt terni praeter M. N. qui sunt duerni:

OPVS BRIXIAE DILIGENTER IMPRESSVM

PER ARVNDVM DE ARVNDIS HORTA

TV ET AVSPITIO CLARISSIMI. D.

D. FRANCISCI BRAGADINI VR-

BIS ET AGRI PRAETORIS

IVSTITIA PIETATE ET

SAPIENTIA INTE

GERRIMI.

CVM PRIVILEGIO.

(*in fol.*)

Octo praecedunt folia, nullis nec literis, nec numeris signata, in quibus sequentia continentur: I. *Index eorum, quae praecipua in hoc opere per chartas continentur*; II. *Correctiones errorum huic operi admissorum cum subjecta brevi Arundi Epistola ad L. III. Baptistae Mant. Carmelitae . . . in Heliae Capreoli de rebus Brix. Chronica, carmen*; IV. *Autorum nomina ex quibus haec Chronica constant.*

Sequitur deinde opus ipsum in XII. libros tributum, praefixo eidem Auctoris prooemio ad S. P. Q. Brixianum; a quo prooemio incipiunt chartarum numeri & foliorum signaturae: ex quibus illorum postremus est LXXIII., harum ultima N. II. Custodes quoque adjecti fuere, sed non ubique; character Romanus est & pulcherrimus.

Editionem hanc Saeculo XV. adscribunt Maettarius & Orlandus; sed perperam: ipse enim operis auctor Capreolus legenti demonstrat, eam ad Saec. XVI. pertinere: folio siquidem 73. pag. 1. sic scribit: *Poteram sane huic libro & hisce chronicis nostris jam calcem ponere, tum quia liber ipse satis longus est & copiosus; tum quod pulchrius fortasse visum esset nostram hanc una cum anno MCCCCC. claudere historiam quam alium ex sequentibus participare annum.* Viderat ergo Capreolus, cum haec scribebat, aliquem ex annis, annum 1500. insequutis; adeoque

(1) Unum eundemque Poetam in duos distinguit hic Bibliographus; quorum alterum vocat Antonio Thebaldeo, alterum Thebaldeo da Ferrara, & utrique eadem adscribit opera, in *Indice Librorum ab inventa typogr.* &c. tom. II. pagg. 246. 258. 396.

BRIXIA que ante eiusmodi annos, non modo opus typis excusum non fuerat, sed ne absolutum quidem. Minus idonea ratione ad idem demonstrandum utitur D. Clementius: *Comme Capreolus* (inquit) *Biblioth. curieuse*, tom. vi. pag. 239. *d continué son Histoire imprimée jusqu' à l' an 1500. il est évident, qu' elle n' a vu le jour qu' au commencement du Seizieme Siecle.* Exstat rara haec editio in Casanat.

CAJETA

CAJETÆ.

MCCCCLXXXVII.

I.

Formulario de epistole vulgare missive e responsive ⁊ altri fiori de ornati parlamenti allo excelso ⁊ il lustrissimo principe signore Hercule da esti dignissimo duca di Ferrara: composto p CHRISTOPHORO LANDINI cittadino di Firenze: dignissimo comentatore di Danti. E prima elprohemio..

In fine:

Explicit Formulario de Epistole missive e responsive ⁊ altri fiori de ornati parlamenti. Impresso nella alma ⁊ inclita cita de Gayeta per mi. A. F. 1487.

(in 4°. par.)

Subscriptionem proxime præcedit ~~registrum~~ libelli, in quo sex foliorum fasciculi descripti sunt, quorum unusquisque duo tantum foliorum initia exhibet, licet quatuor ex ipsis quaterni sint, alii duo terni: quod tamen dignosci non potest nisi singulorum evolutione. Tres priores, alphabeti literis utcumque signati sunt; alii tres minime, Sigla autem A. F. quibus nomen suum indicavit typographus, designare Andr. Fritag, qui deinde Romae impressit, & inter caetera anno 1492. hoc ipsum opusculum, nullus plane dubito. Character Gothicus est non contemnendus. Præ manibus habui hunc libellum; quem propter iniquum ejus pretium acquirere nolui. Vid. Catalog. Libr. M. de Romanis impress. 1791.

MCCCCLXXXVIII.

I.

„ El dialogo di Messer Sancto GREGORIO Papa volgarizzato, con „ la Vita di esso Papa. (*in fine*): Impresso in Cajeta per Maestro Iusto nel M. CCCC. octantaocto. XXIII. de Marzo. (*in fol.*)

Exemplum hujus edit. quae rara est, exstat Parisiis in Bibliotheca Regia, & refertur in ejusdem Catalogo, Theol. num. 919. pag. 392. De ea confer Patonum, *Bibliot. degli Autori antichi volgarizz.*, tom. 2. pag. 173., & cl. Mercier, *Supplement a l'hist. de l'Imprimerie de P. Marchand*, pag. 103.

CA-

CALLII.

MCCCCLXXV.

I.

MAFEI VEGII LAVDENSIS POETAE CE
LEBERRIMI DE MORTE ASTIANACTIS
OPVS IOCVNDVM ET MISERABILE.

In fine :

Anno Gratiae . M. CCCCLXXV. tertio Kalendas
Iulii . Hoc opusculum Callii impressum é Tépo-
re Domini FEDERICI Illustrissimi Vrbinatum du-
cis . ac sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Gófalonerii a

Laurentii Abstemii Maceratensis carmen .

Ingenium ne forte putes non esse Latinis :

Qui tantum Gallos Teutonas atq; probas
Hoc media Italia geniti impressere Robertus
Cum Bernardino quod breve cernis opus .

(*in 4°. majori .*)

Sex tantum sunt opusculi plagulae rotundo quidem, sed non satis elaborato
charactere, sine signaturis, numeris, & custodiibus, excusae. Ad calcem opu-
sculi (quod desinit folio recto) legitur octaltichum Auctoris ad Marchettum
quendam, quo ei illud nuncupat:

Ccipe quæ scripsi nuper Marchette libellum
Et nro æternum munere nomen habe .

&c.

Litera i punctulo plerumque destituitur; abbreviaturae paucae. Character Ora-
tionis Campani mox recensendae, nonnihil major est ac nitidior. Exst. apud Ill.
C. Astorrium & Can. Devoti .

MCCCCLXXVI.

I.

IOANNIS ANTONII CAMPANI
FVNEBRIS ORATIO PRO BAP-
TISTA SPHORTIA VR-
BINI COMITISSA AC
PRINCIPE ILLV.
STRISSIMA

in

CALLII

In fine :

Callii. Anno Salutis. M. CCCCLXXVI.

In Kⁿ Mar.*(in 4°.)*

Opusculi plagulae omnino sunt XXIV. ex quibus prima anteriore facie altatum titulum, posteriore epistolam Campani ad quendam Salviatum exhibet: quatuor aliae, praeter ultimas ejusdem Epistolae lineas, (septem sunt) sistant nomina eorum qui ad exequias convenere: post quae haec de ipso Campano leguntur:

Ioannes Antonius Campanus Antistes
Prutorum Tudertinorum Gubernator
orationem funebrem habuit: a Sixto Pont. max. ad eam rem missus: comites equestres Duodecim.

Reliquae XIX. ipsam continent Orationem, ad cujus caicem legitur, *Callii An. &c. tacito nomine typographi* (1). Excusa est caractere Romano, caract. praeced. opusculi majori, qui ad formam caract. Romani grandioris a Laverio adhibiti accedit; sine signaturis, numeris & reclamant. Exit. in Casanat. in Corsin. &c.

I I.

„ *SERVII HONORATI Libellus de ultimis Syllabis, & Centimetrum ex recensione Laurentii Abstemii. Callii, Robertus de Fano & Bernardinus de Bergamo, 1476. in 4°.*

„ *Servii opuscula ab Epistola dedicatoria incipiunt (verba sunt cl. Morellii, tom. III. Catal. Biblioth. Pinell. pag. 24. 25.) cujus inscriptio est: Illustri ac erudito Principi Domino OCTAVIANO Vbalduino Comiti Mercatelli Laurentius Abstemius Maceratenfis S. P. D. In fine vero libelli haec sunt:*

„ *FEDERICO illustrissimo Urbinatum Duce: Regio capitaneo generali: ac Sacrosanctae Romanae Ecclesiae Vexillifero dignissimo regnante. Inclyto principe OCTAVIANO ejus fratre benignissimo savente: auxilianteque: Robertus de Fano: & Bernardinus de Bergamo: plura (2) opera cum hoc impressere. Callii. Anno. Salutis. MCCCCLXXVI. XV. Octobris.*

„ *Paginae duae totum libellum complent; quarum altera hexastichum hoc habet:*

„ *Servius haec fecit: Maceratae Abstemius ortus*

„ *Correxit: monitis OCTAVIANE tuis.*

„ *Cum Bernardino Calli impressere Robertus:*

„ *Pacifico SIXTI tempore pontificis.*

„ *Tunc Dux Urbini FEDERICVS signa gerebas*

„ *Ecclesiae. tanto quae fuit aucta dute.*

„ *Pagina altera Registrum totius operis habet.*

Accedunt &c.

CA-

(1) In exemplis Corsiniano & Pinelliano habetur plagula additicia, sistens idem Laurentii Abstemii carmen, quod legitur sub subscriptione opusculi Mafei Vegii antea recensiti, quae plagula in Casanat. deest. Ex tribus autem opusculis Callii vulgaris, de quibus ad hanc diem intellectum est, omnium postremum est

Servii Honor. Libellus de ultimis Syllabis, &c. a quo tamen initium imprimendi ea in urbe factum fuisse fidenter statuit Laerius, in suo Ind. *Librorum Saec. XV.* tom. II. pag. 43.

(2) Quae sint plura haec opera, cum hoc impressa, praeter duo jam descripta, me prolixius laet.

C A M B E R I I .

MCCCCLXXXIV.

I.

„ Le LIVRE de Baudoin Comte de Flandres, & de Ferrant Filssau
 „ Roy de Portugal. Chambery, Ant. Neyret 1484. in fol.

MCCCCLXXXV.

I.

„ Le LIVRE de Bonnevie appellé Mandevie. Chambery, Ant.
 „ Neyret 1485. in 4°.

MCCCCLXXXVI.

I.

„ Le LIVRE du Roy Modus & de la Reine Racio sa femme :
 „ Chambery, Ant. Neyret 1486. in fol.

Tres hac Camberienfes editiones memorat cl. Mercier in suo ad P. Marchandii Hist. Typographicam Supplemento, pag. 97. easque raras & Maettario ignotas fuisse notat, quod verissimum est. De priore, quam refert laud. Marchandius, pag. 79. observat eam esse secundam ejus operis editionem; prima enim prodit Lugduni 1478.

C A R M A N I O L A E .

Et in hac civitate ante Saec. XV. finem libros excusos fuisse narrat cl. Joseph Vernazza in sua Lectione *Sopra la Stampa*, pag. 12.; nullam tamen specialem laudat editionem.

C A S A L E S . E V A S I I .

MCCCCLXXXI.

I.

„ Interpretatio Epistolarum Heroidum OVIDII non ad ostentationem ingenii sed ad communem utilitatem ab Hubertino co-
 Tom. I. dd „ gno-

- CASALE, gnomine *Clerico*, Crescentinati edita, impressa est in loco Casalis
 sEVASIL. S. Evaxii, anno salutis humanae MCCCCLXXXI. octavo Idus
 „ Septembris, praedicto Vbertino, artem dicendi in ipso loco Ca-
 „ salis publice interpretante, salario & stipe ipsius civitatis....
 „ Impressit Gulielmus de Canepa nova de Campanilibus, de san-
 „ cto Salvatore.....

Duae praecedunt Epistolae: prima Antonii Volsi Priverni ad Ludovicum Die-
 dum Patritium Venetum, cujus fragmentum recitat Mittarellius in Append. ad
 Codd. MSS. Bibliothecae S. Mich. Venetiarum prope Murianum, col. 486.; altera
 longe prolixior ipsius Hubertini ad Guidonem de S. Georgio Blandratae Comi-
 tem, quae tota est in laudem Marchionum Montisferrati; eamque ob causam inte-
 gra refertur ab eodem Mittarellio, col. 308. & seq. Ante Mittarellium editionem
 noverat, descriperatque cl. Saxius in Historia Typogr. Mediolan. col. 275. atque
 alterutrum eorum, vel si libuerit, utrumque adire poterit L. qui de ea pla-
 usus intelligere voluerit.

°—————°

CASALE MAIORI.

MCCCCLXXXVI.

I.

- „ MACHAZOR Italicum, seu compendium precum, quae ex
 „ Italicarum synagogarum ritu receptis anni festis recitantur. In
 „ calce: Fuit autem initium aedificii huius libri per nos Soncina-
 „ tes in urbe Soncini mense iulii anno CCXLVI. sexti millenarii,
 „ eumque absolvimus hic casale majori Feria II. hebdomadae die
 „ XX. mensis elul anno quinquies millesimo ducentesimo sexto a
 „ creatione mundi, *Christi* MCCCCLXXXVI. Benedicatur, &c. in 4°.

Haec cl. Jo. Bernardus de Rossi in *Disquisit. de Hebraicae typogr. Origine*, &c. p. 28.
 & seq., ubi praecipua, quae ad nitidissimae, uti ipse ait, & absolutissimae huius
Hebraicarum precum editionis notitiam pertinent, accurate persequitur.

°—————°

CASELLIS * in Pedemontio.

MCCCCLXXV.

I.

- „ VITAE ET EXORTATIONES SS. Patrum.

(*) parvus est pagus Diocesis Taurinensis chartarum officinis insignis.

Disti-

Ultima pagina legitur:

CASELLE

„ Per clarissimum medicum & philosophum dominum magistrum
 „ Pantalionem . Perque Iohannem Fabri galicum egregium artifi-
 „ cem . DE VITIS SANCTORVM PATRVM volumina in Casel-
 „ larum oppido feliciter impressa sunt . Anno Domini M. CCCC.
 „ LXXV. heroys calidoney (1) luce penultima mensis augusti . Amen.
 (in 4° .)

Primus, quod sciam, qui hanc editionem studiosorum vulgo patefecerit, est Prosper Marchandus, qui eam recenset in sua historia typographiae pag. 68., sed non satis feliciter. Primo enim in eo errat quod *Casellarum oppidum* designare urbem *Casbel* (Latine *Cassiliam*) in Irandia existimat. 2. Quod opus ab ipso Pantalione elucubratum fuisse somnavit, omnesque Bibliographos & Historiae Ecclesiasticae Scriptores nihil omnino de hoc Auctore haecenus fuisse subodoratos. Utrumque errorem egregie confutavit cl. Mercier, in suo ad Marchandii opus Supplemento pag. 72. seq.; qui etiam longe melius cuncta, quae ad editionis perfectam notitiam pertinent, exposuisset, si aliquod ejus exemplum ipsi videre contigisset; quod nullo modo, quacumque adhibita diligentia, sibi evenisse ipsemet narrat. Quae autem apud cl. Auctorem desiderari possunt, supplevit cl. Joseph Vernazza (qui editionem tractavit) in opusculo, cui titulum fecit, *Lezione sopra la Stampa*, pag. 27. & seq., ex qua titulum et subscriptionem, quales hic exhibentur, exscriptimus. Post titulum ac subscriptionem, memorat cl. Auctor quae in volumine continentur: „ Due sono (inquit) le operette contenute in „ questo libro. In primo luogo si legge *Divi Hieronymi libellus de vitis Patrum*. „ Poi vi sono *exortationes sanctorum Patrum perfectionesque Monachorum: quas „ de greco in latinum transtulit beatus Hieronimus* „. Quibus ex verbis liquet, quantum a vero aberravit Marchandus; quantumque inaniter de inventione novi Scriptoris Vitarum SS. PP. omnibus Bibliographis ignoti, sibi adblanditus fuerit. Pergit porro cl. Scriptor aliqua adhaerere, quae ipsius sententiam, immo sententiam cl. Mercier & cl. Tiraboschii, de libro impresso in oppido Casellarum Pedemon- tani confirmant, a quibus tamen retractandis, ne justo longiores simus, superfedemus.

CIVITATE AUSTRIAE.

MCCCCLXXX.

I.

„ PLATYNE : De honesta Voluptate & Valetudine . ad Amplissi-
 „ mum . D. B. Roverellam S. Clementis Presbiterum Cardinalem .
 „ Ad calcem , ante opusculi tabulam : Viri doctissimi Platyne opu-
 „ scul-
 „ scul-

(1). De hisce vocabulis vide quae monet Vernazza, pag. 29.

CIVIT. „ scullum (*sic*) de obsoniis : ac de honesta voluptate & valetudi-
 AUSTR. „ ne : impressum in Civitate Austrie : impensis & expensis Gerar-
 „ di de Flandria . Venetiarum Duce Inclito Ioanne Mocenico No-
 „ no Kalendas Novembris . M^o. cccc^o. lxxx^o. Laus Omnipotenti
 „ Deo . *in 4°.*

II.

Comenza La Cronica De Sancto ISIDERO (*sic*) Me-
 nore : Con Alchune additione Cavate Del Texto
 Et Ifforie De la Bibia : E del Libro De Paulo
 Orofio : E de Le Passione De Li Sancti .

In fine :

Finita La Cronica De santo Isidoro Meno-
 re . In Civald De Friuli . Nel Anno del
 nostro signore Iesu Cristo . 1480 .

Adi . 24 . de Novembre .

Laudato Sia Sempre El Nostro Signor Dio .

(*in 4° par.*)

III.

„ Epistolæ CICERONIS .

Tres has editiones in Italiae finibus factas ignoravit Orlandus . Primam re-
 tulit Maettarius in suis Annalibus , pag. 495. n. edit. , sed falso eam dixit in 8.
 Secundam , Marchandus in Historia de l'Origine , &c. de l'Imprimerie , pag. 73.
 affixa eidem subscriptione Latina , cum Itala sit . Primam agnovit etiam Van-
 thonus in Append. ad Caveum , pag. 190. Omnes autem tres referuntur in No-
 vis Memoriis per servit all'Istoria Letteraria , tom. I. pag. 270. & seqq. ubi ta-
 men prima tantum describitur . Primam denique et secundam accurate recenset
 etiam el. Mercier in Suppl. a l'Histoire de l'Imprimerie de Pr. Marchand , pag.
 85. & seqq. , videndus . Apparet vero diligentissimum Bibliographum secundam edi-
 tionem minime vidisse ; & ea , quae de ipsa refert , ex aliorum scriptis , Arge-
 lato puta , vel Paitono exscripsisse , uti ex subscriptione ab ipso recitata , &
 cum hac nostra , quae ex exemplo Biblioth. Casanat. accuratissime descripta est ,
 collata , manifestum est . Editio est charact. Gothico non valde pulchro , cum si-
 gnaturis tantum , quarum postrema est *f s*. Praecedentes scapi sunt quaterniones . De-
 sideratur in hac edit. nomen typographi , quem tamen eundem esse ac superioris ,
 non dubito . De tertia edit. nil aliud novimus , quam quod in supra citatis Me-
 moriis legitur ; nimirum in hac civitate impressas etiam fuisse *L'Epistole di Ci-
 cerone* .

CLA.

CLAVASII.

MCCCCLXXXVI.

I.

In nomine domini nostri iesu christi . Amen .

Incipit prologus ī summa angelica de casibus conscientie per fratres
 ANGELVM de CLAVASIO or-
 dinis minorum vicarium generalem cis montanorū fratrum observantie
 compilata cui premit-
 titur primo prologus deinde subnectitur tabula contentorū in ipsa
 declarativa . Incipit plogus

In fine :

Impressuz hoc opus Clavassii Anno Christia-
 ne salutis . M. cccc. octuagesimo sexto ter-
 tio idus may . Feliciter Imperantibus In-
 nocentio octavo pontifice maximo : ⁊ Ka-
 rolo Illustrissimo . duce quito sabaudie pe-
 demontaneq; regionis .

*(in 4.º .)**Supra ejusmodi subscriptionem legitur :*

Iacobinus de suigo de sancto Germano hu-
 jus impressionis auctor ad lectorem .
 Humano Angelicas quicūq; audire loquelas .
 Ore cupis : præsens perlege lector opus
 Hic sacros canones . Hic ⁊ civilia iura
 Hic sancte invenies Religionis opes .
 Maxima multorū qđ vix dabat ante librorū
 Sarcina : id Angelica dat tibi summa brevis .
 Angelus est auctor . Sacri decus ordinis īgens
 Seraphici : ⁊ tante Religionis honos .
 Auctorez atq; opus impressum felicia dona
 Clavassina tulit terra beata viro .
 Nec Carleta minus gens felix unde creatus .
 Angelus Angelicis dignus adesse choris .

Verso hoc folio habetur registrum foliorum & signaturarum , in quo descripti
 sunt 46. quaterniones , & unus sexternio . Duo ultima ultimi quaternionis fo-
 lia omnino vacant .

Post

CLAVASSINA. Post haec in integris exemplis sequuntur alia decem folia seu integer quinternio signatus 1. 2. 3. 4. 5. cujus inscriptio est: *Rubricae juris civilis & canonici, & primo rubricae digestorum; & primo digesti veteris.*

Adductus fuit Auctor ad suum hoc opus typis tradendum rogatu Hieronymi Torielli, cujus epistola ad ipsum data, in qua orat ejus Reverentiam ut ipsum opus imprimi faciat, una cum ejus responsione, qua votis ejusdem se annuere declarat, volumini praemissa fuit: *Quam* (Summam) (inquit Carletus) *ex quo ultra meam expectationem tot laudibus extollis, magistro Jacobino de S. Germano in praefata arte peritissimo, ut vivis tuis votis morem geram imprimendum transmittito; Vale.* Integram ejusmodi responsionem cum epigrammate Jacobini Suigi ad L. exhibet cl. Jos. Vernazza in sua de Typographia lectione, pag. 30. quod indicio est editionem ab ipso fuisse tractatam. Obiter hic annotabimus cl. Mansium non recte dixisse, primam hujus Summae edit. sine loci & typographi nomine prodixisse. Charact. Gothicus est & valde minutus, sed nitidissim. Num. & cust. desunt.

Sequenti anno 1487. novam hujus Summae editionem Veneta prela protulere: cui, ne nihilo inferior esset Clavassina, addita fuit non modo Torielli Epistola cum Auctoris responsione, sed & Epigramma Jacobini Suigi typographi, mutatis tamen aut relectis ab utroque istorum, quae cum veritate cohaerere non poterant. Et in responsione quidem auctoris, omissa fuere verba, quae typographum designant, *Magistro Jacobino da S. Germano, &c.* eorumque loco scriptum fuit *correctum emendatumque* imprimendum, &c. In Epigrammate autem ad L. quod est in fine, in titulo loco nominis Jacobini Suigi, repositum fuit nomen typographi Veneti hoc modo:

*Nicolaus de Franckfordia hujus
impressionis auctor ad Lectorem.*

Octo priores Epigrammatis versus iidem sunt in utraque editione; posteriores quatuor in Clavassina, uti vidimus, sic habent:

Auctorem atque opus impressum felicia dona
Clavassina tulit terra beata viro.
Nec Carleta minus gens felix, unde creatus
Angelus, angelicis dignus adesse choris.

In Veneta autem sic corrupti fuere:

Auctorem genuit Clavassina, Veneta dedit
Terra impressorem: loca beata viro.
Franckfort neque minus: gens felix unde creatus
Angelus Angelicis dignus adesse choris.

Atque vel hinc intelligitur quanto in pretio sint habendae veteres editiones, principes cumprimis. In hac enim prima Veneta, typographus ut nomen suum Epigrammati Suigi insereret, non illud modo corruptum deformavitque, sed & gentis Auctoris nomen ab eodem exclusit; quod deinde in pluribus aliis editionibus, quae hanc Venetum secutae sunt, deesse reperitur. Ipse Waddingus id nominis in sua Bibliotheca omisit; quod argumento est in omnibus iis editionibus, quas se vidisse testatur, illud deesse. Longe aequior & in Auctorem & in primum typographum fuit Paganinus de Paganinis Brixienensis, qui in sua Veneta editione anni 1499. Auctoris responsionem ad Hieronymum Toriellum intactam reliquit, nec Suigi nomen suppressit, & in Epigrammate, quod est in fine, quamvis nomen suum inseruerit, posteriora tamen duo carmina, in quibus Carleta gens nominatur, non omnino attigit.

Nec

Nec Carleta minus gens felix unde creatus
Angelus angelicis dignus adesse choris.

Exst. apud Can. Devoti, & in Casanat.

COLLE.

COLLE *Municipio Florentino*.

MCCCCLXXVIII.

I.

Illustris philosophi et medici Apolinaris Ofredi
Cremonenſis de p^o et ultio ſtanti i defenſioez cōis
opiniois adverſus Petrū Mātuanū feliciter incipit.

In fine:

Mgr Bonus Gallus ipreſſit i oppido Collēſi mā
cipio (*sic*) Florentiuo (*sic*) Anno dñi Mcccclxxviii.

(*in 4°.*)

Præcipuum huius editionis pretium in ejus raritate ſitum eſſe videtur: non modo enim Maertario, Orlandio, aliſque Bibliographis, qui locupletiffimos Catalogos condidere, ignota fuit, ſed & ipſi Ariſto, qui non aliam operis editionem ſe vidiffē ſcribit, quam antiquiſſimam quandam (hac forſitan antiquiorem) ſine loci, temporis, & typographi nota.

Ejus character ſemigothicus eſt, talisque fabricae, ut ſtudioſum a lectione quodammodo deterreat: ni forte id incommodi potius ex nexuum & abbreviaturarum multitudine (1), quibus ſcatet, quam ex defectu typorum ortum habet. Signaturis inſtructa eſt, quae pertinent uſque ad e 5, ſive e 6, ultimus enim ſcapus ſexternio eſt; praecedentes vero omnes quaterniones. Ad ipſius calcem ſupra adductam ſubſcriptionem legitur Auctoris laudatio Omnipotentis Dei omniumque SS. quam hiſce verbis concludit: „ Et hoc tempore invaleſcentis peſſilentiae in civitate Papiæ, a qua defenſus ſum cum tota familia mea: & ob hanc defenſionem infinitas habeo gratias omnipotenti Deo, & omnibus ſanctis ejus „ amen. Secunda Decembris M. CCCCL. „ Ex quo liquet de tempore ſcriptionis opusculi. Exſtat in Caſanat.

II.

Interpretatio OPPIANI Laurentii Lippii
Collenſis Ad Magnificum Virum Laurentium Medicem. *Heroico carmine.*

In fine:

Philippus poſcus ad lectorem
Laurentius Lippius Collenſis Vir utraque lin

gua

(1) Haec eſt potiſſima cauſa quae L. ſaſtidium gignit; ejus enim character idem omnino eſt ac character Oppiani, in quo tamen pauciſſimae abbreviaturae caeque intellectu ſacillimae occurrunt.

COLLE.

gua apprime eruditus hoc divinū Oppiani opus traduxit Gallus cognomine Bonus impressit: ut esset studiosis litterarum utriusque industria quantulacunque accessio: Quapropter quod Oppianum o lector latinum legis utrisque gratias agas Impressum in Colle Oppido Municipio Florétino anno ab hūanitate Christi. Mccccclxxviii. die xii. Septembris.

Registrum huius libri

(in 4°.)

Post quinque Oppiani libros sequuntur Interpretis disticha ad eundem Laur. Medicem aliosque; quibus subjiuntur Epigrammata duo, alterum ipsius Lippii ad Petrum Carbonellum Hisp. Regis secretarium; alterum Philippi Posci ad ipsum Lippium. Ante adductum titulum, *Interpretatio*, &c. habetur brevis Poetae vita, per ipsum Lippium, prosa, cum ejusdem Prooemio in interpretationem suam, carmine, argumento totius operis, & argumento *super interpretatione primi libri*, carmine pariter, cui subjicitur adductus titulus, quo terminatur pagina quarta. Editio est caract. semigothico, cum signaturis tantum, & registro; ex quibus apparet voluminis plagulas esse 64. Si fides habenda foret Caillio, pag. 29., Oppiani opus non Latine tantum hoc anno 1478., sed Gr. & Latine aliquot ante annis, scilicet 1471. a Gallo Bono Colle impressum fuisse existimandum esset; ac proinde Paravisinus & urbs Mediolanum primae impressionis *integri* codicis Graeci (2) laude privandi forent, eaque donandus Bonus & Municipium Collense. At commentitiam esse ejusmodi editionem, nemo non videt. Beughem, ex quo errorem hausisse videtur Caillius, tantammodo Latineam editionem anni 1471. laudat; ac longe verisimile est a typographo, loco anni 1478. qui est annus verus Latinae editionis, repositum fuisse 1471. Maettarius autem ad editionem Lat. anni 1478. hanc subjunxit annot. *At de editione Oppiani Halient. Gr. Lat. in 4. 1471. Colle per Gallum Bonum, quam Jo. de la Caille affert, p. 29. valde addubito. Nullo autem modo de ejusmodi edit. Gr. Lat. addubitavit Orlandus, qui eam retulit in utraque sui operis parte: quem tamen una cum Caillio & Beughemio errare ex eo apparet, quod vera editio anni 1478. cum apud ipsum, tum apud suos magistros desideratur. Exst. apud Can. Devoti.*

III.

„ DIOSCORIDES, *Latine*.

„ Questo Libro, che è scritto in caratteri semigotici a due colonne, non ha „ titolo, nè Prefazione. Le lettere iniziali di qualunque Capitolo sono majusco- „ le. Ai margini laterali vi sono le varianti, ex. gr. nel testo dice, *plurimi junio- „ res*, e nella variante *discipuli vel glosatores*. Al fine dell'ultima pagina vi è la „ seguente data.

ex

(2) Vid. Maettarium, tom. I. pag. 94. & Saxium in Hist. typogr. Mediol. col. CLXXIII:

explic dyoscorides que petrus
paduanensis (1) legendo corexit ⁊ expo
nendo q̄ utiliora sūt ī lucꝫ reduxit.
Impressus colle p̄ magistrꝫ iohem
allemanum de medemblich anno
xpi millesimo cccc. lxxviij. mense
iulij .

(in fol.)

„ Al retro foglio vi è l'Indice in ordine di alfabeto delle cose contenute, e tale
„ Indice occupa tre facciate, e mezza, e l'altra metà del foglio dritto è occu-
„ pata dal registro. I fogli in tutto sono centodue. Non si vedono nè numeri
„ nè richiami, ma il solo registro a piè di pagina.

Exstat apud Excell. Ball. C. Valentium Gonzagam, Mediolani, qui edit. notitiam
nobiscum communicavit iisdem omnino verbis, quibus hic refertur.

C O M I .

M C C C C L X X I V .

I.

INCIPIVNT RVBRICE TRA
CTATVS APPELLATIONVM
QVI TRACTATVS CONGI
ARIVM NVNCVPATVS EST
QVIA SCHOLARIBVS SVIS
AB IPSO AVCTORE PRO
CONGIARIO ET REFECTI
ONE LABORVM QVOS
IN QVOTIDIANIS LEC
TIONIBVS PATIEBAN
TVR TRACTATVS (2) EST

„ Tutte le qui sopra riportate parole sono in lettere Romane majuscole. A
„ queste seguita l'indice delle materie contenute in modo di alfabeto, il quale
„ occupa quindici intieri fogli, e tre quarti del decimosesto; giacchè termina
„ con la colonna prima al retro del foglio XVI. Tutta l'opera è stampata a due
„ colonne in carattere semigotico nitido. Al retro dell'ultimo foglio, dopo che
„ l'autore ha reso conto, che l'opera fu terminata:

Tom. I.

e e

Pri-

(1) Deburus legit, *Paduanus*; nil tamen de
edit. caractere dicit, sicuti facit Laerius, qui
consuetudine sua de re quavis typographica pro-

nuntiandi facilitate, edit. *ex eodem caractere esse*
scribit, ac Oppianum a Gallo Bono impressum.

(2) Forfitan, *traditus*.

EDITIONES ITALICAE

Prædie nonas Iulias in festo dive
margarite virginis. 1473. expeditus est hic
titulus Appellationū Ad laudē sūmi et eterni
dei Amen.

„ vengono le parole seguenti dopo lo spazio di una riga :

Completa p̄ Dominum Iohannem Antoniu3
de sancto georgio dictū de placentia p̄positū
ecclexie Sācti Ambroxii Maioris Mediolani
Iuris utriusq3. doctore3 Comite3 ordinari3
Iuris canonici legentem de mane in felici stu-
dio papiensi sub Illustrissimo Duce Galeaz
Maria Vicecomite duce Mediolani &c.

Comi impressa per magistros Ambroxium
de orcho & Dionysium de paravifino Quinto
Idus augustas

M. CCCC. LXXIII°.
DEO · GRATIAS · AMEN

(*In fol. maximo*)

„ Tutta l'opera è di cento novanta due fogli, compresi quelli dell'indice.
„ Non vi sono numeri, nè registro; ma bensì i richiami quasi regolarmente
„ di dieci in dieci fogli, eccettuato il richiamo dei fogli dell'indice, che è
„ nell'ottavo.
Hacc ex scheda ab E. B. Cajetano Valentio Gonzaga, Mediolano ad nos missa;
quibus quidquam addere vel demere nefas esse duximus.

MCCCCLXXVII.

I.

„ ALBERTI DE ROSATE Bergomensis opus Statutorum. *Ad cal-*
„ *cem* : Comi impressa per Magistrum Baldefarem de fossato An-
„ no a Christi nat. MCCCCLXXVII. die vero quintodecimo Fe-
„ bruarii. *fol. maj.*

Denisius, pag. 84.

MCCCCLXXIX.

I.

„ TEOFILO. Vita di San Giovanni da Capistrano. Nel fine:
„ *Impressa nel inclita Citade de Como nel anno dil Signore M. cccc.*
„ *lxxviii. in 4°.*

Cl. Morellius, *Biblioth. Pinell. Catal.*, tom. IV. pag. 120.

CON-

CONSENTIAE.

MCCCCLXXVIII.

I.

„ JACOBO CAMPHARO De immortalitate animæ in modum
 „ dialogi vulgariter. Pr. Incipit prologus feliciter. Al venera-
 „ ble e discreto suo maggiore Johanni de Marchanova citadino
 „ de la felice cità di Vinetia Frate Jacobo Campharo di Genova
 „ dell' ordine de' Frati Predicatori in sacra theologia licentiatò
 „ in la università di Oxonfordi con recommendatione, &c. Cu-
 „ santia, Octaviani Salomonii 1478. in 4. Constat opusculum
 „ capp. 26. foliis in 4. quatuor, nullis lemmatum seu reclama-
 „ tionum, numerorum, signaturarumve notis, nullis etiam ma-
 „ jusculis. Extat. Paris. in Regia R. 1063.

Hactenus Scriptores Ord. PP. tom. I. pag. 856. (1)

I I.

„ Discorso della Grandezza di Dio, opera in Rime ottave che
 „ contiene la descrizione della Sfera, e tratta dell' Istoria del
 „ Mundo e della Geografia. Cusentiae, Octavianus Salomonius
 „ de Manfredonia 1478. in 4º.

Consentinam hanc editionem recenset accuratissimus Mercier in suo ad Mar-
 chandii opus *Supplem.* pag. 81. & inscriptionem refert iisdem verbis, quibus
 describitur in Catalogo Biblioth. Regiae Parisiensis, quibusque & hic enun-
 tiatur a nobis. Ante cl. Mercier de eadem verba fecerant Orlandus & Maet-
 tarius, ille pag. 188. suarum *Origin.*, hic pag. 395. suorum *Annal. novae edit.*

I.

Qui si tractano le fabule de Exopo
 transmutate
 dal dicto latino i vulgare per Maestro Facio
 caffarello da faenza : Ad contemplacione e
 infantia del Magnifico Misere Polidamas

e e 2

dela

(1) Maettarius pag. 387. suorum *Annal. novae edit.* opusculum hoc Consentiae editum attulit suppresso auctoris nomine; verum Francisco Philelpho illud adjudicat cl. Mercier pag. 81. *Supplem.* suamque opinionem inniti videtur doct. Apostoli Zeni verbis, qui Haymi Bibliothecam Ital. edit. Venetae an. 1723. profert. Litem facile dirimet qui editionis allatae

exemplar aliquod nactus fuerit; quod hactenus mihi non contigit. Hujusce tractatus editiones quatuor Jacobum Campharum auctorem praeseferentes novi, Romanam nempe sine anni nota, sed 1472. Mediolanensem 1457. Vicentinam 1477. & Brixianam 1498., at ne ulla quidem similis opusculi editio Francisci Philelphi nomine mihi occurrat.

dela paglyara de salerno: de essere per ipre-
sione puplicate (sic) per lo egregio Maestro Oc-
taviano salomonius de manfridonia impres-
sore in la cita de Cosenza (10)

In fine, ad calcem registri: Cusenciae, sine anno.

(in 4°)

Sese hic offert editio Itala Aesopicarum Fabularum, quae desideratur in Bi-
bliothecis Itatorum Interpretum Phil. Argelati, & cl. Paitoni, ac in Bibliotheca
Ital. N. F. Haymi utriusque edit. Ea est caractere grandiusculo: ad Gothicum
accedente, sine signaturis, numeris & reclamantibus, sed cum registro in fine,
ex quo liquet voluminis, folia esse 44. Sequuntur post haec in exemplo Abb. de
Rossi quinque alia folia, quae continent cantilenas tres in obitum Henrici de
Aragonia Calabriae Gubernatoris, eodem caractere impressas.

CREMONAE.

MCCCLXXII.

I.

„ Lectura ANGELI DE PERUSIO sup I. P. ff. Novi. Im-
„ pressa & completa fuit p doctiss. magistros Dionysium de Pa-
„ ravelfino & Stephanu de Merlinis de Leucho territorii Medio-
„ lanensis in Civitate Cremonae sub anno dominice incarnatio-
„ nis 1472. die Martis 26. Januarii. In fol.

„ Così leggesi in fine del volume impresso a due colonne con carattere se-
„ migotico, la carta è soda, non ha numeri, nè segnature, nè richiami, e sta
„ nella libreria de' Sig. Canonici di S. Martino di Lucca, già di Felino Sandeo.
„ Edizione incognita al Maittaire, all' Orlandi, al Denis, &c. Haec nobis-
„ cum communicavit cl. & diligentissimus P. Amoretti, qui editionem superio-
„ ribus annis tractavit in loco ipso, ubi exstat.

Et de hac quidem Cremonen. editione anni 1472. in quam omnes certiorum
editionum notae concurrunt, neminem veritatis studiosum vel paululum dubi-
taturum puto. Sed quid dicendum erit de quibusdam antiquis editionibus (1)
Venetis, in quibus ad calcem, *Cremonae* nomen legitur, partim hoc ipso anno
1472. partim sequentibus duobus, &c. factis, & a nonnullis non infimi subfel-
lii bibliographis eam ob rem *Cremonae* assertis? Unam ex antiquioribus (quae
rarissima est) exempli loco laudare suffecerit, ex qua de reliquis sine negotio
intelligere licebit. Est haec opus *Restitutionum*, &c. Franc. de Platea, ad cu-
jus calcem legitur:

F I N I S

Quem legis impressus dum stabit in aere character
Dum non longa dies vel fera fata prement.

(1) Ejusmodi editiones non modo in quibus-
dam indicibus mss. a magnis viris composi-
tis, Cremonae tributas comperi, sed & in
quodam caeteroquin accurato catalogo, pau-

Can-
cis ante annis in Germania impresso, earum
unam eidem loco assertam vidi, ejusque ty-
pographum denominatum, *Bartholomaeum*
Ebur.

Candida perpetuæ non deerit fama Cremonæ
 Phidiacum hinc superat Bartholomeus ebur.
 Cedite chalcographi: millesima vestra figura est
 Archetypas fingit solus at iste notas.

CREMO-
 NE.

MCCCC·LXXII. NICOLAO TRVNO DVCE VEN
 ETIARVM REGNANTE IMPRESSVM FVIT
 HOC OPVS FOELICITER

(in 4° .)

Hoc idem hexastichon, cum ejusdem anni nota ejusdemque Veneti Ducis nuncupatione, legitur ad calcem operis quadragesimalis *de Poenitentia* Rob. de Licio: & cum nota anni 1473. ad calcem *Summulae Confessionis* S. Antonini; &, juxta Orlandium, ad calcem *Vita & Transitus* S. Hieronymi, &c. Jam vero non Orlandius modo, Maettarius, Laerius, Paitonus (1), sed & ipse Arisius in *Cremona Literata*, hunc Bartholomaeum Cremonensem inter typographos Venetos numerant: *Flouerunt* (inquit Arisius, tom. III. pag. 110.) *inter antiquos impressores, Venetiis anno 1472. Bartholomaeus Cremon.*, *Romae, G. Tibullus Amidanus*, &c. (2).

Et sane quid sibi vult illa unius Venetorum Principis designatio, quae volumini coronidem imponit, tacito prorsus, non dicam Pontificis, aut Imperatoris (familiare siquidem id est), sed & ipsius Cremonae domini, nomine? Nullum umquam librum in ditioe alicujus Principis impressum, nominato tantum extero particulari Principe, & omisso proprio, mihi videre contigit; nec puto hujus rei exemplum aliquod facile repertum iri.

Ad retundendam autem jactantiam nostri Bartholomaei, suasque res cumprimis agendas, Leonardus Basileensis seq. anno Paduae impressit hoc ipsum opus *Fr. de Platea*, adfecto ipsi eodem hexasticho cum proprio nomine & patria; quod, quia ad illustrationem hujus argumenti nonnihil conferre videtur, integrum hic quoque exhibemus:

Quem legis impressus dum stabit in ere character.

Dum non longa dies vel fera fata prement.

Candida perpetue non deerit fama *Basilee*.

Phidiacum hinc superat *Leonhardus* ebur.

Cedite chalcographi millesima vestra figura est.

Archetypas fingit solus at iste notas.

MCCCC·LXXIII. NICOLAO TRONO DVCE VENECIA
 RVR (sic) REGNANTE IMPRESSVM FVIT HOC OPVS
 PADVE FOELICITER

Clariss. Paitonus, qui utramque edit. diligenter expendit, editionem Leonardi praestare scribit edit. Bartholomaei, & recte quidem, uti nobis videtur. Non recte autem idem accuratissimus Scriptor, editionem Bartholomaei dixit *in fol.*, cum sit *in 4*. Editio vero Leonardi ipsa est *in fol. par.* Utraque exst. in Casanat.

MCCCCXCII.

(1) In *Catal. Historico-critico de libri del Quattrocento*, qui habetur *nelle memorie per servire all'istoria letteraria*, tom. XI. &c. pag. 154.
 (2) Fallitur tamen Arisius, tom. I. pag. 338. scri-

bens *typographiam Cremonae initium habuisse anno 1485.*, & hoc loco, Tibullum de Amidanis in numero typographorum habens.

I.

DIALOGVS adeo non aspernandus de contem-
ptu mundi: interlocutores: Dorias: Philonus: &
Hilarius. *Accedit:*

Epistola IANVENSIVM excusatoria ad Barchinonenses q̄ iusta arma
tamquam laceffiti contra regem Aragonum fufceperant, *data 22.*
Aug. 1455.

In calce:

Impressum Cremonæ per Bernardinum de misintis de Papia &
Cæsarem (*sic*) Parmensem anno 1492. die 18. Iunii
(*in 4°. min.*)

Est libellus quatuor tantum foliorum, sive paginarum octo, quarum prio-
res quatuor cum aliquot lineis quintae occupat primum opusculum; sextam &
septimam, Januensium Epistola; octava vacat. Utrumque opusc. est eodem Rom.
charact., excepto titulo primi, qui est Gothico grandiori. Desunt numeri, signa-
turae, custodes, & nomen auctoris primi opusc.

Refertur haec edit. a diligentissimo P. Affò, tomo III. delle *Memorie degli Scrit-
tori e Letter. Parmigiani*, pag. XLIV. ubi eam omnibus bibliographis ignotam
dicit; quod existimo intelligendum esse de iis bibliographis, qui ante ipsum la-
bores & disquisitiones suas typis vulgarunt. Ejus enim notitiam incunte anno
1791. nobiscum communicavit E. B. C. Valentius Gonzaga, misso ad nos indice
ms. librorum Saec. XV. in ditissima ejus Bibliotheca exstantium.

. II.

„ DION. CHRYSOSTOMI philosophi Prusensis ad Ilienses Ilii
„ captivitatem non fuisse; Latine, Francisco Philelpho interprete.
„ Ingeniosiss. & diligentiss. chalcographi Bernardini de Misintis Pa-
„ piensis opera, una cum Cæsare Parmense, Dion Chrysofostomus
„ rediit Cremonæ impressus anno 1492. undecimo Kalendas Au-
„ gustas. Cremonæ 1492. *in 4°.*

Est haec antiquior editio, quam e Cremonensibus prelis prodiisse Annalium
typographicorum parens memoriae prodidit (1). Nam editio *Castigationum Plinia-
narum* Hermolai Barbari anni 1485, ab Orlandio memorata, pag. 203. chyme-
rea plane est; uti demonstrant Epistolae dedic. Auctoris ad Alexandram VI. ope-
ri praepositae. Exstat in Biblioth. Abb. de Rossi, & E. B. C. Val. Gonzagae Me-
diolani. Vide ad ann. 1472.

III.

(1) Confer de hac edit. cl. Iren. Affò loco ante laudato

III.

CREMO-
NE.

FRANCISCI PETRARCHAE de Remediis utriusque fortunæ.

In fine :

Accipe tandem candidissime lector Diuinum Francisci Petrarcae: opus
Nicolai Iugari Industria sollerti Nitidissimū; Bernardini. de misintis Pa-
piensis
ac Cæsaris Parmensis sociorum diligenti opera. Impressum Cremonæ.
Anno

incarnationis dñice (*sc*). 1492. die 17. mensis Nouembris.*Infra, insigne utriusque typogr.**(in fol.)*

In exemplis hujus edit. a me visis principio occurrunt folia quatuor, quo-
rum priora tria indicem singulorum Dialogorum utriusque libri operis continent;
quartum epistolam Nicolai Lucari Cremonensis, editoris ad Marchisium Stan-
gham Ducalem Senatorem; in cuius fine, duobus exemplaribus usum se fuisse nar-
rat, quo *librum ad integram lectionem revocaret*. Tria Indicis folia fortasse ad
libri calcem adjicienda fuissent: haec enim est ejus inscriptio: *Tabula Rubrica-
rum praecedentis libri*, &c.; ac praeterea signaturae incipiunt a laudata editoris
epistola, quae signatur litera *a*. Duae autem sunt signaturarum series: prima
minoribus alphabeti literis constans pertinet usque ad *z 3.*, altera majusculis,
desinit in *C 4*. In imo cujuslibet paginae verbae operis legitur principium se-
quentis rectae; ideoque editio reclamantibus instructa esse censenda est. Numeri
desunt: in exemplo autem Casanatensi manu adjecti fuerunt, horumque postre-
mus est 161., cui si adjiciantur tria folia, quae Indicem continent, quaeque nu-
meris notata haud sunt, summa foliorum voluminis erit 164. Character Roma-
nus est, valdeque pulcher, & editio inter praestantiores Saec. XV. jure habe-
ri potest. Exst. in Biblioth. privata SS. D. N. PII PP. VI., in Bibl. E. B. Val.
Gonz. Mediol., &c.

MCCCCXCV.

I.

Castigationes HERMOLAI in Plinium castigatissimæ:
quum Vix post Romanas: cæteris tamen
adhuc impressis: vel ab opicis (*sc*)
quidem non posthabendæ.

Augustini Grandis (1) Epigramma de opere.
Sordebat multis erroribus ante: Sed illos
Erasit limæ cura laborq; gravis:
Præfuit huic opifex cum correctore disertus:
Romanumq; operi contulit alter opus:

Un-

(1) Editionis fortasse.

CREMONA.

Unde fit : ut fuerit nil ante nitentius isto :

Possit & in nitida tersius esse cute :

Vult igitur si quis opus emendatius : apte

Vel mage romano quilibet istud emat :

Haec in fronte volum. ad calcem vero :

Habetis humanarum artium cultores cādidissimi : Plinianæ majestatis
 veluti purissimum si-
 mulacrum ab Hermolao Barbaro Veneto patricio Patriarcha Aquileiēsi
 nostriq; sæ-
 culi viro Celeberrimo Lucubratum opus : Habetis item æditionē in Pli-
 nium

secundā. Itē emendationem in Melam Pomponiū Item obscuras cum
 expositiōibus suis uoces in Pliniano Codice Cremonæ p chal-

cographū Carolum a Darleriis ciuē Cremonēsem Ca-

racteribus æneis Impressa . Impante faustissimo

ac Sapiētissimo Ludovico Sfor. Viceco.

Mediolani Duce . anno fælicissimi

přicipatus eius pñio A Natali

vero redēptoris nři Xpi.

MCCCCLXXXV.

iii nonas mēf.

Apriles .

a . b . c . d . e . f . g . h . i . k . sunt quaterni

l . m . n . o . p . q . r . s sunt terni excepto . s . q sunt duerni (*sc*)

aa . bb . cc . dd . ee . ff . sunt terni excepto . ff . q sunt duerni

Praeunt caedem epistolae Hermolai Barbari ad Alexandrum VI., quae habentur in Rom. edit. annorum 1492. & 1493. Character rotundus est nec inventus, haud quaquam tamen conferendus cum caractere (verius characteribus) Rom. edit. modo memoratae, neque alterius, quam prae manibus habeo, in qua neque loci, neque typogr. neque anni nota occurrit; neque ulla ex iis ostentationibus quae leguntur in hac Cremonensi: de cujus tamen pretio pronuntiant qui ejus examinandae sibi negotium sumpserint, aut fortasse jam sumpserunt. Numeris & custodibus caret; exstatque in Casanat.

Ex haec autem edit. anni 1495. facile intelligitur, natam esse chimeream editionem Orlandii anni 1485., de qua ante dictum est.

MCCCXCVI.

I.

„ Soliloquiorum liber CONSTANTII APPLANI Mediolanensis
 „ Canonici Regularis de humani arbitrii libertate & potestate : stu-
 „ dio

„ dio exquisitissimo Charoli de Darleriis Cremonensis impressoris CREMO-
 „ egregii in inlyta urbe Cremonæ anno Domini Millesimo qua-
 „ dringentesimo nonagesimo sexto, quarto Nonas Octobris, impe-
 „ rante Ludovico Sfort. Anglo Mediolani Duce anno principatus
 „ eius secundo. in 4°.

Primam hujus editionis notitiam hausi ex Annalibus Maettarii, tom. I. n. edit. pag. 613. Certior deinde de ejus existentia factus sum ex Notitiis librorum antiquae editionis D. Salv. de Blasis, exstantium in Bibliotheca S. Martini de Scalis Urbis Panormi, ubi ea refertur pag. 391. (1), & apud Orlandium desiderari operis impressorem annotatur. Nullus postremo de eadem mihi scrupulus superfuit, ubi in collectione Abb. Nic. de Rossi eam reperiri intellexi; quod tamen exemplum (quod hodie exstat in Corsin.) ob loci incommoditatem hætenus videre non potui.

II.

DE MONTE IMPIETATIS

Tractatus FR. NICOLAI BARIANI Or. Erem. S. Augustini:

In fine:

Impressum in alma Civitate Cremonæ anno

Dominicæ salutis M. CC.

CCLXXXVI.

nonis octo

bris

?

Primo folio recto non aliud legitur nisi allatus titulus, *De monte impietatis*, majusculo charactere exaratus. Eodem verso habetur Epistola Auctoris ad Georgium Albanensem Episc. S. R. E. Card., quae incipit: *Epsi usurariam pravitatem ratio ipsa, & omnis bonae legis pagina detestetur, ac per hoc Viennense Concilium, &c.* Data est haec Epistola e Mediolano Kal. Junii 1494. Editio est rotundo charactere, non tamen satis nitido, cum signaturis tantum, quae pertinent usque ad i; praecedentes autem scapi omnes sunt duerni: unde patet opusculi folia esse 34. Exstat in Casanat.

Maettarius, pag. 586. ex Loescherò citat *Nicetae Bariani tractatum de Monte impietatis, Cremonae 1494.*, monens tamen in subjecta annotatione, legenda esse quae de hoc opere sub anno 1496. annotantur. Ea, quae cl. Annalista notat sub anno 1496., sive pag. 623. tom. I. de hoc opere, perspicue satis demonstrant Loescherum dupliciter saktum errasse: I. cum opus Nicol. Bariani, quod prodit Cremonae an. 1496., inscribit *de Montibus Pietatis*; II. cum ejusmodi editionem *secundam* vocat, postquam editionem anni 1494. inscripsit, *de Monte Impietatis*; opusque ipsum Nicetae Bariano asseruit. Nil tamen prohibere videtur, quin opus Nicolai Bariani anno 1494. primo impressum fuerit: & ita innuere videtur Auctor ipse in Epistola ad Georgium Costam Albanensem Episcopum, de qua ante diximus, ubi prope finem sic loquitur: *Horum igitur (qui contra sentiebant) tam periculosum errorem aequo animo ferre nequivi, sed contra ipsum non sine vitae discrimine praedicavi, disputavi publice, & opusculum*

Tom. I.

f f

satis

(1) Tom. XX. di Opuscoli di Autori Siciliani.

CREMONA. *fatis copiosum nuper edidi. Hoc ad te dominum praecipuum dedi, & nomini tuo dicatum esse perpetuo decrevi. Data autem est haec Epistola, ut supra diximus, Kal. Junii 1494.*

Cum exemplo Casanatensi colligata sunt *Consilia* diversorum *Theologorum de Monte Pietatis cum Bulla ac brevi Innocentii VIII. data Bernardino Feltrensi anno 1486.* Quae quidam Bibliographi Cremonae cum praeced. opere excusa fuisse existimant, sed falso: editio enim omnino Romana est, uti alias videbimus.

MCCCCLXXXVII.

I.

IO. CAPREOLVS in Summam D. Thomae Cremonae 1497. in 4°.

Maettarius pag. 649., subiecta hac annotatiuncula: *Loescherus scribit, se hunc librum possidere.*

II.

Egregium vel potius diuinum opus in Iohannem Capreolum tholosanum sacri predicatorum ordinis. A fratre Silvestro prieriano eiusdem ordinis. Sacre theologie baccalario rarissimis conferendo. cum nonnullis appendicibus seu additamentis complectentibus ad omnem in theologicis materiam accuratissimorum doctorum pene omnium clarissimas opiniones. Sancti Thome uidelicet. Heruei Petri de palude

. ac ceterorum:
 fausta feliciq; editione habes. Vt merito dici possit. Nulla remordebunt incognita dicta legentē. Quae glosa obscuris edocet apta locis. Addita doctorum varia hic sententia fatur: Singula quae caprei questio docta filet.

+

In fine:

Impressus Cremonae per calcographum

Carolus de Darleriis Civem

Cremonensem. Anno domini

Mccccclxxxvii

xvii. Kal.

Maij.

+

(in 4°.)

III.

III.

Incipiunt additiōes in Ioānē capreolū

In fine:

Expliciunt additiones in Iohannem Capreolum diligentissime castigatum. Impressum

Cremonae opera et industria magistri

Caroli Darlerii. Anno domini.

Millesimoquadragintesi- (*sic*)

mo nonagesimosepti

mo. q̄rto Calen-

das Maij.

+

(in 4°.)

Non fatis accuratam hujus editionis notionem tradere valeamus, quod folius exempli Bibliothecae Casanatensis, cui non ita pauca defunt, videndi copia nobis hactenus fuerit. Verso primo folio, in quo prolixissima inscriptio maxima ex parte huc allata legitur, occurrit Epistola dedicat. Auctoris ad Joannem Portensem Seniore, nobilem Vicentinum, sine nota anni & loci. Sequenti folio recto alia habetur ipsius auctoris ad L., & ipsa nulla loci aut temporis nota signata: quo verso incipit *Tabula quaestionum & articulorum, consequenter autem etiam materierum totius operis per alphabetum*; ad cujus calcem subjectum est Auctoris *argumentum in opus*, quae omnia simul occupant paginas septem. Infra subscriptionem Additionum sequens legitur registrum, ex quo de voluminis magnitudine intelligi potest:

a b c d e f g h i k l m n Omnes sunt quaterni

aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm Oēs sunt q̄terni preter ll mm
q̄ sunt duerni

A B C D E Oēs sunt q̄terni p̄ter D q̄ ē ternus et E duernus.

AA BB CC DD EE FF GG HH Omnes sunt quaterni p̄ter EE FF GG.
qui sunt terni & HH duerni (*sic*). 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Omnes sunt duerni.

Secunda series fere tota deest in exemplo Casanat., tertia autem omnino. Character Gothicus est, & ob nimias abbreviationes lectū injucundus.

M D.

I.

„ NICOLAI BARIANI Placent. Ord. Erem. S. Augustini, *Causa*
„ Vitaliana de praecedentia Eremitarum, & Minorum. Cremonae
„ apud Carol. Darlerium. 1500. in 4°.

ffz

ll.

CREMO-

II.

NE.

- „ R. MOSIS MAIMONIDIS Hispani Logica ; seu compendium
 „ Logicum XIV. capitibus, cum duplici Commentario Anonymo.
 „ Cremonæ 1500. in 4°.

Hæ duæ postremæ Saec. XV. Cremonenses editiones nobis notæ, gravissimorum scriptorum testimonio nituntur; nec nisi temere earum alterutra in dubium revocari posset. Suffecerit Annalium typographicorum auctorem adire, qui utramque refert, tom. I. nov. edit., alteram pag. 735., alteram vero pag. 738., & in utrobique subjectis annotatiunculis designat fontes, ex quibus certam earum notitiam hausit. Primam agnovit etiam recensuitque Orlandius in suo opere, pag. 288., omisso tamen typographi nomine.

C R E M O N A E , *sine anno.*

- „ DIONIYSII HALICARNASSEI Praecepta de Oratione nuptiali,
 „ de Oratione natalitia, & de Oratione epithalamio, a Theodoro
 „ Gaza Latine reddita. Oratio in nuptiis Hugutionis Contrarii, &
 „ Camillæ Piæ. Claudiani Carmen de Phoenice. *Cremona sine an-*
 „ *ni & typographi nota, Saec. XV. in 4°.*

„ Sex tantummodo foliis (verba sunt cl. Jacobi Morellii, tom. III. Catal. Bi-
 „ blioth. Pinell. pag. 9.) libellus constat, nihilo tamen minus magni eum fa-
 „ cere par est, quod nonnulla scitu digna ex ipso nunc primum scire liceat.
 „ Ad antiquitatem quod attinet, nullus, quantum ego novi (1), liber ante hunc
 „ impressus Cremonæ hactenus innotuit Character Gothicus est,
 „ numeri desunt & custodes, haud vero signaturæ.

F E R R A R I A E.

MCCCCLXXI.

I.

- „ AVGVSTINI DATI Senensis Elegantiolæ. Ferrariæ per An-
 „ dream Gallum civem Ferrariensem 1471. in 4°.

II.

- „ VAL. MARTIALIS Epigrammata (*ad calcem*): Hic terminatur
 „ totum opus Martialis Valerii, quod continetur in quatuordecim
 „ li-

(1) Hic est stylus virorum prudentum & veterioribus Cremonensibus edit. in hoc Specimine doctorum, Conferat vero Lector quæ de an- mine disputantur pagg. 220. 222.

„ libris partialibus , impressum Ferrariae die secunda Julii . M. FERRA
 „ LXXI. centenariis (CCCC) omissis . in 4°.

RIB.

III.

„ IO. FRAN. Poggii Florentini Facetiarum libri IV. (fine no-
 „ mine typogr.) in fine : Expliciunt faceciae Poggii Florentini Viri
 „ eloquentissimi . Impresse Ferrariae die quinto Augusti MCCCC
 „ LXXI. in 8°.

IV.

„ MAVRI SERVII HONORATI grammatici in Virgilio opera
 „ diligens Interpretatio : Per Andream Gallum . Ferrariae 1471. in fol.

Priores tres editiones hujus anni 1471. non nisi temere in dubium revocari possunt : duas enim priores recenset Maectarius inter editiones, quas post primam sui operis editionem, ipsi videre contigit, sive num. 2. hujus anni 1471., & utrique notulas quasdam subjicit, quae evidentissime demonstrant utramque ab ipso fuisse tractatam. De tertia locupletissimus est testis cl. Baruffaldius Junior, qui eam in selecta Bibliotheca Equitis Alph. Varrani Camerinens. asservari scribit. Quarta autem, a qua suum opusculum de *Typographia Ferrariensi*. auspicatus est Baruffaldius, non nihil mihi suspecta est: haec enim unius Orlandii testimonio nititur; ac frustra apud accuratiores Bibliographos ejus vestigium aliquod detegere adlaboravi. Videat autem studiosus, ne ex lectione opusculi laud. in errorem se abripi sinat: sic enim scribit cl. Scriptor, pag. 11. „ Tanto deducesi dall' autorità dello stesso Maittaire, il quale nell' indice degli Annali suoi medesimi, „ tom. 5. par. 2. pag. 243. della prima edizione (1) ha così: *Servii Honorati Commentarii in Virgilium per Baldarfer fol. Venetiis 1471., & per Andream Gallum Ferrariae eodem anno* „. Quae sit alicujus Auctoris mens, non ex indicibus, sed ex locis per indices citatis aestimari debet. Locus (unus est tantum) quem in laudato indice citat Annalista, occurrit pag. 304. tom. I. novae editionis cum pag. praeced. recensuisset in ipso sui operis textu editionem Venetam per Valdarfer, in fine eruditae annotationis, quam ei subjicit, haec habet: *Aliam eorum editionem Ant. Orlandi pag. 137. memorat. Mauri Servii Honorati Grammatici in Virgilio opera diligens interpretatio per Andr. Gallum fol. Ferrariae 1471.* Praeter haec verba, quibus Maectarius historice tantum narrat, quid apud Orlandium legerat, nil omnino in suo opere occurrit, quod ad hanc Ferrariensem editionem referatur: ac propterea non satis intelligo, quomodo idem Baruffaldius, pag. 16. haec subdere potuerit: „ Tanto più che il Fabrizio, il quale consultò „ benissimo gli Annali del Maittaire, non vi osservò l'edizione Ferrarese *ivi più volte* nominata (2) „.

Posito autem quod exstaret ejusmodi editio, ea phoenice rarior censenda foret: in nullo enim selectissimae alicujus Bibliothecae Catalogo, ullum ejus vestigium reperire licet; ac Deburius, qui in sua Bibliographia instructiva priores tres Ferrarienses hujus anni editiones recenset, de hac Serviana prorsus silet, licet & Romanam, & Venetas duas hujusmet anni, ac Florentinam referre non omiserit.

MCCCCLXXII.

(1) Una tantum est, quod sciam, hujus indicis editio.

(2) Semel tantum nominatur in Annalibus;

neque indicatio loci Annalium, in quo ea nominatur, quae legitur in indice, pro secunda nominatione recte haberi potest.

MCCCCLXXII.

I.

„ JOANNIS DE SACRO BOSCO Anglici. Sphæra Mundi. Ferrariæ per Andream Gallum MCCCCLXXII. in 4°.

Haec est una ex iis editionibus, quas notae a Bibliographis in earum recensione memoratae, reipsa existere suadent; etsi aliunde non raro eos deceptos fuisse compertum sit. Orlandius, ex quo editionem in suos Annales retulit Maettarius, Carmina quaedam ad ipsius calcem adjecta recitat, quæ sic habent:

Impressit Andreas hoc opus : cui Francia nomen
Tradidit : At civis Ferrariensis ego.
Herculeo felix Ferraria tuta manebat
Numine, perfectus cum liber iste fuit.

II.

„ PAPIII STATII Achilleidos libri II.

In calce :

Impressit Andreas hoc opus &c. *ut sub praeced.*

M. CCCC. LXXII.

(in 4° .)

Debetur hujus rarissimæ edit. potitua cl. Irenæo-Affò, Regiæ Celsitudinis Parmensis Bibliothecario, qui eam refert, tomo III. *delle Memorie degli Scrittori &c. Parmigiani*, pag. 22., eamque se collocasse narrat in eadem Regia Biblioth.

MCCCCLXXIII.

I.

„ IVSTINIANI Imper. Institutiones.

„ *In fine :* Impressum Ferrariæ per Magistrum Andream Gallum
„ Anno Domini MCCCCLXXIII. *in fol. magno.*

Exstat hæc editio in Regia Bibliotheca Parmensi; & ex die, qua absoluta fuit, in eadem signata, intellexit cl. Baruffaldius, editionem Romanam hujus ipsius anni, quam ipse hac Ferrariensi posteriorem dixerat, eidem præcessisse: quod quidem Laerio, qui ea de causa contra ipsum insurrexerat, fateri non erubuit.

MCCCCLXXIV.

I.

HESIODI HASCREI THEOGONIA

Latino heroico carmine ex versione Bonini Mombricitii, & cum ejusdem Epist. carmine Eleg. ad D. D. BORSIVM Ducem Mutinae &c.

In

In fine :

Ad Decus : gloriâq; Illustrissimi quondã Ducis
Borsii : Excellētissimæque Dom⁹ Estēsis : ad Bōni (*sic*)
ni mōbritii : Hesiodiq; : doctissimoꝝ viroꝝ famã
ppetuaq; memoriã : Peregrini prisciani nobilis fer
ariēsis opa : Per andrea Gallũ Ferrarie hoc opus
Impressum est : Anno legis gratiæ . M. cccclxxiiii.
(*in 4°.*)

FERRA-
RIÆ.

Epistola Mombritii est paginarum trium; quarta vacat. Editio est egregio cha-
ractere Rom. sine signaturis, numeris & reclamantibus. Optimum ejus exem-
plum existat in Angelica.

II.

„ JVNII JVENALIS Aquinalis (*sic*) Libri. (*Explicit Iuvenalis.*
„ *Deo gratias.* M. CCCC. LXXIV.); AVLI PERSII Volaterrani
„ Satyrarum libri (*Laus Deo Finis*): per Andream Gallicum. Fer-
„ rariæ 1474. *in 4°.*

Exscripta hæc sunt ex Annal. Maettarii, tom. I. pag. 339., & ex ipsius ver-
bis, loco, in quo eam refert, (qui est num. 2. anni 1474.) ac præsertim ex
carminibus in subjecta annot. recitatis (1), manifestum est, editionem ad manus
ipsi fuisse, ac proinde de ejus existentia dubitare non licere.

III.

OMNIBONI LEONICENI Grammatica.

In fine :

MEMORIÆ GRATIA.

LOD. MARIÏ PARVTI FERR. MV

SARVM ALVMNI

IN OMNIBONI VINCENT. GRAM.

MATICAM CARMEM

PER AVGVSTINVM CANNERI

VM FERR. BERNAR.

DI CANNERII BIBLIOPOLAE FILIVM

IMPRESSAM A NATALI CHRISTIA

NO. M^o. CCCC^o. LXXIII°.

XYSTO III°. PONT. MAXIMO

FRIDERICO III°. ROM. CAESARE

MAHAMETE ATVMANO VIII°. TI

RAN-

(*) Eadem sunt ac quæ habentur in Sphae-
ra Jo. de Sacro Bosco, in Statii Achilleide,
aliisque libris. In Dictionario Bibliographico
edito Paris, 1791. tom. II. pag. 94. de hac editio-

ne hæc legitur annotatio : *Cette edition est ci-
tée par M. Maittaire dans ses Annales Typogr.
mais on en voit peu d'exemplaires. Aliqua igi-
tur ejus exemplaria existant.*

E D I T I O N E S I T A L I C A E
RANNYDIS CHRISTIANAE INI
MICISSIMO.

Linquite lascivi iuvenes vana otia tandem :
Pectoribus &c.

(in 4° .)

Libellus hic forsitan est primum specimen artis typographicae August. Carnerii, *sive*, ut in aliis ejus editt. legitur, Carnerii. Longa enim subscriptio ad ejus calcem posita, tribus diversis chronologicis notis signata, quod non alias fecisse invenitur, ita me conijcere facit. Signaturis & numeris destituitur. In calce autem ultimae paginae cujuslibet quaternionis positum est principium paginae primae sequentis, non quidem ad latus, sed in medio. Septem autem sunt hujusmodi quaterniones; adeoque voluminis folia omnino 56. Auctoris Epistola ad Federicum de Gonzaga Marchionem Mantuae, quae praecedat, occupat primum folium rectum; & ex ea liquet, ipsum hunc librum ad erudiendos Marchionis liberos, ipso rogante, scripsisse. Exstat in Casanatensi; sed ejus notitia desideratur in opusculo Baruffaldii. Character Romanus est & valde pulcher.

IV.

Vite di SS. PADRI.

In fine :

Ferrariae impressit regnate sub hercule divo
Regia quo gaudet nunc lionora viro :
Carnerius puer Augustinus: cui dedit alma
Bernardus lucem bibliopola bonus .

M. CCCC. LXXIII.

(in 4° .)

Non est existimandum hoc volumen continere SS. PP. Vitas in quatuor libros partitas, quales vulgo habentur in voluminibus eo titulo praenotatis. Non continet siquidem nisi selectas quasdam vitas veterum SS. in capitula 88. distributas; quorum elenchus initio voluminis occurrit, & ex quibus priora quadraginta duo versantur circa res gestas & virtutes S. Joannis Eleemosynarii; & in quorum ultimo agitur de Purgatorio S. Patritii.

Scapi hujus operis in extremo ultimae paginae ostendunt, ut in praecedenti, initium primae paginae sequentis; numeris autem & signaturis carent. Character idem quoque est ac praecedentis: folia autem triplo fere plura, paginaeque in duas partitae columnas. Stilus purissimus est, & sine dubio ad Saec. XIV. pertinet. Desideratur haec editio non modo apud cl. Paitonum, sed & in Specimine cl. Baruffaldii. Exst. in Casanat.

V.

„ HORATII Carmina : Ferrariae per Augustinum Carnerium .

In fine :

„ Ferrariae impressit regnante sub Herculo divo
&c. ut in praeced. 1474. in 8°.

In exemplari hujus editionis a Maettario vifo deerant *Sermones*, & *de Arte Poetica*, ut ipsemet narrat, pag. 336. tom. I. ubi cum statim subdat, & *Hi versus*

ius addebantur: Ferraria impressis, &c.; argumento id est, editionem reipsa duabus iis carere partibus; nisi forte haec post subscriptionem typographi subjunctae fuissent, uti nonnunquam fit. Confer Baruffaldium

FERRARIA.

VI.

„ BONI ACCVRSII Pisani Animadversiones in C. Julii Cæsar.
„ Comment. Ferrariae 1474. in 4°.

Maettarius, tom. I, pag. 343. ex Orlandio & Beughemio. Baruffaldius, pag. 91.

VII.

„ Consilia & Allegationes Juris NICOLAI de TVDESCHIS, Abb.
„ Monac. edita & emendata per Ludovicum Bellognum (*sic*)
„ de Bononia. Ferrariae anno 1474. Singularia Consilia Juris Lu-
„ dovici Pontani de Roma, Ferrariae. in fol. Vendu 15. Livres, chez
„ M. Gayot, en 1770.

Ex Dictionario Bibliogr. &c. edito Paris. 1791. tom. III. pag. 127. Vid. sub anno seq. num. IV.

MCCCCLXXV.

Theseida di ZOANE de Certaldo detto BOCHAZO con Comento.

In fine:

Hoc opus impressit Theseida nomine dictum

Bernardo Genitus Bibliopola puer.

(Augustinus ei nomen) cum Dux bonus urbem

Herculeus Princeps Ferrariam regeret.

M. CCCCLXXV.

(in fol.)

II.

„ Labores Herculis.

In fine:

„ Labores Herculis impressae (*sic*) sunt Ferrariae quarto nonas
„ Iulii per me Augustinum Carnerium Magistri Bernardi Bibliopo-
„ lae filium Divo Hercule secundo regnante.

M. CCCCLXXV.

(in fol.)

De utroque hoc opere, eorumque Ferrariensi impressione, accurate fatis & erudite disserit Baruffaldius a pag. 63. ad 69., quem adire poterit qui de ipsis plenius, atque etiam de erroribus, sive Inaccurationibus P. Orlandii circa utram-

Tom. I.

L. 2

FERRA-
RIE .

que intelligere voluerit. Auctor Commentarii in Theſeidem, fuit Petrus Andreas de Baſis, Poeta Ferrarienfis; cujus eſt alterum Poema de *Laboribus Herculis*, quod in pluribus exemplis cum Theſeide (1) Boccaccii conjunctum invenitur: exemplum tamen Theſeidos a cl. Maittario viſum, *Laboribus Herculis* carebat; de iſſique tantummodo meminit ex Orlandii fide.

Ad duas autem Amazonidas a laud. Baruffaldio aliſſque memoratas addere liceat & tertiam (licet recentioris aevi), de qua omnes, quod ſciam, Bibliographi ſilent. Ejus titulus ſic habet:

Opera de ANDREA STAGI Anco-
nitano Intitolata Amazonida

La qual Tracta Le grã
Bataglie e Triumphi
che fece (ſic) Queſte
Doñe Ama-
zone

+

Con Gratia ⁊ privilegio .

Ad calcem :

Qui Finiſſe le Aſpre Bataglie de le Doñe
Amazone. Stampato in Venetia. Regnãte
Lo Illuſtriſſimo Principe. M. Leonardo Lau-
redano Excellentiſſimo. Nel Anno-del Signore
M. CCCCC. III. Adi XVIII. Zenaro.

(in 4°.)

Frontem & calcem libri ornant figurae ligno incisae, bellatores & bellatrices repraesentantes. Titulus est caractere Gothico majori: Poema autem ipsum, & quae ipsi praemittuntur & subjunguntur, caractere Rom. eleganti valde. Chartae numeris notatae sunt, & scapi signaturis distincti: eorum postremus est CXXIV. harum ultima Q. III. Custodes desunt. Prima charta versa legitur sequens Epigramma:

L I B R O

Dominicus Clemens Anconitanus?

Qui qd possit amor q possint carmie muse

Scire cupit presens hoc speculetur opus

Ecce cupidineo stagijs trasfigitur arcu

Saucius & musas ecce coactus adit

Dũq; amat hic: modulis dominãq; repõit amatã

Se simul & dominam perpetuos celebrat

Secunda charta habetur Auctoris prooemium in suum Poema: *Alle Magnifiche & generose contesse de Montedogio Madonna Lisa & Magnifica Alexandra Schiantesche;*

(1) Alio nomine inscribitur *l'Amazonide*. Notat autem Ferdin. Giandonati hanc Ferrariens. edit. aliamque Venetam anni 1528. mendosam esse.

tesche, proſa, & charactere minori quam ſit character operis. Calcem libri poſtremo ornant duo alia Latina Epigrammata: primum Antonii Benincasae Ancōnitani, quod tale eſt:

FERRARI.

Carmine fit culti nemefis præclara tibuli
Inter mortales primariaſq; nurus
Carmine fit ſtagii tuſco ſermone poete
Stella inter celebres panthaſilea deas.

Alterum prolixius ejuſdem Dom. Clementis, de quo ſupra. Poema libros ſeptem continet; eſtque eo carminis genere, quod vocant *Ottava Rima*. Exſtat in Calanat.

III.

„ Opus præclariffimum Aſtrolabii compoſitum a Domino AN-
„ DALO de Nigro Genuenſi. *Ad calcem*: Explicite tractatus aſtro-
„ labii excellentiffimi mathematici Andalonis genuëſis. Emédatus
„ ꝑ celeberrimū et doctiffimū aſtronomū magiſtr. Petruz bonū
„ anogariuz (*Avogarium*) in foelici gymnaſio ferrarienſi.
„ Magiſter Johannes Picardus hunc librum impreſſit & finivit an-
„ no domini m^o. cccc. lxxv^o. die viii menſis Julii. laus deo.
„ *in fol. Goth.*

Ex Catalogo Biblioth. D. de la Valliere, tom. I. pag. 535. Refertur hæc editio a Simlero, Beughemio, Orlandio, Maettario, Baruffaldio, Deniſo. Simlerus, Beughemius & Orlandius in priore ſui operis parte, pag. 139. nullum ipſi adſcribunt typographum. Orlandius vero in ſecunda parte ipſam tribuit Andr. Gallo; huncque errorem ſequutus eſt Baruffaldius, non autem, ut mihi videtur, Maettarius, uti opinati ſunt quidam juniores Bibliographi: nam Maettarius in ſui operis textu nullius typographi mentionem facit, (quod annotari velim) in notula vero ad paginae calcem ſubjecta ſic ſcribit: „ Simleri Biblioth. pag. 34.
„ Sic Beughem pag. 12. Orland. pag. 139. Sed Orland. pag. 271. addit no-
„ men typographi; *Andream Gallum* „ nihil de hac additione Orlandii ſta-
tuendo.

IV.

NICOLAI de TVDESCHIS quotidiana et aurea Conſilia ſeu Allegationes.

In fine:

..... Per magiſtros
Petrum de aráceyo. ⁊ Iohāné de tornaco
Litteris eneis impicta traditaq; die. ix
Madii. Anno dñi. M^o. cccc^o. Lxxv. i. pre
dicta ciuitate Ferrarie. Divo Hercule
eſtenſi feliciter regnante ꝛc. Laus om

g g 2

ni-

FERRA-
RIE .nipotēti deo qui vivit ⁊ regnat ī secula
seculorum :

Amen :

(in fol. magno)

Editionem curavit Ludovicus Bologninus de Bononia, utriusque Juris Doctor & Eques, qui eo tempore Jura civilia de mane tradebat in gymn. Ferrar., quae eidem tabulam per Alphabetum *ad inveniendum materias omnes & casus in opere contentos praemisit*, subjuncta *adjectione quadam*: quae tabula cum adjectione, 13. priora occupat folia. Ad tabulae calcem legitur Epigramma quatuordecim versuum, quorum priores duo sic habent:

Hic brevis ⁊ facilis: feliciter explicit ordo.

Et modus: ⁊ forma que bene quaeque docent.

Ultimi vero duo:

Nec desinit nobis Petro. pariterque Iohanni.

Qui fumus auctores undiq; pecunie .

In Epistola Bolognini memoratae tabulae praeposita, post medium haec verba leguntur: *Statui opus hoc diligenter & fideliter per me emendatum ac de verbo ad verbum seriose pernotatum literis aeneis impingendum tradere .*

Litterae aeneae hic & in subscriptione denuo memoratae videntur excellentiam quamdam editionis designare, quam tamen definire non facile valerem. Cavendum vero est, ne alias editiones, (vel saltem bonam earum partem) quae per haec tempora, vel ante prodierunt, propter nonnullas litterarum inaequalitates linearumque irregularitates, litteris ligneis *impictas* fuisse arbitremur, quod Bibliographi quidam praconceptis opinionibus, verius erroribus, mordicus adhaerentes, affirmare forsitan non dubitabant. In hac autem edit. maxima est litterarum aequalitas, summa linearum columnarumque rectitudo, tantus impressionis nitor, ut liber sine voluptate videri non possit. Cum his conjuncta est chartae qualitas, marginum amplitudo, & si quid est aliud, quod libri alicujus pretium pulchritudinemque augere possit: Character ipse, etsi semigothicus, pulcherrimus tamen est & nitidissimus. Ultima vol. columna registrum exhibet, in quo 79. foliorum initia descripta sunt: prima tamen & ultima charta vacant. Signaturis, numeris, & custodibus caret. Exstat in Casanat.

V.

ALBERTI TROTTI de vero & perfecto Clerico opusculum

Ad calcem tabulae quaestionum:

EXPLICIT tabula seu ordo quaestionū que tanguntur ī hoc opusculo: intitulo de vero & perfecto clerico: edito per clarissimum iuris utriusq; interpretē Dominū Albertum Trottum de Ferraria ī studio ferrariensi: ibidemq; impresso. Per Severinum Ferrariensem. Anno dnīce nativitatis. M. CCCC. LXXV. die 23. Decembris .

LAVS DEO .

(in 4°)

Du-

Duplex hujus editionis exemplum possidet Casanatensis Bibliotheca, membranaceum unum, chartaceum alterum, inter quae nonnullae intercedunt differentiae non profus hic praetereundae. Et I. exemplum membranaceum longe pulchrius nitidiusque est chartaceo (cujusmodi esse solent exempla in membraniscusa) characterisque ejusdem, qui Romanus est & parvus, elegantia multo magis in illo quam in hoc elucet. II. in operis fronte in membranaceo nullus titulus neque impressus neque manu adjectus cernitur; in chartaceo vero habetur titulus, typis rubris majusculis impressus. III. in membranaceo quaestionum tabula occurrit in fine, nullaque est Epistola ad Barthol. Roverellam Card. (fortasse codicis defectu); in chartaceo vero tabula praeposita est; & post eam legitur Auctoris Epistola ad B. Roverellam, data Ferrariae X. Kal. Jan. MCCCCLXXVI.: ad quam notam non satis advertens Orlandius, librum in utraque sui operis parte, anno 1476. alligavit.

Signaturis, numeris, & regitro caret; reclamantibus tamen scaporum operis instructa est: qui scapi sunt numero 13. (ex quibus quinque, sunt quinterni, sex quaterni, duo terni), praeter scapum quaternum, qui tabulam & epist. dedic. continet, & reclamante caret.

VI.

AVGVSTINI DATI Elegantiolæ. Ferrariae 1475. in 4°.

Denisius, pag. 48. ex Biblioth. Novacell. Vid. ad an. 1471. num. I.

MCCCCLXXVI.

I.

„ STATVTA primi libri Statutorum Civitatis Ferrariae incipiunt
 „ feliciter. *In fine*: Laus Deo Anno Domini MCCCCLXXVI.
 Se vér. Férr.

(*in fol.*)

De hac editione, ac de dubio in primis ab Orlandio circa nomen impressoris ejusdem sine causa moto, accurate agit Baruffaldius; cujus doctrinae quidquam addere supervacaneum foret.

II.

„ ALBERTI TROTTI de Visitatione, Ferrariae 1476.

Duo de hoc opere statuit Baruffaldius: I. ipsum certo impressum fuisse Ferrariae anno 1476. II. probabiliter prodiisse ex officina Seyerini. Confer eundem, pag. 73.

III.

„ P. OVIDII NASONIS Metamorphoses. Ferrariae per August.
 „ Carnerium 1476. *in fol.*

Hujus edit. inter rarissimas rarioris optimum exemplum exstat Neapoli in distis. Biblioth. Excellentissimi Ducis Cassani Serrae; qui, quo nobis, caeterisque

FERRARIA. veteris bibliographiae studiosis gratificaretur, accuratam ejusdem descriptionem misit ad Can. Alb. Devoti nostri amicissimum, in hoc Specimen inferendam. En itaque illam:

„ Comincia con una una prefazione di Francesco Puteolano Parmense a Francesco Gonzaga Cardinale, che occupa il primo foglio, e la metà del retto del secondo, dove incomincia una vita di Ovidio dell'istesso Francesco Puteolano, che finisce al retto del terzo foglio in fine della quale vi è M^o.CCCC^o.LXXVI°. (1)
 „ il verso dell'istesso foglio è bianco. Nel quarto vi sono i seguenti sei versi:

Orba parente suo quicūq; volumina cernis:
 His saltem nostra detur in urbe locus.
 Quoq; magis faueas: non sunt hæc edita ab illo:
 Sed quasi de domini funere rapta sui.
 Quicquid in his igitur vicii rude carmen habebit:
 Emendaturus si licuisset eram (2).

„ Indi colla distanza di quattro righe comincia l'opera, i di cui primi cinque versi sono divisi in due per lasciare il luogo per miniare la prima Lettera, come farsi solea, la metà del primo è scritta in lettere majuscole.
 „ Non vi è numeri, nè registro, ma solo alla fine di ogni Quinterno vi è un richiamo per il quinterno appresso (cosa che ho osservata praticarsi dal Carnerio anche nella Tesseide del Boccaccio, di cui ne possedo un bellissimo Esemplare). I fogli, che sono interi sono composti di 39. righe, con l'iniziale un poco staccata dal resto del verso. Al retto dell'ultimo foglio in fine vi sono questi seguenti otto Versi Il Verso di esso foglio è bianco.

Finibus ausonię motus qui cęsarıs ira est
 A ugustine tua nunc revocatur ope:
 Hac modo si aetherea frueret ovidius aura
 Nō tua letheis fama periret aquis:
 Carmine inęquali haud tantum cātata corina
 Te caneret quantū naso poeta libens:
 Dū regit alcides populos ī pace feroces
 Impressū hoc formis ē cito maius opus

IV.

„ Rabbenu Afcèr II. Ordo *Arbàh turim*, qui inscribitur *Iorè debà*.
 „ Ferrarię per Abrahamum ben Chaiim. MCCCCLXXVI. in fol.

(1) Vid. in hoc Specimine ejusque Appendice Editionem Bononiensem Operum omnium Ovidii anni 1471.

(2) Vid. Catal. Rom. editionum pag. 77. Non dubito autem, quin Carnerius (vel qui edituravit) in hac editione adornanda prae oculis habuerit editionem Bononiensem Metamorphoson Ovidii anni 1471. & Romanam ejusdem anni. Ex illa enim desumpta est Epistola Puteolani ad Franc. Gonzagam cum adjecta Poetae vita (omissis fortasse paucis quibusdam, quae ad rem aon pertinebant), subjecto ut in eadem, edit.

Haec anno, MCCCCLXXVI. Ex hac vero, sive Romana, excerpta sunt carmina, *Orba parente suo quicunque*, &c. quae Aleriensis supposuit subscriptioni Epistolae ad Paulum II. Praeterea uti in Romana ad calcem legitur notum octastichon, *Aspicis illustris*, &c. quod typographorum nomina locumque edit. demonstrat, ita & in hac Ferrariensi eodem loco adjectum est octastichon utrumque designans, licet non ita perspicue. Fortasse autem Carnerius praeter Metamorphoses impressit & Poetae elegias.

Haec cl. Jo. Bern. De-Rossi in *Comment. Histor. de Typographia Hebreo-Ferrariensis*. 1780., pag. 10. seq.

FERRARIA.

MCCCCLXXVII.

I.

„ R. LEVI GERSONIDIS Commentarius in Jobum, in 4°. minori,
 „ absque loco (*sed Ferraria*) per Abrh. ben Chaiim anno mi-
 „ noris Judaeorum supputationis 237. Chr. MCCC. LXXVII.
 „ *Rabbinicis rudibusque typis.*

Jo. Bern. De-Rossi de Typogr. Hebreo-Ferrar., pag. 14. seq.

MCCCCLXXX.

I.

ALEXANDRI de IMOLA Apostille ad bar. super prima parte digesti novi, in his solum titulis et locis

In fine:

Expliciunt apostille dñi Alexãdri d' Imola ad bar. super p̄ma parte digesti novi in his solum titulis & locis ubi ordinarie non legit.

Imp̄isse Ferrarie per magistrum Andream Gallicuz die . xxviij. marcii. M. cccclxxx.

(*in fol. magno.*)

Constat hoc volumen ex quinque quaternionibus & duobus ternionibus, quod demonstrat registrum ad calcem subjunctum. Excusum est caractere Gothico, duabus columnis, & cum signaturis, sed sine numeris & cust. Character idem est ac Lecturae *de Verborum significat.* sub anno seq. referendae. Exst. in Casanatensi.

II.

„ PAVLI de CASTRO Lectura super 2^a. parte Infortiati Ferrariae
 „ per Andream Gallum, *circiter an. 1480.*

Hujus edit. testis est ipse Andreas Gallus, qui in Epistola ad Studentes almae Universitatis Juristarum Ferrariae, Lecturae Tartagni *super tit. de Verborum obligat.* anno 1481. impressae praeposita sic loquitur: *Posteaquam Pauli de Castro lecturam super secunda Infortiati parte impressam omnibus communem feci, rogatus sum a plerisque vestrum ut Alexandri de Imola lecturam super titulo de Verb. oblig. diligenter etiam imprimerem (1).*

III.

(1) Chr. Theoph. de Murr in *Memorab. Bibliothecarum Norimberg. & Denisius* hanc e. i. tionem omniae adscribens anno 1480. & re-
 etc, uti puto.

FERRA-
RIA.

III.

„ STATUTA magnificæ communitatis Regii. Ferrariæ 1480. in fol.
Maectarius, pag. 776. ex Cat. Bluet.

MCCCCLXXXI.

I.

ALEXANDRI TARTAGNI Lectura super titulo de Verborum
obligationibus.

In fine :

Explicit lectura aurea Excellentissimi et fa-
mosissimi Doctoris domini Alexandri tarta-
gni de Imola super titulo de verbo obligati.
post impressionem bononiensem magna dilige-
tia. majore vero labore emendata. Ferrarie au-
tem impressa opera et impensa Prestantissimi
viri Magistri andree gallici. Anno domini
1481. die 18. Augusti.

(in fol. magno.)

Expressa fuit haec editio ex exemplari a Jo. Luca Pontremulensi, ipsius Ale-
xandri discipulo, ab ipso typographo perquisito, suppeditato; quod exemplum
purissimum vocat in Epistola, de qua sub Paulo de Castro dictum est. In eadem
Epistola meminit antiquioris edit. impressionis Bonon. anni 1477. in qua *artificum
imprimentium negligentia multa partim transposita, partim omissa, partim corru-
pta inveniuntur*. Data est haec Epistola Ferrariae XV. Kal. Sept. Mcccclxxxi.
Editio magnifica est, charact. quidem Gothico, sed nitidissimo, duabus columnis
cum signaturis tantum, & registro in fine, ex quo colligitur vol. folia esse 186.
Exst. in Casanat.

II.

Apostille ad bar. super secunda parte. ff. no-
vi. quas fecit excellentissimus utriusq; iur. doc.
dominus ALEXANDER de IMOLA feliciter ipisit.

In fine :

Expliciunt apostille ad bar. super secunda
parte. ff. novi quas fecit excellentissimus utri-
usq; iur. doct. dominus alexander de Imola.
Impressa Ferrariae per Magistrum andream gal-
lum. Anno domini. M. ccccclxxxi. die xxviii
Decembris.

Registrum hujus libri.

(in fol. magno.)

Cha

Character totumque opificium hujus editionis idem omnino est ac præcedentis, cum qua colligatum est exemplum Casanat. Folia ex registro, 120. Inaccuratio quaedam circa hanc edit. apud Denisium occurrit, pag. 141. (typogr. olicitantia, uti videtur); sic enim ibi legitur: *Ejusdem (Tartagni) apostillae super ff. Ferrariae per Andr. Gallum 1481. f. Nov.* FERRARIAE.

MCCCCLXXXIV.

I.

„ SENECÆ Tragoediæ. Ferrariæ per Andream Gallum MCCCC-
„ LXXXIV. *in fol.*

„ Comincia con il seguente titolo:

LVCII ANAEI SENECÆ CORDVBENSIS :
HERCVLES FVRENS TRAGEDIA PRIMA
INCIPIF :

„ dopo del quale comincia il Testo, f di cui primî quattro Versi sono divisi
„ per metà, e la metà del primo è tutta in lettere Capitali. In questo volume
„ vi è un registro assai difettoso (1), perchè dalla metà in giù il Registro co-
„ mincia, ed è immediatamente sotto del Testo. Nella prima in molti luoghi
„ non vi è, in alcuni vi è messo a mano, in altri vi è stampato, ma alla fine,
„ ed all'angolo del foglio. In fine di tutta l'Opera, e propriamente alla fine
„ del verso dell'ultimo foglio, vi sono questi quattro versi, . . . con cui l'ope-
„ ra è compita:

.

Longa iterum Senecæ tribuiffi sæcula : regum
Cum premis Andrea Gallice mortis opus.
Hercule sunt formis impressa uolumina rege
Victor ab adriacis cum redit ille feris :

Ex hæcæ carminibus Baruffaldius colligit editionem prodiisse anno 1484. quod sancita fuit Balneoli pax inter Venetos, Herculem Ferrariae Duem caeterosque foederatos Italiae principes. Qua de re confer Maratorium in *Antiquitt. Essen.* par. II. pag. 250. Edit. exemplum exist. Neapoli in Biblioth. E. D. Cassani Seræ, qui allatam descrip. misit ad Can. Alb. Devoti, nobiscum communicandam.

MCCCCLXXXV.

I.

„ DINI de GARBO (Florentini) Chirurgia cum tractatu ejusdem
„ de ponderibus : Ferrariæ per Andream Gallum MCCCCLXXXV.
„ *in fol.*

Tom. I.

b b

Ex

(1) Eiusmodi registri sive signaturarum defectus non ita infrequentes sunt in vet. edit. Vid. in hoc Specimine, pag. 13. nota (2), & pag. 206.

FERRA- Ex fide Caillii, editionem in suis Annalibus laudat Maettarius, tom. I. pag. 462. Prae-
 & IE. ter Chirurgiam autem & tract. de Ponderibus, Orlandius, par. II. pag. 335. ci-
 tat ejusd. Auctoris Tractatum de *Emplastris & Unguentis*, & Gentilem de Fulgi-
 neo super Tract. de *Lepra*, & Gentilem de Florentia super Tract. de *Dislocatio-
 ne & Fracturis*: quos duos Auctores additos esse notat Dino del Garbo: *Addi-
 ti sunt* (inquit) *insuper Gentilis de Fulgineo*, &c. Confer Baruffaldium, p. 48. seq.

II.

Ad illustrem dñm Borsuz estensem Ca-
 strinovi tortonenſis dñm. libellus MICHA-
 ELIS SAVONAROLE Illustris pñcipis dñi leo-
 nelli marchiōis estensis pñici. de balneis &
 termis naturalibus omnibus ytalie sicq; to-
 tius orbis pprietatibusq; eaꝝ incipit feliciter

In calce:

Explicit liber de balneis & termis na-
 turalibus oibus ytalie pprietatibusq;
 earū. editus a dño Michaelē Savo-
 narola. impressus Ferrarie p mgꝝum
 Andream Gallum. M. cccc. lxxxvº.
 die xº. mēsis novēbris. Deo grās.

Finis.

Registrū quinteroꝝ huius libri.

(*in fol.*)

Character Gothicus est, sed valde clarus, cum non ita multis vocum com-
 pendiis; columnae binae. Signaturis & registro tantum instructa est edit. Regi-
 strum exhibet 20. foliorum initia, quorum ultimum, est initium tertiae char-
 tae ultimi scapi, qui duernus est; adeoque chartae impressae sunt tantum 38., pri-
 ma vero & ultima vacant.

Loco operis de Balneis & Thermis Jo. Mich. Savonarolae impressi hoc anno
 Ferrariae per Andr. Gallum, Maettarius in sui operis textu, pag. 468. (1) laudat
 ejusdem Auctoris *Canon. de Febris*, nullo nominato typographo; solumque in
 subiecta annot. (3) ex Orlandio citat opus de Balneis & Thermis per Andr. Gal-
 lum 1485. Quo posito, duo agnoscenda erunt Savonarolae Medica opera hoc
 anno Ferrariae impressa, sive ab eodem, sive a duobus diversis typographis,
 quod parum refert. Vid. Baruffald., pag. 51.

O

„ FRANCISCI de MAYRONIS O. M. Expositio super octo libros
 „ Physicorum Aristotelis. Formalitates, &c. *Ad calcem*: Impref-
 „ sum in inclyta civitate Ferrariae regnante Hercule Duce fe-
 „ cundo per magistrum Laurentium de Rubeis de Valentia. anno
 „ Domini. M. CCCC. LXXXV. V. Idus Madii. in 4º.

Edi-

(1) Ex Biblioth. Malinckrot.

Editio chimærea ex mendo typogr., quod in opus cl. Mittarelliî irrepsit, col. ~~FERRA-~~ 282. nata, & ex hoc fonte a Denisio in suum Suppl. derivata. Videantur ipse Mittarellius loco laud., tum ipse Denisius pag. 281., tum denique Specimen hoc ^{RIB.} ad annum 1490. num. II.

MCCCCLXXXVII.

I.

BERNARDI de GORDONIO tractatus de Urinis & cautelis urinarum, cum tract. de pulsibus.

In fine :

Explicit tractatus de urinis. & de cautelis urinarum. cū Tractatu de pulsibus. Excellentissimi medici dñi magistri Bernardi de Gordonio. Impressus Ferrarie (*sc*) per providum viꝝ magistrū Andream gallum Anno domini. 1487. die 4. Martii.

Registrum hujus Libri

(*in fol.*)

Tractatus de Cautelis Urinarum & de Pulsibus breves admodum sunt; ut qui simul non occupent plus quam duas chartas cum dimidia circiter. Editio est charta. Goth. rudiusculo, cum signaturis, reclamantibus ternionum, & registro, sed sine numeris. Registrum hoc fallax appellari jure posset: exhibet enim scapos quatuor, præfixa unicuique propria litera alphab., & priores tres speciem præferunt quaternionum; in unoquoque enim eorum quatuor recitantur foliorum initia, ac si unumquodque constaret ex quatuor integris foliis; cum tamen reipsa contentent ex tribus tantum: quartum enim vocabulum est primum tertiæ paginae cujuslibet intimi folii. Errat autem Orlandius, qui editionem assignat anno 1486. quidquid dicat Baruffaldius. Exist. in Casanat.

II.

„ FELINE SANDEI opus super Proœmio Decretalium. Ferrariæ
„ 1487.

Manus in Bibl. M. & I. L. Fabricii lib. VI., pag. 151. edit. Pat. 1754.

MCCCCLXXXVIII.

I.

„ GEORGII CHRISTOPHORI DE HONESTIS Florentini Su-
„ per Antidotario Mesuzæ cum tractatibus de aqua hordei, &
„ de modo faciendi ptisanam. Ferrariæ per Andream Gallum
„ MCCCCLXXXVIII. die 10. Martii *in fol.*

b b z

II.

FERRA-
RLE.

II.

„ SALADINI de Esculo Medici Principis Taranti Compendium
„ Aromatariorum . Ferrariae per Andr. Gallum MCCCCLXXXVIII.
„ 5. Aprilis . in fol.

III.

„ SERAPIONIS & PLATEARII (Maettarius legit *Platerii*) Pra-
„ ctica medica . Ferrariae MCCCCLXXXVIII. in fol.

Duas priores editiones ex uno Orlandio citat Maettarius in subjectis annotationibus, alteram pag. 503. alteram 494. nil super iis pronunciando. Dies autem mensis utriusque earum ab Orlandio assignata, argumento esse videtur, utramque ab ipso visam fuisse; aut saltem ab accurato aliquo catalogo earum titulos fuisse exscriptos. De prima sic scribit Maettarius: „ Sed (Orlandius) pag. 137. di-
„ versam profert editionem, per *Andream Gallum*; *XX. Marsii*, fol. *Ferrariae*
„ quam pag. 139. sine nomine typogr. (uti Beug. p. 75.) reponit, additis his
„ verbis: *bis eodem anno impressus*.

Tertiam refert pag. 781. ex Prosp. Marchandio, Catalogum Paw. laudante.

MCCCCLXXXIX.

I.

„ Leggendario, e vita & Miracoli de SANCTO MAVRELIO Epi-
„ scopo, e Patrono de Ferrara. *Ad calcem*: Impressum Ferrariae
„ per me Magistrum Laurentium de Valentia Anno Domini
„ MCCCCLXXXVIII. die XXX. (*sic*) Idus Decembris. in 4°.

Videnda sunt quae de hac editione notat Baruffaldius (ex quo titulum & subscriptionem excerpimus) pag. 74. 75. & post ipsum Denisius pag. 269. sui Suppl., praesertim quod spectat ad falsam & (uti eam appellat Denisius) *ridiculam* diei notationem.

II.

IOANNIS HERCVLANI sui tempo-
ris medicorū ac philosophorū prī-
cipis . expositio optīa in quarti ca-
nonis Principis sen primā felici-
ter incipit .

In calce:

Et in hoc finit expositio sen prime quar-
ti canonis Auiē. edita per. d. magistrū Io-
annem Harculanū (*sic*) Veronēsem doctorem
famofissimū Divo Hercule duce secundo.

Im-

imperante. Anno a natali christiano octua-
gesimo nono supra quadringentesimum et
millesimum. arte ac impensa Andree galli
diuinū opus hoc ex proprio ipsius originali
diligentissime extractū; in inclita Ferrarie
ciuitate impressum est die 24. Ianuarii.

Herculeo arnulph⁹ gēit⁹ sacra saxa Ioāni
Hec statuit merita pro pietate patri.
Ille vir hypocratē medicās τ apollīa vicit
Atq; fuit nostro tempore verus apis.
Doctrine preclara sue monumēta reliquit
Multaq; p̄ doctos scripta Ioānis eūt
Codicibus febres pestes cūctosq; nocētes
Corporib⁹ morbos scripsit ī orbe trib⁹
Pulchra salutifero verona exultat alūno
Huius .n. medicā mūdus adorat opem
Sub duce quē borso clarū Ferraria vidit
Fataq; corpus hūt cetera cuncta deus
FINIS.

Sequenti folio recto, Registrum hujus libri.
(in fol.)

Editio est duplici charact. Gothico minus pulchro, majori pro textu Avicen-
nae & minori pro exposit. Herculani, cum signaturis, reclamantibus quaternionum,
& registro, sed sine numeris. Folia ex registro, 272. ex quibus primum vacat.
Perperam vero Orlandius & post ipsum Maettarius & Baruffaldius editionem re-
ferunt in annum 1488. ni forte quis contendere vellet & hoc anno 1489. & su-
periore opus impressum fuisse Ferrariae: cujus tamen duplicis impressionis nul-
lum afferri potest argumentum.

Titulus autem & subscriptio cum subiecto epitaphio, ex ipsa editione scrupulossime
exscripta, manifeste ostendunt verum auctoris agnomen fuisse *Herculanium* (1);
ejusque patriam, *Veronam*; adeoque Baruffaldium iine causa de primo
quodammodo dubitasse; & secundum, testimonio scriptorum illustrandum
suscepisse. Ab utroque tamen, ut puto, abstinuisset, si editionem ipsam vidisset.
Exstat in Casanat.

MCCCCXC.

I.

„ NICOLAI de LYRA Postilla super Evangelia quadages. seu
„ expositio litteralis & moralis. Ferrariae per Magistrum Lauren-
„ tium

(1) *Herculanium*, quod legitur lin. 3. subscriptionis, mendam esse typograph. quisque in-
telligit.

RLE. „ tium de Rubeis de Valentia MCCCLXXX. Sexto Idus Mar-
 „ tii . in 4°.

Exst. in Biblioth. Reg. Parmensi; & de ea erudite & accurate agit Baruffaldius, a pag. 75.

II.

„ ANTONII ANDREAE O. M. Tria principia secundum do-
 „ ctrinam doctoris subtilis Scoti . FRANCISCI de MAYRONIS ex-
 „ positio super octo libros Physicorum Aristotelis . Eiusdem forma-
 „ litates . Tractatus de principio complexo . De terminis theolo-
 „ gicis . De ente et essentia secundum Thomam . *Ad calcem*: Im-
 „ pressum in incliyta civitate Ferrariæ regnante Hercule Duce
 „ Secundo per Magistrum Laurentium de Rubeis de Valentia an-
 „ no dom. MCCCCXXX. V. Idus Madii . *Char. lat. in 4°.*

Denisius, pag. 281. Ante Denisium editionem retulit cl. Mittarellius in Ap-
 pend., coll. 14. 282. Exst. in Corsiniana.

MCCCCXCI.

I.

„ Excellentissimi viri VGONIS SENENSIS in primam sen pri-
 „ mi Canonis Avicenne Expositio feliciter incipit . *Ad calcem*: Ex-
 „ plicit commentum clariss. viri Vgonis Senensis in primam primi
 „ Canonis Avicen. Impressum Ferrarie opere Andree Galli anno a
 „ nativitate Domini . M. CCCC. XCI. die vero XIII. mensis Au-
 „ gusti regnante, &c. emendatum vero diligenti cura et studio
 „ excellentissimi artium et medicine doctoris Magistri Antonii ci-
 „ tadini faventini theoreticam medicine in felici studio ferrariensi
 „ ordinarie legentis . *Subnectitur ejusdem ANT. CITADINI tracta-
 „ tus de febre . Primam folii ultimi paginam chartarum registrum oc-
 „ cupat. in fol.*

Haec cl. Pl. Braun in *Notitia de libris ab artis typogr. inventione usque ad 1500
 impressis, in Biblioth. Monast. ad SS. Udalricum & Afram Augustae exstantibus,*
 par. II. pag. 219.

MCCCCXCII.

I.

Magistri MENGHI BLANCHELLI Faventini tractatus
 de primo & ultimo infanti.

R

In calce :

Explicitiu questiones utilissime Menghi faventini diligentissime ab eo emendate . Impresse Ferrarie p magistrum Laurentiu d' rubeis de Valentia . ⁊ andream de grassis de castronovo socios. die septimo septēbris Anno dñi. 1492.

FERRA-
RIS.

Registrū operis

A quaternus . B C D E sunt terni .

(*in fol.*)

Aut cl. Baruffaldio , cum suum de Ferrariensi typographia opusculum scribebat , subsidia librorum deerant , aut nonnunquam ea consulere neglexit . Praemisso enim ex Orlandio , diminuto hujus edit. titulo , sic suam orditur observationem : *Chi sia codesto Menghi Scrittore di quest' opera non è noto abbastanza ; il Gesner , &c.* Quae verba quomodo accipienda sint , non facile apparet . Nam in primis si operum a Mengho editorum , quorum bona pars ad nostram usque aetatem pervenit , uti ex eorum elencho a cl. Mazzuchellio vulgato liquet , ratio habeatur , uti haberi debet , nullus litterarii meriti aequus aestimator dubitare poterit , quin inter illustriores sui saeculi philosophos & medicos habitus sit , & nunc etiam sit habendus . Si vero ad laudes , a doctis viris sequentium saeculorum ipsi tributas , animum advertamus , multo luculentius constabit , ipsum magnam nominis celebritatem adeptum fuisse , eamque ad nos usque fuisse propagatam . Ex his tres nominabimus , qui caeteris accuratius res nostri Menghi persecuti sunt . Laurentius Ursetus Bergomensis Ord. Praedic. in Epist. ad Benedictum Rinum , praeposita operi *de omni genere februm* edit. Venetae 1536. sic loquitur : *Vixdum extremos adolescentiae annos attigerat Menghus Faventinus , cum jam illius nomen in tota prope Europa celebre erat : perarguta enim commentaria in Dialecticam Pauli Veneti ediderat , opus equidem , ex quo facile praesagires futuram in homine eminentem illam sapientiam , quam postea jam aetate matura a RP. Florentina , ac deinceps ab aliis universitatibus aere publico ad tradendam Medicinam conductus , liquido ostendit .* Titulus porro huic ipsi operi praefixus , a Benedicto Rino (ut puto) medico sui temporis celeberrimo , qui illud correxit , sic habet : *Admirabile & novum opus viri in tota Italia & Europa praeclarissimi , Magistri Menghi Faventini de omni genere februm , &c.* Quod quidem argumento est , magnum ea aetate , apud medicos cumprimis , in Italia & extra fuisse Menghi nomen .

Georgius Vivianus Marchesius in Monumentis virorum illustrium Galliae Togatae , pag. 84. sic habet : *Menghus Blanchellus Faventinus celebre & perenne suum nomen scriptis fecit . Opus de febris & morbis evulgavit anno 1536. (error) . Plurimas insuper Quaestiones , opera Theologica , & Astronomica , nec non tractatum de omnibus Italiae balneis .*

Cl. denique Mazzuchellius in opere de Scriptoribus Italis , sic ejus articulum exorditur : *Bianchelli (Mengo) chiaro medico e filosofo de' suoi tempi ebbe per patria Faenza .* Post quae , recitatis brevi sermone iis , quae ad ejus patriam , aetatem qua floruit , & lectoris munus , quo adhuc juvenis functus est , demonstranda pertinent , catalogum operum ab ipso editorum subjicit , ex quorum numero

&

FERRARIAE & varietate apparet, ipsum inter sui temporis praestantiores philosophos ac medicos numerari debuisse.

Opus autem, de quo in praesentiarum agitur, non modo non sine typographi nomine Ferrariae impressum fuit, uti prodidit Orlandius, quem bona fide sequutus est Baruffaldius; sed duorum typographorum nominibus, ipsi Baruffaldio notis, insignitum fuit, uti ejus subscriptio accuratissime a nobis hac relata ostendit. Editio est Gothico caractere, paginis bipartitis. Ex his prima exhibet indicem Quaestionum operis; altera Auctoris Epistolam ad Fr. Carolum Faventinum Ord. Servorum: reliquae opus ipsum continent. Exit. in Corsiniana.

II.

„ NICOLAI LEONICENI, Ferrariensi in Universitate Doctoris
 „ errores Plinii & alior. Doctorum de simplicibus medicaminibus
 „ qui scripserunt, Ferrariae per Magistrum Laurentium de Valentia,
 „ & Andream de Castronovo socios. MCCCCLXXXII. in 4°.

Praecedit Epistola Angeli Poliziani ad Auctorem ipsum, data Florentiae die III. Januarii M. cccc. LXXXI. quae totum primum folium, ac lineas duas sequentis occupat. Totum volumen constat ex foliis XVIII. Gothico caractere, & cum signaturis excusis. Exstat apud Can. Devoti. Confer Baruffaldium pag. 80. & seq.

III.

„ OFFICIVM sive collectio Psalmorum & Precum. Ferrariae
 „ per Magistrum Laurentium de Valentia Anno Dni M. CCCC.
 „ XXXXII. die XV. Kal. Novembris in 4°. Pergam.

Editio accurate describitur a Baruffaldio pag. 79. seq., qui eam evolvit Bononiae apud Canonicos Reg. S. Salvatoris.

IV.

„ IOANNIS PICI Carthusiani Comment. in Cantic. Cantic.
 „ Ferrariae MCCCCLXXXII. in 8°.

Baruffaldii dubitationem, sive nescientiam de Jo. Pico Carthusiano diluit Theod. Petrejus in Bibliotheca Carthusiana pag. 212. his verbis: „ Joannes Pico, Gallus,
 „ Lutetiae Paris. Professus scripsit in Cantica Canticorum: de quo ita Jodocus
 „ Badius in Epist. dedic. ad Guilielmum Bibaucium totius Carthul. instituti Gene-
 „ ralem, operi praefixa: *Joannes, inquit, Pico non Mirandulanus quidem ille,*
 „ *tamen si ad ingenii divitias, benignaeque naturae dotes & rara studiorum pra-*
 „ *mia spectes, sane quam mirandus, religione piensissima, & pietate religiosissima*
 „ *perinde ac sibi ac musis canens, Deo tamen ac piensissimae ejus matri, ac perpetuae*
 „ *Virgini, eorumque observationi deditis, mirificentissimum consignavit opus. To-*
 „ *tam siquidem Canticorum Salomonis farraginem, eidem Deiparae Virgini ac in-*
 „ *comparabili coaptavit . . . Incipit vero hoc opus: Rex Pacificus, proditque ex*
 „ *bibliopolio praefati Jod. Badii anno p. Ch. N. 1524. in fol. 8.*

Petrejo concursus est Longius in Bibliotheca Sacra tom. II. edit. 1723. pag. 905. ubi haec habet: „ Joannes Pico Gallus Carthusianus, Prior Pacificus. l. Para-
 phra-

„ *phrasis in VII. Psalmos Poenitent.* in 8. Paris. 1524. 2. In *Cantica Canticorum* FERRARIEN. „ de Christo & B. Virgine expositio. in 8. ibid. 1524. „ Picus itaque Carthusianus auctor Comment. in Cantica Canticorum, neque Parmensis fuit, neque Mirandulanus, neque Etruscus, uti credit Baruffaldius; imo neque Italus. Caeterum notitia scriptorum non apud eos auctores quaerenda est, qui indices quosdam de hac vel illa materia condiderunt, cujusmodi sunt illi, quos citat Baruffaldius, sed apud eos Scriptores, qui data opera de auctoribus ipsis, eorumque scriptis tractare sibi proposuerunt. Ex Prospero autem Marchandio hanc Ferrarien. Editionem refert Maettarius, tom. I. pag. 777. secundae edit.

V.

„ FELINI SANDEI Opus super Procemio Decretalium. Ferrariae 1492.

Manus, Bibl. Lat. M. & I. Lat. Fabr. lib. VI. pag. 151. edit. Pat. 1754.

MCCCXCIII.

I.

„ ALFRAGANI Arabis brevis & perutilis compilatio totum id „ continens, quod ad rudimenta Astronomica est opportunum. *Ad „ calcem*: Opus preclarissimum consumatissimumque introductorium „ in Astronomiam explicit quod peritissimus Astronomorum Alfraganus edidit, & heremitarum hujus temporis decus..... magna cum diligentia ac magno cum labore emendavit. Impressum „ Ferrariae arte et impensa Andree Galli.... anno incarnationis „ Verbi 1493. die vero tertia Septembris. *in fol. par.*

Haec cl. Mittarellius in *Appendice ad Codd. mss. Biblioth. S. Mich. Venet. prope Murianum*. Quae quidem cum sine dubio legerit Baruffaldius, mirari subit, quod in suo Specim. nil omnino tetigerit de anonymo hujus versionis correctore; sed contra in divinando ipsius versionis auctore frustra operam consumpserit. Quae sane versio cum ab Ordinis Eremit. S. Augustini alumno magno *cum labore emendata* fuerit, antequam imprimeretur (certe priusquam e prelo emergeret); argumento id est, eam ante id temporis existisse, adeoque neque Manardo, neque alii erudito Ferrariensi (1) per ea tempora florenti, ne per conjecturam quidem, recte adscribi posse.

II.

BAPTISTAE GVARINI funebris oratio in Excellentissimam Reginam Eleanorā (*sic*) Aragoniā/ Inclyti ducis Herculis Estensis cōiugem habita quarto Idus Octobres. 1493.

(*in 4°. sine loco & typogr.*)

Tom. I.

ii

Sex

(1) Si vel Manardus, vel aliquis ejus collega, vel alumnus versionem ipsam adornasset, ipse pariter antequam in lucem prodiret, emendasset; aut saltem anonymus corrector, & ipse,

uti scribit Mittarellius, in Univerf. Ferrar. professor, quidpiam de primo versionis auctore, ipsi coaevo monuisset.

FERRA-
RLE.

Sex tantum sunt opusculi folia sine numeris, signaturis, ac reclamantibus. Scritum non continet nisi auctoris decaſtichon in laudem defunctae, cujus quatuor priores verſus ſic habent:

Quid quaſi defunctam luctu decoratis inani?

Non obiit Cujus gloria tanta manet.

Vivit forma decens animo conjuncta pudico:

Vivit Aragoniae nobilitatis honor.

Character Gothicus eſt, idemque ac deſenſionis Plinianaſe impreſſae per Andr. Belfortem. Exiſt. in Caſanat., ſed deeſt apud Baruffaldium.

III.

„ VGONIS Senenſis ſuper Aphoriſmos Hippocratis & ſuper com-
„ mentum Galeni ejus interpretis. Ferrariae per Magiſtrum Lau-
„ rentium de Valentia, & Andream de Caſtronovo ſocios MCCCC
„ LXXXIII. XV. Novembris. *in fol.*

Baruffaldius, pag. 83., & ante ipſum Orlandius & Maettarius.

IV.

„ BENVENUTI de S. GEORGIO Oratio ad Maximilianum Rom.
„ Regem: *Ad calcem*. Ferrariae decimo octavo chalendas decembris
„ Salutis noſtre Anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimotertio. 4.

Deniſius, pag. 345., ex *Biblioth. Caef.*

MCCCCXCVI.

O

„ IACOBI PHILIPPI Bergomenſis Vita Virginis Mariae Matris
„ Dei. Ferrariae 1496.

Nullam editionem Ferrarienſem annorum 1494. & 1495. refert Baruffaldius; eſſi credibile non ſit patria ejus prela toto biennio otioſa manſiſſe. Editionem autem Vitae B. Virg. Mariae hic memoratam, citat ex Tiraboſchio, tom. VI. par. II. pag. 20. edit. Mutin. anni 1776. Sed quae cl. Scriptor in hac prima edit. ſuae Histoſiae de operibus Jac. Phil. Bergomen. ſcripſerat, moſente cl. P. Th. Varani, correxit in edit. Rom. anni 1784. nullamque eſſe agnovit ejuſmo- di edit. aliamque inſcriptam de *cl. Mulieribus Chriſtianiſis*, cum eadem ibidem memoratam.

I.

PETRI TRANENSIS Epicoſpi Theleſini de ingenuis
puerorum & adoleſcentium moribus.

In fine:

Explicit liber dñi petri tranenſis de regimine filioꝝ quomodo ingenuis
mori-

moribus educandi sunt. Impressum ferrarie per magistrum laurentium FERRA-
de valentia Anno domini. M. cccc. lxxxvi. die septimo octubris (sic) Finis. R. I. E.
(in 4°.)

Circa annum hujus editionis sine dubio errat Maettarius, & verax est Orlandus, qui eam assignat anno 1496. Exemplum, quod existat in Casanatensi, dubitationes omnes Baruffaldii, qui cum suum scribebat opusculum, editionem nondum viderat, satis superque diluit. Volumen constat ex VI. quaternis, & uno duerno, Gothico caractere non jucundo impressis, & cum signaturis tantum. Primum folium exempli Casanatensis signatum a 2. anteriori facie sinit Prologum sive Epistolam Auctoris ad Hippolytum Ettensem Cardinalem; altera imaginem B. Mariae Virg. stantis, & puerum Jesum lactantis. Sequenti folio recto incipit opus ipsum, quod terminatur folio verso, ubi occurrit allata subscriptio, supra quam legitur Lucae Ripae dodecathichon, quod incipit:

Hunc (mihi si credes) lector studiose libellum
Versabis culta fedulus usque manu.

M C C C C X C V I I .

I.

„ IAC. PHILIPPI Bergomensis de claris selectisque mulieribus.
„ Ferrariæ opera & impensa Laurentii de Rubeis de Valentia
„ MCCCCLXXXVII. Kal. Maji. in fol.

Inventus ad hanc edit. quam 20. circiter ante annos pro Casanat. Biblioth. adquisiveram, & cum postea eam in hoc Specimine recensere vellem, in nullo ejusdem Biblioth. angulo, quacumque adhibita diligentia, reperire licuit, ut pene non amplius dubitem, quin furacis manus improbitatem una cum plurimis aliis experta jam sit, transitum facio. Figuris ligno insculptis ornata est (ex quibus tamen plurimæ diversis personis aptatae fuere) & si probe memini, Romano caract. excusa (1). Hoc autem Saec. XV. non aliam hujus operis editionem prodixisse, etsi persuasum mihi sit; non ideo tamen haec Ferrariensis editio unica existimanda est, uti innuere videtur Baruffaldius: recusum enim fuit opus una cum aliis ejus generis Opusculis, Parisiis anno 1521. per Simonem Colinaeum, quae editio obvia est in bibliothecis. Hanc autem Ferrariensem summe raram esse inde colligere licet, quod non modo Biblioth. Barberina & Imperialis, sed & Corsiniana, quin & ipsa Angelica, ea careant; nec hucusque aliud ejus exemplum venale reperire mihi licuerit. Existabat tamen in Pinelliana, & teste Baruffaldio, reperitur in Reg. Biblioth. Parmen. Raritatis autem editionis causam puto esse fabulam *Joannae Papissae*, quae non minori fiducia, quam gravissima quaeque verissimaque alia historia in hoc opere narratur.

In Indice edit. *ab inventa typogr. &c. Fr. Xa. Laerii*, tom. II. pag. 1224. de hac editione haec leguntur: *Editio amplior illis annorum 1483. & 485. de quibus Debure num. 4323.* qua annotatiuncula, primo perperam multiplicantur hujus operis editiones. Secundo, (quod gravius est) duo diversa opera in unum miscentur. Vide Deburium num. a Laerio citato.

i i 2

II.

(1) Nil amplius, propter exempli deficientiam, annotare valeo.

II.

VI
TA EPISTO
LE DE SANCTO HIE
RONYMO
VLGA
RE*In fine:*

Impressa e la presente opera cosi con dili-
gentia emendata como di iocunde (*sic*) caracte-
re & figure ornata ne la inclita & florentif-
sima cita de Ferrara: per Maestro Lorenzo
di Rossi da Valenza: ne gli anni de la salu-
te del Mundo. M. CCCC. XCVII. A di. XII.
de Octobre. Regnante & iuridicamente
& cum humanita el felice & religiosissimo
Principe messer Hercule Estense Duca se-
cundo. Specchio de infrangibile fede.

*(in fol.)**Infra, insigne typogr.*

Quae cl. Paitonus & Baruffaldius de potissima hujus editionis parte, sive de Epistolis, scripsere, ejusmodi sunt, ut lectorem de imperfectis ejusdem exemplaribus, qualia sunt ea, quibus uterque usus est, satis erudire possint. Iis itaque omissis, quae ex eorum commentariis peti possunt, ea hic in primis delibabimus, quae ex integri exemplaris inspectione, cujusmodi sunt ea quae praeter Epistolas, etiam S. Doctoris vitam continent, solum cognosci possunt. Et primo monemus, ejusmodi vitam ad integritatem voluminis, sive editionis pertinere, ut manifeste patet ex subscriptione ad calcem ipsarum Epistolarum, & ante *Ordinem de modo vivendi in Monialium monasteriis* posita, quae ejusmodi est: *Qui finisse la vita de sancto Hieronymo cum le sue Epistole. Et la cura de' mori de Augustino, &c.* Ad quam subscriptionem non advertens Baruffaldius, existimavit ejusmodi vitam, post absolutam Epistolarum impressionem, editam fuisse (1), ipsisque epistolis in quibusdam exemplis superadditam. Paitonus cautior, nil super hac re pronuntiavit, satisque habuit dicere, se non intelligere quid sibi velit ejusmodi subscriptio.

Primum voluminis folium exhibet allatum titulum, *Vita*, &c. Gothicis maximisque literis exaratum, lignoque insculptum: altera facie vacat. Secundum con-

(1) Certum tamen videtur, post iachoatam Epistolarum impressionem, fuisse editam.

conspiciendum praebet ornatum architectonicum ligno pariter insculptum, in cuius fronte visitur imago aeterni Patris; in dextro autem stylobate legitur FERRA-
RIÆ

M. CCCCL. in sinistro XXXXIII. In dextro vero fulcro IHS, in sinistro XPS. Area intermedia bifariam divisa superiore partē exhibet nativitatem S. Hieronymi; inferiore, principium vitae ejusdem, seu potius Authoris prologum in eandem caractere ipsius operis excusum. Pars versa ejusdem folii sistit quinque priores vitae S. articulos, quorum postremis quatuor praeponitur (1) imago ligno incisa, factum quod in eo narratur repraesentans. Eodemque tenore procedunt sequentes articuli, qui omnino sunt num. 13. & cum prioribus quinque implent folia duo cum dimidio.

Post vitam sequuntur Epistolae, quarum primum folium non parum differt ab exemplis Paitoni, & Baruffaldii. In anteriore ejus parte legitur: *Epistole de Sancto Hieronymo vulgare*; qui titulus non secus, ac primus qui vitam & Epistolas designat, praegrandibus Gothicis literis ligno insculptis excusus est. Facies versa exhibet quidem eundem ornatum architectonicum ac exempla Paitoni & Baruffaldii; sed quae eo ornatu includuntur longe alia sunt. In ejus enim fronte loco: *Deo invisibili*, &c., legitur, *Divo Hieronymo dic.* majusculis Romanis literis impressum. In area loco alterutrius inscriptionis, quam recitant laudati Bibliographi, habetur imago S. Hieronymi, monachali habitu induti, ad lucubratoriam mensam sedentis, dextera calamum tenentis, sinistra ad librum applicata. Sequens folium in quo incipiunt Epistolae in omnibus concordat cum Paitoni descriptione, discrepat vero a descriptione Baruffaldii, quod nullibi in eo legitur titulus: *Qui incominciano le Epistole*, de quo loquitur Baruffaldius (2). Haec ex exemplo integerrimo optimoque Biblioth. Casanatensis.

Editio est pulchro Romano caractere, cum signaturis, foliorum numeris, & registro. Tam signaturae vero, quam numeri incipiunt a primo Epistolarum folio; ac quatuor vitae folia, quae praecedunt, utriusque carent. Postremus numerus est CCLXIX. post quem sequitur folium registri, nullo numero signatum. Cuilibet Epistolae, uti & singulis capitibus Regulae sua praefigitur figura ligno insculpta.

In Corfiniana duplex exstat edit. harum Epistolarum exemplum, quorum alterum vitam adjunctam habet; alterum ea caret: neutrum tamen hucusque mihi videre licuit.

Num exslet Ferrariensis aliqua editio, quae aliquo ex postremis tribus Saeculi annis in lucem prodierit, mihi certo non constat; etsi nullus dubitem, quin plus una re ipsa facta fuerit. Orlandius ipseque Baruffaldius tres hos posteriores annos nulla Ferrariensi editione notant; quos ideo si & ego vacuos dimiserō, nonnulla excusatione dignus haberi poterō.

Notat autem Baruffaldius, pag. 93., Orlandium paucos aliquos alios libros praeter eos, quos in suo opusculo recensuit, referre, ceu Saec. XV. Ferrariae impressos sine nomine typographi; ex quibus quosdam numquam existisse existimat, uti Historiam Joannae Papisae anni 1497., alios sequenti saeculo impressos fuisse, uti conciones Hieronymi Savonarolae, quae, ut ipse ait, *furono benì recitate del 1496. ma l'anno della stampa fu l'anno 1516.* Historia, seu fabula *Joannae Papisae* anno 1497. procul dubio impressa fuit Ferrariae, si non speciali

vo-

(1) Imago primi occurrit folio recto.

(2) Titulus exempli Baruffaldii L. de auctore versionis Epistolarum certiore facit: sic enim habet: *Qui principiano le lettere volgarizzate de Frate Matteo da Ferrara.* Auctor vero L.

sum, ut longam, & accuratam editionis descriptionem, quam tradit P. Ant. Crevenna in suo Catalogo tom. VI. pag. 9. & seqq. legere non omittat, ubi plenius, atque etiam exactius de exemplarium diversitate intelligere voluerit.

FERRARIAE. volumine, & separatim ab aliis Historiis, certe cum Historiis clararum mulierum a Jo. Philippo Bergomensis eo anno Ferrariae vulgatis. Conciones autem Savonarolae, si non Ferrariae, Florentiae certissime impressae fuerunt anno 1496., ut suo loco constabit.

MCCCCXCVIII.

„ HVGONIS BENCII Senensis Comment. in Hippocratis Aphorismos & super Commentum Galeni ejus interpretis. Ferrariae „ 1499. *in fol.*

Si vera sit haec editio a Prosp. Marchandio ex Gesneri Epitome memorata, & a Maettario pag. 704. ex eodem relata, duplex tum hujus operis Ferrariensis editio agnoscenda erit, sex annorum spatio facta. Deest apud Orlandium & Baruffaldium; mihiq; suspicio est ne ex corrupta a typographo apud Gesnerum, & Simlerum prioris editionis subscriptione, secunda haec editio ortum habuerit. Apud Simlerum certe & Gesnerum deest editio anni 1493., de qua non videtur esse ambigendi locus.

O

IVLII CASSERII Placentini Historia Anatomica. Ferrariae 1500. *in fol.*

Ex quodam Catalogo Hagae 1666. impresso chimæream hanc editionem memorat Maettarius, pag. 725. Sed si ad aetatem Auctoris (qui obiit anno 1616.) vel paululum attendisset, facile intellexisset, ejusmodi Historiam Anatomicam, anno 1500. notatam, inter spurias omnino esse numerandam.

FERRARIAE *sine anno.*

I.

Pliniana defensio PANDVLPHI COLLE-
NVCII Pisarenensis Iuriconsulti adversus
Nicolai Leonicensi accusationem:

In fine:

Vt sese ostendat populos defensus in omnes
Plinius: & teneat quem solet ante locum:
Ferrariae Andreas Belfortis gallicus istud
Prestitit (*sic*) impressi codicis officium.

(*in 4°.*)

Primo voluminis folio recto legitur allatus titulus, *Pliniana defensio &c.* Eodem verso habetur Lucae Ripae Epigramma ad librum *ut exeat*, quod sic incipit:
Jam

Jam liber affuetos celeri pede linque penatēs
Plausibus & variis excipiende veni.

FERRA-
RIÆ

Tria sequentia folia continent operis indicem, ad cujus calcem subjuncti sunt errores magis insignes in imprimendo contracti: post quos, verso folio legitur Epigramma Pandulphi ad librum, quod sic habet:

I, liber, atque animis studiosæ illabere turbæ
Cujus amat casto Plinius ore legi:
Securus quæcumque tuo datur alea fato,
Sit fatis officii quod pia causa tui:
Verum age: deposito fastu contemptor: ꝛ auram
Et plausum: ꝛ morsus despice vaniloquos:

Nuncupavit Pandulphus suam hanc defensionem Plinianam Herculi Estensi Ferrariae Duci, Epistola, quae legitur sequenti folio quarto recto: quo verso statim incipit opus ipsum, quod terminatur folio recto, vacante verso. Editio est Gothico charactere nitido, eodemque omnino, quo est Oratio Baptistae Guarini in obitum Eleonorae Ducissae, & cum signaturis tantum, quae pertinent usque ad f. *iiii*. Scapi omnes sunt quaterni; quibus si addantur quatuor priora folia signaturis carentia, summa foliorum erit 52. Exstat in Casanat., & apud Can. Devoti.

II.

AD ILLVSTREM. AC. INVICT.
VM. ARMORVM. DOMINVM.
HERCVLEM. ESTENSEM DO.
MINVM. BENEFICENTISSI.
MVM: OPVSCVLVM DE FRVC
TIBVS. VESCENDIS PHISIGI.
LICET. INDIGNI. BAPTISTAE.
MASSAE DE ARGENTA IN
GIMNASIO FERRARIENSI
PRAECLARISSIMO: *Accedit:*
TRACTATVS. DE. MODO CON
FITIENDI ORDEACEAM. AD

Venerabilem virum ordinis minorum & fa
cræ theologiæ doctorem

Petrū de trano Illustrissimi domini Borfii
Ducis Ferrariae & bene merito (*sic*) prædicatoré
dignissimum.

Ad hujus calcem:

M. cccc. lxxi. Finis.

Thrae

FERRA-
RIE.

T hræe pater sedare fitim si quæris amarâ
 Hæc baptistea dogmata sancta lege
 O rdea quâ referât lymphâ decocta salutis
 Ipsaq; ieiunos q̄ iuuet hausta docent
 (in 4°. par.)

Annus 1471. ad vol. calcem subijunctus designat anzum, quo Auctor tractatum de modo consuecendi ordeaceam Petro de Trano Ord. Min. inscriptum, ac præcipuo opusculo de fructibus vesceadis, in editione adjunctum, absolvit, aut saltem ad illum misit. Hæc enim est cæsa sula ejusmodi tractatus: *Cura tamen ut recte valeas & me uti soles ama. Necnon interam pro me orabis peccatore Baptista de Argenta artium & medicine doctor. in felici gymnasio Ferrar. die XV. Junii 1471. Finis.* Post quæ sequitur adductum tetrastichon.

Editio est optimo caractere Rom. foliorum 48. sine signataris, numeris, custodibus, & registro. Primum folium continet tabulam articulorum voluminis, qui adnumerato tractatulo de aqua ordeacea, sunt num. XXXI., & uniuscujusque articuli, notis Romanis, indicatur charta unde incipit: ex. gr. a c. XLV., a qua incipit tract. de aqua ordacea, qui tres alias occupat chartas. Hæc tamen chartæ nullis numeris, ut diximus, notatæ sunt. Exstabat in Bibliopolio M. de Romanis.

Ferrantes Borsetti in Hist. Gymnasii Ferrariensis, par. II. pag. 66. utrumque hoc opusculum recenset; nullam tamen eorum editionem (non modo hanc antiquissimam) memorat, sed MSS. tantum in Bibliotheca Fratrum S. Dominici Ferrariae asservari scribit, notans ea facta dici anno 1472. Quod de præcipuo opere, quod Herculi I. Ferrariae Duci ab Auctore inscriptum fuit, verissimum esse puto. Nullam pariter edit. agnovit Guarinus in suppl. ad Borsetti Historiam; multoque minus agnovit Baruffaldius, qui neque de Auctore ipso verbum ullum facit.

Editionem Ferrariensem esse, nullo certo indicio constat: Ferrariae tamen potius quam alibi prodiisse, quodammodo suadere videntur patria & professio Auctoris, Maecenates, quibus opuscula dicata sunt, & characteris qualitas, quæ primorum Ferrariensium typographorum Romanos characteres perbelle refert.

III.

„ BENEVENVTI GRASSI Hierosolimitani Doctoris celeberrimi ac
 „ expertissimi De oculis eorumque egritudinibus & curis feliciter
 „ incipit. In fine: Sever. Ferrar. F. F. IIII. Sæc. XV. in 4°.

„ Vix innotuit hic libellus (sic cl. Morellius tom. I. Biblioth. Pinell. pag. 306.)
 „ apud Bibliographos. Ferrariae impressum eundem fuisse plane constat, ipsis
 „ omnino typis Rom. formæ adhibitis, quibus prodiit liber Alberti Trotti Ferrariensis de perfecto clerico, impressus per Severinum Ferrariensem anno MCCCC-
 „ LXXV. . . . Porro libellus, de quo hic, foliis quatuor supra triginta constat, &c.

FLO-

FLORENTIAE.

MCCCCLXX.

I.

„ Il Decamerone di M. GIOVANNI BOCCACCI . Florentiae 1470.
(in fol.)

Refertur haec edit. in *Biblioth. Lat. M. & Inf. aet. Jo. Alb. Fabricii*, lib. II. pag. 249. edit. Pat. 1754., in nova edit. *Biblioth. Ital. Nic. Franc. Haymi* per Ferd. Giandonati, tom. II. pag. 391. aliisque fortasse in libris.

Deest autem apud Dom. Mariam Mannium, gloriae patriae caeteroquin studiosissimum, qui in *Lectione della prima Promulgazione de' libri in Firenze*, pag. 8. pro prima edit. Florentina citat Vitam S. Catharinae Senensis anni 1471. paulo post referendam: & in *Historia Decameronis* ab ipso edita anno 1742. pag. 637. de hac Fabriciana edit. sic loquitur: „ Parimente nel 1470. ne suppone un' impressione fatta in Firenze Gio. Alb. Fabrizi. Certo però è, che un' edizione „ di quest' anno si ritrova in più librerie senz' anno espresso, e senza luogo, e „ si crede la prima stampa „.

Ante Mannium N. Bonamicus in *Epistola sopra il Decamerone del Boccacci*, quae legitur nella *Raccolta d' Opuscoli scientifici, &c.* tom. I. a pag. 379. de hac prima edit. Decameronis haec memoriae prodidit: „ Intorno al 1470. fu per la „ prima volta stampato il Decamerone in foglio: Non si sa da chi, nè dove; „ perchè nell' esemplare di questa prima stampa non si trova nè anno, nè luogo, nè nome di stampatore „. Hariolantur ergo, qui ejusmodi edit. Florentiae, annoque 1470. omnino adscribunt.

MCCCCLXXI. — LXXII.

I.

„ HISTORIETTA amorosa fra Lionora di Bardi, e Hippolito „ Bondelmonte di Firenze, Stampata l' anno 1471. Senza luogo, nè „ nome di stampatore. in 4°.

Deburius, *Bibliogr. Instruēt. Belles Lettres num. 3765.*, ubi in subiecta annot. sic scribit. *Les exemplaires en sont fort rares & très recherchés. On croit communement, que l' edition en a été publiée a Florence; mais l' ancienneté de la date de son impression pourroit cependant, à juste titre, donner lieu d' en douter.* Non dubitabunt tamen propter ejusmodi causam, qui in hoc Specimen inciderint.

II.

„ VITA di S. Caterina da Siena. Impressa in Firenze per Bernardo e Domenico Cennini 1471.

Vid. annot. ad Decamer. 1470.

Tom. I.

kk

III.

FLOREN-
TIAE.

III.

M. SERVII HONORATI Commentarii in tria Virgilio opera,
Bucolica, Georgica, et Aeneidem. *in fol.*
Ad calcem Bucolic.

AD LECTOREM
FLORENTIAE. VII. IDVS NOVEMBRES
.MCCCCLXXI.

BERNARDVS CENNINVS (*sc*) aurifex omnium iudicio præstantissimus: & Domini-
cus eius. F. egregiæ indolis adolescens: expressis ante calibe characteri-
bus, ac dein-
de fufis literis volumen hoc primum imprefferunt.

Petrus cenninus Bernardi eiusdem F. quanta potuit cura & diligètia
emendavit

ut & cernis. Florentinis ingeniis nil ardui est.

Ad calcem Georgic.

SERVII HONORATI GRAMMATICI IN GEOR-
GICA MARONIS EXPLANATIO EXPLICIT
AD LECTOREM

FLORENTIAE. V. IDVS IANVARIAS
.MCCCCLXXI.

Bernardus Cenninus aurifex omnium iudicio præstantissimus: & Do-
minicus eius

F. egregiæ indolis adolescens: expressis ante calibe characteribus / ac
deinde fufis lit

teris Georgica imprefferunt

Petrus cenninus Bernardi eiusdem. F. quanta potuit cura & diligètia
emendavit.

Florentinis ingeniis nil ardui est.

Ad calcem totius voluminis:

AD LECTOREM.

BERNARDVS CENNINVS AVRIFEX OMNIUM

Iudicio præstantissimus: & Dominicus eius. F. optimæ indolis adole-
scens ipresserunt

PETRVS EIVSDEM BERNARDI .F. EMENDAVIT
CVM antiquissimis autem multis exemplaribus contulit: In primisq; illi
curæ

fuit: nequid alienū Servio ascriberetur: neu quid recideretur aut
desse&: quod Ho
no-

norati aſſe pervetuiſta exemplaria demonſtrarent . Quoniã uero ple-
 nu propria ſuoq; mōre græca interponere : eaq; ī antiquis codicibus
 & accentus quidē difficillime imprimendo notari poſſunt : relinquen-
 tia duxit . Sed cum apud homines perfectum nihil ſit : ſatis uideri
 hi libri (quod uehementer optamus) præ aliis emendati reperientur.

ABSOLVTVM OPVS NONIS OCTOBRIBVS
 MCCCCLXXII. FLORENTIAE .

Ejuſmodi ſubſcriptio terminat ultimum folium reſtū , totumque adeo volumen .
 Ad calcem Aeneidos caractere maiuſculo ſic legitur :

Seruii Honorati Mauri in aeneidis
 libros explanatio finit .

Et interpoſito ſpatio :

Eiuſdem ad aquilinum de natura ſyl-
 labarum libellus incipit .

Qui libellus quinque tantum occupat paginas .

Diu dubitavi, num in hac praeclara editione cum Seruii Commentariis conjunctus
 fuiſſet & Virgilii contextus, propter grauiſſimorum Bibliographorum auctori-
 tem, qui editionem hiſce fere verbis euantiant : *Virgilii opera (Bucol. Georg. Aen.)*
cum Comment. Seruii, &c., uti habent Orlandius ac Maettarius ; & *Virgile avec*
le Commentaire de Seruius, uti legitur in Diario Eruditorum anni 1762. Junij
 p. 1134., & dans le *Supplement à l' Histoire de l' Imprimerie de Proſp. Marchand*,
 pag. 50. & 215., aliſque in libris (1). Cl. Maettarius, qui pag. 320. novae
 editionis ſuorum Annalium librum hunc inter eos ponit, quos poſt primam edi-
 tionem videre ſibi contigit, aut perfunctorie nimis volumen obſervavit, aut, quod
 veriſimilius puto, Orlandium bona fide ſequutus eſt, ejuſque erratum alterum,
 nimirum, quod in principio poſt Praefationem ad Lectorem legatur prima ſubſcri-
 ptio, *Florentiae VII. Idus Novembres MCCCCLXXI. Bernardus &c.* in ſuum opus
 derivavit ; cum ejuſmodi ſubſcriptio, non in principio poſt praefationem, (quae
 nulla eſt) ſed ad calcem primae partis voluminis, ſive Commentarii in Bucol-
 ica occurrat. Dubium omne tandem ſuſtulerunt duo editionis exempla, quae
 mihi videre contigit, cum accurata ejuſdem notitia ab Ang. M. Bandinio tra-
 dita in *Specimine Literaturae Florentinae Saec. XI.* tom. II. pag. 190. & ſeq. Hic
 enim cl. vir in primis editionem non titulo *operum Virgilii*, uti plurimi Biblio-
 gra-

(1) En quid de editione ſcribat Mannius
 pag. 8. del primo *Divolgamento de' libri in Fi-
 renze* : E quello che fu viepiù univerſal benefi-
 zio, nella varietà delle lezioni, con che anda-
 va per le mani Virgilio, non avennoſi noi il
 Laurenziano, ſe ne vide da loro ſtabilire dotta-

mente una lezione buona, e mettere ſotto il tor-
 chio il gran Poeta il dì 7. di Novembre dell' anno
 ſeſſo 1471. Quis, hiſce auditis, non ſibi per-
 ſuadeat magni Poetae opera ſeiſta hoc anno 1471.
 Florentiae prelo ſuppoſita fuiſſe?

FLOREN
TIAE.

graphi, sed *Commentarii Servii in Virgilium* designat; deinde expresse notat, primam subscriptionem legi, *post Bucolicum earmen*; secundam, *post Georgica*; tertiam, in fine *Aeneidos*; & unamquamque ex ipsis integre scrupuloseque in mediam profert. De errore porro quorundam Bibliographorum, qui sicuti praesentem Servii editionem referunt, quasi & Poetae textum contineret, ita & eodem modo loquuntur de praeclara editione Romana per Udal. Han, quae jam annotavi in Catalogo Rom. Editionum Saec. XV. pag. 70. ad quorum complementum dico, non Romanam solum, & praesentem Florentinam, sed & duas Venetas, & Ferrariensem (si tamen ea umquam existit) hujus ipsius anni, omni Poetae contextu carere; nec in ipsis ex Virgilianis operibus aliud legi, nisi fragmenta & verba, quae suis commentariis illustrat Servius.

Ex alterutra ex duabus prioribus subscriptionibus, & fortasse ex utraque, liquet typographiam ante annum 1472. Florentiae, non aliunde advectam, sed ab hominibus ejusdem urbis excogitatam, jam viguisse; & idcirco, (quod notat Bandinius) minus recte a Maettario initium imprimendi Florentiae alligatum fuisse anno 1472. Porro cum cl. Annalista non semel, sed ter quaterve artis inventorem *Bernardinum* vocet, uti & duobus in locis vocatur ab Orlandio, in suspicionem adducor, editionis descriptionem ab ipso adductam, non ex ipso libro erutam, sed vel ex Orlandio, vel aliquo alio minus accurato scriptore fuisse descriptam.

Dicebam, *fortasse ex utraque* ex duabus prioribus subscriptionibus liquere ante annum 1472. typographiam Florentiae incepisse: utraque enim subscriptio annum 1471. demonstrat: non una tamen ratio suadet in secunda errorem inesse, & loco 1471. legendum esse 1472. Neque enim verisimile est typographos a Georgicis, quae sunt secunda operis pars, imprimendi initium facere voluisse, & in imprimendis Bucolicis, quae sunt minima voluminis pars, plus temporis impendisse, quam in excudenda Aeneide, quae longe major est. Deinde Bucolica vocantur *Volumen primum*; Georgica & Aeneis simpliciter designantur, & neque *primi*, neque *secundi* voluminis titulo notantur. A die VII. Iduum Novembrium 1471. ad diem V. Iduum Januarii anni 1472. congruum & sufficiens tempus effluxit ad impressionem Georgicorum; & a V. Iduum Januarii usque ad nonas Octobres, sufficiens temporis spatium pro impressione Aeneidorum, & tractatuli ad Aquilinum; & hisce temporum intervallis has duas voluminis partes excusas fuisse longe credibilissimum est. Exst. in Angelica, & apud Can. Devoti.

Editionis character Romanus est, & pulcherrimus. Numeris, custodibus, & registro caret. Bucolicorum folia impressa, 20. Georgic. 35. Aeneidos 130.

IV.

„ Il Philocolo (di Messer GIO. BOCCACCI). Nel fine leggesi:
„ *Magister Iovannes Petri de Magontia scripsit hoc opus Florentia die*
„ *XII. Novembris MCCCCLXXII. in foglio.*

Ex Catalogo Libror. Italicor. Latinor. &c. per triginta annorum spatium Liburni collect. ibid. edito 1756. pag. 92. seq. Ad quam editionem haec notat eruditus ejus Catal. Auctor (1). Questa non è solamente la prima edizione di quest'opera, ma probabilmente uno de' primi stampati in Firenze, dove comunemente credevasi avesse l'uso della stampa avuto il suo principio nel 1476. Si giudica talmente raro, che forse senza impostura questo è l'unico esemplare, che di questa edizione presentemente ritrovisi.

(1) Bonaventura Giovenazzi, patria Placentinus.

O

FLOREN
TIA .

„ Pungilingua di Fr. DOMENICO CAVALCA da Vico Pisano
 „ dell' O. de' frati Predicatori . Firenze per Lorenzo Morgiani e
 „ Gio. di Piero , 1472. *in fol.*

Refert hanc editionem cl. Apost. Zenus in Annotationibus ad Biblioth. Elo-
 quentiae Italicae J. Fontaninii , tom. II. pag. 459. post memoratam editionem
 Romanam ejusdem anni , a Joan. Philippo de Lignamine in suis aedibus ador-
 natam . At vix dubitari posse videtur , quin cl. Bibliographus , vel ipsemet errave-
 rit , vel a quopiam minus accurato scriptore , aut etiam impostore deceptus fuerit .
 Laurentius siquidem Morgianus non ante annum 1490. libros cudisse Florentiae
 invenitur ; & ab hoc ipso Dominici Cavalcae opere una cum Joanne Petri Ger-
 mano verisimillime imprimendi initium fecit (1) : ex qua editione forsitan duae
 postremae notae XX. abrasae fuerunt ; & in earum locum duae unitates suffectae .
 Hanc certe editionem anni 1472. per Laurentium Morgiani omnino ignoravit
 Bottarius ; neque mihi , qui studiosius etiam quam Bottarius , Cavalcae operum
 editiones investigavi , ullum unquam ejus exemplum sese obtulit .

V.

INCIPIIT . CONFSSIONALE . IN . VVL
 GARI . SERMONE . EDITVM . PER . VE-
 NERABLEM . P. D. ANTONIVM . AR
 CHEPISCOPVM . (sic) FLORENTIAE . OR
 DINIS : PRAEDICATORVM

A calcem tabula :

FINIS SVB : ANNO : DOMINI . M. CCCC.
 LXXII : DIE . XV : MENSIS : APRELIS (sic) : AI
 (*in 4° .*)

Ad operis calcem adjectus est :

SERMONE : CHE : FECE : VN : FRA : IOR-
 DANO : IN : PISA DEL : CORPO : DE : CH
 .RISTO . VNO : GIOVEDI : SANCTO .

Sermo Ven. Fr. Jordani huic S. Antonini Confessionalis , quod incipit , *Omnis
 mortalium cura* , editioni subjunctus , suspicionem iniicere potest , eam Florentiae
 prodiisse , quod haec urbs prae caeteris omnibus Italiae apostolicis tanti viri la-
 boribus illustrata fuerit ; & sicuti nunc , ita etiam olim mss. codicibus operum
 ejusdem , & S. Archiepiscopi Antonini abundarit ; nec character , aut aliud quid-
 piam impressionis adjunctum huic hypothesei repugnare videatur .

Quidquid tamen sit de loco ejusdem , nullus , puto , erit Bibliographus , qui
 summo in pretio eam habendam , & caeteris omnibus , quae vel hoc eodem
 anno , vel paulo post prodierunt , propter adjunctum ejusmodi sermonem , praec-
 ferendam non esse judicet . Inde enim , liquet , multo ante annum 1739. quo a
 D.

(1) Nulla ejus editio hac antiquior , quod sciam , adhuc detecta est .

**FLOREN-
TIE.** D. M. Mannio primum volumen Concionum Ven. Fr. Jordani vulgatum fuit, jam quidpiam ex egregiis ejus laboribus typis excusum existisse, quod non modo Quetifus & Echardus, sed & ipse Mannius ignorarunt. Ac nescio profecto an immensa voluminum multitudine, quae Saec. XV. protulit, aliud quidpiam ejusdem scriptoris opusculum praeter hoc typis excusum, aliquando repectam iam sperare liceat.

Totum volumen constat ex 8. quinternionibus, quaternione uno, ac duobus foliis: quae lemmata unius Confessionalis exhibent, omisso prorsus sermone. Character Romanus est & grandiusculus, ac pro temporis ratione valde elegans. Desunt signaturae, numeri, reclamantes, ac registrum. Quid sibi velint literae A I, post vocem *Aprilis* subjunctae, divinare non valeo. Existat apud Can. Devoti.

MCCCCLXXIII. — LXXV.

Florentina prela spatio trium annorum otiosa mansisse, nullo modo mihi fit verisimile. Crediderim potius hoc intervallo temporis nonnullas ex iis editionibus, quae remotiorem antiquitatem praeterunt, quibusque annum inscribere neglexerunt typographi, prodiisse: quas tamen, ne errarem, nulli certo anno alligandas, sed inter editiones anni nota carentes, referendas esse censui. Sed praeter ejusmodi editiones achronicas, & alias certo anno signatas, progrediente tempore, (si vita suppetet) sese mihi oblaturas, haud diffido.

MCCCCLXXVI.

I.

„ DONATI grammatica. Florentiae apud S. Jacobum de Ripoli.
„ 1476.

Ab hoc libello initium imprimendi fecisse egregios typographos (seq. anno nominandos) demonstrant Monumenta Monasterii S. Jacobi de Ripolis prope Florentiam, a veterum chartarum studiosissimo indagatore Vincentio M. Fineschio diligentissime evoluta. Ejus autem exemplum aliquod nec ipse se vidisse refert, neque in Catalogis aliisque monumentis, quae mihi ad manus sunt, vestigium aliquod deprehendere potui. Unum tamen non hic omittendum de hac edit. narrat Fineschius pag. 16. sui opusc. nimirum 14. Novembris anni 1476. quadringenta ejus exempla in officinam Dominici Chartarii, venalia publice exponenda illata fuisse. Ejusmodi porro opusculum Fineschii inscribitur: *Notizie storiche sopra la Stamperia di Ripoli, le quali possono servire all'illustrazione della storia tipografica Fiorentina; raccolte dal P. Vincenzo Fineschi Domenicano Archivista del C. di S. M. Novella. Firenze 1781. in 8.*

MCCCCLXXVII.

I.

Alnome digesu cristo crucifixo
edimaria dolce. Comincia el pro
lago della infra-scripta legenda
dellamirabile uergine . Beata
chaterina dasiena fuora dellape
nitentia disanto domenicho .

In fine :

Anno domini mille quattroceto
settanta sette addi uentiquattro
di março Estata questa legéda in
prontata infirençe almonisterri
o (*sic*) disanto iacopo diripoli dellor
dine de frati predicatori pmano
didua religiosi frate domenico
dapistoia et frate piero da pisa

DEO . GRATIAS

(*in 4° .*)

Egregia editio, quam quidam veteris typographiae periti, qui eam viderunt, vix semigothico caractere esse, asserere ausi sunt. Quidquid tamen sit de caractere forma (1), is certe valde clarus est & nitidus, paucissimis compendiaris notis obumbratus, magnitudinis *Silvii minoris*. Signaturis, numeris, custodibus, & registro editio caret. Pagina bipartita, integrarumque paginarum lineae num. 35., folia ex numerat. 160., ex quibus ultimum & penultimum versum vacant. Exstat in Casanatensi & in Corfiniana. Casanatensis exempli capitales periti miniatoris opus sunt, qui non modo eas eleganter delineavit, sed & duobus tribusve coloribus illustriores pulchrioresque reddidit. Prima autem, auro & coloribus fulget, & icunculam S. Virginis Catharinae spectandam exhibet. De miniatoribus porro, quibus officina Ripolitana usa est, meminit Fineschius pag. 17. videndus.

Non est hic omittenda erudita annotatio ad hunc librum, quae legitur in *Indice librorum ab inventa typographia, &c.*, tom. I. pag. 428. *Celebris haec editio, ibi dicitur, ac legenda tantis fabulis ac visionibus referta. O nimium credule (exclamare hic liceat) nulliusque iudicii homo, Daniel Papebrochi, qui legendam fabulis fictisque visionibus refertam, quasi non sufficerent ad simplicitate fidelium oblectamentum, ne dicam deceptionem, antiquiores ejus editiones in lucem iterum produxisti; & quo lectorem ad tempus in ea frustra infumendum alliceres, historiam fide dignissimam inscripsisti, ejusque auctorem Raymundum de Vinetis Capuanum laudibus cumulasti! Et tu, Hieronyme Lili, quidnam te facere arbitrabare, cum hanc eandem legendam a doctissimo concive tuo Italice versam prelo iterum publici juris facere parabas, ejusque auctorem, congestis tot virorum doctorum testimoniis, celebrabas, quo fabulosis ejus narrationibus ma-*

jo-

(1) Literae majusculae Gothicae certe, vel semigothicae formae sunt.

FLORENTIENSIS. jorem fidem conciliares! Libere dicam, uterque (aliquae non pauci ante vos) oleum & operam perdidistis; neque aliud quidpiam fecistis, quam fabulas vulgo jam fatis notas, recoquere. Sic enim nos docet Auctor *Indicis librorum ab inventa typographia usque ad annum 1500.* qui fortasse ne unam quidem operis paginam legit.

II.

Incomincia el phemio del arte del bene morire cioe: in gratia di dio: cōpilato & cōposto plo reuererēdo padre mōsignore cardinale di fermo Anno domini . M. cccc. lxxvii.

In fine:

Explicit tractatus de arte moriēdi: Qui for̄tus fuit apud sc̄m iacobū de ripolis de florētia Anno domini . M. cccc. lxxvii.

(in 4° par.)

Altera haec Ripolitana editio, quae mihi ad manus est, nil commune habet cum praecedenti. Character omnino Romanus est, magnitudine *Silvii majoris*, integra pagina cum signaturis, sed sine numeris, custodibus, ac registro. Constat ex tribus quaternionibus, & uno ternione, sive ex chartis 30. In quibusdam hujus edit. paginis, eo loci, ubi reclamantes poni consueverunt, occurrunt quaedam vocabula, quae aliud nil sunt quam complementum paginarum, in quibus leguntur, non autem custodes sequentium (1). Exit in Casanat. & Corfin.

Conjicit autem Fineschius, qui hunc librum ultimo loco ponit inter eos, qui ad annum 1477. pertinent, duas ejusdem eodem anno Ripolis factas fuisse editiones, Latinam unam, & Italiam alteram; quod in monumentis loci, primo legatur: *de bene moriendo*; & inferius: *dell' arte di ben morire*.

III.

„ Confessionale volgare del R. P. Beato frate ANTONINO Archievescovo di Firenze: dell ordine de frati Predicatori. intitolato specchio di conscienza.

In fine:

„ Explicit liber Omnis mortalium cura Domini Antonini olim Archiepiscopi florentini, Ordinis predicator. Qui formatus fuit „ florētie apud sanctum iacobum de ripolis: M. cccc. lxxvii. „ in 8°.

Ex Catal. Biblioth. D. de la Valliere, *prem. part. tom. prem. pag. 224.* ubi eruditus & accuratus ejus Catal. Auctor, Gulielmus de Bure, *filis Abné*, notat librum signari *depuis A — P.* Vide Fineschium, pag. 21.

IV.

(1) Et in quibusdam aliis libris hoc idem factum fuisse invenitur.

Exstat haec editio in Casanat. (quod, cum de ea scriberem, memoria FLOREN exciderat) (1), estque forma 4.^a minori, eodemque caractere ac praecedens, cum signaturis tantum, uti illa: cui tamen praestat quod indice capitulorum in fine intructa est, in quo notantur folia, ubi ea quaerenda sunt, etsi folia numeris haud distincta sint. Constat ex XII. quaternis, uno quinterno, & uno duerno, sive ex foliis 110.

IV.

BARTHOLOMEI FONTII IN
PERSIVM POETAM EXPLA
NATIO INCIPIT

In calce :

IMPRESSVM
FLORENTIÆ APVD SANCTVM
IACOBVM DE RIPOLI ANNO
MCCCCLXXVII.

(in 4° .)

Principio voluminis legitur :

BARTHOLOMEI FONTII PRO
OEMIVM IN PERSIVM POETAM
AD LAVRENTIVM MEDICEM .

Quod prooemium tres paginas cum semisse occupat; post quod immediate sequitur PERSII VITA, quae reliquum paginae, totamque sequentem, ac lineas decem sextae implet. Pag. septima, seu prima folii signati a *iiii*. incipiunt Fontii explanationes, cum quibus haud conjunctus fuit Poetae contextus, sicuti, ex c., factum fuit in editione Veneta anni 1482. (2), ad cujus calcem praeterea subjuncta fuit longa Epistola Fontii ad Saxettum, in qua *mensurarum & ponderum vocabula explanat*, subjecta eidem Poetae vita.

Editio haec Florentina est rotundo caractere, sed non satis aequali, cum signaturis tantum; quarum postrema est *ii*. Praecedentes foliorum fasciculi num. XI. omnes sunt quaterni (3); unde patet ejus folia esse 90. Exst. in Corsiniana (4).

Bartolomaeus Fontius, uti refert Fineschius pag. 31., correctoris munere fungebatur in officina Ripolitana: „ Il celebre Ser Bartolommeo Fonzio (inquit) „ era il correttore della Stamperia di Ripoli, del quale tanto se ne ragiona dall' „ illustre Dottore Gio. Lami nell' opera, *Deliciae Eruditorum*, e nel Catalogo Riccardiano; molte produzioni, &c. In questo libretto si trovano delle partite a „ uscita per le quali apparisce, che se gli dava di tratto in tratto degli emolumenti: *Dato a Ser Bartolomeo nostro correttore Fiorini uno*.

Tom. I.

ll

V.

(1) Vide ejusdem Bibliothecae Catalogum tom. I. pag. 221.

(2) Hanc laudo, quod mihi ad manus sit.

(3) Deest signatura *K*, quae desideratur etiam in aliis quibusdam Ripolitanis editionibus a me visis, *Confessionali* nempe S. Antonini hujusmet anni, de quo sub num. praeced., *Curio*, & *Acciajolo* anni seq., &c. Desideratur etiam

in quibusdam editionibus *Nicolai de Alemania*, uti, Alphonfi Tolet. *Quaestionibus de anima*, *Monse S. Bettini*, *Quadragesimali* Rob. de Licis anni 1480., *Comedia* Dantis anni 1481., &c.

(4) Mirum est deesse apud Fineschium. De ejus raritate vid. quae scribit Creveuna, tom. III. Catal. pag. 248.

FLOREN
TIA.

V.

„ Regole Grammaticali di GIO. BATTISTA GVERINO. *iisdem*
 „ *typis & anno.*

Fineschius, pag. 21.

VI.

„ Libri da COMPAGNIA, *aliaque. iisdem typis & anno.*

Idem, pag. 20. ubi haec habet: *In questo tempo (mense scil. Majo 1477.) fu commessa da Particino Cartolaio la stampa di num. 400. libri da compagnia, li quali miniati e legati gli vendevano lir. 4. e sol. 10. Ivi pure si stamparono molti Sonetti, ed altre cose minute, nel tempo dell'esistenza della desta società) de qua antea locutus fuerat) la quale peraltro non durò molto.*

VII.

„ Mag. IACOBI RICCII de Aretio obiectiones & annotata fu-
 „ per Logica Pauli Veneti. Florentiæ 1477. in 4°.

Ex Catal. Biblioth. Nic. de Rossi, pag. 57.

VIII.

Incipiunt questiones sup libris de aīa
 edite a reuerendo dño alphōso archiepo
 toletano doctore subtilissimo ordinis
 fratrum heremitarū sancti augultini.

In calce:

Finit Per me Nicholaū Florentie.

Die xxvi. mēsis Iulii. M. CCCC.

LXXVII.

(*in fol.*)

Character Goth. non rudis fabricae, sed nimis abbreviaturis infertus, ob eam-
 que causam cum visu injucundus, tum lectu gravis. Signatur ab a usque ad q 2:
 desunt numeri, custodes, ac registrum. Paginae bipartitae sunt, harumque pen-
 ultima versa, & ultima recta, operis tabulam continent, ad cujus calcem legitur:
Finit per me Nicholaū, &c. Exstat in Casanat. in Corsin. & apud Can. Devoti.

IX.

Incomincia ellibro intitulado monte sancto didio Composto
 dameffer Antonio da Siena Reuerendissimo ueschovo difuligno
 della congregatione de poveri Iesuati. Capitulo. Primo.

In fine:

FLORENTIE. X. DIE MENSIS SEPTEMBRIS

ANNO DOMINI. M. CCCCLXXVII.

Ad calcem tabulae, quae praemittitur :
: FINIT TABVLA PER NICHOLAVM /
: FLORENTIE :

FLOREN
TIAE .

(in 4°. magno .)

Rarissimae hujus editionis nos ipsi omnium primi (ni fallimur) qualemcumque descriptionem publici juris fecimus anno 1775. in Praefat. ad tomum III. Catalogi Biblioth. Casanatensis eo anno editi: quo ex tempore tantus, ut ita dicam, furor invasit veterum editionum amatores ipsam acquirendi, ut vel imperfectissima exemplaria, in quibus una tantum figura supererat, maximo pretio comparata fuerint. Vulgata ejus fama, non una ejusdem descriptio, praeter nostram, in lucem emissa fuit, ex quibus celebriores duae mihi notae, in Galliis prodierunt: prima, Parisiis anno 1783. auctore clarissimo Mercier Abb. S. Leodagarii (S. Leger) (1); altera longe fusior, Senonis anno 1791. in *Indice Librorum ab inventa typographia, usque ad annum 1500. auctore Franc. Xaverio Laire, Sequano Dolano, variarum academi- arum per Europam socio*, Tom. I. a pag. 409. ad 416.

Praemissis in hac descriptione titulo & subscriptione operis, indicatisque, quae quatuor prioribus voluminis foliis continentur, ex quibus quartum versum sistit primam praecipuamque operis figuram, mox ejusdem aliarumque duarum figurarum, quae opus ornant, dimensiones fatis accurate exponuntur in haec verba: *Folio vero verso quarto exstat figura prima, quae integram occupat paginam, & alta est 9. pollicibus cum 4 lineis; larga vero 6. pollicibus & 8. lineis. Folio autem quinto legitur titulus supra relatus. Figura vero secunda occupat paginam secundam octavi folii signaturae N. cujus altitudo est 9 pollicum & 4 linearum, latitudo vero sex pollicum cum sex lineis.*

Figura tandem tertia occupat dimidiam partem, & quidem inferiorem primae paginae folii septimi signaturae P. Hujus autem altitudo est 4. pollicum cum sex lineis; latitudo vero sex pollicum; & volumen terminatur cum signatura R. quatuor foliorum, in quorum ultimo folio recto legitur supra relata subscriptio.

Adductae dimensiones Laerii, etsi non omnes adamussim congruant cum dimensionibus exempli Casanatensis, a nobis summa diligentia (quoad ejus fieri potuit) definitis, si quis tamen propter ejusmodi exiguas discrepantias, quae totae fere intra limites dimidiae, vel integrae lineae continentur, inaccuratas esse contenderet, is certe verum vitiligatorem se esse ostenderet; nec auscultari dignus esset.

Post haec notat Laerius, *insidum esse signaturarum ordinem, & foliis numeratis debere esse num. 131.* Volumen hoc constat ex duobus duernis, uno quinterno, quatuordecim quaternis & uno folio superaddito signaturae I. Primus duernus, qui operis summarium, indicem capitulorum ejusdem, primamque figuram, uti supra diximus, continet, signatura caret: alter duernus, qui est ultimus voluminis scapus, signatur litera R. ejusque quartum folium versum vacat. Primus operis scapus sic signatur: a. a I. a II. a III. a IIII. quae signaturae fatis aperte ostendunt, scapum, ad quem pertinent, quinternum esse. Sequentes scapi quatuordecim, omnes quaterni sunt; nisi quod scapo I. post excusum quartum & quintum ejus folium, quae sunt duo intimiora quaterni, additum fuit folium utrimque maxima ex parte impressum continens quaedam a typographo inter imprimendum (uti non raro accidit) praetermissa. Ac prudens typographus, ne compactor in distribuendis colligandisque foliis erraret, & alieno loco folium hoc *addititium* insereret, ipsum signavit, IIII I.

l l 2

qua

(1) Lettres de M. l'Abbé de S. L * * * de Soissons à M. le Baron de H * * * sur différentes éditions rares, lettre premiere.

FLOREN qua signatura satis clare ostendit, ipsum inferendum esse quaternio I. & quidem
TIA. post folium signatum I III., cui a compactore in exemplo Casanatensi reipsa agglutinatum fuit.

Numeret nunc Laerius folia, quae ex hoc registro, sive, ut ipse ait, signaturarum ordine colliguntur; & inveniet ea plane esse 131.

Sed detur infidus esse signaturarum ordo (1); accuratus & subtilis bibliographus omittere non debuisset causam ejusmodi infidelitatis assignare; nec contentus esse, presso stilo dicere, folia esse 131: omnibus siquidem studiosis, mechanicae constructionis librorum tantisper peritis, notum est, cujuslibet integri voluminis folia sive chartas esse debere num. pari (2), solumque folii alicujus defectum, aut additamentum, disparitatem in foliorum numero inducere posse: quod ubi accidit, diligentes bibliographi de alterutro ambigere solent; neque prius acquiescunt, donec de vera disparitatis numeri foliorum causa intellexerint.

Ad haec comis & cordatus homo, sacris praesertim addictus, paulo modestiore sermone uti debuisset in redarguendis aliorum bibliographorum erratis: & antequam stilum acueret contra P. Gabriel. Fabricium Theologum Casanat., a quo Casanatensis exempli notitiam se accepisse narrat summus bibliographus Mercierius, curare, paulo certiore se fieri de vero auctore errorum, quae in descriptione Mercierii occurrunt; quae errata, ut in eadem leguntur, non magis a Fabricio, quam ab ipso Mercierio profecta fuisse, colligi potest. Nullibi Mercierius in toto suae descriptionis decursu testatur se verba P. Fabricii referre, sed tantum sub initium haec pauca de ipso movet: *Je n'ai pas vu l'exemplaire de Casanate; mais le P. Fabricy ayant bien voulu à ma sollicitation, m'en envoyer la notice accompagnée des dessins des planches faits avec soin, je crois pouvoir en parler avec assurance.* Praeter pauca haec verba, frustra quaeras in tota Epistola Mercierii quidquam, quod ad P. Fabricium referatur. Forte fortuna autem, P. Fabricius usque ad haec audaciam criticorum tempora, quibus Dei munere adhuc nobis vivere datur, servavit autographum Epistolae ad Mercierium datae: quod ubi primum legi, summopere miratus sum, sicuti adhuc miror, facilitatem imprudentiamque Laerii in tribuendis P. Fabricio erratis, quae in descriptione Mercierii leguntur. En quid dicat Fabricius in sua ad eundem Epistola, data Romae 25. Septembris 1782. *Je ne doute pas aussi que ces différentes estampes, tant celles qui concernent le Dante, que les trois qui ornent le Monte Santo di Dio d'Antoine Bettini, ne partent du même graveur: l'on y voit la même manière. Vous en jugerez vous même, Mr., par les copies ci-jointes des deux estampes de l'ouvrage en question de Bettini. La première qui représente la Montagne Sainte avec le Paradis, est tirée sur le feuillet IV. verso. Elle avoit été faite copier par le R. P. Audiffredi, qui me l'a cédée avec plaisir pour vous l'envoyer. J'ai fait tirer copie de la troisième que vous demandez & qui donne une image de l'Enfer d'après les idées*

(1) Exponendi hic sunt defectus signaturarum exempli Casanat., aliis exemplis fortasse communes, qui certe ejusmodi sunt ut paulo attentiorum lectorem fallere minime possint. Numeri litteris adjuncti Romani sunt ex foliis unitatibus constantes, ex. c., b. 1111. In signatura autem E., c. 1, e 3. & c. 4. Arabici sunt, & judicio vtri periti, cum ipsa litera manu suppleta; sed ab antiquissimo tempore, & uti videtur, in ipso libri exortu. In signaturis m. 111. & m. 1111. postrema nota rubro caractere, cuiusmodi sunt operis capitales, manu suppleta fuit. Signatura denique n. 11. & ipsa manu suppleta fuisse videtur. Hi sunt omnes defectus si-

gnaturarum exempli Casanatensis, in quarum ordine nulla in primis occurrit perturbatio. Deinde cum etiam in signaturis defectu aliquo laborantibus, una saltem accurata sit suoque loco posita; lector nonnihil attentus statim intelligit, ceterarum defectus aliud nil esse quam vel typographi omissionem; vel quod verisimilius puto, ipsarum litterarum inter imprimendum e suo loco amotionem.

(2) Sermo hic est de communioribus libris, iis nempe, qui ex foliis sive chartaceis sive membranaceis, in duo, quatuor, octo, &c. minora folia plicatis formantur: cujus generis certe est liber de quo hic agitur.

idées du Dante. Les dimensions de ces deux planches sont très-exactes : vous pouvez vous y fier ; quoique cette troisième copie soit bien éloignée de la finesse de celle qu'on voit dans la planche elle-même de Bettini, signature P. VII. Je ne saurois vous assurer également, Mr., si les seize morceaux de gravure en cuivre, qui sont au Cabinet du Roi, & où l'on voit la représentation des douze petits Prophètes & des douze Sibylles avec huit vers italiens au bas de chaque page, nous les devons au même graveur, que les autres Vignettes qui figurent dans le Dante de 1481. &c. Ubi, quaeso, hic legit Laerius altitudinem secundae figurae esse quatuor pollicum, &c. quod haec figura consequatur immediate capitulum 115., & quod folium hoc signatum sit, jv. ? At dicit Laerius : haec leguntur in descriptione Abb. S. Leger, qui, ut ipsemet testatur, post acceptam a P. Fabricio exempli Casanatensis notitiam cum exemplis figurarum de editione tuto se loqui posse credidit ; je crois pouvoir en parler avec assurance. At S. Leger nullibi in tota sua descriptione asserit, se verba P. Fabricii exscribere, aut saltem ea quae dicit, ab eodem sibi significata fuisse, e. c., duas ultimas figuras ejusdem esse latitudinis. Aliud siquidem est, post acceptam ab aliquo erudito alicujus operis notitiam, de eodem scribere, vel loqui ; aliud notitiam, ut sibi ab erudito communicata fuit, publici juris facere. Primum quidem aperte testatur Abb. S. Leger, alterum, ne per somnium quidem.

Quid praeterea opus erat, ad falsitatis arguendam chimaeram altitudinem secundae figurae exempli Casanatensis, in medium adducere, non dicam exempla Malia-beckianum, & domus Annuntiatae Florentiae hujus editionis, sed & editionem anni 1491. cum haec contra ipsum potius probet, ejusque praecipitem in scribendo rationem ob legentis oculos ponat ? Praeterea, inquit, contra Casanatense probat editio anni 1491. in qua tres solae eademque insunt figurae & eodem modo distributae ac in nostro, suntque ejusdem circiter altitudinis. En dimensiones figurarum secundae hujus editionis.

Altitudo I. fig.	6. poll. lin. 8	2 3
Latitud.	4. poll. lin. 6	
Altit. II. fig.	6. poll. lin. 6	M E M B R A S
Latit.	4. poll. lin. 6	
Altit. III. fig.	6. poll. lin. 9	M E M B R A S
Latit.	4. poll. lin. 6	

Quaerere nunc liceat a Laerio, quo in lexico aut Arithmetices libro invenerit, duas magnitudines, quae sunt in proportionem sesquialtera proxime, dici posse ejusdem circiter esse altitudinis ? Quis praeterea tertiam figuram primae edit. conferre audebit cum tertia secundae, cum altera alteri, quod spectat ad dimensiones, plane contraria sit ? In antiqua editione latitudo figurae sesquialtera fere est altitudinis, inferioremque tantum paginae partem occupat ; in nova contra, latitudo subsequialtera est altitudinis, & aliquanto majus spatium occupat quam aliae duae.

Sed quid opus est verbis ad vanos ejusmodi Laerii conatus refutandos ? Altitudo II. figurae exempli Casanatensis jam usque ab anno 1775. litteratorum vulgo patefacta fuerat in Praefat. ad tom. III. Catal. Biblioth. Casanat. &c. : quam Praefationem Laerius certe legit, uti liquet ex iis, quae contra ipsam scripsit in suo Specimine histor. typograph. Rom. Saec. XV. biennio post Romae vulgato, in principio. En autem quomodo describatur secunda haec figura in ea Praef. pag. XVI. Post capitulum CXV. alia occurrit icon, quae totam aduersam faciem folioli, in quo capitulum desinit, occupat, Christum in gloria sua existentem, multis angelis typum gloriae vel sus-

FLOREN-
TIA.

sustinentibus, vel mirantibus, vel eidem adstantibus, repraesentans. Si autem secunda haec icon in exemplo Casanat. totam adversam faciem folii, in quo definit capitulum CXV. occupat, quomodo vel Fabricius, qui exemplum vidit, vel alius quispiam, qui recitata praefationis verba legerit, somniare potuit, eam altam esse 4. pollicibus, cum lineis quinque?

Disputationem suam contra P. Fabricium male coeptam pessime postremo coneludit Laerius his verbis, in quibus inscitiam cum iurbanitate & ineptissimo joco conjunxit: *Igitur dubiae fidei, inquit, subodorari potest Dominicani illius descriptio* (somniata), *qua posuit bona fide in errorem induci abbas S. Leger, sicut jam hunc aliquot abhinc annis in errorem induxerat idem P. Fabricy occasione libri dicti Decor puellarum* (1). *Satius igitur fuisset Fabricio equitare cum antiquis* (2) *quam in rebus bibliographicis magnum loqui nitique cothurno.*

Detur Laerio errata, quae leguntur in descriptione Abb. S. Leger, a Fabricio admissa fuisse, ubi quaeso didicit Laerius tam indecoris verbis excipere cl. virum, quem magnis laudibus, praesertim quod spectat ad antiquitates & typographiam Hebraicam, prosequuntur homines vere docti, inter caeteros Jo. Bernardus de Rossi in tot egregiis libris, quos de Typographia Hebraica conscripsit? Ubi denique invenit Laerius Fabricium scripsisse de *equitatione veterum* (3), aut grandiloquo stilo in suis scriptis aliquando usum fuisse, vel de *cothurno*, sive tragico sive equestri, aliquando verba fecisse; ut vel levissima aliqua veritatis umbra, inepte jocando, de ipso scribere potuerit: *Satius igitur fuisset Fabricio &c.*

Descriptiones autem iconographicae figurarum hujus operis, quas tradit Laerius, accurataene censi possunt? Nil minus, praesertim si conferantur cum descriptionibus Abb. S. Leger, aut cum antiquioribus, quae leguntur in Praef. ad tom. III. Cat. Bibl. Casanat. ante laudata. En descriptiones Laerii pag. 410. *Prima figura* (inquit) *exhibet montem, in cujus summitate apparet Christus Salvator, & huic monti applicatur scala, per quam ad hanc (lege hunc) ascendit homo viator; in secunda Salvator mundi angelorum turmis circumductus* (sic); *& in tertia infernus repraesentatur.* Et paulo post describens operis partes ait: *Opus in tres partes dividitur: In prima de monte qui Christus est agitur* (4), *& huic figura montis praemittitur. In secunda agitur de gloria paradisi, & huic praefiguntur Salvator in medio Angelorum caelum ascendens* (oh portenta!); *& in tertia de poenis damnatorum: cui praeest inferni figura.* Haec Laerius.

Habcat nunc lector descriptiones Abb. S. Leger, seu, si placet, P. Fabricii.

„ Au verso du quatrieme de ces premiers feuillets est la premiere estampe qui
„ remplit toute la page, & qui a neuf pouces & demi de haut sur six de large.
„ Cette estampe représente la Montagne Sainte, au sommet de laquelle on voit Je-
„ sus

(1) Suo loco de hoc libro sermo fiet.

(2) *Auctor enim est* (inquit Laerius in notula subjecta) *tractatus de equitatione veterum.*

(3) Fabricius non scripsit de *Equitatione Veterum*, sed eruditum opus edidit inscriptum: *Recherches sur l'époque de l'équitation, & de l'usage des chars équestres chez les anciens, où l'on montre l'incertitude des premiers temps historiques des Peuples relativement à cette date, in quo nil omnino de ratione equitandi veterum, nil de instrumentis, quibus in equitando utebantur, nil de ephippiis, nil de stapedibus, nil de cothurnis &c. tetigit. On me verra* (inquit pag. xxxi. Introductionis) *très-peu occupé de l'usage de la simple équitation, encore moins de l'usage des chevaux attelés à des chars, & de celui des chevaux dans les armées: ce n'est pas là*

mon but: j'en discute uniquement la date. De quo quidem opere honorifice admodum locuti sunt cl. auctores Diarii Eruditorum, mens. octobr. 1765.

(4) Non librum modo, sed ne ejus quidem indicem legisse hisce verbis ostendit Laerius: tres enim sunt montes, de quibus suo in opere agit Bettinus, qui singillatim indicantur in elencho capitulorum ejusdem charta I. versa; & ad quorum singulos refertur prima figura, quae manca valde esset, nisi hi tres montes in ipsa plus minusve distincte repraesentarentur. Conferat L. quae de tribus hisce montibus, de quibus fufe agitur in ipso opere, compendio postea repetuntur cap. 7. partis tertiae, charta secunda versa.

„ sus Christ glorifié au milieu d'une multitude d'anges adorateurs . A la monta-^{FLOREN}
 „ gne est adaptée une échelle, qui y est assujétie par des chaines de fer ; & sur chaque
 „ échelon on lit le nom d'une vertu , *Prudence , Tempérance , Force , &c.* Un homme^{TIA-}
 „ vêtu d'une longue robe , & qui paroît être un moine , monte à l'échelle , la
 „ tête tournée du côté d'un grand Crucifix planté sur la droite , & de sa bouche
 „ part une banderolle , avec ces mots : *Tirami doppio te* ; on voit à côté de lui
 „ un second personnage , le yeux fixés vers le haut de la montagne , disant ces
 „ paroles : *Levavi oculos meos in montes &c.* La seconde estampe , qui se trouve
 „ après le chapitre 115. représente encore Jesus Christ dans sa gloire environné
 „ d'anges adorateurs la troisième , qui est au feuillet signé P. VII . . .
 „ représente l'enfer d'après les idées de Dante „ .

Si hae descriptiones Abb. S. Leger conferantur cum descriptionibus Laerii , neminem adeo bardum esse puto , qui non statim intellecturus sit , quanto hae cum accuratatione , tum rerum , quas exhibent figurae (prima praesertim) , distincta numeratione , illas antecellant . Non legitur in hisce secundam figuram exhibere Salvatorem , Angelorum turmis *circumductum* (1) , multoque minus *in medio angelorum caelum ascendentem* : quae assertio & figurae veritati plane contraria est , & partis , cui ea applicatur , (in qua agitur de gloria Paradisi) argumento non congrua . Utinam vero S. Leger minus memoriae suae fidisset , aut integrum editionis exemplum ipsi videre licuisset : tunc enim errata , quae in ejus descriptione leguntur , & de quibus triumphum quodammodo agere velle videtur Laerius , perperam ea Fabricio tribuendo , in ea certe deessent .

X.

„ Fra CHERVBINO da SPOLETI . Regola della Vita Spiritua-
 „ le , e Regola della Vita Matrimoniale . *Senza luogo e Stampatore*
 „ 1477. in 8° .

„ Bellissimo esemplare (*verba sunt cl. Morellii , tom. 4. Catal. Biblioth. Pi-*
 „ *nelli . pag. 20.*) è questo d'un edizione molto antica fatta con carattere tondo ,
 „ minuto sì , ma di bella forma , nè da me più veduto ; senza numeri , registro o
 „ richiami ; con molta differenza ancora nel numero delle linee di ciascuna fac-
 „ ciata Il titolo della prima operetta dice così : *Fratris Cherubini Minorum*
 „ *Ordinis ad Jacobum de Bongagnis (sic) spiritualis vite compendiosa Regula que-*
 „ *dam hec est* . Nel fine niuna annotazione si legge . Il titolo della seconda ope-
 „ retta che in parte è in lettere majuscole dice : *Vite Matrimonialis Regula bre-*
 „ *vis ejusdem ad Jacobum de Borgannis (sic) Feliciter incipit* . Nel fine si legge
 „ in lettere pure majuscole : *Perfecto Die . XVI. Octobris . M. CCCC. LXXVII.*
 „ *Deo gratias* .

Editionem Florentinam esse conjicit Laerius tom. I. sui *Indicis* , pag. 423. a qua quidem conjectura nec ego alienus sum . Alienus tamen sum ab iis verbis , quae suae conjecturae subjecit Laerius : *Describitur* , inquit , *apud Denis num. 509.* Denis enim nil aliud facit , quam Morellii descriptionem paulo contractius referre , indicato tom. & pag. Catal. Pinell. in qua ea legitur .

MCCCCLXXVIII.

(1) Laerius verisimiliter scripsit , *circumdatum* :

MCCCCLXXVIII.

I.

INCOMINCIA . LA HISTORIA . DALEXANDRO :
MAGNO . FIGLIVOLO . DI PHILIPPO . RE DI MA
CEDONIA . SCRIPTA . DA QVINTO . CVRTIO
RVFFO . HISTORICO . ELOQVENTISSIMO . ET
TRADOCTA . INVVLGARE . . DA . P. CANDIDO
DELLA QVALE . QVESTO . E . IL TERZO . LIBRO
PERCHE . IL PRIMO . EL SECONDO . ATEMPI .
NOSTRI . NONSI . TRVOVANO . MANDATA .
APHILIPPO MARIA . DVCA . DI MELANO .

In fine:

IMPRESSVM . FLORENTIAE . APVD . SACTVM (sic)
IACOBVM . DE RIPOLI . ANNO . MCCCGLXXVIII
(*in fol. par.*)

Pulchra editio , eleganti caractere Romano , pagina integra , cum signaturis , sed sine numeris , custodibus , & registro . Signaturae pertinent usque ad D. III. (1) secundi alphabeti , quod majusculis literis expressum est . Chartae autem singillatim numeratae (tutior haec via visa est) inventae sunt 166 . omnino . Omnino dico ; nam in volumine ad calcem libri XII . Historiae subjicitur *La comparatione di Cajo Julio Cesare Imperadore et d' Alexandro Magno Re di Macedonia Da P. Candido ordinata col giudicio suo insieme felicemente* . Quae comparatio occupat 14 . fere paginas , in quarum postrema sub declaratione finis ejusmodi comparationis : *Finisce la comparatione , &c.* legitur adducta subscriptio , *Impressum &c.* Exstat in Casanat .

II.

INCOMINCIANO . LE . VITE . DEPONTFIGI
ET . IMPERADORIROMANI . COMPOSTE .
DA MESSER . FRANCESCO PETRARCHA .

In fine:

IMPRESSVM . FLORENTIAE . APVD . SANC
TVM . IACOBVM . DE . RIPOLI . ANNO . DOMI
NI . M . CCCC . LXX . VIII .
(*in fol. par.*)

De hac editione accurate , pro more , agit Auctor (2) *Catalogi Historico - Critici variar. edition. Saec. XV.* , qui in plures sectiones divisus , uti alias monuimus

(1) Loco D typographus scripsit C.

(2) Jac. Paitonus .

mus, editus fuit *nelle Memorie per servire all'istoria letteraria* (partim in ve-FLOREN-
teribus, partim in novis) impressis Venetiis 1753. seqq., & in quibus hujus
edit. descriptio legitur, tomo I. *delle nuove Memorie*, pag. 244. Ex multis au-
tem, quae de eadem notat diligentissimus auctor, ea tantum huc referre con-
tenti erimus, quae ad nostrum institutum propius pertinent.

„ Comincia (inquit) il nostro esemplare (1) per la tavola de' nomi degl' Im-
„ peradori e Pontefici, de' quali si parla nell' opera, con questo titolo in buo-
„ ne majuscole, nelle quali sono tutti i titoli, a tergo del primo foglio, poi-
„ chè la prima facciata è vuota: *Incomincia. la. tavola. della. presente. opera.*
„ *di Messer. Francesco. Petrarca*; e questa tavola di tre pagine potrebbe legarsi
„ in fine. L'opera poi comincia dal *Proemio di Messer Fr. Petrarca*, &c. A ter-
„ go del *Proemio* dopo tre linee, per le quali finisce, succede il titolo dell' ope-
„ ra, che è tale: *Intominciano le vite*, &c. (uti a nobis recitatus fuit.) Il Ze-
„ no mette in dubbio, se sieno veramente lavoro del Petrarca, &c. „

Vitae Petrarcae tributae, quod notat idem diligentissimus bibliographus, non
praetergrediuntur annum 1371., uti in opere ipso notatur ad Pontificatum Gre-
gorii XI. hisce verbis: *Qui. finiscono. le. vite. de. Pontefici. et. Imperatori.*
Romani. da Messer Francesco Petrarca. composte. Seguitano. le. vite. brevemente.
&. con. diligenza. infino. nel. anno. MCCCCLXXVIII. raccolte. Quod addita-
mentum, cui auctori tribuendum sit, se nescire fatetur cl. bibliographus. Edi-
tio signaturis tantum instructa est, quae incipiunt a primo operis folio signato
a 1. & desinunt in 7 IIII. Folia omnino 104., ex quibus postremum utrinque, primum,
uti dictum est, anteriori tantum facie, vacant, Exstat in Corsiniana, &c.

I I I.

♦ C ♦ Plinii ♦ Secundi ♦ Ivnioris
Liber ♦ Illustrium ♦ Viro
Rū ♦ Incipit ♦
In calce :
Impressum ♦ Florentiae ♦
Apud ♦ Sanctum ♦ Iacobum ♦ de
Ripoli ♦ M ♦ CCCC ♦ LXX ♦ VIII ♦
(in 4º.)

„ I Caratteri di questa Edizione sono romani assai belli. Tanto il titolo qu-
„ sù riportato, che la data sono in caratteri majuscoli, siccome sono pure il ti-
„ tolo, e principio di ogni vita, ex. gr., nella p.^a vi sono solo in lettere ma-
„ juscole le seguenti parole, che occupano la prima riga.

p ROCA . REX . ALBANO
rum, &c.

„ ed in quelle, che seguono, sono tutte nel modo seguente :

DE . ROMVLO . ROMANORVM .
REGE . PRIMO
r OMVLLVS asilum, &c.

Tom. I.

m m

„ 1 pun-

(1) Eodem modo incipiunt exempla, Biblioth. Angelicae, & P. Amoretti a nobis visa.

FLOREN „ I punti, ed i due punti sono come si sono notati nel titolo. Le virgole,
TIA. „ che sono rare, in mezzo alla linea scritte, ex. gr. Tarquinii congressus, se am-
 „ bo, &c. Tutto il libro è composto di fogli trenta due, al retro dell'ultimo dei
 „ quali vi si legge la riportata data. Non vi sono numeri, e richiami, ma il
 „ solo registro a piè di pagina „. Haec Excell. B. Cajetanus V. Goazaga edit.
 possessor. Romae reperitur in Corsiniana.

IV.

C. SVETONII TRANQVILLI.
 DE GRAMMATICIS ET RHE
 TORIBVS. CLARIS. LIBER. IN
 CIPIT.

In calce:

NIL. AMPLIVS. REPERITVR
 IMPRESSVM FLORENTIAE A
 PVD SANCTVM IAGOBVM DE
 RIPOLI. MCCCCLXX. VIII.

(in 4.º.)

„ Tanto la intitolazione, che la data sono scritte in caratteri majuscoli. Tut-
 „ ta l'opera è di quattordici fogli non intieri, terminando la data a due terzi
 „ dell'ultimo foglio retto. Non vi sono numeri, nè richiami. Il carattere è
 „ simile a quello del Plinio. Ogni pagina intiera è di 27. linee. Circa i pun-
 „ ti, due punti, e virgole, sono quali si è detto nel Plinio „. Exstat in Corsi-
 „ niana, & apud E. B. Cajet. V. Goazagani Medicei, cui debetur praemissa
 descriptio.

V.

CRISPI SALVSTII DE CONVRATIONE CATILI
 NAE LIBER INCIPIT

o MNIS HOMINES. QVI SE STVDENT. PRAESTARE, &c.

Folio XVIII. recto legitur:

CRISPI SALVSTII DE IVGVRE
 THINO BELLO. LIBER INCIPIT

In calce voluminis:

FINIS.

IMPRESSVM. FLORENTIAE. APVD. SANCTVM. IA
 COBVM. DE. RIPOLI. M. CCCCLXXVIII.

„ Pare in foglio, ma esaminata la carta, parte è in 4.º. e parte in foglio.
 „ Non ha numeri nè registro, nè richiami; ha bensì le signature da a sino ad f.
 „ a i. a ii. a iii., e quattro sono i fogli corrispondenti. b. quinterno, c, d, e, f.
 „ quaderni, termina al foglio 7, del quaderno f. La carta è bella e soda come
 „ la Reale; il carattere è tondo e di mediocre bellezza „. Exst. in Corsin.
 Hu-

Hujus edit. descriptionem iisdem omnino verbis, quibus cl. P. Amoretti nobiscum eam communicavit, ante Lect. oculos hic sistere operae pretium existima-
vi, quod propter loci distantiam mihi eam videre non licuerit; & aliunde facta
mihi perspecta sit cl. Bibliographi diligentia.

VI.

„ MAMOTRECTVS, idest expositiones & correctiones vocabu-
„ lorum tam Bibliæ, quam plurimorum, &c. impress. Florentiæ
„ apud S. Jacobum de Ripolis. 1478.

Nullam esse puto ejusmodi editionem, de qua haec scribit Fineschius, pag. 28.
*Il Maittaire facendo menzione d' un' edizione del libro detto Mamotretto
E non facendo menzione della Stamperia ove fu impresso, possiamo assicurare, che
il medesimo fu stampato a Ripoli.* Sed ex decem hujus operis editionibus, quas
laudat Annalista, nulla est, quae non alterius loci, praeterquam Florentiæ, no-
men praefereat: & ex XI. quas citat ejus continuator Denisius, solae postremae
duae non loci tantum & impressoris nomine, sed & anno carent.

Loco igitur *Mamotrecti* substituantur sequentes libri, de quibus nullus videtur
esse dubitandi locus.

„ Le vite de'Sancti PP. = Il libro
„ della madonna, ch'è l'ufizio
„ piccolo in onore di Maria v. = e
„ le profezie di S. Brigida.

Et de quibus confer ipsum Fineschium.

VII.

DONATI. ACCIAIOLI. FLORENTINI. EXPOSITIO. SV
PER LIBROS. ETHICORVM. ARISTOTELIS: IN NOVAM
TRADVCTIONEM. ARGIROPYLI. BISANTII.

In fine: ultimo folio verso:

DONATI ACCIAIOLI FLORENTINI EXPOSITIO SV
PER LIBROS ETHICORVM ARISTOTELIS IN NOVAM
TRADVCTIONEM IOHANNIS ARGYROPYLI BIZANTII
FINIT FOELICITER.

IMPRESSVM FLORENTIAE APVD SANCTVM
IACOBVM DE RIPOLI. MCCCCLXXVIII.
(in fol.)

Praecedat prooemium Auctoris ad Cosmum Medicum, in duas tributum par-
tes: quarum prima sistit Epistolam dedic. ad ipsum Cosmum; in secunda eaque
multo proliziore Auctor agit de definitione Philosophiae, de ejusdem divisione,
*aliisque nonnullis, quae ad hanc materiam declarandam, non mediocriter pertine-
re videntur:* quod prooemium novem & dimidiam occupat paginas. Post li-
brum X. sequitur *Epilogus libri Ethicorum*, ipsius Acciajoli, qui aliquanto plus
quam decem implet paginas. Editio est optimo charact. Romano, integra pa-
gina

FLORENTINA cum signaturis, sed sine numeris, custodibus, & registro. Inscriptiones & subscriptiones singulorum librorum, primaque eorum linea sunt majusculo characterē: folia 262. Exst. apud Can. Devoti, & in Corsiniana.

VIII.

„ Il Lamento di GIVLIANO. Firenze, apud S. Jacobum de
„ Ripoli 1478.

Operetta (inquit Fineschius, pag. 29.) stampata in Ripoli sotto la direzione di Ser Bartolommeo Fonazio.

IX.

„ Il libro della Agricoltura di PIETRO CRESCENTIO Citta-
„ dino di Bologna ad honore di Dio, et del serenissimo Re Car-
„ lo: impressum est hoc opus per me Nicholaum Diocesis Vratista-
„ viensis, die 15. mensis Iulii anno D. M. CCCC. LXXVIII.
„ Florentiæ. in fol.

Refertur rara haec editio ab Orlandio, Maettario, cl. Morellio, Deburio utroque, &c. Descriptio, quam tradit Guill. de Bure, *filis athen.*, in Catal. Bibl. D. de la Valliere, tom I. pag. 451. omnium accuratissima videtur; & est ejusmodi:
„ Ce volume commence par six feuillets, qui contiennent la Dedicace de Pierre
„ de Cressent, & la table des chapitres. *Le texte suit, & à la fin il y a la sou-*
„ *scription suivante, imprimée en lettres capitales:* „ Impressum est hoc opus, &c. uti supra. In Bibliograph. instructiv. nulla fit mentio de Epistola dedic. auctoris. Vid. Catal. Bibl. Pinell. tom. IV. pag. 69.

X.

„ CORNELII CELSI de Medicina libri VIII. *ex recognitione* Barthol.
„ Fontii, & cum ejusdem Epistola ad Saxettum.

In fine:

CORNELII CELSI DE MEDICI
NA LIBERFINIT FLOREN
TIAE A NICOLAO IM
PRESSVS ANNO
SALVTIS M
CCCC L
XXV
III

(in 4°. majori.)

In exemplis a me visis principio voluminis habetur tabula singulorum capitulorum VIII. librorum operis, indicata charta, ubi eorum unumquodque quaerendum est; etsi chartae ipsae numeris haud distinctae sint. Ex. c., *Medicinae inventio & divisio*, &c. charta 1. De *Digitis*, charta 188., quod capitulum de *Digitis*

gitis cum omnium postremum sit, incipiatque & desinat ultima charta operis, ^{FLOREN}posito quod ea accurate numerata fuerit, summa chartarum ejusdem erit 188. ^{TIAE} Talem reipsa esse numerum chartarum operis colligitur, ex numero fasciculorum earumdem, qui sunt 32., ex quibus triginta terni sunt, duo vero duerni, & simul efficiunt summam foliorum, sive chartarum 188. Primus fasciculus, qui ternus est, signaturis caret. Secundus, qui duernus est, signatur a. i. a. ii. Reliqui 22. usque ad, &, terni sunt, & signantur simplicibus alphabeti literis, sicuti secundus. Post simplices literas, sequuntur literae geminatae, quae non pertinent ultra hh. ii, & septem praecedentes fasciculi novae hujus seriei, omnes terni sunt. Licet autem chartarum numerus, qui colligitur ex numero & qualitate fasciculorum ipsarum chartarum, plane sit 188.; haud tamen credi potest in prioribus numeris tabulae nullum inesse errorem: primus enim hujus tabulae numerus respondet secundae chartae primi fasciculi, & VII. tabulae, secundae chartae secundi fasciculi, quae est octava operis: unde necesse est in consequentibus numeris tabulae factam esse correctionem, quo ejus numeri postremi congruerent cum numeris signaturarum, omniumque postremus esset 188. Ubi vero incipiat haec correctio inquirent, qui otio abundant.

Charta prima primi fasciculi non signati anteriore facie vacat; secunda sistit Epistolam Barthol. Fontii editoris ad Saxettum suum, in cujus fine haec de Celso a se emendato scribit: *Nam cum ejus libri pluribus essent in locis temporum injuria mutilati atque inversi, vetustis exemplaribus tua opera e Gallia conquisitis, in unum omnia saepius conferens in antiquum fere statum redegi. Celsum itaque squallidum antea & deformem, renovatum nunc, & jam prope in suam faciem restitutum, &c.* Primus totius voluminis fasciculus, qui tabulam continet, quaternus est, & signatur litera majuscula A.; octavum tamen ejus folium omnino vacat. Exstat in Casanatensi, in Corsiniana, & apud Can. Devoti.

XI.

ANG. POLITIANI PACTIANAE CONIVRATIONIS COMMENTARIOLVM.

In calce:

ANNO M. CCCC. LXXVIII.

(in 4°.)

Non dubito quin hic libellus Florentiae impressus fuerit, & quidem ipso anno 1478., quo facinus in eo descriptum admissum fuit; etsi loci & impressoris nomina in ipso desint. Ejus enim auctor, argumentum, ipseque Rom. character, qui teste cl. P. Amoretti, idem est ac character Comment. Fontii in Persium, aliter conjectare non sinunt. Uno quinternione constat, cujus postrema charta vacat; sine signaturis, numeris, & custodibus. Exstat in Casanatensi, & Corsiniana.

MCCCCLXXIX.

FLOREN
TIAE.

MCCCCLXXIX.

I.

I Ncomincia uno confessionale uolga
re delreuerēdissimo padre beato fra
te Antonino arcivescouo di Firenze del
lordle de frati predicatori ititolato spe
chio di consciētia il quale e libro degno
& utile a chi desidera di saluare lanīa.

In fine :

Finito questo libro intitolato specchio
di consciētia composto per reuērendis
simo padre Antonio Arcivescouo di Fi
renze dellordine de frati precatori (*sc*): Et
impresso per mano di don Ipolito: ad pe
titione di Giouanni di Nato da Firen
ze. Hoggi questo di. XXIII. di febbra
ro. M. CCCC. LXXVIII.

(in 8°. magno)

Refertur rara haec editio satis accurate a Maettario pag. 399. inter editiones post primam suorum annalium Editionem a se visas. Ea est charact. Romano, nec eleganti, nec rudi, pagina integra & cum signaturis tantum, inter quas deest signatura K. Partinet ab a. 1. usque ad 7. III. omnesque foliorum fasciculi sunt quaterni; ideoque folia numero 128. quorum postrema duo cum aliquot lineis praecedentis indicem capitulorum operis continent, signatis chartis, ubi ea quaerenda sunt. Exst. in Casanat. (1), & exstabat in Pinelliana.

II.

„ Sermoni di S. GIOVANNI GRISOSTOMO . = I SALMI PE
„ NITENZIALI in 16°. di foglio corrente tanto i latini quanto i
„ volgari colle Litanie , &c. tradotti in verso sciolto . = Interro
„ gatorio composto da Frate ANTONINO Arcivescouo di Firen
„ ze . in 8°. Florentiae, apud S. Iacobum de Ripoli 1479.

III.

„ Mille SONETTI dell'Agnus Deo . = La CONFESSIONE ge
„ nerale, ed altre simili operette stampate in Firenze apud S. Ia
„ cobum de Ripoli 1479.

Con-

(1) In hoc exemplo folium, d. versum vacat.

Confer quae de editionibus tam hujus numeri, quam superioris scribit Fineschius pag. 29. ubi inter caetera notat S. Antonini *Interrogatorium*, alias nuncupatum, *Defecerunt*, anni, loci & typogr. nota carere, & exstare Florentiae in Biblioth. S. M. Novellae. De aliis autem editionibus monet, se neque eas videre potuisse, neque auctores de iisdem mentionem facere.

IV.

AVRELI AVGVSTINI LOGICA INCIPIT.

In fine :

IMPRESSVM FLORENTIAE
APVD SANCTVM IACOBVM
DE RIPOLI. ANNO. DOMI
NI. M. CCCC. LXX. VIII.

(in 8°. magno.)

Character Romanus est & *sans paches*, pagina integra, paucissimae abbreviaturae, caeque intellectu facillimae. Insuper signaturae, quae non procedunt ultra *d n.*, desunt autem numeri & custodes. Numerus foliorum, 28. Exst. in Casanat.

Fineschius loco hujus edit. Latinae memorat edit. Italam his verbis: *La Logica di S. Agostino tradotta ad istanza di Bonifazio di Francesco Peruzzi*. Deceptum tamen fuisse Fineschium non dubito: nam ex documento ab ipso allato, editionem non magis Italam, quam Latinam esse dignosci potest. Hanc praeterea Latinam editionem non agnovit Fineschius: de qua quidem cum nullus sit dubitandi locus; si exstaret Itala editio, duas ejusdem operis editiones eodem anno Ripolis factas fuisse statuendum esset.

V.

„ Il *Dizionario composto in rima octava*, per LVIGI PVLGI.

In fine :

„ Finit hoc opus Florentiae die tertia Aprilis. M. CCCC.

„ LXXIX. Finit. in 4°.

Debetur hujus edit. noticia Auctori *Bibliographiae Instructivae*, qui eam referre describitque, tom. I. *Belles lettres*, pag. 671. Conjecturam autem ejusdem circa falsitatem edit. anni 1489. a pluribus bibliographis memoratae, qui forsan annum 1479. in annum 1489. verterunt, demonstrat exemplum Biblioth. Caesareae a Denisso laudatum, pag. 274.

MCCCCLXXXI

I

„ BIBLIA Latina. Florentiae 1490. in fol.

Denissus, pag. 114. ex *Wessl.* a pag. 811.

II.

FLOREN
TIAE.

II.

„ PSALMORVM liber ad usum Chori. Florentiae apud S. Jacobum de Ripoli 1480. *in fol. maj.*

III.

„ EVANGELISTARI et Epistolari; Salteri per i piccoli fanciulli; et altre cose per i Cerretani e Saltimbanchi. *Iisdem typis & anno.*

IV.

„ I lamenti di OTRANTO, et altre Orazioni in onore della B. Vergine. *Iisd. typ. & anno.*

Vide quae de hisce editionibus Ripolit. scribit Fineschius pag. 31. 33.

V.

PSALTERIVM.

Ultimo fol. recto legitur:

EXPLICIT. PSALTERI-
VM. LAVS DEO.

IMPRESSVM FLOREN
TIAE APVD SANCTVM
IACOBVM. DE RIPOLI.

(*in 8°. sine anno.*)

Hoc Psalterium fortasse est ex numero eorum, quae Fineschius in usum puerorum impressa fuisse memorat, pag. 31. Post psalmos sequuntur Cantica: quibus subjunguntur, Hymnus, *Gloria in Excelsis*, *Oratio Dominicalis*, utrumque *Credo*, *Symbolum S. Athanasii*, & postremo SS. *Litania* cum solitis precibus & orationibus. Quilibet Psalmus primo, excepto, congruo numero signatus est, repetito in cujuslibet fronte, majusculo charact., vocabulo, *Psalmus*. Editio est Rom. charact. cum signaturis tantum, quae pertinent usque ad dd. iiii. Exst. in Collect. Abb. Nic. de Rossi.

VI.

„ P. PAPINII STATII Silvae. Florentiae apud S. Jac. de Ripoli 1480.

De hoc libro in officina Ripolitana imprimendo, convenisse inter Fr. Dominicum de Pistorio, officinae magistrum, & Barthol. Fontium, ejusdem correctorem demonstrat conventionis documentum scriptum 19. Septembris hujus anni, quod affert Fineschius pag. 32. sui opusc. Monet autem & hic Fineschius, nullum hujus editionis exemplum se videre potuisse, & auctores de eadem silere: quorum neutrum tamen editionem factam non fuisse probat. Italiam autem eam fuisse ex versione Barthol. Fontii, quod conjicit Fineschius, mihi non fit verisimile.

VII.

VII.

FLOREN

„ PHALARIDIS Epistolae latine , Leonardo (*Francisco*) Aret. in-^{TIB}.
 „ terpr. Florentiæ 1480.

Haec Orlandius , par. I. , pag. 135. Fineschius pag. 3. ejusmodi edit. Ripolis factam fuisse , a vero non abhorre ait : *non farebbe fuor di proposito* , inquit , *che fosse stato stampato a Ripoli* .

VIII.

„ FENESTELLA de Romanorum Magistratibus & Sacerdotio .
 „ Florentiæ circa annum 1480.

Haec est mera conjectura Apost. Zeni , cujus meminit Mittarellius in Append. ad Codd. mss. Biblioth. S. Mich. Venet. prope Murianum , col. 157.

IX.

Quaresimale di Fr. ROBERTO CARACCIOLO da Lecce Vescovo d' Aquino dell' O. de ff. Min.

In calce :

Finisce el quadragesimale del novello Paulo frate Roberto facto ad complacencia della Sacra Maesta del Re Ferdinando . Impresso nella cipta di Firenze per Maestro . N.

NEL . M . CCCC . LXXX . A DI PRIMO . DAPRILE

(*in fol.*)

Primo folio recto habetur Auctoris prologus ad Ferdinandum Regem , cui majuscula literis hic praefixus est titulus :

PROLOGO DI FRATE RVBERTO A FERDINANDO
 RE DI NAPOLI NELLOPERA SEQVENTE :

Hic Prologus non totam occupat paginam ; posteriores siquidem septem lineae continent titulum , & principium primi sermonis , sub quo posita est prima signatura a 1. Ultima esse debebat o 1111. haec tamen in exemplo mox nominando deest . Folia diligenter numerata inventa sunt 92. Editio est Rom. charact. integra pag. sine numeris custod. & registro . Literam initialem , N. post vocabulum *Maestro* subjunctam designare *Nicolaum de Alemania* , variarum insignium editionum Florent. impressorem , recte annotavit libri possessor , Can. Devoti . .

X.

„ Il Pungilingua del P. DOMENICO CAVALCA dell' O. de' PP.
 „ Firenze , circiter annum 1480.

„ L' opere del P. F. Domenico Cavalca (inquit Fineschius pag. 33.) anche
 „ in questo tempo (anno 1480 , vel paulo ante) erano state stampate , poichè of-
 „ servo che fra Domenico tra i baratti che faceva di libri , quello ottenne det-
Tom. I. „ „ „ to

FLOREN^{TIE}. to il *Pungilingua*, con dare in cambio de' Salmisti ed altre operette stampate „ in Ripoli „. Haec autem *Pungilinguae* editio ea esse videtur, ad cuius calcem legitur: *Finit per Nicholaum Florentiae*; de qua inter edit. sine anno.

MCCCCLXXXI.

I.

„ VALERII FLACCI *Argonauticon*. Florentiae apud S. Jacobum „ de Ripolis, *sub initium anni 1481*.

II.

„ IL LAMENTO DI PISA in rima. Florentiae apud S. Jacobum „ de Ripolis 1481.

III.

„ Il Morgante di LVIGI PVLGI. *iisd. typ. & anno*.

IV.

„ Confilio di MARSILIO FIGINO Fiorentino contra la Pestilenza: impressum Florentiae apud S. Jacobum de Ripolis. MCCCC „ LXXXI. in 8°.

Quatuor has Ripolitanas editiones recenset Fineschius, pag. 33. seqq. sui opusculi, earumque quamlibet reipsa existare aut saltem existisse demonstrant monumenta ab ipso laudata. De Val. Flacco haec memoriae prodit: *Per istanza di Bartolo Cartolaio fu stampato l'Argonauticon di Val. Flacco, sul principio dell'anno 1481. come dalla partita di uscita del mese di Maggio: vien citata quest'edizione dal P. Orlandi (pag. 131. & 424.) ma non vi si pone l'anno, quo verisimiliter caret, etsi aliunde exploratissimus sit.*

De Pisae querela: *Nell'istesso anno 1481. fu stampato un libretto intitolato il lamento di Pisa: Di questa operetta: che fu terminata d'imprimere il dì 10. Novembre ne ho veduto un esemplare ms. nella cel. libr. Laurenziana, &c.*

De Morgante: *In un'altra partita si legge a dì 23. Luglio suor Marietta (locci Sanctimonialis) ebbe fiorini due larghi per parte della compositura del Morgante. Questa edizione la trovo ignorata da tutti gli scrittori della Tipografia. Haec autem editio fortasse ea est, quam refert cl. Morellius tom. IV. Catalog. Biblioth. Pinell. tom. IV. pag. 291.*

Consilii postremo Marf. Ficini exemplum hujus edit. se vidisse narrat in selecta Biblioth. D. Canonici Subdec. Riccardi.

V.

PISTOLE DI LVCA DE PVLGI
AL MAGNIFICO LORENZO
DE MEDICI

In

In fine:

Impressum Florentiæ per me Antonium
Bartolomei Miscomini . A. D. M. CCCC
LXXXI. Die primo Februarii . Feliciter .
(*in 4.º par.*)

FLOREN
TIA.

Epistolæ , quas continet editio , sunt numero XVIII. Earum prima inscribitur : *Lucretia a Lauro pistola prima* ; ultima , seu XVIII. , *Cleopatra a Cesare Augusto pistola XVIII. & ultima* . Omnes sunt eo carminis genere , quod Itali dicunt *terza rima* . Nullum in exemplis a me visis , habetur Proœmium ad Laur. Medicem . Character Romanus est valde pulcher. Exit. in Casanat. & Corfin. Folia signantur ab a usque ad g u. , suntque numero 52. ex quibus tamen penultimum versum & ultimum utraque ex parte , vacant . Desunt numeri , custodes , & registrum .

VI.

„ Il Driadeo compilato per LVIGI PVLGI . Florentiæ per Antonium Bartholomei Miscomini 1481. Die primo Februarii . *in 4.º* .

Ex Catal. Biblioth. D. de la Valliere, tom. II. pag. 512. Duo igitur opuscula eadem die in lucem produxit egregius typogr. MISCOMINI.

VII.

La Bucolica di VIRGILIO tradotta da BERNARDO PVLGI con le Bucoliche di tre altri Autori , &c.

Ad calcem:

Impressum Florentiæ per me Antonium
Bartholomei Miscomini A. D. MCCCCL
XXXI. Die ultimo februarii feliciter .
(*in 4.º .*)

Descriptionem typographicam raræ hujus editionis , accuratiorem absolutioremque ea , quam nobiscum communicavit cl. P. Amoretti, erutam ex optimo exemplo Bibliothecæ Corfinianæ , vix desiderari posse puto . Qua de causâ iisdem omnino verbis , quibus cl. Bibliographus eam scripto consignavit , hic Lectori exhibere operæ pretium duxi ; monendo tamen , non esse negligendam ab iis , qui in re bibliographica ulterius proficere cupiant , doctam editionis notitiam , quam tradit Phil. Argelatus in sua Bibliotheca *de' Volgarizzatori* tom. IV. edit. Mediol. 1767. pag. 172. & seq.

PREFATIONE DI BERNARDO PVL
GI NELLA BUCOLICA DI VIRGILIO

„ Dopo la Prefazione viene il Proemio del medesimo Pulci , ed occupano 9.
„ facciate ; a tergo v'è l'argomento della I. Egloga — e al fol. 6. , *Prima Eglog*
„ *ga ec.* , e terminano tutte l'Egloghe col fogl. 37.
„ Fogl. 38. Elegia del medesimo a Lorenzo de' Medici per la morte di Cosi-
„ mo , in terza rima — e termina col fogl. 41.

n n 2

„ Fogl

FLOREN., Fogl. 42. Bernardus pulcius florentinus de obi
TIE. tu diuę Simonetteę ad Iulianum medicę

„ E' componimento italiano in 3^a. rima e termina al fol. 46. con un Sonetto:

Diva Simonecta ad Iulianum medicem.
Se viva et morta

Fogl. 47. Francisci de arfochis fenensis carmen bu
colicum Egloga prima incipit.
Immi teritho

„ occupa undici fogli, e parte del retto del duodecimo. Sono Egloghe quattro.
„ Al fogl. 58. a tergo:

ALLO ILLVSTRE SIGNORE IVLIO
CAESARE DA VARANO SIGNORE
DI CAMERINO HIERONIMO BENI
VIENI

SALVTE

„ ed occupa oltre la detta facciata altre tre facciate e mezza. Nel foglio seguente:

BVCOLICA DI HIERONIMO BENI
VIENI FIORENTINO ALLO ILLV
STRE SIGNORE IVLIO CAESARE
DA VARANO SIGNORE DICAME
RINO.

AEGLOGA PRIMA
INTERLOCVTORI
MOELIBEO ET PHILENO

„ occupa 29. fogli, meno mezza facciata, sono Egloghe otto — Nel fogl. 90. seguente:

EPISTOLA AD LO ILLVSTRISIMO
DVCE DI CALABRIA CON LE QVA
TTRO SEQVENTI AEGLOGE COM
POSTE PER IACOPO FIORINO DE
BONINSEGNI DA SIENA MANDATE
A DI. III. DAPRILE. M. CCCCLXVIII.

„ occupa il retto e buona parte del fogl. verso, e presso il fine incomincia la
„ Bucolica, e sono Egloghe cinque, ma prima della V. v'è un' Epistola dell' Au-
„ tore di facciate quattro e mezza al magnifico Laurentio de Medici — occu-
„ pano fogli 33. Appresso a tergo del 33. o sia 123. si legge:

FINE DE LA BVCCOLICA DI IACO-
PO FIORINO DE BONINSEGNI DA
SIENA

Im.

Impressum Florentiæ per me Antonium
Bartholomei Miscomini . A. D. MCCCCL
XXXI. Die ultimò februaryi feliciter

FLOREN
TIE .

E' in 4°. bellissimo è il carattere tondo e la carta foda, non ha registro, nè numeri, nè richiami; ha però le segnature da a sino a q: sono tutti quaderni, eccetto f e q che sono terni, e l'ultimo foglio è bianco.

VIII.

S. EPHREM Diaconi Sermones XIX. secundum translationem Venerabilis patris Ambrosii Camaldulensis.

In fine:

M. CCCC. LXXXI. Augusti. xxiii

Impressum Florentiæ per Antoniũ bartholomei mischomini.

(*in fol.*)

Editio valde nitida egregio Rom. caractere, integra pagina cum solis signaturis incipientibus ab a i., & desinentibus in l iii. Omnes foliorum fasciculi quaterni sunt; quibus tamen additum fuit aliud folium minime signatum, anteriore facie continens tabulam sermonum, cum designatione chartarum ubi incipiunt, & posteriore vacans. Folio primo signato a i. incipit Epistola Ambrosii ad Cosmum Medicem, quæ tres fere occupat paginas. Pag. 4 incipit Sermo de Poenitentia S. Ephrem. Exstat in Casanatensi, in Corsiniana, apud E. B. Cajet. Val. Gonzagam, Cl. P. Amoretti &c.

IX.

CVRAM ILLIVS HABE LVCE

DECIMO. *verso folio:*

QUESTO TRACTATELLO DEL
modo del confessare e stato composto p
lo reverendissimo padre frate ANTONIO
dellordine depreicatori di san Domeni
co arcivescovo di firenze. Incomincia &
seguita il prohemio sopra essa opera.

Ad calcem:

Impresso per Francesco didino Fiorentino

Adi X. di Luglio. MCCCC LXXXI.

apisso almunistero di Fuligno nella cipta di

DIFIRENZE (*sc*)

(*in 4°.*)

Pulchra editio, optimo caractere Romano, integra pagina sine signaturis, numeris, custodibus, & cum sola *tabula quaternionum* in fine, seu ultimo folio verso: quæ tabula sic descripta est:

Ta-

FLOREN
TIB.Tavola de' dorni. i Priama (*sic*)

CVRAM:

Secondo c VRAM: i alcua.

Tertio: per la quale: tiofe:

Quarto: morte loro: le usanza:

&c.

Lineae hujus tabulae octodecim sunt: septemdecim posteriores duo sistunt foliorum initia, primi nimirum & tertii cujuslibet quaternionis, praetermissis initio secundi & quarti: prima autem initium primi tantummodo sistit: scapus enim, ad quem pertinet, duernus est. Et hinc facile intelligitur voluminis folia, seu chartas esse 144. Opus S. Antonini terminatur penultimo folio recto, ubi legitur haec subscriptio caractere minusculo:

Finito Curā illius hē plo reverēdo ffe An
toio dlordie d pdicatori arcivescō di Firēze

Sequentes duae paginae continent formulam absolutionis, in qua nominatur *Sixtus IV.* Ultima, tabulam & subscriptionem, de quibus ante diximus. Exstat apud *Can. Devoti.*

X.

NCOMINCIA IL LIBRO DI
TVCTI ECHOSTVMI: CAM
BI: MONETE: PESI: MISVRE

& usanze di lectere di cambi: & termini
didecte lectere che nepaesi sichoostuma:
& indiverse terre

In calce:

FINITO ELIBRO DI TVCTI
ICHOSTVMI; CAMBI: MONE
TE: PESI: MISVRE. & VSANZE
DI LECTRE DI CAMBI & TER
MINI DI DECTE LECTERE che
NEPAESI SICOSTVMA ET IN
DIVERSE TERRE. Per me France
sco di Dino di Iacopo Kartolajo Fioré
tino Adi X di Dicembre MCCC
LXXXI. IN FIRENZE Appresso
al munistero di Fuligno.

(in 4.º par.)

„ L'edizione (1) è in buona, e bella carta, ottimi caratteri, bellissime ma-
„ ju-

(1) Hæc cl. Paitonus, tom. II. delle Nuove
Memorie per servire all'istoria Letter. pag. 155.
In cat. des Livres de la Bibl. de M. le Duc de la Val-

liere tom. I. pag. 416. hæc de hoc opere anno-
tantur: „ On trouve au dessous du titre de ce
„ volume la note suivante: *Ce traité des chan-*

„ juscule, e frequenti, senza richiami, colle numerazioni dei fogli nel mezzo FLOREN
 „ delle faccie dispari in numeri Romani, eccetto il settimo, che è in cifra Ara TIE.
 „ ba; e col registro, che però comincia solo al sesto quaderno f, e a' seguenti,
 „ ma solo ne' primi e terzi fogli. Il codice comincia dalla Tavola così: nel mez-
 „ zo A. e poi a capo: *Alleghe si lavora i più tre cap. CXCIIII. &c.* occupando
 „ questa tavola cinque fogli col tergo del quinto bianco, si conosce che ci man-
 „ ca il primo, che probabilmente farà vuoto. Al quaderno seguente numerato I.
 „ nel mezzo, come ho detto, della prima faccia, in belle majuscule; *Incomin-*
 „ *cia il libro di tutti echostumi &c.* uti supra. A tergo dell' ultimo foglio, che
 „ è il LXXXV. dopo cinque linee: *Finito ellibro di tutti echostumi, &c.* „ plane
 „ uti supra. Exst. in Angelica, & Corsiniana.

XI.

COMENTO DI CHRISTOPHORO LANDINO FIORENTI
 NO SOPRA LA COMEDIA DI DANTE ALI
 GHIERI POETA FIORENTINO.

Ad calcem:

Fine del comento di christo-
 phoro landino fioren-
 tino sopra la comedia di dan-
 the poeta excellentis-
 simo. et impresso in firenze
 per nicholo di lorenzo
 della magna a di XXX. da
 gofso. M.CCCC.LXXXI.
 (in fol. magno.)

Ingens hoc volumen duodecim Prolegomenorum praefert folia, in quibus haec continentur: I. *Proemio di Crist. Landino ad illustriss. concives suos, in quo de Virgillii Aeneide a se Latine interpretata mentionem facit, & de auctoribus, qui ante se hunc ipsum Italum Poetam commentati sunt: Comentarono il nostro Poeta (inquit) due suoi figliuoli Francesco & Pietro. Comentollo Benvenuto Imolese, & questi in Latino: Comentollo Jacopo Bolognese nella sua patria lingua. Comentollo Riccardo teologo frate Carmelitano. Comentollo Andrea Credo Napolitano e Guiniforte juriconsulto Bergamasco. Principio di comentarlo Joanni nostro Boccaccio, ma non produxe l' opera più avanti che a mezzo la prima cantica. E quali tutti comendo, perchè molte cose hanno detto degne di lor dottrina e non inutili all' auditore. Comentollo finalmente Francesco Buti in lingua Pisana.*

II. *Prolixa Apologia, nella quale si difende Dante & Florentia da falsi calumniatori.*

III. *Vita e costumi del Poeta.*

IV. *Che cosa sia poesia & poeta & della origine sua divina & antichissima.*

V. *Marsilii Ficini Florentini Epistola Latine & Italice in operis laudem.*

VI.

ges, monnoyes, poids & mesures de divers pays imprimé sous le nom de François de Dino en l' an 1481. est pris mot pour mot de la Tariffe des changes, monnoyes, poids & mesures de fre-

re Lucas Cordelier, inserée dans sa grande arithmétique, & oeuvres, mathématiques, par luy mises en lumieres, en l' an 1464. (1494.) Sufficit.

FLOREN
TIAE.VI. *Sito, forma & misura dell' Inferno & statura de giganti & de lucifero.*

Character horum Prolegomenorum idem est ac character Commentariorum Landini, qui minor est character textus Poetae: uterque Romanus est, nec invenustus. Volumen signaturis instructum est; numeris autem, custodibus, & registro caret. Tria priora Prolegomenorum folia signantur notis Romanis. i. . ii. . iii. , in reliquis novem nullum signaturae vestigium apparet. In signaturis autem ipsius operis, praeter errores quosdam, variae anomaliae occurrunt. In tres series eae distribuuntur: quarum prima incipit ab a ii, & desinit in s iii. & minusculis literis expressa est. Secunda literis itidem minusculis, sed geminatis expressa incipit ab aa iii. (priora duo folia minime signantur) & terminantur in oo iii. Tertia denique majusculis literis (duabus prioribus exceptis) constans incipit ab A iii. & terminatur in L vi. Foliorum fasciculi maximam partem quinterni sunt.

Primum folium primi fasciculi, qui quinternus est, omnino vacat. Secundum, a quo incipit primum Inferni canticum, signatura caret. Tertium signatur a ii. quartum a iii. quintum a iii. Ultimus totius voluminis scapus, & ipse quinternus est; signatur tamen ab L usque ad L vi. Folia totius voluminis bis diligenter numerata inventa sunt 368.; quod satis concordat cum numeris, quibus ab antiquo possessore signata fuere folia unius ex duobus exemplis Biblioth. Casanatensis; quorum ultimum, in quo habetur subscriptio, notatum est 367. In hoc exemplo duo memoratu non indigna occurrunt: I. Figurae in ipsis voluminis chartis impressae, & non agglutinatae, tres sunt, licet secunda & tertia eadem sint. II. Prima figura haud posita fuit in calce primae paginae, a qua incipit primum canticum, sed longe post, hoc est, in calce pag. 15. ejusdem primi cantici, contra ac in aliis exemplis a me visis factum fuisse observavi, in quibus hanc primam figuram primae paginae calcem semper occupare observavi. Secunda vero figura posita fuit congruo loco, sive in fronte secundi cantici in spatio vacuo, ea de causa a typographo relicto. Haec eadem secunda figura in hoc exemplo repetita fuit & in fronte tertii cantici.

Nonnulla exstant exemplaria, in quibus praeter duas priores figuras in ipsis voluminis chartis impressas, (quas nulli exemplari deesse unquam observavi) sexdecim vel septemdecim aliae figurae ejusdem rationis ac priores duae, in fronte sequentium canticorum Inferni, in quibus congruum spatium vacuum (1) pro iis capiendis relictum fuit; (quod & factum fuit in fronte non modo aliorum canticorum Inferni, sed & Purgatorii, & Paradisi) agglutinatae, non autem in ipsis operis foliis impressae cernuntur. Primum ex his vidi Romae in Bibliotheca Vaticana; duo Florentiae, alterum in Maliabecchiana, alterum apud cl. virum doctorem de Marchis, quartum Romae in bibliopolio Mich. Ang. Barbiellini: quod exemplum superioribus annis a Laerio comparatum fuisse pro Bibliotheca Brienniana audivi. Hae figurae aeri incisae sunt, & peritiorum judicio satis eleganter delineatae. Non est nostri instituti de iis sermonem habere: videri tamen possunt quae de iisdem disseruerunt Bottarius *nelle Lettere Pittoriche*, & Heineckenius in opere inscripto: *Idée générale d'une collection complète d'Estampes*. Alibi monuimus figuras quae ornant Montem S. Ant. Bettini, & ipsas aeri incisae totum quadriennium figuras Dantis praecessisse.

XII.

(1) Haec spatia vacua figuris continendis destinata frequenter occurrunt in paginis praecedentibus, in quibus desinit Canticum praecedens; & non raro multo majora sunt quam sunt ipsae figurae. Ante Canticum XXIII. Purgatorii (& fortasse alibi) deest ejusmodi

spatium. Exstabat olim hujus editionis exemplum ab initio ad finem ab excellentissimo Pignore Michaele Angelo Bonaroto mirifice delineatum nec minus eleganter illuminatum; quod dum mari Romam ad veheretur naufragio perisse, narravit mihi olim cl. Praeful Bottarius.

„ Poemetto di LVCA PVLCI sopra la vaghissima Giostra fatta^{TIA.}
 „ rappresentare nell'anno 1468. da Lorenzo de Medici, impresso
 „ in Firenze coll'Epistole del medesimo nel 1481.

Quadrus, tom. VI. pag. 148. ubi notat eiusmodi editionem per errorem in-
 scriptam fuisse nomine Ludovici Pulcii. Epistolae autem, quas cl. Auctor cum
 hoc Poematio impressas fuisse memorat, aliae esse non videntur, quam supra
 relatae, num. V.

O

„ Soliloquii di SANCTO AVGVSTINO volgari. (*in fine*): Finiti
 „ e soliloquii di sancto Augustino: et idieci gradi per li quali
 „ l'huomo che gli ha viene a vera perfectione. Deo gratias. Amen.
 „ Impressi in Firenze adi X. di Novembre MLXXXI. in 4°.

Quemadmodum typographus Florentinus in nota anni hujus editionis cente-
 narios omisit (quae tamen auctori cuique lectori palam sit); ita & typographus
 Venetus Bibliothecae veterum Auctorum Italice versorum cl. Paitoni, multo
 culpabiliori indiligentia decadem unam omisit (tom. I. pag. 29.); quo factum
 est ut chimaera editio Itala Soliloquiorum S. Augustini anni 1481. in historiam bi-
 bliographico-typographicam inuenta fuerit, a Denisio ipso adprobata, (relata certe)
 pag. 127., & a Ferd. Giandonati, pag. 120. & fortasse ab aliis. Vid. ad annum 1491.

MCCCCLXXXII.

I.

AD ILLVSTREM MAGNANIMVMQVE OCTA
 VIANVM VBALDINVM MERCATELLI PRIN
 CIPEM FRANCISCI VENTVRINI IN RVDIMEN
 TA GRAMMATICES PRAEFATIO.

Ad calcem vol.

Impressum est hoc opus rudimentorum grammatices Florentiae
 per me Antonium bartholomei mischomini Anno salutis
 MCCCCLXXXII. idibus mais (*sic*). hora. decima octava.

(*in fol. par.*)

Pulchra editio, eleganti charactere Romano, sine numeris, & reclamantibus,
 sed cum signaturis & registro, in quo quatuor supra viginti foliorum fa-
 sciculi descripti sunt, praefixa unicuique propria signatura, omitta, ut in aliis
 variis editionibus Florentinis, antea memoratis, signatura K. Ex his fasciculis duo
 tantum prope finem terni sunt; caeteri omnes quaterni. Hoc registrum occupat
 adversam faciem primi folii, recta vacante. Prima sequentis folii exhibet Epist.
 dedic. Auctoris ad Octavianum Ubaldinum; secunda vacat. Folio tertio incipit
 opus ipsum, & cum ipso incipiunt signaturae, quarum postrema est J. Exstat in
 Casanat. & Corsiniana.

Tom. I.

o o

II.

FLOREN

TIAE.

II.

CHRISTOPHORI LANDINI FLORENTINI IN Q. HORATII
FLACCI LIBROS OMNES AD ILLVSTRISSIMVM GUIDO
NEM FELTRIVM MAGNI FEDERICI DVGIS FILIVM
INTERPRETATIONES INCIPIVNT FELICITER.

In calce :

Impressum per Antonium Miscominum flo
rentiæ Anno salutis . M. CCCCLXXXII.

Nonis augusti .

(in fol. par.)

Altera hæc Miscominiana editio, cum argumenti nobilitate, tum minoris cha-
racteris, quo excusa sunt Landini Commentaria, pulchritudine & nitore, superio-
ri longe præstat. Signaturis, custodibus, & registro caret; horumque omnium
loco numeris Romanis ad calcem paginarum disparium, eo loci ubi signaturæ
poni consueverunt, instructa est; eorumque posterius est CCLXIII. post quem
numerum tamen alia duo sequuntur folia, numeris carentia; quorum primum re-
ctum operis finem cum adducta subscriptione exhibet; idem versum, emendanda
in codice Horatii; alterum rectum emendanda *in commentariis Landini*; versum
vacat.

Principio autem voluminis habetur: I. *Ad Horatium Flaccum de diculis tetra-
strophos Angeli Politiani*; quæ totum folium versum occupat, recto vacante.
II. Proemium Landini *ad Guidonem Feltrium magni Federici filium*, quod to-
tum secundum folium cum semipagina tertiæ occupat. Hoc eodem tertio folio ver-
so incipit (III.) *Tabula vocabulorum, quæ in Landini Commentariis suo ordine
interpretata invenies, modo inditia numerorum sequaris*; quæ tabula septem in-
tegras occupat paginas. Folio VII. voluminis (quod est operis primum) inci-
piunt Interpretationes Landini, quarum duo priora folia signantur numeris I.
II. in fronte, cæteris omnibus usque ad CCLXIII. ad paginarum calcem, uti
dictum est, signatis. Character textus idem est ac præcedentis operis; Commen-
tariorum Landini, qui textum ambiunt, minor est character textus (uti esse
consueverunt characteres commentariorum), eodem tamen (ut mihi videtur) pul-
chrior & elegantior. Exst. in Casan. in Corsia, apud E. B. C. Vall. Gonzag. B. C. Devoti.

III.

MARSILII FICINI FLORENTINI PROHEMIVM IN PLA
TONICAM THEOLOGIAM DE ANIMORVM IM
MORTALITATE AD LAVRENTIVM MEDI
CEM VIRVM MAGNANIMVM.

Ad operis calcem :

Impressum Florentiæ Per Antonium Miscominum
Anno Salutis . M. CCCCLXXXII.

VII. Idus Novembris .

(in fol. par.)

Ha-

Hujus editionis character idem est ac character Grammaticae Venturini, & Ho-^{FLOREN}
ratii textus, de quibus in praecedd. duobus numeris diximus. Ea est cum solis ^{TIA.}
signaturis incipientibus a primo operis folio, & desinentibus in o o. v., & regi-
stro in fine, in quo 38. foliorum fasciculi descripti sunt, praeposita unicuique debi-
ta signatura (inter quas occurrit signatura K); & ex his foliorum fasciculis, so-
lus primus & ultimus quaterni sunt, reliqui, quaterni omnes, & quidem com-
pleti. Quae operi praemittuntur, foliis decem continentur, & sunt: I. *Capitula*
librorum theologiae de immortalitate animarum Marsi. Ficini, *divisa in libros XVIII.*
II. *quaedam addita, & quaedam emendata*; quae cum capitulis librorum, octo occu-
pant folia. Folium IX. omnino vacat; decimum sinit: *Marsilii Ficini Florentini Pro-*
oemium in Platoniam theologiam ad Laurentium Medicem virum magna-
nimum: post quod incipit opus ipsum; & cum ipso incipiunt signaturae.

Egregia hujus edit. descriptio, in qua nihil desiderari posse videtur, legitur
nelle Nuove Memorie per servire all'istoria Letteraria, tom. II. Venez. 1759.
pag. 404. seq., quam cl. ejus auctor Jac. M. Paitonus auspiciatur his verbis: *Que-*
sta è che per tutti i versi è una delle più magnifiche edizioni, che abbiamo, del
Secolo XV. salvo, che il foglio non è molto grande, &c. Unum solummodo illud-
que perexigui momenti in ea mihi occurrit, (quod alienum a veritate puto)
penultimum nempe voluminis folium esse 315., cum ex numero, & qualitate
scaporum ejusdem, evidenter appareat penultimum folium esse 317., & ultimum,
quod registrum continet, 318. Exit. in Corsin. in Casanat. apud Can. Devoti &c.

IV.

„ ANGELI POLITIANI Silva cui titulus MANTO, in Buc-
„ licor. Virgilio enarratione pronuntiata. Florentiae per Anton.
„ Miscominum MCCCCLXXXII. in 4°.

Hujus edit. exemplum neque cl. P. Amoretti, neque mihi haecenas videre li-
cuit. Ex praefat. tamen Politiani ad Laur. Petri Francisci F. Medicem, opusculo praec-
posita, quae eadem repetita fuit in edit. anni 1491: non obscure apparet ipsum
primo impressum fuisse hoc anno 1482. Cogit (inquit Politianus) *tu quidem me*
Laurenti carmen edere inconditum, inemendatum Prologa-
re tu nostrae Mantus (ita enim inscribimus) non tam vitam capis, quam dedecus
. quare habe tibi quidquid hoc libelli Vale Florentiae quarto
Nonas Novembres. M. CCCCLXXXII Haec eadem Epistola cum ejusdem tem-
poris nota legitur in edit. anni 1491. cui Miscominus hanc apposuit subscrip-
tionem: *Impressu iterum Florentia Antonius Miscominus M. CCCCLXXXI. VII.*
Kal. Martias. Idem quoque utcumque conjicere licet ex Maettarii verbis pag. 438.
Angeli Politiani opera & alia quaedam lectu digna Florentiae 1482. Quae ope-
ra Politiani hoc anno edita, forsan hac una Silva continentur.

V.

„ ANGELI POLITIANI opera, & alia quaedam lectu digna.
„ Florentiae 1482.

Haec Maettarius pag. 438. ex Catal. Jani Rutgers., pag. 66. Frustra cum in
MSS. tum in impressis catalogis, aliud Politiani opus praeter Silvam MANTO
(probabiliter saltem) Florentiae hoc anno impressum fuisse, detegere conatus sum.

VITE MATRIMONIALIS REGVLA

Brevis Eiusdem ad Iacobum de Borgianis Fe-
liciter incipit.

Ad calcem ultimi folii versi :

FINIS Gratias Deo et Marie Semper Vir-
gini Impresso (sic) Florentie per me Nicholaum
Alamanum Die XXII. Octobris
M. CCCC. LXXXII.

(in 4°.)

Adductus titulus satis clare ostendit editionis exemplum, ex quo exscriptus est, mancum esse, & ex duobus opusculis a Cherubino de Sassolinis ad Jac. de Borgianis scriptis, alterum tantum in eo contineri: quod & manifestius ostendunt ejusdem signaturae, de quibus mox.

Editio est caractere rotundo sine numeris, custodibus, & registro, sed cum nova quadam signaturarum specie (si tamen signaturae appellari possunt) a me nunquam alias observata. Positae eae sunt in sinistro inferiori angulo paginarum parium eo loci ubi reclamantes poni consueverunt, duabus sibi proxime succedentibus alphabeti literis, in duobus prioribus cujuslibet quaternionis foliis inscriptis, reliquis aliis sex foliis, sine ulla nota dimissis. Ex. gr., primum folium primi quaternionis hujus exempli, pagina secunda eo, quo diximus loco, signatur: *m*: secundum folium pagina similiter secunda, eodemque loco signatur: *n*: sequentia sex folia omni signatura carent. Idem factum est in sequentibus quatuor aliis quaternionibus, quorum signaturae sunt: *o*: *p*: —: *q*: *r*: —: *s*: *t*: —: *v*: —: *x*: Ex quo apparet folia hujus opusculi esse num. XXXX. Hinc autem pronum est conjicere pari quaternionum, foliorumque numero constare priorem partem eorumque signaturas esse, *a. b. c. d. e. f. g. h. i. l.* Inscribitur haec prima pars uti ex aliis editionibus constat: *Fratri CHERVBINI minorum ordinis ad Iacobum de Borgianis spiritualis vitae compendiosa regula.* Exstat in Corsiniana, ubi scrupulose eam expendit diligentissimus P. Amoretti.

○

„ Plotini opera. Florentiae 1482.

Editio spuria. Vid. Maett. pag. 437. & in hoc Specim. ad an. 1492.

VII.

„ BARTHOLOMAEI de S. Concordio O. PP. Summa casuum
„ Conscientiae Magistrutia & Pisarella appellata. Florentiae apud
„ S. Jac. de Ripolis 1482.

VIII.

„ Libro di NOVELLE, e di ben parlare gentile, contenente
„ cento novelle antiche. *iisdem typis & anno.*

IX.

IX.

FLOREN

„ Le bellezze di FIRENZE, opera attribuita a Antonio Pucci, ^{FIE.}
 „ e l'Vfficio de' morti. *iiisdem typis & anno.*

X.

„ Regole grammaticali di GIO. BAT. GVERINO; e molte ora-
 „ zioni e Brevi pontificii. *iiisdem typis & anno.*

De quatuor postremis hifce editionibus conferatur Fineschius, pagg. 39., & 45.

MCCCCLXXXIII.

I.

„ PLATONIS opera Latine ex versione Marsilii Ficini, & cum
 „ ejusdem in eorum aliqua argumentis, &c. Ad calcem Commentarii ipfi-
 „ us Ficini in Convivium de Amore:

FINIS.

Impressum Florentie per Laurentiũ
 Venetum.

Ad calcem Epistolarum Platonis:
 Epistolarũ Platonis Finis.

Impressum Florentie per Laurentiũ Venetũ
 Apud S. Jacobum de Ripolis 1483.

Editionem peractam fuisse apud S. Jac. de Ripolis, & quidem ipso anno 1483. demonstrat instrumentum conventionis inter Fr. Dominicum de Pistorio, loci procuratorem & Laurent. Francisci Venetum, typogr., ex parte una, Franc. Berlingerium & Phil. Valorem, Mars. Ficini discipulos, magistri sui gloriæ studiosissimos ex parte altera, scriptum 25. Jan. 1483., quod assert Fineschius pag. 44. & seqq.

Os præmittuntur folia, in quibus continentur: I. Prooemium Mars. Ficini ad Laurentium Medicem. II. Platonis Vita. III. *Tabula librorum Platonis a Marsilio Ficino Florentino traductorum.* Item insunt partim argumenta, partim autem commentaria per eundem Marsilium composita. *Platonis vita per Marsilium Ficinum composita. Hipparchus de Lucrì cupiditate. De Philosophia liber. Theages de sapientia. Menon de virtute. Alcibiades uterque. Minos de lege. Euthyphron de Sanctitate. Parmenides de uno rerum omnium principio. Philebus de summo hominis bono. Hippias major de pulchro. Lysis de amicitia. Theæthetus de scientia. Ion de furore poetico. Sophista de ente. Civilis de regno. Prothagoras contra sophistas. Eutidemus sive litigiosus. Hippias minor de mendacio. Carmides de temperantia. Laches de fortitudine. Clitophon exhortatorius. Cratylus de recta nominum ratione. Gorgias de rhetorica. Commentum Marsilii Ficini in Convivium Platonis. Convivium Platonis de amore. Phaedrus de pulchro. Apologia Socratis. Criso de eo quod agendum. Phaedon de anima. Menexenus funebris oratio. Libri decem de republica. Timæus de generatione mundi. Critias de athico & atlantico bello. Libri tredecim de legibus. Epistolæ Platonis duodecim. Primi decem libri ad Cosmum Medicem. Ex reliquis autem, novem quidem ad Petrum Medicem:*

Se.

FLORENTIA. Septem vero atque triginta, imo vero tunc ad Laurentium Medicem. Quibus verbis terminatur tabula; cui subijcitur:

Ad lectorem

Ne forte putes amice lector tantum opus editum temere, scito cum jam composuisssem antequam ederem, me censors huic operi plures adhibuisse, Demetrium Atheniensem - - - - - Georgium Antonium Vespuccium, Joh. Bapt. Bontysegnium Florentinos, viros Latinae linguae Graecaeque peritissimos, usum praeterea acerrimo Ang. Politiani doctiss. viri iudicio, usum quoque consilio Christ. Landini & Barthol. Scalae virorum clarissim.

Octo haec priora folia minime signata sunt; & ex ipsis primum rectum, & octavum omnino, vacant. Triplici signaturarum serie notatum est opus, quarum tertia geminatis literis expressa pertingit usque ad *ee miii*. (1) Desunt numeri, custodes, ac regilstrum; character Gothicus non inuentus, pagina bipartita. Exstat in Casanat. in Corsin. & apud Can. Devoti.

Laerius tom. II. sui Indicis pag. 168. memorat edit. Venetam opp. Platonis anni 1491. ex vers. M. Ficini, subjecta haec annotatione: *Editio princeps. Vid. Bibliograph. Instructiv. num. 1260. (2)*

II.

„ Il libro delle SORTI ad istanza di Pigro Cerretano; il Com-
 „ puto della LVNA; le Sale de MALAGIGI a richiesta di Bernar-
 „ dino Ciurmatoro = IL FIOR DI VIRTU'; operetta morale det-
 „ ta il Cherubino; i Miracoli di nostra DONNA; Regole Sipon-
 „ tine di NICCOLO' Perotto; il SAVIO Romano; il CAN CER-
 „ BERO; mille immagini di S. MARGHERITA colle sue orazioni;
 „ Immagini della MADONNA del Rosario.

Opuscula omnia impressa apud S. Jacobum de Ripolis anno 1483.

Vide Fineschium pagg. 42. & 32.

III.

(1) Semper foliorum voluminis accurata numeratione iurata est 494, ab initio nimirum usque ad primam subscriptionem: *Impressus Florentie per Laurentium Venetum, 338*. A sequenti vero folio usque ad alteram subscriptionem, in qua terminatur volumen, 366., ideoque in duos tomos, sive partes aptissime compingi ea possent, quemadmodum erat exemplum Biblioth. Pinellianae, & est exempl. Can. Devoti. Casanatense autem in unum tantum compactum est; fortasse quia folium, quod sequitur primam subscriptionem, signatum est *d. mii*, & sequens *d. mii*., quamvis erronee: duo enim haec folia sunt duo extrema terminis *d.* ad quem pertinent. Ejusmodi inconueniens cavetur, si pro primo scapo secundi voluminis statuatur primus scapus secundae signaturae, quae a prima non distinguitur, nisi quia primae literae & numeri hujus punctis hinc inde notati sunt, quibus earent literae & numeri secundae. Et hoc modo fortasse compacta sunt exempla laudata.

(2) In Bibliographia Instruct. Deburii, *Jurisprudence* &c. n. 1260. memoratur tum Veneta editio opp. omnium Platonis ex versione Mars. Ficini anni 1491., tum Florentina sine anni nota:

neutri tamen principatus adscribitur, & problema de alterutris majori antiquitate indecise relinquitur. Si autem editio Veneta recognita fuit per Marcum Musurum, Florentina antequam in lucem prodiret, quatuor virorum Graecae & Latinae linguae peritissimorum consuevit subjecta fuit, quorum primus fuit Demetrius Chalcondylas Atheniensis, quem nihilo minus in utraque lingua excelluisse quam Marcum Musurum existimo.

In Catalogo Bibl. Pinell. tom. I. pag. 292. refertur utraque haec editio satis accurate, nihilque de majori alterutris antiquitate pronuntiat: Florentina tamen Venetae praemittitur. Ex dictis autem manifestum est Florentinam octo annos Venetam praecessisse.

Maestrius tom. I. pag. 746. in nota ad hanc Florentinam edit. subjecta haec habet: *Hic (Laurentius Venetus) (ut opinor) idem est, qui Laurentius Francisci de Alopa Venetus dictus fuit, & imprimebat anno 1491. Verum fortasse dicit annalista; sed Laurentius operum Platonis impressor certe ante annum 1499. Florentinae imprimebat. Vid. ad ann. 1487.*

III.

FLOREN
TIA.

„ FORMVLARIVM diverforum Contractuum, secundum stylum
„ & modum Florentinum . Florentiae 1483. in fol.

Ex Catalogo Biblioth. Abb. Nic. de Rossi pag. 52. Editionem tractavit cl. P.
Amoretti in Corsiniana, qui tamen non esse comperit in 4°.

MCCCCXLXXXIV.

O

„ Bucolica di Virgilio tradotta da BERN. PVLCI . Firenze 1484.

Affertior cl. Paitono, qui eiusmodi editionem ex errore Scriptorum vel ty-
pographorum natam esse existimat. Vid. ad ann. 1494.

MCCCCCLXXXV.

I.

GILIBERTI SERMONVM SVPER CANTICA
CANTICORVM LIBER INCIPIT FELICITER

In calce :

Expliciunt sermones Gliberti super cantica canticoy
salomonis p nicolaū Florétie . Annó domini . Mccccxxxv.
sestodecimo chalendas maias .

(in fol. par.)

Editio est caractere Romano pulchro, sine numeris, custodibus, & registro, sed cum duplici signaturarum serie, utraque ex 10. tantum prioribus alphabeti literis constante, illa minusculis, hac majusculis. Qua signaturarum duplicatione videtur typographus distinguere voluisse volumen in partes duas, adsignatis unicuique sermonibus XXIII., etsi numeri sermonibus praefixi continuata serie progrediantur ab I. usque ad XLVI. Exemplum Casanatense, quod unum mihi ad manus est, constat ex 158. tantum foliis (1) utraque parte impressis, in quibus nulla cuiusquam editoris praefatio, registrum nullum occurrit, etsi scaporum ratio, ex quibus constat, 160. demonstrare videatur. Sunt enim numero viginti quaterni omnes, praeter primum, qui quinternus est, & penultimum, qui ternus; adeoque totius voluminis folia 160. Fortasse tamen primum & ultimum alba sunt.

II.

LEONIS BAPTISTE ALBERTI DE RE AEDIFICA
TORIA INCIPIT LEGE FELICITER.

Ad

(1) Pari foliorum numero constat exemplum Corsin. a P. Amoretti evolutum.

FLORIN
TIA.

Ad operis calcem:

LEONIS BAPTISTAE
ALBERTI FLOREN
TINI VIRI CLA

rissimi de re

Aedificatoria opus elegatissi
mū et quāmaxime utile: Flo
rentiæ accuratissime impres
sum opera Magistri Nicolai
Laurenti Alamani: Anno sa
lutis Millesimo octuagesimo
quinto: quarto Kalendas Ianuarias.
(in. fol. par.)

Character idem est ac praeced. editionis, pagina integra ut in illa. Insunt si-
gnaturae, & in fine (seu ultimo folio verso) registrum, quod exhibet 24
quaternos, & duos ternos, adscripta ad latus uniuscujusque debita alphabeti li-
tera. Desunt autem numeri & custodes. In anteriori facie hujus ultimi folii le-
gitur carmen cujusdam *Baptista Sculi in Auctoris persona ad Lectorem*, in quo
operis praestantia exponitur. Primo autem verso (rectum vacat) habetur Episto-
la Angeli Politiani ad Laurentium Medicem, in qua Bernardum Auctoris fratrem
librum ei praesentare significat, quod ipse auctor morte praeventus per se praes-
tare non potuit. Egregias deinde Auctoris laudes eleganter persequitur Politianus:
*Auctoris autem laudes (inquit) non solum epistola angustias, sed nostra omnino
orationis paupertatem reformidant. Nulla quippe hunc hominem latuerunt quam-
libet remota littera, quamlibet recondita disciplina. Dubitare possis, utrum ad ora-
toriam magis quam ad poeticen factus: utrum gravior illi sermo fuerit an urba-
nior. &c. Exstat in Casanat. in Corsin. apud Can. Devoti, &c.*

III.

PROHEMIO DI PHILIPPO DI BARTHOLOMEO COR
SINI CITTADINO FIORENTINO SOPRA DE SER-
MONI DI BEATO LEONE PAPA DI LINGVA LA
TINA IN TOSCANA DALLVI TRADOCTI.

In fine:

Impresso in Firenze adi XXI. di maggio. MCCCC. LXXXV.

Editio valde nitida, optimo caractere Romano, (quem Laetius Miscomino
tribuit) pagina integra sine signaturis, custodibus, & registro, sed cum numeris
in calce paginarum imparium eo loci, ubi signaturae poni consueverunt, quorum
postremus est CLXVIII., post quem tamen duo alia sequuntur folia, quorum pri-
mum rectum operis finem, cum adducta subscriptione continet, idem versum
vacat. Omnium postremum omnino est album. Operi quatuor praecedunt folia
minime numerata, in quibus continentur: I. *Proboemio di Bartholomeo Corsini, &c.*
ut in titulo recitato. II. *Epistola di Giovanni Andrea Vescovo Algeriense a Paulo II.*
sommo Pontefice in commendazione di S. Leone Papa, ab ipso Algeriensi praepo-
sta

sita editioni Latinae Sermonum S. Pontificis ab se curatae, Romae anno 1470. FLOREN
 III. Allocutio Marfilii Ficini ad LL. cum hoc lemmate: *Marsilio Ficino Florentino Platonico leggendo questo libro si volse alli altri lettori con queste parole: L'Agnello di Dio, &c.* IV. *Le Rubriche di tutta l'opera per ordine.* Exstat in Casanat. in Corfiniana, &c.

IV.

ANGELI POLITIANI / Sylva : cui titulus Ambra /
 in poetæ Homeri enarratione / pronuntiata. Florentiæ.
 Pridie Nonas Novembres. M. CCCCLXXXV. in 4º.

Pridie Non. Novembr. 1485. signata est Epistola Politiani ad Laur. Tornabonum, opusculo præposita; hæcque eadem nota legitur in posterioribus editionibus: quod tamen non officit quin hæc editio (quæ certe Florentina est) etiam loci typographi & impressionis anni notæ in ipsa desint, eodem anno, quo data est Politiani epistola, facta fuisse existimetur. Constat ex foliis 14 sine signaturis, numeris, & custodibus. Character Romanus est, & pertinere videtur ad Bonaccursium. Exstat in Corfiniana, & Casanatensi.

V.

COMENTO DI IACOPO DI
 MESSER POGGIO SO
 PRA EL TRIOM
 PHO DELLA FA
 MA DI MESSER
 FRANCESCHO PETRAR
 CHA A LORENZO DI PIE
 RO DI COSIMO DE MEDICI

In fine:

Impresso in Firenze per ser Francesco Bonaccorsi
 A petitione di Alexadro di Francesco Varrochi
 Cittadino Fiorentino.

Nel anno. MCCCCLXXXV. adi. xxiïi. di gen
 naio.

FINIS.

(in 4º.)

Præcedit Auctoris Epistola ad Laurentium Petri Cosmi de Medicis, subjecto carmine Italo versuum 24. (1) sub quo legitur literis majusculis allatus titulus, infra quem occurrunt tres primæ ipsius commentarii lineæ. Editio est character Romano, integra pagina cum signaturis tantum, quarum postrema est q III., & regitro; in quo 16. foliorum fasciculi descripti sunt, quaterni omnes, præter ultimum, qui ternus est; adeoque folia num. 126., ex quibus primum & ultimum alba. Numeri & custodes desunt. Exstat in Casanat. Corfiniana, &c.

Tom. I.

pp

VI.

(1) Fortasse hoc carmen ex ipso Petrarca desumptum est.

FROBEN
TIA.

VI.

„ LAVDE facte et compositae da più persone spirituali a honore
 „ dello omnipotente Idio et della sancta Maria et di molti altri
 „ sancti et sancte raccolte, & insieme ridotte da Iacopo di mae-
 „ stro Luigi de Morsi Cittad. Fiorentino. Impresso nella citta di
 „ Firenze per ser Francesco Bonaccorsi a petitione di Iacopo di
 „ maestro Luigi de Morsi nel anno M. CCCCLXXXV. adi primo
 „ di Marzo. in 4°.

Exstat in Bibliotheca Corsiniana, & uti puto, in Vaticana, cui legata fuit Bi-
 blioth. Capponiana, in qua exstabat rara ejusmodi editio, uti liquet ex ejus Bi-
 blioth. Catal. pag. 221. seq. ubi accuratissima legitur ejusdem descriptio, in qua
 recensentur auctores, quorum laudes in ea continentur, aliaque quaedam ad hi-
 storiam bibliographicam pertinentia annotantur.

VII.

„ IO. de IANDVNO sive Gandauo Quaestiones in Aristot. libros
 „ Physic. Florentiae 1485.

Maettarius ex Biblioth. Gesner., pag. 468.

VIII.

PACIFICI Maximi poetæ Afulani ad Magni
 ficum Iacobum Salviatum de cõponendo he-
 xametro & pentametro libellus incipit.

In fine:

Impressum Florentiæ Anno gratiæ. MCCCC
 LXXXV. pridie idus Iulias.

(in 4°.)

Constat hoc opusculum ex 8. circiter foliis, quorum primum rectum cum
 duabus lineis versi exhibet Epist. Auctoris ad Jac. Salviatum. Signatur ab *a* 1.
 usque *a* III. Quatuor figuris ipsum illustrat Maximus, ex quibus duae constant
 ex aliquot circulis concentricis, inter quos varii numeri Romani inscripti sunt;
 aliae duae manum humanam digitis extensis repraesentant, in quorum articulis
 numeri Arabici scripti sunt, & per subjecta disticha, quis sit uniuscujusque usus
 ostenditur. Primo huic opusculo subnectuntur alia duo longe minora, cum pro-
 priis figuris, quorum primum inscribitur *Kalendarum Rosa*; altero ludus quidam
 docetur, quae opuscula simul occupant minus quam folia duo; et ad calcem se-
 cundi posita est allata subscriptio, Character Romanus est, & elegans, mihi non
 satis exploratus. Exstat in Casanat.

MCCCCLXXXVI.

MCCCCLXXXVI.

I.

Martyrologium VSVARDI.

In calce:

HOC OPVS DILIGENTIA DOMINI Geor-
giantonii uestpucii cathedralis ecclesie floren-
tinae praepositi emendatâ correctûq; Impressum
est Florentie per presbyterum Franciscum de bo-
naccursiis Anno ab incarnatione dñi, M. CCCC.
LXXXVI. Octauo idus nouembris.

(in 4°.)

Sex priora folia calendarium continent. Sequuntur alia duo, quibus praepo-
situs est hic titulus: *Incipit ordo Martylogii* (sic); & post longam annotationem ru-
bro caractere impressam, afferuntur quatuor Epistolae: I. Cromatii & Heliodori
ad S. Hieronymum. II. S. Hieronymi responsio. III. Praefatio, quae in pluribus
libris ascribitur Bedae super opere Martyrologii. IV. Epistola seu Praefatio Vsvardi
Monachi ad Karolum regem super opere Martylogii (sic). Incipit deinde Marty-
rologium ipsum; ad cuius calcem adiecta sunt Capitula, quae dicuntur per to-
tum annum, quae XI. occupant paginas. Totum opus impressum est caractere
Romano: Kalendarii & Epistolarum minor est; Martyrologii & Capitulum ma-
ior. Editio est cum signaturis tantum, folia 152. Exstat in Angelica.

II.

I Morali di S. GREGORIO Papa Volgarizzati.

Ad calcem:

Fine del libro trigesimo quinto: et ulti-
mo de morali di sancto Gregorio Papa et
doctore della sancta chiesa sopra la vita di
Iob propheta. Impresso nella dignissima
città (sic) di Firenze per Nicholo di Lorenzo
della Magna. Nell'anno della nativita del
Signore. M. CCCC. LXXXVI. Adi.
XV. del mese di Giugno.

(in fol.)

Splendida & magnifica editio, optimo caractere Rom. duabus columnis cum
signaturis & amplo registro in fine, sed sine numeris & custodibus.

Ad calcem primi voluminis exempli Casanatensis, quod prae manibus habeo,
legitur:

E D I T I O N E S I T A L I C A E

Finito e il libro decimonono de morali di Sancto Gregorio Papa sopra Job. Equali libri et capitoli furono uulgarizzati (*sc*) p mes fere Zanobi da Strata come decto e di sopra per infino alla rubrica et capitolo Decimo octavo tutto del decto decimo nono libro. A laude et gloria del sapiente et clemente iddio. Amen.

Capitulum autem XVIII. libri XIX. haec subiecta fuit annotatio:

Finito e il capitolo. XVIII. del libro. XIX. de morali di discō gregorio papa sopra Job uulgarizzati per Messer Zanobi da Strata poeta eloquentissimo: Al quale sopravvenēdo la morte non pote la decta opera piu innāzi seguitare. Seguitano il residuo de capitoli del decto decimo nono libro.

Prologo nella seconda parte delle morali sopradecte de sancto Gregorio

Della fonte della iustitia C. XIX.

&c.

In hoc prologo novus interpres narrat priores libros moralium S. Gregorii usque ad capit. XVIII. libri XIX. a Zanobio de Strata, bene & sufficientemente Italice versos fuisse: poi morendo lasciò l'opera imperfetta. Onde acciocchè ella non rimanga così tronca, io per la grazia di Dio seguirò l'opera secondo che a esso Dio piacerà di donarmi la grazia, &c. Novus autem hic interpres, qui egregiam versionem Zanobii usque ad finem prosequutus est, nullibi, quod sciam, se nominat: neque haecenus, quod mihi constet, de eo certo intellectum est. Cl. Paitonus loquens de studio a se adhibito pro eo detegendo, haec scribit: *Io mi lusingo di essere il primo, che se non ho colto nel segno, ho almeno tentato di cogliervi.* Suo autem tentamine invenit diligentissimus Bibliographus, in vita B. Joannis de Tuscaniano, auctore quodam anonymo Jesuato, quae legitur in Actis SS. Bollandianis, tom V. Julii ad diem XXIV. pag. 794., haec de ejus Beati scriptis narrari: *Bernardi Sermones, Bibliae, ac Moralium S. Gregorii majorem partem in maternum sermonem ab eo esse traductos.* Haec tamen acgre Zanobii de Strata continuationi applicari posse videntur, quae nec numero librorum, neque mole dici potest *major pars moralium S. Gregorii.* Fortasse autem vitae Scriptor scripsit *magnam partem*, (quod verissimum est) & ex scriptor positivum in comparativum convertit. Singulis libris qui sunt numero XXXV., suus praepositur capitulorum elenchus, qui in primo libro aliquanto plus quam dimidiam primam columnam primi folii versi occupat, secunda columna & toto recto vacantibus. Registrum implet totum ultimum folium secundi voluminis, & LXXVII. foliorum fasciculos exhibet, praeposita unicuique propria signatura: quae signaturae in quatuor ordines distributae sunt; quorum primus minoribus sim-

simplicibusque literis constans pertinet ab *a* usque ad *o*; secundus minoribus pa-
 riter, sed geminatis literis constans, pertinet ab *aa*. usque ad *vv*.; tertius, qui
 est literis majusculis, ab *A*. usque ad *Z*.; quartus, qui duabus literis expressus
 est, majuscula & minuscula, ab *Aa*. usque ad *Ss*. Ex 77. hisce foliorum fasci-
 culis, 71. quaterni sunt, quatuor quinterni, unus sexternus, & unus, qui est
 omnium novissimus, ternus; adeoque summa foliorum totius operis, 626.

Ex hoc foliorum numero integrum opus, sive editionem constare debere, agno-
 vit cl. Paitonus, utcumque ea demum distribuere libuerit. Commodior tamen ea
 esse videtur distributio, quae fit in duo volumina, adsignatis primo XIX. prioribus
 libris, secundo, reliquis XVI., sicuti est exemplum Casanatense, aliudque, cujus
 meminit Julius de Nigris in Scriptoribus Florentinis. Hac enim distributione
 in primis duo efformantur volumina mole non ita multum disparia. Secundo,
 primum volumen complectitur integras duas primas signaturas; totumque fere
 constat ex laboribus Zanobii de Strata; alterum vero alias duas signaturas, &
 continet totam fere versionem alterius auctoris, qui opus continuavit. Exstat
 haec editio in Biblioth. privata SS. D. N. PII PP. VI., in Casanat., in Corsinia-
 na, & apud Can. Devoti.

Ultimum hoc exemplum, quod in tria volumina compactum est, praefert fi-
 guram ligno insculptam, libro ipsi coevam, quae S. Pontificem pontificali ha-
 bitu indutum, & in throno sedentem exhibet, dextera elata benedictionem lar-
 gentem, & sinistra Ecclesiae Symbolum genu suppositum tenentem; & sub
 ipsa caractere Gothico, rubro, grandiori legitur:

Morali di S. Gregorio papa vulgari in lingua toscana.

Quae verba cum operis argumentum referant, sintque loco tituli, ostendunt figu-
 ram ad ejusdem complementum vel ornamentum factam fuisse. Ea tamen in
 exemplis, quae vulgo habentur, deest; & in hoc exemplo, primo primi quin-
 ternionis folio, quod, ut diximus, anteriore facie vacat, agglutinata est; ne-
 que ullo modo in amplo totius editionis registro indicatur.

III.

NICOLAI PEROTTI Episcopi Sipontini Rudimenta Grammatices.

In fine:

Impressum quidem est hoc opus Florentiae ad pe-
 titionez Iohannispetri de Bonominis de Cre-
 mona, XXVI. Die Augusti. 1486. (sic)

(In 4°.)

Cum signaturis tantum, optimo caract. Rom. & insigni typogr. ultimo fol.
 verso, folia 178. Exstat in Angelica.

O

„ DIOGENIS, BRVTI, YPPOCRATIS medici Epistolæ Latine;
 „ interprete Francisco Aretino: Facta est harum Epistolarum im-
 „ pressio per Antonium Francisci Venetum. X. Kalen. Julias. Flo-
 „ rentiæ 1486. in 8°.

Refertur haec editio a Maettario, pag. 476. sub hoc anno, sed certe pertinet
 ad sequentem.

MCCCCLXXXVII.

FLOREN
TIAE.

MCCCCLXXXVII.

I.

DIOGENIS Epistole
BRUTI
YPPOCRATIS medici
In calce:

FLORENTIAE

facta est harum epistola
rum impressio Per Antonium
Francisci Venetum. Anno Domini
MCCCCLXXXVII. X. Kalen. Iulias
(in 4°.)

II.

*Eaedem ex alia editione longe elegantiori; ad cujus penultima paginae
calcem legitur, ut in praecedenti:*

FLORENTIAE

facta est harum epistola
rum impressio Per Antonium
Francisci Venetum. Anno domini
M. CCCCLXXXVII. X. Kalen. Iulias.
(in 4°.)

Adeo obviae sunt duarum harum editionum differentiae, ut nil necesse esse videatur de iisdem verba facere. Commodum autem eorum, qui utramque vel alterutram comparate voluerint, potiores hic indicabimus. Utraque est Romano charactere Silvio: sed prioris character crassus & invenustus; alterius exilis, nitidus, & elegans. Illi praepositur allatus titulus: *Diogenis*, &c., haec omni titulo caret. Illius signaturae ex literis majusculis geminatis constant, & pertinent usque ad GG 3.; hujus ex literis minusculis simplicibus, pertinentibus usque ad h ii. In illa numerus linearum paginarum longiorum est 30.; in hac, si bene observavi, non excedit 26.; hujus tamen paginae latiores sunt paginis illius. Folia in utraque, 54.

Diogenis Epistolae sunt ex versione Francisci Aretini; Bruti & Hippocratis ex versione Renutii Tettali. In utraque editione Diogenis Epistolis praemittuntur Elegia & Prooemium Aretini ad Pium II.; Epistolis Bruti & Hippocratis Prooemia Renutii ad Nicolaum V.; & ejusdem Epistola ad Card. A. S. Chryfog. Presb. Card. in fronte Epist. Hippocratis. Utraque editio existat in Casanat.

III.

„ Il Driadeo d'Amore compilato per LVIGI PVLCI. In Firenze
„ per Antonio di Francesco Veneziano adi quattordici di Luglio,
„ 1437. in 4°.

Re-

Refertur hæc editio in Catal. Biblioth. D. de la Valliere, tom. II. pag. 512. ubi & annotatur eam esse, *con note manoscritte di Jacopo Corbinelli*. Describitur autem apud cl. Quadrium, & in utraque editione Bibl. N. Fr. Haymi, apud quos una tantum editio Florent. anni 1489. per Franc. di Dino laudatur, addita critica hac annotatiuncula: *L'Autore non fu Luigi, ma Luca Pulci*. Suspicarer eandem esse editionem, si a tribus hisce Bibliographis eidem typographo adscriberetur: facile enim nota 7. exscriptorum indiligentia converti potuit in 9. vel vicissim. Vide ad annos 1481. & 1489.

IV.

Epistola o uero lectera di messer Giouanni boccacci mandata a messer Pino de rossi cōfortatoria

In fine:

Impresso in Firenze p M. B. cl^o florétino. 1487.

(in 4°.)

Editio est optimo caractere Romano cum signaturis tantum, quæ pertinent usque ad c. 2. Præcedentes duo scapi, sunt quaterni, ideoque folia, num. xx. Editio recensetur in utraque edit. Biblioth. Haymi, omisso tamen utrobique vocabulo cl^o, quod ostendit typographum clericum Florentinum fuisse. Existabat apud Abb. Nic. de Rossi.

V.

Inuectiua di Messer GIOVANNI BOCCACCIO cōtra una malugia doña. Decto laberinto da more et altrimenti il Corbaccio.

Ad calcem:

Finito illibro decto illaberinto damore per
messer Giouanni Boccacci poeta
fiorentino Impresso in Fi
renze per me maestro
.B. di Francesco
fiorentino

1487

„ E' in 4°. di bel carattere tondo, non ha registro, nè numeri, nè richiami;
„ ha bensì le signature da a sino ad i, e sono tutti quaderni a riserva di i, che
„ è duerno „. Hæc cl. P. Amoretti, qui editionem evolvit in Corsiniana. Editio non latuit Ferd. Giandonati, qui eam recenset in nova Edit. Bibl. N. Fr. Haymi pag. 358. Existabat autem etiam in Biblioth. Pinelliana, & refertur in ejusd. Catal. tom. v. pag. 1.

VI.

ISTRUZIONE pel Sacerdote, intorno alla Confessione Sacramentale.
Firenze per Francesco Buonaccorsi 1487. in 4°.

Ferd.

FLOREN TIE. Ferd. Giandonati in Biblioth. ante memorata, pag. 608. Ex Catal. Biblioth. Cappon. refertur a Denifio, pag. 230., quo forte ex fonte cam haufit & Giandonati.

VII.

P. VIRGILII MARONIS Bucolica, Georgica et Aeneis cum
Comment. M. Servii Honorati, et Christoph. Landini.

In calce:

Florentię impressum. XV. calen. aprilis. 1487.

(*in fol.*)

Adducta subscriptio, *Florentiae impressum, &c.* occurrit in calce *Moreti*, quod est ultimum Poemation in hac editione, cum caeteris, partim ejusdem Virgilii, partim aliorum nomine inscriptis, genuinis ejusdem operibus subjunctum; & est eodem parvo caractere, quo sunt Poemata ipsa, nec non Commentaria Servii & Landini. Eodem folio verso habetur *Tabula librorum, quae in hoc volumine continentur*; post quam sequitur folium aliud, quod continet mendas, quae inter imprimendum irrepererunt, quibus praeposita est haec inscriptio: *Quoniam correctorum impressorumque incuria quaedam in volumine exstant mendae, curavimus eas emendare, quae lectorem ambiguum reddere possent. Ac primum eas ponemus, quae textum corrumpunt*, quibus subjunguntur mendae in Commentariis. Character Virgiliani textus non modo Romanus est, sicuti est character Commentariorum, sed & eodem multo major, valdeque similis ei, qui a Bartholomaeo P. adhibitus fuit in editione Historiarum L. Aretini, Poggii, & Josephi Hebraei. Initio habetur longum Landini Prooemium ad Petrum Medicem, cui subjungitur index alphabeticus rerum praecipuarum, & vocum in tribus Virgilii operibus occurrentium, quem excipit Maronis Vita. Initio Aeneidos aliud habetur Landini Prooemium ad eundem Petrum Medicem. Primum Prooemium his verbis claudit Landinus: *Sed nos jam P. Virgilii interpretationes ita prosequemur ut seorsim Servianae a nostris in codice describantur: cum vero ad Aeneidos volumen devenerimus, ea quoque quae Donati sunt in breviarium redacta atque per epistoma descripta suo nomine interferenda curabimus.* Prooemium, index, & Poetae vita simul occupant priora octo vol. folia, nisi quod octavum versum continet principium Commentariorum Servii in Bucolica. Folia, quae ad calcem Aeneidos sequuntur, xx. sunt. Priora octo vol. folia signata sunt num. Romanis, I. II. III. IIII. Sexdecim priora Bucolicorum literis A. A II. A III. A IIII. B. B II. B III. B IV. sequentia usque ad ultimum Georgicorum numeris Arabicis, quorum postremus est 84. Prooemium Aeneidi praefixum, quod duobus foliis continetur, nec literis, nec numeris notatum est. Quinque priores quaterniones Aeneidos literis a. b. c. d. e. signati sunt; sequentia folia usque ad finem octavi libri, numeris Arabicis, horumque postremus est 194. Primum folium noni libri signatum est nota unitatis; sequentibus septem nulli appositi sunt numeri, aut literae; octavum & sequentia omnia totius vol. ciphris Arabicis, quarum postrema est 90. Tabula erratorum, quod est ultimum folium, numero caret. Numeris in fronte paginarum, custodibus & registro caret: foliorum summa inventa est a P. Amoretti 380. Exst. in *Corsiniana*, & *Mediolani* apud E. B. C. Valenti Gonzagam.

VIII.

FLOREN
TIA.

L'Arte del ben morire composto (*sic*) per lo CARDINALE di
fermo anno Mil. cccc lii.

Ad calcem:

FINITO. Alaudè didio Et della Virgìe
Naria (*sic*) Permè Francischo Di Dino diacopo
Fiorentino negli àni del signore. MCCCC.
LXXXVII. Et Adi VII. del Mese di Febra (*sic*)
di decto anno. (*Vid. sub anno seq.*)

(*in 4°.*)

Exst. in Corsin., ubi eam tractavit cl. P. Amoretti, qui & observavit, eam numeris, reclamantibus & registro carere; foliaque signaturis instructam esse, quae pertinent ab a usque ad d, ejusque folia esse 32. & caract. Romanum. Editio refertur a Maettario, pag. 485. & in Catal. Biblioth. Pinell. tom. I. pag. 21.

IX.

„ Fratrìs CHERVBINI minorum ordinis ad Iacobum de Bor-
„ giannis spiritalis vitae regula: *impressa nella inclita et magna*
„ *cripta di Firenze a di 13. di Luglio 1487. per maestro Iacopo di*
„ *Karlo di Giovanni clerico Fiorentino. in 4°.*

Maettarius, pag. 485. Hanc & praecedentem recenset Annalista n.2. hujus anni, si-
ve inter editiones a se visas post primam suorum Annalium editionem. Cum hac au-
tem spiritalis vitae regula, conjunctam fuisse & vitae matrimonialis regulam cre-
dibile est.

X.

„ MICHAELIS VERINI Florentini Disticha Moralia. Florentiae 1487.4°.

Maettarius, pag. 484. subjecta hac annotatiuncula: *Fabricius Suppl. Biblioth. Lat.*
pag. 290. Ejus (Verini) disticha moralia viderunt lucem Florent. A. 1487., quo ipse
diem obiit. Editio exstabat apud cl. Abb. N. de Rossi, & refertur in ejus Biblioth.
Catal. pag. 76. ubi Auctor vocatur *Verinus Ugolinus.*

XI.

„ La vita di Santo Zanobi Cittadino e Vescovo Fiorentino com-
„ posta per CLEMENTE DEL MAZZA. Fiorenza 1487. in 4° sen-
„ za nome di Stampatore.

Ex Biblioth. N. Fr. Haymi utriusque edit. Refertur editio in Catal. Biblioth. Abb.
Nic. de Rossi, pag. 53. ubi auctor vocatur *Chimente Mazza*, errore, ut videtur, ty-
pograph.

Tom. I.

99

XII.

FLOREN
TIAE.

Elegantissima nouella in latinum transf-
lata per clarissimuz
oratoré LEONARDU ARETINU; ex nouellis
Io. boccatii. qua
nullus nobilis ingenii carere debet.
t Ancretus fuit princeps salernitanus, ec.
In fine:
Impressuz Florentię. Anno. M. cccclxxxvii.
die. xv. octobris.

„ E' in 4°. il carattere è semigotico, non ha registro, nè numeri, nè richia-
mi, nè segnature; ed in fatti non vi bisognano, perchè in tutto sono quat-
tro fogli: sta nella Corsiniana „ Haec cl. P. Amoretti. Vid. Catal. Biblioth.
Pinell. tom. V. pag. 2.

MCCCCLXXXVIII.

I.

PROEMIO DI BARTHOLOMEO PHON-
TIO A FRANCESCO BARONCINI NEL
LA TRADUCTIONE DELLE EPISTO-
LE DI PHALARI.

In fine:
Impresso in Firenze per Ser Francesco bonacorsi
& per Antonio di Francesco uenetiano nelanno
M. CCCCLXXXVIII. Adi. xvii di maggio
(in 4°.)

Post Phontii prooemium, quod definit linea quinta primi folii versi, incipit
prooemium Franc. Aretini ad Malatestam Novellum de Malatestis, quod reliquum
ejusdem folii, aliaque tria integra occupat folia. Folio seq. seu quinto incipiunt Pha-
laridis Epistolae num. cxxxviii., quae terminantur fol. 56. verso, eoque volumi-
nis ultimo. Perpulchra editio, egregio Rom. caractere, sine numeris, custodibus,
& registro, sed cum signaturis incipientibus ab a & desinentibus in g m. Fasciculi
omnes, quaterni sunt. Subscriptio terminat ultimam vol. paginam. Repetita fuit
haec edit. anno seq. Exstat in Casanat. in Corsin. & apud C. Devoti.

II.

INCOMINCIA ELLIBRO DELLA VITA
DE PHILOSOPHI ET DELLE LORO
Elegatissime sentétie extracto da. D. Laher-
tio & da altri antiquissimi auctori.

is

In fine:
 Florentiæ impressum p̄ ser Franciscū de bonaccur
 fr̄is & Antoniū uenetum Anno salutis MCCCC
 LXXXVIII. Tertio nonas Iulii.
 (in 4°.)

FLOREN
 TIE.

Editio est eodem caractere & forma ac præcedens. Signaturæ incipiunt ab
a 1. qua signatur primum vol. folium, & desinunt in *i* iii. : præcedentes scapi omnes
 sunt quaterniones, adeoque totius vol. folia num. 70, ex quibus penultimum & se-
 mipagina ultimi occupantur a tabula, in qua Philosphorum nomina ordine alphab.
 descripta sunt, & infra habetur subscriptio: *Florentiæ impressum, &c.* Editio refer-
 tur a cl. Paitono, tom. 1. pag. 292., subjecta hac nonnullius pretii annotatione:
*In questa pura ristampa dell'edizione antecedente (Venetæ anni 1480.) omessa dall'Or-
 landi, e dal Maittaire, il trattato di Seneca è intitolato de remediis malorum fortunæ.
 Exstat in Casanat., in Corsin., &c.*

III.

Questa operetta tracta dell' arte del
 ben morire cioe in gratia di dio.

Comincia el proemi (*sic*) dell'arte del bé morire .
 cioe in Grazia di Dio: Compilato et compo-
 sto. per reuerendo Padre Monsignore GARDI
 NALÈ di Fermo. año Domini. M. CCCC. Lii.

In calce:

Finito Alaude didio et della Vergi
 ne Maria perme Fraciescho di
 dino di Iacopo fiorentino
 negli ani del signore.
 M. ccccxxxviii. E
 adi. vi. del mese
 di Febrajo.

FINIS.

(in 4°. par.)

Non est verendum, ne forte in hoc opusculo aliqua typographica fallacia insit,
 ejusque editio hoc anno notata eadem sit ac recensita sub anno superiore, ab eodem
 typographo Francisco de Dino eodem Februario mense uno tantum post die in lu-
 cem emissa. Utramque enim in Biblioth. Corsiniana accuratissime expendit, & inter
 se contulit diligentissimus P. Amoretti; & duas plane diversas editiones esse, certif-
 sime comperit; etsi secunda hæc ab illa priore expressa fuerit, cum non modica
 tamen diversitate. In utraque occurrunt priora illa verba, *Questa operetta, &c.* fusiori
 titulo hic præmissa, quæ libelli *oculus* constituunt, duasque tantum summas primi
 folii recti lineas occupant, residuo ejusdem folii utraque ex parte vacante: quod
 folium in variis exemplis hac de causa deesse inuenitur.

FLORENTIA. Numeris, custodibus & registro utraque caret, folisque signaturis instructae sunt, quae pertinent ab a. usque ad d. III. foliorumque fasciculi omnes quaterni sunt. Character rotundus est & valde pulcher. Egregium hujus secundae edit. exemplum ext. apud Can. Devoti.

IV.

S. ANTONINI Archiep. Florent. Summa omnis moralium cura. Florentiae 1488. in 4°.

Maetarius, pag. 504. ex Orlandio, pag. 136. In secunda tamen sui operis parte, majori studio pertractata, pag. 277. hic Bibliographus citat quidem hujus operis edit. anni 1488., sed edit. locum punctulis opplevit.

O

„ **MARSILII FICINI** liber de Vita in tres libros divisus Fi-
 „ cini libros de Vita impressit ex archetypo Antonius Mischominus.
 „ Florentiae anno salutis M. CCCC. LXXXVIII. tertio nonas decem-
 „ bris. in 4°.

Laudatur haec editio in Append. ad Codd. mss. Bibliothecae S. Michaelis Vene-
 tiarum prope Murianam cl. Mittarellii col. 167., quam tamen indiligentiae typogra-
 phi unice deberi puto. Vid. sub anno 1489.

V.

„ **Le Epistole di LVCA PVLCI** in versi. In Firenze per Bartolo-
 „ meo Miscomini 1488. in 4°.

Ita quidem Quadrius tom. VI. pag. 255. Sed Mittarellius & ex ipso Denisus, ac
 cl. Morellius tom. IV. Biblioth. Pinell. pag. 352. editionem adscribunt Francisco de
 Bonaccursis & Ant. Veneto. Quadrio concors est Ferd. Giandonati pag. 257. Fortaf-
 se autem & a Mischomino, & Bonaccursio, &c. hoc eodem anno impressae fuerunt
 haec Epistolae.

VI.

„ **GEORGII BENIGNI DE SALVIATIS** ord. min. Dialectica no-
 „ va. Inscritur Iohanni Sedis Apostolicae Protonotario ac Ma. Petro
 „ Magnanimo viri Laurentii Medicis filiis. Ad calcem: Impressum
 „ Florentie — Die vero XVIII. mensis Martii. M. CCCC. LXXXVIII.
 „ Char. Lat. in 4°.

Denisus, pag. 240.; ex Biblioth. Caes.

VII.

HOMERI Opera omnia * Graece, recensita ad mss. codices & Eu-
 stathii ineditos tunc commentarios, studio & labore cl. Viri Demetrii
 Chalcondilae Atheniensis; cum Praefatione Latina Bernardi Nerlii

* Ilias, Odyssa, Barrachomyomachia, Hymni.

typographi ad Petrum Medicem, & Græca Chalcondilæ ad LL., præmissis FLOREN
Herodoto ac Plutarcho de Vita Homeri, & Dionis Chrysofostomi, & Dionis Chrysofostomi, &
differtatione de eodem.

In fine:

Ἡ τοῦ ὁμήρου ποιήσεις ἅπασα ἐντυπωθῆσα πέρασ ἄλλη
φιν ἢ δὲ σὺν θεῷ ἐν φλωρεντία, ἀναλώμασι μὲν τῶν ἐν
γενῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν, καὶ πρὸς λόγους ἑλληνοικῶν σπου
δαίων βερνάρδου καὶ νηρίου πανάιδος τοῦ νεεῖλιου φλω
ρεντίνοιον. πύργ δὲ καὶ δεξιόπτι δημητρίου μεδίολα
νέως κρητὸς, τῶν λογίων ἀνδρῶν χάριτι καὶ λόγων ἑλληνο
κῶν ἐφριμένων, ἔπει τῷ ἀπὸ τῆς Χειρῶν Γεννήσεως Χιλιό
σῶ πτεροκοσιῶ ὀγδοηκοσῶ ὀγδῶ μηνὸς Δεκεμβρίου
ἑτάσ.

(in fol.)

Quae Poetae operibus praeponuntur, in allato titulo indicata, quadraginta duo priora voluminis occupant folia, exactius, paginas 80. cum semisse: sermo siquidem Dionis terminatur circa medium primæ faciei folii 41.; secunda ejusdem folii cum toto 42. penitus vacantibus. Signantur haec folia literis Romanis majusculis, cujusmodi etiam sunt notae numericae eisdem adscriptae. Harum extrema est E IIII. Quinque enim sunt horum prolegomenorum scapi; priores quatuor, quaterni, ultimus quinternus.

Poetae opera & ipsa signantur literis & numeris Romanis majusculis; Ilias, simplicibus; Odyssæa & caetera geminatis. Illius signaturae pertinent usque ad Bz IIII., hujus usque ad ETET III., omnesque scapi, praeter ultimum, quaterni sunt; adeoque folia Iliados, 208.; Odyssæae, &c. 190. Et hinc patet commodius hanc editionem. in duo compingi volumina quam in unum, uti factum est in optimo exemplo Casanatensis Bibliothecae. Nullam hactenus editionem Florentinam mihi videre contigit hac pulchriorem; & quod spectat ad typographicum artificium, signaturas cum primis, initia & fines Rapsodiarum, paginarum aequalitatem, & ejusmodi reliqua, hac magis concinne elaboratam, & ab omni confusione magis immunem. Paginarum integrarum lineae sunt numero 39. Inscriptio argumenti cujuslibet Rapsodiae, ipsarumque Rapsodiarum tituli, qui earum ordinem designant, omnes sunt caractere majusculo quadrato; & initio cujuslibet Rapsodiae occurrit spatium vacuum satis amplum ingenti literae capitali continendae destinatum (1). Margines ampli; charta firma valdeque alba. Character Graecus pulcherrimus est, magnitudine Silvii communis, linearum intervalla justae proportionis. Character Latinus Epistolae Bernardi Nerlii, & ipse pulcherrimus. Data est Florentiae Idibus Januariis M. CCCC. LXXXVIII. circa quod tempus verisimiliter incoepit operis impressio, quae absoluta fuit IX. Decembris ejusdem anni. Exitat in Biblioth. privata SS. D. N. PII VI. In Corsiniana, ubi duplex reperitur exemplum, quorum alterum intonsum pertinebat ad F. M. Abb. Nic. de Rossi, in Angelica, &c.

VIII.

(1) Quod etiam factum est in principio Herodoti, Plutarchi, Dion. Chrysofostomi, *Batrachomyomachiae*, & *Hymnorum in Apollinem*. Exemplum Casanat., quod prae manibus habeo,

capitalibus cum impressis, tum manu adjectis prorsus caret. Non dubito autem, quin aliqua existent exempla, quibus calligraphi opera cae adjectae fuerint, noudum a me visa.

FLOREN
TIE.

VIII.

„ DIOGENE, ec. Vita de Philosophi. (*In fine:*) Impressum Florentiæ per nos Magistros Magistrorum Iacobum Caroli Clericum „ Florentinum & Petrum Honofrii de Bonaccursis. Anno Salutis „ MCCCLXXXVIII. nono Calendas Decembris. in 8. (*verius „ in 4°. par.*)

Paitonus, lib. I. pag. 293. ex Argelato, qui de hac editione sic scribit: „ Nel „ frontispizio non si veggono che queste parole: *La Vita de Philosophi*; e nell' „ altra pag. si legge: *Incomincia el libro*, &c. edizione rarissima da noi veduta „ in Bologna nella *Biblioteca de' PP. della Compagnia di Gesù in S. Lucia* „. Ex Paitono refertur a cl. Denisq, pag. 254.

IX.

FORMVLARIVM Florentinorum contractuum. *Florentia* 1488.
in fol.

Folia signantur (inquit Laerius pag. 115. tom. II. sui Indicia) & *numerantur CLVI*. Præ manibus habui editionem quandam Florent. hujus libri, cujus *folia signantur & numerantur CLVI*. sine ulla anni nota, quæ afferretur inter editiones anno carentes; quæque utrum eadem sit ac isthæc Laerii, an alia ab illa, in præsentiarum definire non valeo.

X.

„ OVIDIO de arte amandi in vulgare, in terza rima. *Ad cal-*
cem: Impressum Florentiæ per Antonium Venetum. Anno salu-
tis MCCCLXXXVIII. V. Idus Augusti *in 4°.*

Describitur editio valde accurate in Catal. Libror. P. Ant. Crevennac, tom. III. pag. 221. ubi inter caetera annotatur, eam esse rotundo & pulcherrimo caractere, sine numeris & reclamantibus, sed cum signaturis incipientibus ab *a* & desinentibus in *g.*, duosque tantum priores libros complecti (1). Deest apud cl. Paitonum, & Giandonati.

MCCCCLXXXIX.

I.

PROEMIO DI BARTHOLOMEO PHON
TIO A FRANCESCO BARONCINI
NELLA TRADUCTIONE DELL' EPI
STOLE DI PHALARI.

In

(1) Aliæ quoque editiones cum antiquiores, tum recentiores duos tantum priores continent libros. Vid. Giandonati, pag. 327.

In calce:

Impresso i Firenze per me Francesco di dino
di Iacopo nelanno M. CCCCLXXXVIII.
Adi XX. di Iulio

FLORES
TIB.

(in 4°.)

Conferenti hanc Phalaridis Epistolarum editionem cum ea, quam superiori anno num. L. retulimus, facile apparet, hanc aliam omnino ab illa esse, huiusque typographum, authographi loco, illa usum fuisse. Hujus character illius characterē tantisper major est; uterque tamen elegantissimus. In utraque foliorum numerus, 56. idem quoque in integris paginis numerus linearum, sive 27. Generaliter in utraque non modo initia & fines paginarum, sed & ipsarum linearum, eadem sunt: quamvis in lineis intermediis haud infrequentes occurrant diversitates. Titulum & subscriptionem utriusque accuratissime descripsimus; & haec duo sola diversam in utraque literarum distributionem ostendunt. Ultima linea primae paginae in illa terminatur hisce literis, *dezza de*; in hac *dezza de*; & ubicumque occurrit litera Z. in hac semper usurpatur signum 3. Editio latuit cl. Bibliographos Maettarium, Denisium, Argelatum, Paitonum, Haymum, & Giandonatum. Exstat vero in Casanat. & in Corsiniana. Paitonus porro & Giandonatus post Argelatum memorant quandam editionem harum Epistolarum anni 1471. sine loco & typographo, quam in Biblioth. Conventus Bonon. O. PP. eam se vidisse narrat Argelatus.

II.

„ Il Driadeo d'Amore compilato per LVIGI PVLCI. In Firenze
per Francesco di Dino di Iacopo Fiorentino 1489. *in 4°.*

Quadrius, tom. VI. pag. 444. Haymus edit. Ven. 1728. pag. 91. & edit. Mediol. pag. 202.; ac Denisius cumprimis, pag. 274. ex Biblioth. Caesar.

III.

„ DISPUTATIO nuper facta in domo Magnifici Laurentii de
Medicis. Florentiae per Franciscum Dinum 1489. *in 4°.*

Ex indice MS. Biblioth. Excellentiss. B. C. Valentii Gonzagae.

IV.

ANGELI POLITIANI MISCELLANEOŖVM CENTV
RIAE PRIMAE AD LAVRENTIVM MEDICEM
PRAEFATIO

In calce:

Impressit ex archetypo Antonius Miscominus. Familiares
quidam Politiani recognovere. Politianus Ipse
nec Horthographian se ait, nec omnino
alienam prestare culpam.

Flo-

(in fol. par.)

Praefatio Politiani ad Laurentium Medicem priores novem paginas, & lineas undecim decimae occupat. Interposito spatio, incipiunt auctorum nomina, quos citat Politianus, qui reliquum paginae, aliasque integras tres cum lineis decem implent; hisque subnectuntur singula capita centuriæ, quae paginas novem cum semisse occupant. Haec omnia pertinent usque ad signaturam *b. iii.*, qua versa incipit opus ipsum, quod terminatur folio penultimo recto; quo verso legitur subscriptio *Impressit, &c.* infra quam positum est insigne typogr. Sequenti, eoque ultimo recto occurrit Registrum, quod sistit 15. foliorum scapos, praeposita unicuique propria signatura; ex quibus scapis priores duo quaterni sunt; sequentes 12. terni, ultimus duernus; licet quaterni speciem praeferrant quaternorum, terni quaternorum, duernus terni; quod in unoquoque scapo duorum intimiorum foliorum initia adferuntur. *Exst. in Casanat., Corsin., &c.*

V.

UNIVERSALIS INSCRIPTIO

Liber de vita. In Tres Libros Divisus. Primus de vita sana.

Secundus de vita longa. Tertius de vita cælitus.

Auctore Marfilio Ficino.*In fine:*

Amerigus Corsinus

De triplici vita quem tu Ficine libellum

Compositum | in lucem mittere docte paras!

Imprimere hunc doctus: gratusq; Valorius ultro

Curavit; doctis pabula grata viris.

Tresq; Petri: biniq; Canes: Curforq; Amerigus

Contentent morsus pellere quisq; feros.

Impressit ex Archetypo Antonius Mischominus

Florentiæ Anno Salutis . M. CCCCLXXXIX

Tertio Nonas Decembr.

(in fol. par.)

In Exemplis Biblioth. Casanat. & Angelicae duo praecedunt folia, in quibus descripta sunt capitula cujuslibet libri, & *cursum recognita* in toto opere, quae folia in exemplo Can. Devoti (& fortasse in aliis) occurrunt ultimo loco, sive post registrum. Post operis finem habetur *Apologia quaedam, in qua de Medicina, Astrologia, vita Mundi, item de Magis, qui Christum statim natum salvaverunt. Deinde quod necessaria sit ad vitam securitas & tranquillitas animi, ad cujus calcem legitur: XVI. Septembris. M. CCCCLXXXVIII. In agro Caregio; & infra: Amerigus Corsinus, &c. cum typographi subscriptione: Impressit, &c., subiecto typographi insigni. Sequenti eoque ultimo totius vol. folio recto, Registrum, quod*

quod exhibet duodecim foliorum fasciculos, praefixa unicuique debita alph. li-FLOREN
tera, ex quibus novem quaterni sunt, duo terni, & unus duernus; licet quater-
ni propter causam, quam sub superiori exposuimus, videantur quinterni, terni, &c. TIA.
adeoque foliorum operis, quae signantur, summa 88., praeter duo minime signa-
ta, quae indicem capitulorum, &c. continent.

Initio operis legitur *Probemium Marsilii Ficini Florentini: In librum De Vita
Ad Magnificum Laurentium Medicum Patria servatorem*, ad cuius calcem posi-
tus fuit allatus titulus: *Universalis inscriptio*, &c. qua secunda pagina terminatur;
& ab hoc prooemio incipiunt signaturae. Haec editio praecedenti simillima est,
ejusque soror vocari potest; est enim eodem caractere, eademque forma, &c. (1)
Exstat etiam in Corsiniana.

VI.

„ PACIFICI MAXIMI Poetae Aesculani (*sic*) Hecatelegium: sive
„ Elegiae nonnullae iocosae & festivae; laudes summorum virorum
„ urbium & locorum, invektivae in quosdam; laudes patriae Aescu-
„ lanæ, & alia quaedam iucunda & docta. Florentiae per Ant.
„ Mischominum, anno 1489. in 4°.

Exscripta haec sunt ex Bibliographia Instruct. Deburii, *Belles Lettres*, tom. I.
n. 2878. ubi haec annotantur: *Cette édition, l'original de ce livre, est fort re-
cherchée des Curieux, & les exemplaires en sont rares. On y remarque un pas-
sage très singulier, au sujet de la maladie que l'on gagne avec les femmes de man-
vaise vie..... Nous ne pouvons donner aucune description de l'édition. Displacet.*

VII.

Annotationes PHILIPPI BEROALDI bononiensis
in cōmētarios Servii Virgiliani cōmentatoris

In fine:

Impressit Florentiae Antonius Mischo-
minus.

Anno Salutis. M. CCCC. LXXXVIII.

XIII. Kalen. Ianuarias.

(in 4°.)

Praecedat Beroaldi Epistola dedicatoria ad Franciscum Cafatum Mediolanensem
Ducalem Oratorem, quae totum primum folium rectum, & maximam partem
versu occupat. Infra eam legitur allatus titulus, *Annotationes*, &c. & infra titu-
lum duae priores Annotationum lineae. Ultimo folio recto occurrit ejusdem
Beroaldi Hendecasyllabon XVI. versuum ad libellum, quod incipit:

I, curre ad dominum citus libelle.

I recta ad nitidi lares Cafati.

Quo nihil candidius, benigniusq;

Quo, ec.

Tom. I.

(1) Id tamen Mischomino, egregio cae-
teroquin typographo succensendum videtur,
quod contactam registri formam, eamque com-

modiorem, tutiorem, & faciliorem in duo-
bus hisce libris, Annotationibus Beroaldi in Ser-
vium, aliisque fortasse, sine causa mutavit.

Sub

314 EDITIONES ITALICAE

FLOREN
TIE. Sub quo hendecasyllabo posita est adducta subscriptio: *Impressit, &c. Verso folio occurrit regitrum, eadem ratione constructum ac in Miscell. Politiani & libris de Vita Ficinii; suntque voluminis folia 40. Existat apud Can. Devoti.*

VIII.

„ FIOR di VIRTU (libro così intitolato) Firenze 1489. in 4°.
„ In fine si ha:

*Delle virtù io son chiamato il fiore
Le feste almeno leggimi per amore
Fù rinnovato nel millequattrocento
Ottantanove: nella città famosa
Che di virtù per tutta fama spande
Firenze bella graziosa e degna.*

Hæc cl. Scriptor P. Alexander Pompejus Berti in Catal. Biblioth. Capponianæ, pag. 165. videndus.

IX.

„ Al nome del nostro Signore Ihesu Christo crucifixo & della
„ sua madre vergine Maria. In questo libro si contengono certi
„ fioretti mirabili & exempli divoti del glorioso poverello di Chri-
„ sto messere Sancto Francesco & dalquanti sancti compagni, &c.
„ Ad calcem: Impresso in Firenze adi 20. di Maggio 1489. Sequi-
„ tur tabula & fol. ult. Sigillum literis L. & R. implexis.

Denifius, pag. 702. ex Amico.

X.

INCOMINCIA EL LIBRO DELLA uita d
Philosophi & delle loro elegantissime sententie extra
cto da. D. Laertio & da altri antiquissimi doctori.
In fine:

FINIS.

Impressum Florentie per nos magistros magistrorum
Iacobum Caroli clericum florentinum & Petrum
Honorij de bonaccursis Anno Salutis
M. CCCC. LXXX. VIII,
Nono Calendas
Nouēbris,

„ Segue nel foglio a tergo la Tavola, ed occupa anche il dritto del foglio
„ seguente.

„ E

„ E' in 4°. in carattere tondo, ma non così bello come quello dell'edizione **FLORIN**
 „ dell'anno antecedente, dalla quale è questa copiata, se si riguarda la traduzio-
 „ ne, ed a cui nella carta pure è inferiore: ha le sole segnature da a fino a g. **TLE.**
 „ Sono tutti quaderni, eccetto g. che è termo. Sta nella Corsin. Haec cl. P. Amoretti.

MCCCGLXXXX.

I.

SPECCHIO (*sic*) DI CROCE*In calce:*

Impreso (*sic*) in Firenze per Francesco (*sic*) di Dino di
 Iacapo (*sic*) Fiorétino Adi xxvii di Marzo M. cccc
 LXXXX.

(in 4°.)

Primo folio recto aliud nil legitur quam praemissum lemma: SPECCHIO
 DI CROCE, majusculis literis in summo folio impressum. Idem versum sistit
 imaginem Crucifixi ligno incisam, stante hinc B. V. M., inde S. Joanne. Seq.
 folio recto incipit operis Prologus hoc titulo:

IN COMINCIA (*sic*) IL PROLAGO DEL
 Divoto e morale libro intitolato Specchio di
 CROCE.

sine Auctoris (1) nomine; quomodo sunt variae aliae antiquae egregii hujus operis
 editiones; & ad ejus calcem posita est inscriptio primi capituli, quod incipit
 pag. seq., sive 6. Operi subicitur tabula singulorum ejusdem capitulorum, quae
 sunt num. L., & infra typographi subscriptio, qua terminatur ultimum folium
 versum. Character Romanus est, nec inelegans. Solae insunt signaturae, quae
 pertinent ab a. (2) usque ad p 1111., omnesque foliorum fasciculi sunt quater-
 ni. Exstat in Vatic. & Casanat.

II.

Incomincia il Devoto Tránsito del Glorioso Sancto
 HIERONYMO Ridocto in lingua Fiorétina. Et primo
 della sua sanctissima uita.

In fine ante tabulam:

IMPRESSO

fu questo diuoto transi
 to del glorioso Sancto Hierony
 mo in Firenze, per Ser Francesco (*sic*) Bo

r r 2

na-

(1) Auctor est Dominicus Cavalca Pisanus Ord. PP.

(2) Primum & secundum folium signatura carent.

FLOREN
TIA.nacorfi a contemplatione delle diuote
persone : Ne l'anno della salute.

.M. CCCC. LXXX.

Adi. XIII. di febraio .

(in 4º.)

In exemplo hujus editionis, quod primo in manus nostras incidit, & pertinebat ad f. m. Abb. de Rossi, haec legebatur ms. annotatio: „ Il presente „ libro è del B. Eusebio Cremonese tradotto in lingua Italiana da fr. Benigno „ Milanese dell'Ordine de' Minori Francescani, il quale visse nell'anno 1474. „ come si può vedere nella Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium dell'Arge- „ lati tom. 1. par. 2. col. 122., e tom. 2. p. 2. col. 1949. „ Ponamus aucto- „ rem libri fuisse B. Eusebium Cremonensem, ejus tamen interpretem Italum fuis- „ se fr. Benignum Mediolanensem, uti post Argelatum credidit ejus annotationis „ scriptor, falsum esse invicte demonstrat praecleara ejus editio Itala, quae Vene- „ tiis lucem vidit anno 1473. (priusquam Benignus ultimam manum suae scri- „ ptioni imponeret) opera Bartholomaei Cremonensis, typographi Veneti; ad cujus „ calcem legitur hoc tetrastichon :

Qui si contien del glorioso e degno
Hieronymo : la vita el bel finire
Che fece a nostro exemplo per salire
Con verde palma nel beato regno.

Et infra notum hexastichon ipsius Bartholomaei : *Quem legis impressus dum sta-
bit in aere caracter*, &c. M. CCCC. LXXIII. NICOLAO TRVNO DVCE, &c.

Allatum tetrastichon idem omnino legitur in hac Florentina editione; & infra illud, uti in Veneta, subscriptio typographi Florentini: *Impresso su questo di-
voto libro* &c. Caetera quoque, quae continentur in hac Florentina editione, eadem omnia occurrunt & in Veneta: ordo partium ejusdem idem quoque est. Operis tantum titulus alius est in una ac in altera. Florentinae titulum supra adduximus; Venetae sic habet:

COMINCIA LA VITA E LA FINE DEL
GLORIOSO SANCTO HIERONYNO (*sic*)
DOCTORE EXCELLENTISSIMO.

Haec Veneta signaturis, numeris, custodibus & registro caret, solamque tabulam capitulorum in principio prae se fert, quae duo tantum folia occupat. Florentina autem signatur ab *a i.* usque ad *o iiii.*, omnesque scapi quaterni sunt; ejusque tabula, quae praecedit (nec signata est) tribus continetur foliis, non numerato primo vacante. Desunt autem & in hac numeri, custodes, & regis- trum. Character utriusque Romanus est & pulcherrimus. Utraque existat in Casanat.

III.

FLOREN
TIA.LIBRO DI PATIENTIA IN
LINGVA FIORENTINA*Ultimo folio recto:*

FINISCE

illibro

Della Pa

tièria chia

mato medi

cina dichuore

diuifo i tre diuoti

tractati: còposto da fra

Domenicho da Vico pisano

dellordine de frati predicatori

Impresso in Firenze p Ser Fran

cesco Bonacorsi: nellan

no. M. CCCC.

LXXXX.

Adi dodici di maggio

(in 4°.)

Adducta inscriptio, LIBRO DI PATIENTIA, &c. instar oculi, quod ajunt, editioni praeposita occurrit prope summum primi folii recti, residuo ejusdem, totoque verso vacantibus. In fronte folii sequentis, sive secundi, legitur hic titulus:

Incomincia lutile & divoto tractato dellibro della patientia. Loquale si chiama medicina dicuore facto da fra Domenico davico pisano dellordine de frati predicatori.

In tres tractatus sive libros opus dividitur, quorum prioribus duobus subijciuntur carmina quaedam, *Servente*, sive *Serventesse* vocata, in quibus, *brevemente si contiene la sententia del precedente tractato della patientia*. In tertio, qui *servente* caret, quatuor continentur capitula, quorum primum inscribitur: *Descriptione di dieci comandamenti*; II. *Meditationi & rimedii contra la disperatione*; III. *Di certe belle altre comendationi, che ci danno grande speranza & conforto della bontà di Dio*; IV. *Della gloria di vita eterna*. Et ad hujus calcem legitur adducta subscriptio: *Finisce illibro della patientia*, &c. Signatur ab *a.* usque ad *r ii.*, omnesque scapi quaterni sunt, praeter ultimum, qui est duernus. Numeris, custodibus, & regitro caret. Optimum exempl. exstat in Casanat.

IV.

„ SPECCHIO di Croce. Firenze per Francesco Bonaccorsi 1490.
„ in 4°.

Ex

FLOREN
TIA. Ex Catal. Biblioth. Capponianae pag. 111., & ex hoc fonte Denisius pag. 284.
sui Supplementi.

V.

Incipit perutile opusculum predicabile editum per Sacre
Theologie professorem magistrum MICHAELEM de
EMPORIO ordinis fratrum heremitarum Sancti
Augustini

In calce :

Vtile et deuotum hoc predicationum ac nonnullarum
collationum opus Impressit ex archetypo Ser Franci
scus Bonaccursius Florentie Anno salutis
M. CCCCXC. Sexto Idus Iulias .

(in 4° .)

Primo folio occurrit *Tabula hujus operis*, seu Sermonum & collationum, in ipso contentarum; cui subjungitur Epistola dedic. Auctoris, qui in ipsa vocatur *Michael Durazinus de Emporio*, ad Bartholom. Soderinium Sancti Fridiani Priorem; & infra eam *Salutatio pro principio predicationis ad Virginem*; qua terminatur secunda folii pagina. Secundo fol. recto incipit opus ipsum, quod terminatur fol. verso, ubi occurrit adducta subscriptio. Editio est caractere Romano paruo cum signaturis tantum incipientibus ab *a* & desinentibus in *l v*. Scapi omnes quaterni praeter ultimum, qui est quinternus. Exstat in Casanat. & apud Can. Devoti.

VI.

CONVIVIO DI DANTE ALIGHIERI
FIORENTINO

In fine :

Impresso in Firenze per ser Francesco bonaccorsi Nel an
no mille quattrocento nouanta Adi. XX. di semtembre .

(in 4° .)

Allegoricum hoc Dantis Convivium prosa & carmine constat: prosa, quae carmine longe est copiosior, est fusa quaedam *expositio* ipsius carminis, quod quatuordecim canticis continetur, quae a Poeta, Convivii obsonium (*vivanda*) vocantur, sicuti *expositio*, Panis inscribitur: *La vivanda di questo Convivio* (inquit Poeta prope finem prooemii) *farà di quattordici maniere ordinata, cioè quattordici canzoni sì di amore, come di virtù materiate* (sic) *le quali senza lo presente pane* (expositione profana) *avevano d'alcuna oscurità ombra: sì che a molti lor bellezza più che lor bontà era in grado: Ma questo pane, cioè la presente esposizione farà la luce, la quale ogni colore di loro sententia farà parvente* (sic), &c. Hic panis est eodem omnino paruo caractere, quo sunt Durazini orationes superiores numero recensitae: Cantilenae, earumque versus prosa involuti, caractere majori, & communiori Bonaccursii, utroque rotundo & eleganti. Solis signaturis liber instructus est, incipientibus ab *a i.*, qua signatum est primum ejus folium, desinentibus in *iv*. Omnes scapi quaterni sunt, praeter ultimum.

Ex-

Exstat in Casanat., in Corsiniana, apud Can. Devoti; & Mediolani apud Exc. FLOREN
B. C. Valentium Gonzagam.

VII.

TLE.

LAVDE

DI FRATE IACOPONE DA TODI

In fine:

A CON
TEM
PLA
TIO
NE

delle devote persone sono im
presse queste laude per Ser Fran

cesco Bo
naccorsi

In Firenze

adi uentiotto

del mese di septēbre

M. CCCCLXXX.

Cōtēpla . cor mōdan facto deuoto
La passion del tuo dolce Signore
Chiedi p̄dono di tuo āticho errore
Dogni peccato et di Malitia uoto
(in 4.º)

Adductus titulus habetur I. fol. recto; eodem verso incipit Prooemium anony-
myi editoris, in quo de studio a se adhibito circa praesentem impressionem,
affine che fosse emendata quanto più si potesse e reduca alla purità antica, che
si ritrovava alterata in molti libri, &c. disserit. Cujus rei gratia duobus mss.
codicibus Tudertinis vetustis valde, aliisque duobus Florentinis & ipsis valde
antiquis, aliisque correctioribus cum primis usum se fuisse ait. Post ejusmo-
di prooemium, quod desinit sequenti folio recto, habetur, Repertorio per al-
fabeto secondo el numero della laude; cui aliud subjungitur inscriptum: altra ta-
vola de infra scripta laude secondo l'ordine del libro, con i suoi titoli ovvero ru-
briche. Mediante la quale si possa presto trovare le materie che se cercasseno,
essendo a ciascuna laude notata el suo numero. Post quae verba & tertia memo-
ratur tabula in hunc modum: „ Nel fine del libro sarà una terza tavola nella
„ quale si fa menzione di alcuni errori certi etiam vocaboli antichi &
„ del paese di Todi si dichiarano Et certe parole trovate variamente in
„ alcuni de' libri antichi son notate a lochi sol. Siano ancor avvisati i lettori,
„ come alcune dictioni si ritrovano in tal modo usate, cioè. Co, per come, So,
„ per sono, &c. Haec tamen tertia tabula in exemplo Abb. de Rossi desideratur.
Duae priores tabulae, cum antedicto prooemio 7. occupant folia. Octavum exhibet

FLOREN
TIE. bet effigiem Auctoris genibus flexis & junctis manibus orantis ante imaginem B. Virginis, quam angeli adstantes ipsi ostendere videntur; & haec figura ligno inculpta est. Laudes signatae sunt minoribus alphabeti literis; octo vero priora folia litera majuscula A. Minores literae pertingunt ab a usque ad q. omnesque fasciculi sunt quaterniones. In fronte postremae laudis haec leguntur: „ Questa laude extravagante e posta per finire el numero perfetto de cento, „ benchè ne sieno due di più, cioè xlvii. & lxxvii. per inadvertentia, e così sono cii. laude in tutte. Adducta subscriptio, *A contemplatione* &c. occurrit ultimo fol. recto; versum vacat. Exit. in Corfiniana.

VIII.

„ La Passione del nostro Signore Iesu Christo, in rima Toscana; per BERNARDO PVLCI Fiorentino. In Firenze per Franc. Bonaccursium die 3. Novembris 1490. in 4°.

Haymus utriusque editionis, Quadrius tom. VI. (1) pag. 148. Deburus Bibliograph. instructiv. *Belles Lettres*, tom. I. pag. 686.

IX.

„ Li Sonetti del BVRCHIELLO Fiorentino facto & eloquente „ in dire Cancione e Sonetti sfogati. Firenze circiter 1490. in 4°.

Citat hanc editionem cl. Mazzuchellius, vol. II. par. IV. pag. 2436. subjecta hac annotat. *Senza nota di luogo, nome di Stampatore, e anno; la qual edizione mostra di esser stata fatta in Firenze circa il 1490.*

X.

„ Tractato dell'Amore di Gesu Christo del Rev. P. Fra IERONIMO SAVONAROLA da Ferrara dell'Ord. de Frati Predicatori. (*Senza nota di stampa, che deve esser Firenze verso il 1490.*) „ in 4°.

Haec Ferdinandus Giandonati, Bibliot. Ital. Nic. Fr. Haymi, Mediol. 1773. pag. 608.

XI.

FRATRIS CHERVBINI MINO
rum ordinis ad Iacobum debongiannis spiritu
alis uite compendiosa regula quedam hec est.

Accedit:

VITE MATRIMONIALIS REGVLa
Brevis ejusdem ad Iacobum de Borgiannis Fe
liciter incipit.

Ad

(1) Sen, uti in fronte inscribitur, vol. IV.

Ad operis calcem :

FLOREN

Impressum est Hoc Opus Florentie.

TIA .

Ad Honorem Dei Eiusq, Glo.

riose Virginis Matris Marie

Die Vltima Septembris .

M. cccclxxxx.

in 4°. par.)

Ad calcem primi opusculi nil aliud legitur nisi, DEO GRATIAS. In eiusdem titulo, persona, cui directum est, *Debongiannis* vocatur; in alterius vero, *Deborgiannis*, quae scriptionis diversitas, etsi typographo ipsi omnino tribuenda sit, occasionem tamen praebet suspicandi, genuinum ejus personae agnomen fuisse *Debonjoannis* (de Bongioanni), ex quo formatum subinde sit, De Borgianni. Utrumque opusculum titulo & subscriptione exceptis, Itala lingua exaratum est; estque haec tertia ejus Florentina editio. Solis signaturis instruitur, quae incipientes ab *a* desinunt in *k mii.*, & continuata serie utrumque signant opusculum, suntque scapi omnes, quaterni, Character Romanus est, & pulcher, magnitudinis Silvii majoris. Exst. apud Can. Devotj.

XII.

,, LVCIDARIO del Maestro e Discepolo . Fiorenza 1490. in 4°.

Opus hoc, cujus plures habentur editiones, Honorio Augustodunensi omnino adscribitur a L. in suo Indice, tom. II. pag. 62. Sed omissio, quod Auctor ipse in prologo aperte declarat, nomen suum omnino celare velle, quae leguntur in Diario Eruditorum Italiae, tom. XX. pag. 39. assertionem Laerii maxime dubiam efficere videntur. ,, Dalle iscrizioni (ibi dicitur) passa il nostro Autore a ma-
 ,, noscritti, che sono appresso il Sig. Arciprete; e tra questi stima egli confide-
 ,, rabile l' *Elucidario*, o Dialogo, che a S. Anselmo si attribuisce; ma non col
 ,, pieno consentimento degli Scrittori, poichè dal Tritemio se ne fa autore Ono-
 ,, rio Augustodunense; dal Raynaudo, dal Baleo, dal Simlero, e da altri Gu-
 ,, glielmo Conventriense Carmelitano; e da alcuni codici l' Abate Guilberto.
 ,, In quello del Sig. Danio, scritto in cartapecora, di carattere, che sembra esse-
 ,, re del XII. Secolo, si legge questo cominciamento: *Incipit liber Anselmi Ar-*
 ,, *chiepiscopi, qui Elucidarius*; e finisce: *Explicit Elucidarius Magistri Anselmi*.
 Exstabat haec Editio apud Abb. Nic. de Rossi, & modo reperitur in Corsiniana.

XIII.

PVNGI LINGVA.

In calce :

Impresso in Firenze appresso a sancta
 Maria maggiore p ser Lorenzo di Ma-
 thio cherico fiorentino : & p Giouã
 ni di Piero thedesco da Magaza. Adi
 octo doctobre . MCCCCXXXX.

(in fol. par.)

Tom. I

s s

Fo-

FLOREN Folio primo non aliud legitur, quam adductus titulus, PVNGI LINGVA,
TIAE. caractere majusculo excusus in principio ejusdem; reliquum omne vacat. Columna
prima folii sequentis initio exhibet operis argumentum, ejusque auctorem, his
verbis:

IN NOMINE PATRIS ET

fili & Spiritus Sancti amen In
comincia ilbellissimo & utile tractato
contra el peccato della lingua Prologo
sopra decta opera compilata & facta
per frate Domenico chavalcha da vi
co pifano frate predicatore.

Editio est cum solis signaturis, & registro, duabus columnis, Romano chara-
ctere, satis pulchro & elaborato. Desinit prima columna penultimi folii versi,
in cujus calce posita est adducta subscriptio, alia columna vacante. Ultimum
folium rectum, registrum continet, in quo descripti sunt sex quaterni & quatuor
terni cum propriis signaturis. Exstat in Casanat. & Corsisiana.

MCCCCLXXXI.

I.

„ PHILIPPI CALANDRI ad Iulianum Medicem de arithmetica
„ opusculum. *In fine legitur: Impresso nella excelsa cipta di Fi-*
„ *renze per Lorenzo de Morgiani e Giovan Thedesco da Magon-*
„ *za. Finito a di primo di Gennaio 1491. in. 8°.*

„ Titulus solus latinus est, reliqua scribuntur lingua Toscana (*sic*), & in fine
„ legitur: *Impresso nella excelsa cipta di Firenze per lorenzo de Morgiani e Gio-*
„ *van Tedesco da Magonza. Finito a di primo Genaiio 1491.*

„ Cum multis figuris ligno incis. Praemittitur ea Pythagorae arithmeticae
„ introductoris (*sic*). Communiter inter eruditos creditur librum primum ari-
„ thmeticae fecisse Lucam ex Burgo Sanssepulchri, impress. Venetiis anno 1494.
„ Calander praecessit igitur hunc tribus annis „. Haec Laerius tom. II. Indi-
cis librorum *ab inventa typogr. ad annum 1500. pag. 165.* De hoc Auctore
ejusque opusculo sic scribit Jul. de Nigris, in Scriptoribus Florentinis, pag. 168.
FILIPPO CALANDRI *Fiorentino di professione Aritmetico, ne scrisse un libretto*
a publica utilità de' principianti; che trovassi più volte impresso, e passò sempre
per opera di buon maestro; come c' insegna Antonio Magliabecchi nelle sue note.
Editionem ante Laerium cum eruditis communicavit Ferd. Giandonati in nova
edit. Biblioth. Nic. Franc. Haymi, pag. 134. num. 10.

II.

Libro del MONTE DI DIO et del monte
delle orationi et scala del paradiso di
votissimo et spirituale. *

Ad calcem:

* Auctore ANTONIO BETTINO Senen. Episc. Fulginar.

Impresso nella inclita cipta di Firéze
con somma diligentia per Ser Lorenzo
de Morgiani & Giouanni thodesco da
Maganza.

Adi. XX. di Marzo. M. CCCC. XCI
(in fol. par.)

Quatuor praecedunt folia; quorum primum rectum exhibet figuram Montis S. Dei, supra quem legitur recitatus titulus, LIBRO DEL MONTE DI DIO, &c. caractere semigothico grandiori excusus; versum, vacat. Sequenti incipit: *Summario e brieve dimostrazione di quanto si contiene in questo libro desso Monte santo di Dio*; quod totam primam ejusdem faciem occupat, & plus quam semissem primae columnae secundae faciei; sub qua incipit index capitulorum totius operis, qui postremas lineas ejusdem columnae, aliasque integras quinque cum undecim lineis primae columnae folii quarti occupat, residuo ejusdem columnae vacante. Altera hujus folii columna registrum continet, quod ex duobus duernis (1), sex quaternis, & sex ternis constat, quae efficiunt summam foliorum 92. Character idem ac *Pungilinguae*, superiori anno recensiti; sine numeris & custodibus; sed cum signaturis, incipientibus ab a 1, qua signatur primum operis folium, & desinentibus in n 11. ac regitro, uti diximus.

Tribus figuris non secus, ac antiquior anni 1477. ornata est; hae tamen quamvis eadem objecta referant ac illae, cum iisdem tamen conferendae non sunt: illae enim aeri inciduntur; hae ligno: priores duae minus altae minusque latae sunt quam illae; tertia, altior quidem est, quam tertia primae editionis, latitudine tamen aliarum duarum latitudinem non excedit, uti, cum de priori editione sermonem haberemus, ostendimus. Postremo duae priores figurae secundae hujus editionis, uti ibidem annotavimus, simpliciores multoque minus elaboratae sunt quam primae. Quo posito, nescio quomodo Laerius in Indice scribere potuerit: *Nulla omnino est inter figuras discrepantia cum illis editionis anni 1477. nisi quod in hoc (sic) ultima aeri, dum in altera ligno incisae fuerunt.* Vide quae annotavimus pag. 269. seq. Exst. in Casanat. & Corfin.

III.

PROLOGO DI FRATE RV

berto al Ferdinando Re di Napoli nel
lopra seguente.

In fine:

Finito elquadragesimale del novel
lo Paulo fra Ruperto facto a benepla
cito de la sacra maiesta del Re Ferrádo
Impresso ne la excelsa cipta di Firenze
per ser Laurentio de morgiani: & Gio
uanni da Maganza Ne lanno. MCC.
CCLXXXI. A di primo doctobre.
(in fol.)

552

Haec

(1) Primus duernus constat ex foliis, quae operi praemittuntur, & signaturis caret.

FLORENTIAE. Haec est secunda hujus Quadragesimalis Florentina editio. Adducta typographorum subscriptio legitur in dextra columna ultimi folii recti, & in sinistra habetur registrum voluminis, quod sic incipit: *Prima bianca con la figura*; ex quo liquet exemplum Abb. de Rossi, (quod unum ad manus habui) cui deerat ejusmodi figura, imperfectum esse. Ex eodem registro intelligitur folia voluminis esse 80. Character Romanus est, idemque omnino, quo iidem typographi varia alia impressere opera. uti *Pungilingua*, & *i Fructi della lingua* Dom. Cavalcae.

IV.

Soliloquii di Sancto AVGVSTINO Vulgari
Adjectis decem gradibus, quibus ad perfectionem pervenitur:

Ad horum calcem:

Finiti esoliloquii di sancto Augustino et idie
ci gradi per li quali luomo che gliha viene aue
ra perfectione. Deo Gratias Amen

Impressi in firenze. Adi. X. Di Novembre
M. LXXXXI. (*sic*)

(in 4°.)

Haec est illa Soliloquiorum S. Augustini Florentina editio, quae in Bibliotheca cl. Paitoni, tom. I. pag. 29. per typographi Veneti indiligentiam signata fuit anno 1081. & antea per typographi Florentini incuriam sine centenariis in lucem fuerat emissa: qui tamen error, cum statim lectori, historiae typogr. tantisper perito sese offerat, longe minoris momenti habendus est, quam omisso decadis a typographo Veneto admitta (1), quae nisi ad manus sit exemplum aliquod ipsius editionis, aut apud accuratum aliquem scriptorem ejus descriptio lecta fuerit, dignosci nullo modo potest.

Numeris, custodibus, & registro caret; solisque signaturis, & tabula instructa est. Designat haec tabula singula capitula *Soliloquiorum*, quae sunt num. 35. praetermissis decem perfectionis gradibus, quos singillatim recensere minime necesse erat, quod excepto titulo generali opusculi: *questi sono dieci gradi per e quali*, &c. eorum quilibet titulo speciali careat. Volumen constat ex V. quaternis, & uno duerno, signatis primis alphabeti literis: quo numero minime comprehenditur tabula (quae unius tantum est folii) ipsique volumini post ejus impressionem adjecta fuisse videtur; in aliquibus siquidem exemplis (ut Casanatensi) praecit; in aliis, (uti in exemplo C. Devoti) ultimo loco occurrit.

Primo operis folio recto legitur recitatus titulus: *Soliloquii*, &c. infra quem habetur imago S. Doctoris scribentis ligno insculpta; eodem verso occurrit prooemium interpretis Itali, cujus nomen reticetur. Folio secundo signato a II. incipit primum operis capitulum, quod exornat insignis & perpulchra capitalis florens. Exst. etiam in Corsin.

V.

„ ANGELI POLITIANI Silva cui titulus Rusticus.

18

(1) Nil prohibet Paitonum ipsam ejusmodi bibliographica diligentia, typographo potius, vel admisisse errorem: singularis autem ejus in se amanuensi tribuendum esse suadet.

In calce :

FLORIAN

„ Florentiæ iterum impressit Antonius Miscominus septimo Idus TLE.
 „ Februarias MCCCCLXXXI. in 4°.

Salv. M. de Blasis, Notizie di libri di prima stampa, quæ legitur tom. XX.
 d'opuscoli di Autori Siciliani, Palermo 1778. pag. 379. Reperitur in Corsiniana.

VI.

ANGELI POLITIANI prælectio: Cui titulus Panepistemon.

In calce :

Impressit Antonius Miscominus Florentiæ. MCCCC
 LXXXI. Decimo Kal. Martias.
Infra, infigne typogr.

(in 4°.)

Recitata a Politiano in interpretatione librorum Aristotelis de Moribus. Character Romanus est & elegantissimus. Constat ex duobus quaternis signatis literis, a. b. : desunt numeri & custodes. Exstat in Casanat.

VII.

ANGELI POLITIANI Silva, cui titulus Manto.

In fine :

Impressit iterum Florentiæ Antonius Miscominus. M. CCCCLXXXI.

VII. KL. Martias.

(in 4°.)

Primo folio recto legitur Epist. dedic. Politiani ad Laurentium Petri Francisci F. Medicem, data Florentiæ IV. Non. Novembres 1482. Eodem verso incipit Praefatio in opusculum, quæ terminatur circa medium seq. folii recti; estque carmine elegiaco; cum silva ipsa sit carmine heroico, hocque titulo insignita: *Angeli Politiani Silva in Bucolicon Virgilii enarratione pronuntiata*. Pulcherrima editio cum solis signaturis, quæ pertinent ab a usque ad a v. Exst. in Casanat. & Corsiniana.

VIII.

„ ANGELI POLITIANI Silva cui titulus Nutritia.

In calce :

„ Impressit Florentiæ Antonius Miscominus VII. Kal. Iunias
 „ MCCCCLXXXI. in 4°.

Agitur in hac Silva de Poetica & Poetis. Inscripta est Card. Antoniotto Gentili epistola data VI. Kal. Junias 1491. uno die post absolutam opusculi impressionem uti observat Salv. M. de Blasis. Sed probabile admodum est errorem typograph. in eam notam irrepsisse: sicut irrepsit in Epistolam ipsius de Blasis, pag. 274 (tomi XX. d'Opuscoli di Autori Siciliani) lin. 2. ubi opusculum impressum fuisse dicitur 26. Junii, loco 26. Maii. Exst. in Corsiniana.

IX.

FLOREN
TIAE.

IX.

Incomincia ellibro deuoto & utile composto da
Maestro GIOVANNI GERSONE cancelliere dipariso
della imitatione di Christo Iesu & deldispregio
di tutte le cose delmondo.

In calce:

Impresso in Firéze p Maestro Antonio Miscomini
Adi. XXII. di giugno. M. CCCCLXXXI.

(in 4°.)

Editio est optimo caractere Romano cum signaturis tantummodo, quae per-
sistent ab a usque ad n. omnesque foliorum fasciculi sunt quaterni, adeo-
que foliorum summa 104, quorum postrema quatuor sicut lemniata capitu-
lorum quatuor librorum operis. Editionem commodatam habui a fel. mem.
Abb. Nic. de Rossi dum viveret. Reperitur in Corsiniana, & in Biblioth.
Em. Card. Valentii Gonzagae.

X.

MATTHAEI bossi veronensis ca-
nonici regularis ad timo-
theum veron. canon. re-
gul. praekonem dei sum-
mum de veris ac saluta-
ribus animi gaudiis.
Prohemium foeliciter
incipit

In fine:

IMPRESSIT.

FLORENTIAE

Ser Franciscus Bonaccur-
sius. Anno Salutis

M. CCCC.

LXXXI.

Sexto Idus

FEBRVARII.

(in 4°.)

Perpulchra editio, cui decus adjungat Epist. Politiani ad Laur. Medicem, qua
Bossi opus a se & Joanne Pico vehementer probatum, legendum misit: *Dele-
taberis arbitror (inquit prope finem) argumento, sensibus, indole, nitore, &c.
Ac si tuus hic etiam accesserit calculus, dabitur opera protinus ut in multa li-
ber*

ber exemplaria transfundatur. Vale. Nulla temporis nota signata est haec epi-FLOREN
sola, quae totam primam paginam & sequentis lineas novem occupat.

Folio secundo incipit ipsius Bossi prooemium ad Timotheum Veronen. ^{TLE.} Can.
Regul., quod quatuor fere occupat paginas. Folio V. incipit opus ipsum, prae-
fixo hoc titulo:

INTER MATTHAEVUM VERON. ET
SERAPHIM PATAVVM CANONI
COS REGVLARES DE VERIS AC
SALVTARIBVS ANIMIS GAVDIIS
DIALOGVS INCIPIT

TOLLE GVSTA EXVLTA.

Editio est cum folis signaturis, & registro, in quo decem descripti sunt qua-
terni & unus quinternus, seu folia 90., ex quibus primum & ultimum vacant.
Exstat in Casanat. & Corsiniana.

XI.

„ LVNARE ovvero Tacuino perfetto in lingua Fiorentina per
„ l'anno 1491. sino all'anno 1550. Firenze 1491. in 4°.

Ex Catal. Biblioth. Abb. Nic. de Rossi, pag. 56.

XII.

„ PROEMIO di Bartol. Fontio a Fran. Baroncini nella tradu-
„ zione delle Epistole di Falaride, *colla medesima traduzione.* Firen-
„ ze 1491. in 4°.

Paitonus ex Fabricio, Biblioth. M. & Inf. Lat. Giandonati pag. 414.

XIII.

„ La vendetta di nostro Signore Jesu Christo facta da Tito e
„ Vespasiano, Poema di BERNARDO PVLCI. Firenze 1491.
„ in 4°.

Duo de hoc Poematio notat Quadrius tom. VI. pag. 148. I. ex caractere
apparere ipsum impressum fuisse a Francisco Bonaccursio; II. sine dubio opus esse
Bernardi Pulcii, etsi cum Pulcii, cum Bonaccursii nomina in ipso desint. Editio-
nem agnovit Ferd. Giandonati pag. 192.

I.

Historia Fiorentina di LEONARDO ARETINO tradotta da Donato Acciajoli.

Ad calcem :

FINE Del duodecimo & ultimo libro della historia del Popolo Fiorentino composta da Messer Lionardo aretino in latino. Et tradotta in lingua toscana da Donato Acciaiuoli adi. xxvii. dagosto. M. cccclxxiii.

Impresso in Firenze per Bartholomeo. p. Fiorentino: Nell'anno del M. CCCCLXXXII. Adi V. di Giugno.

LAVS IMMORTALI DEO.

(*in fol.*)

II.

Historia Fiorentina di messer POGGIO tradotta in volgare da Iacopo di lui figlio.

In calce :

Finito octavo & ultimo libro della historia Fiorentina di Messer Poggio tradotta in lingua latina in lingua toscana da Iacopo suo figliuolo Impresso in Firenze per Bartolomeo .p. fiorentino nel M. CCCC. LXXXII. adi. III. di Settembre.

LAVS DEO

(*in fol.*)

Quisquis fuerit typographus, qui utramque hanc historiam, ac Fl. Josephi histor. de Bello Judaico, sub anno 1493. referendam, impressit, & in quibus solam primam sui nominis literam P scripsit, certum est eum typographiae Fiorentinae decus adjunxisse: Romano siquidem pulchroque characterè usus est; ex eo genere, quod Silvium majorem vocant, qualis plane decere videtur Historicis libros omnium manibus terendos; & praeterea sobrie admodum compendia literarum adhibuit.

Prima ex his Historiis ab Interprete dicata fuit: *Alli eccellentissimi Signori Priori di libertà e gonfaloniero di giustizia del Popolo fiorentino*, Epitola seu prooemio ipsi praeposito, in quo prope finem sic loquitur:

» Io Donato Acciajoli vostro fedelissimo cittadino desidero in questa mia traduzione essere di tale eloquenza, che potessi a vostri comandamenti sufficientemente soddisfare, & con uno elegante & copioso stile in qualche parte rispondere alla dignità del sermone latino. Ma voi piglierete la fede, &c. Huic prooemio subjungitur Auctoris prooemium, ad cujus calcem legitur:

Comincia il primo libro della Historia Fiorentina,

quo lemme terminatur prima pagina folii signati a 3. In exemplo Abb. Nic. de Rossi, quod unum haecenus vidi, deest folium signatum a 1, in quo fortasse vel operis titulus, vel index librorum operis continetur.

Ti-

Titulus secundae Historiae praepositus, qui totus majusculis literis exaratus FLORENTINAE est, sic habet. „ Prohemio di Jacopo di messer Poggio allo illustrissimo signor Federico da Montefeltro conte di Urbino nella Historia Fiorentina di messer Poggio suo padre, et tradotta da lui di Latino in lingua Fiorentina „; quod Prooemium quatuor occupat paginas. In exemplo Ab. de Rossi, ante ejusmodi prooemium, duo habentur folia, quae indicem capitulorum octo librorum Historiae continent; & quae non incongrue postponi potuissent: signaturae siquidem majusculis literis expressae incipiunt ab citato prooemio, & pertingunt usque ad O 6. qua nota signatur sextum folium ultimi scapi, qui quinternus est, cum praecedentes omnes quaterni sint, licet speciem praefertat quinternorum, eo quod & quintum folium cujuslibet eorum, debita litera & numero 5 signatum sit, sicuti sextum ultimi scapi notatum est num. 6. Signaturae primae Historiae minoribus alphabeti literis constant, & pertinent usque ad bb 6., qui scapus, non secus ac in altera, quinternus est, cum praecedentes omnes quaterni sint.

III.

PLOTINI Philosophi Platonici opera philosophica, Latine ex versione Marsilii Ficini, cum eiusdem argumentis, & in quosdam libros commentariis.

In fine:

MAGNIFICO SVMPTV LAVRENTII
MEDICIS PATRIAE SERVATORIS
IMPRESSIT EX ARCHETYP0
ANTONIVS MISCOMINVS
FLORENTIAE
ANNO. MCCCC. LXXXII
NONIS MAII.

REGISTRVM.

(*in fol.*)

Primum folium in duobus exemplis Biblioth. Casanat. omnino vacat. Secundum signatum a II. continet:

PROHEMIVM MARSILII FICINI FLORENTINI IN PLOTINVM
AD MAGNANIMVM LAVRENTIVM MEDICEM
PATRIAE SERVATOREM

Folio III. incipit Plotini Vita composita a Porphyrio discipulo suo, traducta vero a Marsilio Ficino Florentino, subjectis testimoniis aliorum scriptorum, Longini cumprimis, & adjecta postremo dispositione librorum qui sunt 54. in sex novenarios distributi, quae omnia viginti prioribus voluminis paginis continentur. Pag. 21. habetur Exhortatio Ficini ad auditores in lectionem Plotini; & infra incipit argumentum ejusdem in primum librum Plotini. Ad calcem ante subscriptionem legitur Ficini Epistola ad Magnanimum Petrum Medicum, & infra subscriptionem positum est registrum cum insigni typographi. Registrum exhibet 44. foliorum fasciculos, subjecta hac declaratione: omnes sunt quaterni

Tom. I.

8 1

prac-

FLORENTIA. *praeter b, qui est quaternus & o qui est sexternus. Hisce accedunt duo alia folia, in quibus continetur emendationum plurimum.*

IV.

„ Tractato dello amore di Iesu Christo composto da frate HIERONIMO da Ferrara. in Firenze per Antonio Miscomini
„ 1492. in 4°.

Ex Catal. Biblioth. D. de la Valliere, tom. I. pag. 254.

V.

Incominciano alcuni singolari tractati di frate VGO PANZIERA de frati minori. Et in questo primo tractato parla della pfectione. Et prima di certi suoi stati in generale.

In calce:

Impresso in Firenze per Antonio Miscomini
.M. CCCCLXXXII.
Adi. VIII. di Giugno

(in 4°.)

In exempla Biblioth. Casanat. duo praeceunt folia, quae indicem capitulorum cujuslibet tractatus (qui sunt num. XIII.) continent; designata charta, in qua unumquodque quaerendum est: hujus enim libri chartae, seu folia anteriori facie, in summo, congruo numero notata sunt; eorumque postremus est LXXXII. Praeter numeros, & signaturis insignitum est volumen, incipientibus a primo operis folio, signato a 1, & desinentibus in *m n*. Priora duo folia, quae tabulam continent, nec numeris nec signaturis distincta sunt. Ultimo folio verso sub subscriptione habetur insigne typographi. Character Romanus & elegans. Editionem hanc refert cl. Morellius tom. IV. Biblioth. Pinell., pag. 19. ubi monet, eam praecessisse edit. Laur. de Morgianis & Soc. hujusmet anni, paulo post referendam.

VI.

Tractato dell'humiltà composto p frate HIERONYMO da Ferrara

Ad calcem:

FINIS.

Impresso in Firenze per Antonio Miscomini
Adi ultimo di giugno. M. CCCCLXXXII.

(in 4°.)

Charact. Rom. elegans, cum signaturis tantum. Folia 14. quorum primum rectum exhibet imaginem Crucifixi ligno insculptam, duobus angelis ejusdem brachia sustentantibus; & supra eandem adducta inscriptio; versum vacat. Exstat in Bibliotheca Em. Card. Valentii Gonzagae.

VII.

VII.

Tractato o vero Sermone della orazione composto
da frate HIERONIMO da Ferrara

In fine:

Impresso in Firenze, per Antonio Mischomini

Anno. M. CCCCLXXXII. adi XX. doctobre

(*In 4°.*)

Sub adducto titulo habetur imago Christi in monte Oliveti orantis cum tribus discipulis dormientibus: folium versum vacat. Sequenti folio signato *a ii.* incipit opusculum, quod in tres particulas dividitur, & signatur usque ad *b iii.* a quaternus est. Character rotundus, sed non ex pulchrioribus Mischomini; desunt numeri, custodes & regitrum. Exst. in Casanat.

VIII.

ANGELI POLITIANI prelectio in priora Aristotelis
Analytica. Titulus Lamia

In fine:

Impressit Florétiz Antonius Miscominus Decimo

octavo Kal. decembris. M. CCCC. LXXXII.

(*in 4°.*)

Editio est optimo caractere Rom., eodem prorsus quo Plotinus, cum signaturis tantum, & insigni typogr. sub subscriptione, quae occurrit ultimo fol. recto: folia XVI. Exst. in Casanat.

IX.

Tractato bellissimo & deuoto composto da VGO Pà
TIERA da Prato dellordine de frati minori.

In fine:

Impresso in Firenze. A di. XV. di Dicembre. M.

CCCCXXXII. Per Ser Lorenzo de Morgiani.

& Giouanni da Maganza.

(*in 4°.*)

Sub recitato titulo habetur imago cuiusdam S. scribentis ligno insculpta; folium versum vacat. Editio est eodem caractere ac opus S. Antonini, inscriptum: *Curam illius habe*, sub anno seq. referendum, & cum signaturis tantum, sicut illud: utrumque commodatum habui a f. m. Abb. Nic. de Rossi, dum viveret.

FLOREN
TIB.

X.

„ Alcuni singolari Tractati di VGO PANTIERA da Prato . *Fior-
renza per Ser Lorenzo de' Morgiani e Giovanni da Maganza* 1492.
„ in 4°.

Morellius in Catal. Biblioth. Pinell. tom. 4. pag. 19.

XI.

„ La Vendetta del nostro Signore Iesu - Christo , facta da Tito
„ e Vespasiano : Poema . In Firenze , senza nome di Stampatore ,
„ a di 3. di Marzo , l'anno 1492. in 4°.

Deburius, *Bibliogr. Instruct.*, *Belles lettres*, tom. I. pag. 686. Ante Deburium
editionem in suis Originibus retulit Orlandius, pag. 153. Vide ad annum 1491.
num. XIII.

XII.

„ MATTHAEVS BOSSVS de veris ac salutaribus animi gaudiis .
„ Florentiae per Francisc. Bonaccursi 1492. in 4°.

Orlandius , par. II. pag. 302.

XIII.

MATTHAEI BOSSI Can. Reg. Lateran. Recuperationes
Fefulanae , Ioanni Medici Card. inscriptae & dicatae .
Florentiae 1492.

Est haec prima hujus operis editio , cujus locupletissimus testis est ipse au-
tor Bossus in Epist. ad P. Baroccium Episc. Patavinum , Editioni Bonon. anni
1493. hujusmet operis praeposita . Errant autem , & vehementer quidem , qui
hoc opus titulo *partis primae Epistolarum* Bossi enuntiant . Vide in *hoc Speci-
mine* pagg. 86. 87.

XIV.

„ Divoto transito di S. Girolamo . *Firenze a di 13. di Febbrajo* ,
„ senza Stampatore 1492. in 4° . En lettres rondes , & sans chiffres
„ ni reclames , mais avec signatures .

Ex Catal. Librorum P. Antonii Crevennae , tom. VI. pag. 127. &c.

XV.

MARSILII FIGINI Commentaria in libros Dion. Areopag. de
Mystica Theolog. & de Divinis Nomin.

Vide ad annum 1496.

MCCCCLXXXIII.

MCCCCLXXXIII.

I.

MARSILII FICINI de Sole et Lumine *libri duo ad*
Petrum Medicem .

Ultimo folio verso legitur :

Impressit ex archetypo Antonius Mischomi
nus Florentię Anno Salutis . MCCCC.

LXXXIII. Pridie Kal. Februarias.

(in 4°. par.)

Primum folium rectum omnino vacat : eodem verso legitur :

MARSILII FICINI PROHEMIVM IN LI
BRVM DE SOLE AD MAGNANIMVM
PETRVM MEDICEM

quod totam paginam occupat. Lib. de Lumine terminatur cap. XVI. post quod sequitur *Apologia in librum suum de Sole & Lumine*, quae tribus constat Epistolis: prioribus duabus ipsius Ficini; I. ad Phil. Valorium data XI. Jan. 1493.; II. ad Martinum Uranium Praenniagerum Germanum, commendata die XVIII. ejusdem mensis; III. Bindacii Recafolani ad Gregorium Alexandrinum, cui subjunctus est Catalogus librorum a Marsilio tum compositorum, tum traductorum, sub quo posita est typogr. subscriptio, & infra, ejusdem insigne. Solis signaturis instruitur; folia 36. Exitat in Casanat., Corfin., &c.

II.

„ Libro di Giuoco da Scacchi intitolato de Costumi de gli
„ huomini et degli offitii de Nobili . (*in fine*) : Finito è il libro
„ utile et bello del giuoco degli Scacchi intitolato degli costumi
„ degli huomini e degli uffitii de Nobili e d'altri humani stati .
„ composto per Maestro Iacopo dacciefole (*così*) dell'Ordine de
„ Frati Predicatori ad honore e folazzo de Nobili maximamente
„ di coloro che fanno il giuoco degli Scacchi . Impresso in Fi-
„ renze per Maestro Antonio Miscomini . Anno MCCCCLXXXIII .
„ adi primo di Marzo , in fol. *Argelati* .

„ Che aggiunge: non c'è nome di traduttore alcuno, ed è bella edizione. Li-
„ bro veduto da noi in varie librerie tanto in Firenze che in Bologna, e fra
„ quelle di Milano nell' Ambrosiana, e nell' altra più volte lodata de' Signori
„ Marchesi Gregorio, ed Abate Aliprando fratelli Visconti.

Haec cl. Paitonus, *Bibliot. degli Autori Antichi-volgarizzati*, tom. II. pag. 185.
Editio exstabat in Biblioth. Pinell. & refertur in ejusd. Catal. tom. V. pag. 97.

in

FLOREN
TIS, in Biblioth. Cappon. uti liquet ex ejusd. Biblioth. Catal. pag. 116., ubi ea paucis recensetur, & figuris ligno intusculptis ornata esse annotatur, quod neque Argelatus, neque Patonus tetigerunt. Extabat denique in amplissima collect. Libb. P. Ant. Crevennae.

III.

Sermoni dello Egregio doctore Diuo AVRELIO AVGVSTINO, Padre dellaregola heremitana: di piu utilissime virtu et sancti amestrameti educeti allagloria di uita eterna

In fine:

Impresso in
FIRENZE

Per Maestro Antonio Miscomini
Anno. M. CCCCLXXXIII. Adi. XXVIII.
DI GIVGNO.

(in 4°.)

Quid primo hujus editionis folio contineatur, certo affirmare non possum; quod exemplo Biblioth. Casanat., quod unum in praesentia mihi videre licet, illud desit. Recitatus titulus occurrit in fronte folii signati a II., a quo incipit primus sermo; quodque certe est secundum folium voluminis. Probabile autem est primo folio haberi imaginem S. Doctoris, sicuti habetur in edit. Francisci de Dino hujusmet anni paulo post referenda. Ultimo fol. recto occurrit, *Tavola de sermoni che si contengono in questo libro*, qui sunt num. XVIII., & eodem verso typographi subscriptio, cum ejus insigni. Constat ex tribus quaternis, uno terno, & uno duerno, quibus debitae adscriptae sunt signaturae: reclamantibus autem, numeris & registro caret. Character Romanus est valde pulcher; alius tamen a speciosiori, quo Mischominus varia alia impressit opera. Ext. in Corsiniana, Casanat. &c.

IV.

ZACHARIAE LILII
VICENTINI
CANONICI
REGVLA
RIS OR
BIS BRE
VIARIVM
FIDE COM
PENDIO OR
DINEQ. CAP
TV AC MEMO
RATV FACILLIMVM
FOELIX ET GRATVS LEGITO

In fine :

IMPRESSIT

Florentię Antonius Miscominus
Anno Salutis. M. CCCCLXXXIII.

Nonis Iuniis,

*in 4°.*FLOREN
TIA.

Duae praeceunt Epistolae: prima ipsius Lili ad Matthaeum Bossum, qua librum ipsi dicat, ejusque constructionis rationem paucis explicat; II. ipsius Bossi responsiva in operis commendationem: quae simul quinque fere priores occupant paginas. Pagina sexta exhibet allatum titulum eleganti ornatu, ligno inciso inclusum. Pagina 7. agitur de quinque orbis zonis, designatis tribus ejus partibus, eo tempore notis, *Asia* nimirum, *Africa* & *Europa*, quarum extensio, & positio duabus figuris sequenti pagina utcumque exhibentur. Pagina nona tandem incipit opus ipsum ordine alphabet. instar lexici digestum: cui ad calcem generalia quaedam ad Geographiam pertinentia subnectuntur, ad quorum finem posita est typographi subscriptio. Post haec sequuntur tria alia folia, in quibus ordine alphabetico descripta sunt nomina urbium celebriorum, quae in hoc libello continentur, & infra positum est typographi insigne. Signatur ab *a* usque ad *v* *iii.*, omnesque scapi, primo excepto qui duernus est, & ultimo qui ternus, sunt quaterni. Caetera typographica adjuncta desunt. Exst. in Cafanat. in Corsiniana, &c.

V.

SPECHIO (*sic*) DI CROCE*In calce :*Impresso in firenze per maestro Antonio Mischo
minini (*sic*) nell'anno .M. CCCCLXXXIII.

Adi XIII. di Nouembre

(in 4° .)

Sub adducto titulo habetur figura, ligno insculpta, quae Jesum Chr. crucifixum cum latronibus, adstantibus piis mulieribus, dilecto discipulo, Longino, lanceam tenente, judaeorum militumque cataphractorum turbam repraesentat. Altera pagina ejus folii omnino vacat. In fronte sequentis folii recti legitur: DIVOTO ET MORALE LIBRO INTITOLATO SPECHIO DI CROCE PROLAGO, sine auctoris nomine. Fere omnes capitales literae florentes sunt, valdeque pulchrae. Character Romanus est & elegans. Postrema duo folia tabulam capitulorum continent, & ad ejus calcem posita est typogr. subscriptio, cum ejus insigni. Signatur ab *a* usque ad *o* *ii.* omnesque scapi, ultimo excepto, sunt duerni. Exst. in Cafanat.

VI.

„ Della imitatione di Iesu Christo di messer GIOVANNI GERSO-
„ NE (THOM. a KEMPIS). In Firenze, per Ant. Mischomini, 1493.
„ *in 4°.*

Ex Catal. Biblioth. D. de La Valliere, tom. I. pag. 248. Editionem retulit
Orlandius, parte 2. pag. 336. VII.

FLOREN
TIE.

VII.

Sermoni dello egregio doctore Diuo AVRELIO AVGVSTINO padre della reghola heremitana di piu utilissime uirtu cōducenti alla gloria diuita eterna molto diuoti.

In fine:

Fine de sermoni diuotissimi del glorioso messer s̄co Augustino traducti. dilatina in lingua fiorentina remendatissimi p huomini. docti ip̄si cū sigular diligentia p Fr̄cesco didino da firenze adi .V. digiugno. MCCCCLXXXIII.

(*in* 4° .)

Editio est caractere Gothico grandiori cum signaturis tantum, pertinentibus ab a 1 ad g 3. Sex priores foliorum fasciculi quaterni sunt; postremus, ternus. Frons operis ornatur effigie S. Doctoris stantis, dextera librum, sinistra pastorale tenentis, supra quam legitur recitatus titulus. Ultimo folio recto habetur Sermonum index; & infra typogr. subscriptio; versum vacat. Exst. in Casanat. & apud Can. Devoti.

Editionem refert Laerius, tom II. sui Indicis, pag. 163. sed parum accurate; & ex ejus verbis apparet, ipsum prae manibus habuisse exemplar imperfectum, cui nimirum deerat primum folium, in quo supra imaginem S. Augustini verus titulus occurrit: quem enim ipse affert ex verbis subscriptionis in partes duas discerptis, confictum esse manifestum est. Meminit capitalium, quibus libellus ornatur, nihilque tangit de imagine S. Augustini praecipuo libelli ornamento. Caeterum recte observavit editionem ignotam fuisse Maettario (addere potuisset, Orlandio, Mannio, Argelato, & Denisio); sed omittendus fuisset Index Biblioth. Capponianae, in quo soli libri in ea exstantes recensentur.

VIII.

INCOMINCIA IL PROEMIO DI IOSEPHO EBREO
NEL LIBRO DELLA HISTORIA DELLA GVER
RA HEBBONO IGIVDEI COROMANI

In fine:

Impresso in Firenze per Bartholomeo. P. adi VI. di Luglio.
MCCCCLXXXIII.

(*in* fol.)

Est hic tertius liber historicus mihi notus, qui e prelo Bartholomaei. P. Florentiae prodiit, non minori studio & diligentia, quam priores duo superiori anno recensiti, excusus. Praemittitur auctoris anonymi prooemium, in laude della historia & dell opera o uero libro di Iosepho historico prestantissimo con sommo studio & diligentia impresso, quod totum primum folium (1) versum occupat, recto vacante. Solis signaturis instruitur, quae incipiunt a folio sequenti, quod

(1) Hoc folium additium est, neque in signaturarum serie comprehenditur.

quod est operis primum & signatur a 1, & pertinent usque ad B. III. Præcedentes omnes foliorum fasciculi, quaterni sunt. Character idem est ac historiarum Florentin., de quibus superiori anno dictum est. Editio refertur ab Angelato, & Paitono, qui pulcherrimam & rarissimam eam vocant, operisque interpretem incertum dicunt. Recensetur quoque a Giandonato in nova edit. Biblioth. Haymi, pag. 7. Ext. in Casanat., & Corsin.

IX.

Tractato volgare disfrate ANTONINO arcivescouo di Firenze che e intitolato Curam illius habe.

In fine:

Impresso in firenze per Ser Lorenzo de morgiani & Iani di Piero di magaza oggi questo di xxiii di maggio. M. cccc. lxxxiii.

(in 4° par.)

Sub recitato titulo videtur S. Archiepiscopi scribentis figura ligno inculpta. Sequenti folio signato a 2. incipit tractatus ipse, cujus signaturæ pertingunt usque ad 11. Scapi omnes usque ad i, quaterni, k ternus, l duernus. Ultimo folio verso alia occurrit S. Archiep. figura poenitentem absolventis. Character non nimis pulcher. Exstabat apud Nic. de Rossi: modo in Corsin.

X.

LIBRO molto deuoto e spirituale de fructi della lingua.

In fine:

Impresso in firenze appresso a sancta maria maggiore per Ser Lorenzo morgiagni & Giouani di Piero tedesco damaganza. Adi quatro di settembre.

MCCCCLXXXIII.

(in fol. par.)

Adductus titulus, qui est charact. semigothico grandiori, occurrit primo folio recto supra imaginem Salvatoris gloriosi, quæ est secunda ex tribus figuris, quæ ornant Montem S. Ant. Bettini, ab his ipsis typographis impressum anno 1491. et de quo suo loco habitus est sermo. Folium versum omnino vacat. Seq. folio recto, columna prima legitur:

Prolago del libro intitolato E fructi della lingua composto da frate Domenico cavalcha da Vico Pisano dellordine de predicatori

Ad cujus calcem subjiiciuntur singula totius operis capitula, seu capitulorum argumenta, quæ sunt num. XXXVII., quibus fere terminatur totum folium versum. Duæ priores capitales florentes sunt & valde pulchrae, prima præsertim, quæ altera multo maior est. Character Rom., idem omnino ac Montis S. Dei, &

Tom. I.

##

Pur-

338: EDITIONES ITALICAE

FLOREN
TIA.

Pungilinguae, antea impressorum ab hiscemet typographis. Signatur ab *a*, usque ad *o* III. omnesque foliorum fasciculi terni sunt, primo excepto, quo comprehenditur nominata figura, quae in registro, quod est in fine, primo loco recensetur. Exstat in Casanat., & Corsiniana.

MCCCCLXXXIV.

I.

La buccolica di VIRGILIO traducta di latini in uulgari versi per Bernardo Pulci a Lorenzo de Medici; con due elegie e un Sonetto del medesimo — Buccolica di Francesco de Arfoechi Senese — Buccolica di Hieronymo Benivieni Fiorentino — Buccolica di Iacopo Fiorino de Boninsegni, &c. *in calce*:

Finite sono le quattro Buccoliche sopradecte. Con una elegia della morte di Cosimo. Et un'altra elegia della morte della Diva Simonetta. Et risposta della decta Diva Simonetta. Et un'altra elegia dinouo adgiunta.

Impresso
in Firenze
per Maestro
ANTONIO
MISCHOMINI

ANNO. M. CCCC. LXXXIII.
ADI. XVIII. DEL MESE DAPRILE.
(in 4°.)

Quid inter novam hanc Bucolicorum carminum editionem, & antiquiorem anni 1481. intersit, ex allata subscriptione satis clare intelligitur: praeter quatuor diversorum Auctorum Bucolica carmina, duasque elegias, primam in obitum Cosmi Medicis, alteram in obitum divae Simonettae cum Responzione ejusdem, memoratur & Elegia recens addita, quae Latina est, & hoc titulo praenotatur: *P. M. Elegia ad Florentiam in laudem Hieronymi Benivieni, Florentini, qui bucolicum carmen ediderat ethrusco carmine*: quae Elegia in priori editione non occurrit. Ultimo folio recto exhibetur registrum libri, ex quo apparet ejus folia, etsi aliquanto plura contineant quam prima editio, pauciora tamen esse, quam folia primae, quod idcirco huc asserre operae praetium existimo:

REGISRO (*sic*)

a b c d e f g h i k l m n

Subjecta hac declaratione:

Tutti sono quaderni excepto .m. che e terna et .n. che e duino.

In antiquiore editione, signaturae pertinent ab *a* usque ad *q*, omnesque fasciculi

culi quaterni sunt, praeter *f* & *g*, qui sunt terni; ut suo loco notatum est. Cha- FLOREN
racta rotundus & pulcher. Exstat in Corsin. & Casanat. (1)

TLE.

II.

„ GIOVANNI GERSONE *Cancelliere di Pariso*, Della Imitatione
„ di Christo Giesu, et del dispregio di tutte le chose del Mondo.

In calce:

„ Finita e questa opera utile et tucta piena di spirituale devotione
„ decta della imitatione di Christo et del dispregio delle cose mon-
„ dane, con un divoto tractato del Sacramento del Altare composta
„ per messer Giovanni Gersone. Impresso in Firenze per maestro
„ Antonio Mischomino anno salutis M. CCCC. LXXXIII. adi pri-
„ mo di Luglio. *in 4°.*

Ex Appendice Mittarellii ad Codd. mss. Biblioth. S. Mich. Venet. prope Mu-
rianum, col. 171. Editio exstabat apud f. m. Abb. Nic. de Rossi: modo repe-
ritur in Corsin.

III.

LIBRO
DELLI COMANDAMENTI
DI DIO
DEL TESTAMENTO VECCHIO
ET NVOVO
ET SACRI CANONI
COMPOSTO

Da Frate MARCO DAL MONTE
Sancta Maria in gallo Dellordine
de Frati Minori della Provincia
della Marcha di Ancona

In fine.

Finito e questo utilissimo tractato delli comandamenti
consigli et sacri canoni della sancta madre ecclesia xpiana
catholica Romana. Impresso in Firenze per maestro An-
tonio Miscomini Anno. M. CCCCLXXXIII.
(*in 4°.*)

Allatus titulus occurrit primo folio recto; & infra ipsum positus est figura li-
gno insculpta, quae religiosum Ord. Min. e suggestu ad populum concionantem
exhibet. Eodem verso habetur Index, de *Libri necessarii alla salute humana Cor-
porale, Temporale et eterna*. Sequens folium versum sinit *la figura della vita
Eterna, ovvero del paradiso, et delli modi et vie di pervenire a quella, cujus fi-
gurae partes singulae exponantur, & declarantur duobus sequentibus foliis, sive ter-
tiq.*

u u e

(r) Exemplum Casanat. deficiens est.

FLOREN-
TIAE.

tio et quarto. Hisce subjungitur: *Exempio, figura et autorita notabile a sapere et intendere la necessita di questo libro. delli comandamenti di Dio.*, quæ quatuor posteriora primi quaternionis foliola occupant. Post hæc incipit opus ipsum, ad cuius secundi capituli calcem duæ subjunctæ sunt figuræ, quarum prima desertum Sinay, altera montem Sinay exhibet, quæ duæ figuræ ligno insculptæ duas integras implent paginas; prima nempe octavam, secunda vero nonam operis ipsius: Editio est charact. Romano, cum signaturis, quæ pertinent usque ad L v. omnesque foliorum fasciculi sunt quaterniones, præter ultimum, qui est quinternio. Exstabat apud Abb. Nic. de Rossi; nunc in Corsin.

IV.

„ HIPPOCRATIS Sententiæ, & in eas Galeni Commentationes Laurentio Laurentiano interprete: quas Antonius Miscominus ex archetypo Laurentii diligenter formulis imprimi curavit. Florentiæ 1494. decimo septimo Kal. Nov. in 4°.

Maettarius, pag. 573. nullo laudato teste. Editionem in utraque suarum Originum parte memorat & Orlandius.

V.

Tavola della SALVTE. Per Antonium Miscominum, Florentiæ 1494. in 4°.

Idem, pag. 132. et ex ipso Maettarius, pag. 587. Utramque hanc edit. Orlandius Mischomino tribuit: Maettarius de typographo silet.

VI.

LIBRO DI FRA CHERVBINO.

In fine:

Impresso in Firenze a di. xxviii. di Giugno.
MCCCCLXXXIII. Per ser Lorenzo
de Morgiani e Ianni da Maganza.
(in 4°.)

Primum folium ornatur figura ligno insculpta, quæ familiam religiosorum S. Francisci genuflexorum, & orantium in vicinia coenobii exhibet, duce ipso, ut videtur Divo Francisco, qui medius inter eos longam complectitur, & adorat crucem; & super ejusmodi figuram legitur allatus titulus:

LIBRO DI FRA CHERVBINO.

Reliquum omne hujus primi folii vacat. Sequenti folio signato a ù hic occurrit titulus,

Incomincia una opera brieve della vita spirituale del divoto frate Cherubino del ordine de frati minori osservanti la quale lui dirizo a la copo de Borgiani fiorentino.

Paulo

Punto post medium voluminis folio verso, legitur titulus alterius opusculi, qui talis est:

Incomincia la regola che mada el padre frate Cherubino della vita matrimoniale a laco po de Borgianni . .

FLOREN-
TIA.

Eadem signaturarum serie non interrupta signatur utrumque opusculum, & hae signaturae pertinent ab a usque ad iiii. omnesque scapi quaterni. Character semigoth. est & grandior; alius tamen ab eo quo sunt Sermones nomine S. Augustini inscripti, ad FF. in Eremito. Exst. in Casanat., & Corsin.

VII.

Prohemio sopra la expositione del Paternoster cō posta in latino da fra HIERONYMO da Ferrara Del lordine (sic) de frati predicatori: traducta p gli deuoti cōtemplatori da uno suo amico in vulgare. Con una Epistola della comunione ad una devota donna Bolognese
In calce:

FINITA

E questa devota et utile expositione del pater nostro composta da fra Hieronymo da Ferrara dellordine de frati predicatori. Et una bella epistola della comunione a una deuota donna

Bolognese

Impressa

In Firenze

per Maestro

Antonio Mischomini

Anno. M. CCCCLXXXIII.

(in 4°.)

Pulcherrima editio, optimo charactere Romano, cum signaturis tantum, quae pertinent ab a usque ad c. iii., tresque ejus scapi sunt quaterni. Exstat in Casanat. & Corsiniana.

VIII.

TRACTATO O VERO LIBRO CHIAMATO PVNGI LINGVA

In fine:

Impresso in Firenze con somma diligetia correpto adi dieci di Giugno. M. CCCCLXXXIII.

(in 4°.)

Sub

FLOREN. Sub ejusmodi titulo habetur figura ligno incisa, quae ad dexteram duos religiosos ord. PP. ante fores propriae domus, ut videtur, stantes, eorumque primum cum aliquot mulieribus velatis ad sinistram, & ipsis ante fores proprii monasterii stantibus, loquentem exhibet, quae eadem figura occurrit in opusculo quodam Hieronymi Savonarolae ad Viduas, infra referendo. Reliquum omne ejus folii vacat. In fronte seq. folii signati a. 2. legitur:

IN NOMINE patris & filii & spiritus sancti Amen:
Incomincia el bellissimo & utile tractato contro alpe
cato della lingua.

Prolago sopra decta opera compilata & facta per frate
Domenico Cauvalcha da Vico Pisano frate predicatore.

qui prologus totam primam folii faciem occupat: faciem versam cum maxima parte faciei rectae folii tertii, occupat index capitulorum operis, quae sunt num. XXXI., et infra ipsum incipit capitulum primum. Character Romanus est & valde pulcher. Signaturae pertinent ab a usque ad o 4., omnesque foliorum fasciculi quaterni sunt. Varias occurrunt editiones Florentinae hoc eodem caract. impressae, & sine typogr. nomine. Exst. apud Can. Devoti, & in Corsiniana.

IX.

ANTHOLOGIA, seu collectio Graecorum Epigrammatum.
litteris Graecis quadratis impressa, cum
longa Praefatione Latina Ioannis Lascaris.
Rhyndaceni ad Petrum Medicem.

Ad hujus calcem:

IMPRESSVM FLORENTIAE PER LAVRENTIVM FRANCISCI
DE ALOPA VENETVM. III. MDVS AVGVSTI M. CCCC.
LXXXIIII.

(in 4°.)

Recte observavit Deburius perpauca reperiri hujus editionis integra exempla. Post operis enim finem, qui quaternio KK III continetur, alius sequitur in integris exemplis foliorum fasciculus minime signatus, qui continet Graecum Jo. Lascaris Rhyndaceni Epigramma, & Epistolam Latinam ejusdem ad P. Medicem, quorum utrumque litteris capitalibus non secus ac opus ipsum excusum est: Et hic scapus ille est, qui plerumque deest; sicut deest in exemplo Bibliothecae Casanat., & deerat in exemplo Excellentiss. B. Cajet. Valentii Gonzagae: quod ut suppleret, Vir generosus & librorum rariorum studiosissimus, superiori anno aliud exemplum, in medio duobus foliis deficiens, sed Epigrammate & Epistola Jo. Lascaris instructum, pretio 22. scutorum Romae comparavit. Quemlibet fasciculum ex octo foliis constare debere affirmat Deburius: quod etsi verissimum iudicem, proprio tamen experimento recognoscere ob temporis penuriam non licuit. Totum opus in septem sectiones dividitur; quarum unicuique sua praepositur tabula, quid in iis contineatur, ostendat, s. c. **DE ATONAS, DE AMPHAON** &c. Conferat L. Maestarium in Praefat. ad suos Annales, & Deburium, Belles Lettres, num. 2488. Exst. in Biblioth. privata SS. D. N. PII PP. VI., in Corsiniana, &c.

X.

FLOREN-
TIA.

„ IOANNIS FERRARIENSIS Liber de Vita Coelesti et Anima-
rum immortalitate. Florentiae 1494. = *Ejusdem* Opus quadragesi-
male. *ibid.* & *eodem anno*.

Utrumque opus refert Orlandius in utraque suarum Originum parte: in prima, pag. 136. inter editiones, quarum ignorantur nomina impressorum; in secunda, pag. 323. ubi utramque tribuit Francisco Bonaccursio. Neutram in sui operis textum inseruit Maettarius, qui pag. 574. unam primi operis editionem Parmensem per Matthaeum Capcasam recenset, varia tamen in subiecta annot. (1) circa utramque notans, omnino idcirco videndus.

XI.

MARSILII FIGINI Epistolae. Florentiae 1494. in 4°.

Maettarius, pag. 789. ex Catal. Menarf. pag. 368. Editio mihi admodum suspecta. Vide sub anno seq.

MCCCLXXXV.

I.

„ Sermoni Volgari devotissimi di SANCTO BERNARDO Abbate
di Chiaravalle necessarij al ben vivere: ridotti in lingua Tosca-
na. (*in fine*) Impresso in Firenze con somma diligenza per Ser
Lorenzo Morgiani et Giovanni di Maganza, ad istanza di Ser
Pietro Pacini da Pescia. Adi XXVIII. di Gennaio M. CCCC.
LXXXV. in 4°.

Hujus editionis descriptionem sic exorditur cl. Paitonus: „ Comincia il libro
da me veduto ed esaminato diligentemente nella *Zeniana* per questo titolo
colla effigie sotto al titolo, di San Bernardo, che lo presenta alla Sorella, che
ginocchioni lo riceve; e sotto l'effigie: Sermone composto dal traduttore di
questa opera in volgare a Lauro suo figliuolo religioso, con otto linee di esso
sermone. Faccio questa minuta relazione della prima faccia perchè non mi sov-
viene di essermi imbattuto di vedere altri libri con tal principio, di maniera
che da prima sospettai di qualche difetto della copia da me veduta, del qua-
le in progresso non mi accorsi. Al detto Sermone che è lungo tre fasce, suc-
cede la tavola de' Sermoni (1) di San Bernardo, i quali sono LXXIII., e con
questa si chiude il primo quaderno, &c. Exst. in Corsiniana.

II

(1) Nec S. Bernardo, nec eju. sorori Hamelinac convenire monet Mabillonius.

FLOREN
TIA.

II.

COMPENDIUM REVELATIONVM
INVITILIS SERVI IESV CHRISTI
FRATRIS HIERONYMI DE FER-
RARIA ORDINIS PRAE-
DIGATORVM*Ad calcem:*Impressit Florentiae ser Franciscus Bonae-
cursius anno salutis Mcccclxxxv.
v. nonas mensis Octobris.*(in 4°.)*

Numeris, reclamantibus, & registro caret; signatur ab a i., usque ad g ix, & quinque priores scapi quaterni sunt; sextus, ternus; septimus, duernus. Desinit folio recto; versum vacat. Character rotundus est & pulcher. Exstat in Casanat., & Corsiniana.

III.

COMPENDIO DI REVELATIONE
DELLO INVITILE SERVODI IESV
CHRISTO FRATE HIERONY-
MO DA FERRARA DELLO
ORDINE DE FRATTI PRE-
DIGATORI.*In calce:*Impresso i Firenze p ser Fracescho Buonaccorsi
nel Mcccclxxxv. A di xviii. di Agosto.*(in 4°.)*

Itala haec revelationum Hieronymi Savonarolae editio superiore, quae Latina est, antiquior, utrum, sicuti impressione ita & compositione vetustior sit difficile dictu est. Fieri potest ut ipse Hieronymus utramque composuerit; sed itidem fieri potest ut altera ex ipsis haec nempe Itala ab aliquo ejus discipulo ex eisdem Latino textu adornata fuerit, & tardius in lucem exierit ipse Hieronymi textus, quam versio. Quod spectat ad typos, nil a praecedenti differt; foliorum tamen numero, aliquantisper ea major est. Quatuor priores foliorum fasciculi, quaterni sunt; sequentes tres, terni; ultimus, duernus; & foliorum summa 54, cum praeced. fiat tantum 50. Exst. in Casanat., & Corsin.

IV.

Operetta molto divota composta da frate HIERONYMO da FERRARA dellordine de frati predicatori sopra e dieci comandamenti di Dio: diretta alla Madōna [ouero Badessa del monasterio delle Murate di Firenze.....

In calce:

Impresso i Firenze adi. xxiiii. doctobre. Mcccclxxxv.

FLOREN

TIE.

Frontem opusculi ornat figura ligno insculpta (1), quae duos monachos O. PP. cum aliquot mulieribus velatis loquentes repraesentat, supra quam legitur allatus titulus. Solis signaturis instructum est, quae ab *a* pertinent usque ad *d* 3.; tres priores scapi quaterni sunt; quartus, ternus. Initio cujuslibet praecepti habetur capitalis florens. Exitat in Casanat.

V.

INCOMINCIA IL PROLAGO DEL LIBRO ap
pellato Specchio di vera penitentia compilato da Frate
Iacopo Passavanti dellordine de frati predicatori

In fine ante indicem Capitulorum:

Finito il libro chiamato Specchio della uera penitentia

Impresso in Firenze a di .xii. di Marzo M. cccc. lxxxv.

(in 4.º)

Primo folio recto habetur figura Salvatoris stantis ante aram, qui sinistra excellens crucem complectitur, dextera sanguinem in suppositum calicem effundit. Arac circumpositus est egregius ornatus tantum patens quantum pagina ipsa; supra quem legitur:

Specchio di vera Penitentia.

Verfum fol. profus vacat; in fronte seq. folii signati *a* 2 legitur:

INCOMINCIA IL PROLAGO DEL LIBRO ap
pellato Specchio di vera Penitentia &c., uti supra.

Qui prologus paulo minus quam tria integra occupat folia. Folio signato *b* incipit opus ipsum; ad cujus calcem adjecta est tabula capitulorum, in qua indicantur chartae, ubi unumquodque incipit; etsi chartae ipsae numeris notatae haud sint: e. g. *della terza scientia diabolica a carte cxxviii*. Ultimum hoc capitulum incipit pagina secunda folii signati *r* 4., post quam, ad operis complementum, sequuntur alia 20. folia, quae adjecta folio 128. ubi incipit ultimum operis capitulum, efficiunt summam foliorum 148. qualem plane demonstrant ipsae signaturae, quae pertingunt usque ad *t* 4., suntque fasciculi omnes, quaterni, primo excepto, qui est duernus. Capitales florentes sunt nec invenustae, character idem ac Pungilinguae anni superioris. Editionem hanc reclamantibus penitus carere dici non potest: apposta enim primo fuit reclamans, tertio folio quaterni *b*: & deinde primo & tertio cujuslibet quaterni, usque ad ultimum, qui est *t* 4. Exst. apud Can. Devoti, & in Corsin.

VI.

„ La Vita di MERLINO con le sue Profetie historiade, che lui
„ fece, le quale tractano de le cose, che hanno avvenire.

Tom. I.

x x

In

(1) Eadem ac quae ornat libellum Auctoris de vita viduali, quae referetur inter editiones Florent. sine anni nota. Character quoque idem est, & valde nitidus, & vel ex officina Bonaccursii, vel de Morgianis prodiit.

FLOREN *In fine:*

TIE. „ Tracta e questa opera del libro autentico del magnifico
 „ messer Pietro Delphino fu del magnifico messer Zorzi transf-
 „ lato de lingua francese in lingua italiana, scripto nel anno
 „ del signore M. ccc. lxxix. adi xx. novembre, et stampado in
 „ Florentia del M. cccclxxxv. adi xv. de Marzo. *in 4°.*

Bibliographie Instructive de Debure, Belles lettres num. 3781.

VII.

Die xiii. mēsis Augusti. M. cccclxxxv. in cōsilio gñali.

Considerando e nostri Magnifici et excelsi Signori. Si-
 gnori. P. di Liberta & Gōfalonieri di giustitia del-
 popolo Fiorentino Che &c.

Ex quator tantum constat foliis formae quartae, caractere rotundo cum signa-
 turis a, a 11. Vetantur populo fieri conventicula & secreta colloquia. Uti nobis
 significavit cl. P. Amoretti, qui edictum evoluit in Corsiniana.

M C C C C L X X X V I.

I.

Tractato uolgare di frate ANTONIO Arcivescovo di
 Firenze intitolato Defecerūt | che insegna al confesso-
 re diche chasi & in che modo debbe domandare colui-
 che egli confessa.

In fine:

..... Impressa infirenze con
 somma diligentia & cura hauuta la
 chopia di optimi exemplarii (*sic*) apeti-
 tione di Ser Piero Pacini da Pescia per
 Ser Lorenzo Morgiani & Giovanni di
 maganza. Adi. xxii. di Febraio Anno
 Domimini (*sic*). M. CCCC. LXXXVI.
 a b c d e f g h i k l m n o tutti quaderni
 (*in 4°.*)

Non videtur satis accuratus editionis titulus, qui legitur apud Maettarium, p. 607.
 Editionem superioribus annis primum vidi Ananiae in Bibliotheca S. Jacobi Ord.
 Praedic. Aliud deinde integerrimum exemplum adquisivi pro Biblioth. Casanat.,
 & ex utroque apparet, titulum, quem affert Annalista, inaccurate transcriptum esse
 ex folio signato a 11.: primo enim fol. legitur titulus huc allatus; & sub eo oc-
 currit

currit effigies S. Archiepiscopi ligno insculpta, qui in templo poenitentem ab-FLOREN solvit. Ultimo folio verso habentur tria vel potius duo (1) insignia, in quo-TIE.

rum singulis in basi inscriptum est: *Piscia* & in medio sigla. *S. P.* quae ad ipsum P. Pacinium fortasse referuntur. Character rotundus est & nitidus. Desunt numeri, custodes, & registrum.

II.

LIBRO

Di Frate Hieronymo da Ferrara Della Semplicita
della Vita Christiana Tradotto
IN VOLGARE.

In fine:

IMPRESSO

In Firenze per Ser Lorenzo Morgiani Ad instan-
tia di Ser Piero Pacini. Adi ultimo doctobre
M. CCCCLXXXVI.

(in 4°.)

Sub allato titulo habetur figura conclavis hominis religiosi, ligno incisa, in quo exhibetur ipse Savonarola sedens & scribens ante imaginem Crucifixi. Verso folio incipit *Epistola Hieronymi Benivieni interpretis ad Antonium Manetti*, quae totam paginam, & aliquanto plus quam dimidiam paginam sequentis occupat, residuo ejusdem vacante. Pagina versa caractere majusculo legitur:

EPISTOLA DI FRATE HIERONYMO DA
FERRARA DELLORDINE DE PREDICA
TORI SOPRA ELIBRI DELLA SIM
PLICITA DELLA VITA CHRISTIA
NA TRADOCTI DI LATINO IN
VOLGARE DA HIERONIMO
BENIVIENI FIORENTINO

Quae epistola tres fere occupat paginas; ad tertiae enim calcem positus est titulus Prologi auctoris in opusculum a Hieronymo Benivieni Italice versum; quod incipit seq. fol. recto signato a mii.; & quinque priores scapi & ultimus, quaterni sunt; sextus, sexternus, ejusque singula folia litera *f* cum respondente numero signata sunt (2). Desunt numeri, custodes & registrum. Character Romanus est & nitidus; capitales florentes, & elegantes; ultimoque folio verso habetur insigne P. Pacini. Exstat in Casanat.

x x 2

Pri-

(1) Insignia lateralia eadem sunt, & minora intermedio: in cujus campo habetur Draco cum

Corona, & siglis *S. P.* in area, & in basi nomen PISCIA. Duo lateralia, quae videntur ad Petram Pacinum pertinere in area superiore colum-

nam exhibent, & paulo infra ipsam, sigla *S. P.* sub quibus habentur duo Delphini, & sub ipsis nomen PISCIA.

(2) In distributione horum foliorum in exemplo Casanat. compactor erravit.

IN HOC VOLYMINE CON
TINENTVR HI LIBRI.

Primus liber De origine & laudibus scientiarum.

Secundus liber. Contra Antipodes.

Tertius liber De miseria hominis & contemptu
mundi.

Quartus liber De generibus ventorum.

Quintus liber Vita Caroli Magni.

*Auctore Zacharia Lilio Vicentino, Canonico Reg.**In fine :*FLORENTIAE
IMPRESSVMPer Ser Franciscū Bonaccursium
Impensa vero & sumptibus Ser
Petri Pacini de Piscia. Anno Salutis
M. CCCC. LXXXVI.

Septimo idus Aprilis

(in 4°.)

Egregia editio pulchritudine characteris & stili elegantia valde spectabilis. Primo folio recto legitur generalis titulus voluminis hac allatus. Eodem verso habetur, Epistola SEBASTIANI CIAFFERI Can. Reg. Florentini ad Galeacium Bentivolum Apost. Sedis Legatum, qua libros in hac collect. contentos ad eum mittit; & in qua satis longa orationis periodo ipsum Liliū alloquitur, ejus opuscula laudibus extollens.

Sequenti folio recto incipit primum opusculum de Laudibus Scientiarum, praefixo hoc titulo:

ZACHARIAE LILII VICENTINI CANONI
CI REGVLARIS AD VENERANDVM
PATREM SACRIS LITERIS ET
PRVDENTIA CLARVM. D. GA
BRIELEM VICENTINVM CON
CANONICVM DE ORIGINE ET
LAVDIBVS SCIENTIARVM LIBER
INCIPIT.

in cujus calce notantur CAPITVLA HVIVS LIBRI, quae sunt num. 29., eorumque primum, *Grammatica*; postremum, *Theologia*.

Libello *contra Antipodes* praemittit brevem Epistolam ad Augustinum Papiensem Can. Regularem. Libello de *miseria hominis* &c. prooemium ad Matthaicum Bos-

Bossum; & ad ejus calcem notantur Auctores tum ecclesiastici tum gentiles, ex FLOREN
 quibus opusculum desumptum est, num. XXXIII., huicque opusculo subjicitur de-
 scriptio mortis, seu potius sepulturae, Innocentii VIII. cui interfuit, ad Joannem Do-
 natum Canonic. Vicentinum. Libello de *generibus Ventorum* perbrevev epi-
 stolam praemittit ad laud. Matthaeum Bossum, qua illum ipsi dicat. Postremo
 hujus folio duae habentur figurae, prima *octo Ventorum*, altera 12., in cujus area
 tripartita, inscripta sunt nomina ASIAE, EUROPAE, & AFRICAE. Vitae Caroli
 Magni praemittit Epistolam ad D. Gabrielem Vicentinum Concanonicum, divini ver-
 bi oratorem; & ad hujus calcem legitur allata subscriptio. Post subscriptionem
 aliud occurrit folium sitens (REGISTRVM Totius operis) & infra (Emendata post
 impressionem,) & in averfa facie eadem tria insignia, quae habentur in edit. re-
 lata num. 1. hujus anni. Custodibus scaporum, signaturis & registro instructa est. *a. b.*
c. e. f. g. i. sunt quaterni, *d* ternus, *b* quinternus. Exst. in Casanat., Corfin., &c.

IV.

Prediche di Frate HIERONYMO da Ferrara

In fine:

Impresso Nella Cipta Di Firenze

ad istantia di ser Lorenz

zo Vivvoli Lano

Mccccxxxxvi.

adi octo

di Feb

braio.

DEO GRATIAS

ET VIRGINI GLO

RIOSISSIME.

(*in fol.*)

Primo folio verso legitur Prooemium Laurentii Violi ad Ferrariae Ducem, &
 sequenti recto ejusdem Epistola ad L. quae & dimidium versum occupat. Folio
 tertio signato *a* fusior occurrit titulus, qui sic habet:

PREDICHE RACCOLTE PER
 SER LORENZO VIOLI DA LA
 VIVA VOCE DEL REVEREN
 DO PADRE FRATE HIERO
 NYMO DA FERRARA
 GIORNO PER GIOR
 NO MENTRE
 CHE EPRE
 DICA
 VA

IL primo diquaresima a di xvii Febbraio
 MCCCCLXXXV.

Sunt

FLOREN Sunt conciones pro quadragesima, feria II. III. IV. & die VIII. Paschatis.
TIAE. Character rotundus, paginae bipartitae. Titulus & subscriptio huc adducti scrupulose descripti sunt ex optimo exemplo, quod pertinuit ad Abb. Nic. de Rossi nunc autem ad Corsinianam. In hac eadem Bibliotheca reperitur alius tomus continens conciones habitas diebus festis, post absolutam quadragesimam, earumque ultima habita fuit 27. Novembris; estque XXIX. sine subscript., duabus columnis, & charact. alio a praeced.

V.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ
 ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
 ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

In fine:

Εν Φλωρεντία ἔται χιλιοσῶ πρᾶξις ἑνενηκοσῶ ἕκπη
 ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ
 (*in fol.*)

Ante subscriptionem, *Εν Φλωρεντία*, &c. legitur:

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΕΙΣ
 ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΝ

quod incipit:

Λουκιανὸς καὶ ἔγραψε, &c.:

Post subscriptionem autem sequitur tabula, quae non omni accuratione constructa esse videtur. Nullus enim, e. c., Deorum dialogus sigillatim recensetur, duobus extremis exceptis, iisque alieno loco, (uti ante nos annotarunt alii) sed tantum generaliter Deorum dialogos XXIV. simul exhiberi declaratur:

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ, ΟΜΟΥ ΚΔ

Deorum autem dialogi vulgo XXVI. numerantur; & postremi duo ex ipsis in hac edit. exhibentur inter Epistolas Saturnales post *ἡρώδης*, (quod in tabula omittitur) pag. 482. Primus ex ipsis inscribitur *Ζηνὸς καὶ Ἡλίου*, alter *Ἀπόλλωνος καὶ Ἑρμοῦ*.

Nullus similiter ex dialogis Meretriciis specialiter nominatur, duobus postremis exceptis, sed generali hoc titulo designantur:

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ, ΟΜΟΥ ΙΕ.

cum reipsa sint XVII. Postremi autem duo, quorum alter inscribitur *περὶ τῆς περιεργίης τελευτῆς*, alter *Δραπέται*, proprio titulo recensentur post laudatum generalem titulum.

Cacterum quaecumque sit hujus tabulae inaccuratio, (1) omnia Luciani opuscula, quae exhibent probatissimae hujus temporis editiones, uno Nerone excepto, & in

(1) Parvi momenti sunt, quae de inaccuratione hujus tabulae hic annotantur, nulloque loco habenda, praesertim, si cum praestantia ipsius editionis, quae omnium criticorum judicio comprobatur, conferantur. En quid de ipsa scribat

Jo. Frid. Reitzius in Praef. ad praeclearam edit. Amstelodam. anni 1749. per Jac. Wetstenium. Jam quibus copiis instructus, & quomodo iis usus fuerim B. L. accipe. Editiones Luciani adhibui principes haec. Florentinam primam om-

in hac antiquissima, omniumque prima contineri, diligenti instituta comparatio-
ne reperit assiduo Casanat. Biblioth. cultor, idemque Graecae linguae studio-
sissimus D. LEOPOLDUS SEBASTIANI. Solis signaturis intruitur, quae perti-
nent usque ad 1111. omnesque foliorum fasciculi, nisi male observavi, quater-
ni sunt.

Editionem refert L. tom. II. sui indicis pag. 215., ubi eam *principem* vocat;
& merito quidem: *Invidis* autem *argumentis* cl. Ang. M. Bandinium *probare* eam
ex officina Juntarum prodiisse, ipsi cl. Bibliographo plane adversatur: pag. enim
257. part. II. suorum annalium typogr. Juntarum, primo loco hanc Luciani Flo-
rent. editionem inter *dubias editiones* cl. Auctor ponit. Quae autem *invidis ar-
gumentis probantur*, non inter dubia, sed inter certissima habenda sunt. Videantur
testes hujus dubiae editionis ab ipso Bandinio ead. pag. citati.

At vero si non *invidis*, magni certe ponderis *argumento* probari potest, prin-
cipem hanc Luciani editionem ex officina Juntarum minime prodiisse. Pro no-
bis hoc praestitit R. P. Ant. Amoretti, instituto diligenti examine (nobis peten-
tibus) super exemplari Corsiniano, quod ad officinam librariam Juntarum perti-
nuisse pro certo habeo. En ejus verba:

„ Nell' esemplare di Luciano, che è nella Corsiniana, come in quello citato dal
„ Maittaire, nel primo foglio v'è il seguente Titolo in Greco, ed in Latino:

ΤΑΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩΙ ΔΕ
ΤΩΙ ΒΙΒΛΙΩΙ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

Φιλοσόφου εἰκόνες.

Φιλοσόφου νεωτέρου εἰκόνες.

Τῶν αὐτῶν Ἡρωικῶν.

Καλλιστράτου ἐκφράσεις.

Τῶν αὐτῶν βίαι σοφιστῶν.

QVAE HOC VOLVMINE
CONTINENTVR.

LVCIANI OPERA.

Icones Philostrati.

Philostrati iunioris Icones.

Eiusdem Heroica.

Descriptiones Callistrati.

Eiusdem vitæ sophistarum.

„ Segue un' Epigramma greco di quattro versi.

„ Qui è da cercarsi come contenendo questo libro le sole opere di Luciano, vi
„ si promettono quelle di Filostrato e degli altri: il Maittaire dice, che la pagina
„ che contiene il titolo riferito, *multis post annis excusa & addisa fueris*, (An-
„ nal. Typ. T. I. pag. 63. not. 1.) e porta per ragione che la detta pagina, o
„ foglio, non ha la segnatura AI, la quale si vede nel foglio che segue; ma il
„ dottiss. Annalista non osservò che il foglio suddetto del Titolo ha il suo cor-
„ rispondente, cioè l'ottavo, stampato, e che sebbene siano tre segnature AI,
„ AII, AIII, pure formano un quaderno, il primo del quale è quello che
„ contiene il Titolo; laonde non può darsi, che questo primo foglio sia aggiun-
„ to, osservandosi che il suo corrispondente, o sia ottavo foglio, è stampato
„ collo stesso carattere greco, che è usato in tutta l'opera. Penso piuttosto che
„ quel Titolo sia stato impresso d'ordine de' Giunti sul foglio bianco antico, il
„ cui corrispondente era già stampato, e ciò molti anni dopo; cioè nel 1517.
„ quan-

nium anni 1496. Graecam, in forma majori. *pti vicem praestare queat. Hanc licet Solanus*
Haec est ab typographicis vitiis non est immu- *totam contulerit. ego tamen aequae ac reliquas,*
nis, in vestigiis tamen priscae lectionis servandis, *saepissime inspexi, ac de novo consului.*
tantum alias praecellit, ut Codicis Manuscri-

FLOREN
TLB. „ quando fecero l'Edizione dell' Opere di Filostrato e degli altri promesse nell'
„ esposto Titolo: ed avendo io confrontato i Titoli d' ambe l' Edizioni, ho tro-
„ vato che corrispondono, e che sono gli stessi caratteri sì i Romani, che i Gre-
„ ci, quali caratteri Greci sono più minuti e di forma diversa da quelli che si
„ vedono usati nell' Opere di Luciano del 1496. Il Maittaire (loc. cit.) seguito
„ dal Crevenna (Catal. T. IV. pag. 227.) pensa che questa edizione di Luciano
„ debba ascriversi tra' libri usciti da' torchi Giuntini; ma due forti ostacoli si op-
„ pongono a questa opinione. I. la differenza de' caratteri Greci del Luciano di
„ forma affatto diversa dagli adoprati da i Giunti nell' altre edizioni. II. il
„ silenzio di Bernardo Giunta nella Prefazione che premette agli opuscoli di Fi-
„ lostrato e degli altri, stampati, come s' è detto, nel 1517. In questa Prefazione
„ egli non fa motto alcuno dell' edizione di Luciano del 1496., eppure ivi accen-
„ na altri Autori Greci fatti stampare: come dunque tralascia il Luciano, tanto
„ più che il Filostrato e gli altri erano come la seconda parte del medesimo, e
„ già promessa nel Titolo?
„ Pertanto chi dicesse, che gli esemplari di Luciano, impresso da altro Stam-
„ patore, passassero nel negozio de' Giunti, e che questi stampassero sul primo fo-
„ glio bianco quel Titolo riferito di sopra per unirlo col loro Filostrato del 1517.
„ affine di spacciare più facilmente l' uno e l' altro, forse la indovinerebbe.

VI.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΡΟΔΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ libri IV.
Graece, cum Scholiis Graecis.

In fine:

ΕΝ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΙ ΕΤΕΙ ΧΙΛΙΟΣΤΩΙ ΤΕΤΡΑ
ΚΟΣΙΟΣΤΩΙ ΕΝΕΝΗΚΟΣΤΩΙ ΕΚΤΩΙ
(in 4°.)

Duae praeponuntur Poetae vitae Graecae: quarum prior totum primum folium rectum & dimidium versum occupat; altera multo brevior residuum folii; & in fine nominantur Scholiorum auctores, *Lucillus Tarrhaeus, Sophocles & Theon*. Folio secundo signato a ii. incipit primus liber, comitantibus Scholiis Graecis; eodemque tenore totum opus usque ad finem progreditur. Poetae textus literis quadratis, seu ut alii dicunt, *majusculis, vel capitalibus*, excusus est. Scholia rotundo coque minore, utroque valde pulchro.

Numeris, custodibus & registro caret: signatur ab a usque ad x ii., omnesque fasciculi, quaterni sunt, ultimo excepto, qui est duernus. Editio, characterum pulchritudine, chartae qualitate, marginum amplitudine excellit. Exstat in Corsiniana, ubi eam evoluit cl. P. Amoretti. Exstat vero etiam in Biblioth. Pinell. & hodie reperitur Mediolani apud E. B. Cajet. Valentium Gonzagam.

Editionem refert L. tom. II. sui Indicis pag. 210. sed parum bibliographice: haec enim sunt ejus verba: *Apollonii Rhodii argonauticon litteris capitalibus graecis. Florentiae de Alopa circa 1496. in 4°.* in qua descriptione defectus cum excessu manifeste pugnat: silentur inprimis Scholia Graeca, quae certe non sunt minima editionis portio; secundo, circiter annum 1496. facta fuisse dicitur, cum ex ipsa subscriptione manifeste appareat ad annum 1496. omnino pertinere; ter-

tertio illud de *Alopa* in exemplaribus vulgo notis non legitur: & solum per con-**FLOREN**
jecturam vel argumentationem, ex offic. de *Alopa* produsse, dici potest. **TIB.**

VII.

„ LEONIS BAPTISTAE ALBERTI opera. Florentiae 1496. in 4°.

Maettarius, pag. 629. ex Prosp. Marchandio, Cat. Billaine, Chil. III. pag. 12. citante.

VIII.

„ La Vita di S. Zanobi Vescovo Fiorentino composta per CLE-
„ MENTE MAZZA. Firenze 1496. in 4°.

Haymus edit. Venetae anni 1728. pag. 81. & Mediol. per Ferd. Giandonati, tom. I. 1771. pag. 18.

IX.

„ Exposizione sopra Evangelii. (*in fine*) Finito il quarto ed ultimo
„ Libro delle Esposizioni sopra Evangelii composte per Frate Simone
„ da Cascia de Frati heremitani (tradotta in volgare da *Fra Guido*)
„ Firenze per Bartolomeo di Francesco de libri 1496. in fol. Nel
„ fine del terzo trattato, vi è una Predica di Frate Giordano dell'Or-
„ dine de' Predicatori, sul giudizio universale.

Haec Ferd. Giandonati, Bibliot. Nic. Francisci Haymi, tom. II. pag. 659. & cum ipso, quod spectat ad Exposit. Sim. a Cascia, concordat auctor Catalogi Biblioth. D. de la Valliere, tom. I. pag. 60.

X.

Hoc in volumine haec opera continentur.

L. VITRUVII POLLIONIS de Architectura libri decem.

SEXTI IVLII FRONTINI de Aquaeductibus liber unus.

ANGELI POLITIANI opusculum quod Panepistemon inscribitur.

ANGELI POLITIANI in priora analytica praelectio.

Cui titulus est Lamia.

Ad calcem Vitruvii:

Florentiae impressum anno a natali christiano. M. cccc. lxxxvi.
(*in fol.*)

Vitruvio suus praenitur index, in quo singulorum librorum capita recensentur; quique cum recitato titulo priora duo occupat folia, minime signata. Signaturae incipiunt a tertio folio, in cuius fronte legitur titulus primi libri, caractere majusculo, cujusmodi etiam sunt tituli aliorum librorum, & pertinent usque ad L. II. A. B. C. D. E. F. G. H. I. terni sunt; caeteri duerni. Insunt in editone figurae quaedam, sed parvi momenti.

Panepistemon & Lamia Politiani minoribus literis *a*, *b*, signantur, & uterque
Tom. I. *y y* *fa*

FLOREN- fasciculus ternus est. Frontinus & ipse signatur literis minoribus *a. b* sed gemi-
TIE. natis, primusque scapus ternus est, alter duernus. Ad hujus calcem legitur ut in
editione Rom. omnium antiquissima: *Libellum hunc de Aquaeductibus, cum esset
mendosissimus, Pomponius & Sulpicius, &c.*

Quatuor recensita opera ex eadem officina Florentina, eodemque anno prodiisse, tituli communitas, characteris idemitas, loci, & anni notae ad calcem Vitruvii positae, ni fallor, manifeste ostendunt. Cum exemplo Casanat. colligatae sunt Disputationes Camaldulenses Christophori Landini, quae sunt alio characteri Romano & eleganti, non minus ac character Vitruvii, &c. quae commodius afferentur inter editiones anni nota carentes.

XI.

Expositione di frate HIERONYMO da FER-
RARA sopra el psalmo. Lxxviii. Qui regis israel
per modo. di oratione & prima sopra el titolo

In calce:

Impresso in Firenze apresso sancta Ma-
ria maggiore Adi. VIII. di Giu-
gno. MCCCCLXXX.

XVI.

(in 4°.)

Constat ex duobus quaternis signatis literis *a b*. Defunt numeri, custodes, & registrum. Character Romanus est, sed non ex pulchrioribus, quibus usi sunt Florentini typographi. Exst. in Casanat.

XII.

MARSILII FICINI Commentaria *in quaedam* Platonis opera ad Nico-
laum Valorem.

Ad calcem Commentarii in Philebum:

Impressum Florentiæ per laurentium Francisci (*sic*) de Venetiis Anno ab
incar
natione domini nostri Ihu Xpi. Mccccclxxxvi. die. 11. Decembris.

(in fol.)

Primum folium rectum vacat. Versum continet Ficini Prooemium in haec sua
Comment. ad Nicol. Valorem; & infra, *Dispositionem Commentariorum*, in qua
principio monet Commentarium in *Symposium* non modo editum ante, sed passim
jam divulgatum. Primum Comment. quod exhibet editio, est in *Parmenidem*;
II. in *Sophistam*; III. in *Timeum*; IV. in *Phedrum*; V. in *Philebum*, ad cujus
calcem legitur adducta subscriptio: *Impressum &c.* Post haec sequuntur decem
alia folia, in quibus continentur: primo, *expositio circa numerum nuptialem* (1)
in VIII. de Republica; secundo *Recognitio praecedentium Commentariorum*: qui-
bus subjunctum est hoc monitum: *Superioribus Commentariis haec adjungenda
sunt:*

(1) Fatalem.

sunt: Catalogus; Distinctiones capitum; Summa; Commentariola in caeteros Platonis libros, quae Florentiae mox imprimentur: nunc autem seorsum hic imprimuntur Dionysius de Mystica Theologia divinisque nominibus.

Character semigothicus est, sed atidus: Signaturae in opere praecipuo pertinent ab a i. usque 4. ii. (1) omnesque scapi, ultimoq; hoc excepto, terni sunt: ultima decem folia signantur litera A majuscula, quae tamen non progreditur ultra A iii. Exst. apud Can. Devoti.

XIII.

Ejusdem FICINI Commentaria sive argumenta in Dionysium Areopagitam de Mystica Theologia; et de Divinis nominibus.

In calce:

Impressum Florétie per Laurentiū Frācis̄ci Venetū. (*sine anno*)
(*in 4°.*)

Cum in calce Commentariorum in Platonem expresse monuerit Ficinus, Dionysium impressum fuisse eodem tempore, quo imprimebantur Commentaria in Platonem, vel etiam absoluta eorum impressione, quod quidem non accidit ante secundam Decembris anni 1496., necesse est notam anni 1492. quae subjecta legitur inscriptioni epistolae ad Jo. Medicem Cardinalem, praepositae Commentariis in Dionysium, referri ad tempus, quo scripta fuit epistola, non vero ad tempus impressionis operis. Ejusmodi inscriptio sic habet:

Marsilius Ficinus Florentinus Reverendo in Christo patri domino
Ioanni Medici Cardinali
suppliciter se comēdat

1492.

Neque officit quod ejusmodi Commentaria jam appareant in Catalogo librorum Ficini, qui subjunctus fuit opusculo de *Sole & lumine*, excuso 1493. Hic enim Catalogus complectitur Ficini opera ad eum diem *composita*, ipsiusque *translationes*, sive ea typis vulgata forent, sive tantum mss. In fronte argumentorum Ficini in librum Dionysii De Divinis nominibus hic legitur titulus:

Argumenta Marsilii ficini florétini in Dionysium Areopagitam de diuinis nominibus
ab eodem e greca lingua in latinam
trāslatum

qui liber incipit folio XVI. verso. Character idem est ac Platonis, sed magis exesus. Hujus autem folia non in ternos, sed in quaternos collecta sunt, ultimo excepto, qui ex duobus tantum foliis constat, signatis litera a (2). Ad calcem secundi operis legitur subscriptio allata:

Impressum florétie per laurentiū frācis̄ci venetū

Exst. apud cl. P. Amoretti, & Can. Devoti.

(1) Deest signatura k.

(2) Deest in hac edit. signatura k.

FLOREN
TIE.

XIV.

„ CECCHI DOMENICO . Riforma fanta e preziosa per confer-
„ vazione della Città di Firenze . (*Fiorenza*) per *Francesco di Dino*
„ 1496. in 4°.

Refert & accurate describit hunc libellum cl. Morellius tom. 4. Biblioth. Pinell.
pag. 35. & seq. omnino videndus. Nobis satis erit monere ejus titulum, qui legitur
in Biblioth. Capponiana, pag. 113. & apud Jandonatum, tom. I., pag. 103. non pa-
rum ab hoc differre, ita ut dubitare liceat, an idem sit opus; sic enim habet:

XV.

„ Cechi Domenico di Ruberto di ser Mainardo . Provedigioni
„ e leggi da osservarsi dalla Repubblica Fiorentina . (*Senza nome*
„ di luogo) per *Francesco di Dino di Jacopo* 1496. in 8°.

MCCCCLXXXVII.

I.

„ Propheticae solutiones GEORGII BENIGNI Ord. Min. per ser
„ Laurentium de Morgianis 1497. VI. Idus Aprilis; Florentiæ .
„ in 4°.

Maettarius pag. 648. ubi Longium & Marchandium citat; quorum hic Bi-
blioth. Tellerianam pag. 60. laudat, ubi reipsa editio refertur, omisso tamen
typographo, quem nominat Laerius, tomo II. sui Indicis, pag. 222.

II.

„ JOHANNIS NESII Florentini oraculum de novo saeculo: im-
„ pressit ex archetypo Ser Laurentius de Morgianis, octavo id. Maii .
„ Florentiæ 1497. in 4°.

Orlandius, par. I. pag. 135. & pag. 371. Maettarius, pag. 633. ex Lin-
denio de Scriptoribus Medicis, pag. 382. Refertur a Laerio in Indice, tom. II.
pag. 229.

III.

„ HIERONYMI SAVONAROLAE Lamentatio Sponsae Christi ad-
„ versus tepidos, & Exortatio ad fideles Christi, ut precentur pro
„ renovatione Ecclesiae . Florentiæ per Laurentium de Morgianis
„ 1497. in 4°.

Maettarius, pag. 648. ex Longio, & Prosp. Marchandio, quorum hic Catal.
Biblioth. Tellef. pag. 60. laudat, ubi refertur editio, tacito typogr.

IV.

IV.

FLOREN
TIAE.

„ *Ejusdem* defensione, auctore IO. FRANCISCO PICO Mirandula-
„ no: *per eundem*. Florentiæ 1497. in 4°.

Idem, eodem loco laudatis iisdem fontibus.

V.

Libellus qui vulgari fermone nuncupatur el Birraccino:
compositus p RAPHAELEM PETRI de CERCHIS no-
tarium peritissimum Florentinum.

Ad calcem:

Impressum Florentiæ per Ser Laurentium de Morgia-
nis impensa Ser Petri de Pacinis Anno domini
MCCCCLXXXVII. XII. Kal. Maias.

(in 4°.)

Char. Rom. non rudis, cum signaturis tantum: folia 42. Exst. in Bibliotheca
Em. Card. Valent. Gonzagae.

VI.

Incipit liber primus IOANNIS GERSON CAN-
cellarii Parisiensis. De imitatione Cristi (*sic*) et de
contemptu omnium uanitatatum mundi.

In calce:

Iohannis Gerson cancellarii Parisiensis: de con-
temptu mundi libri quatuor uno (*sic*) cum tractatu de
meditatione cordis felici numine finiunt.

Impressum Florentie per magistrum Iohannez
Petri de Maganza. M. cccc. lxxxvii. die. x
mensis novembris.

(in 8°.)

Character semigothicus, sed valde clarus, signaturae pertinent ab a usque ad q ii.
omnesque foliorum fasciculi, ultimo excepto, quaterni sunt. Defunt numeri, cu-
stodes, & regitrum. Exst. apud cl. P. Amoretti, & in Corsiniana. Commodatum
olim habui a f. m. Abb. Nic. de Rossi, hujus edit. exemplum, cui caractere
majusculo, hic titulus praepositus erat:

IOANNIS GERSON DE CON-
TEMPTV OMNIVM VANITA-
TVM MVNDI.

Et in fine allata subscriptio (1).

VII.

(1) Atque ita (hisce jam impressis) se ha-
bere debere integra editionis exempla beneficio
anici comperi. Ei enim quatuor folia minime

signata praepointur, quarum primum rectum
laudatum titulum insitit *oculi*, residuum co-
rundem, indices totius vol. continent.

FLOREN
TIAE.

VII.

HYMNI ET EPIGRAMMATA
MARVLLI*In calce:*Impressit Florentiæ Societas Colubris VI. Kal.
Decembris . MCCCCLXXXVII.

(in 4°.)

Primo folio non aliud legitur, quam allatus titulus caract. majusculo. Sequenti recto incipit primus Epigrammatum præfixo hoc titulo:

MICHAELIS TARCHANIOTÆ MA
RVLLI CONSTANTINOPOLITA
NI EPIGRAMMATON AD LAV
RENTIVM MEDICEM PE
TRI FRANCISCI FILIVM
LIBER PRIMVS.

Quatuor sunt *Epigrammatum* libri, & totidem *naturalium Hymnorum*. Hymni et si primo loco in generali titulo nominentur, post Epigrammata tamen excusi sunt. Incipiunt a signatura *b i.* & terminantur in *m iiii.* Epigrammata autem signantur ab *a ii.* usque ad *g iiii.* & tam Hymnorum, quam Epigrammatum scapi omnes quaterni sunt. Ultimus Hymnus est in *Terram*, sicque incipit:

Extrema est dea terra mihi, quoque iure canenda

Postrema duo ultimi quaternionis folia continent *Emendanda* tam in Epigrammatis, quam in Hymnis. Numeris, custodibus, & registro caret. Perpulchra editio, Romano & eleganti caract. excusa, eaque cæteroquin satis obvia. Exitat in Casanat., Corfin., apud Exc. Ball. C. Valentium Gonzagam, Can. Devoti, &c.

VIII.

„ Ζηνοβίου ἐπιτομή τῶν Ταρραίου καὶ Διδύμου

„ παροιμιῶν συνθεσιῶν καὶ (κατὰ) στοιχείου

„ ZENOBIII Epitome Proverbiorum Tarrhaei &

„ Didymi secundum ordinem alphabeti

„ Impressum Florentiæ impensis ac cura Philippi de Junta Florentini. Anno Domini M. CCCCLXXXVII. in 4° min.

Sine paginarum numeratione, qua carent omnes Juntarum editiones, sed cum registro in calce. Constat fol. 65. In Biblioth. mea Fesulana, Editio rarissima, &c. Haec cl. Bandinius, Florent. Juntarum typographia par. II., pag. I. videndus.

IX.

FLOREN
TIAE.

Compendium logicę fratris HIERONYMI de Ferraria ordi
nis predicatorum.

In fine:

Impressum Florentie per Bartholomeum de libris. anno .
M. CCCCLXXXVII. die vero septima Iunii .

(in 4°.)

Opusculum hoc in 10. libellos dividitur, quorum primus inscribitur de *Principiis Syllogismorum*; ultimus de *Syllogismo Sophistico*. Duplici caractere excusum est: majori, eoque semigothico, quo generaliter sunt omnium §§ cujuslibet libri principia, instar textus impressa, & minori Romano, quo ea, quae in textu statuuntur, explanantur vel demonstrantur. Solis signaturis instructum est, quae ab a pertinent usque ad o ii., omnesque scapi duerni sunt. BARTHOL. de LIBRIS idem est ac typogr. operis Simonis de Cassia, super. anno relati. Exstat in Casanat. & Corfin.

X.

Epistola di BERNARDINO de FANCIVLLI della citta di Firéze mādata a epfi fanciulli el di sancto Bernaba (*sic*) apostolo adi XI. di giugno. M. CCCCLXXXVII.

In calce:

Nihil in terra sine causa fit.

Copia transumpta dalla originale epistola del decto Bernardino de Fanciulli.

(in 4°.)

Charactere hujus Epistolae excusa sunt plura Opuscula cum nota expressa civit. *Florentiae*; ita ut dubitari non possit, quin editio Florentina sit; inter quas refertur a Maettario pag. 648. ex Prosp. Marchandio, qui eam ex Catal. Biblioth. Teller. pag. 60. citat, ubi reipsa editio describitur. Constat ex XII. foliis signatis literis a. b. Numeris & custod. caret. Exst. in Casanat.

XI.

Epistola di Frate DOMENICO DA PESCIA mandata afanciulli Fiorentini.

In calce:

Florentie in sancto Marco. die. iiii. Septembris. M. CCCC.
LXXXVII.

(in 4°.)

Epistola di HIERONYMO CINZOI (*Cinozi*) Fifico Alvenerando P. Abbate & Generale diualembrosa contra Allabate anachorita

Ex

FLOREN. Ex Florentia. die XXV. Augusti. M.CCCCLXXXVII. Huic *subiicitur*.
TIB. Epistola del p̄decto Hierony. atucti ifideli & amatori della uerita.
in 4°.

Tres hae Epistolae, omnes sunt eodem rotundo charact. ac praecedens. Prio-
ris folia IV. Secundae, tria. Tertiae, unum. Exst. in Casanat.

XII.

- „ HIERONYMI SAVONAROLÆ Conciones Quadragesimales Italice.
„ Florentiæ 1497. *in 4°.*
„ Eiusdem Conciones XXX. in Ruth & Mich. Italice. Flo-
„ rentiæ 1497. *in 4°.*

Utramque editionem refert Maettarius, pag. 642. ex Warthono, ad Cavei Hist.
Liter. fol. 131.

XIII.

Predica del Reverendo padre Frate HIERONYMO da FERRA
RA: facta il Sabbato dopo la seconda Domenica diquaresima
lanno. M. CCCC. LXXXVII.

Ad calcem:

Nota che il padre predicatore era uenuto qui in tanto spi-
rito: & similmente li audienti in tanto feruor: & in tante la-
chryme che non potendo piu contenersi: cominciarono a
gridare con altissime voci Misericordia misericordia Dio:
Et il padre decte labenedictione: & partissi.

(*in 4°.*)

Character Romanus & pulcher, folia ex signaturis sexdecim: duo tamen po-
strema omnino vacant. Exstat in Biblioth. Em. Card. Valentii Gonzagae.

XIV.

- „ HIER. SAVONAROLÆ Sermo Apol. in Psalmi VII. verba:
„ *Domine Deus mi in te speravi*, Italice. Florentiæ 1497.
„ *Eiusdem* Epistolæ Apologeticæ. Florentiæ 1497. *in 4°.*
„ *Eiusdem* de veritate prophetica libri seu Dialogi IX. Floren-
„ tiæ 1497. *in fol.*

Maettarius, pag. 642. ex Warthono ad Cavei Histor. Liter.

XV.

- „ *Eiusdem* Tractatus de Vitæ Spiritualis perfectione ad 7. illius
„ gradus a S. Bonaventura distinctos. Florentiæ 1497. *in 4°.*

Idem ibid.

XVI.

XVI.

„ HIERONYMI SAVONAROLÆ Epistola ad quendam N. fra-
 „ trem, adversus sententiam Excommunicationis contra se nuper
 „ iniuste latam. Florentiæ 1497. in 4°.

„ *Ejusdem* Triumphus Crucis, seu de Fidei Christianæ verita-
 „ te libri IV. Florentiæ 1497. in 4°.

„ Il trionfo della Croce, composto in Latino da fra Hierony-
 „ mo Savonarola, & da se stesso in lingua volgare trasportato,
 „ con proemio nella laude e difesa del medesimo da Dome-
 „ nico Benivieni Canonico di S. Lorenzo di Firenze. Firenze
 „ 1497. in 4°.

Maettarius, pag. 648. citatis in notulis subjectis Loeffhero, P. Marchandio,
 & Scriptoribus Or. PP.

XVII.

Fra HIERONYMO da FERRARA sermo inutile di Iesu christo
 alle Suore del tertio ordine di san Domenico decte volgarmè
 te di annalena lettera exhortatoria. Con dieci Re-
 gole da osservare al tempo delle grande tribulationi,

Ad calcem Epistole:

. Data in Firenze in san Marco Addi. XVII.
 doctobre. M. CCCCL. XXXVII. Amen. in 4°.

Excusa est hæc Epistola, eodem Rom. charact., quo plura alia opuscula, cum
 ipsius Savonarolæ, opusculum puta super X. præceptis Decalogi, impressum 1495.
 sine nomine typogr., & in Casanat. cum hac colligatum, tum aliorum. Constat
 ex quatuor tantum foliis, sine signaturis, numeris, &c. quibus præposita est ima-
 go Crucifixi, piis mulieribus adstantibus, ligno insculpta. Exst. in Casanat.

XVIII.

„ Apologia de' Frati della Congr. di S. Marco, da fr. HIERON.
 „ SAVONAROLA, impressa senza luogo e data, ma in Firenze
 „ 1497. in 4°.

„ Epistola a tutti li eletti, e fedeli Christiani, data adi 8. di
 „ Maggio. Impressa in Firenze 1497.

„ Epistola a certe persone devote perseguitate per le verità da
 „ lui predicate. Firenze 1497. in 4°.

„ Epistola ad un suo Amico, ma vacillante per le persecuzio-
 „ ni. Firenze 1497. in 4°.

Tom. I.

z z

Maet-

FLOREN
TIAE. Maettarius, pagg. 648. & seqq. citatis in notulis subjectis Warthono in Append.
ad Caveum, pag. 131. & Scriptoribus O. PP. tom. I. pag. 891.

XIX.

Epistola di PHILIPPO CIONI notario Fiorentino in nelle
côclusioni publicate cōtro aluenerádo padre frate Hiero
nimo da Ferrara in nome di frate Leonardo del ordine
di sêo Augustino, con le resposioni a quelle facte p mae
stro Paulo da Fucecchio del ordine de frati minori mae
stro ī sacra theologia: & pel decto Philippo in uulgar lin
gua tradocete. (*in 4°.*)

Risposta p le medesime parole a una epistola di frate An
gelo anachorita mandata nuouamente a frati che lui cre
deua esser usciti di sancto Marco.

Ad hujus calcem:

Ex Florentia Die. XX. Iulii M. cccc. lxxxxvii.

(*in 4°.*)

Utrumque opusculum est eodem Romano caractere, quo plura alia in ante
rioribus relata, e. c. *Bernardini de Pueris Epistola*, sub num. 10., aliaque ipsius
Savonarolae ad Sorores tertii ord. sub num. XVII., &c. Primum constat ex octo
foliis signatis litera a; horumque postremum versum continet cantilenam ex XI.
tetraistichis constantem, quorum primum incipit:

Nella fossa ognun si pela
Sogdomiti stolti: & sciocchi
De voltate, &c.

Alterum ex duobus tantum constat foliis. Exstant in Cafanat.

XX.

„ Historia Fiorentina del POGGIO tradotta in lingua Toscana
„ da Iacopo suo figliuolo: per Barthol. Florentinum. Florentiæ
„ 1497. *in fol.*

Maettarius pag. 654. ex Prospero Marchandio, qui Oudinum de Script. Eccl.
tom. III. col. 2834. citat, ubi reipsa editio refertur. Manifestum est autem hunc Bar
tholomaeum Florentinum, eundem esse, ac Bartholom. P. impressorem edit. anni
1492. mutatæ cifra 2. in 7. Refertur tamen hæc editio Florentina anni 1497.
per Bartholom. P. in Haymi Biblioth. per Ferd. Giandonati, tom. I. pag. 108.
omissa edit. anni 1492.

„ ANGELI POLITIANI opera recitata. Florentiæ 1497. *in fol.*

Idem, pag. 656. ex eodem Marchandio, Fabricium Biblioth. Gr. tom. IV.
pag.

pag. 76. citante, quo loco nihil, quod ad Politianum pertineat, reperire potui. FLOREN
Vid. ad ann. 1499.

XXI.

TIE.

„ Fioretti di messer S. Francisco
„ Fiorenza 1497. in 4°.

Editionem hanc in uno ms. indice editionum Florentinarum Corfinianae Bibliothecae, (quae sunt oppido multae) mihi ab amico ostenso, memoratam inveni. Frustra Orlandium, Maettarium, ejusque continuatorem Denisium, Haymum utriusque editionis Italicae consului; frustra catalogum Biblioth. Pinellianae, Biblioth. Capponianae, Biblioth. Abb. Nic. de Rossi, Indicem librorum ab in-eunte typographia usque ad annum 1500. evolvi. Editionem Perusinam anni 1481. raram esse non ignorabam: sed ejus exemplum superioribus annis pro Casanatenſi Biblioth. a meipſo adquisitionem, aliaque duo, unum e Biblioth. Caesarea, alterum e Biblioth. Vallieriana a Deniſio in suo Supplemento pag. 134. relata; universale contra silentium eorum, quos antea nominavi, authorum circa hanc Florentinam editionem, addubitare faciebat, ne forte in laudato indice ms. error inesset, aut haec Florentina editio longe rarior foret Perusina, & nunc primum literato orbi innotesceret. Utcumque sit, cum in praesentia Corfinianam Bibliothecam adire non liceat, instet aliunde typographus pro folii impressione; ne lector, cujus utilitati potissimum studere debemus, circa hunc articulum tempus se frustra consumpsisse, conqueri possit, titulum & subscriptionem editionis Perusinae hic ipsi exhibere, non inutile existimamus:

OPERA Gentilissima et utilissima a tutti li fideli christiani: la qual se chiama li Fioretti de miser sato Francesco Afemiliativa ala uita τ ala passione de yesu xpo τ tute le sue fante uestigie: e opera tuta fornita.

In calce:

Ad laude e gloria del omnipotente dio τ dela soa santissima τ dulcissima madre uergine Maria: τ de miser santo Francesco: forono compiti li soi Fioretti: Et impressi a Peruscia per Magistro Steffano arns de Hamborch Correndo lo anno de la nativita del nostro signore Iesu christo M. cccc. lxxxii. a di 11. de Iulio.

Finis Deo Gratias:

P. S. Habendae sunt gratiae cl. P. AMORETTI, qui nobis petentibus exter-na die Corfinianam Bibliothecam adiit, exploraturus an Florentina *Floſcolorum* S. Francisci editio ex laud. ms. indice supra memorata, in ipsa exstaret, an non, & non modo eam ibidem reperit, sed insuper pro suo summo in Bibliographiam studio, accuratissime descripsit: cujus idcirco descriptionem, ne uno quidem apice mutato, propter summam editionis raritatem, hic subungere necessarium ducimus: En illam:

„ AL NOME Sia del nostro Signore Jesu Xpo crucifixo, & del-
„ la sua madre Vergine Maria. In questo libro si cõtenghono cer-

z z z

„ ti

FLOREN **ti fioretti, miracoli & exempli deuoti del glorioso pouerello**
III. di Christo messer sancto Francesco et dalquãti suoi sancti com-
pagni. Allaude di Christo Amen. Cap. I.

„ Questo primo foglio è racchiuso dentro un'ornato inciso in legno, ed il
 „ foglio seguente ha la segnatura a II.

In fine si legge :

IMPRESSO

In Firenze per Ser Lorenzo Morgiani
 Ad instantia di Ser Piero Pacini da Pescia
 Anno salutis. M. CCCCLXXXVII.
 Adi XI. di Giugno

„ a tergo si legge :

F I N I T I

E fioretti del Seraphico Sancto Francesco

„ Vi è sottoposta un'immagine scolpita in legno, in cui si vede S. Francesco stan-
 „ te in mezzo a due de' suoi Frati che stanno inginocchiati, e sotto vi è lo stem-
 „ ma della Città di Pescia.
 „ In principio del libro è legata la

T A V O L A

De Fioretti del Seraphico Sancto Francesco.

„ Segue un'immagine di S. Francesco che riceve le Stimmate, incisa in legno,
 „ ed occupa quattro fogli non segnati.
 „ E' in 4°. in bel carattere tondo, carta soda; non ha numeri, nè registro; le
 „ segnature da a seguono fino ad n, sono tutti quaderni, eccetto n che è duer-
 „ no. Sta nella Corsiniana.

MCCCCLXXXVIII.

I.

NOVO RECEPTARIO COMPOSTO DAL
 FAMOSISSIMO CHOLLEGIO DEGLI
 EXIMII DOCTORI DELLA AR
 TE ET MEDICINA DEL
 LA INCLITA CIP
 TA DI FIREN
 ZE

In fine:

IMPRESSO Nella inclyta Cypta di Firenze per la compagnia
 del Dragho adi. XXI. di Génaio. M. CCCCLXXXVIII.

Ad

Ad instantia delli Signori Chonfoli della uni-
uersita delli spetiali: El segno dellaqua
le si pone in questa presente
charta .

FLOREN
TIA .

(*in. fol. par.*)

Signum de quo in adducta subscriptione fit mentio, est imago B. V., parvulum Jesum sinu complectentis, sub qua habetur & signum Societatis Draconis, sive alatus draco, cum subjectis literis A. M. A. Opus impressum est charact. Romano non rudi cum signaturis, duabus columnis, secundo folio excepto, in quo habetur prooemium nomine DD. artis medicae Collegii Florentini, & operis conspectus. Primo folio recto adducta inscriptio; idem versum vacat. Folia ex numeratione 86. Desunt numeri & custodes. Ext. apud Can. Devoti.

II.

„ LVCII BELLANTII Senensis liber de Astrologiae veritate & in
„ Disputationes Jo. Pici adversus Astrologos responsiones. Impres-
„ sit Gerardus de Harlem VIII. Maji . Florentiæ 1498. *in fol.*

Hujus edit. praeter Orlandium, pagg. 135. 289. Maettarium pag. 660., testem habemus Laerium in suo Indice, tom. II. pag. 234. seq. ubi notat in fine extare *folium unum erratorum in decursu operis imprimendi corrigendorum.*

III.

„ HIERONYMI SAVONAROLÆ Conciones in Exodum et Psal. I.
„ Italice . Florentiæ 1498.

Maettarius, pag. 670. ex Warthono ad Cavei Hist. Litt. Eccl. pag. 130.

IV.

„ *Ejusdem* Oratio, quam morti addictus ad Sacrum Christi Cor-
„ pus habuit, die 23. Maji 1498. Italice . Florentiæ 1498. *in 4º.*
Scriptores Ord. PP. tom. I. pag. 888. & Maett. ante laud.

V.

„ Regole per viver cristianamente da Fr. HIERONIMO SAVO-
„ NAROLA, in carcere conscriptæ anno 1498., ad instantiam
„ Ergastularii, & desmophilacis, qui curam ejus agebat editæ.
„ Florentiæ 1498. *in 4º.*

Idem tom. eod. pag. 887. alique. Vid. Maettarium pag. 670.

VI.

Expositione di frate HIERONYMO da FERRARA sopra el
psalmo .L. Miserere mei deus: quando era in prigione

del

FLOREN
TIA.

del mese di Maggio. M. CCCCLXXXVIII. tradotta di latino in uolgare ad instatia di certe deuote donne.

Ultimo folio verso:

Questa orazione fece F. HIERO, adi XXIII. di Maggio MCCCCLXXXVII. audita la messa quando era preparato al la comunione (*sc*) cōmincio cō reuerentia inanzi al sanctis simo Sacramento a parlare in questa forma.

Signore io so che tu se quel vero Dio &c.

(*in 4°.*)

Est eod. charact. Rom. pulchro, quo varia alia opuscula Auctoris a Morgiano per haec tempora impressa, cum solis signaturis, quae desinunt in *b* IIII. Ext. in Casanat.

VII.

„ Examina di fra Hieronimo di Nicola Savonarola da Ferrara
„ dell'Ordine de Predicatori facta di lui dalli spectabili e prudenti huomini comessarii & examinatori delli excelsi signori
„ Fiorentini. *Anno Domini 1498. die VIII. Aprilis.* in 4°.

„ Terminatur breui uno Alexandri Papae VI. *dato Romae die XI. Aprilis 1498.*
„ his duobus verbis, *utilitati publicae*, & cum signatura c 3. Opusculum originale longe rarissimum, &c. Haec Laerius in *Indice*, tom. II. pag. 246. & seq.

MCCCCLXXXIX.

I.

GEORGEI (*sc*) BENIGNI (1) ORDINIS
Minorum sacraruz litterarum professoris ad
illustrem atq; religiosum Epidaurinum seu
Rhacufinum Senatum in librum de natura
celestium spirituum quos angelos vocamus ꝑ
hoemium incipit foeliciter.

In calce:

Explicit opus de Natura Angelica. Impressum cum maxima diligentia. Florentię. XIII.
Kalēdas Augusti. M. CCCC. LXXXIX.

(*in fol. par.*)

Principio praeponuntur: I. Carmina Aelii Lampridii Cer. P. L. & Caroli Putei Ragusini ad L. in operis laudem; II. Epittola Ubertini Gerii Rifaleti ad Sena-

(1) Cognomento SALVIATI.

natum Ragusinum; aliaque ipsius auctoris, ad eundem Gerium, quae carmina **FLOREN**
& epistolae tres priores occupant paginas, quarta vacante. In fine sub subscri-
ptione, alia duorum aliorum authorum subjiciuntur carmina, eodem spectantia, **TLB.**
quibus terminatur columna secunda ultimae paginae rectae, totaque voluminis
impressio.

Opus in IX. libros dividitur, in iisque *disputantes inducuntur domus nobilium
Epidaurine sive Rhagusinæ civitatis*, num. XVII. earumque nomina ad Prooemii
calcem recitantur.

Signaturae incipiunt cum ipso prooemio, & pertinent ab a usque ad q. IIII.
omnesque fasciculi quaterni sunt. Desunt numeri, custodes, & registrum; chara-
cter rotundus est & pulcher. Exst. in Căfanat.

II.

OPERA ANGELI POLITIANI: & alia quaedam
lectu digna: quorum nomina inse-
quenti indice uidere licet

In fine:

Impressum Florentiae:

& accuratissime castigatum opa
& impensa Leonardi de Arigis
de Geforiaco Die decimo au-
gusti. MID.
(in fol.)

Annotavit Laerius in suo Indice; tomo II. pag. 253., hanc editionem, *unam
esse reimpressionem* edit. Aldinae anni 1498., *habentem etiam signaturas & custo-
des*. Editionem habere signaturas & custodes, nemo unquam in dubium revoca-
verit. Esse autem *unam reimpressionem* edit. Aldinae anni 1498., non omnes tam
facile (ni fallor) dabunt. Hae enim duae editiones differunt *titulo, indice, re-
rumque*, quas continent, numero. Aldina in titulo promittit OMNIA OPERA
Angeli Politiani; haec Florentina solummodo OPERA Angeli Polit., non defi-
niendo, utrum *Omnia*, an aliqua tantum sint. In indice Aldinae XXVIII. recen-
entur opuscula; in hac Florentina tantummodo XXIV. & cum titulo, & indice
utraque concordat editio. Nam in Aldina, praeter ea opuscula, quae exhibet
Florentina, habentur quatuor alia, eaque non parvi momenti, nimirum, *Miscellanea
Politiani, Herodiani Historia e Graeco in Latinum traducta, Lamia & Panepistemon*,
quae quatuor sicut numerantur in indice Aldinae, ita etiam in eadem suis lo-
cis accurate exhibentur; cum e contra in Florentina utrobique omittantur: quo
posito, non satis intelligo, quomodo haec Florentina editio dici possit, quod *una
sit aldinae editionis reimpressio*. Quae in ea adferuntur, ex Aldina desumpta esse,
facile quidem credi potest, propter Aldi Epistolam, quae eidem praemittitur:
esse autem unam ejusdem reimpressionem, cum non parva ejusdem portione ca-
reat, non omnes, uti ante dicebam, facile dabunt.

Atqui & haec ipsa Aldi Epistola demonstrat, editionem Florentinam, Venetae
anni 1498. haud esse *reimpressionem*, sed verius depravat. *Quare tibi* (inquit
Aldus in hac sua epistola) *Politiani quaecunque habere potuimus opera, Marine
suavissime dicata, muneri mittimus*. At in hac Florent. Marinus Sanutus non om-

FLOREN omnibus operibus, quae Aldus invenit, donatur, sed quatuor non ita parvi mo-
TLE. menti fraudatur; eorumque loco, sphalma typogr. *πρωτογραφικως*, quod nemo
 in ipsa Aldi epistola certe inveniet, ipsi obtruditur (1).

Character Romanus editionis, inter praestantiores, quibus usi sunt typographi
 Florentini numerandus esse videtur; eodemque pene loco haberi posset etiam
 Graecus, nisi carentia omnium spirituum & accentuum, quae in ipsa cernitur,
 problematis solutioni maxime obstaret.

III.

„ ANGELI POLITIANI Miscellaneorum Cent. P. Florentiae
 „ 1499. *in fol.*

Exst. in Bibl. Exc. Ball. Val. Gonzagae, & in Corsin.

IV.

„ MARSILII FIGINI de Vita. Florentiae 1499. *in fol.*

Ex Catal. Biblioth. Abb. Nic. de Rossi, pag. 56.

MD.

I.

„ Commento di HIERONYMO BENIVIENI sopra a più sue
 „ Canzoni & Sonetti dello amore & della bellezza divina. In
 „ Firenze, per Antonio Tubini, e Lorenzo di Franc. Venez. &
 „ Andr. Ghir da Pistoia. 1500. *in fol.*

Ex Catal. Biblioth. Cappon. pag. 55., aliisque. Exstat in Corsiniana.

II.

„ *Ὁρφέως Ἀργοναυτικὰ.*

„ *Τῶν αὐτῶ ὕμνοι*

„ *Πρόκλου Λυκίου Φιλοσόφου ὕμνοι.*

„ ORPHEI Argonautica.

„ Eiusdem Hymni.

„ PROCLI LYCII Philosophi Hymni.

„ Anno ab Incarnatione M. CCCCC. die XIX. Septembris.
 „ Impressum Florentiae impensa Philippi Iuntæ Bibliopolæ (*sic*).

„ Si quos errores in hoc opere Lector invenies, &c. . . Constat foliis 51. absque
 „ ulla praefatione. Incipit absolute ab Orpheo, qui implet folia 48. Proclus 3. Ad
 „ ponitur initio utriusque Poetae ornatus ligneus, &c. Haec cl. Bandinius, *Florenti-*
 „ *Juntarum typograph. par. II. pag. 2.* Videndus.

III.

(1) De accurat. edit. aliis pronuntiandum relinquo.

III.

FLOREN
TIE.SCRVTINIVM TRIPARTITVM IN
QVATRICONSVLTVM
CONSILIVM.

De sacrosancta clericali leuitici & canonici ordinis religione sub
omnigenæ perfectio

nis statu per apostolos primum regulariter instituta .

Inde per ecclesiæ sanctæ lumen diuum Augustinum ad primæuum sta
tum canonicè restituta .

Deq; eiusdem canonici ordinis ac monastici & reliquorum christiani
cultus ordinum initio atq; progressu .

A domino Augustino papiensi canonico regulari æditum . Et ma
gna quidem luce , & copia .

In calce :

Impressum in Ciuitate Florentiæ per me Bartholomeum pres.florentinum

Mense & Anno transmigrationis ducatus Mediolan.

M. ccccc. die. xxv. Aprilis feliciter explicit .

REGISTRVM .

Omnes sunt Terni preter .s. litteram in qua est quaternus

& . A . litteram ī qua est quinternus .

Post hæc sequuntur *errores recogniti post impressum opus impressorum leuium cura pretermissa*, qui duas circiter semipaginas occupant, quib. totum absolvitur volumen .

Attatum hujus libri regitrum L. de foliorum numero satis instruere non potest. In primis enim non apparet quousque progrediantur litteræ alphabeti, ex quibus collant duæ signaturarum series, ex quibus regitrum componitur, nisi L. utriusque ultimam propriis lustrarit oculis . Deinde præter operis folia, sive chartas, ad quæ hoc regitrum unice refertur, adsunt alia quatuor prolegomenorum folia, quorum secundum signatur A A ii. tertium A A iii. quæ addita operis foliis regitro designatis, efficiunt summam foliorum volum. 142.

Folio primo verso duo leguntur Auctoris Epigrammata, quorum primum inscribitur: *de iusta & honesta causa suscepti operis*, alterum, *ad lectorem*. Fol. seq. recto habetur Epist. dedicatoria Auctoris ad quosdam Cardinales: cui subjicitur *Tabula*, quam claudunt Epistolæ duæ; prima Lud. Bruni Episcopi Aquensis; secunda cuiusdam Desiderii Mediolan., utraque ad Auctorem, quibusque abolvuntur operis Prolegomena: post quæ incipit operis *prooemium*.

Typographus hujus editionis idem est, ac qui impressit Historiam Florentinam Leonardi Aretini, & Poggii anno 1492. & 1493. Historiam Fl. Josephi de Bello Judaico; quibus in libris se *Bartholomæum* .P. inscribere satis habuit: hic autem aliquanto liberalior se *Bartholomæum Pres.* vocavit: qua subscriptione dubium, quod ex antiquioribus editionibus supererat, ex parte sustulit. Maxima operis pars duplici caractere excusa est; majori scilicet & minori, utroque Romano & eleganti. Desunt numeri & custodes; capitales autem plerumque florentes sunt. Exstat in Casanat., Corsin., & olim exstabat in Pinelliana.

Tom. I.

a a a

EDI.

EDITIONES FLORENTINAE

Sine Anno, et plerumque sine loco, et typographo.

THEOLOGI.

I.

MARSILII FIGINI FLORENTINI
liber de christiana religione ad Laurentium Medicem
patrie servatorem. prohemium. quod inter sapi-
entiam religionemque maxima cognatio est.

In calce:

FINIS DEO GRATIAS.

.AMEN.

(*in 4°.*)

Post haec duo sequuntur folia, quae tribus prioribus paginis sistunt tabulam
capitulum omnium, quae in libro continentur, num. XXXVII. (1). Signatu-
ris, numeris, custodibus & registro caret. Character Romanus est magnitudinis
Silvii majoris, maximam analogiam habens cum caractere Servii Virgiliani edit.
Florentinae 1471. & 1472. per Cenninos aurifices; & ex eorum officina, vel
schola, una cum sequenti prodiisse, a vero non abhorret. Folia ex numeratione
136. Exst. in Corsin. & apud cl. Ferd. Joannutium. *Vid. Edit. Seq.*

II.

LIBRO DI MARSILIO FIGINO FIOREN
tino Della Cristiana Religione ad BERNARDO
DEL NERO Clarissimo Cittadino Fiorentino:
PROHEMIO del libro che la generatione humana
senza religione farebbe più misera chelle Bestie:

In calce:

:FINIS DEO GRATIAS amen.

: AMEN :

(*in 4° majori.*)

Eodem prorsus caract. ac praeced. impressa est haec Itala editio, & ipsa sine
signaturis, numeris, &c. ut illa. Foliorum numero non ita multum discrepat ab
eadem; sunt enim 114. Hujus autem charta (in exemplo saltem Casanatensi)
prae-

(1) Erronea est haec tabula.

praecedentis charta longe solidior & candidior; margines duplo fere ampliores. **FLOREN**
 Tabula in hoc exemplo praecedit; singulaque operis capitula distincte & accu- **TLE.**
 rate in ea recensentur num. XXXVII. Hae duae editiones inter rariores habendae
 videntur; & ni fallor, nunc primum in eruditorum notitiam efferuntur. Frustra de
 iidem Orlandium consului; frustra Maettarium, Denisium, Deburios, Haynum,
 Jandonatum, Crevennam, Catalog. Biblioth. Pinell., Indicem librorum ab in-
 venta typographia usque ad annum 1500., in quorum plerisque unam editionem
 Pisanam versionis Italiae anni 1484. memoratam inveni.

III.

Fratris HIERONYMI de FERRARIA

Triumphus Crucis

De ueritate Fidei

In fine:

.LAVS DEO.

(in fol. par.)

Editio est caractere Romano eleganti, titulo excepto, qui semigothicus est.
 Verso folio tituli incipit *Tabula Capitulorum*; quae in hoc volumine continentur,
 quae duas paginas, cum semisse fere implet, minime signatas. Signaturae inci-
 piunt folio tertio, & pertinent ab *a* usque ad *m* III. omnesque fasciculi quaterni
 sunt (1). Exst. in Casanat., Corfin. &c.

IV.

Operetta del amore di Iesu Composta da
 Frate HIERONIMO da FERRARA; con due laude
 et una orazione in fine.

(in 4°.)

Frontem & calcem libri ornat sacra imago ligno insculpta: illa major; haec
 minor. Signatur ab *a* usque ad *e* III.; duoque priores fasciculi quaterni sunt, ulti-
 mus, ternus (2). Desunt & hic custodes &c. Character valde nitidus, idemque,
 quo Laurentius Morgiani anno 1496. impressit tract. Auctoris de *simplicitate Vi-
 tae Christianae*, cum hoc colligatum in Casanat.

V.

Tractato ouero sermone della oratione cō
 posto da frate HIERONIMO da FERRARA.

(in 4°.)

Et hic libellus cum in fronte, cum in calce ornatur sacra figura ligno inscul-
 pta. Est eodem caract. ac praecedens, cum solis signaturis, quae terminantur
 in *b* 3, folia 14. Exst. in Casanat.

a a a 2

VI.

(1) Opus in IV. libros dividitur. Desunt nu-
 meri, custodes, & registrum.

(2) Videtur esse quaternus, quia signatur et-

iam quartum ejus folium. Adest in princip. hu-
 jus terni nova imago Crucifixi.

FLOREN
TIAE.

VI.

Tractato diuoto & tutto spirituale di frate HIERONYMO da FERRARA dellordine de frati Predicatori in defensione & cōmendatione delloratione mentale, composto ad instructione; confirmatione & consolatione delle anime deuote
LAVS DEO

(in 4° .)

Character idem ac duorum praecedentium, cum solis signaturis, quae terminantur in b ii. folia 10. Opusculo praeponuntur figurae duae ligno insculptae, altera major, altera minor. Major, altare cum Crucifixo exhibet, ad cuius pedes duae personae genuflexae, & orantes cernuntur. Majori minor ad latus supposita S. Episcopum, librum in manibus tenentem, aditante, ut videtur, ministro, repraesentat. Exstat in Casanat.

VII.

DYALOGO DELLA VERITA PROPHETICA
COMPOSTO IN LINGVA LATINA DAL
VENERANDO IN CHRISTO PADRE
FRATE HIERONYMO DA FERRARA
DELLORDINE DE PREDICATORI,
QVI TRADOCTO IN LINGVA
VOLGARE DA VNO suo discepolo ad
utilita di tutti li serui & ancille di
Christo Iesu.
ARGOMENTO.

(in 4° .)

Ex argumento ab interprete huic tractatui praeposito, apparet ipsum non tardius anno 1497. impressum, aut saltem non tardius eo anno Italice versum fuisse. Character Romanus est, non tamen paris pulchritudinis ac praecedens. Solis signaturis instruitur, quae ab a i. pertinent usque ad g iii., omnesque scapi quaterni sunt. Exstat in Casanatensi.

VIII.

Expositione del Reuerendissimo in Christo padre Frate HIERONYMO da FERRARA dellordine de predicatori sopra la oratione della Vergine

glo-

gloriosa | composta da lui in lingua uulgare ad
instantia dicerte devote suore Ferraresi.

FLOREN
TIA.

(in 4°.)

Hujus opusculi character alius est a characteribus praecedentium, iisdemque pulchrior, major certe. Constat ex uno quaterno, & uno duerno, signatis literis *a b*. Exstat in Casanatensi.

IX.

EXPositione di Frate HIE. da F. sopra alpsalmo
IN Te domine speravi.

Constat ex uno quaterno, & uno duerno, signatis literis *a. b*. Ad calcem opusculi accedit: *Regola di frate Hieronimo data universale ad ogni buono*. Est eod. caract. ac V. VI. &c. opusc. Exst. in Casanat.

X.

Expositione sopra el psalmo VERBA MEA
(in 4°.)

Folia VIII. ex quibus sola tria priora signantur. Character idem ac praeced. Exst. in Casanat.

XI.

Copia duna epistola la quale manda el uenerabile frate HIERONYMO da FERRARA dellordine de frati predicatori a Madonna Magdalena Contessa della Mirandola, la quale uoleua intrare in Monasterio
(in 4°.)

Folia IV. cum signaturis. Duabus ornatur figuris, altera in principio supra recitatum titulum, quae monachum sedentem, & calamum ad scribendum aptantem exhibet; altera in fine, quae duos monachos, ex quibus praecipuus cum aliquot velatis mulieribus loquitur, repraesentat. Exstat apud cl. P. Amoretii, & in Corsiniana.

XII.

PREDICHE RACCOLTE PER SER.
Lorenzo Violi parte in sancta Maria del
Fiore | & parte nella chiesa di s^{co} Marco
di Firenze dalla uiua uoce del Reuerendo pa
dre Frate Hieronymo da Ferrara | metre
che predicava: & prima in s^{ca} Maria del
fiore adi xi. di Febraio. Mccccxxxxvii.
secondo lo uso fiorentino: & fu la Dome
nica della Septuagesima: le quali furono

le

FLOREN
TIE.

le ultime fue prediche : nel quale di ricomincio ad predicare el decto Frate Hieronymo ¶ che era stato molti mesi che non haueua predicato per rispetto della excomunica : ma atteso ad giustificarfi col Pötesfice ¶ & facto uno libretto delle iustificazioni fue & mandatolo fuori ¶ & dipoi decto di rientrato i pergamo l comincio cosi.

(in fol.)

Ultima concio, quae in hac collectione continetur, recitata fuit Dominica tertia Quadragesimae anni 1498., quo eodem anno habitae fuerunt caeterae, quae praecedunt. Prima autem, quae in titulo habita fuisse dicitur Dominica Septuagesimae XI. Februarii anni 1497. iuxta usum Florentinum, (quamque aliae sequutae fuisse videntur usque ad I. diem Quadragesimae) in exemplo Casanat. deest. Prima enim concio, quam exhibet hoc exemplum in titulo ipsi praeposito, recitata fuisse dicitur, *el primo di della Quaresima, che fu a di ultimo di Febraio MCCCCLXXXVII. secondo el corso Fiorentino*; eamque sequuntur aliae recitatae usque ad Dominicam tertiam Quadragesimae eiusdem anni, uti dictum est. Primum folium hujus concionis signatur a 1. secundum a II. & signaturae pertinent ab a 1. usque ad o II. O duernus est, n ternus; caeteri quaterni. Ultimae concioni, de qua diximus, habitae Dom. III. Quadragesimae, subijcitur:

„ Exortatione facta al popolo dal Reverendo Padre Frate Hieronymo da Ferrara, nella chiesa di Sancto Marcho di Firenze: a di VII. di Aprile Mccccclxxxviii.
 „ Nel qual di li frati di sancto Francesco, & quelli di sancto Domenico si condussono in piazza de Signori per fare lo experimento del fuoco se le profetie predicate dal decto reverendo Padre frate Hieronymo erano vere o no.
 „ Et per la parte de frati di Sancto Domenico aveva a entrare nel fuoco frate Domenico da Pescia: & per la parte de frati di Sancto Francesco fra Giuliano Rondinelli da Firenze.

Quae exhortatio duo circiter implet folia, & ad ejus calcem legitur: „ Nota qui tu che leggi, che tutto el popolo con altissima voce rispose, si, si, si: „ et grido a Dio misericordia. Dipoi el padre segui dicendo: Hor su dilectissimi: questo sia el principio del ben vivere, state tutti in orazione, & intanto andro ad ordinare quello che si ha ad fare . . . Character Romanus, columnae binae sine numeris & custodibus. In exemplo Casanat. praeter concionem, de qua diximus supra, deest fere tota Concio habita feria 6. post secundam Dom. Quadrag. Potuisset haec edit. congrue referri ipso anno 1498.

XIII.

Dialogo di maestro DOMENICO BENIVIENI Canonico di sancto Lorenzo della uerita della doctrina predicata da Frate Hieronymo da Ferrara nella cipta di Firenze.
 in 4°.

Opusculum constat foliis XII. impressis eodem eleganti caract. Florentino, quo plura alia in superioribus relata, cum signaturis a b. Exst. in Casanat.

XIV.

XIV.

FLOREN
TIA.

Epistola di HIERONYMO CIONI phisico in fauore della
uerita predicata dal uenerando padre Frate hier. da Ferrara.
in 4°.

Constat ex duobus tantum foliis, character idem ac praeced. Exst. ibidem.

XV.

Sermone di Sancto AVGVSTINO
Della morte .

(*in 4°.*)

Constat ex sex foliis, quorum primum rectam, sub recitato titulo exhibet ima-
ginem S. D. stantis ligno insculptam; versum vacat. Est eodem charact. Gothi-
co grandi, quo sermones ejusdem ad eremitas anni 1493. Existat apud Can.
Devoti.

XVI.

„ Incomincia el prohemio dell'arte del ben morire cioe in gra-
„ tia di Dio compilato & composto per lo reverendo in cristo
„ padre mfg. Cardinale di Fermo nelli anni del nostro signore 1452.

„ Post 29. versus terminatur sic: *finito el libro del ben morire tutto fioriato, deo*
„ *gratias*. Terminatur cum signatura c 3. cum multis figuris ligno incisus. Ex
„ charact. Florent. circa 1490. „ Laerius tom. II. Indicis pag. 136.

XVII.

„ Predica dell'arte del ben morire facta dal reverendo padre
„ frate Hieronimo da Ferrara a di 11. di Novembre 1496. &
„ raccolte da ser Lorenzo Violi dalla viva voce del predecto pa-
„ dre mentre che predicava.

„ Terminatur sic fol. verso: *Laus Deo*; cum signatura c 11. cum multis fi-
„ guris „. Idem ibidem. Congrue haec editio referri potuisset sub anno 1496.

XVIII.

„ S. ANTONINO il Confessionale volgarizzato. *Firenza per*
„ *Franc. di Dino. Charact. rot. Saec. XV. in 4°.*

Ex Catalogo Biblioth. Pinell. tom. 4. pag. 27.

XIX.

IN NOME Del padre & del figliuolo & dello spiri
to sancto Amen. Questo libro sichiama lo specchio

del-

della Croce | compilato da Frate Domenico Ca
ualcha da Vicopifano dellordine di sancto
Domenico | huomo di sancta uita.

In calce:

Impresso in Firenze Con somma diligentia Correcti: (*sic*) nella quale correptione nõ pocho habbiamo infudato & affaticatoci: conciosia che di moltissime copie, o uero exempli di questa utile operetta parte scripti in penna & parte impressi nessuno nabbiamo trovato correcto, ma tutti egualmente incorrecti. Onde noi (bêche insufficienti) cõ quel poco sapere che la natura ci ha porto, habbiamo trascorrendo di molti correpti facto uno quasi correcto. Siche preghiamo (*in 4º.*)

Recitatus titulus legitur in fronte primae paginae secundı folii signati a 2., cui titulo subjiciuntur Auctoris prologus, & tabula omnium capitulorum libri, quae duo simul fere occupant V. paginas cum semisse. Primum folium duabus ornatur figuris, quarum prima imaginem Crucifixi, adstantibus V. M., S. Joanne & M. Magdalena exhibet, & super ipsam charact. semigothico legitur: SPECCHIO DI CROCE. Altera figura, quae habetur folio verso, frequens est in opusculis Hier. Savonarolae; eademque est, ac secunda, de qua diximus num. XI. Quatuor haec folia primum voluminis scapum efficiunt signatum litera a. Incipit post haec opus ipsum, quod signatur ab a usque ad m 3. omnesque fasciculi, ultimo excepto, sunt quaterni. Character Romanus est & nitidus; idemque omnino, quo excusa sunt varia opuscula Savonarolae, aliorumque. Exit. apud cl. P. Amoretti, & in Corsiniana.

XX.

Libro deuotissimo et spirituale de fructi della lingua.

In fine.

Impresso in Firenze con soma diligentia emédato & correcto | excepto alcuni fogli del principio di detto tractato: & tale defecto nõ da nostra inaduertentia | ma da una copia o uero exéplo tutto corrotto & falsificato impresso per lo adrieto i firenze p unaltro nõ diligéte impressore pcedette: Onde (*in 4º.*)

Primi folii faciem ornat eadem figura, quae secundo loco occurrit in opere praeced., & super ipsam legitur allatus titulus: LIBRO, &c. caractere semigothico. Verso folio habetur operis prologus, praefixo hoc titulo:

Prologo del libro intitolato Efructi della lingua | com posto da Frate Domenico Causalcha da Vicopifano dellordine delli frati predicatori.

. Sc-

Sequens folium singula operis capitula, num. XXXVII. exhibet. Folio tertio incipit opus ipsum; & cum eo incipiunt signaturae, quae pertinent usque ad fasciculi, ultimo excepto, quaterni omnes. Character idem omnino, ac praeced. Exitat in Casanat. & Corsiniana.

XXI.

IN NOMINE PATRIS ET FILII ET SPIRITUS sancti amen. Incomincia il bellissimo & utile tractato contra il peccato della lingua Prologo sopra detta opera compilata et facta per frate domenico chavalcha dauico pisano frate predicatore.

In fine :

FINIT PERNICHOLAVM FLORENTIE
DEO GRATIAS AMEN.

(*in 4° magno.*)

Solis signaturis instruitur, quae ab *a* pertinent usque ad *q*. *A* quinternus est, primaque hujus fasciculi signatura est *a v*; praecedentes omissae fuerunt. Caeteri fasciculi quaterni sunt, excepto *q*, qui est duernus. *K* omnino deest. Character Romanus est & elegans, margines ampli, charta magnifica. Exst. in Corsiniana, & olim exstabat in Pinell. & apud Abb. Nic. de Rossi.

XXII.

„ La disciplina delli Spirituali di Fr. Domenico CAVALGA da „ Vico Pisano dell' Ord. de PP. *in 4°.*

Orlandius, pag. 136. Haymus utriusque edit. Italiae.

XXIII.

IOANNES gerfon de imitatione christi et de contemptu mundi in vulgari sermone:

In calce :

Fine del terzo & ultimo libro di Ioanne gerfon della imitatione de christo & del dispregio del mondo.

(*in 4°.*)

Ubi viderim hanc edit., certe Florentinam, memoria excidit: neque in reliquiis meorum adversariorum, 9. vel 10. ante annos scriptorum, ullum ejus vestigium invenire potui.

XXIV.

La confessione di LVIGI PVLGI, *vel uti verso folio legitur:*
CONFESSIO ALOISII DE
PVLGIS. M. V.

(*in 4°.*)

Tom. I.

bbb.

Pri-

FLORENTIAE. Prima inscriptio posita est super imaginem ligno insculptam, quae totum primum folium rectum occupat: altera occurrit in fronte ejusdem versi, ubi incipit confessio ipsa, quae est in *terza rima*. Exemplum, quod prae manibus habeo, nonnisi priora quinque folia continet, etsi opusculum ex septem vel octo foliis ad minus constare debeat, uti liquet ex signaturis horum foliorum, quae quaternionem designant. Editionem omnino numero inter Florentinas Saec. XV. exeuntis: est enim eodem rotundo pulchroque caractere, quo varia opera, Florentiae Saeculo XV. exeunte impressa, ex. c. *Frutti della lingua Dom. Cavalcae*, sine anni nota, supra relati, num. XX. Editio haec confundi haud debet cum ea, quae memoratur in Catalogo Biblioth. Vallierianae, tom. 2. pag. 313., haec enim ex quatuor tantum foliis, duabus columnis impressis, constat; cum nostra septem ad minus folia continere debeat, integra pagina excusa. Cl. Quadrius varia hujus Poetae opera memorat: praesens autem opusculum aut diligentiam nostram fefellit; aut apud ipsum desideratur. Exst. apud Can. Devoti.

XXV.

PVLCI BERNARDO La Passione di Nostro Signore. *Firenza*, Sec. XV. in 4°.

„ Edizione in bel carattere tondo senza numeri e richiami con registro, ed „ alla fine si legge soltanto *Florentiae impressum* „ &c. Haec cl. Morellius, tom. IV. Biblioth. Pinell., pag. 290.

XXVI.

SCALA DELLA VITA SPIRITVALE SOPRA EL NOME MARIA.

Composta da Maestro **DOMENICO BENIVENI** (*sic*) canonico di san Lorenzo.
(in 4°.)

Sine notis typogr. sed proculdubio Florentina editio, inquit cl. Ferdinandus Fossius in Catalogo Codd. Saec. XV. impressorum, qui in publ. Biblioth. Magliabechiana Florentiae adservantur, col. 288. seq., qui hac die, 27. Junii 1793. primum ad manus nostras pervenit. Opusculum, eodem Fossio annotante, foliis XIV. absolvitur. Vide eundem loco citato (1).

XXVII.

Comincia ellibro della uita Viduale | cōposto da frate **HIERONYMO** da **FERRARA** dellordine de frati predicatori ad istanza di molte deuote Vedoue, e Vedoui.

In calce:

FINIS.

(in 4°.)

(1) Ubi tria hujus auctoris opuscula, quae Hieronymum Savonarolam respiciunt, referuntur, & in hoc Specim. desiderantur. Sed Opuscula vel ab ipso Savonarola scripta, vel ab aliis in ejus defensionem vel contra edita, & jam in superioribus indicata, nimis multa sunt, ut Speciminis mo-

Edi- dum excedere videantur. Quare expedire puto, ab iis referendis in praesentia abstinere. Facere tamen nequeo quin opusculum de vita videali ejusdem Savonarolae, etsi fortasse alieno loco, hic referam, quod antea lectori illud promiserim. En illud.

Editio est optimo charact. Romano, eodemque omnino, quo *Speculum Crucis*, FLOREN
 ex. c., & tract. de *Fruſtibus lingua*, Dom. Cavalcae supra relata, num. XIX. & XX.
 cum folis signaturis, ut illa, eademque figura ligno inſculpta, quae viſitur folio
 primo verſo *Spec. crucis*, quae monachum, aetate gravem, ipſum nempe Savo-^{TLE.}
 narolam, (retro quem habetur ſocius) cum aliquot velatis mulieribus differentem
 exhibet. Conſtat ex duobus quaternis & uno terno, ſignatis literis *a. b. c.* Ul-
 timum fol. vacat. Exiſtat in Caſanat. & Corſin.

XXVIII.

PSALTERIVM. *Vid.* ad ann. 1480. num. V.

XXIX.

Lucidario.

In calce:

Finito il Lucidario.

(*in 4°. par.*)

Editionem hanc Florentiae adſcribendam eſſe, ultro fatebitur quifquis editio-
 nes Florentinas Saeculi XV. exeantia, Dom. Cavalcae cumprimis, & Hieron. Sa-
 vonarolae, bona ex parte in ſuperioribus relatas, & in quibus Florentiae nomen
 expreſſum eſt, perſpectas habuerit. Ratione ſiquidem typorum, cum earum ali-
 quibus, *Speculo Crucis*, ex. c. & *Linguae fruſtibus* ita convenit, ut meo iudicio
 alteri loco, ſine manifefto erroris periculo tribui non poſſit. Cum iis etiam con-
 venit ratione figurae, ligno inſculptae, vocabulo LUCIDARIO ſuppoſitae. So-
 lis ſignaturis, uti illae inſtruitur, quae deſinunt in f 3.; praecedentes ſcapi om-
 nes quaterni ſunt. Exiſtat in Caſanatenti.

 PHILOSOPHI ET MEDICI.

I.

OPVS ARISTOTELIS DE MORIBVS AD
 nicomachum ꝑ a Ioanne argyropylo Byzantio: Cauſa claris-
 ſimi Viri Coſmae medicis florētini patris patriae traductū.

In fine:

RISTOTELIS VIRI SAPIENTISSIMI
 ADNICOMACHVM DECIMVS ET VL
 TIMVS LIBER FINIT FELICITER.
 FINIT PER ME NICOLAVM FLORENCIE

(*in 4°. magno*)

Perpulchra editio, egregio charactere Romano, cum ſolis ſignaturis, & cu-
 ſo.
 b b b 3

FLORENTIENSIS: scodibus (1) nonnullorum scaporum, nimirum, *b. c. d. e. g. b. i. l.* omissis caeteris. Signaturae incipiunt a litera *b* (2) & terminantur in *r iii.*, folia ex numeratione, omnino 116., ex quibus priora tria epistolam Jo. Argyropyli ad Cosmam Medicem continent. Exstat in Casanat., Corsiniana, &c.

II.

„ PLATONIS HIPPARCVS & alia interprete Marsilio Ficino.
„ Addito Commentario in Convivium. *In fine.* Impressum Florentiæ per Laurentium Venetum. *In fol.*

Haec el. Sal. M. de Blasis, *Notizie di libri di Prima Stampa*, tom. XX. Opusculorum Auctorum Siculorum pag. 409. Vereor tamen ne haec editio sit pars prior operum Platonis, de quibus a nobis dictum est in hoc Specimine, pag. 293. & seq., quas videat L. Videat etiam quae ibid. annotamus in fine notulae (2), de opinione Maettarii circa typogr. *Laurentium Venetum*, quae eadem est S. M. de Blasis.

III.

Quae Opera cōtinentur in hoc uolumine
Opus preclarissimum PETRIPAVLI VERGERII
Iustinopolitani de Ingenuis moribus
BASILII uiri Eruditissimi & Sanctissimi Opus diuinum
LEONARDI ARETINI ex xenophonte traductio de Tyrannide
De liberis educandis PLVTARCHI Opus.
HIERONYMI Presbiteri de Officiis liberorum
erga parentes brevis admonitio

In cauce :

Impressa floren
tie . p Fco
Dini flo
renti
no

(*in 4°.*)

Adductus titulus legitur primo fol. recto; eodem verso, incipit Vergerius; post quem sequuntur reliqui auctores eodem ordine, quo in titulo nominantur. Solis signaturis instruitur, quae ab *a* pertinent usque ad *l. v. l* quinternus est, praecedentes omnes quaterni. Exst. in Corsiniana.

VI.

(1) Custodes scaporum appello, quod custodiant scapos, qui sequuntur, prima eorum elementa in inferiori margine ultimae paginae scapi praecedentis demonstrando. Liberabor autem est Fossius, qui hos custodes in quouis hujus

editionis scapo occurrere scribit. Scapi enim *f. m. n. o. p. q. r.* iis carent.

(2) Primus scapus non signatur; & signaturae *k*, pro more hujus typographi, omittitur.

IV.

FLOREN
TIE.Tractato contra gli Astrologi
Auctore HIERONYMO SAVONAROLA.(in 4°.)

Frontem libri ornat figura ligno inculpta, quae speculam astronomicam repraesentat, in qua visuntur astrologus sphaeram ostentans, & e regione Monachus Dominicanus, librum sacrum apertum eidem demonstrans. Speculam cingit egregius ornatus supra quem legitur allatum Lemma:

Tractato contra gli Astrologi

Folium versum vacat. Sequenti folio signato a 3. hic inscriptus est titulus:

Prohemio di frate Hieronymo da Ferrara dell'ordine de frati predicatori nel libro contra la Astrologia diuinatoria.

qui prologus totum fere folium ex utraque parte implet. Ad calcem secundae paginae ejusdem positus est titulus primi tractatus, qui incipit seq. fol. signato a iiii. In tres tractatus dividitur opusculum; quorum unusquisque, aliquot complectitur capitula; quorum ad ejusdem calcem subijcitur Index. Post duas paginas albas sequitur:

Correctione del libro:

quae duas integras occupat paginas, ultima versa vacante. Solis signaturis instruitur liber, quarum priores tres sunt a 3. a iiii. a v. Prima, uti diximus, appositae fuit folio, quod continet Auctoris Prologum, quem antevertit supradicta figura speculae; hincque primus volum. fasciculus, computato folio figurae, quaternus est. Sequentes signaturae sunt: b. c. d: priores duae quaternos signant; tertia quinternum. Adfunt praeterea duo correctionis folia minime signata. Hoc eodem caractere (qui rotundus est, cum initialibus florentibus) impressa sunt varia alia opuscula cum *Florentiae* nomine in superioribus relata. Haec editio apud Jandonatum non comparet.

V.

MESVE VVLGARE

In fine:

FINITO e il libro di Giovanni Mesue della consolatione delle mediche semplici solutiue: Impresso in Firenze e ricorrepto di nuouo et meglio degli altri vulgari che si sono formati per il passato che in molti luoghi abbiamo trovato havere manchamento

DEO GRATIAS.

AMEN

(in fol. par.)

Haec est una ex insignioribus Florentinis editionibus, quae ad hanc diem in manus nostras incidere; cuique artificem nomen suum haud apposuisse moleste fero;

FLOREN
TIA.

fero; Character siquidem Romanus est, & perpulcher, maximeque aequabilis & magnitudine praestans. Solis signaturis instruitur, quae duabus seriebus constant: quarum prima per totum alphabetum excurrit, ac minoribus literis (1) expressa est, secunda majusculis constans, non ultra B 3. progreditur. Incipit prima series a primo operis folio signato a; & tam primae, quam secundae serici litterae, ultima excepta, signant quinque priora cujuslibet scapi folia, etsi eorum quilibet quaternus sit, & ultimus duernus. In exemplo Casanat. octo praecedunt folia, in quorum primo, prope summum, ad dexteram haec duo tantum verba character. majusculo leguntur: MÉSVE VVLGARE. Sequens omnino vacat; reliquae sex numeris 1. 2. 3. notata, tabulam ordine alphabet. digestam continent; subiecta eidem in ultima pagina, LA QUALITA DE PESI. Exst. in Casanat. & Corfin.

VI.

Tractatus Rabi MOYSI de regimine sanitatis.

In fine:

Impressum Florentiae
apud Sanctum
Iacobum de
Ripolis.

(in 4°.)

Editio est character. Romano non ineleganti, folis signaturis instructa, quae pertinent usque ad E IIII. omnesque fasciculi quaterni; ideoque folia num. 40. Typographus non multum sollicitus fuisse videtur de formarum aequalitate (quod spectat ad earum longitudinem) servanda: in quibusdam siquidem paginis lineae sunt num. 28., in aliis, 25., in maxima parte, 26. vel 27. Exst. in Corfin., apud Excell. B. C. Valentium Gonzagam, & Can. Devoti.

 V A R I A

I.

O R A T I O N E S

In eloquentiam
In historiam
In bonas artes
In poeticen
In Sapientiam
In Satyram & studia humanitatis
Vita Pauli ghiacceti
De penitentia
(in 4°. par.)

Re-

(1) Sermo hic est de Signaturis ipsius operis.

Recitatus titulus occurrit primo folio verso, absque ullius auctoris nomine, FLOREN
quod, Ferd. Fossio teste, primum legitur in inscriptione epistolae ejusdem ad Lauren-
tium Medic. primo opusculo praepositae; & deinde in singulis titulis, sequen-
tibus opusculis praefixis. Notabiliores ex his sunt postremi duo, quorum primus
majusculo caractere exaratus est; alter sive postremus sic est expressus:

Bartholomei fontii Donatus ad Iulianum
Medicem Petri. F.

Donati nomine intelligit Donatum Acciajolum, a quo ea, quae ad Iulianum de poenitentia scribit, narrata sibi fuisse memorat. De secundo titulo per conjecturam loquor: de primo autem ea tantum refero, quae apud Fossium leguntur, in exemplo siquidem Casanat. (quod unum in praesentia consulere licet) defunt secundum & septimum folium. in quibus occurrunt. Character Romanus est, & elegantissimus, mihi tamen non satis notus. Eum tamen nulli loco tutius quam Florentiae adscribere scio; itaque externae circumstantiae suadent. Solis signaturis instruitur, incipientibus ab a 2. & desinentibus in f 6.: quinque priores scapi, quaterni, ultimus sexternus: folia 52.

II.

FRANCISCI ARHETINI IN PHALARIDIS
TYRANNI AGRIGENTINI EPISTO
LAS PROEMIVM. (sic)

Ipsaeque Epistolae latine, ex ejusdem versione.

In fine:

Impressum Florentiae p Antoniũ uenetum.
(in 4°.)

Constat ex quinque quaternis Rom. caract. non nimis eleganti, & cum folis signaturis inpressis. Praeter allatam inscriptionem, & primum verbum, VELLE, nil aliud caractere majusculo excusum in eo videre licuit. Exst. in Corsiniana, & apud cl. Can. Alb. Devoti, cujus exemplum etiam num apud me habeo.

III.

„ Pistole di LVCA de' PVLCI al Magnifico Lorenzo de' Medici. in 4°.

Ex Catal. Biblioth. D. de la Valliere, tom. II. pag. 513. ubi haec annotantur: *Edition à longues lignes, au nombre de 33. sur les pages, qui sont entieres sans chiffres & réclames; mais avec signatures. Il y a sur le premier feuillet une gravure en bois.*

IV.

ANGELI POLITIANI cõiurationis (*Paffiana*) cõmentarium.

Vid. ad ann. 1478. num. XX.

V.

Libro di LAZERO & Martha & Magdalena, leggenda. in 4°.
sine loco & anno, a petizione di ser Piero Pacini da Pescia.

Ex Catal. Biblioth. Abb. Nic. de Rossi, pag. 52.

VI.

FLOREN
TIE.

VI.

HISTORIA DI DVA AMANTI COMPO
STA DA SILVIO ENEA PONTEFICE
PIO II. A MARIANO SVO COMPA
TRIOTA ET TRADOCTA DI
LINGVA LATINA IN FIOREN
TINA DA ALAMANNO DO
NATI AL MAGNIFICO
LORENZO DE
MEDICI

„ Precedono quattro fogli, i quali contengono il PROEMIO DALAMANO
 „ DONATI AL MAGNIFICO LORENZO DE MEDICI e: MARSILII PICI-
 „ NI APOLOGVS IN TRADVCTIONEM DE AMORE: ALAMANNI DO-
 „ NATI AD LAVRENTIVM MEDICEN. E' in 4o. : ha le segnature da a fino
 „ ad i. Sono tutti quaderni; i però è duerno: non ha numeri, nè registro, nè
 „ data veruna, è in carattere tondo, e può giudicarsi stampato dal Miscomini
 „ essendo somigliantissimo al carattere usato dal detto Stampatore l'anno 1494.
 „ nell'edizione dell'expositione del Pater noster del Savonarola. Sta nella Cor-
 „ siniana „. Haec cl. P. Amoretti.

VII.

FORMVLARIVM DIVERSORVM CONTRAC
TVVM SECVNDVM STILVM ET MODVM FLO
RENTINVM*In fine:*

Accurate emdatū p Eximiū legū Doctorem florētīnū V;
huiuscemodi artis notarie peritissimum.

IMPRESSVM FLORENTIE
PER FRANCISCVM
DINI*(in. fol. par.)*

Precedit tabula, seu index foliorum trium, quem sequitur folium omnino al-
bum, in exemplo Abb. Nic. de Rossi: inde habetur folium, quod anteriori fa-
cie exhibet allatum titulum, caractere majusculo impressum & quoad reliqua
omnia vacans. Incipit deinde opus ipsum, quod signaturis in foliorum calce, & nu-
meris in medio margine superiore impari, notatum est; quorum numerorum po-
stremus est CLXXXVII. Post hoc folium, aliud sequitur, quod continet *menda e-*
mendanda, in cuius parte averfa occurrit adducta subscriptio. Editio est charact.
rotundo & eleganti, & sine dubio sequenti antiquior, non tamen anterior anno
1483.: folio siquidem CLXXIII. habetur instrumentum *Donationis facta 15. men-*
sis Augusti 1483.

VIII.

VIII.

FLOREN

TIA.

FORMVLARIVM Modernum et uniuersale diuersorum con-
tractuum nuper emendatum per eximium legum Doctorem floren-
tinum Dominum (1) huiuscemodi artis notarie peritis-
simum & cunctis notariis utilissimum .

Infra :

Legendo per te ipsum poteris signare liniamenta sub illis uersibus q-
bus opus fuerit eo modo quo in nonnullis signatis inuenies .
(*in fol.*)

Editio est optimo caractere Romano, cum signaturis consueto loco, & nume-
ris Romanis in medio margine superiore folii recti positis, quorum postremus
est CLVI. Unitas notat ipsam libri frontem. Accedunt duo folia in fine non
signata, quae tabulam operis continent. Exst. in Angelica.

IX.

COSTVMI, Cambi, Monete, Pesi, &c. Firenze a petitione di Ser
Pjero Pacini da Pescia. *in 8°.*

Ex Catal. ms. Biblioth. Abb. Nic. de Rossi, num. 1272. quam tamen edit. in
Catal. impresso inuenire non potui.

X.

GEOGRAPIHA DI

FRANCESCO BERLINGHIERI

FIORENTINO IN TERZA

RIMA ET LINGVA TOSCANA DI

STINCTA CON LE SVE TAVO

LE IN VARIИ SITI ET PRO

VINCIE SECONDO LA

GEOGRAPHIA

ET DISTIN

ctione dele

tauole di Ptolomeo.

cum gratia & privilegio.

Ad calcem Registri quod est in fine:

Impresso in firenze per Nicolo Todescho

& emendata con somma dili-

gentia dallo autore.

(*in fol. magno.*)

Tom. I.

c c c

Ita

(1) Vacat locus, in quo scribendum erat editoris nomen.

FLOREN „ Italicis carminibus (inquit diligentis. Fossius, col. 295. Catal. Codd. im-
TIÆ. „ pres. Bblioth. Magliabech.) vulgo, *terzine*, in septem dies vel libros tributa.
 „ Florentiae sine anni nota in fol. max. duplici columna excusa Custo-
 „ des, pag. XII. signaturae *a* excepta, & fol. num. desiderantur. Signaturae ad-
 „ sunt. *a a — b. b., a — f.* cum Romanis numeris minoribus. Prima pagina vacua
 „ est (1). In medio secundae inscriptio haec legitur, majoribus charact. hoc
 „ pacto expressa:

IN QVE
 STO VOLVME
 SI CONTENGONO SEP.
 TE GIORNATE DELLA GEOG
 RAPHIA DI FRANCESCO BERLIN
 GERI FIORENTINO ALLO IL
 LVSTRISSIMO FEDERI
 CO DVCA DVR
 BINO

Caetera, quae de editione scribit cl. Bibliographus, quo integram & accuratam ejus notionem Lectori tradat, commodius & majori cum fructu, apud ipsum legere poterit Bibliographiae studiosus. Nobis satis erit, praeter pauca, ex ipso jam delibata, nonnulla, quae ad mechanicam integritatemque libri pertinent, indicare. In primis dicam, signaturas valde implexas (2) esse; & neque me, neque alium studiosum, in exemplo Casanat., ex ipsis de foliorum numero tuto & praecise intelligere potuisse. Folia ex numerat. in hoc exemplo, CXVIII. inventa sunt: Tabulae autem Geographicae aeri incisae, XXX. Sed nullum est dubium, quin in foliis hoc exemplum deficiat. De tabulis autem, quas Fossius XXXI. numerat, monere non omitam in quibusdam exemplaribus, ex. gr., in Corsiniano, adhuc pauciores, nimirum 29. occurrere. Praestat tamen hoc exemplum magnificentia primi tituli allati, qui rubrica impressus est, aetateque ipsi libro, omnino par; secus ac in exemplo Casanatensi, cui recenti manu adjectum fuit; ita tamen, ut ab impresso, ratione formae & aequalitatis literarum nil plane a Corsiniano differat.

Hic jam prelo suppositis, placuit experiri utrum ex registro, quod est in fine, quidpiam certius de numero foliorum & tabularum colligere liceret; nec frustra; ejus enim ope tam prope accessimus ad Fossii supputationem, ut exemplum ab ipso descriptum, integerrimum esse appareat. Constat hoc regitrum ex XV. fasciculis quorum unicuique propria praefigitur signatura, (excepto primo) eique subjiciuntur initia foliorum ad quae pertinent. In series duas distinguuntur hi fasciculi: priores novem signantur primis novem alphabeti literis geminatis; posteriores sex, sex primis literis simplicibus, prima series designat folia 66., altera 62. quorum summa 128. nil differt a Fossii calculo, si ei adjiciantur (quod factum a nobis est) folium registri & primum voluminis, quod in registro *album* di-

(1) Vide quae post medium articuli dicuntur.
 (2) Afferemus hic priores tres voluminis signaturas, ex quibus, de reliquis conjecturam facere licebit. Incipiunt haec a primo operis folio, cujus primus scapus, quinternus est; ejusque signaturae sic habent *a i. a a ii. a a iii. a a iii. a a. iii. in qua prima serie, quarta & quinta signatura erroneae sunt, praeter primam, quae ex una tantum constat litera. Secundus scapus b b. quaternus est; eique deficit in exemplo Casanat. quarta signatura b b. iii. Tertius scapus c, & ipse quaternus est; & hic solus ex tribus prioribus recte signatus est.*

dicitur. Tabulae ex eodem inventae sunt 31. vel 32. Hoc commodi etiam affert **FLOREN**
hoc regitrum, quod tabulae in eo conficiantur cum iis fasciculis, ad quos perti-
nent, qui sunt 4. 9. 11. 13. 14. 15. **TIA.**

XI.

Libro chiamato ambizione composto per
Ser BASTIANO FORESI Notaio fiorétino al Ma-
gnifico Lorenzo de Medici, nel quale si di-
chiarano e precepti della agricultura secon-
do lageorgica di Virgilio.

(in 4.º par.)

Hoc opus in duas tribuitur partes, utramque eo carminis genere, quod Itali *terzine* vocant: prima novem complectitur capitula, quorum argumenta initio voluminis, post recitatum titulum, exponuntur: altera in quatuor libros dividitur, in quibus Agriculturae praecepta juxta Virgilii Georgica traduntur: eorumque argumenta superioribus novem subnectuntur. Continentur haec quatuor prioribus voluminis foliis signatis litera *a.*, etsi non plus quam quinque impleant paginas; totum enim primum folium, & quartum versum omnino vacant. Nulla Epistola ad Laur. Medicem, neque ad alium quempiam in his occurrit. Folio quinto signato *b* incipit capitulum primum his verbis:

Quando alalbergo el fulgido pianeta
della nutrice di Giove ritorna |
&c.

Ultima signatura exempli Casanat. est *m* iii. ultimumque carmen ultimae paginae, sic habet:

Nò ritrouádo el più dolce negotio; Finis.

Signaturae pertinent ab *a*, usque ad *m* iii., primusque scapus, uti antea diximus, duernus est; sequentes usque ad *l*, quaterni; ultimus *m* ternus, postremum autem hujus folium album. Character Romanus & elegans.

Contradictoria circa hunc librum loquitur Laerius in suo Indice, tom. II. pagg. 130. 131. Ibi enim probare vult exemplar, quod describit, exceptis prolegomenis, integrum esse; & ad declarandam insignem libri raritatem, in medium adducit observationem MS. A. M. Salvini, sibi ab A. M. Bandinio communicatam, cujus praecipua pars haec est: „ Ho veduto un frammento di libro in terza rima con questo titolo: *libro chiamato ambizione*, &c. „ ut in titulo supra recitato. „ Ex quibus verbis, inquit Laerius, concludere licet, Salvini in „ hac materia peritissimum non aliud vidisse exemplum praeter hoc nostrum: de „ facto enim mentio non habetur alterius in variis catalogis. Defectus autem „ habetur tantum in principio, quia in pagina ultima libri IV. *Georgicorum* incipit. FINIS.

Nescio an repugnantia magis scribere potuerit Laerius. Fatetur suo exemplo deesse principium signatum *a*, in quo occurrunt *tantum*, ut ipse ait, *prolegomena*, aut *Epistola ad Laurent. Medicem*. Titulum ergo operis, quem in suo indice accurate refert, unde desumpsit Laerius? ipso fatente, suum exemplum incipit

FLOREN
TIAE. cipit a signatura *b* totamque operis poesim continet; exemplum contra a Salvino visum, erat tantum *libri fragmentum*, in quo tamen continebatur operis titulus ab eodem accurate relatus, & a Laerio pari accurate exscriptus. In Exemplo Laerii nil omnino deerat praeter *prolegomena, aut Epistolam Foresii, ad Laurentium Medicem*. Exemplum Salvini, erat merum operis fragmentum: & tamen duo haec exempla unum & idem erant; idque probant catalogi a Laerio visi, in quorum nullo editionem hanc reperire licet.

XII.

Quaestiones Camaldulenses CHRISTOPORI LANDINI Florentini ad Federicum Vrbinatum Principem. *Libri quatuor.*

(*in fol.*)

Editio haec ea esse videtur, quam describit Bandinius, tomo II. Specim. Liter. Florentinae, pag. 188. *Florentiae*, inquit, *prodiisse videtur post annum MCCCCLXXII. Constat paginis CXXI. in fol.* Editio haec nostra eo certe constat paginarum num., (1) est in fol. eleganti charact. Romano excusa, cui decorem adjungunt quatuor librorum tituli majusculis literis excusi; eorumque capitales florentes, maximae & pulcherrimae. Exstat in Casanat.

P O E T A E.

I.

Ε Τ Ρ Ι Π Ι Δ Ο Τ

Tragoediae IV. nimirum:

ΜΗΔΕΙΑ, ΤΗΠΟΛΤΟΣ, ΑΛΚΗΤΗΣ, ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Graece. Ad hujus postremae calcem folio verso legitur.

ΤΕΛΟΣ ΕΤΡΙ

ΠΙΔΟΥ

ΑΝ

ΔΡΟΜΑ

Χ

Η

Σ

Nil consultius me facturum existimavi, quam si accuratissimam, absolutissimamque descriptionem, cum hujus, tum seq. editionis a cl. diligentissimoque P. Amoretti, me postulante, (quod utraque ex ipsis in Casanat. desit, nec amplius suppetant vires, tam longum iter, quod Casanat. a Corsiniana, ubi utraque exstat, disternat, facile conficiendi) adornatas, nil omnino iisdem addendo, aut demendo, Lectori legendas exhiberem, & quidem eodem profus sermone, quo ab ipso exaratae sunt. En itaque primam:

„ Un

(1) Non computatis duobus frontis, & secunda ultimi fol.

„ Un bell' esemplare di questa rarissima Edizione Principe di IV. Tragedie d'Eu-
 „ ripide si osserva nella Corsiniana. Il dritto del primo foglio è bianco, a tergo **FLOREN**
 „ principia il foglio coll' Alfabeto Greco in caratteri majuscoli, nella linea se- **TLE.**
 „ guente vi sono i sei Dittonghi Greci, pure in lettere majuscole, e li quattro
 „ Jota ascritti: **ΑΙ. ΗΙ. ΩΙ. ΥΙ.** segue:

ΥΓΟΘΕΣΙΣ ΜΗΔΕΙΑΣ ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ

„ e questo argomento occupa tutto il foglio e la metà del seguente: appresso
 „ son notati i Personaggi della Tragedia, che comincia a tergo del foglio:

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ

„ e segue il testo, e poi le altre Tragedie che sono IV. cioè

ΜΗΔΕΙΑ, ΥΓΡΟΔΥΤΟΣ, ΔΑΚΗΣΤΙΣ, e ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ;

„ non vi sono Scolj, ed a ciascuna tragedia precedono l'argomento ed i nomi
 „ de' Personaggi della medesima. L'ultimo foglio a tergo termina con:

**ΤΕΛΟΣ ΕΤΡΙ
 ΠΙΔΟΥ
 ΑΝ
 ΔΡΟΜΑ
 Χ
 Η
 Σ**

„ Il libro è in 4°. Non ha data veruna, nè numeri, nè registro, nè richiami;
 „ vi sono le signature, e precisamente in queste lettere: **Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ**
 „ **Λ Ν**, sono tutti quaderni salvo **N** (1), che è foglio unico col suo corri-
 „ spondente. Il tutto espresso in bene intesi caratteri Greci majuscoli; ma i ti-
 „ toli degli argomenti, delle Tragedie, ed il fine delle medesime sono di un
 „ carattere pur majuscolo, ma più grande; e dove si richiedono si vedono so-
 „ vrapposti gli Spiriti e gli Accenti, come osservò anche il Maittaire.

II.

**ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΤ
 ΡΗΝΑΙΟΥ ΤΜΝΟΙ.**

„ Segue l'Inno sopra Giove, pur in carattere majuscolo, ma più piccolo, e
 „ così gli altri cinque appresso: a tergo dell'ultimo foglio v'è un' Epigramma del
 „ Lascaris in Greco sopra Callimaco; sono tre quaderni colle signature **Α, Β, Γ.**
 „ Vengono appresso gli Scolj con nuova signature **Α**

**ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΤΜΝΩΝ
 ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΟΣ**

„ c

(1) Loco N. Fossius scribit M., quae signatura in edit. deest.

FLORENTIÆ. e sono in carattere minuscolo, ed occupano il terno della segnatura A, e il
 ,, duerno B, l'ultimo foglio a tergo è bianco: non v'è data di sorta alcuna
 ,, nè dopo gl'Inni, nè dopo questi Scolj, ed è in 4°. picc. Il carattere degli
 ,, Scolj pare quello, col quale sono stampati gli Scolj dell'Apollonio Rodio,
 ,, come il majuscolo degl'Inni quello del testo dello stesso Apollonio. Essendosi
 ,, confrontate con qualche diligenza le quattro celebri edizioni stampate in let-
 ,, tere majuscole, cioè l'*Antologia*, l'*Apollonio*, l'*Euripide*, e il *Callimaco*,
 ,, (non ho avuto anche la sorte di vedere il Museo) ho trovato assomigliarsi
 ,, perfettamente i caratteri; e soltanto quelli dell'*Antologia* sono più nitidi, for-
 ,, se perchè ivi la prima volta, cioè nel 1494., furono adoprate, laonde pen-
 ,, so non esservi che apporre a quanto scrive il Maittaire colla solita sua cir-
 ,, conspezione, che quelle famose edizioni procurate da Giovanni Lascaris,
 ,, riconoscano lo stesso luogo e stampatore, e siano venute alla luce non
 ,, molto tempo dopo l'una dall'altra: *A vero tamen longissime non forsau*
 ,, *abero, si ibidem (Firenze) & ab eadem officina (di Lorenzo di Francesco*
 ,, *d'Alopa Veneziano) censeram omnes exiisse Omnes certe non*
 ,, *longo temporis spatio inter se distare conjicio Dubitandi non locus est,*
 ,, *quin omnium Editionibus praesuerit Lascaris primus hoc charactere utendi hor-*
 ,, *tator* „. (Annal. Typ. Edit. II. T. I. P. I. pag. 105.) Tornando alla descritt-
 ,, ta edizione di Callimaco, è ediz. principe, di rarità estrema, e sta nella Cor-
 ,, siniana, per cui da un nostro Cavaliere del pari amatissimo che ricchissimo
 ,, di Prime Edizioni, fu offerto un cambio d'altri libri di un valore eccedente;
 ,, ma non era museo da cui si potesse trarre gioja tanto rara e preziosa.

III.

„ GNOME Monostichi, quas græcum alphabetum & argumen-
 ,, ta earumdem præcedunt. = MVSAEI Poema de *Hero & Lean-*
 ,, *dro. iisd. typis in 4°.*

Haec Fossius col. 130. sui Catalogi Magliabech., quae etsi instituto nostro suf-
 ficere possent, non inutile tamen existimamus ea, quae antea de utroque opusculo
 scripserat cl. Maettarius, in nova suorum Annalium edit., hic ante oculos Lect.
 sistere. Et primo, pag. 101., ubi de libris graecis, capitalibus literis, Florenti-
 aë excusis agit, haec habet: GNOME *Monostichi ex diversis Poetis secundum*
ordinem Alpbabeticum: & Poematium MVSAEI. Pag. autem 70. ipsum MV-
 SAEI poematum Gr. & Lat. ab Aldo Venetiis impressum, primum fuisse suo-
 rum in typographia laborum specimen, scripserat his verbis: „ Quod ALDVS
 ,, primum emisit suorum in Typographia laborum specimen, fuit Poemation
 ,, MVSAEI, de Herone, & Leandro Graece & Latine in 4°. Huic quidem an-
 ,, nus non adjicitur, sed dubitare, quin Aristoteli (cujus volumen primum an-
 ,, no 1495. excusum est) praeverit, non patitur Aldi Epistola „ quam integram
 ibidem affert clariss. Annalista. Graecum hujus Poematii textum, qui inter
 illustrata Jo. Baptistae de Vicecomitibus monumenta computabatur, propriis ego
 oculis vidi superioribus annis, eodemque prorsus caractere ac Aristotelem an-
 ni 1495. impressum fuisse animadverti. Dubitant vero eruditi, cuiam ex
 duabus editionibus principatus adscribendus sit: *Duae sunt antiquiss. Musaei edi-*
 ,, *tiones (inquit Comes Rewischi pag. 41. sui Catal.) Editiones sine nota anni. Al-*
 ,, *tera Aldina Venetiis 4°. altera literis quadratis sine loci & anni. nota. Dispu-*
 ,, *satur quatenam harum sit prima.*

IV.

IV.

EPIGRAMMATON
MICHAELIS MAR-
RULLI CON-
STANTI
NOPO-
LITA-
NI:· (sic)*In calce:*
Finis secundi libri.

REGISTRVM.

(in 4°.)

Solos duos Epigrammaton libros continet haec editio, rotundo & eleganti caractere excusos, alio tamen a caractere editionis anni 1497. & in quibus longe pau-ciora epigrammata habentur, quam in illa. Ab ea etiam differt, quod loci & typographi nomine, signaturis, & anni nota caret, quae omnia in illa occurrunt. Solo registro, in quo duorum cujuslibet scapi foliorum principia exhibentur, in calce insignita est, & ex quo registro colligitur ejus folia esse 28. (1) quot plane ex eorum numeratione inveniuntur (2).

Allatus titulus, uti hic refertur, legitur primo folio recto, versus vacat. In fronte secundi folii recti legitur:

MICHAELIS TARCANIOTÆ
Marulli Constantinopolitani uiri Patricii Epi-
grammaton ad Laurentium Medicem Petri Frã-
cisci filium liber primus.
Inter mille neces, &c.

eodem prorsus modo ac in recentiore edit.

V.

Laude uechie & nuoue .

In calce:

Finite le Laude uechie & nuoue Apetitione di S Piero Pacini da Pescia
(in 4°.)

Sub adducta subscriptione visuntur eadem tria insignia, in quorum basi legi-
tur nomen PISCIA, majusculis literis incisum, & de quibus dictum est ad
an-

(1) Novae Edit. folia Epigrammatum sunt du-
plo plura, nimirum, 56.

(2) Secundus & tertius Scapus exempli Ca-
nonici Devoti, quod unum videre licuit, con-

stant ex 4. tantum foliis, quod fieri non po-
test: unde aut hoc exemplum deficit, aut ma-
le compactum est: aut registrum fallit; aut de-
nique nos ejus rationem minime assequuti sumus.

FLORENTIAE. annum 1496. num. I. & III. Principio voluminis, in exemplo Casanat. habetur tabula alphabetica laudum, designata charta, in qua unaquaeque quaerenda est, et si chartae numeris haud notatae sint, ex. c.

Ave del verbo eterno genitrice. II

Signaturae pertingunt ab *a* usque *p* v. omnesque scapi, ultimo excepto, quaterni, adeoque operis folia 122. praeter duo tabulae minime signata. Desunt numeri, uti dictum est, custodes & registrum. Character, Romanus est, nec invenustus. Literae capitales, frequentius florentes sunt, non raro autem, praesertim vergente opere ad finem, simplices. Earum plurimis auctorum nomina praeponuntur; inter quos Pheus Belcarius, & Franciscus Albitius primas obtinere mihi visi sunt. Novemdecim Laudum Spiritualium collectiones memorat Quadrius, inter quas una tantum ad Saeculum XV. pertinet, & suo loco in hoc Specimine, anno scilicet 1485. inter Florent. editiones relata fuit. Hanc autem, unam certe ex ditioribus ac vetustioribus, non apud ipsum modo, sed ne apud alium quemquam bibliographum reperire licuit.

VI.

La rappresentatione di ABRAMO quando volle fare sacrificio di Isac suo caro figliuolo.

In fine :

Impresso in Firenze per M. Franco .

(in 4° .)

De editionibus Italis hujus opusculi haec generaliter scribit Quadrius, tom. IV. pag. 63. *Intanto la medesima rappresentazione su più volte stampata e in Firenze e in Venezia, e ultimamente in Macerata.* Exemplum, quod hic laudamus, nos certe aut propriis oculis vidimus, aut ex accurato aliquo Catalogo ejus notitiam hausimus (1).

VII.

STANZE DI MESSER ANGELO POLITIANO
COMINCIATE PER LA
GIOSTRA DEL MAGNIFICO
GIULIANO DI PIERO DE
MEDICI.

In calce :

LA SOPRASCRIPTA OPERA DAL LO
AVCTORE NON FV FINITA .

Accedit: La fabula d'Orpheo, &c.

(in 4° . par.)

Pri-

(1) Mazzuchellius, Giandonati, & Fossius, aliam referunt hujus opusculi (cujus auctor est Pheus Belcarius) Florent. editionem cum nota anni 1490., quae supra omissa fuit, una cum

B. Jo. Colombini vita, ab eadem Belcario scripta. Utrumque tamen opus inveniet Lector in *Addendis*, suo loco. Videatur Catal. Edit. Rom. pag. 419. num. XIV.

Primum opusculum in libros duos dividitur, qui simul continent 171. strophas, ^{FLOREN} sive Stanze, quarum plerisque adjectae sunt in margine annotatiunculae quaedam, ^{TIB.} sive exscriptiones praecipuarum quarumdam rerum in iis contentarum. Titulus huic praepositus, majusculis & rubris literis impressus est.

Orphei Fabulae praecit. Politiani Epistola ad Carolum Canalem, in qua, intra biduum ad petitionem Card. Mantuani a se compositam fuisse narrat; ac subinde vehementer optasse, ut supprimeretur, sive ut ipse loquitur, propter ejus imperfectionem, laceraretur: *Cognoscenda, ait, questa mia segitola esser di qualità da fare piuttosto al suo padre vergogna, che honore.* Ad Orphei calcem subjicitur Stanza ingeniosissima del prefato Autore suor di materia; & deinde Cunzonetta stropharum quatuor. Character Romanus est magnitudine Silvii majoris, valde pulcher, sed crassiusculus. Charta satis firma, sed aliquantisper obscura; nisi forte is defectus ex longo libri usu ortum habuit. Solis signaturis instruitur, ex quibus priores quatuor, nimirum a. b. c. d. signant primum opusculum; suntque tres priores scapi quaterni, quartus, ternus. e. f. signant Orpheum; primusque scapus, quateraus, alter, duernus.

Quod pertinet ad Locum hujus editionis, non pertinenter quidem contendam, eam Florentiae adscribendam esse, inter cujus editiones eam refero: dicam tamen in primis, eam omnino ad Saeculum XV. pertinere; & deinde quodammodo mirum mihi videri, a cl. Cajetano Vulpio, in Catalogo aliquarum praecipuarum editionum delle stanze di Angelo Poliziano, qui legitur pag. XXXV. seqq. Prolegomenorum (1) praeclearae earundem editionis, Patavii apud Josephum Cominum adornatae anno 1765., non modo eam praetermissam fuisse, sed pro primo ejus Catalogi articulo, hanc annotationem fuisse praemissam: *Si è scoperta fallate la conghietura, che la prima edizione di queste Stanze potesse essere stata fatta in Firenze circa il 1490.* Post quae deinde cl. Scriptor probare aggreditur edit. Bononiensem anni 1494. fuisse omnium primam. Magni quidem ponderis est argumentum, eam in rem a cl. Scriptore allatum: sed quis affirmare audeat, praesentem editionem, sicuti latuit ipsum Vulpium, ita & ipsum Sartium Bononiensis edit. auctorem latere non potuisse? Quot in dies suppositicia anecdota in lucem efferuntur, quae paulo post (plus semel interdum) impressa jam fuisse detogitit? Sartii aetas longe quidem vetustior est Vulpii aetate; fuit enim Politiani aequalis; adeoque ejus res multo melius exploratas habere potuit, quam Vulpius.

Optime! Nil tamen prohibet, etiam viros doctos interdum ignorare ea, quae in propria civitate geruntur; multoque facilius ea, quae in aliena.

Ad complementum eorum, quae dicta sunt, non omittendum videtur, apud cl. P. Amoretti, existare editionem quamdam Bononiensem horum opusculorum vulgarium Politiani, per Platonem de Benedictis, cum nota anni 1503. in 4°. eademque Sartii Epistola, quae deest in serie editionum Cajet. Vulpii, antea memorata: in Casanat. item, praeter editionem, de qua agitur (2), duas alias reperiri, ejusd. Saec. XVI. editiones, alteram Bononien. ejusdem anni 1503. in 8°. per Calligulam de Bazaleriis 22. Junii, cum eadem Epistola Sartii in principio, alteram Venetam anni 1524. in 8°. per Nic. Zopinum & Socium, XII. Martii, & cum eadem Sartii Epistola. In tribus hisce editionibus Alexander Sartijs unicuique ex laudatis tribus typographis Vulgares Politiani res imprimendas se dedisse narrat;

Tom. I. d d d sed

(1) Hic Catalogus sic inscribitur: „Catalogo di alcune delle principali edizioni delle Stanze di Angelo Poliziano raccolte per lo piu dal Chiariss. Sig. Apostolo Zeno, ed ora corretto, accresciuto ed illustrato da D. G. V. „ (2) Pertinet haec ad haeredes cl. viri P. Ant. Serassii, qui ipso anno, quo vita functus est, eam ad me detulit ut illam in hoc specimen infererem.

FLOREN
TIA. sed hoc nihil est: familiare siquidem erat antiquis typographis, qui editiones ab aliis typographis jam vulgatas repetebant, easdem editorum epistolas eisdem inferere, suppressis antiquiorum typographorum nominibus, si quando de ipsis, in iisdem mentio occurreret; eorumque loco, propriis fidenter substitutis. Quod annotatione dignum videtur, est editionis novitas, quae in unaquaque ex ipsis plus minusve apparet; ac facta earum collatione cum hac nostra, hanc unaquaque ex ipsis multo vetustior esse, statim deprehendi: itaque judicarunt laud. P. Amoretti, & unus ex insignioribus bibliopoliis Romanis, qui coniectis oculis in quatuor has Politiani editiones, nullam esse dubium statim pronunciarunt, quin haec nostra multo antiquior esset aliis. Ultimo dicam epistolam Politiani ad Carolum Canalem, quae una in nostra haec edit. legitur, praemissa Orphei Fabulae, non obscure indicare, hanc ipso vivente fuisse typis vulgatam.

VIII.

„ Sonetti di Messer MATTEO FRANCO, e di LVIGI PVLCI
„ iocosi e da Ridere. in Firenze. in 8°. *Stm anno.*

Quadrius, tom. II. pag. 556.

IX.

TERZINE ITALIANE. Firenze.

Ex Catal. ms. Biblioth. Abb. Nic. de Rossi, num. 1209.

X.

Sonetti del BVRGHIELLO, Fiorentino.

Vide ad annum 1490.

XI.

Opere del TIBALDEO da FERRARA.

Sonetti	cclxxxiii.
Dialogo	i.
Epistole	iii.
Egloge	iiii.
Disperata	i.
Capitoli	XIX.

In fine:

Impresso in Firenze a petitione
di ser Piero Pacini da Pescia
(in 4°. par.)

De hac editione, quam non paucis ante annis videndam mihi praebuit cl. m. Abbas Nic. de Rossi, non aliud L. significare possumus; quam, quod ea occasione in nostris adversariis de eadem raptim annotavimus. Supra alium titulum, *Opere &c.* Habetur epigramma Italicum (*Sonetto*) in Auctoris laudem. Verso folio (quod

(quod est primum voluminis) statim incipiunt ejusdem Epigrammata; & ad calcem ultimi Capituli posita est recitata subscriptio: infra quam habentur tria insignia ut plurimum a P. Pacinio in libris ad ejus petitionem impressis, adhibita. Editio est pulchro charact. Romano & cum signaturis tantum, & hodie existat in Biblioth. Corsiniana.

XII.

MORGANTE MARGVITE

Ad calcem ultimae columnae:

Finito il Margucte (sic) piccolo
(in 4° par.)

Morgantis & *Marguttis* nomina charact. grandiori semigothico excusa, leguntur in fronte primi folii recti, quod imaginem ligno insculptam exhibet, in qua duae cernuntur figurae, major una, quae *Morgantem*, altera minor, quae *Marguttem* repraesentat, uti demonstrant laudata nomina, ipsis figuris, supra imaginis coronidem imposita. Verso folio, statim incipit Poemation ipsum, constans ex 245. (talibus certe est numerus nostri exempli) strophis sive *stanze*: quae eadem leguntur & in *Morgante* majori Aloysii Pulcii primae lectionis, sive non emendatae & correctae (quod spectat ad absurda & impia, quae in ipso continentur) ejusmodi inter recentiores editiones esse dicitur Neapolitana anni 1732. sub e mentito nomine *Florentiae* vulgata.

Prima stropha, eadem est in utroque *Morgante*; & est prima primi cantici *Morgantis* majoris. A prima autem stropha hic *Morgantes* transit ad stropham 112. cantici XVIII. & cum eo progreditur usque ad cantici finem; suntque hae strophae num. 89. Hic finem facere videtur pars prima hujus Poemati: capitalis siquidem strophae sequentis, quae est prima Cantici XIX. *Morgantis* Majoris, incipientis *LAVDATE PVOLECTI*, multo major est caeteris. Priores 155. strophae hujus Cantici XIX. eadem continuata serie leguntur & in hoc Poematio, quod in ipsis terminatur. Hae postremae 155. strophae conjunctae cum 90. prioribus de quibus dictum est, summam efficiunt stropharum 245.

Vetustatem editionis demonstrat non orthographia modo, interpunctionis caecentia (in nulla siquidem ex 245. strophis opusculi, ullam prorsus interpunctionis notam, punctum puta, aut comma, in medio aut in fine reperire licet) sed praesertim lectionis diversitas, quae in aliquibus strophis inter eam, & correspondentes strophas *Morgantis* Majoris editionis *Florentinae* anni 1574. *denuo correctae*, occurrit; cum quarum nonnullis ex primis eam conferre placuit. Ex. c. duo priora carmina strophae V. hujus Poemati, quae est 115. Cantici XVIII. *Morgantis* Majoris, sic habent:

Rispose alhor margute adirtel tosto
io nō credo piu alnero ch allazurro
Duo ultima ejusdem:

ma sopra tutto nel buō uino ho fede
& credo. che sia saluo chi gli crede
Correspondentes majoris sic:

Rispose allor Margutte a dirtel tosto,
d d d a

FLOREN
TLE.

Io non guardo piu al bigio ch'a lazzurro,
Ma sopra tutto nel buon vin ho fede,
E credo che sia favio chi gli crede.

Sequens strophæ VI. propter ejus absurditates, multo magis differt a correspondente strophæ 116. Cantici XVIII. Morgantis majoris *correcti*. In quo præterea omnino omiſſa fuit strophæ 134., ejusdem Cantici, quæ est 32. hujus Poemati. Hæc autem strophæ, orthographia excepta, eodem modo leguntur in editione Neapolit. anni 1732.

Constat ex foliis XVI. in quibus adſunt ſignaturæ tres, videl. *a 2. b. b 2.* Numeris & custodibus caret. Character rotundus est, non tamen insignis pulchritudinis. Editionem inter Florentinas refero, etſi de loco ejusdem maxime dubitem: putarem tamen me multo magis a vero aberrare, ſi alteri cuidam loco eam adſcriberem. Exiſtat in Cafanat. in perraro quodam Miscellaneo, in quo plurima ejusmodi opuscula tum ſacra, tum prophæta continentur, maximam partem ſine loci & temporis nota impreſſa: ex quibus nonnulla (quæ brevitatis gratia omituntur) ad Florentiam pertinere non dubito.

F O R I L I V I I.

„ NICOLAI FERETTI de elegantia linguæ latinæ ſervanda in
„ epistolis: & orationibus componendis præcepta. Impreſſit Forili-
„ vii Hieronymus Medeſſanus Parmenſis. 1495. die XXV. Maii
„ in 4°.

Deciſius, pag. 391. ex Schw. b. II. p. 239.

F U L G I N E I.

I.

LEONARDI ARETINI DE BELLO
ITALICO ADVERSUS GOTHOS. (1)

In fine:

Hunc libellum Emilianus de Orſinis Fulginas
& Iohannes Numeiſter theutunicus: (*ſic*) eiufq; ſotii

(1) De hoc Coment. ſic ſcribit Jo. Leunclavius in Epist. ad Jo. Sambucum Historiæ Zozimi Comitis Edit. Bafilcenſis 1531. præpoſita: *In extremo de amicorum ſententia ponere Commentarium Leonardi Aretini de rebus Gothicis volumus, quamvis illum omnia de Procopii libris*

ſumpſiſſe non neſciremus. Ipſe autem Leonardus in Præfat. tacito proſus Procopii nomine, hæc tantum de fontibus, ex quibus hiftoriam ſuam hauſit, dicit: *Nobis autem ex Græcorum Commentariis earum rerum noſtitia fuit.*

feliciter impreſſerunt: Fulginei in domo eiufdē
Emiliani anno domini Milleſimoquadringēte-
ſimoſeptuagēſimo feliciter.
(in fol. par.)

FULG-
NEI.

II.

M. TVLLII CICERONIS Epistolæ ad Familiares.

In fine:

Emilianus auctor fulginas: & fratres una
Ignenio (*ſic*) preſtante viri. Numeiſter & auctor
Iohannes almanus recte qui plura peregit
Tulli ducenta nuper preſſere uolumina recte
Quæ uiferat probus epiſcopus alerienſis
Fulginei acta uides & laribus Emiliani
(in fol.)

III.

OMINCIA LA COMEDIA DI

dante allegghieri di Fiorenze nella ſte tracta
delle pene et punitioni de uirtù et demeriti
et premii delle uirtu: Capitolo primo della
prima parte, de queſto libro lo quale ſe chiama
inferno: nel quale l'autore fa prohemio ad
tutto el tractato del libro:

In fine:

Nel mille quatrocento ſepte et due
nel quarto meſe adi cinque et ſei
queſta opera gentile impreſſa fue
Io maestro Iohanni Numeiſter opera dei
alla decta impreſſione et meco fue
Elfulginato Euangelista mei:

(in fol. par.)

Tres has editiones Fulginatenses omnino ignotavit Orlandus, apud quem non modo impressorum eorundem, sed & ipsius Fulginei nomen desideratur. Singulas autem in suis Annalibus retulit Maettarius, & ita quidem, ut quamvis circa primam non satis accuratus fuerit, de nulla tamen quidquam commentus sit, quod cum veritate manifeste pugnet. Quod an de scriptore *Bibliographiæ instructivæ*, qui post eundem scripsit, dicere liceat, valde dubito. Hic enim scriptor in primis, de loco primæ editionis nil certi statui posse affirmat; tertiam deinde Moguntiae in Germania prodisse commentus est. At vero si de loco primæ editionis dubitare liceret, vix aliam editionem proferre esset, de cuius loco paritate ambigi non posset. Nominatis in libri subscriptione eiusdem impressori-

bus,

FIORENTINAE. bus, quorum alter patria *Fulginae*, alter natione *Thebonticus* dicitur, mox de iisdem subditur: *feliciter impresserunt Fulginei in domo ejusdem Aemiliani*. Quid manifestius, quid luculentius dici poterat, quo lectori significaretur, librum excusum esse Fulginei? Si liber impressus fuit Fulginei, si in domo Aemiliani Fulginatis, quid amplius dici poterat, quo cuicumque legenti testatum foret, ea in urbe librum reapse excusum fuisse? Si Deburius editionem vidisset (haec est causa allucinationis ejusdem) in primis ejus subscriptionem accuratius retulisset, nec Maettarii inaccurationem in suam Bibliographiam transfudisset; deinde editionem sine ulla dubitatione Fulgineo adscripsisset: non legitur in ipsa: *Impresserunt in domo ejusdem Aemiliani Fulginei* (etsi haec satis ostendant editionem Fulginei factam fuisse), ut ipse habet, Maettarii inaccurationem sequutus; sed *impresserunt Fulginei in domo ejusdem Aemiliani*, qui Aemilianus initio subscriptionis civis Fulginatensis dictus fuerat, cujusque adeo domus Fulginei esse debebat. Quo quidem dupliciter ostenditur editionem omnino in urbe Fulginei peractam fuisse; & ita quidem dilucide, ut solum scepticus de ejus rei veritate dubitare possit.

Quo autem lectori suadeat, tertiam editionem lucem vidisse Moguntiae, in medium profert editionem quamdam Meditationum Joannis de Turrecremata, cujus annum non assignat, in qua Jo. Numeister ejus urbis incolam se dicit. At in primis, cum in operis subscriptione non Numeisterum modo ejus impressioni operam dedisse referatur, sed una cum ipso fuisse *Evangelistam Mei Fulginatensem* subjungatur; & hunc Fulginatensem civem relicto natali solo cum Numeistero Moguntiam habitatum concessisse, existimandum esset. Deinde cum duo suppetant opera a Numeistero Fulginei sine dubio impressa, quorum aetas non multo antiquior est Dantis aetate, cur non potius, cum & Dantem impressit, Fulginei una cum Fulginatensi cive Evangelista Mei ipsum habitasse credemus? Character postremo trium horum operum idem omnino est: primum & secundum Fulginei aeta fuisse dicitur in eis scribitur; in tertio non omnino siletur Fulgineam, dum in eo Fulginatensis civis sit mentio: cur igitur & ipsum in eadem urbe lucem vidisse non existimabimus? Fulginatensem autem esse ejusmodi editionem communiter censent eruditi: quorum omnium loco satis erit nominare Deburium *le jeune*, qui in Catalogo Bibliothecae Ducis de la Valliere, par. 1. tom. 2. pag. 489. sic scribit: *Ce Dante a été imprimé a Foligni, & non pas a Mayance, comme quelques personnes l'ont annoncé. Les caracteres sont absolument les mêmes, que ceux de l'edition de Leonardus Aretinus, de Bello Italico. Fulginei 1470.* Sunt quoque omnino iidem ac Characteres Epistolarum familiarium Ciceronis, de quibus dictum est, & quas Deburius ipse Fulginei lucem vidisse non diffitetur.

I. Capitales literae quatuor librorum exempli Casanat. primi operis, auro & coloribus distinctae, ipsum tribus foliis (quae est non rara calamitas ejusmodi antiquarum editionum) multarunt (1); quae tamen ab industria manu eleganter & accurate ex integro exemplo suppleta fuere. Constat ex foliis LXXII. quorum ultimum versum omnino vacat. Character Romanus est, magnitudine *Silvii plusquam majoris*, aliquantisper etiam major: caractere majori, quo usque ad annum 1481. circiter usus est Jo. Philippus de Lignamine, cum quo etiam nonnullam affinitatem habet; & hic character idem omnino est in sequentibus editionibus. Desunt in omnibus tribus signaturae, custodes, numeri, ac registrum. In duabus prioribus latinis frequenter adhibetur diptongus *e*, interdum etiam ubi non est opus: ex. *e. rygis*. Puncta & duo puncta, obvia. Nullum Comma observare mihi contigit. Abbreviaturae non multae, caeque intellectu facillimae.

(1) Duae ultimae capitales integrae remanserunt.

II. Exemplo Epistolae familiarium Ciceronis Biblioth. Casanat. deest fere totus primus liber, primumque ejus folium incipit hisce verbis: *Etia Ravenē crassū āte vidisset*; quae verba pertinent ad epistolam IX. libri I. & leguntur in edit. Oliveti edit. Geneven. 1746. pag. 24. lin. ultima: & haec Epistola, seu residuum Epistolae, in hac edit. Fulginat. terminatur his verbis: *De me optime meritū esse letere*; & occupat quatuor folia, cum dimidia circiter pagina. Quae sequuntur verba; *Quod rogas ut tibi mea scripta mittam, &c.* in hac edit., sunt principium novae Epistolae, cujus finis idem est ac finis notiae Epist. laud. Edit. Geneven. Huic Epistolae in utraque editione, subjungitur eadem Epistola ad L. Valerium IC. qua terminatur liber primus.

Prima & secunda Epistola libri II. eaedem sunt in utraque edit. Tertia in Fulginat. incipit: *EMPE studium*: in Geneven., Rupae *studium*.

Duae priores Epistolae libri XVI. & ultimi aliae sunt in edit. Fulginat. & aliae in Geneven. Prima edit. Geneven. est tertia in edit. Fulginat. sicque incipit in utraque: *Paulo facilius putavi posse me, &c.* Prima edit. Fulginat. est V. in Geneven. secunda Fulginat. est VII. in eadem.

Tam in una autem quam in altera, Epistolae hujus libri sunt num. XXVII. Graeca omnia in hac edit. desunt, relicto tamen spatio inani, pro iis manu vel typis, ubi placuerit, inferendis; & subjuncta fere semper latina interpretatione cum particula declarativa *idest*: quod argumento est, eam ex Romana anni 1469. per Jo. Andream Episc. Aleriensem, cui familiare erat Graecorum verborum interpretationes textui inferere, curata, exscriptam fuisse; quod etiam utcumque demonstrat recitatus versiculus subscriptionis: *quis viserat probus episcopus alerionensis*.

III. Dantes omnino deest in Casanat. Commodatum olim habui a f. m. Abb. Nic. de Rossi; nullam tamen specialem ejus descriptionem ob temporis defectum adorare potui. Trium harum Editionum Fulginatensium optima & integerrima exempla exstant in Corsiniana, eaque diligenter evolvit cl. P. Amoretti, qui de eorum integritate subinde nobis fidem fecit.

GENUAE, sive JANUAE.

I.

In noīe dñi ihesu Xpi amē. Incipit
liber qui dicitur Supplementum

In calce:

Iuris hñt late hec decerpta volūta sacri

Pisei artificis nomina parta Sui

Queq; ill' desūt alt nou⁹ addidit auctor

Semine quo caruit accumulavit agy.

S; mathias op⁹ pressit morauus utrumq;

Labe repurgatum. crede. uolumen emis.

Bo-

GENUÆ.

Bonorum omniuz largitor volēte deo
 Expletum feliciter Ianue X^o Kalendas
 Iulii. Millesimoquadrigēte^o lli^o quarto (*sic*)
 per Mathiam morauum de olomuntz
 et Michaelēm de monacho fotium eius.
 (*in fol. min.*)

Sequuntur in altera columna ultimi folii versi, in quo habetur subscriptio alata, constitutiones Juæ Martini PP. V. contra Symoniam, quibus terminatur volumen.

Editio est caractere semigothico, sed valde nitido, sine ullis notis typographicis; exemplumque unicum, quod favente Excellentiss. Duce Cassani Serræ videre mihi licuit, amplissimo margine instructum est; ita ut dubitare non liceat, ne forte ab improvido compactore (quod aliis libris accidisse compertum est) abscissæ fuerint. Annus libro inscriptus omni qua fieri potuit diligentia ex ipso exscriptus, designat annum 1456. quia in eo, loco duarum XX. adhibitæ fuerunt duæ unitates; quæ tamen vulgo pro duabus decadibus accipiuntur (1); neque enim annus 1456. inter editiones Italas locum habere potest.

II.

„ IOANNIS ANNII Ord. Præd. De futuris Christianorum trium-
 „ phis in Turchos & Saracenos ad Sixtum Papani IV. & reges,
 „ principes ac Senatus Christianos. Genuæ (2) typis Baptistæ Cavali
 „ Ordinis Carmeli S. T. M. in domo S. M. Cruciferorum 1480.
 „ in 4°. Signat. foll. duorum ab A. ad F. caract. Goth.

Scriptores Ord. PP. tom. II. pag. 4. Mercier, *Supplem. à l'Histoire de l'Imprimerie de Prosper Marchand*, pagg. 67. 68.

(1) Notæ (inquit Maestrius pag. 338. novæ edit.) LII. significant LXX.

(2) Loco Genuæ Beughemius (*Incunab. Typogr.* pag. 14.) legit *Genzæ*: Caillius vero (*Hist. de l'Imprimerie* pag. 50.) legit *Genzano*. Utramque lectionem in suis Originibus refert Orlandus, pag. 192. part. prim. omiſſa ve-

ra, hæcque subinde notat: *Quando Genzæ sita Genzano., egli è una Terra sullo stato di Roma, dalla quale tralle altre cose si cava un vino abboccato, del quale in Roma se ne fa molta stima.* Verissima annotatio, sed vinola potius, quam bibliographica.

SAt multa Italiae loca, in quibus Saec. XV. typographiam plus minusve floruisse, invenire potuimus, in praecedentibus foliis conclusisse nobis videtur, alphabetico ordini, quod spectat ad eorum collocationem, perpetuo inhaerendo; ita ut TOMI PRIMI hujus nostri *Speciminis* finem in urbe GENVA rectissime constitui posse arbitremur.

Cum autem ejusmodi foliorum impressio annos circiter quatuor (nil attinet dicere, cujus culpa) duraverit; hocque intervallo temporis variae editiones, post excusa folia, in quibus describendae fuissent, aliaeque non pauca ad illustrationem, vel emendationem eorum, quae dicta sunt, pertinentia, in notitiam nostram devenierint, quorum additione, aut expositione, tomus ipse non copiosior modo sed & perfectior evadit, ac per consequens Lectori longe utilior redditur; ea sub duobus sequentibus titulis ei exhibere omnino necessarium ducimus.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Lectorem in primis monemus, nomine *plagulae*, quod saepissime in prima hujus primi tomi parte, sive a pag. 3. usque ad 220. usurpatum inveniet, praesertim ad designandum numerum chartarum, ex quibus volumina constant, non aliud significari, quam quod bibliographi Latini communius *folium* appellant; typographi ac bibliographi Galli, aptissimo vocabulo, *Feuillet*; typographi denique Itali *Carta*. Ex plurimis locis manifeste intelliget L., non aliam esse hujus vocabuli acceptionem; & quatuor haec vocabula, *folium*, *foliolum*, *plagula*, *charta*, ceu mera synonyma usurpata fuisse. Quod si minus recte factum id fuisse contendere quis voluerit, non admodum equidem ipsi repugnabimus, dummodo inter legendum hujus nostri moniti meminisse velit.

Pag. 4. linea 24. *alio tamen a characterè praecedentium*. In Indice *librorum ab inventa typographia ad annum 1500.* tom. I. pag. 354. longe aliter legitur; nimirum hujus Dantis a Federico Veronensi impressi anno 1473. characterem eundem esse ac charact. Quadrigae Spirit. Nic. Auximani, ab eodem Federico impressi anno 1475. Pro certo habeat L. Dantis characterem alium esse a charact. Quadrigae Spiritualis, quod ocularis utriusque inspectio manifeste demonstrat. Utrumque opus Romae apud Can. Devoti facile videri potest. *Unitur huic* (ait Laer. pag. 353.) Nic. Auximani Quadrigae, *ex eodem omnino characterè*:

„ Perdonanze de tera Sancta in Ierusalé le q̄le scrise prete Bar-
 „ tolemeo chanonico de puola el q̄le ādo uixitare lo Sancto Se-
 „ pulcō „

Tom. I.

e e e

ex

ex 9. paginis, quarum ultima habet 26. lineas. Existare libellum pro comperto habeamus; esse autem ex eodem caractere, quo Quadriga Auximatis, credere differamus.

Pag. 5. &c. cum prioribus edit. Aquilanis jungantur seqq. duae:

EFERISCE ET NARRA IN
la presente opera la cronicha de san
cto ISIDORO MENORE: con alchune ad
ionctioni chauate dal texto & histo
rie della Biblia: & del libro de Paulo
Orosio: & delle passioni delli sancti:

In calce:

Finisce la cronicha de sancto ysidoro menore
corecta & reuista per Baptista Alexandro Ja
conello Reatino: stampata in Aquila per mae
stro Adam de Rothuul Alamano: alli ani do
mini. M. cccc. lxxxii. Ad di cinque de Octobro (*sic*).

LAVS DEO AMEN.

(*in 4.º min.*)

Optimum raræ hujus editæ exemplum exstat in Corsiniana. Character Romanus est, idemque omnino, quo Adam Rothwil hoc eodem anno impressit Plutarchi Vitas, & opusculum mox referendum. Foliorum fasciculi sex sunt, signati sex prioribus alphabeti literis. Quinque priores quaterni, sextus quinternus; postremum tamen ejus folium omnino vacat. Desunt numeri, custodes & registrum. Aliud exemplum, sed cui in principio desunt quatuor folia, exit. apud Can. Devoti. Vid. sub *Civitate Austria.*

Septenario di Frate IACOBO BANGESE.

(*in 4.º.*)

„ Questo Settenario è un opuscolo in verso italiano, che occupa quasi otto
„ fogli, non ha numeri, nè segnature, nè richiami, nè registro, e in fine si
„ legge:

„ Finisce lo septenario cōposto p religioso fra
„ te Iacobo Bangese del Aquila del ordine de
„ sancto francesco: stampato in Aqla M. cccc.
„ lxxxii.

„ Questa data è al dritto dell' ultimo foglio; e a tergo si legge la traduzio
„ ne del Cantico *Magnificat* in undici terzine: come pure in tersine è l'ope
„ retta, chiamata dall' Autore *Septenario* perchè ha per soggetto varie cose,
„ che hanno il numero di sette, per esempio: *Son sc̄te i sacramenti della chie
„ sa... Et sc̄te son li sacri doni & fructi... Le virtù principali... Li doni...
„ Li peccati &c.* in tutto circa settanta, che a luogo a luogo egli descrive, e
„ termina colla seguente dedica:

„ Va

„ Va dunche opra mia noua et piacente
 „ ad quil reuerendissimo signore
 „ che triuia dipinge si lucente
 „ Et diteli chel suo frate minore
 „ dellaquila Bangese al suo comando
 „ composta ha questa solo per suo amore
 „ Così lo uegia nel supremo scando
 „ doue gia fu il suo patruo pio
 „ et poi nel cielo empireo triumfando
 „ Collanime che son più presso adio Amen

„ Parla qui l'Autore al Cardinale di Siena Francesco Piccolomini, nepote per
 „ parte di sorella di Papa Pio II., da cui nel 1460. fu creato Cardinale e adot-
 „ tato nella propria famiglia Piccolomini, che ha nello stemma gentilizio cin-
 „ que Lune sulla Croce. Il notabile e singolare di questa dedica si è, che cor-
 „ rispose l'evento all'augurio; mentre il meritevolissimo Cardinale nel 1503.
 „ fu innalzato al Trono Pontificio, e fecesi chiamare Pio III.

„ E' da osservarsi nel riportato squarcio non esservi nè punti, nè virgole; per
 „ altro nell'antecedente dell'opuscolo s'incontrano alcune volte due punti, e
 „ talora due virgole; il carattere è tondo, e se non m'inganno, è lo stesso,
 „ che adoprà Adamo de Rothwil nella stampa della Cronica di S. Isidoro pur
 „ nell'Aquila in quest'istesso anno. F. Jacopo Bangese è noto per altre sue ope-
 „ re; ma questo suo componimento è stuggito alle diligenze de' Letterati, co-
 „ me questa edizione s'è sottratta agli occhi de' Bibliografi. Fortunatamente ne
 „ abbiám fatto acquisto alla vendita d'una Libreria Principesca „. Haec ch.
 P. Amoretti.

Pag. 9. Inter Ariminum, & Bergomum, adde:

A S C U L I.

Statuta CIVITATIS ASCVLANAE.

In calce:

Li supradci statuti sòno
 stâpati pluenerabele Frate
 Joanni da Theramo. In la
 ecclesia de Sca Maria d' foli
 stano. d'la Cita d' Ascolo.
 Altempo deli. M. S. Antiani.
 cioe Ser Corradino d' pasq
 luccio. Ser Barnabeo d' s ma
 theo Morano d' moranis.
 Joâniantrea d' scucio. Peri

cccc

sci

ſc̄i d'acqſtuccio . 7 Antreama-
theo d' uāni . Et altépo d' Lu-
ca de ſ̄ Jāni d' pellicionis d'
Aſcolo . In L' anno . M.
.cccc. lxxxvj. Al tempo del
ſc̄iſſimo . In xp̄o patre n̄ro
.S. Papa Alexādro. vj. die
uero. viiiij. aprilis .
(in fol.)

In duo volumina dividuntur hæc ſtatuta, quorum primum libros IV., alterum quinque complectitur, non quidem ſeparatim, ſed continuato impreſſionis ordine excuſos: ultima enim ſignatura quarti libri primi volum. eſt K v. et folio ſexto .ejuſdem ſc̄api, qui quinternus eſt, ſtatim incipit alterum volumen, cujus ultima ſignatura eſt 2/ III., poſt quam ſequitur folium non ſignatum, in cujus facie verſa columna ſecunda occurrit allata ſubſcriptio. Ultimo huic ſc̄apo in exemplo Eminentis. Card. Steph. Borgiæ, quod unum, ipſo favente, hætenus videre nobis licuit, deeſt primum folium ſignatum 4 1., quod continere debet finem rubricæ XVI. quinti libri ſec. vol., totam rubricam XVII., totam XVIII., ac partem XIX., qui defectus ab amanuenſi, qui decem priora operis folia (quæ & ipſa deerant) ex integro exemplo accurate ſupplevit, obſervatus non fuiſſe videtur. Hic ultimus faſciculus, conſideratis ejus ſignaturis, quæ, computata prima, quæ deeſt, tres ſunt, ternus eſſe videretur: duernus tamen potius habendus eſt; ejus enim folia quatuor omnino ſunt. Univerſi operis faſciculi ſunt num. XXVI., & priores XXV. omnes quinterni; ultimus autem, uti diximus, vel ternus, vel potius duernus. Unicuique libro ſuæ præponuntur rubricæ. Inſcriptio primi libri ſic habet:

Al nome di Dio Am̄.

Quiſti ſono ſtatuti (ſic) uulgarmente tracti deli
Statuti litterali del commune dela Ciptà d'
Aſcol: Secundo la deliberatione ſolennemente
fatta in lu conſiglio generale dela
ditta Ciptà ſecundo lo tenore infraſcritto
Inprima ſe comenſa le rubriche de lo
primo libro de li Statuti de lo ditto commune
cioè in prima

De li contratti de li figlioli de famiglia
e de li minuri di venti cinque anni, e
e de lu majore che trattaffe e diſponeſſe
male li facti, e li beni ſuoi. *Rubrica prima*

Character ſemigothicus prægrandis, columnæ binæ, paginarum integrarum lineæ 30. Deſunt numeri, cuſtodes, & regiſtrum .

Pag. 10. poſt lin. 5. adde, in 4. Editio exſtat in Biblioth. Chiſiana.

Pag.

Pag. 11. lin. 24. *Omnes certe hujus temporis bibliographi . . . mendum hic agnoscunt.* Vid. infra ad ann. 1475. in hisce Addendis.

Pag. 14. post lineam 22. haec addantur: *Character primae hujus edit. Bonon. operum Ovidii alius est a character edit. anni 1480. eoque major, minus tamen pulcher, & elegans. Signaturia, numeris, custodibus, & registro caret.*

In reliquiis primae hujus editionis in usum volumen ab antiquissimo tempore compactis, & a Can. Devoti, post excusum folium adquisitis, haec continentur: 1. Epistola dedicat. Francisci Puteolani Parmensis ad Franciscum Gonzagam Card. Mantuanum, quae primum folium, & plusquam dimidiam faciem rectam secundi occupat: ei subjicitur Poetae vita, eodem Puteolano auctore, qua recensentur ejus poemata; & in fine haec annotantur:

Hujus opera omnia medea excepta & triumpho
Cesaris & libello illo pontica lingua composito
que incuria
temporum perierunt: Balthasar Azoguidus Civis Bonon
iensis honestissimo loco natus, primus in sua ciuitate
artis impressoriae inventor & summa necessitate mihi coniun
ctissimus ad utilitatem humani generis impressit;

MCCCCLXXI.

Haec tribus prioribus foliis: seq. quarto recto occurrit:

Tabula earum rerum quae sunt in hoc volumine
Epistola francisci puteolani ad reuerendissimum cardi
nalem franciscum gonzagam manthuanum: *Poemata.*

Eiusdem vita. P. O. Nasonis. *P. Ovidius.*

P. O. Nasonis epistolarum liber. *Haec tua.*

Sapphos ejusdem. *Num quid.*

P. O. Nasonis amorum libri tres. *Qui modo.*

P. O. Nasonis ad iuventutem rhomanam
de arte a

mandi libri tres. *Si quis.*

Eiusdem de remedio amoris liber: *Legerat.*

P. O. Nasonis metaphoroseos libri XV. *In nova.*

Eiusdem inveciva in ibim. *Tempus.*

P. O. Nasonis ad germanicum cesarem fastorum
libri sex. *Tempora.*

Eiusdem de tristibus libri quinque. *Parve.*

Eiusdem de Ponto libri quatuor. *Naso.*

De pulice, *Parve pulex.*

De Philomela. *Dulcis.*

P.

P. O. Nafonis de medicamine faciei. *Discite*.
Carmen de nuce. *Nux*.

Ex operibus autem Poetae in hac tabula recensitis, in laudatis C. Devoti reliquiis haec tantum supersunt, nimirum. I. *Fastorum libri VI.*, quorum primo primum deest folium. II. *De Arte Amandi* libri tres, quorum primo similiter primum deest folium. III. *De remedio amoris* lib. duo; postremo *Poemation in Ibis*.

Pag. 17. Not. II. lin. 2. *scan*, corr. casu.

Pag. 19. nota (1) *Deburium*, corrige *Deburios*.

Pag. 21. lin. 17. *consueto*, corrige *minori*.

Pag. 22. lin. 15. *Triumphos Petrarchae*. Cum haec scribebam, prae manibus habebam Catal. libr. Biblioth. D. de la Valliere, in quo tom. II. pag. 501. edit. Parmensis Comm. Philelphi describitur quasi et ipsos Triumphos Petrarchae contineat, qui tamen nulli sunt, uti intelleximus ex optimo exemplo Biblioth. Corsiniana. Hoc idem ante nos ostendit cl. P. Affò tom. III. *delle Memorie degli Scrittori e Letterati Parmigiani* part. II. pag. 1. seqq.

Pag. 29. lin. 12. 14., corrige 24., quae maxima ex parte vacant, duabus ultimis exceptis.

Ibid. post artic. finem haec addantur: Praeclara haec Bononiensis Manilii editio, ab Orlandio, Maettario, aliisque auctoribus relata, desideratur in editione *Bibliothecae Portatilis Auctor. classicor. sive Prospektus* cl. ED. ARWOOD, re, so più interessante per nuovi articoli e per nuove scoperte ec. con mutua cura, diiposte dall'Ab. M. Boni, e Bart. Gamba. Parti due 12. Ven. 1793., ejusque loco citatur editio quaedam chimaerea a *Laurentio Bonincontrio* cum nota an. 1484. *A Laurentio Bonincontro* (legitur par. II. pag. 129.) *fol. Bononiae 1484. edizione seconda*. Manilius editus quidem fuit a L. Bonincontrio cum prolixis commentariis anno 1484. Romae, sed non Bononiae; haecque, quantum haectenus scire potui, est prima & unica hujus Poetae editio, quae Bonincontrii commentarios adjectos habeat (1); ac per consequens illud: *Edizione seconda* titulo editionis adjectum, vel error est, vel ad edit. Nuremberg., quae praecedit, refertur; quod tamen esse non potest: proxime enim subjicitur editio Neapolitana sine ullis commentariis, editione Romana anni 1484. sine dubio anterior, et a Denisso, non refragantibus auctoribus edit. Biblioth. Portat., ad annum 1475. relata.

Fingere quis posset in notam anni 1484. mendum typograph. irrepsisse, et loco 1484. legendum esse 1474. qui est annus verus Bononiensis editionis: sed hoc temperamento adhibito, nil aliud consequimur, quam annum verum Bononiensis edit., non autem editionem ipsam, quae nil omnino ad Bonincontrium pertinet, et praeterea verae editionis Bonincontrii, quae Romae anno 1484. prodit, annus ex Portatili Bibliotheca omnino eliminatur. Quis praeterea asserere audeat, editionem Nurembergensem (quam, post cl. Pinellium, anno 1474. factam fuisse non diffiteor) praecessisse nostram Bononiensem, quae et ipsa sine dubio prodit anno 1474? Haec in lucem emissa fuit 20. Martii ejus anni, a quo termino usque ad anni finem supersunt plusquam novem menses, quo temporis tractu hujus Poetae Poema sine commentariis plus semel praelo supponi potuisset. In Biblioth. Portatili nulla certa dies anni 1474. edit. Nuremberg. assignatur; quia, uti puto, ipsa caret; adeoque nonnisi temere, eam praecessisse 20. Martii ejus anni affirmari potest. Cum hac Manilii Bononiensis edit. conjuncta sunt et Arati Phaenomena ex versione Germanici: quae quia aequae ac Manilius desunt in Biblioth. Portatili, concludit praecelaram hanc Manilii editionem omnino ignotam fuisse ejus Biblioth. Auctoribus, unaque corruptum fuisse Romanae editionis titulum.

(1) Vid. Catal. Romm. edit. pag. 261.

Pag. 31. §. ult. lin. 2. *quae*, corrige *qui*.

Pag. 33. ad calcem anni 1475. haec addantur:

„ Repertorium utriusque juris reuerendi Patris domini Petri E-
„ piscopi Brixienſis ſumma cum vigilia ac diligen. in collegio
„ Domm. Hispanorum correptum Bononiaeque hac mira arte im-
„ preſſum anno Dñi MCCCCLXV (*sic*) voll. II. in fol. max. „

Exſtat haec editio in Bibliotheca Eccl. Cathedral. Bergomenſis, ubi ſuperio-
ribus annis eam tractavit cl. P. Ang. Philippus Becchetti, Theologus Caſanat.,
qui Romam regreſſus ejus notiſſimi nobiſcum ſtatim communicavit. Eamdem mul-
to antea ſe vidiffe noviffime mihi narravit cl. Cajet. Marini, atque ex certis in-
diciis ſe deprehendiſſe affirmavit, annum 1465. erroneum eſſe. Eam quoque, ceu
novum inventum, Lactantio Sublacenſi anni 1465. antiquius, et in confirmatio-
nem mendosae ſubſcriptionis anni 1461. *Decorum Puellarum* Venetiis per Nicol.
Jenſon impreſſi, appoſitae noviffime retulit Abb. Maurus Boni ad calcem ſuae
Tabulae (*Quadro*) critica-typographicae, quae potiffimum ad eam epocham ſta-
biliendam referri videtur. Quod ad me attinet, ſtudioſiſſima ejuſmodi peregrinarum
ſubſcriptionum apologiſtam oratum volo, ut hanc Bononiensem editionem Reper-
torii Cl. viri Petri de Monte Brixienſis Episc. hoc loco in hiſce Addendis per
modum hypotheſeos ſaltem, collocare ſinat, donec illam videre, & attente conſi-
derare contingat; ſi tamen continget (1).

Etſi vero ab instituto noſtro alienum ſit de errore anni 1461. *Decorum Puellarum*
inſcripti, verba facere; immo ſuperfluum ac proſus inutile iudicem ejuſmodi
argumentum a tot doctiſſimis viris, Apoſt. Zeno cum primis jamdudum tracta-
tum, et noviffime a clariff. Jac. Morellio publici juris factum Venetiis, indu-
bitis monumentis, quibus typographiam ea in urbe ſolum anno 1469. incoepiſſe,
omniumque primum ibidem impreſſiſſe Joannem Spirenſem, luce meridiana cla-
rius demonstratur; placet tamen ex primis quibuſdam ipſius Jenſonis editioni-
bus, quae mihi ad manus ſunt, hoc idem quodammodo confirmare, et *Decorem*
Puellarum ad annum 1471. veriſſimillime pertinere, oſtendere.

Editiones Jenſonis, de quibus loquor, ſunt *Eusebius* Caesarienſis de praeparat.
Evang. Latine per Georgium Trapezuntium 1470.; *Svetonius* de XII. Caesaribus 1471.;
Plinii naturalis Hiſtoria 1472., ipſeque *Decor* cum nota anni 1461., omiſſis aliis
brevitatis gratia, quae afferri poſſent, ſi neceſſitas pollularet.

Eusebii Pamphili editio omni titulo caret: ad calcem legitur:

Antonii Cornazani in laudem

Artificis Epigramma.

Artis hic: & fidei ſplendet mirabile numen:

Quod fama auctores: auget honore deos.

Hoc Jenſon ueneta Nicolaus in urbe uolumen

Prom-

(1) Cl. Camillus Alcardus Can. & Biblioth. Eccl. Cath. Bergomenſis in Epist. noviffima ſcri-
pta ad P. Becchetti poſt relatam accuratiſſime ſubſcript. exempli Bergom. haec ſubdit: *Potrà però ſignificare al Padre Audiſſredi che avendo con molta e ſcrupoloſa diligenza oſſervato il foglio di queſta data, vi ho ſcoperto qualche leggiera viziatu-
ra negli ultimi numeri Romani, e farei per dire qualche raſchiatura, nella carta*

*ſteſſa, per cui qualche ſoſpetto potrebbe cadere, che foſſe ſtata in qualche parte alterata. Sono con tutta &c. Si doctus & ingenuus Vir, cui tanti theſauri caſtodia commiſſa eſt, quemque ideo ejus ſinceritatem, illaeſa veritate, vindicare quodammodo intereſſe deberet, ſic de eo loqui non dubitat, quid de eodem exiſtimare poterunt qui non tam antiquas quam ſinceras, minime-
que adulteratas editiones, detegere unice curant?*

Promptit : cui foelix gallica terra parens .
 Scire placet tempus ? Mauro christophorus urbi
 Dux erat . æqua animo musa relecta suo est .
 Quid magis artificem peteret dux : cristus : et auctor ?
 Tres facit æternos ingeniosa manus .

M. CCCC. LXX.

(*in fol. min.*)

CAII SVETONII TRANQVILLI DE VITA. XII.
 CAESARVM LIBER PRIMVS DIVVS IVLIVS
 CAESAR INCIPIT FOELICITER .

(*Ad calcem*)

FINIS

Hoc ego nicoleos gallus cognomine ienson

Impressi miræ quis neg& artis opus ?

At tibi dum legitur docili fuetonius ore :

Artificis nomen fac rogo lector ames .

M. CCCC. LXXI.

(*in 4°. majori*)

CAII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER I.
 GAIVS PLYNIVS SECVNDVS NOVOCOMENSIS DOMITIANO
 SVO SALVTEM. PRAEFATIO.

(*In calce .*)

CAII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBRI TRI-
 GESIMI SEPTIMI ET VLTIMI FINIS IMPRESSI VENETIIS
 PER NICOLAVM IENSON GALLICVM. M. CCCC. LXXII.
 NICOLAO TRONO INCLYTO VENETIARVM DVCE .

(*in fol.*)

QVESTA SIE VNA OPERA LA
 QVALE SI CHIAMA DECOR
 PVELLARVM : ZOE HONORE
 DELLE DONZELLE : LA QVALE
 DA REGOLA FORMA E MODO
 AL STATO DE LE HONESTE
 DONZELLE .

Incipit .

ILECTISSIME FIOLE
 IN CHRISTO IESV :

In calce :

ANNO A CHRISTI INCARNA-
 TIONE. MCCGCLXI. (*sc*)PER MAGI.

STRVM

STRVM NICOLAVM IENSON
 HOC OPVS QVOD PVELLA-
 RVM DECOR DICITVR FELICI-
 TER IMPRESSVM EST.
 LAVS DEO.

Sequitur in exemplo Casanat. opuscul. inscriptum: *Ordine del bem vivere de le donne maridade chiamato gloria mulierum*, eisdem omnino typis, sed sine anno.

Conjectis oculis in quatuor has Jensonis editiones, earumque typographico opificio vel paululum considerato, nil mihi rationi minus consonum videtur, quam omnium antiquissimam, *Decorem Puellarum* statuere velle.

Harum omnium editionum characteres, vel iidem omnino sunt, vel certe parum admodum inter se diversi, omnes nempe rotundi, sive Romani, a Gothici characteris indole maxime alieni, perpulchra & eleganti figura, magnitudine Silvii majoris, cum paucis iisque communioribus abbreviaturis. Varietas tamen typographici opificii, quae in ipsis apparet, perspicue adeo temporis earum ordinem demonstrat, ut certo errare putem, qui principatum *Decori Puellarum* pertinaciter vindicare volunt.

Earum antiquissimam, omniumque primam, sese prodit *Praeparatio Evangelica*. Desunt in ipsa literae initiales cum majusculae, tum minusculae, tituli omnes cum capitum, tum librorum, pro quibus tamen manu, vel alio modo supplendis congruum spatium vacuum relictum est. Signaturarum, custodum, numerorum, registri nullum in edit. vestigium. Character omnino novus est, charta crassa & valde firma, satisque alba. Majusculi characteris unum tantum verbum initio praefat. Interpretis, & cujusque libri reperitur. Epigramma Cornazani, ni fallor, & ipsum ostendit, hunc librum fuisse primum Jensonis opus typographicum; egregium tamen: verbo enim *numen* (1) quod primo versu legitur, significatur editio ipsa, quae ratione suae praestantiae, vel deorum numine facta dici, vel etiam eo vocabulo ipsamet denotari potuit: ratione siquidem ejus excellentiae & accurationis, per ipsam auctores fama, & dii honore augentur. Verba porro *aequa animo musa suo resecta est*, indicare videntur, voluntate Ducis Veneti, hanc novam musam, sive egregium hunc typographum, qui antea ignotus erat, resectum fuisse. Quod confirmant verba, quae sequuntur, *quid magis artificem peteret*, seu quid peritiorum artificem quaereret Dux, quaereret Christus, quaereret Auctor? cum eos aeternos faciat ingeniosa Jensonis manus.

Seq. anno 1471. Jenson suis typis Suetonium impressit; suamque imprimendi rationem anno superiori coeptam, meliorem perfectioremque reddidit. Librorum ipsorumque capitulorum tituli in hoc omnes impressi sunt, librorum quidem majusculo caractere, capitulorum vero minusculo, omissis tamen numeris, eorum ordinem indicantibus. Initiales litterae tum minusculae, tum majusculae & hic desunt. Desiderantur quoque, ut in praeced. signaturae, custodes, numeri, registrum. Character porro antea jam adhibitus fuisse deprehenditur: editio enim minus nitida est praecedenti. Subscriptio porro est caractere minusculo.

Anno 1472. ulterius progressus est Jenson, & praeclaram Plinii editionem majori perfectione donavit, quam Eusebium, Suetonium, ipsumque *Decorem*

Tom. I.

fff

puel-

(1) Clariss. Virus GIOVENAZZI, cui epigramma examinandum praebui, non *numen*, sed *lumen* a Poeta scriptum fuisse censet: hoc enim vocabulum longe melius proposito ejusdem

congruit, quam vocab. *numen*; & in rem totam mirifice quadrat. Caeterum edit. antiquitas multo evidentius ex ejus inspectione, quam ex hoc epigramm. colligitur.

puellarum. Tituli siquidem librorum omnes sunt caractere majusculo, ipsaque quoque subscriptio; capitulorum vero, uti decebat, minori, adscripto tamen unicuique vocab. *capitulum* abbreviato, cum nota Romana, ejus ordinem designante, e. c. *cap. VI.* quod facere omisit in Suetonio, non autem in Decore puellarum, cujus capitula cum eorum ordine designantur per integra verba, e. c. CAPITVLO secundo, ex quibus primum est litteris majusculis, secundum minusculis. Speciale autem hujus editionis Plinii sunt initiales litterae minori forma impressae in amplo spatio, in quo subinde calligraphi manu depictae sunt initiales ipsae iustae magnitudinis, & formae; quod factum non fuit neque in Suetonio, neque in *Decore*, in quorum primo in exemplo Casanat. manu adjectae fuerunt; in Decore autem omnino desunt.

Nunc qui sine animi praecupatione, quatuor has Jensonis editiones ratione typographici artificii inter se conferre voluerit, anum ex duobus fateatur oportet, nimirum, aut Jensonem posteaquam librum impressisset, in quo pro vectae typographiae manifestissima signa apparent, qualia sunt quae neque in Suetonio, & multo minus in Eusebio apparent, abjecta hac magis perfecta imprimendi ratione, ad minus perfectam, qualis ut plurimum deprehenditur in primis editionibus excellentiorum typographorum, sese convertisse; aut *Decorem Puellarum* ab ipso impressum fuisse, posteaquam varia suae artis specimina publici juris jam fecerat, seu circiter annum 1471.

Neque vero M. Boni acerrimus subscriptionis *Decoris Puellarum* vindex, ignorare potest typographos cum antiquos, tum etiam recentiores non ita raro editionum suarum subscriptiones, oscitantia (interdum etiam malitia) corrupisse; sicque verum earum annum Lectorem celasse. Quod ut manifestius pateat, duas hic ipsius Jensonis memorabimus, (M. Boni fortasse non notas) quarum altera defectu, altera excessu peccat;

Prima inscribitur :

Fratris IOANNIS ad fratres suos Cartusienses Patavinae cartusiae habitantes de humilitate interiori & patientia vera. (*in calce*) :

Actum quoque hoc opus Venetiis ex inclita : famosaque officina Nicolai Jenson gallici, Anno Dominice natiuitatis, M. cccc. (*sic*) pridie nonas Julias, (*in 4°.*)

Altera ejusdem Joannis :

Ad fratres suos Cartusienses Domus Sanctorum Hieronymi & Bernardi prope Paduam de imencharitate Dei,

(*ad calcem*) :

Actum quoque est hoc opus Venetiis, ex inclita : atque famosa officina Nicolai Ieson (*sic*) Gallici Anno Dominice natiuitatis M. ccccc. lxxx. (*sic*) nonas Julias.

(*in 4°.*)

Errores typographici, qui in utraque hac subscriptione leguntur, longe quidem crassiores sunt errore subscriptionis *Decoris Puellarum*; nemoque est tam rudis, qui ut primum oculos in eos coniecerit, non statim de iis intelligat. Uterque tamen invicte probat Jenfionem; sive ejus operarios non immuties fuisse a generali lege in suae artis exercitio nonnunquam errandi; adeoque & in aliqua ex suis primis editionibus, in componendis notis, quibus annus verus designatus fuisset, errare potuisse, ommissa una decade; quod & aliunde facillimum esse quotidiana docet experientia, ipsiusque Portat. Biblioth. exemplo infra constabit.

Utraque ex citatis editionibus pertinet ad annum 1480, uti demonstrant alia opuscula ejusdem Joannis de Deo, quae cum hisdem conjuncta sunt in Casanatensi. Hunc auctorem Carthusianum Jo. de Deo, scriptorem horum opusculorum, auctorem esse suspicor *Decoris Puellarum*, aliorumque duorum opusculorum, quae plerumque cum ipso conjuncta sunt. Evolutis enim non indiligenter Biblioth. Scriptorum Ord. Carthus. Petrei, & Trombi Historia, nullum alium ejus Ord. Scriptorem, qui per haec tempora in ditione Veneta floureret, invenire potui; etsi de primis hisce opusculis, quae fortasse non noverunt propter eorum raritatem, mentionem nullam faciunt.

Pag. 31. §. ult. lin. 2. *quae*, corr. qui

Pag. 35. n. III. adde: Desideratur rara haec *Publ. Val. Maximi* Bonon. edit. in *Biblioth. Portatill* M. Boni & socii. Vid. par. II. ejus Biblioth. p. 143.

Pag. 38. lin. 12. *innititur*: adde: cujus generis non paucae editiones occurrunt ejusmodi, mea sententia, est edit. *Decoris Puellarum* cum nota anni 1461.

Pag. 41. lin. 16. *Illus. Balivi*, corr. Excellentissimi Ballivi; & de hac edit. vide Denisium pag. 111.

Pag. 42. §. 2. *Perpaucis ex hisce libris &c.* adde: quod factum fuit in secunda hac edit., factum etiam fuit & in prima anni 1471. quantum intelligere potui ex ejus reliquiis olim exstantibus apud C. Devoti.

Pag. 47. lin. 31. *Hyrubria*, corr. Hiruberia:

Pag. 49. lin. 10. *nota*, adde †.

Pag. 51. num. V. *Lucidario*, adde: refertur haec edit. a Lacro in suo Indice tom. 2. pag. 62. sub nom. *Honorii Augustod.*

Pag. 54. Dele virgulas adscriptas num. I. anni 1484.

Pag. 64. lin. antepenult. dele (*sic*)

Pag. 65. *Lactantii opera*: adde: non memoratur haec edit. in Biblioth. Port. M. Boni & B. Gambae. Vid. par. I. ejus Biblioth. pag. 280.

Pag. 70. inter num. IX. & X. addatur:

„ F. Cherubini ex Ord. Min. Vitae matrimon. ad Iac. de Bor-
„ gianis regula. Eiusdem Vitae Spirit. Regula ad eundem. Bono-
„ niae Ug. de Rugeris 1489. in 4°.

In duobus Venalium librorum catal. haec edit. memoratur; satis tamen infeliciter. Cum edit. Ugonis Rugetti ejus anni, sequens conjungatur:

„ La Passione di Nostro Signor Gesù Christo ;
„ con la sua Risurrezione e scesa al limbo :
„ e la vendetta che fece Titò Vespasiano
„ contro i Giudei.
„ in 4°.

fff 3

„ Que-

Questo libro non ha nè occhio, nè titolo, ma in fine leggesi:

„ Finisse la passione del nostro sig
 „ nore mesere Giesu christo narrata p
 „ lo vangelista san Giovani: con la sua
 „ sanctissima resurrectione: Et eui au-
 „ chora come giesu christo cauo tutti li
 „ sancti padri: patriarci: e ppheti de
 „ limbo: e chiaolli tutti ad vno ad vno
 „ p nome: Et etiã lacrudel vedetta fece
 „ tito vespasiano cõtra li pfidi giudei
 „ della destructione di gierusalẽ: p vè-
 „ decta di christo: e come fù menato pi-
 „ lato al gran senato di Roma e lamor
 „ te chel fece τ altre cose assai come le
 „ gendo potrai intédere.
 „ Impresso nelalma τ inclita citade
 „ di Bologna per me Ugo di rugerij
 „ stampatore sotto al diuo τ illustriffi
 „ mo principe e signore messer Gioiã
 „ ni secondo bentiuoglio sfortia di ve-
 „ scõti daragonia Neli ani del nro sig
 „ nore mesere ihu xpo. i. 4. 89. Adi. x.
 „ de Marzo. Laus Deo omnipotenti

„ Appresso si vede la Marca dello Stampatore segnata colle lettere V. R.

„ Questo S. Poema è composto in ottava rima e stampato in carattere semigotico
 „ a due colonne, e sono dieci ottave per ciascuna facciata; la carta è confi-
 „ stente, non vi si osservano numeri nè richiami; ha bensì le signature, come
 „ ora si dirà. Al dritto del foglio 15. al principio d'un ottava che comincia

„ Olèdo della resurrection sancta
 „ plar chiamo

„ si trova uno spazio bianco da segnarvi un' iniziale più grande, per denotare
 „ che qui comincia la seconda parte di questo Poema: al dritto poi del fogl. 28.
 „ col. 1. si legge:

„ Finisse la resurrectione del nostro
 „ signore meser giesu christo fideliffi-
 „ mamente correcta et emendata.
 „ Laus deo omnipotenti.

„ a. b. c. d. e. tutti sono quaderni excep
 „ to. e. che e terno.

„ Co-

„ Comenza la destructione de Gie-
 „ rusalem .

„ e questa comincia alla seconda colonna ;

„ Dagli eterni lumi o chiara lāpa
 „ o luce di splédore diuita eterna
 „ ogni dator del ciel

„ e continua per tutto il rimanente del libro, il quale termina colla data e
 „ marca riferita di sopra . Al foglio seguente, che dovrebbe esser bianco, v'è uni-
 „ ta un' immagine alt. onc. 7. lar. 3 $\frac{1}{2}$ scolpita in legno con semplici linea-
 „ menti, non male intesi, rappresentante la Visita di N. Signora a S. Elisabetta,
 „ e dalla qualità della carta, dalle macchie &c. deve giudicarsi contemporanea
 „ all' impressione del libro .

„ A Bernardo Pulci si attribuiscono comunemente questi tre Poemetti, e si
 „ trovano stampati separatamente nel Sec. XV. ma non ho potuto scoprirne alcu-
 „ na edizione con data di anno anteriore alla nostra, la quale non è riportata da
 „ veruno; può darsi per altro che qualche edizione Fiorentina senza data di an-
 „ no sia anteriore a questa „. Haec cl. P. Amoretti, apud quem exstat editio .

Pag. 71. ad calcem Epistolarii M. Philelphi haec addantur : Novissime in
 usum Biblioth. Casanat. adquisita fuit ejus operis editio Mediolan. anni 1487.
 per Uldar. Scinzenzeller, in qua opus non Epistolae sed Epistolarium inscribitur .

Pag. 94. post num. V. adde :

„ Le cose volgari di M. ANGELO POLIZIANO (cioè le
 „ Stanze e la favola d' Orfeo) . in Bologna per
 „ Platone de Benedetti 1494. 4° .

Cajet. Vulpinus in praec. edit. Patavin. eorum opuscul. anni 1757. Vid. in-
 ter edit. Florentinas, sine anno .

Pag. 96. *Opera Agricolanum* : ad finem artic. adde : Non invenitur haec
 edit. cum exscriptionibus Ph. Beroaldi, &c. in Biblioth. Port. M. Boni, &c. Vid.
 par. II. ejus Biblioth. pag. 14 .

Pag. 97. num. XI. *Marci Tullii Ciceronis* &c. adde : & haec edit. desidera-
 tur in Biblioth. ante laud. Vid. eandem par. pag. 71. seqq .

Pag. 100. lin. 4. ab ejusd. calce : ad *Gurmenium* . corr. ad *Germaniam* .

Pag. 104. lin. 13. dele, *sive plagarum* .

Ibid. num. IX. lin. 9. dele, *sic* .

Ad calcem ejusd. num. adde :

„ BELLANTIUS LUCIDUS . Liber de Astrologia, contra
 „ Io. Picum Mirand. 1495. Bononiae per Bened. Hectoris fol .

Orlandius par. II. pag. 389. Suspecta admodum mihi est edit. Vid. in hoc
 Specim. pag. 103. seq. pag. 108. & 369 .

Pag. 108. num. I. S. I. *Frontinus*, ad fin. art. adde : Refertur haec edit. in
 Biblioth. port. part. II. pag. 293 .

Pag.

Pag. 112. num. II. *Censorinus* &c. ad fin. art. adde: Refertur edit. in ead. Biblioth., par. II. pag. 258.

Pag. 114. lin. 1. *sive duae priores vol. plagulae*, nota: Hic est illustris locus, ex quo apparet, *plagulae* nomen in hoc Specim. usurpari pro eo, quod folium sive chartam dicunt.

Ibid. post num. V. adde:

„ Pomponius Mela de Situ orbis, Bonon. Bened. Hectoris 1497. in 4°.

Ex Biblioth. Port. M. Boni, & socii, par. II. pag. 162.

Pag. 116. num. II. *Val. Flaccii* &c. ad fin. art. adde: Omittitur haec edit. in ead. Biblioth. Port. ubi tamen laudatur edit. anni 1474. Vid. par. II. pag. 201. seqq.

Pag. 117. num. IV. C. *Plinii Sec. &c. Epistolae*. Ad fin. art. adde: In Biblioth. Port. par. II. pag. 196. citatur editio quaedam Plinii Junioris mihi prorsus ignota his verbis: a Joanne Jocundo & Phil. Beroaldo. 4°. Bononiae, Ben. Hectoris 1498. In nostro exemplo integerrimo & optimo nullibi nominatur Jo. Jocundus.

Pag. 120. ad finem num. h. anni 1499. adde: Desideratur haec praecel. edit. in eadem Biblioth. Port. Vid. par. II. pag. 62. seq.

Pag. 122. ad calcem num. VI. adde: Decit & haec edit. in ead. port. Biblioth. Vid. eamd. part. pag. 71. seq.

Pag. 123. ad calcem anni 1499. adde:

O

„ IO. BAPT. SPAGNOLI Mantuani Carmelitae

„ Opera. In Epist. quarto loc. praefixa

„ legitur annus 1499. Char. elegans. fol.

Haec cl. Denisus pag. 504. ex Biblioth. Gotwic. & Catal. Smith. pag. 39. Sed haec editio, uti constat ex integris exemplis, Bononiensis est & anni 1502. Vid. suppl. ms. Biblioth. Casan. & Biblioth. Smithianae Catal. 1755. pag. 291.

Pag. 124. num. III. ad calcem artic. adde: refertur hac edit. *Apulei*, in Biblioth. port., par. II. pag. 252.

Pag. 126. num. VI. *Plautus*: ad fin. art. adde: omittitur pulcherrima haec edit. in ead. Biblioth. Port. Vid. par. II. pag. 8. seq.

Pag. 128. num. XIII. adde: Articulus hic suppiendus est ex Indice Laerii, tom. II. pag. 158. seq.

Pag. 129. num. XIV. *Solinus*: adde: Refertur haec editio in Biblioth. Port. antea pluries jam laud. part. II. pag. 166.

Pag. 132. num. V. *Institi Histor.* &c. Epist. dedic. editioni praemissa, in qua Beroaldus testatur se Floram H. Colonienis *senis impressoris* rogatu correxisse, non levi argumento est, hunc typographum, qui primus Brixiae impresserat, tunc Bononiae eandem artem exercuisse. Edit. decit in Biblioth. Port. M. Boni &c.

Pag. 133. Cum editionibus Bononiensibus, anni nota carentibus, conjungantur seqq. tres:

„ Descrizione de Magno Torniamiento di M. Gio. Bentivoglio.
„ in Bologna, in 4.

Caret numeris, (inquit Laerius tom. 1. pag. 92.) *signaturis, custodibus, titulis, & anni, loci ac typographi nota, sed character pertinere videtur ad Azze- gai*

guidi. Vide caetera, quae scribit idem Bibliographus loc. cit. Ante hanc edit., Venetam quamdam describit Laerius, si non rarissimam, certe non obviam, Insularium sempe Aegei maris Barthol. Zamberti, *dalli Sonetti* cognominati, cui folia assignat 56., & perpauca exemplaria ab auctore vulgari potuisse affirmat, propter figurarum quantitatem, & qualitatem, *nam minjatae sunt*: sic enim pag. 3. scribit: *Con le mie proprie man picta o ciascuna e in isto picol volume le agio posse*. Mirjatas esse figuras exempli Laeriani, facile credo: ab ipso autem auctore propria manu minjatas, seu coloribus distinctas fuisse figuras cujuslibet exempli, ut supponit Laerius, falsum esse demonstrat exemplum Casanatense, quod nullius miniaturae indicium exhibet; neque manu delineatae sunt, (uti reperiuntur in libro), sed ligneis tabulis, simplicibus, & nudis lineamentis, figuras Insularum, earumque partes praecipuas repraesentantibus, insculptis, impressae; uti in parte averfa foliorum, eorum pressio demonstrat. Verba Poetae non aliud significant, quam se cuiusque insulae figuram, calamo, vel rubrica delineasse; quae figurae subinde ab artifice ligno insculptae, libro ipsi aptatae fuere.

„ Istoria del forte e fantissimo uomo Giusto Paladinò, il quale
 „ dopo molte calamità di questo mondo, miracolosamente spirò
 „ alla vita beata. Senza data (Bologna per Platone de Benedetti.
 „ Sec. XV.

Haec cl. Morellius tom. IV. Ind. Pinell, pag. 287.

Oratione divota recitata ne ladorazione de crucifixo el venerdi sancto del Reverendo maestro *Nicolò de Brazano* de lordine di frati Eremitani de Sancto Augustino predicando in San Iacomo de Bologna Mccccxxxx. in 4°.

Constat ex quatuor foliis, optimo charact. rotundo Ben. Hectoris, ipso anno 1490. verisimillime impressa, Est in quarta Rima; existatque apud clariss. Cajet. Marini.

Pag. 139. post num. II. adde:

„ Juvenalis et Persii Satyrae. fol. Brixiae
 „ 1475. Si crede edizione di Eustazio Gallo.

Ex Bibliotheca Port. M. Boni, & socii par. II. pag. 176. Vid. inter editiones Brix. anni nota destitutas.

Pag. 142. *Persius*: ad calcem art. adde: refertur haec edit. in ead. Port. Biblioth. quasi contineat & ipsum Persii textum, par. II. pag. 171.

Pag. 147. ad *Macrobiium* adde: Secunda haec Brixiana Macrobiani editio desideratur in ead. Bibliotheca Port. Prima tamen refertur. Vide par. ante laud. pag. 307.

Pag. 148. num. VII. *Statii Achilleis cum comment. Jo. Britannici*, adde: In eadem Bibl. Port. pag. 206. ejusd. part. adduntur & Comment. Jo. Calderini, & citatur Quirinus de Brixiana Literat., qui tamen de Calderino omnino silet, sicuti silet Britannicus ipse.

Pag. 149. num. IX. *Virgilii opera*, adde: Memoratur haec edit. in ead. Biblioth. Portat. eadem par. II. pag. 84. cum notis ann. 1485. & 1486. Sed neque hujus Biblioth. testimonium, neque ea, quae a nobis annotantur in fine articu-

li fidem facere possant reipsa exstare ejusmodi editionem. Tam enim Auctores Biblioth. Port., quam Auctor Catal. Biblioth. Vallier. confundunt interdum interpretum commentaria cum auctoribus ipsis. Illustre suppeditat hujus hallucinationis exemplum Biblioth. Portat. in ipsis Mantuani vatis editionibus, pag. 82. & seq. ubi primo legitur: *L'Autore aveva posto qui l'edizione fol. Romae Vld. Gallus sine anno, la quale non avendo il testo di Virgilio, ma solo i Commenti di Servio, non appartiene a questo luogo, e si è rimesso all'articolo del Grammatico.* Paulo post autem refertur cel. edit. Florentina Comment. Servii anni 1471., & 1472., quasi Poetae contextum contineret: *Cum Commentariis Servii* dicitur, pag. 83., quem contextum Poetae & in hac edit. nullum esse certissimum est. Vid. inter Florent. edit. ad annum 1471. De auctore autem Catal. Biblioth. Vallier., vide quae supra annotavimus ad Comment. Philolphi in Petrarcham.

Pag. 150. ad *Terentium* adde: Et haec edit. Brixiana desideratur in ead. Bibli. Port. Vid. eandem par. II. a pag. 16.

Pag. 151. lin. 13. *plagulam*, corr. paginam.

Pag. 152. num. XV. ad finem artic. adde: Tractavi, imo etiam descripti editionem quamdam Brixianam librorum de Imitatione Chr. a cl. Abb. Comolli post excusum folium commodatam, per haec tempora, ni fallor, a Britannico quodam sub nomine *S. Bernardi Brixiae* vulgatam, (quam descriptionem subinde non amplius reperire licuit) quae edit. fortasse eadem est ac isthaec Maettarii.

Pag. ead. & seq. *Tibulli, Propertii, Catulli opera*, adde: Tres has Brixianas editiones anni 1486. frustra quaesivi in Biblioth. Portat. M. Boni, &c., nisi forte quis existimet eas esse, quae par. II. pag. 37. indicantur his verbis: *Ab Anthonio Parthenio Lacifio, Boninus de Boninis 1485. Alcuni esemplari hanno 1486. Ediz. molto illustrata dal Card. Quirini.* At imprimis eae editiones, separatim impressae fuerunt (etsi eodem anno) uti ex subscriptione uniuscujusque manifesto liquet: singulae a propriis interpretibus illustratae; solaque tertia est cum comment. Parthenii Lacifii, hancque unam illustrat Quirinus; qui & fatetur, vulgaria exempla signata esse anno 1486.

Pag. 154. num. VI. *Persius cum Britannici* &c. 1486. Ad finem art. adde: Editio deest in eadem Biblioth. Port. M. Boni. Vid. eandem par. II. pag. 171. Memoratur tamen editio Lucani, ejusd. anni 1486., sed vicissim omittitur editio Juvenalis, cum Comment. Calderini, relata in nostro Specim. pag. 156.

Pag. 160. MCCCCXC. art. I. lin. 14. *qua*, corr. quae; & adde: Prima haec edit. Compend. Philos. Nat. Alb. Magni per B. de Farsengo deest in Biblioth. Port. & sola secunda anni 1493. memoratur. Vid. par. I. pag. 400.

Deest in ead. Biblioth. port. S. Bonaventurae *Scriptum super I. Sentent.* eodem anno ibidem ab eodem de Farsengo impressum, quae edit. in nostro Specim., cum *Alberti Philoph.* conjungitur: duoque sunt, quae me inter legendum in Biblioth. Port. art. editionum S. Doctoris admiratione quodammodo affecerunt. Primum & praecipuum, est annotatio qua clauditur articulus ipse: *Il commento sul Maestro delle Sentenze è la più pregiata opera di S. Bonaventura, in cui ha congiunta alla sodezza della dottrina l'unzione della pietà, ed è lodato ancor dagli eretici;* & tamen in Port. Biblioth. nulla specialis editio praecipui hujus S. D. operis memoratur. Quam omissionem, ut quoad nobis licet, quodammodo suppleamus, absque eo quod domo pedem efferamus, nonnullas S. Doct. Operum Editiones, praeter eas, quae in Specimine jam descriptae sunt, & proprie ad nostrum institutum pertinent, huc afferemus, certe non contemnendas, quibus in Port. Bibliotheca S. D. articulus locupletior aliquanto & utilior reddi potuisset.

S. BONAVENTURÆ scriptum super Secundum Sententiarum .

In calce :

Religiosi p̄is Bonaventure ordinis minorū
veritatis theologicę p̄fessoris eximii. sacreque
apostolicę sedis cardinalis super secundū sen-
tentiarū scriptum finit. Anno salutis nostre
MCCCCLXXVII. per magistrum Hermanum
lichtenstein Tarvisii feliciter impressum.

In fol. min., char. Goth, sed nitidissimo .

Idem, per Thomā penketh angli-
cū maxia cū diligētia
emendatū. Anno salutis n̄re M. cccc
lxxvii. p. Theoricū de Reynsburch
& Reynaldū de Noviomago socios
Venetiis feliciter impressum .

In fol. charact. Goth. valde claro .

Bis ergo hoc egregium opus eodem anno in Veneta ditione impressum fuit
neutraque ex duabus hisce edit. in Biblioth. Port. comparet. Addam quoque,
eadem de causa, editionem omnium aut fere omnium opusculorum S. D. duo-
bus non parvę molis voluminibus in fol. constantem, quę & ipsa a Port.
Biblioth. exulat.

Egremium opus subtilitate et devoto
exercitio præcellens parvorū opusculo
rū. doctoris seraphici sancti Bonaven-
ture. *Partes duę in fol.*

Ad calcem I.

Finiūt tractat⁹ q̄ plurimi sancti Bo-
naventure de volumine p̄me partis
Impressi Argentine. Anno domini
M. cccc. xcv.

Ad calcem II.

Finiunt tractatus q̄ plurimi Sancti Bo-
naventure de volumine secunde partis. Im-
pressi Argentine Anno dñi. M. cccc. xcv. Fi-
niti feria sexta ante festum sancti Thomę
apostoli .

Alterum, quod me inter legendum artic. operum S. D. in Port. Biblioth. non-
nulla admiratione affectit, est erudita quaedam annot. circa edit. Rom. Vitę S.
Bonaventurę, his verbis expressa „ De Vita & miraculis S. Bonaventurę ab
„ Octaviano Advocato. Acc. de ejus Canoniz. a Sixto IV. facta anno 1482.,

Tom. I.

ggg

„ 2

„ a Phil. de Lignamine 4. sine anno. *Opera ignota all' Audiffredi* „. Hanc erud. annotationem jam antea legeram in *Indice Laerii*, tom. II. pag. 55., neque quidpiam alienum ab ingenio & instituto ejus bibliographi in ea deprehendere mihi visus sum.

At ejus repetitio (si tamen est repetitio) in Biblioth. Port. Auctorum Classic. ad quos nonnisi secundario pertinet ejus vitae auctor, quidpiam incongruum praeferre mihi visa est; praesertim quod memorata editione Brixiana anni 1497. *Opusculorum & tractatum plurimorum S. Bonaventurae*, quae in nostro Specim. describitur pag. 180. seq. & in Biblioth. Port. omittitur, quidpiam Lectori gratius & utilius significari potuisset de auctore ejus orationis, quam simpliciter repetitis verbis Laerii: *Octavianus advocatus*. Conferat L. quae ad calcem laud. pag. Speciminis annotantur.

Sicut autem in Biblioth. Port. omittitur haec edit. Brixiana *Opusculorum*, &c. S. Bonaventurae; ita quoque omittitur, aut corrumpitur titulus edit. Brixianae *Opusculorum S. D. anni 1495*. En quomodo eiusmodi edit. in Biblioth. Port. enuntiatur, tom. I. pag. 401. *Phaetrea & Stim. Divini amoris & alia opuscula S. Brixiae Bernardinus Misintis 1495*. Si exstat haec editio in Biblioth. Portatili memorata, duas eodem anno opusculorum S. Bonaventurae editiones vulgarit oportet Misinta: Nostra enim editio in primis est in 4. & non in 8. Secundo *Phaetrea Divini amoris*, in nostro exemplo integerrimo & optimo nullibi reperitur; primumque opusculum est de *Formatione Novitiorum*.

Inter scripta quoque S. Bonaventurae non infimo loco habetur ejusdem legenda de S. Francisco: cujus Saec. XV. nullam specialem edit. factam fuisse mihi verisimile non videtur. Quum nulla in praesens mihi suppetat editio Lat. novae edit. Port. Biblioth. addenda, contentus ero Italam (1) quamdam valde raram, etsi fortasse interpolatam, huc referre, non minoris pretii quam vitam S. Bonaventurae per Octavianum Advoc. Rom. edit. ab Audiffredi omittam. Ejus titulus charact. rubro impressus sic habet:

Incomenza la vita del glorioso fera
phico paſe messer san Francesco
compilata p il Reuerendissimo pa
tre et doctore eximio meser Bo
naventura Cardinale de la sanc
ta matre eccliesia.

Ad calcem prima col. ult. fol. vers.

FINIS

MCCCCLXXVII. a di VI. del mese
de february e stata impreſſa queſta
opa p magistro Antonio zaroto da
parma in milano.

In fol. min. pag. bipart. charact. semigoth. cl., ut inquit Païtonus.

Inter evolvenda autem in Biblioth. Port. S. Bonaventurae opera, in mentem venit perfunctorie saltem inspicere, quid de paucis S. Thomae operibus inter Bononienses editiones in nostro Specimine relatis in Biblioth. Port. annotatum fuisset, quod

(1) Editiones Versionum Operum classicor. in Biblioth. Port. omittuntur; nec immerito.

ad ipsum Specimen vel corrigendum, vel perficiendum conferre posset; sed modico cum fructu. In primis enim secundum Sententiarum S. D. Impressum Bonon. per Bened. Hectoris 1494. & in Specim. descriptum pag. 94. 95. in Biblioth. Port. omnino deesse animadverti. Secundo, loco Tabulae Petri Bergom. super omnia opera D. Thomae, impressae anno 1473. per Balth. Azoguidi, video memoratas *Auctoritates Vet. & N. Testamenti. fol. Bononiae Azoguidus XI. Martii 1473.* Quae quidem editio si exstat, duas ex officina Azoguidi eadem ejusdem anni die editiones prodierunt necesse est, quarum altera in nostro specim. desit. Tertio in Port. Biblioth. pag. 408. refertur observo S. D. Commentaria in Epiit. Pauli edit. Bonon. anni 1481. una tamen omnino sileri eorundem editorem Petrum Bergom. Ante haec vero citari video S. D. *Continuum*, seu ut alii vocant, *Catenam* in quatuor Evangelia sub novo titulo *Glossae*, & praetermitti egregiam ejus edit. Rom. duobus tomis in fol. anni 1470. Sed haec satis.

Pag. 161. art. IV. *Consilia Raphaelis, &c.* ad finem art. adde: Editio haec refertur a Christ. Th. de Murr in Memorab. Biblioth. publicarum Nurembergens. part. 1. pag. 192.

Pag. 162. num. VI. *Barth. Cepollae*, adde: Exemplum hujus edit. exstat apud Can. Devoti, & signaturis, custodibus, registro, ac typographi insigni instructum est.

Pag. ead. an. 1491. num. 1. *Juvenalis Satyrae*, ad fin. artic. adde: Editio desit in Biblioth. Port. Vid. par. II. pag. 171. seqq.

Pag. 169. n. 1. *C. Crispi Sallustii* ad finem art. adde: Refertur haec edit. in Biblioth. Port. par. II. pag. 42. sed presse nimis.

Ibid. n. III. *Opusc. S. Bonav.* Ad fin. art. adde: Refertur & haec edit. (si tamen eadem est) in Biblioth. Port. par. I. pag. 401. Vid. quae annotata sunt supra.

Pag. 172. n. VIII. *Dominicus (de) Dominici* Tract. Adde: Opusculum constat ex uno quaterno, et uno quinterno, folisque signaturis et indice capitulorum (quae sunt n. 22.) ult. fol. verso instructum est. Char. Rom. elegans; capitales florentes. Accessit noviss. Bibl. Casanat.

Ibid. lin. ult. 1399., corr. 399.

Pag. 173. *C. Plinius* ad fin. art. adde: Refertur haec ed. in Biblioth. Port. part. II. pag. 188.

Pag. 174. n. II. *Biblia*. Ad fin. art. adde: Non apparent haec Biblia, certe non contemnenda, in ead. Biblioth. Port. vid. par. I. pag. 252.

Pag. 180. n. IV. *Opuscula &c. S. Bonaventura*. Ad fin. art. adde: Desit haec edit. in Biblioth. Port. vid. par. I. pag. 402.

Pag. 181. n. II. *C. Plinii &c.* Ad fin. art. adde: Desit haec ed. in ead. Biblioth. Port. Vid. par. II. pag. 181. seqq. Hac autem occasione observare liceat pag. 192. ejusd. par., circa Castigationes Plinianas Herm. Barbari legi mendum typograph. quod ad memoriam revocat mendum subscript. *Decoris Puellarum*, nimirum 1482. 83. loco 1492. 1493.

Ibid. n. III. *Moralia S. Gregorii PP.*, ad finem art. adde: Nec haec edit. apparet in ead. Port. Biblioth. Vid. par. I. pag. 352.

Pag. 190. n. IX. *Sermones*. Ad fin. artic. adde: numeri de quibus in edit. descript. fit sermo, numerant tantum folia, non autem paginas.

Ibid. n. X. *Aemilii Probi*, lin. 6. IID. corr. IIC. & adde: Refertur haec edit. in Biblioth. Port. part. II. pag. 52.

Pag. 191. 92. *Solinus*. ad calcem secundi art. adde: Refertur alterutra ex duabus hisce edit. in Biblioth. Port., par. II. pag. 166. nimis autem jejune.

Pag. 192. n. XIV. lin. 4. par. I. corr. par. II.

Pag. 196. n. 1. *Opus praecel. &c. Mell.* Ad fin. art. adde: Non comparet haec ed. in Biblioth. Port. Vid. par. I. pag. 388. seq.

Pag. 198. n. VI. *Persii Satyrae cum Comment. Britannici*, ad fin. art. adde: Desideratur haec edit. in ead. Biblioth. Port.

Pag. 199. n. II. lin. 6. *Diffis*, corr. *diffitis*.

Ibid. lin. 14. *Non &c.* adde: quo in numero habendi sunt M. Boni & Socius.

Pag. 200. lin. ult. *ex*, corr. &

Pag. 203. lin. 9. *&c.*, corr. &

Pag. 206. cum editionibus Brixianis incerti temporis jungantur sequentes duae:

„ T. LUCRETII CARI de Rerum natura libri VI. fol. sine ti-
 „ tulo, & sine anni nota. Ha in fine THOMA FERRANDO AU-
 „ CTORE. Insigne scoperta della prima ed originale edizione di
 „ Lucrezio, finora ignota. Ha 104. fogli e 36. versi ogni pagina
 „ intera. Si riconosce esser fatta in Brescia, ed anteriore all'anno
 „ 1473. per altre simili dello stesso stampatore, che noi abbiamo
 „ la sorte di essere i primi a far conoscere „.

Haec Maurus Boni & Barthol. Gamba, par. II. Biblioth. Port. pag. 28.

„ PROPERTII Opera 4°. Sine ulla nota. Il titolo è MONOBI-
 „ BLOS PROPERTII. Edizione originale ritrovata in Brescia. Dal
 „ rozzo carattere e dalla carta si riconosce affatto simile al Lu-
 „ crezio a *Phalaridis Epistolae*, 4°. ed all' *Acerba di Cecco d'Ascoli* fol.
 „ che hanno la sottoscrizione: BRIXIE THOMA FERRANDO AU-
 „ TORE. di questo Tommaso Ferrando Letterato Cittadino Brescia-
 „ no e primo introduttore della stampa in Brescia si hanno ancora
 „ *Statuta Brixiae, e Dacialia Brixiae* fol. vol. 2. segnati coll' anno
 „ 1473. dalla sottoscrizione de' quali si raccoglie, che dopo quest'
 „ anno cessò di stampare &c. „.

Ex eadem Port. Biblioth. M. Boni, &c. pag. 34.

Pag. 208. n. II. *Servii Honorati*, &c. Ad fin. art. adde: Refertur edit. in Bi-
 blioth. Port. par. II. pag. 312.

Pag. 213. lin. 7. a calce, *Atq3*, corr. *Atq3*

Pag. 214. lin. 8. a calce, *Venetum*, corr. *Venetam*.

Pag. 223. post n. III. adde:

„ GUARINI Grammatica & opus. Cremonae 1494. 4°

Ex Catal. Car. Baduel, Perusiae 1793 pag. LXIX.

Pag. 228. *Cremonae sine anno*, lin. 4. *Claudiani Carmen de Phoenice*: Adde: in
 Biblioth. Port. non comparet haec edit. Vid. par. II. pag. 401. seqq.

Pag. 229. n. IV. *Mauri Servii Honorati*, &c. In Biblioth. Port. par. II. pag.
 313. citatur haec edit. quasi nulla de ea possit esse dubitatio. Vid. tamen quae
 a nobis notata sunt cit. loco.

Pag.

Pag. 230. n. II. *Papinii Statii Achilleidos*. Ad fin. art. adde: Deest edit. in ead. Biblioth. Vid. par. II. pag. 208. seq.

Ibid. *Iustiniani Imper. Institus*. Ad art. finem adde: Deest edit. in ead. Biblioth. Vid. par. II. pag. 343.

Pag. 231. n. II. *Iunii Iuvenalis, &c.* Ad fin. art. adde: Refertur haec edit. in Biblioth. Port. par. II. pag. 176. Et hoc idem dic de edit. *Horatii*, descripta in Specim. pag. 232. seq. quae refertur in ead. par. Biblioth. Port. pag. 95.

Pag. 234. edit. Ferrariensibus August. Carnerii anni 1475. addatur:

C. JULII HYGINI Poeticon Astronomicum.

Ad calcem hi versus leguntur:

Sidera cum causis cęlo translata sub alto
 Scire cupit quisquis perlegat iginium (*sic*):
 Hunc Augustinus Bernardi impressit alumnus
 Dum pius Alcides regna secunda tenet:
 Roma suos spectet: venetumq; potentia libros
 Hos Augustini nobile vincit opus

Mo. CCCC° LXXIIIIO.

Editio inter rariores merito numeranda, rotundo caract. impressa, *absque signaturis*, uti notat Laerius in suo Indice, tom. II. pag. 264., qui tamen errat in anno editionis, cum iterato dicens 1474., cum omnino sit 1475. uti demonstrat accurata edit. descriptio cl. Mass. Pinellii, quae legitur in Biblioth. Port. par. II. pag. 124. & evidentius adhuc ostendit manuscripta ejusd. descript. ab Excellentiss. D. Cassani Serrae, ejusdem possessore, ad Can. Alb. Devoti missa, & nobiscum communicata: in qua praeterea legitur & titulus Epist. Auctoria ad quemdam M. Fabium, qui talis est:

HYGINUS. M. FABIO. PLURIMAM.
 SALUTEM.

quae Epist. ad Fabium in edit. Ven. anni 1485., quam prae manibus habeo, nullum specialem titulum gerit. Haec tamen caelestibus figuris eleganter delineatis, & ligno affabre insculptis, ornata est, quibus haec Ferrar. caret; in qua tamen opportuna spatia vacua, pro iis capiendis, suis locis relicta sunt.

Pag. 237. n. III. *P. Ovidii &c.* Ad fin. art. adde: Desideratur rariss. haec edit. in Biblioth. Port. Vid. par. II. pag. 138.

Pag. 241. *Senecae Tragoediae*. Confer quae de hac edit. notat cl. Maph. Pinelli in Bibl. Port. par. II. pag. 156.

Pag. 249. post n. V. adde:

„ ANT. TROMBETTAE, ord. Min. Quaestiones Metaphisic.
 „ Ferrariae, 1492. fol.

Ex Catal. Biblioth. Nic. de Rossi, pag. 57.

Pag. 251. lin. 7. a calce, 1224. Corr. 224.

Pag. 254. post. Hug. Bencium adde:

„ DB

„ DE LYRA NICOLAI. Postilla super Evangelia quadrag. cum
 „ quæst. *Ant. Becontini*. 4°. Ferrariae typ. Laurentii de Rubeis
 „ 1499. *Vid. pag. 245.*

Ex Catal. Car. Baduel, Perusiae 1792. pag. CII.

Pag. 256. n. III. *Benvenuti Graffi*, &c. Ad fin. art. adde: *circa ann. 1475.*,
 uti notat Cl. Morellius, tom. V. pag. 296.

Ibid. adde:

FIVIZANI.

IUVENALIS Satyrae, a quodam typogr. de Fivizano impressae: de quibus con-
 fer, quae annotantur in Biblioth. Port. par. II. pag. 173.

Pag. 260. Ad finem notae (1) adde: desideratur pulchra, & completissima haec edi-
 tio in Biblioth. Port. Vid. par. II. pag. 83. Ibid. citatur edit. quaedam Florent.
 Virgilii cum Comment. Servii 1472. qui tamen error deinde emendatur sub artic.
Servii pag. 313.

Pag. 265. n. IV. lin. 18. *Edit. Ven. 1482.* Adde: Citatur haec edit. in Bi-
 blioth. Port. pag. 171. hisce verbis: *Cum Comment. Britannici, a B. Fontio*: qui
 Britannici Commen. in exemplo Casanat. nulli sunt; ni forte haec edit. alia
 sit a Casanat.

Pag. 273. n. III. *C. Plinii Secundi*, &c. Ad fin. art. adde: Refertur haec edit.
 in ead. Biblioth. part. II. pag. 280. Pag. autem praec. legitur descriptio anti-
 quioris edit. hujus operis mihi prorsus ignota; nimirum, DE VIRIS ILLUSTRIBUS,
 „ BUS, in 4. sine anni nota: Porta questo titolo: *Sexti Aurelii Victoris Liber*
 „ *virorum illustrium, vel ut aliis videtur, Tranquilli Suetonii de praeclaris Ro-*
 „ *manorum gestis.* In fine dell' opera sta scritto: SIXTUS RUESINGER. Ediz.
 „ singolare ed unica del Secolo XV. che abbia il vero nome dell' Autore. Dalla
 „ rozza maniera, &c.

Tria hujus edit. exempla hactenus in manibus nostris versata sunt, quorum
 nullum, descriptionem, quam tradunt Biblioth. Port. Auctores referre, observare
 mihi contigit. Quamobrem aut exemplum horum Bibliographorum, in detegendis
 editionibus hucusque ignotis apprime felicium, est ex alia editione a nemine
 antea visa, aut in eorum descriptione duo vel tres gravissimi errores occurrunt.
 Ut ita suspicer, me impellit auctoritas cl. Jac. Morellii, cujus descriptio singulis
 exemplis a me visis perfecte conformis est. En quomodo loquatur accuratissi-
 mus hic Bibliogr. tom. II. Catal. Pinell. n. 2650.

„ SEX. AURELII Victoris De Viris illustribus vrbis Romae.
 „ Sexti Rufi Libellus de Historia Romana. *Absque loci & anni nota,*
 „ *per Sixtum Ruesinger, in 4°.*
 „ *Exemplar nitidissimum.*

„ Libellus prior titulo prorsus caret, in fine posterioris haec sunt: Sexti Ruffi:
 „ Viri Consularis Valentiano Augusto de historia: Ro: Libellus finit. SIXTUS.
 „ RUESINGER. Hunc typographiam Neapoli exercere consuevisse jam constat „

Pag. 274. Ad calcem n. IV. & V. adde: Refertur edit. in Bibl. Port. par. II.
 prima pag. 222., secunda pag. 44.

Pag. 276. n. X. *Corn. Celsi*. Ad fin. art. adde: Refertur edit. in ead. Bi-
 blioth. par. ead. pag. 118.

Pag.

Pag. 279. *Biblia Latina*. Adde: Refertur haec edit. in ead. Biblioth. par. I. pag. 252. Libentius autem memoratam vidissem editionem Psalterii, quae describitur pag. 280. quamque prae manibus habui, quam horum Bibliorum edit. cujus nulla apud cl. Fossium mentio; apud quem tamen desideratur quoque editio nostri Psalterii: quod tamen mirum esse non debet.

Pag. 280. n. VI. *P. Papinii Statii Sylvae*. Ad fin. art. adde: Nil omnino tangitur de hac. edit. in ead. Biblioth. Vid. par. II. pag. 208.

Pag. 282. n. I. *Val. Flacci &c.* Adde: citatur edit. in Biblioth. port. par. II. pag. 202. *sine anno*, sicuti citatur ab Orlandio. Vid. quae de ead. annotantur loco laud.

Pag. 290. n. II. *Christoph. Landini in Q. HORATII FLACCI &c.* de hac edit. (si tamen eadem est) par. II. Biblioth. Port. pag. 95. haec leguntur: *a Christ. Landino, cum Acronis Commentariis. fol. Florentiae, Ant. Miscominus 1482.* de Acronis Comment. nil omnino tetigit cl. Jacob. Morellius, qui edit. refert tom. II. Biblioth. Pinell. pag. 325. Ego quoque frustra alterius Auctoris praeter Landini Comment. in edit. quaesivi. Quamobrem necesse est & hanc edit. Biblioth. Port. hucusque ignotam bibliographis omnibus fuisse.

Pag. 295. n. I. *Giliberti &c.* ad fin. art. adde: Refertur edit. in ead. Port. Biblioth. par. I. pag. 385.

Pag. 297. I. *Martyrolog. Vsuardi*. ad fin. art. adde: Refertur edit. in ead. Bibl. par. I. pag. 425.

Pag. 304. n. VII. *P. Virg. &c.* ad fin. art. adde: Non comparet haec edit. in ead. Biblioth. Vid. par. II. pag. 84. 85.

Pag. 308. n. VII. *Homeri &c.* ad fin. art. adde: Haec est prima editio quae refertur in Biblioth. Port., parte I. pag. 1.

Pag. 313. lin. 8. *qua*, corr. *quae*.

Pag. 321. post n. XII. addantur seqq. duae.

„ JACOBI SOLDI Insigne opus de Epidemia. 4°. Florentiae 1490.

Maettarius, tom. 1. pag. 530. ex Orlandio.

„ La rappresentazione di Abramo quando Iddio gli comandò,
„ che gli facesse sacrificio in sul monte di Isaac suo figliuolo . . .

Ad calcem legitur:

„ Qui e finita la festa da Bramo, composta per Feo Belcari cipta-
„ dino Fiorentino, A di Primo Daprile Nel mille quattroceto No-
„ vanta: infirenza. (1)

Italicis ostostichis opus constat (inquit Fossius tom. I. Catal. Magliabech. col. 275. seq.) *ac decem foliis absolvitur, cum signatura a &c.*

Pag. 323. lin. 15. *quod ex duobus, &c.* sic corrige: quod duos duernos, sex quaternos, & sex ternos exhibet, qui efficiunt &c.

Pag. 337. cum edit. L. de Morgianis & Socii conjungatur sequens.

Libro da compagnia, o, vero
di fraternita di battuti.

In calce:

Impressum Florentie per presbiterum Lau-
rentiũ de Morgianis. Et Johãnez de Magũ

(1) Formam libelli omisit Fossius.

tia . XVII. Februarii . MLXXXIII. (*sic*)
(in 4° .)

Charact. semigoth. grandior, valde pulcher, cum folis signaturis, quae pertinent ab *a* usque ad *iii*. omnesque scapi, ultimo excepto, quaterni sunt. Rubricae sunt fermone Italo, earumque character ruber est, & minor charact. operis. Quatuor figuris ligno insculptis ornatur, quarum prima, quae libri frontem ornat, repraesentat societatem *Vapulantium* processionaliter incedentium; aliae, &c. Exst. apud Can. Devoti.

Pag. 342. n. IX. *Anthologia* &c. Ad fin. art. adde: Edit. refertur in Biblioth. Port. par. I. pag. 83: quod idem dicimus de caeteris edit. Graecis in nostro Specimine descriptis, quae & ipsae opportunis locis referuntur in eadem Biblioth. par. eadem. Cum his autem brevitate gratia jungimus edit. Flor. Architect. *Vitruvii* &c. 1496. quae & ipsa refertur in ead. Biblioth. par. II. pag. 106.

Pag. 357. not. (1) col. 2. lin. 2. *instar oculi*, Adde: exhibet; idem versum, aliaque tria, indices totius operis continent.

A signatura *aa* usque ad signat. *aaa* corrigendi sunt numeri paginis adscripti, nempe loco 365. ponendus est 361., loco 366. 362. & sic deinceps usque ad 369.

Pag. 368. lin. 7. *ipsa*. corr. ipso.

Pag. 377. post. n. XXI. adde:

„ Vita del B. Giovanni Colombini, composta per FEO BELCARI
„ & mandata al magnifico uomo Giovanni di Cosimo de Medici.
„ *Accedunt breves aliorum Iesuatorum vitae, ejusdem Fei*. Ad calcem
„ totius vol. FINIS. DEO GRATIAS. AMEN. LODATO SIA
„ JESV CHRISTO. FINIT PER ME NICOLAUM FIORENTIE.
„ (in 4°. cum signaturis a — o).

Fossius tom. I. Catal. Codd. Saec. XV. impress. Biblioth. Magliabech. col. 274.

Pag. 380. n. II. lin. 7. *quas*, corr. quae

Pag. 384. post n. VII. adde:

Quae opera continentur in hoc volumine

Opus preclarissimum Petripauli Vergerii

Justinopolitani de ingenuis moribus

Basilii viri Eruditissimi & Sanctissimi Opus
divinum

Leonardi Aretini ex xenophonte traductio de
Tyrannide

De liberis educandis Plutarchi opus

Hieronymi Presbiteri (*sic*) de officiis liberorum
erga parentes brevis admonitio.

Ad calcem ult. fol. recti:
 Imprensa floren
 tie per Fcō (sic)
 Dini flo
 renti
 no

(In 4°)

7 Editio est charact. Rom. eleganti, sine numeris, custodibus, & registro, sed cum signaturis, quæ pertinent ab a usque ad l. v. omnesque scapi, ultimo excepto, quaterni sunt. Accessit noviss. Biblioth. Casanat.

Pag. 392. lin. 5. usque, Adde, ad.

Ibid. lin. 14. post vocab. quemquam, Adde, ex iis quos consului.

Ibid. not. (i) col. 2. lin. 1. eadem, corr. eodem.

Pag. 398. 399. ad utriusq. marg. loco Florentiae, substitue, Fulginei.

Pag. 400. n. II. Jo. Annii &c. Ad finem art. adde: Mirum videri debet Maurum Boni, famosissimum nostri temporis bibliographum, cui fortuna, industria comitante, dedit (ut ipse de se aliquoties testatur), praeclarissimas quasdam editiones ante se nemini notas ab oblivionis tenebris vindicare, adeo subinde in suae Tabulae (Quadro) Critico-typographicae constructione, circa praesentem Jo. Annii Januensem editionem, quae luculentissime describitur in duobus a nobis laudatis fontibus, & utcumque etiam in antiquioribus quibusdam bibliographiae libris indicatur, omni non bibliographiae modo, sed & sanae critices lumine destitui potuisse, ut non solum illam penitus se ignorasse apertissime demonstrat, sed, quod fidem omnem superat, praeter Nic. Auximatis Supplementum, nullum alium librum in urbe Genua impressum fuisse, asserere non dubitarit.

„ E' notabile (inquit pag. 63.) che non si trova altro libro impresso in Genova „ nel Secolo XV. e che il Moravo ivi non si fermò; ma portò i suoi torchj a „ Napoli, dove nel 1475. e segg. diede molte belle edizioni. Ora qual fu il „ motivo di questa subita partenza? Sembra incredibile, che in una Città, in cui „ fioriva il commercio, non siasi protetta dal Pubblico la nuova Arte. Ma un „ Documento scoperto dal P. Laire ne dà la spiegazione: Vid. Index Librorum „ Saec. XV. Tom. I. pag. 326. Esiste, dic'egli, (1) nell' Archivio di una delle princi- „ pali Famiglie Patrizie di Genova, un Memoriale diretto al Senato dal corpo „ dei Copisti della Città, segnato l'anno 1474. in cui si supplica, che siano „ cacciati da tutto lo Stato della Repubblica gli Stampatori nuovamente venutivi, „ perchè essi non abbiano a perire dalla fame „.

Literatus Genuensis, quem suppresso nomine citat Laerius, longe magis favisset causae Mauri Boni, si Laerio narrasset, se scire in archivis domus patritiae Genuensis exstare non supplicem tantum libellum Genuensium amanuensium, sed & rescriptum favore eorumdem. Melius etiam eidem favisset, si narrasset, se scire cum supplicem libellum tum rescriptum originale exstare non in archivis privatae domus, sed in archivis Senatus, quomodo in archivis Senatus Veneti exstant monumenta favore Joannis Spirensis. Quis est deinde hic literatus Genuensis, cum quo locutus est Laerius? Quae est haec patricia domus, in cujus archivis exilat hic supplex libellus? Aërea ejusmodi monumenta, circumstantiis omnibus, quae eorum sinceritatem demonstrant, destituta, nil omnino probant: a cyclicis enim scriptoribus, inanis gloriae captandae gratia, facile confingi possunt, Legere velit M. Boni quae de Genuensi editione hujus opusculi Jo. Annii memoriae prodidere doctissimi PP. Quetif & Echard, & cl.

Tom. I.

h h h

Mer-

(1) Non id dicit Laerius, sed a Literato Januensi id sibi narratum fuisse scribit.

Mercier, locis in nostro Specimine laudatis, & intelliget, nil inconsideratius se scribere potuisse, quam unum tantum librum in urbe Genua Saec. XV. impressum fuisse, & quam longe a sanioris critices regulis recesserit, suum hunc errorem inanibus L. verbis stabilire tentando.

Quid quod non ita pridem alius litterato orbi patefactus est libellus, & ipse verisimillime in urbe Genua excusus, non quidem post Supplementum Pisanellae, ut libellus Anni, sed ante ipsum, sive anno 1473. Accurata ejus descriptio legitur nelle *Notizie Letterarie*, quae Mediolani a Cajetano Motta vulgantur, vol. XV. n. 4. pag. 13. & seq. Anonymus, & doctus ejus descriptionis Author hunc ipsi praeposuit titulum: *Lettera di NN. ad un suo Amico intorno ad un picciol libretto, che si può con molta ragione credere stampato in Genova nel 1473.* „ Non ci ha „ (sic idem scriptor non longe ab initio) data alcuna, nè registro, nè chiamata... „ Il carattere è tondo, ma poco elegantemente ordinato, e l'ortografia v'è total- „ mente negletta. Egli è poi dettato parte in volgare, parte in latino, e sembra „ quasi fatto a guisa d'Almanacco. Il volgare è rozzo oltremodo, e assaissimo „ si accosta al Genovese. Anzi pressochè tutta l'operetta pare scritta in Geno- „ va, e ad uso de' Genovesi. Incomincia come segue: *La ragione de la Pascale* „ *de la Luna: e delle Feste. MCCCCLXXIII. la pasca sera a di X. aprile, e così* „ *va parlando delle altre Pasque sino all'anno MCCCC.* Poi continua: „ *MCCCCsettantaquattro lo mese di Genuario di trentuno. La luna fara a li* „ *XVIII. e a ore VIII. &c.* „ Refert deinde idem scriptor in sua Epist. totum primum paragraphum tertiae paginae libelli, & potissimum versatur in exponendis laudibus Jacobi de Braccellis olim Cancell. Genuensis. Verum quum ad hanc diem, qua haec scribimus, ejusmodi descriptionem ad manus M. Boni aliorumque litteratorum, Venetorum praesertim, pervenisse non dubitem, ab aliis excerptis ex eadem recitandis, abstinere satius duco, ne actum agere videar.

Pag. 401. lin. 7. a calce: *impreffe*, corr. *impressae*.

Pag. 407. lin. 44. *factum*, corr. *factis*.

M A N T I S S A

EXHIBENS TRES EDITIUNCULAS VALDE RARAS
AD HOC PRIMUM VOLUMEN PERTINENTES NOVISSIME DETECTAS

A CL. P. AMORETTI
IN BIBLIOTH. CORSINIANA.

I.

Fabula Tancredi ex BOCCATIO in
latinū versa a philippo. beroaldo
(in 4°.) sine loci & anni nota.

Praecedit Beroaldi Epigramma 18. versuum ad Annibalem Bentivolum, quo opusculum ipsi dicat, cujusque haec est inscriptio:

Ad Magnificū Anībalē benti-
volū philippi beroaldi carmen

Eodem carminis genere, Elegiaci scilicet, constat ipsum opusculum, quod sex occupat folia, non integra tamen; desinit enim sexto recto his verbis:

Di-

norati esse pervetusta exemplaria demonstrarent. Quoniam uero ple-Florenti-
 rosque iuvat ma-TIA.
 nu propria suoque more graeca interponere: eaque in antiquis codicibus
 pauca sunt:
 & accentus quidem difficillime imprimendo notari possunt: relinquen-
 dum ad id spa-
 tia duxit. Sed cum apud homines perfectum nihil sit: satis uideri
 cuique debet: si
 hi libri (quod uehementer optamus) praeter aliis emendati reperientur.

ABSOLVTVM OPVS NONIS OCTOBRIEVS
 MCCCCLXXII. FLORENTIAE.

Ejusmodi subscriptio terminat ultimum folium rectum, totumque adeo volumen.
 Ad calcem Aeneidos caractere majusculo sic legitur:

Seruii Honorati Mauri in aeneidis
 libros explanatio finit.

Et interposito spatio:

Eiusdem ad aquilinum de natura syl-
 labarum libellus incipit.

Qui libellus quinque tantum occupat paginas.

Diu dubitavi, num in hac praecleara editione cum Seruii Commentariis conjunctus
 fuisset & Virgillii contextus, propter gravissimorum Bibliographorum auctorita-
 tem, qui editionem hanc fere verbis enuntiant: *Virgillii opera (Bucol. Georg. Aen.)*
cum Comment. Seruii, &c., uti habent Orlandius ac Maettarius; & *Virgile avec*
le Commentaire de Seruius, uti legitur in Diario Eruditorum anni 1762. Jun
 p. 1134., & dans le *Supplement à l'Histoire de l'Imprimerie de Prosp. Marchand*,
 pag. 50. & 215., aliisque in libris (1). Cl. Maettarius, qui pag. 320. novae
 editionis suorum Annalium librum hunc inter eos ponit, quos post primam edi-
 tionem videre sibi contigit, aut perfunctorie nimis volumen observavit, aut, quod
 verisimilius puto, Orlandium bona fide sequutus est, ejusque erratum alterum,
 nimirum, quod in principio post Praefationem ad Lectorem legatur prima subscri-
 ptio, *Florentiae VII. Idus Novembres MCCCCLXXI. Bernardus, &c.* in suum opus
 derivavit; cum ejusmodi subscriptio, non in principio post praefationem, (quae
 nulla est) sed ad calcem primae partis voluminis, sive Commentarii in Bucol-
 ica occurrat. Dubium omne tandem sustulerunt duo editionis exempla, quae
 mihi videre contigit; tum accurata ejusdem notitia ab Ang. M. Bandinio tra-
 dita in *Specimine Litteraturae Florentinae Saec. XV.* tom. II. pag. 190. & seq. Hic
 enim cl. vir in primis editionem non titulo operum Virgillii, uti plurtiani Biblio-
 gra-
 k k 2

(1) Ea quid de editione scribat Mannius
 pag. 8. del primo Divolgamento de libri in Fi-
 renze: E quello che fu viepiù universal benefi-
 zio, nella varietà delle lezioni, con che anda-
 va per le mani Virgilio, non avendosi noi il
 Laurenziano, se ne vide da loro stabilire dotta-

mente una lezione buona, e mettere sotto il tor-
 chio il gran Poeta il dì 7. di Novembre dell'anno
 stesso 1471. Quis, hanc auditis, non sibi per-
 suadeat magni Poetae opera cepisse hoc anno 1471.
 Florentiae praeco supposita fuisse?

FLORENTIAE. graphi, sed *Commentarii Servii in Virgilium* designat; deinde expresse notat, primam subscriptionem legi, post *Bucolicum carmen*; secundam, post *Georgica*; tertiam, in fine *Aeneidos*; & unamquamque ex ipsis integre scrupuloseque in medium profert. De errore porro quorundam Bibliographorum, qui sicuti praesentem Servii editionem referunt, quasi & Poetae textum contineret, ita & eodem modo loquuntur de praecleara editione Romana per Udal. Han, quaedam jam annotavi in Catalogo Rom. Editionum Saec. XV. pag. 70. ad quorum complementum dico, non Romanam solum, & praesentem Florentinam, sed & duas Venetas, & Ferrariensem (si tamen ea unquam existit) hujus ipsius anni, omni Poetae textu carere (1).

Ex alterutra ex duabus prioribus subscriptionibus & fortasse ex utraque liquet typographiam ante annum 1472. Florentiae, non aliunde advectam, sed ab hominibus ejusdem urbis excogitatum, jam viguisse; & idcirco, (quod notat Bandinius) minus recte a Maettario initium imprimendi Florentiae alligatum fuisse anno 1472. Porro cum cl. Annalista non semel, sed ter quaterve artis inventorem *Bernardinum* vocet, uti & duobus in locis vocatur ab Orlandio, in suspicionem adducor, editionis descriptionem ab ipso adductam, non ex ipso libro erutam, sed vel ex Orlandio, vel aliquo alio minus accurato scriptore fuisse descriptam.

Dicebam, fortasse ex utraque ex duabus prioribus subscriptionibus liquere ante annum 1472. typographiam Florentiae incepisse: utraque enim subscriptio annum 1471. demonstrat: non una tamen ratio suadet in secunda errorem inesse, & loco 1471. legendum esse 1472. Neque enim verisimile est typographos a Georgicis, quae sunt secunda operis pars, imprimendi initium facere voluisse, & in imprimendis Bucolicis, quae sunt minima voluminis pars, plus temporis impendisse, quam in excudenda Aeneide, quae longe major est. Deinde Bucolica vocantur *Volumen primum*; Georgica & Aeneis simpliciter designantur, & neque *primi*, neque *secundi* voluminis titulo notantur. A die VII. Iduum Novembrium 1471. ad diem V. Iduum Januarii anni 1472. congruum & sufficiens tempus effluxit ad impressionem Georgicorum; & a V. Iduum Januarii usque ad nonas Octobres, sufficiens temporis spatium pro impressione Aeneidorum, & tractatuli ad Aquilinum, & hisce temporum intervallis has duas voluminis partes excusas fuisse longe credibilissimum est. Exst. in Angelica, & apud Can. Devoti.

Editionis character Romanus est, & pulcherrimus. Numeris, custodibus, & registro caret. Bucolicorum folia impressa 20., Georgicorum 35., Aeneidos 130.

IV.

„ Il Philocolo (di Messer GIO. BOCCACCI). Nel fine leggesi:
„ *Magister Iovannes Petri de Magentia scripsit hoc opus Florentia die*
„ *XII. Novembris MCCCCLXXII. in foglio.*

Ex Catalogo Libror. Italicor. Latinor. &c. per triginta annorum spatium Liburni collect. ibid. edito 1756. pag. 92. seq. Ad quam editionem haec notat eruditus ejus Catal. Auctor (2). Questa non è solamente la prima edizione di quest'opera, ma probabilmente uno de' primi libri stampati in Firenze, dove comunemente credevasi avesse l'uso della stampa avuto il suo principio nel 1476. Si giudica talmente raro, che forse senza impostura questo è l'unico esemplare, che di questa edizione presentemente ritrovisi.

O

(1) Antiquior edit. Comment. Servii, quae Poetae textum conjunctum habeat, quam haecenus mihi videre licuit, Veneta est, anni 1484. per

Thomam de Alexandria.

(2) Bonaventura Giovanazzi, patria Placentian.

- „ Un bell' esemplare di questa rarissima Edizione Principe di IV. Tragedie d'Eu-^{FLOREN}
 „ ripile si osserva nella Corsiniana. Il dritto del primo foglio è bianco, a tergo
 „ principia il foglio coll'Alfabeto Greco in caratteri majuscoli, nella linea se-^{TIB.}
 „ guente vi sono i sei Dittonghi Greci, pure in lettere majuscole, e li quattro
 „ Jota ascritti: Α. Η. Ω. Υ. segue:

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΗΔΕΙΑΣ ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ

- „ e questo argomento occupa tutto il foglio e la metà del seguente: appresso
 „ son notati i Personaggi della Tragedia, che comincia a tergo del foglio;

ΕΤΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ

- „ e segue il testo, e poi le altre Tragedie che sono III. cioè

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ, ΔΑΚΗΣΤΙΣ, e ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ;

- „ non vi sono Scolj, ed a ciascuna tragedia precedono l'argomento ed i nomi
 „ de' Personaggi della medesima. L'ultimo foglio a tergo termina con:

ΤΕΛΟΣ ΕΤΡΙ
 ΠΙΔΟΥ
 ΑΝ
 ΔΡΟΜΑ
 Χ
 Η
 Σ

- „ Il libro è in 4°. Non ha data veruna, nè numeri, nè registro, nè richiami;
 „ vi sono le segnature, e precisamente in queste lettere: Α Β Γ Δ Ε ς Η Θ Ι Κ
 „ Κ Λ Ν, sono tutti quaderni salvo Ν. (1), che è foglio unico col suo corri-
 „ spondente. Il tutto espresso in bene intesi caratteri Greci majuscoli; ma i ti-
 „ toli degli argomenti, delle Tragedie, ed il fine delle medesime sono di un
 „ carattere pur majuscolo, ma più grande; e dove si richiedono si vedono so-
 „ vrapposti gli Spiriti e gli Accenti, come osservò anche il Maittaire.

II.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΥ
 ΡΗΝΑΙΟΥ ΤΜΝΟΙ.

- „ Segue l'Inno sopra Giove, pur in carattere majuscolo, ma più piccolo, e
 „ così gli altri cinque appresso: a tergo dell'ultimo foglio v'è un' Epigramma del
 „ Lascaris in Greco sopra Callimaco; sono tre quaderni colle segnature Α, Β, Γ.
 „ Vengono appresso gli Scolj con nuova segnatura Α

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΤΜΝΩΝ.
 ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΟΣ.

(1) Loco N. Fossius scribit M., quae signatura in edit. deest.

FLOREN- e sono in carattere minuscolo, ed occupano il terzo della segnatura A, e il
 TIA. ,, duerno B, l'ultimo foglio a tergo è bianco: non v'è data di sorta alcuna
 ,, nè dopo gl'Inni, nè dopo questi Scolj, ed è in 4°. picc. Il carattere degli
 ,, Scolj pare quello, col quale sono stampati gli Scolj dell'Apollonio Rodio,
 ,, come il majuscolo degl'Inni quello del testo dello stesso Apollonio. Essendosi
 ,, confrontate con qualche diligenza le quattro celebri edizioni stampate in let-
 ,, tere majuscole, cioè l'*Antologia*, l'*Apollonio*, l'*Euripide*, e il *Callimaco*,
 ,, (non ho avuto anche la sorte di vedere il Museo) ho trovato assomigliarsi
 ,, perfettamente i caratteri; e soltanto quelli dell'Antologia sono più nitidi, for-
 ,, se perchè ivi la prima volta, cioè nel 1494., furono adoprate; laonde pen-
 ,, so non esservi che apporre a quanto scrive il Maittaire colla solita sua cir-
 ,, cospezione, che queste famose edizioni procurate da Giovanni Lascaris,
 ,, riconoscano lo stesso luogo e stampatore, e siano venute alla luce non
 ,, molto tempo dopo l'una dall'altra: *A vero tamen longissime non forsam
 ,, aberro, si ibidem (Firenze) & ab eadem officina (di Lorenzo di Francesco
 ,, d'Alopa Veneziano) censeam omnes exiisse Omnes certe non
 ,, longo temporis spatio inter se distare conjicio Dubitandi non locus est,
 ,, quin omnium Editionibus praesuerit Lascaris primus hoc caractere utendi hor-
 ,, tator* „. (Annal. Typ. Edit. II. T. I. P. I. pag. 105.) Tornando alla descrit-
 ,, ta edizione di Callimaco, è ediz. Principe, di rarità estrema, e sta nella Cor-
 ,, siniana, per cui da un nostro Cavaliere, del pari amantissimo che ricchissimo
 ,, di Prime Edizioni, fu offerto un cambio d'altri libri di un valore eccedente;
 ,, ma non era museo da cui si potesse trarre gioja tanto rara e preziosa.

III.

„ GNOMÆ Monostichoi, quas græcum alphabetum & argumen-
 ,, ta earumdem præcedunt. = MVSÆI Poema de *Hero & Lean-*
 ,, *dro* *isd. typis in 4°.*

Haec Fossius tom. I. col. 130. sui Catal. Magliabech., quae etsi instituto nostro suf-
 ficere possent, non inutile tamen, existimamus ea, quae antea de utroque opusculo
 scripserat cl. Maettarius, in nova suorum Annalium edit., hic ante oculos Lect.
 sistere. Et primo, pag. 101., ubi de libris Graecis, capitalibus literis, Floren-
 tiae excusis agit, haec habet: GNOMAE Monostichoi ex diversis Poetis secundum
 ordinem Alphabeticum: & Poematium MVSÆI. Pag. autem 70. ipsum MV-
 SÆI poematum Gr. & Lat. ab Aldo Venetiis impressum, primum fuisse suo-
 rum in typographia laborum specimen, scripserat his verbis: „ Quod ALDVS
 ,, primum emisit suorum in Typographia laborum specimen, fuit Poemation
 ,, MVSÆI, de Herone, & Leandro Graece & Latine in 4°. Huic quidem an-
 ,, nus non adjicitur, sed dubitare, quin Aristoteli (cujus volumen primum an-
 ,, no 1495. excusum est) praeverit, non patitur Aldi Epistola „ quam integram
 ibidem affert clariss. Annalista. Graecum hujus Poematii textum, qui inter
 illustriora Jo. Baptistae de Vicecomitibus monumenta computabatur, propriis ego
 oculis vidi superioribus annis, eodemque prorsus caractere ac Aristotelem an-
 ni 1495. impressum fuisse animadverti. Dubitant vero eruditi, cuinam ex
 duabus editionibus principatus adscribendus sit: *Daë sunt antiquiss. Musaei edi-
 tiones (inquit Comes Rewischi pag. 41. sui Catal.) sine nota anni. Altera Aldina
 gr. lat. Venetiis 4°. altera literis quadratis sine loci & typographi nomine. Dispu-
 tatur quacnam harum sit prima.*

Discite nunc iuvenes. qui iam cepistis amare :
 Quot gemitus preestet. quot mala sevuus (*sic*) amor.

FINIS .

Omni subscriptione caret; solisque signaturis a. i a ii. a. 3. instruitur. (1)

II.

PHILIPPI (*sic*) BEROALDI bononiensis nuptie (*sic*) bentivolorum
 (in 4°) sine loco & anno.

Recitatus titulus occurrit primo folio verso circa medium; eodemque recto incipit Epistola dedicatoria Auctoris ad Maecenatem hoc titulo:

Ad Magnificū et ornatissimū virū Bartholomeū (*sic*)
 chalcū Ducalē secretarium Philippi (*sic*) Beroaldi bñ epl'a.

Post ejusmodi Epistolam, & ante allatum titulum, leguntur hi versus:

Quot celebrata fuit genialis pōpa diebus
 Per totidem scripta ē hec (*sic*) mihi pompa dies.

Ad opusculi calcem leguntur hendecasyllabi, quibus auctor ipsum ad suum Maecenatem mittit. Numeris & custodibus caret; solisque signaturis a. a 3. a v. signatur, omiſſa signatura tertii & quarti folii; ejusque folia decem omnino sunt.

Hujus ac praecedentis opusculi character idem est, semigoth. figurae cum nonnullis abbreviaturis; & uti videtur cl. P. Amoretti, qui utrumque in Corsin. diligenter perpendit, prodiit utrumque ex officina Hugonis de Rugeriis, qui ab anno 1473. usque ad annum 1497. Bononiae typographiam exercuit: & ratione habita Auctoris horum duorum opusculorum, materiei circa quam versantur, personarum quibus inscripta sunt, & defectus specialis alicujus editionis Saec. XV. plane non haeret cl. Bibliographus in assignando utrique eodem loco, nempe Bononia; & secundo, probabiliter anno 1487. quo celebrata fuit pompa, quam describit Beroaldus, nuptiarum Annibalis Bentivoli cum Lucretia Estensi; primo autem, forsitan antiquiori tempore. Duarum harum editionum apud Bibliographos nullum vestigium invenitur, nequidem apud cl. Fantutium in Notitiis Scriptorum Bononiensium.

III.

ANGELI POLITIANI Sylva: cui Titulus Rusticus:
 in poetae hesiodi: Virgiliiq; georgicon
 enarratione pronuntiata.

Ad calcem:

Florentiae: XI. Nōnas novēbres. M. cccclxxxiii.

b b b 2

Cen-

(1) Hoc Beroaldi Opusculum, juxta Mazzuchelliam, cum aliis ejusdem Scriptoris opusculis primo impressum fuit Bononiae anno 1492. Quidquid sit de hac edit. anni 1492. quae ex Fantutio refertur in nostro Specimine, (tacito tamen hujus Fabulae nomine) certum est illud,

cum duabus aliis mythicis historiis ab eodem Beroaldo ex ipso Boccaccio prosa latina versis, impressum fuisse Bononiae anno 1492. inter *Orationes & quamplures Appendiculas versuum*, ibidem impressas, a Bened. Hæctoris &c. in Specimine relatas pag. 73.

Censet cl. P. Amoretti, (cui editionis notitia debetur) dubitandum non esse, quin recitata subscriptio designet annum ipsius editionis, quae fortasse omnium prima est, eaque, ad quam refertur declaratio Antonii Miscomini, quae legitur in editione anni 1491. *Iterum impressit Antonius Miscominus*; & eo magis, quod considerato hujus edit. caractere, statim apparet ad ipsum Miscomini pertinere. Numeris, custodibus, & registro caret; & 12. implet folia.

Hujus exemplaris non ita pridem a Corsiniana adquisiti pretium augent emendationes quaedam propria ipsius Politiani manu factae, quae demonstrant viros vere doctos, proprios foetus, etiam postea quam in publicam eos lucem miscrunt, corrigere & expolire non erubescere.

Folio 8. verso, a linea 10. hi leguntur versus:

Convigilantq; hilares, & primæ tempora noctis
Decerpunt: molli curas abigente lyæo
Inq; uicem libantq; merû, narrantq; fabellas,
Mutuaq; interse ludunt: tum tibia folle

Sed tertium carmen *Inque vicem* &c., oblitteratum fuit, & atramento densiori curatum, vocabulum *fabellas* omnino celare. Reipsa in nova editione ante memorata non ultra occurrit ejusmodi carmen. Fol. 10. verso a lin. 15. legitur:

. qdq; intermēstrua phoebe
Vel cum pura meat, vel cum decrefcere rursum

Epithetum *pura* deletum fuit, ejusque loco ad marginem scriptum, *plena*; uti in recentiori edit. legitur.

Fol. 12. verso linea 17. in carmine:

Qui si certa magis indulserit otia nobis

mutatum fuit *indulserit* in *permiserit*, quod scriptum fuit ad marginem, & reperitur in nova editione.

Observavit porro laud. P. Amoretti, in conferendis characteribus mss. Politiani, quibus Corsiniana abundat, sub subscriptione Silvae, *Nutricia*, edit. Florentinae 1491. legi:

„ Absoluta est in Fesulano . VIII. Idus Octobris 1486.

*Mano propria del Poliziano conosciuta
bene da me Gio. Bottari.*

quibus verbis ab ipso Auctore monemur de die, quo finita fuit haec Silva.

I N D E X I.

AUCTORES, VEL TITULOS LIBRORUM, IN HOC VOLUMINE
DESCRIPTOS, COMPLECTENS. *

A

- A** bucare. Vid. Mugamel.
- Acciaioli Donati Expositio super L. Ethic. Arist. Florentiae 1478. fol. pag. 275.
- Accursii Boni Animadv. in Caesaris Comm. Ferrariae 1474. 4. p. 233.
- Achillini Alexandri de orbibus L. IV. Bononiae 1498. fol. p. 116 - Quodlibeta de Intelligentiis. Bononiae 1494. fol. p. 95. - De distribut. ac proport. motuum. Bononiae 1494. fol. p. 95.
- Achillini Gio. Filoteo Epistole. (Bononiae 1500.) 4. p. 129.
- Additiones in Jo. Capreolum. Cremonae 1497. 4. p. 227.
- Aeliani. Vid. Auctores rei militaris.
- Aemilii (Probi) de Vita Excell. Imperator. Brixiae 1498. fol. p. 190.
- Aesopi Fabulae. Brixiae 1489. 4. p. 160. - In vitam traductio, & in eius fabulas Allegoriae Francisci del Tuppo. Aquilae 1493. fol. p. 7. - Le Fabule trad. da Facio Caffarello. Cusenciae sine an. 4. p. 219.
- Alberti Jo. Michaelis de omnibus Ingeniis augende memorie. Bononiae 1491. 4. p. 77.
- Alberti Leonis Baptistae de Re Aedificatoria. Florentiae 1485. fol. p. 295. - It. Florentiae 1496. 4. p. 353.
- Alberti Magni Philosophia. Brixiae 1490. 4. p. 160. - It. Brixiae 1493. 4. p. 166. - Liber Secretorum. (Bononiae) 1478. 4. p. 39. - It. Bononiae 1482. 4. p. 52. - De le virtù de herbe & prede. Bologna 1494. 4. p. 99.
- Albo Josephi Arbor plantata (O) p. 9.
- Alburnotii Card. Aegidii Episc. Sabinen. Vid. Constitutiones Marchiae Anconit. de Alegris Francisci Carmina quaedam Tom. I.
- * *Orthographia, & menda, perinde ac in* (Sonetti) Bononiae 1495. 4. p. 107.
- Alexandri Aphrodisעי de Anima interpr. H. Donato. Brixiae 1495. 4. p. 169.
- Alexandri Imolensis. Vid. Tartagni Alexandri.
- Alfragani Rudimenta Astronomica. Ferrariae 1493. fol. p. 249.
- Aligherii Dantis (D. Comedia). (Aesii) 1472. 4. p. 3. - It. (Fulginei) 1472. fol. p. 397. - Et col comm. di C. Landino. Firenze 1481. fol. p. 287. - It. Bressa 1487. fol. p. 157. - Convivio. Firenze 1490. 4. p. 318.
- Almanacco. Vid. La Razione, &c.
- Alphonsi Toletani Archiep. Quest. super lib. (Arist.) de anima. Florentiae 1477. fol. p. 266.
- de Amicis Joannis Singularia Juris. Bononiae 1491. fol. p. 80.
- de Anania Joannis Consilia. Bononiae 1481. fol. p. 46. - Super V. Decretalium. Bononiae 1479. fol. p. 40. - It. Bononiae 1497. fol. p. 115. Vid. Repertorium super lectura, &c.
- de Ancarano Petri Repet. Cap. Canonum Statuta, &c. Bononiae 1474. fol. p. 30. - Et p. 33. - It. Bononiae 1493. fol. p. 91. - Repet. Cap. Postulatis &c. Bononiae 1474. fol. p. 30.
- Andreae Antonii Exposit. in artem veterem Arist. Bononiae 1481. fol. p. 48. - Tria principia secundum Scotum - Francisci de Mayronis exposit. in L. Phisyc. Arist. &c. Ferrariae 1490. 4. p. 246.
- Andreae Joannis Repet. super C. de Test. Bononiae sine an. fol. p. 133. - Summa de Sponalibus, &c. Brixiae 1492. 4. p. 164.

iii

opere leguntur, in hos indices sunt relata.

- Annii Io. De futuris Christianorum triumphis in Turchos, &c. Genuae 1480. 4. p. 400.
- S. Anselmi Meditat. Exst. cum D. Augustini, & alior.
- Anthologia*, Graece l. c. impr. Florentiae 1494. 4. p. 342.
- S. Antonini Archiep. Florent. La Somma. Bologna 1472. 4. p. 18. - It. Tratt. Defecerunt, che insegna al Confess. &c. Firenze 1496. 4. p. 346. - It. Summula Confessionis, & decis. in foro conscientiae: Angeli de Perigliis tract. de Societatibus. Brixiae 1500. 8. p. 197. - Confessionale volgare: Omnis mortalium cura. Florentiae 1472. 4. p. 261. - It. Confess. o sia Specchio di conscientia. Bononiae 1472. p. 16. It. Confess. o sia medicina dell' Anima. Bononiae 1472. 4. p. 17. - It. Bononiae 1475. 4. p. 31. - It. Florentiae 1477. 8. p. 264. - It. (Florentiae) 1479. 8. p. 278. - It. Florentiae 1488. 4. p. 308. - It. Firenze sine an. 4. p. 375. - It. Bononiae sine an. p. 130. - Del modo di Confessare: Curam illius habe. Firenze 1481. 4. p. 285. - It. Firenze 1493. 4. p. 337. - Interrogatorio. Florentiae 1479. 8. p. 278. II.
- Antonio da Siena. Vid. Bettini.
- Apollonii Rhodii Argonauticon, Graece l. c. impr. Florentiae 1496. 4. p. 352.
- Applani Constantii Soliloquiorum liber. Cremonae 1496. 4. p. 224.
- Apuleii (L.) Asinus Aureus cum comm. Ph. Beroaldi. Bononiae 1500. fol. p. 124.
- Aquilani Joannis & Danielis Vincentini Sermones aurei quadragesimales. Brixiae 1497. 8. p. 178.
- Aquinatis D. Thomae Comm. in Epist. D. Pauli. Bononiae 1481. fol. p. 48. - In II. Sentent. Bononiae 1494. fol. p. 94. - Secundum scriptum super II. Sentent. Bononiae 1494. p. 95.
- Arati Phaenomena. Exst. cum Manilii. Aretini Francisci super L. II. Decretal. Bononiae 1481. p. 48.
- Aretini Leonardi de Bello Italico. Fulginei 1470. fol. p. 396. - Hist. Fiorentina trad. da D. Acciajoli. Firenze 1492. fol. p. 328.
- de Arientis. Vid. Sabadino.
- Aristidis, & Dionis Orat. de Concordia. Exst. cum Cleomedis. & alior.
- Ariosti Alexandri Tract. de Usuris. Bononiae 1486. 4. p. 58.
- Aristotelis de Moribus interpr. Jo. Argropylo. Florentiae sine an. 4. p. 379. - Propositiones universales. Bononiae 1488. 4. p. 63. - Repertorium dictorum Aristotelis, Averbys, aliorumq. Philosoph. Bononiae 1492. 4. p. 78.
- de Arsochis Francisci Bucolica. Exst. cum Pulci Bernardo.
- Bz. Ascèr II. Ordo Arbàh turim. Ferrariae 1476. fol. p. 238.
- Auctores rei militaris. Frontinus, Vegetius, Aelianus, Modestus ex recogn. Ph. Beroaldi. Bononiae 1496. fol. p. 108.
- Auctores de re rustica. Columellae, Varronis, Catonis, nec non Palladii Agricolationum opera cum comm. Ph. Beroaldi. Bononiae 1494. fol. p. 96.
- Averbys Repertorium dictorum. Exst. cum Aristotelis.
- S. Augustini Logica. Florentiae 1479. 8. p. 279. Meditationes, Soliloquia, & Manuale: S. Bernardi Abb. Meditat. Epist. de perfect. vitae, & Sermo de Passione Domini: S. Petri Damiani Sermo. S. Anselmi Meditat. Carmina N. Laudensis, Pii II. & Maphèi Vegii: item tract. S. Vincentii de vita spirituali. Brixiae 1498. 8. p. 189. - Sermones ad heremitas. Brixiae 1486. 8. p. 154. - Sermoni. Firenze 1493. 4. p. 334. - It. (Florentiae) 1493. 4. p. 336. - Sermones della morte. (Florentiae) sine an. 4. p. 375. - Soliloquii. Firenze MLXXXI. (1491.) 4. p. 324. - Soliloquii volgari. Firenze (O) p. 289.
- Avicennae Fen tertia... quarta... & quinta. Bononiae 1482. fol. p. 50. de Auximo Nicolai. Spiritualis Quadri-

- ga. Aesii 1475. 4. p. 3. - Vid. Supplem. Pisanellae.
- B**
- B**aldi de Perusio Consiliorum Partes IV. Brixiae 1490. fol. p. 162. - Consil. tertia pars. (Brixiae) fol. 1491. p. 163. - Consil. quinta pars. Brixiae 1491. fol. p. 163. - Super Feudis. Bononiae 1495. fol. p. 107. - Lectura super II. Par. ff. veteris. Aesii 1475. fol. p. 2.
- de Bandellis Vincentii de Singulari puritate conceptionis D. N. Jesu Christi. Bononiae 1481. 4. p. 45.
- de Bangio Jacobi Tract. de Censuris. Aquilae 1482. p. 5. - Septenario. Aquila 1482. 4. p. 402.
- Barbari Hermolai Castigationes in Plinium. Cremonae 1495. fol. p. 223. Item emendat. in P. Melam.
- Barbatiae Andreae Lectura dicta Johanna. Bononiae 1475. fol. p. 33. - Lectura. Bononiae 1488. p. 63. - Lectura super tit. de Testamentis. Bononiae 1490. fol. p. 75. - Lectura super tit. de Judiciis. Bononiae 1496. fol. p. 111. - Opera. Bononiae 1472. fol. p. 19. - De Praetensionibus. Bononiae 1497. fol. p. 115. - Repet. Leg. C. de Fidei commissis. Bononiae 1492. fol. p. 83. - Repet. de fide instrum. Bononiae 1474. fol. p. 30. In tit. de Litis contest. Bononiae 1497. fol. p. 115. - In tit. de Verb. Oblig. Bononiae 1497. fol. p. 115. - In tit. de Probat. Bononiae 1497. fol. p. 115.
- Bareletae, vel de Bareleta Gabriellis Quadragesimale. Brixiae 1497. 4. p. 181. - It. Brixiae 1498. 4. p. 190.
- Bariani Nicolai de Monte Impietatis. Cremonae 1496. p. 225. - Causa Vitaliana de praecedentia, &c. Cremonae 1500. 4. p. 227.
- Barzii Christophori Grammat. Institut. Brixiae 1492. 4. p. 164. - De fine Orationis, &c. Brixiae 1492. p. 164.
- S. Basilii Magni de Institutis Juvenum. Vid. Vergerii, & alior. - De Liberal. Studiis. Vid. Censorini, & alior.
- Baudoin. Vid. Livre:
de Baveriis Baverii Consilia. Bononiae 1489. fol. p. 69.
de Bazaleriis Tiberii Quaestio de Praedic. reali. Bononiae 1496. 4. p. 110.
Beccadelli Thomae Libellus ad Hannib. Bentivolum. Bononiae 1499. p. 132.
Belcari Feo La Rappresent. di Abramo, Firenze 1490. p. 423. - Vita del B. Giovanni Colombini. (Florentiae) sine an. 4. p. 424.
- Bellantii Lucii de Astrologiae veritate, &c. Florentiae 1498. fol. p. 369. 1°. - Bononiae 1495. fol. p. 413.
- Bencii Ugonis Senensis Consilia medica. Bononiae 1482. fol. p. 50. - Exposit. in primam Fen I. Canonis Avicenne. Ferrariae 1491. fol. p. 246. - Super Aphorism. Hippocr. & comm. Galeni. Ferrariae 1493. fol. p. 250. - It. Ferrariae 1499. fol. p. 254.
- Benigni Georgii Propheticae solutiones. Florentiae 1497. 4. p. 356. - De natura celestium spirituum. Florentiae 1499. fol. p. 370. 1°.
- Benivieni Domenico Dialogo. (Florentiae) sine an. 4. p. 374. - Scala della Vita Spirituale. (Florentiae) sine an. 4. p. 378.
- Benivieni Hieronimo Bucolica. Exst. cum Pulci Bernardo. - Commento sopra a più sue Canzoni, &c. Firenze 1500. fol. p. 372. 1°.
- Bergomensis Jacobi Philippi de Claris Mulieribus. Ferrariae 1497. fol. p. 251. - Supplem. Chronicarum. Brixiae 1484. fol. p. 145. It. Brixiae 1485. fol. p. 147. - Et (O) p. 156. - Vita Virg. Mariae. (O) p. 250.
- de Bergamo Petri Tabula super opera D. Thomae. Bononiae 1473. fol. p. 21.
- Berlinghieri Francesco Geographia. Firenze sine an. fol. p. 385.
- S. Bernardi Abb. Clareval. Sermones super Cantic. Cantic. Brixiae 1500. 4. p. 196. - De Imitatione Christi. Brixiae p. 416. - Meditat. & Epist. de perfect. vitae, & Sermo de Passione Dom. Exst. cum D. Augustini, & alior. - Opuscula. Brixiae 1494. 8.

- p. 170. • Sermoni vulgari. Firenze 1495. 4. p. 343.
- Beroaldi Philippi Annotat. in Comm. Servii.** Bononiae 1482. 4. p. 51. - It. Florentiae 1489. 4. p. 313. - Annotationes centum: Notationes contra Servium: Pliniana castigationes: Angeli Politiani Miscellan. Centuria I. Domitii Calderini observat. Politiani Pappistemon: Ejusdem Lamia: Beroaldi Appendix annot. Jo. Pii Annotationa. Brixiae 1496. fol. p. 176. - Annotat. in Cicer. Philipp. Bononiae 1500. p. 124. - Annotat. in varios Auctores. Bononiae 1488. fol. p. 62. - Comm. Quaest. Tuscul. Cicer. Bononiae 1496. fol. p. 110. - Epistola cum duabus Historiis ex Boccaccio conversis. Bononiae 1492. 8. p. 83. - Heptalogos, sive septem Sapientum sententiae. Bononiae 1494. 8. p. 97. - It. Bononiae 1498. 4. p. 117. Nuptiae Bentivolorum. (Bononiae 1487.) 4. p. 427. - Declamatio Ebriosi, &c. Bononiae 1499. 4. p. 121. - Declamatio Philosophi, Medici, &c. & de optimo Statu & Principe. Bononiae 1497. 4. p. 113. - Oratio Proverbiorum. Bononiae 1499. 4. p. 121. - It. Bononiae 1500. 4. p. 126. - Orationes, & Carmina. Bononiae 1491. 4. p. 78. - It. Brixiae 1497. 4. p. 181. - It. Bononiae 1500. 4. p. 125. - Opusculum de felicitate. Bononiae 1495. 4. p. 100. - It. Bononiae 1495. 4. p. 105. - It. Bononiae 1499. 4. p. 120. - Pythagorae Symbola. Bononiae 1498. 4. p. 118. - It. Bononiae 1500. 4. p. 123. - Et (O) p. 114.
- Betontini Antonii Quaest. Exst. cum de Lyta Nicolai.**
- Bettini Antonio Monte Sancto di Dio.** Florentiae 1477. 4. p. 266. - It. Firenze 1491. fol. p. 322.
- Biblia Hebraica.** Brixiae 1494. 4. p. 167.
- Biblia Latina.** Florentiae 1430. fol. p. 279. - It. Brixiae 1496. 4. p. 174.
- Blanchelli Menghi Tract. de primo & ultimo instanti.** Ferrariae 1492. fol. p. 246.
- Blondi Flavii Romae Triumphantis L. x.** Brixiae 1482. fol. p. 142.
- Boccacci Giovanni Il Decameron.** Florentiae 1470. p. 257. - It. Bononiae 1476. fol. p. 33. - Epistola a Pino de Rossi. Firenze 1487. 4. p. 303. - Il Filostrato. Bologna 1498. 4. p. 119. - Laberinto d' Amore, o Corbaccio. Firenze 1487. 4. p. 303. - Novella (Tancretus) in lat. transl. per L. Arctinum. Florentiae 1487. 4. p. 306. - Et per Ph. Beroaldum. (Bononiae) sine an. 4. p. 426. - Historiae duae a Ph. Beroaldo in lat. conversae. Bononiae 1492. 8. p. 83. - Il Philocolo. Florentiae 1472. fol. p. 260. - Theseida con Comento. Ferrara 1475. fol. p. 233.
- Bolognini Bartholomaei Epitoma metrica in Ovidii Metamorph.** Bononiae 1492. 4. p. 82.
- Bolognini, vel de Bologninis Ludovici Comm. in Privileg. pro Universitate Bononiensi.** Bononiae 1491. fol. p. 79. - Consiliorum P. I. Bononiae 1499. fol. p. 122. - Interpr. in Jus Civile. Bononiae 1494. fol. p. 94. - Interpretationes. Bononiae 1495. fol. p. 103. - Interpretat. Novae. Bononiae 497. fol. p. 112. Repertorium ad IV. vol. Consilior. Alex. Tartagni. Bononiae 1484. fol. p. 54. - Repetitio in §. Cato, &c. Bononiae 1490. fol. p. 74. - Repet. ad L. Qui viam. Bononiae 1492. fol. p. 84. - Repet. Rubricae ff. de rebus creditis. Bononiae 1473. p. 22. - Syllogianthon, sive Collectio florum in Jus Canon. Bononiae 1486. 4. p. 59. - It. Bononiae 1496. fol. p. 111. - Tabula in utrumque Jus. Bononiae 1495. fol. p. 107. - Textus in §. Cato. Bononiae 1450. fol. p. 44. - Tract. de indulgentiis. Bononiae 1489. fol. p. 69.
- S. Bonaventurae Opuscula.** Brixiae 1495. 4. p. 169. - Opuscula, & Tractatus. Brixiae 1497. 4. p. 180. - Super I. Sentent. Brixiae 1490. 4. p. 160.
- de Boncompagnis Cataldini de Translatione Concilii Basileae ad civit. Fer-**

- rariae, &c. Exst. cum de Mattesellanis Matthaei.
 Bondelmonte Hippol. Vid. Historietta.
 Bonihominis Alphonsi. Vid. R. Samuel Epist.
 de Boninsegni Jacopo Fiorino Bucolica. Exst. cum Pulci Bernardo.
 Bonnevie. Vid. Livre.
 Borro Gasparino Trionfi, Sonetti, e Rime. Brescia 1498. 4. p. 190.
 Bossi Matthaei de veris ac salut. animi gaudiis. Florentiae 1491. 4. p. 326. - It. Florentiae 1492. 4. p. 332. - De instituendo sapientia animo. Bononiae 1495. 4. p. 101. - Recuperationes Fesulanæ. Florentiae 1492. p. 332. - It. Bononiae 1493. fol. p. 83. - It. Bononiae 1493. 4. p. 88. - Et (O) p. 84. - Sermo in J. C. Passione. Bononiae 1495. 4. p. 102. - It. Bononiae 1495. 4. p. 106.
 da Brazano Nicolò Oratione divota, &c. (Bononiae 1490.) 4. p. 485.
Breviarium Rom. cum Proprio O. S. Aug. Brixiae 1497. p. 185.
 S. Brigida Profezie. Firenze (1478.) p. 275.
 Britannici Gregorii Sermones. Brixiae 1495. 8. p. 171.
 Britannici Joannis Comm. in Persii Satyras. Brixiae 1481. fol. p. 141. - Grammaticae Regulae. Brixiae 1493. 4. p. 166.
 de Brixia Bonaventurae Regula musicae planae. (Brixiae) 1500. 4. p. 197.
 Brixiani Vid. Theophili.
 de Brucella Joannis Tract. de modo bene moriendi. Brixiae 1488. 8. p. 199. - It. Brixiae 1498. 8. p. 189.
 Buccardi Pyladae Annotat. in Alex. Gramm. nugae. Brixiae 1500. p. 197. - Genealogia Deorum (Brixiae) sine an. 4. p. 202. - Grammat. Instit. Regula, &c. Brixiae 1498. p. 192. - It. Brixiae p. 204. - Breve Vocabularium. Brixiae 1498. p. 193.
 Burchiello Li Sonetti. Firenze (1490.) 4. p. 320. - It. p. 394.
 Burtii Nicolai Bononia Illustrata. Bononiae 1493. 4. p. 94. - Elogium Bononiae. Bononiae 1498. 4. p. 119. - Epitoma Musarum, &c. Bononiae 1494. 4. p. 94. - It. Bononiae 1498. 4. p. 119. - Fax Maroniana. (O) p. 72. - Et Bononiae 1490. p. 76. - Musices Opusculum. Bononiae 1487. 4. p. 59. - Encomium Musicae. Bononiae 1489. 4. p. 72.
 de Butrio Antonii Repet. Cap. Vestra, &c. Bononiae 1474. fol. p. 30.

C

- C**alandri Philippi de Arithmetica. Firenze 1491. 8. p. 322.
 Calderini Domitii Comm. in Persii Sat. Brixiae 1496. fol. p. 178. - Elucubrat. in Cat. Tib. & Prop. (O) p. 156. - Emendat. in Statium. (O) p. 139. - Observationes quaequam. Exst. cum Phil. Beroaldi, & alior.
 Campani Jo. Antonii Oratio. Callii 1476. 4. p. 207.
il Can Cerbero. Firenze 1483. p. 294.
 Canis Jo. Jacobi Lib. de Tabellionibus. Bononiae 1482. 4. p. 51.
 Capranica Domenico Card. Vesc. di Fermo. Vid. di Fermo Card.
 Capreoli Heliae Chronica de rebus Brixianorum. (O) p. 205. - De confirmatione Christ. Fidei. Brixiae 1497. 4. p. 183.
 Capreoli Joannis In Summ. D. Thomae. Cremonae 1497. 4. p. 226. - Addit. in Jo. Capreolum. Vid. Additiones.
 Caracciolo Roberto Quaresimale. Firenze 1480. fol. p. 281. - It. Firenze 1491. fol. p. 323.
 da Cascia Simone. Expositione sopra Evangelii. Firenze 1496. fol. p. 353. - Et Predica di Fra Giordano.
 de Castro Pauli Super I. ff. Veteris. Bononiae 1483. fol. p. 53. - Lectura super II. P. Infortiati. Ferrariae (1480.) p. 239.
 Casserii Julii Hist. Anatomica. (O) p. 254.
 S. Catharinae de Senis Dialogus. Brixiae

1496. 8. p. 175. - Epistole. Bologna
1492. 4. p. 82. - Legenda. Firenze
1477. 4. p. 263. - Vita. Firenze 1471.
p. 257.
- Catonis (M.) Vid. Auctores de re ru-
stica.
- Catulli (Val.) Carmina cum comm. A.
P. Laciisii, Brixiae 1486. fol. p. 153.
- Cavalca Domenico La Disciplina degli
Spirituali. (Florentiae) sine an. 4. p.
377. - Tratt. della S. Fede. Bologna
1489. p. 72. - Fructi della lingua. Fi-
renze 1493. fol. p. 337. - It. Firen-
ze sine an. 4. p. 376. - Libro di Pa-
tientia, Firenze 1490. 4. p. 317. - Il
Pungilingua. Firenze (1480.) p. 281.
- It. Firenze 1490. fol. p. 321. - It. Bo-
logna 1493. 4. p. 90. - It. Firenze 1494.
4. p. 341. - Tract. contro il peccato
della lingua. Firenze sine an. 4. p.
377. - Et (O) p. 261. - Specchio di
Croce (sine Auct. nom.) Firenze
1490. 4. p. 315. - It. (sine Auct.
nom.) Firenze 1490. 4. p. 317. - It.
(sine Auct. nom.) Firenze 1493. 4.
p. 335. - It. Firenze sine an. 4. 375.
- Cebetis Tabula. Vid. Censorini.
- Cecchi Domenico Provedigioni e Leggi
della Rep. Fiorentina. (Florentiae)
1496. 8. p. 356. - Riforma di Firenze
(Firenze) 1496. 4. p. 356.
- Celsi (Cornel.) De Medicina L. VIII.
ex recogn. B. Fontii, Florentiae 1478.
4. p. 276.
- Celsi Maph. Vid. Maphei.
- Censorini de Die Natali: Tabula Ceba-
tis: Dialogus Luciani: Enchiridion
Epicteti: Basilii (De liberal. Studiis):
Plutarchi de invidia & Odio. Bono-
niae 1497. fol. p. 112.
- Cepollae Bartholomaei Consilia Crimi-
nalia. Brixiae 1490. fol. p. 162.
- de Cerchis Raphaelis Petri el Birrac-
cino. Florentiae 1497. 4. p. 357.
- Cermisoni Antonii Consilia contra egri-
tud. Brixiae 1476. fol. p. 140.
- Campharo, vel Champhora Jacobo de
immortalitate animae in modum dia-
logi vulgariter. Cusantiae 1478. 4.
p. 219. - It. Brixia 1498. 8. p. 185.
- Cicronis (M. Tull.) Epistole. (In ci-
vitate Austriae) p. 212. - Epist. ad
Famil. Fulginei sine an. fol. p. 397. -
De Finibus bonorum, &c. Bononiae
1499. fol. p. 122. - De Natura Deo-
rum, &c. Bononiae 1494. fol. p. 97.
- Orationes corr. Ph. Beroaldo. Bo-
noniae 1499. fol. p. 120. - La Rhet-
orica nuova. Bologna 1490. 4. p. 76.
- La Rethorica nuova trasl. da Ga-
leoto. (Bononiae) sine an. p. 134.
- Cinzoï (Cinozi) Hieronimo Epist. all'
Ab. Generale diuaembrosa. Florentiae
1497. 4. p. 359. - Et Epist. a tucti i
fidei, &c.
- Cioni Filippo Epistola in nelle Conclu-
sioni public. contro il P. F. H. da
Ferrara. Firenze 1497. 4. p. 366.
- Cioni Hieronimo Epistola in favore del
Savonarola. (Florentiae) sine an. 4.
p. 375.
- de Clavasio Angeli Summa. Clavassii
1486. 4. p. 213.
- Clomedis (Cleomedis) De contempla-
tione orbium excelsorum: Aristidis,
& Dionis de concordia orationes:
Plutarchi praecepta connubialia: eius-
demq. de virtutibus morum. Brixiae
1497. 4. p. 181.
- Codri Antonii. Vid. Urcei.
- Collenucii Pandulfi Pliniana defensio.
Ferrariae sine an. 4. p. 254.
- Colombini B. Giovanni Vita. Vid. Bel-
cari.
- Columellae (L. Jun. Mod.) Vid. Aucto-
res de re rustica.
- de Comitibus Justi La Bella Mano. Bo-
noniae 1472. 4. p. 14.
- il *Computo* della Luna. Firenze 1483.
p. 294.
- Concordantiae* Bibliorum & Canonum.
Bononiae 1479. p. 40. - It. Bononiae
1486. fol. p. 57.
- de S. Concordio Barth. Summa Magi-
strutia & Pisanella appell. Florentiae
1482. p. 292.
- la *Confessione* Generale. Firenze 1479.
p. 278.
- de *Confirmatione*, &c. Vid. Capreoli
Heliae.

- Constitutiones* Marchiae Anconitanae editae per Egidium Ep. Sabin. Aesii 1473. fol. p. 1.
- Costumi*, Cambi, Monete, &c. Firenze sine an. 8. p. 385.
- de Crema Francisci Singularia dicta. Bononiae 1492. fol. p. 83.
- Cremonensis Gerardi Theorica Planetarum. Bononiae 1480. 4. p. 44.
- Crescentio Pietro il libro della Agricoltura. Florentiae 1478. fol. p. 276.
- Curtio (Q.) Historia trad. da P. Candido. Florentiae 1478. fol. p. 272.
- D
- D**acciesole Jacopo Libro di Giuochi da Scacchi. Firenze 1493. fol. p. 333.
- Dantis Aligherit Vid. Aligherii.
- Dati Augustini Elegantiolae. Ferrariae 1471. 4. p. 228. - Et Ferrariae 1475. 4. p. 237.
- Descrizione* de Magno Torniamiento di M. Gio. Bentivoglio. Bologna sine an. 4. p. 414.
- Dialogus* de contemptu mundi. Acced. Epist. Ianuensium excusat. ad Barchinonenses. Cremonae 1492. 4. p. 222.
- Dialogus* de contemptu Mundi, &c. Brixiae sine an. 4. p. 201.
- Diodori Siculi Histor. a Poggio traduct. Bononiae 1472. p. 18.
- Diogenis (Cynici), Bruti & Yppocratis Epistolae interpr. F. Aretino. Florentiae (O) p. 301. Et Florentiae 1487. 4. p. 302. - It. Florentiae 1487. 4. p. 302.
- Diogenis (Laertii) Philosoph. Vitae, &c. ex vers. A. Camaldulensis. Brixiae 1485. fol. p. 150. - It. & a B. Brognolo recogn. Bononiae 1495. fol. p. 106. - Vite de Philosophi. Firenze 1488. 4. p. 306. - It. Florentiae 1489. 4. p. 314. - It. Bologna 1494. p. 99.
- Dionis (Chysost. Prusen.) (Oratio) ad Ilienses interpr. F. Philelpho. Cremonae 1492. 4. p. 222. - De Regno interpr. F. Card. de Piccolhominens. Bononiae 1493. 4. p. 84.
- Dionysii (Areopag.) Opera interpr. M. Ficino. Florentiae (1496.) 4. p. 355.
- Dionysii (Halicarn.) Praecepta de Oratione nuptiali, &c. Cremonae sine an. p. 228.
- Discorso* della grandezza di Dio, opera in Rime ottave, &c. Cusentiae 1478. 4. p. 219.
- Disputatio* facta in domo M. L. de Medicis. Florentiae 1489. 4. p. 311.
- de Dominicis Dominici de Reformat. Rom. Curiae. Brixiae 1495. 4. p. 173.
- Donati (Aelii) Grammatica. Florentiae 1476. p. 262.
- Duciensis Juliani Oratio. Bononiae M. CCCC. XXXII. (1492.) 4. p. 83. - Oratio Lugubris. (Bononiae) sine an. 4. p. 133.
- Duns Joannis Scoti Quaest. super I. Sentent. (Bononiae) 1478. fol. p. 39.
- Durantis Guilielmi Speculum Juris. Bononiae 1474. fol. p. 27.
- Dyoscorides latine P. Paduanensis co-rexit. Colle 1478. fol. p. 216.
- E
- E**ditto del Consiglio generale Fiorentino (Florentiae) 1495. 4. p. 346.
- Egidii Episc. Sabinen. Vid. Constitutiones Marchiae Anconit.
- Egidii Romani. Vid. de Roma.
- de Emporio Michaelis Opusculum predicabile. Florentiae 1490. 4. p. 318.
- S. Ephrem Sermones interpr. A. Camaldulen. Florentiae 1431. fol. p. 285. - It. Brixiae 1490. 4. p. 161.
- Epicteti Enchirid. Vid. Censorini, & alior.
- Epistola* Ianuensium excusat. ad Barchinonenses. Vid. Dialogus de contemptu mundi.
- de Esculo Saladini Aromatariorum Compendium. Bononiae 1488. fol. p. 63. - It. Ferrariae 1488. fol. p. 244.
- Evangelistari* & *Epistolari*; Salteri per i Fanciulli, e altre cose per i Cerretani, &c. (Florentiae 1480.) p. 280.

Euripidis Tragoediae IV. Graece l. c. impr. (Florentiae) sine an. 4. p. 388.
Examina di Fra H. Savonarola. Vid. Savonarola.

F

de **F**anciulli Bernardino Epistola. (Florentiae) 1497. 4. p. 359.
 Federici Stephani de Interpret. Juris. Brixiae 1496. fol. p. 173.
 Federico Vesc. di Fuligno. Vid. Frezzi.
 Fenestellae de Rom. Magistrat. &c. Florentiae (1480.) p. 281.
 Feretti Nicolai de elegantia linguae latinae, &c. Forilivii 1495. 4. p. 396.
 di Fermo Card. (D. Capranica) Arte di ben morire. Firenze 1477. 4. p. 264. - It. (Florentiae) 1487. 4. p. 305. - It. (Florentiae) 1488. 4. p. 307. - It. Bologna 1491. 4. p. 77. - It. (Florentiae) sine an. p. 375.
 Ferrariensis Ioannis de Vita Coelesti, &c. Florentiae 1494. p. 343. - Quadragesimale, ibid.
 Festi (Pompei) de Verborum significatione. Brixiae 1483. fol. p. 144.
 Ficini Marsilii de Christiana Religione. (Florentiae) sine an. 4. p. 370. 2°. - della Cristiana Religione (Florentiae) sine an. 4. p. 370. 2°. - Comm. in quaedam Platonis opera. Florentiae 1496. fol. p. 354. - Comm. in lib. Dionysii Arcopag. p. 332. - Consilio contro la Pestilenza. Florentiae 1481. 8 p. 282. - Epistolae. Florentiae 1494. 4. p. 343. - De Sole & Lumine. Florentiae 1493. 4. p. 333. - Theologia Platonica. Florentiae 1482. fol. p. 290. - Liber de Vita. Florentiae 1489. fol. p. 312. - It. Florentiae 1499. fol. p. 372. 1°.
Fiore de Italia. Bologna 1490. 4. p. 75.
Fior di Virtù. Firenze 1483. p. 294. - It. Firenze 1489. 4. p. 314. - It. Brescia 1495. 4. p. 173. - It. Bressa 1499. 4. p. 193.
Fioretti mirabili & exempli. . . . di Mess. S. Francesco. Firenze 1489. p. 314. - It. Firenze 1497. 4. p. 367.
 de Flandria Stephani Logica. Bononiae

1495. 4. p. 104. - Quaest. de Subiecto, &c. Bononiae 1497. 8. p. 115.
 de Florentia Taddaei, & Benedicti de Nursia de Regimine Sanitatis. Bononiae 1477. 4. p. 36.

Flores Legum. Bononiae 1494. 4. p. 99.
 Flori (L. Ann.) Exst. cum Iustini.

Fontii Bartholomaei Explanat. in Perisium. Florentiae 1477. 4. p. 265. - Orationes, &c. (Florentiae) sine an. 4. p. 382.

Foresi Bastiano Libro chiamato ambizione. (Florentiae) sine an. 4. p. 387.
 de Forlivio Jacobi super Generat. Embrionis, &c. Bononiae 1485. fol. p. 56.

Formularium Instrumentorum. Bononiae 1499. 4. p. 123.

Formularium Florentinor. contractuum. Florentiae 1483. 4. p. 295. - It. Florentiae 1488. fol. p. 310. - It. Florentiae sine an. fol. p. 384. - It. (Florentiae) sine an. fol. p. 385.

S. Francesco. Vid. Fioretti.

Franco Matteo, e Luigi Pulci Sonetti. Firenze sine an. 8. p. 394.

Fraternita di battuti. Vid. Libro da compagnia.

(Frezzi) Federico Vesc. di Fuligno *Quattregio*. Bononiae 1494. fol. p. 98.

Frontini (Sex. Iul.) de re militari. Bononiae 1486. fol. p. 58. - It. Bononiae 1495. fol. p. 101. - It. Bononiae 1495. fol. p. 104. - Vid. Auctores rei militaris. - De Aquaeductibus. Exst. cum Vitruvii.

Fulgosi Raphaelis comm. super II. P. ff. veteris. Brixiae 1499. fol. p. 193. - Vid. de Raimundis Raphaelis.

Gafari Frachini Musice utriusq. cantus practica. Brixiae 1497. fol. p. 180.
 Galeotti Martii Refutatio Georgii Merulae. Bononiae 1476. 4. p. 35.

Gammaro. Vid. Sclarcino.

de Garbo Dini Chirurgia, & de ponderibus. Ferrariae 1485. fol. p. 247.

Gellii (Aul.) Noct. Attic. Brixiae 1485. fol. p. 145. - It. Brixiae sine an. fol. p. 203.

- de S. Georgio Benvenuti Oratio ad Maximil. Regem . Ferrariae 1493. 4. p. 250.
- Geraldi Odonis Exposit. super Ethic. Arist. Brixiae 1482. fol. p. 142.
- Germanici Prognosticon. Exst. cum Manilli .
- Gersone Giovanni della Imitazione di Christo Jesu. Firenze 1491. 4. p. 326. - It. Firenze 1493. 4. p. 335. - It. Firenze 1494. 4. p. 339. - It. Florentiae sine an. 4. p. 377. - Latine sine Auct. nomine. Brixiae 1485. p. 152. - It. Florentiae 1497. 8. p. 357.
- Gersonidis. Vid. Bz. Levi .
- Gilberti Sermones super Cantica Cantic. Florentiae 1485. fol. p. 295.
- Ven. Fra Giordano Sermone. (Florentiae) 4. p. 261. - Vid. da Cascia Simone .
- S. Giovanni da Capistrano Vita. Vid. Teofilo .
- Giuliano. Vid. il Lamento .
- S. Giusto Paladino Istoria . Bologna sine an. p. 415.
- Glicini Bernardini in Triumph. Petrarcae expositio (Italice) . Bononiae 1475. fol. p. 32.
- Gnomae Monostichoi, & Musaei Poema de Hero & Leandro, Graece l. c. impr. (Florentiae) sine an. 4. p. 390.
- de Gordonio Bernardi Tract. de urinis & de pulsibus. Ferrariae 1487. fol. p. 243.
- Grassi Benevenuti de oculis eorumq. egritudinibus, &c. Ferrariae sine an. 4. p. 256.
- Gratiani Decretorum Summarium. Bononiae 1486. fol. p. 59.
- S. Gregorii Papae Moralia. Brixiae 1498. 4. p. 186. - I Morali vulgarizzati. Firenze 1486. fol. p. 299. - El Dialogo. Gajeta 1488. fol. p. 206.
- de S. Gregorio Joannis Antonii Rubricae Tract. Appellationum. Comi 1474. fol. p. 217.
- Guarino vel Guerino Gio. Battista Regole Grammat. Firenze 1477. p. 266. - It. Florentiae 1482. p. 297. - Gram-
Tom. I.
- matica & opus. Cremonae 1494. 4. p. 420. - Oratio funebris in Eleonoram Aragoniam. (Ferrariae) 1493. 4. p. 249. - Praef. in Plutarchum. Brixiae 1485. 4. p. 151.
- Guerino. Vid. Vita .
- Guidonis, Bruni, & alior. Chirurgia. Bergomi 1498. fol. p. 11.

H

- H**erculani Joannis Exposit. in IV. canon. Avicennae Fen primam. Ferrariae 1489. fol. p. 244.
- Herodiani Historiae interpr. A. Politiano. Bononiae 1493. fol. p. 87. - It. Bononiae 1493. 4. p. 89.
- Hesiodi Theogonia ex vers. B. Mombricitii, Ferrariae 1494. 4. p. 230.
- S. Hieronymi de Offic. Liberor. erga Parentes. Exst. cum Vergerii, & alior. - Exst. cum Plutarchi. - Regula data ad Eustochio. Bologna 1498. 4. p. 118. - Il Devoto Transito. Firenze 1490. 4. p. 315. - It. Firenze 1492. 4. p. 332. - Vita & Epistole. Ferrara 1497. fol. p. 252.
- Hippocratis Prognostica. Exst. cum Joannis Damasc. - Sententiae cum commun. Galeni interpr. L. Laurentiano. Florentiae 1494. 4. p. 340.
- Historietta amorosa fra Lionora di Bardi, e Hippolito Bondelmonte. (Florentiae) 1471. 4. p. 257.
- Homeri Opera, Graece. Florentiae 1488. fol. p. 308. - Ilias interpr. L. Vallen. Brixiae 1474. fol. p. 138. - It. (Brixiae) 1497. fol. p. 184. - It. (Brixiae) sine an. p. 202. - Odyssea interpr. R. Volaterrano. Brixiae 1497. fol. p. 185.
- de Honestis Georgii Christoph. super Antidotario Mesuae, &c. Ferrariae 1488. fol. p. 243. - It. Bononiae 1488. fol. p. 64.
- Horatii (Q. Fl.) Carmina. Ferrariae 1474. 8. p. 232. - Cum comm. Ch. Landini. Florentiae 1482. fol. p. 290.
- Hygini (C. Jul.) Poeticon Astronomi- cum. Ferrariae 1475. p. 421.

kkk

- de **J**anduno Jo. Quaest. in Aristot. L. Physic. Florentiae 1485. p. 298.
 Bz. Immanuelis Mecabberod, Hebraice. Brixiae 1492. 4. p. 165.
 de Imola Joannis Repet. C. cum contingat de Jureiurando. Bononiae 1493. fol. p. 91. - Repet. C. fin. extrav. de Praescript. Bononiae 1493. fol. p. 91.
 Imolensis Alexandri. Vid. Tartagni.
 Imolensis Ludovici Oratio. Bononiae 1494. 4. p. 100.
 de Insulis Michaelis Francisci Quodlibetum de veritate Rosarii. Bononiae 1500. 8. p. 128.
 S. Iohannis Chrysostomi Sermones interpr. Ch. Persona. Bononiae 1475. 4. p. 32. - Sermoni. Firenze 1479. p. 278.
 Iohannis Damasceni Amphorismi, & Rasis lib. de secretis cum Hippocratis prognosticis. Bononiae (1489.) 4. p. 67.
 Iosepho Ebreo Guerra de Giudei, &c. Firenze 1493. fol. p. 336.
 S. Isidoro Menore La Cronica. In Cividale de Friuli 1480. 4. p. 212. It. Aquila 1482. 4. p. 402.
Istruzione pel Sacerdote intorno alla Confess. Firenze 1487. 4. p. 303.
 Juvenalis (J. D.) Satyrae. Brixiae 1491. fol. p. 162. It. sine an. impress. a q. typ. de Fivizzano p. 422. - Cum comm. D. Calderini. Brixiae 1486. fol. p. 156. - Cum comm. Jo. Britannici. (Brixiae) sine an. p. 102.
 Juvenalis & A. Persii Satyrae. Brixiae 1473. fol. p. 137. - It. Ferrariae 1474. 4. p. 231. - It. Brixiae 1475. fol. p. 415. - It. Brixiae sine an. fol. p. 199.
 Justini Historiar. L. XLIV. (Bononiae) sine an. p. 132.
 Justini, & Flori (Bononiae 1480.) p. 44.
 Justiniani Imp. Institutiones. Ferrariae 1473. fol. p. 230.
- K**
- K**allimachi Hymni, Graece l. c. impr. (Florentiae) sine an. 4. p. 389.
- L**abores Herculis. Ferrariae 1475. fol. p. 233.
 Lactantii (C. C. Firm.) Opera. Bononiae 1488. fol. p. 65.
 Laeti. Vid. Pomponii.
 il *Lamento* di Giuliano. Firenze 1478. p. 276.
 i *Lamenti* di Otranto, & altre orazioni in onore della B. Vergine. (Florentiae) 1480. p. 280.
 il *Lamento* di Pisa. Florentiae 1481. p. 282.
 Landino Christoforo Formulario de Epistole. Gayeta 1487. 4. p. 206. - It. Bologna. 1490. 4. p. 72. - Quaestiones Camaldulenses. (Florentiae) sine an. fol. p. 388.
 Landulfi Cartusiensis Meditat. Vitae Christi, & Super Evangeliiis. Brixiae 1495. 4. p. 171.
Laude Spirituali fatte da più Persone, e racc. da Jacopo di Luigi de Morisi. Firenze 1485. 4. p. 298.
Laude vechie & nuove. (Florentiae) sine an. 4. p. 391.
 Laudensis N. Carmina. Exst. cum D. Augustini, & alior.
 Laudivii (Zachiae) Epist. Magni Turci. Brixiae sine an. 4. p. 199.
 Lazero & Marta. Vid. Libro di.
Leggendario, e Vita & Miracoli de S. Aurelio. Ferrariae 1489. 4. p. 244.
 S. Leone Papa Sermoni trad. da Ph. Corsini. Firenze 1485. p. 296.
 Leonicensi Nicolai Errores Plinii & alior. Doctor. &c. Ferrariae 1492. 4. p. 248.
 Leonicensi Omniboni Grammatica. Ferrariae 1474. 4. p. 231.
 Bz. Levi Gersonidis Comm. in Job, Rabbin. typ. (Ferrariae) 1477. 4. p. 239.
Libro da Compagnia. Florentiae MLXXXIII. (1493.) 4. p. 423.
Libro di Lazero & Marta, &c. (Florentiae) sine an. 4. p. 383.
Libro di Novelle, e di ben parlare. Firenze 1482. p. 292.
 il *Libro* delle Sorti. Firenze 1483. p. 294.

- Libro* di tucti Echostumi, Cambi. Monete, &c. Firenze 1481. 4. p. 286.
 Libri da Compagnia. Firenze 1477. p. 266.
 de Lignano D. I. Tract. de Amicitia. Bononiae 1492. fol. p. 83.
 Lillii Zachariae Orbis Breviarium. Florentiae 1493. 4. p. 334. - Opuscula varia. Florentiae 1496. 4. p. 348.
 le Livre de Baudouin Comte de Flandres. Chambery 1484. fol. p. 209.
 le Livre de Bonnevie appellé Mandevie. Chambery 1485. 4. p. 209.
 le Livre du Roy Modus & de la Reine Racio. Chambery 1486. fol. p. 209.
 Lucani (M. Ann.) Pharsalia cum comm. O. Leonicensi. Brixiae 1486. fol. p. 154.
 Luciani Opera, Graece. Florentiae 1496. fol. p. 350. - Dialogus. Vid. Censorini.
 Lucidario Dialogo tra Maestro e Scolaro. Bologna 1482. 4. p. 51. - It. Firenze 1490. 4. p. 321. - It. (Florentiae) sine an. 4. p. 379.
 Lucretii (T. C.) de rerum natura. (Brixiae) sine an. fol. p. 420.
 Lunare, ovv. Tacuino. Firenze 1491. 4. p. 327.
 de Lyra Nicolai Postilla super Evangelia. Ferrariae 1490. 4. p. 245. - It. cum Quaest. Antonii Betontini. Ferrariae 1499. 4. p. 422.
- M
- M**achazor Italicum. Casale Majori 1486. 4. p. 210.
 Macrobiani (Aur. Theod.) Opera. Brixiae 1483. fol. p. 143. - It. Brixiae 1485. fol. p. 147.
 Maimonidis. Vid. R. Mosis.
 Malviti Troyli Tract. de Canonizat. SS. Bononiae 1487. fol. p. 59.
 Mamotrectus. Florentiae 1478. p. 275.
 de Mandavilla Johanne Tratt. delle più maravegliose cose, &c. Bologna 1488. 4. p. 64. - Viaggio 1497. 4. p. 115.
 Manfredi vel de Manfredis Hieronymi Centiloquium de Medicis & Infirmis. Bononiae 1483. 4. p. 53. - It. Bononiae 1488. 4. p. 65. - It. Bononiae 1489. 4. p. 72. - Liber de Homine. (Vulgo appell. il Libro del Perchè.) Bononiae 1474. fol. p. 30. - It. Bononiae 1497. fol. p. 114. Et (O) p. 19. - Tract. de Pestilentia (Italice). Bononiae 1478. 4. p. 40. - It. Bononiae (1480.) 4. p. 44. - Pronosticon. Bononiae 1479. 4. p. 41.
 Manilii (M.) Astronomicon, Arati Phaenomena, & Germanici Prognosticon. Bononiae 1474. fol. p. 28.
 Mantuani (Spagnoli) Baptistae Carmen de Fortuna. Bononiae sine an. 4. p. 133. - Carmen in Robertum Sanseverinatem: Somnium romanum: Carmina varia. Bononiae 1489. 4. p. 68. - Oratio in funere Ferrandi Regis. Brixiae 1496. 4. p. 176. - Parthenice: Bononiae 1488. 4. p. 62. - Et (O) p. 49. - De Patientia L. III. Brixiae 1497. 4. p. 182. - Carmen contra Poetas, &c. Et de suorum temporum Calamitatibus. Bononiae 1489. 4. p. 66. - Secunda Parthenice. Bononiae 1489. 4. p. 66. - Opera (O) p. 414.
 Maphei Celsi Veronensis Suasoria, & alia. Bononiae 1494. 4. p. 92.
 Marcelli (Non.) de propriet. Serm. Brixiae 1483. fol. p. 144.
 Margucte piccolo. (Florentiae) sine an. p. 395.
 Martialis (M. Val.) Epigrammata. Ferrariae MLXXI. (1471.) 4. p. 228.
 Martii, Vid. Galeotti.
 Marulli Michaelis Tarchanotae Hymni & Epigramm. Florentiae 1497. 4. p. 358. - It. (Florentiae) sine an. 4. p. 391.
 Massae Baptistae de Fructibus vescendis, &c. (Ferrariae) sine an. 4. p. 255.
 Mataselani vel de Mattesellanis Matthaei Tract. super electione verioris opinionis, &c. Bononiae 1493. fol. p. 92. - Singularia dicta. (Bononiae) sine an. p. 132. - De Succession. ab intestato: Petri de Ubaldis de Beneficiorum permutatione: Cataldini de Boncompagnis de Translat. Concilii Basileae ad civit. Ferrariae, &c. Bononiae 1489. fol. p. 70.

S. Maurelio . Vid. Leggendario .
 Maximi Pacifici de componendo hexa-
 metro , &c. Florentiae 1485. 4. p.
 298. - Hecatelegium, sive Elegiae, &c.
 Florentiae 1489. 4. p. 313.
 de Mayronis Francisci Exposit. super L.
 Physic. Arist. &c. Ferrariae 1490. 4.
 p. 246. cum Antonii Andreae - Et (O)
 p. 242. - Passus super praedicamenta
 Arist. Bononiae 1479. 4. p. 41.
 del Mazza Clemente Vita di S. Zano-
 bi. Firenze 1487. 4. p. 305. - It. Fi-
 renze 1496. 4. p. 353.
 Meghilloth, seu Ruth, Ecclesiast. &c. cum
 comm. Hebr. (Bononiae 1482.) p. 52.
 Melae (Pomp.) de Situ Orbis . Bo-
 noniae 1497. 4. p. 414.
 Merlino Vita e Profetie . Florentia 1495.
 4. p. 345.
 Mesue della consolatione delle medici-
 ne . Firenze sine an. fol. p. 381.
 Miniatore Bartolomeo Formulario de
 Epistole . Bologna 1485. 4. p. 57.
 i *Miracoli* di nostra Donna . Firenze
 1483. p. 294.
 Modesti . Vid. Auctores rei militaris .
 dal Monte Marco Comandamenti di Dio.
 Firenze 1494. 4. p. 339.
 de Monte-Rocher Guidonis Manipulus
 Curatorum . Bononiae 1480. 4. p.
 41.
 Monte S. di Dio . Vid. Battini .
 Morandi Benedicti de laudibus urbis
 Bononiae . Bononiae 1481. 4. p. 45.
 de Morsi Jacopo . Vid. Laude Spirituali.
 Bz. Mosis Maunonidis Logica . Cremon-
 nae 1500. 4. p. 228.
 Bz. Moyses Aphorismi . Bononiae 1489.
 4. p. 67. - De regimine sanitatis . Flo-
 rentiae sine an. 4. p. 382.
 Mugamel Abucare medici Opera . Bri-
 xiae 1488. fol. p. 155.
 Mugellani Dini Lectura super tit. de
 Actionibus . Bononiae 1485. fol. p. 57.
 Mundini Anothomia . Bononiae 1482. fol.
 p. 49.
 Musaci de Hero & Leandro . Vid.
 Gnomac

Nesii Johannis Oraculum de novo sae-
 culo . Florentiae 1497. 4. p. 356.
 de Nigro Andalonis Opus Astrolabii .
 Ferrariae 1475. fol. p. 235.
 Nogaroli Leonardi de Mundi aeternita-
 te . Bononiae 1481. fol. p. 48.
 Nonii . Vid. Marcelli .
 de Nursia Benedicti , & Taddaei de Flo-
 rentia de Regimine Sanitatis . Bono-
 niae 1477. 4. p. 36.

Ocham Guilielmi Summulae in L.
 Physic. Arist. Bononiae 1494. fol. p.
 98. - Exposit. super Artem Veterem .
 Bononiae 1496. fol. p. 110. - Summa
 Logicae . Bononiae 1498. fol. p. 116.
 Odonis . Vid. Geraldii .
 Officium . Ferrariae 1492. 4. p. 248.
 Offredi Apolaris de primo & ultimo
 instanti . In oppido Collensi 1478.
 4. p. 215.
 Oppiani Opus interpr. L. Lippio . In
 Colle Oppido Municipio Florentiae
 1478. 4. p. 215.
 Orationi , e Brevi Pontificii . Firenze
 1482. p. 293. Exst. cum Guerinio .
 Orationi in onore della B. Vergine . Vid.
 I Lamenti di Otranto .
 Orbelli vel de Orbellis Nicolai de Scien-
 tia Mathematica . Bononiae 1473. p.
 26. - Compendium Philosophiae . Bo-
 noniae 1485. 4. p. 56.
 Orphaei Argonautica & Hymni : Procli
 Hymni , Graece . Florentiae 1500. p.
 372. 1°.
 Otranto . Vid. I Lamenti .
 Ovidii (P. Nas.) de Arte Amandi in
 terza rima . Florentiae 1488. 4. p.
 310. - Et (O) p. 203. - Le Epistole
 volgariz. da Domenico da Monticel-
 lo . Brescia 1489. 4. p. 160. - Episto-
 le in rima . Bressa 1491. 4. p. 163.
 - Epist. Heroid. interpr. edita ab Hu-
 bertino Clerico Crescentinatti . In loco

Casalis S. Evaxii 1481. p. 209. - Metamorphoses, Ferrariae 1476. fol. p. 237. - Opera ex recognit. F. Puteolani. Bononiae 1471. fol. p. 14. & add. p. 405. - It. Bononiae 1480. fol. p. 41.

P

Paielli Gulielmi Laudatio in funere Barth. Colei. (O) p. 9.

Palladii. Vid. Auctores de re rustica.

Panziera Ugo Trattato belliss. e divoto.

Firenze 1492. 4. p. 331. - Tractati singulari. Firenze 1492. 4. p. 330. -

It. Florentiae 1492. 4. p. 332.

Papiensis Augustini Scrutinium tripartitum. Florentiae 1500. p. 369. 20.

Paraldi Gulielmi Summa de virtutibus & viciis. Brixiae 1494. 4. p. 167.

Parmensis Bernardi Casus. Bononiae 1487. fol. p. 60. - Et (O) p. 37.

de Passageriis Rolandini Flos Testamenti. (Brixiae) 1477. 4. p. 141.

Passavanti Jacopo Specchio di vera Penitenza. Firenze 1495. 4. p. 345.

Passerini Aloysii de quibusdam ebris mercatoribus. Brixiae 1495. 4. p. 172.

Magistri Pauli Sermones praedicabiles. Bononiae 1494. 4. p. 97.

Pentateuchus Hebraice, & alii S. Libri. Brixiae 1494. 8. p. 167. - It. cum comm. Salom. Jarchi. Bononiae 1482. fol. p. 52.

de Perigliis Angeli Tract. de Societatibus. Exst. cum S. Antonini Summula.

Perotti Nicolai Rudimenta Grammatices. (Bononiae) 1478. fol. p. 39. -

It. Florentiae 1486. 4. p. 301. - Et (O) p. 139. Regole Sipontine. Firenze 1483. p. 294.

Persii (A. Fl.) Satyrae cum notis I. Britannici Brixiae 1486. fol. p. 154. -

It. Brixiae 1500. fol. p. 198. - Vid. Juvenalis.

de Perusio Angeli Lectura super I. P. Digesti Novi. Cremonae 1472. fol. p. 220.

de Perusio. Vid. Baldi.

da Pescia Domenico Epistola. Florentiae 1497. 4. p. 359.

Petrarchae Francisci de Remediis utriusque Fortunae. Cremonae 1492. fol. p. 223. - Sonetti e Canzone cum F.

Philelphi Enarrationibus. (Italice) Bononiae 1476. fol. p. 34. - Triumpho della Fama comm. da J. di Poggio.

Firenze 1485. 4. p. 297. - Vite de Pontefici e Imp. Florentiae 1478. fol. p. 272.

Petri Episc. Brixienensis Repertorium Juris. Bononiae 1465. (sic) fol. p. 407.

S. Petri Damiani Sermo. Exst. cum D. Augustini, & alior.

de S. Petro Fioriani Tres Disputationes. Bononiae 1492. fol. p. 84.

Petroboni Hieronymi Carmina. Bononiae 1494. 4. p. 94.

Phalaridis Epistolae interpr. L. (F.) Aretino. Florentiae 1480. p. 281. -

It. Brixiae sine an. 4. p. 199. - It. Florentiae sine an. 4. p. 383. - Trad. da B. Phontio. Firenze 1488. 4. p. 306. -

It. Florentiae 1489. 4. p. 310. - It. Firenze 1491. 4. p. 327.

Philelphi Francisci Epistolae. Brixiae 1485. fol. p. 149. - Odae. Brixiae 1497. 4. p. 179. - Orationes, & nonnulla opera. Brixiae 1488. 4. p. 158.

Philelphi Marii Epistole. Belsinae. 1489. p. 71.

Philosphi Monachi de vita D. Bernardi Carmen. Brixiae 1494. p. 170.

Piccolomini, vel de Piccolomineis Aeneae Sylvii, postea Papae Pii II. Carmina. Exst. cum D. Augustini, & alior. - Historia di due Amanti trad.

Bologna 1492. 4. p. 84. - It. Bononiae 1496. 4. p. 111. - It. trad. da A. Donati. (Florentiae) sine an. 4. p. 384.

Pici Joannis Carthusiani comm. in Cantic. Cantic. Ferrariae 1492. 8. p. 248.

Pici Joannis Francisci Mirandulani Disput. adv. Astrologiam. Bononiae fol. 1495. p. 103. - Defensio H. Savonarolae. Florentiae 1497. 4. p. 357. -

De morte Christi, & propria cogitanda, & alia. Bononiae 1497. 4. p. 113. - Opuscula varia. Bononiae 1496. fol. p. 108.

De morte Christi, & propria cogitanda, & alia. Bononiae 1497. 4. p. 113. - Opuscula varia. Bononiae 1496. fol. p. 108.

De morte Christi, & propria cogitanda, & alia. Bononiae 1497. 4. p. 113. - Opuscula varia. Bononiae 1496. fol. p. 108.

De morte Christi, & propria cogitanda, & alia. Bononiae 1497. 4. p. 113. - Opuscula varia. Bononiae 1496. fol. p. 108.

De morte Christi, & propria cogitanda, & alia. Bononiae 1497. 4. p. 113. - Opuscula varia. Bononiae 1496. fol. p. 108.

De morte Christi, & propria cogitanda, & alia. Bononiae 1497. 4. p. 113. - Opuscula varia. Bononiae 1496. fol. p. 108.

De morte Christi, & propria cogitanda, & alia. Bononiae 1497. 4. p. 113. - Opuscula varia. Bononiae 1496. fol. p. 108.

De morte Christi, & propria cogitanda, & alia. Bononiae 1497. 4. p. 113. - Opuscula varia. Bononiae 1496. fol. p. 108.

- Pico Blasii de quattuor partibus Orationis. Aquilae 1494. 4. p. 8.
- Pli Joannis Bapt. Annotamenta. Exst. cum Ph. Beroaldi, & alior. - Elegiac. Bononiae 1500. p. 127.
- Pii II. P. Vid. Piccolomini.
- Pisanella. Vid. de S. Concordio.
- de Placentia. Vid. de S. Gregorio.
- Platearii. Exst. cum Serapionis.
- Platyne Joannis Bapt. de honesta Voluptate. In Civitate Austriae 1480. 4. p. 211. - It. Bononiae 1494. 4. p. 99. - It. Bononiae 1498. p. 119. - It. Bononiae 1499. 4. p. 123.
- Platonis Opera ex vers. M. Ficini. Florentiae 1483. p. 293. - Hipparcus & alia interpr. M. Ficino. Florentiae sine an. fol. p. 380.
- Plauti (M. Ac.) Comoediae ex recogn. Ph. Beroaldi. Bononiae 1500. fol. p. 126.
- Plinii (C. Sec.) Historia Naturalis. Brixiae 1496. fol. p. 173. - It. cum castig. H. Barbari. Brixiae 1498. fol. p. 186.
- Plinii (C. Sec. Junioris) Epistolae corrig. Ph. Beroaldo. Bononiae 1498. 4. p. 117. - L. Illustr. virorum. Florentiae 1478. 4. p. 273.
- Plotini Opera interpr. M. Ficino. Florentiae 1492. fol. p. 329. - Et (O) p. 292.
- Plutarchi de Contentionibus Cl. Viror. interpr. Guarino. Brixiae 1485. 4. p. 146. - De invidia & odio. Exst. cum Censorini, & alior. - De Liberis educandis. Exst. cum Vergerii, & alior. It. Et D. Hieronymi de officiis liberor. erga parentes. Brixiae 1485. 4. p. 151. - Opuscula interpr. A. Ranucino. Brixiae 1488. 4. p. 159. - Parallela. Exst. cum Polybii. - Praecepta connubialia, & de virtutibus morum. Exst. cum Cleomedis. - Vitae Ill. Viror., &c. interpr. Guarino. Brixiae 1488. fol. p. 159. - It. castig. per Pyladen. Brixiae 1499. fol. p. 193. - Le Vite trad. per B. A. Jaconello. Aquila 1482. fol. p. 4. - De virtutibus Mulierum interpr. A. Ranucino. Brixiae 1485. 4. p. 146.
- di Poggio Jacopo Comento sopra il Triompho della fama del Petrarca. Firenze 1485. 4. p. 297. - Sigillum Auris (Italice). Bononiae 1500. 4. p. 127.
- di Poggio, vel Poggii Jo. Francisci Facetiarum L. IV. Ferrariae 1471. 8. p. 229. - Hist. Fiorentina tradotta da Jacopo di lui figlio. Firenze 1492. fol. p. 328. - It. Florentiae 1497. fol. p. 366.
- Politiani Angeli Ambra. Florentiae 1485. 4. p. 297. - It. Bononiae 1492. p. 81. - Conjuratio Pactiana (Florentiae) 1478. 4. p. 277. - It. (Florentiae) sine an. p. 383. - Le cose volgari. Bologna 1494. p. 413. - Lamia. Florentiae 1492. 4. p. 331. - It. Exst. cum Vitruvii. It. Exst. cum Ph. Beroaldi, & alior. - Mantua. Florentiae 1482. 4. p. 291. - It. Florentiae 1491. 4. p. 325. - It. Bononiae 1492. 4. p. 80. - Miscell. Centuria I. Florentiae 1489. fol. p. 311. - It. Florentiae 1499. fol. p. 372. 10. - It. Exst. cum Ph. Beroaldi, & alior. - Nutritia. Florentiae 1491. 4. p. 325. - It. Bononiae 1491. 4. p. 77. - Opera. Florentiae 1482. p. 291. - It. Brixiae 1486. fol. p. 156. - It. Florentiae 1497. fol. p. 366. - It. Florentiae 1499. fol. p. 371. 10. - Panepistemon. Florentiae 1491. 4. p. 325. - It. Exst. cum Vitruvii. It. Exst. cum Ph. Beroaldi, & alior. - Rusticus. Florentiae 1491. 4. p. 324. - It. Bononiae 1492. 4. p. 81. - It. (Florentiae 1483.) 4. p. 427. - Stanze (Florentiae) sine an. 4. p. 392.
- Polybii Historia interpr. N. Perotto. Brixiae 1488. fol. p. 159. - De bello Punico interpr. L. Aretino: Plutarchi Paralelia interpr. Guarino. Brixiae 1498. fol. p. 191.
- Pomponii (Iulii Sabini) Laeti Interpretatio in Aeneide Virgilii. Brixiae L. M. CCCC. XCXXX. (1487.) fol. p. 157. - Comm. in Culicem, Bucol. & Georg. Brixiae 1487. fol. p. 157. - De Romanorum Magistr. &c. (Bononiae) sine an. 4. p. 132.
- Pomponii. Vid. Melae.

- Pontani Joannis Joviani de *Aspiratione*. Brixiae 1497. 4. p. 183.
- Pontani Ludovici. *Exst. cum de Tudeschis*.
- Portii (Latr.). *Exst. cum Sallustii*.
- de Prierio Silvestro *Triologo* chiam. Phil-Amore. Bologna 1500. 4. p. 127. - *Vita di S. Maria Madd.* Bologna 1500. 4. p. 127.
- Propertii (Sex. Aur.) *Elegiae cum comm.* D. Calderini. Brixiae 1486. fol. p. 152. - It. cum comm. Ph: Beroaldi. Bononiae 1487. fol. p. 60. - It. Bononiae 1490. fol. p. 75. - It. *Monobiblos* (Brixiae) sine an. 4. p. 420.
- Psalterium* Hebraicum. Brixiae 1494. 24. p. 167. - It. (Brixiae) sine an. 12. p. 203.
- Psalterium*. Florentiae (1480.) 8. p. 280.
- Psalmorum Liber*. Florentiae 1480. fol. p. 280.
- Pseustis & Alethia de religione litigantes. Brixiae 1492. 4. p. 165. Hujus eglogae auctor est Theodulus quidam Episc. natione Italus.
- Ptolemaei (Cl.) *Cosmographiae*. Bononiae 1462. (1491.) fol. p. 12.
- Pucci Antonio *Le Bellezze di Firenze*. Firenze 1482. p. 293.
- Pulci Bernardo *La Bucolica di Virgilio* trad. con le Bucoliche di tre altri autori; Francisci de Arsochis, Hieronimo Benivieni, e Jacopo Fiorino de Boninsegni. Florentiae 1481. 4. p. 283. It. Firenze 1494. 4. p. 338. - Et (O) p. 295. - *La Passione, Risurrez. e Scesa al Limbo di N. S. G. C. e la Vendetta di Tito*. Bologna 1489. 4. p. 411. - *La Passione di G. C.* Firenze 1490. 4. p. 320. - It. Fiorenza sine an. p. 378. - *La Vendetta fatta da Tito*. Firenze 1491. 4. p. 327. - It. Firenze 1492. 4. p. 332.
- Pulci vel de Pulci Luca *Pistole*. Florentiae 1481. 4. p. 282. - It. Firenze 1488. 4. p. 308. - It. (Florentiae) sine an. p. 383. - *Poemetto sopra la Giostra, &c. coll' Epistole*. Firenze 1481. p. 289.
- Pulci Luigi *La Confessione*. (Firenze) sine an. 4. p. 377. - *Il Driadeo*. Florentiae 1479. 4. p. 279. - It. Florentiae 1481. 4. p. 283. - It. Firenze 1487. 4. p. 302. - It. Firenze 1489. 4. p. 311. - *Il Morgante*. Firenze 1481. p. 282. - *Morgante e Margutte* (Florentiae) sine an. 4. p. 395. - e Matteo Franco Sonetti. Firenze sine an. 8. p. 394.
- de Puola Bartolomeo *Perdonanze de terra Sancta, &c.* (Aesii) sine an. p. 401.

Q

- de Querguien Olivcrii *Repertorium*. Vol. V. *Consiliorum Alex. Tartagni*. Bononiae 1490. fol. p. 74.

R

- de Raimundis Raphaelis, & Raphaelis Fulgosi *Consilia*. Brixiae 1490. fol. p. 161.
- la Representatione di Abramo, &c.* Firenze sine an. 4. p. 392.
- la Razione de le Pascate dela Luna, &c.* (Genuae) 1473. p. 426.
- Receptario novo*. Firenze 1498. fol. p. 368.
- Repertorium* dictorum, &c. Vid. Aristotelis.
- Repertorium* super *Lectura Jo. de Anania* super V. *Decretalium*. Bononiae 1480. fol. p. 42.
- Rhasis *Aubetur Medici Libri*. Brixiae 1483. fol. p. 144. - *Lib. de Secretis*. *Exst. cum Joannis Damasc.* - *Opera*. Brixiae 1486. p. 156.
- Ricci Jacobi *Obiect.* super *Logicam P. Veneti*. Florentiae 1477. 4. p. 266.
- de Roma Egidii *Quodlibeta*. Bononiae 1481. fol. p. 47. - *Theoremata de Corpore Christi*. Bononiae 1481. fol. p. 47.
- de Rosate Alberti *Opus Statutorum*. Comi 1477. fol. p. 218.
- Roy Modus. Vid. *Livre*.
- de Rosenhayn Petri *Memoriale divinarum eloquiorum*. Bononiae 1489. 4. p. 70.
- Rubei Philippi Mar. In *Lib. IV. ff. de Verb. ob.* Bononiae 1490. fol. p. 75.

Rubricae Juris Civ. & Can. Bononiae
1486. 4. p. 58.

S

Sabadino Giovanni Porretane ovv.
LXX. Novelle . Bologna 1483. fol.
p. 53.
de Sacrobosco Joannis Spera Mundi .
Ferrariae 1472. 4. p. 230.
Saladini . Vid. de Esculo .
le Sale di Malagigi . Firenze 1483. p. 294.
Sallustii (C. Crispi) Coniuratio Ca-
tilinae cum comm. L. Vallensis . Bri-
xiae 1495. fol. p. 169. - It. & Portii
Latronis Declamatio . (Brixiae) sine
an. fol. p. 203. - De Coniur. Catili-
nae , & Bello Jugurt. Florentiae 1478.
p. 274. - Opera . Brixiae 1475. fol.
p. 139.
i Salmi Penitenziali lat. e volg. colle
Litanie , &c. trad. in verso sciolto .
Florentiae 1479. 16. p. 278.
Salteri per i Fanciulli , &c. Vid. Evan-
gelistari .
de Salviatis Georgii Benigni Dialectica
nova . Florentiae 1488. 4. p. 308.
S. Samuel Epistola transl. per A. Bo-
nihominis . Bononiae 1496. 4. p. 110.
Sandeï Felini Super Prooemio Decret-
talium . Ferrariae 1487. p. 243. - It.
Ferrariae 1492. p. 249. - Repet. C. I.
& II. De Sponsalibus . Bononiae 1498.
p. 119.
Saxi Pamphili Brixia illustrata . Brixiae
1498. p. 193. - Capitolo de predesti-
natione . Brixiae sine an. 4. p. 200. -
Carmina . Exst. cum Theophili Bri-
xiani . - Opera . (Brixiae) sine an. 4.
p. 200. - Sonetti e capituli . Brixiae
1500. 4. p. 198. - Versi in laude dela
lyra . Brixiae sine an. 4. p. 200.
il Savio Romano . Firenze 1483. p. 294.
Savonarola Hieronimo dell' Amore di
I. C. (Florentiae 1490.) 4. p. 320.
- It. (Florentiae) sine an. 4. p. 371.
20. - Apologia de' Frati di S. Marco .
(Firenze 1497.) 4. p. 365. - Apologia
per le parole del Salmo VII. Domi-
ne Deus mi in te speravi . Florentiae

1497. fol. p. 360. - Contra gli Astro-
logi . (Florentiae) sine an. 4. p. 381.
- Compendium logice . Florentiae
1497. 4. p. 359. - Compendium Re-
velationum . Florentiae 1495. 4. p.
344. - Compendio di Revelatione .
Firenze 1495. 4. p. 344. - Dialogo
della Verità Prophetica (Florentiae)
sine an. 4. p. 372. 20. - Sopra e dieci
comandamenti . Firenze 1495. p. 344.
- Epistolae Apologeticae . Florentiae
1497. 4. p. 360. - Epistola ad un suo
Amico . Firenze 1497. 4. p. 365. -
Epistola alla Cont. della Mirandola .
(Florentiae) sine an. 4. p. 373. - Epi-
stola a certe persone devote . Firenze
1497. 4. p. 365. - Epistola a tutti li
eletti , &c. Firenze 1497. p. 365. -
Epistola ad N. adv. Sentent. Excom.
&c. Florentiae 1497. 4. p. 365. - Let-
tera alle Suore di Annalena . Firenze
1497. 4. p. 365. - Examina di lui fat-
ta da Comessarii , &c. (Firenze)
1498. 4. p. 370. 10. - Exposit. sopra
la oratione della Vergine . (Floren-
tiae) sine an. p. 372. 20. - Exposit.
del Pater noster . Firenze 1494. 4.
p. 341. - Exposit. sopra el ps. In te
Dom. speravi . (Florentiae) sine an.
p. 373. - Exposit. sopra el ps. L. Mi-
serere . (Florentiae) 1498. 4. p. 369.
10. Exposit. sopra el ps. Qui regis
Israel. Firenze 1496. 4. p. 354. - Ex-
posit. sopra el ps. Verba mea . (Flo-
rentiae) sine an. 4. p. 373. - Tract.
dell' Humiltà . Firenze 1492. 4. p.
330. - Lamentatio Sponsae Christi .
Florentiae 1497. 4. p. 356. - Tract.
dell' Orazione . Firenze 1492. 4. p.
331. - It. (Florentiae) sine an. 4. p.
371. - Tract. in defensione della Ora-
zione mentale . (Florentiae) sine an.
4. p. 372. 20. - Oratio , quam morti
addictus ad S. Christi Corpus habuit ,
Italice . Florentiae 1498. 4. p. 369.
10. - Prediche . Firenze 1496. fol. p.
349. - Prediche Quadrages. Firenze
1497. 4. p. 360. - Prediche . (Flo-
rentiae) sine an. fol. p. 373. - Pre-
dica dell' arte del ben morire . (Flo-

- rentiae) sine an. p. 375. - Prediche sopra l'Exodo, el Salmo I. Firenze 1498. p. 369. 1°. - Prediche sopra Ruth & Michea. Firenze 1497. 4. p. 360. - Predica nel Sab. dopo la II. Dom. di Quares. (Florentiae) 1497. 4. p. 360. - Regole per vivere cristianamente. Firenze 1498. 4. p. 369. 1°. - Della Semplicità della Vita Christ. Firenze 1496. 4. p. 347. - Triumphus Crucis. Florentiae 1497. 4. p. 365. - It. (Florentiae) sine an. fol. p. 371. 2°. - Il Trionfo della Croce. Firenze 1497. 4. p. 365. - De Veritate Prophetica. Florentiae 1497. fol. p. 360. - De Vitae Spirit. perfectione a S. Bonaventura, &c. Florentiae 1497. 4. p. 360. - Della Vita Viduale. (Florentiae) sine an. 4. p. 378.
- Savonarolae Michaelis de balneis & termis. Ferrariae 1485. fol. p. 242. - It. Bononiae 1493. fol. p. 92. - De Pulsibus, Urinis, &c. Bononiae 1487. fol. p. 60.
- Scalaricino Gammaro Tomaso, Silvano, Sonetti. Bologna 1491. 4. p. 80.
- Scoti Joannis, Vid. Duns.
- Scoti Michaelis super Auctorem Sphaerae. Bononiae 1495. p. 105.
- Senecae (L. Ann.) Tragoediae. Ferrariae 1484. fol. p. 241.
- Senensis Ugonis, Vid. Bencii.
- Serapionis & Platearii Pratica Medica. Ferrariae 1488. fol. p. 244.
- Servii (M. Honor.) Comm. in Virgilii opera. Florentiae 1471. 1472. fol. p. 258. 259. - It. Ferrariae 1471. fol. p. 229. - De ultimis Syllabis & Centimetrum. Callii 1476. 4. p. 208.
- Silvatici Matthei Liber Pandectarum Medicinæ. Bononiae 1474. fol. p. 23.
- Soldi Jacobi Opus de Peste. Bononiae 1478. 4. p. 38. - De Epidemia. Florentiae 1490. 4. p. 423.
- Solini (C. Iulii) De mirabilibus Mundi. Brixiae 1480. p. 141. - It. Brixiae 1498. fol. p. 191. - It. Brixiae 1498. fol. p. 192. - It. Bononiae 1500. p. 129.
- Sonetti dell' Agnus Deo. Firenze 1479. p. 278.
- Tom. I.
- Sonti Oliverii de distinctionum pluralitate. Bononiae 1484. 4. p. 56.
- Spagnoli. Vid. Mantuani.
- Spirito Lorenzo Sorte. Brixia 1484. fol. p. 145.
- da Spoleti Cherubino Regola della vita Spirituale, &c. (Florentiae) 1477. 8. p. 271. - It. Florentiae 1481. 4. p. 292. - It. Florentiae 1487. 4. p. 305. - It. Florentiae 1490. 4. p. 320. - It. Firenze 1494. 4. p. 340. - Vitae matrimonialis Regula. Bononiae 1489. 4. p. 411.
- Statii (Papinii) Achilleidos L. II. Ferrariae 1472. 4. p. 230. - Sylvar. L. I. ex emendat. D. Calderini. Brixiae 1476. 4. p. 139. - Sylvae. Florentiae 1480. p. 280.
- Statuta Civit. Asculanae. Ascolo 1496. fol. p. 403.
- Statuta Communit. Bergomi. Brixiae 1491. p. 162.
- Statuta Communis Brixiae. Brixiae 1473. p. 136.
- Statuta Causarum, &c. (Bononiae) 1475. p. 33. - Civilia & Criminalia. Bononiae 1491. 4. p. 79. - It. Bononiae 1492. 4. p. 81. - It. Bononiae 1500. fol. p. 127. - It. (Bononiae) sine an. fol. p. 131.
- Statuta Civit. Ferrariae. Ferrariae 1476. fol. p. 237.
- Statuta Communis Genuae. Bononiae 1498. p. 119.
- Statuta Communit. Regii. Ferrariae 1480. fol. p. 240.
- Svetonii (C. Tranq.) De Grammat. & Rhetor. Florentiae 1478. 4. p. 274. - De Vita XII. Caes. Bononiae 1488. fol. p. 61. - It. cum comm. Ph. Berroaldi. Bononiae 1493. fol. p. 89.
- Sulpitii Joannis Verulani de arte grammatica opusculum. Aquilae 1483. 4. p. 6.
- Summarium. Vid. Gratiani.
- Summula de Pacifica conscientia. Bressa 1497. 4. p. 184.
- Supplementum Pisaneillae. Januae 1470. fol. p. 399.

T

- T**artagni Alexandri Imolensis Comm. in II. P. ff. veteris: ejusdem Apostillae ad Barth. super II. P. ff. veteris. Bononiae 1473. fol. p. 21. - Apostillae ad Barth. super I. P. ff. novi. Ferrariae 1480. fol. p. 239. Apostillae ad Barth. super II. P. ff. novi. Bononiae 1478. fol. p. 40. - It. Bononiae 1480. fol. p. 43. - It. Ferrariae 1481. fol. p. 240. - Consilia. Bononiae 1476. fol. p. 35. - Consil. volumen novissimum. Bononiae 1480. p. 43. - Consil. volumen IV. Bononiae 1481. fol. p. 46. - Et (O) p. 74. - Volumen V. Bononiae 1490. fol. p. 73. - Lib. Consiliorum. Bononiae 1483. fol. p. 53. - Lectura super II. Infortiati. Bononiae 1480. fol. p. 42. - Lectura super tit. de verborum obligat. Bononiae 1477. fol. p. 37. - It. Ferrariae 1481. fol. p. 240. - Lectura super I. P. ff. novi. (Bononiae) sine an. fol. p. 133. - Repertor. Vol. V. Consil. Vid. Querguini. - Scriptum super I. P. ff. veteris. Bononiae 1477. fol. p. 36.
- Tabola della Salute. Florentiae 1494. 4. p. 340.*
- Teofilo Vita di S. Giovanni da Capistrano. Como 1479. 4. p. 218.
- Terentii (P. Af.) Comoediae VI. cum comm. Ae. Donati. Brixiae 1485. fol. p. 149.
- Terzine Italiane. Firenze sine an. p. 394.*
- Thebaldeo Opere. (Brixiae) sine an. p. 204. - It. Firenze sine an. p. 394.
- Theophili Monachi Brixiani Carmina. Brixiae 1496. 4. p. 177. - It. & Pamphili Saxi carmina. Brixiae 1499. 4. p. 195.
- Tiberti Antiochi de Chyromantia. Bononiae 1494. 4. p. 99.
- Tibulli (Albii) Elegiae cum comm. B. (Cillenii.) Brixiae 1486. fol. p. 152.
- da Todi Jacopone Laude. Firenze 1490. 4. p. 319.
- (Traiectani Jacobi) Tract. de modo visit. & corrig. subditos, &c. Brixiae 1500. 8. p. 197.
- Tranensis Petri de ingenuis Puerorum moribus. Ferrariae 1496. 4. p. 250.
- Trombettae Antonii Quaest. Metaphysic. Ferrariae 1492. fol. p. 421.
- Trotti Alberti de vero & perfecto Clerico. Ferrariae 1475. 4. p. 236. - De Visitatione. Ferrariae 1476. p. 237.
- Trusiani Comm. in Lib. Gal. Bononiae 1489. fol. p. 70.
- de Tuciis Joannis Francisci Inventio Astronomiae. Bononiae 1499. 4. p. 122.
- de Turrecremata Ioannis Card. Quest. super Evang. Brixiae 1498. 4. p. 187.
- de Tudeschis Nicolai Consilia & Allegationes Juris. Ferrariae 1474. fol. p. 233. - It. Ferrariae 1475. fol. p. 235.
- a Turri Ludovici de Conceptione B. M. V. Brixiae 1486. 4. p. 154.
- del Tупpo Francesco In vitam Aescopi traductio, & in eius fabulas Allegoriae. Aquilae 1493. fol. p. 7.

V

- V**alerii (C. Flac.) Argonauticon. Bononiae 1474. fol. p. 29. - It. Florentiae 1481. p. 282. - It. Bononiae 1498. fol. p. 116.
- Valerii (P. Max.) Factorum ac Dictorum, &c. Bononiae 1476. fol. p. 34.
- Vallensis Laurentii de Elegantia Ling. Lat. Brixiae 1475. fol. p. 139.
- de Varagine Jacobi Sermones Quadragies. Brixiae 1483. 8. p. 144. - Sermones de tempore. Brixiae 1491. 4. p. 162.
- Varronis (M. Teren.) De Lingua Latina. Brixiae 1483. fol. p. 144. - Vid. Auctores de re rustica.
- de Ubaldis Angeli Lectura super Tit. Interdictis. Brixiae 1498. fol. p. 189. - Repet. L. si Vacantia, &c. Brixiae 1491. fol. p. 163.
- de Ubaldis. Vid. Baldi de Perusio.
- de Ubaldinis Petri de Beneficiorum permut. Exst. cum de Mattesellanis.
- Vegetii (Flavii) Rei Militaris. Bononiae 1495. fol. p. 103. - Vid. Auctores rei militaris.

- Vegii Mafei Dialogus veritatis, & philalites. Brixiae 1496. 4. p. 177. - De morte Astianactis. Callii 1475. 4. p. 207. - Carmina, Exst. cum D. Augustini, & alior.
- Venturini Francisci Rudimenta Grammatices. Florentiae 1482. fol. p. 289.
- Vergerii Petri Pauli De ingenuis moribus; Plutarchi de liberis educandis; Hieronymi de offic. liberorum erga parentes; Magni Basillii de institutis juvenum. Brixiae 1485. 4. p. 148. - It. Brixiae 1485. 4. p. 150. - It. Brixiae 1495. p. 172. - It. Florentiae sine an. 4. p. 380. - It. Florentiae sine an. 4. p. 424.
- Verini Michaelis Disticha Moralia, Florentiae 1487. 4. p. 305.
- Ugonis Senensis, Vid. Bencii.
- Uffizio della B. V. Firenze (1478.) p. 275.
- Uffizio de' Morti. Firenze 1482. p. 293. Exst. cum Pucci.
- Viazo da Venesia al S. hierusalem, &c. Bologna 1500. fol. p. 129.
- S. Vincentii (Ferrerii) Tract. de vita spiritali. Exst. cum D. Augustini, & alior.
- Vincentini Danielis. Exst. cum Aquilani Joan.
- Virgillii (P. Mar.) Opera. Brixiae 1473. fol. p. 138. - It. cum comm. Servii. Brixiae 1485. fol. p. 149. - It. cum comm. Servii & Landini, Florentiae 1487. fol. p. 304. - Aeneidorum Lib. Italice. Bononiae 1491. 4. p. 80. - Bucolica trad. Vid. Pulci Bernardo.
- Visdomini Antonii Mariae Miscella. Bononiae 1492. 4. p. 80. - De ocio & Sibyllis. Bononiae 1500. 4. p. 128.
- Vita di Cavalieri Guerino. Bononiae 1475. fol. p. 32.
- Vita del N. Sig. miser Yesu Christo, e della sua gloriosa Madre, Bologna 1474. fol. p. 28.
- Vita di S. Aurelio. Vid. Leggendario.
- Vite di SS. Padri, Ferrariae 1474. 4. p. 232. - It. Firenze (1478.) p. 275. - Vitae & Exortationes SS. Patrum. In Casellarum oppido 1475. 4. p. 210.
- Vitruvii (L. Poll.) de Architectura; Frontini de Aquaeductibus; Politiani Panepistemon, & Lamia, Florentiae 1496. fol. p. 353.
- Vocabularius italico teutonicus, Bononia 1479. 4. p. 41.
- Urcei Codri Antonii Silva. Bononiae 1493. 4. p. 85.
- Vsvardi Martyrologium, Florentiae 1486. 4. p. 299.

X

Xenophontis de Tyrannide traductio L. Aretini. Exst. cum P. P. Vergerii, & alior, Florentiae sine an. 4. p. 424.

Z

de Zabarellis Francisci Repet. super C. Perpendimus de Exc. Bononiae sine an. fol. p. 133.

Zambecharii Francisci Epist. de amore Philocrysi & Chryseae. Bononiae 1497. 4. p. 114.

de Zanitinis Hieronymi Contrarietates inter Jus civile & Canon. Bononiae 1490. fol. p. 74.

S. Zanobi vita. Vid. del Mazza.

Zenobii Epitome Proverbiorum Tarrhaei & Dydimi, Graece, Florentiae 1497. 4. p. 358.

Zerbi Gabrielis Quaest. Metaphysic. L. XII. Bononiae 1482. p. 51.

I N D E X I I.

PEREGRINAS NONNULLAS EDITIONES SISTENS, QUAS SI PERCURRET LECT.
NOTABILIA INVENIET; ET ILLAE QUAE HOC SIGNO (O) NOTANTUR,
SPURIAE, VEL INTERPOLATAE, VEL IN ANNI NOTA DESIGNANDA
MENDOSAE SUNT.

A

- A**lbonis Jos. Ikkarim, Hebraice. Son-
cini 1486. - It. Venetiis, & Tessaloni-
cae 1522. - It. Arimini 1522. pag. 9.
Alighieri Dante Comedia. Mantuae
1472. p. 4.
de Ancarano Petri Consilia. Romae per
Adam Rot. 1474. p. 19.
Anni Jo. De futuris Christianorum
triumphis in Turchos, &c. Gentiae,
aut Genzano (O) p. 400.
S. Antonini Summula Confessionis.
(Venetiis) per Barth. Cremonensem
1473. p. 221.
Arbor Plantata. Vid. Bz. Gedaliae.
Aristotelis Problemata. Mantuae per
Jo. Wurster, & Jo. Banmeister sine
an. p. 26.
*Arctores de re rustica. Venetiis per
Nic. Jenson 1472. - It. Regii 1482. p. 96.*

B

- B**aldi de Perusio Opera. Parmae per
Stephanum Corallum 1473. p. 19.
Barbari Hermolai Castigationum Plinia-
narum. Cremonae 1485. (O) p. 222.
& 224.
Bergomensis Jac. Philippi Supplemen-
tum Chronicarum. Venetiis 1483.
Edit. Latina 1475. (O) & Itala 1481.
(O) p. 147.
S. Bernardi Opuscula. Venetiis 1495.
p. 171.
*Biblioteca Portatile degli Autori Classici,
&c. Venezia 1793. p. 406. 407. 425.*
Blanchelli Menghi de omni genere fe-
brium. Venetiis 1536. p. 247.
Boccacci Gio. Il Filostrato. Praeter edit.
Bononiensem hujus Poematis tres aliae
indicantur p. 119.

- Amazonide. Venezia 1528. n.
(1.). p. 234.
S. Bonaventurae super II. Sentent. Tar-
visii per Hermannum de Lichtenstein
1470. p. 417. - It. Venetiis per Theo-
doricum de Reynsburch & Reynal-
dum de Noviomago 1477. p. 417. -
Egregium opus.... parvorum opu-
sculorum. Argentinae 1495. p. 417. -
Vita del Seraphico pare messer S. Fran-
cesco. Milano per Antonio Zaroto
1477. p. 418.

C

- C**hamphora Jacobo dell' immort. dell.
Anima. Vicenzae per Zuanlunardo
longo 1477. p. 10. - It. Romae p. 219.
Ciceronis (M. T.) Opera cura Oliveti.
Genevae. 1746. p. 399.
.... Epistolae ad Familiares. Romae
1469. p. 399.
de Clavasio Angeli Summa. Venetiis
per Nic. de Frankfordia 1487. - It. Ve-
netiis per Paganinum de Paganinis
1499. p. 214.
*Consilia Theologorum de Monte Pieta-
tis, &c. Romae 1486. p. 226.*

D

- D**ecor Puellarum. (Venetiis) per Nic.
Jenson 1461. (O) p. 407. 408. & seqq.
Diodori Siculi Historiar. Venetiis per
Andr. Jac. Katharensem 1476. p. 19.
Diogenis Laertii Philosophor. Vitae,
&c. Venetiis per Nic. Jenson 1475.
p. 107.
.... Vite de Filosofi, &c. Venetia
1480. p. 307.

E

Esopo vita per F. del Tупpo. Venetiis 1492. & 1493. p. 7.
Eusebii Caesariensis de Praeparat. Evang. Venetiis per Nic. Jenson 1470. p. 407.

F

Falaride Le Epistole 1471. sine l. & t. p. 311.
Ficino Marsilio della Christiana Religione. Pisa 1484. p. 371. 2°.
li *Fioreti* de miser santo Francesco. Peruscia per Stefano arns de Hamborch 1481. p. 367.

G

Gedaliae Arbor plantata. Hebr. Venetiis apud Bragadinos 1518. p. 9.

H

Heisecken, Baron de, Idée d'une Collection complete d'Estampes, &c. p. 12.
S. Hieronimo la Vita e la fine. Venetia per Bart. Cremonese 1473. p. 316.
Hygini (C. Iul.) Poeticon Astronomicum. Venetiis 1485. p. 421.

I

Ikkarim. Vid. Albonis Ios.
Joannis (de Deo) Cartusiensis de humilitate interiori, &c. Venetiis ex off. Nic. Jenson 1400. (O) p. 410.
.... De immen. charitate Dei. Venetiis ex off. Nic. Jenson 1580. (O) p. 410.
Iuvenalis (I. D.) Satyrae cum comm. L. Britannici 1501. p. 202.

L

Laire Franc. Xaverii Index librorum ab inventa typographia, &c. Senonis 1791. pag. 267. & seqq.
de Licio Roberti Opus Quadragesimale

de Poenitentia. (Venetiis) per Barth. Cremonensem 1472. p. 221.
Lucani (M. And.) Pharsalia. Venetiis 1492. p. 155.

M

Macrobii (Aur. Theod.) Opera. Venetiis per Nic. Jenson 1472. p. 143.
Manilii (M.) Astronomicon. Nurembergae 1474. It. Neapoli 1475. A. L. Bonincontrio Bononiae 1484. (O) p. 406.
Mantuan Bapt. Opera. Bononiae 1502. p. 414.
(Mercier Abbé de S. Leger) Lettres de M. l'Abbé de S. L.... de Soissons à M. le Baron. de H.... sur différentes éditions rares, lettre premiere. a Paris 1783. p. 267.
(de Monte) Petri Repertorium utriusque juris. Bononiae 1465. (O) p. 407. & n. (1.)

O

Oppiani Opus, Graece & Lat. Colle 1471. (O) p. 216.
Ovidio De arte amandi. Brescia per de Misintis 1559. Ibid. septem editiones h. l. indicantur. p. 203.

P

Paielli Gulielmi Oratio funebris. Vicentiae 1477. p. 9.
Persii (A.) Satyrae cum comm. B. Fontii. Venetiis 1482. p. 265.
Petrarchae Franc. Triumphus cum comm. Philelfi. Parmae per Andream Portiliam 1473. p. 22. & 406. - Et cum enarrat. Glycini. Venetiis 1478. p. 34.
Philelfi Francisci Epistolae. Venetiis per Fratres de Gregoriis 1502. pag. 149. - Dialogo dell' immortalità dell' anima (O) p. 219. n. (1.)
Philelfi Martii Epistolae. Mediolani 1484. p. 71. Basileae per Jo. de Amerbach 1486. p. 71. - Mediolani per Uldar. Scinzenzeller 1487. p. 413.
Philostrati Icones, &c. Graece. Florentiae per Philipp. Junta 1517. p. 351.

Pici Jo. Carthusiani Comm. in Cantic.
Cantic. Parisiis Badius 1524. p. 248.
... Paraphrasis in VII. Ps. Poenit. Pa-
risiis 1524. p. 249.
de Platea Francisci Opus Restituo-
num (Venetiis) per Barth, Cremonen-
sem 1472. p. 220. - It. Paduae per Leo-
nardum Basileensem 1473. p. 221.
Platonis Opera ex vers. M. Ficini. Ve-
netiis 1491. p. 294.
Plinii (C. Sec.) Natur. Histor. Vene-
tiis per Nic. Jenson 1472. p. 408. -
It. Venetiis per Bernardinum Benalium
1498. p. 186.
Plutarcho Le Vite trad. da B. A. Iaco-
nello. Venetia per G. de Rusconi
1518. - Trad. dal Domenici. Venezia
per G. Giolito 1569. - 1566. - 1567. -
1568. p. 5.
Polentonis Sicci Catina. Tridenti 1482.
p. 11.
Politiani Angeli Opera, Venetiis ap.
Aldum 1498. p. 371. 1°.
... Stanze, Bologna per Placone de
Benedetti 1504. - It. Bologna per Ca-
ligula de Bazalerii. Et Venetia per
Nic. Zopino e Comp. 1524. p. 393.
Pulci Luigi Morgante Maggiore, Firen-
ze 1574. - It. Firenze (Neapoli) 1732.
p. 395.

R

Repertorium. Vid. de Monte Petri,
Romani Jacobi Congratulatio. Sine l.
per Florentium de Argentina 1472.
p. 136.

Sasso Pamphilo Opere. Brescia 1502.
p. 201.
Servii (M. Honor.) Comm. in Virgi-
lium. Venetiis per Valdarfer 1471.
p. 229.
Silvatici Matthaei Opus Pandectarum
Medicinae. Neapoli 1474. - Mediolani
(O) p. 25. - Mantuae (O) p. 26.
Solini (Iul.) de Mirabilibus Mundi,
Bononiae 1509. p. 129.
Stagi Andrea Amazonida. Venetia 1503.
p. 234.
Svetonii (C.) de Vita XII. Caes. Ve-
netiis per Nic. Jenson 1471. p. 408.
Sulpitii Jo. Grammatica, Romae 1481.
p. 6. - Editio Perusina (1475.) p. 7.

T

Tartagni Alex. Consilia. Francofurti
1610. p. 54. Consilior. Vol. I. Ve-
netiis 1477. p. 55.
Thebaldeo Opere, Mantova 1498. - It.
Venetia per Bern. de Misintis 1559.
p. 204.
Tiberini Jo. Matthiae Carmina. Triden-
ti per Leonardum Longum 1482.
p. 11.

V

Vegatii (Fl.) De re militari, Ro-
mae 1487. p. 108.
Victoris (Sex. Aur.) De Viris illustr.
&c. sine an. & l. per Sixtum Rue-
singer. p. 422.

INDEX III.

EXHIBENS TYPOGRAPHORUM NOMINA, QUI IN ITALIAE URBIBUS ET LOCIS,
IN HOC VOLUMINE MEMORATIS, LIBROS IMPRESSERUNT SAECULO XV.

A

Abrahamus ben Chaiim . Ferrariae p. 238. & seq.
Adam de Rotuuil . Aquila p. 4. & add. p. 402.
Ambroxius de Orcho, & Dionysius de Paravisino . Comi p. 218.
Andreas Fritag . Gayeta . p. 206.
Andreas Gallus, vel Gallicus, vel Belfortis Gallicus . Ferrariae p. 228. & seqq.
Andrea Ghir da Pistoia . Vid. Antonio Tubini .
Andreas de Grassis . Vid. Laurentius de Rubeis .
Andreas Portilia . Bononiae p. 21.
Angelus Britannicus . Brixiae p. 159. & seqq.
Angelus Britannicus, & Bernardinus Misinta . Brixiae p. 195.
Angelus & Jacobus de Britannicis Fratres . Brixiae p. 144. & seqq.
Angelus & Jacobus Britannici . Vid. Bernardinus de Misintis .
Antonio di Francesco Veneziano . Vid. Francescho Bonacorsi .
Antonio Tubini, Lorenzo di Francesco Veneziano, e Andrea Ghir da Pistoia . Firenze p. 372. 1°.
Antonius Bartholomei Miscomini . Florentiae p. 283. & seqq. & add. 428.
Antonius Francisci Venetus . Florentiae p. 302. & seqq.
Antonius Neyret . Chambery p. 209.
Augustinus Cannerius, vel Carnerius . Ferrariae p. 231. & seqq. & add. 421.

B

Bacilierius de Bacilieriis, vel Bacilierius de Bacilieriis . Bononiae p. 53. & seqq.

B. di Francesco . Firenze p. 303.
Baldezar de Fossato . Comi p. 218.
Balthazar Azoguidus, vel de Azzoguidis . Bononiae p. 19. & seqq.
Baltassar de Hiruberia . Bononiae p. 47. & seqq.
Baptista Cavali . Genuae p. 400.
Baptista de Farfengo . Brixiae p. 160. & seqq.
Bartolomeo di Francesco de libri . Firenze p. 353. & seqq.
Bartolomeo p. Fiorentino . Firenze p. 328. & seqq.
Bartolomeo Miscomini . Firenze p. 308.
Bartholomaeus Trajecti . Vid. Joannes Walbeck .
Bartholomaeus Vercellensis . Brixiae p. 142.
Basalerus de Basaleris, vel Bazalerius de Bazaleriis . Bononiae p. 88. & seqq.
Bazalerius de Bazaleriis . Vid. Benedictus de Hectoreis .
Benedictus quondam Ethoris, vel Hectoris, Hectoreus, vel de Hectoreis . Bononiae p. 44. & seqq. & add. p. 413. 414. 415.
Benedictus Hectoris, & Plato de Benedictis . Bononiae p. 60. & seqq.
Benedictus de Hectoreis, & Bazalerius de Bazaleriis . Bononiae p. 79.
Benedictus Hectoris . Vid. Vgo Rugerius.
Bernardinus de Bergamo . Vid. Robertus de Fano .
Bernardinus de Misintis, & Caesar Parmensis Brixiae p. 194. & seqq. - Cremonae p. 222. & seqq.
Bernardinus de Misintis, & Angelus & Jacobus Britannici Fratres . Brixiae p. 169. & seqq.
Bernardinus de Misintis, vel Misinta . Brixiae p. 169. & seqq.

Bernardinus Misinta . Vid. Angelus Britannicus .

Bernardo e Domenico Cennini . Firenze p. 257. & seqq.

Bernardus Nerlius . Florentiae p. 309.

Boninus de Boninis , Brixiae p. 141. & seqq.

Boninus de Boninis , & Miniatus Delsera . Brixiae p. 144.

Bonus Gallus . In oppido Collensi p. 215. & seq.

C

Caesar Parmensis . Vid. Bernardinus de Misintis .

Caligula Bazalerius , vel de Bazaleriis , Bononiae p. 105. & seqq.

Fratelli de Campii . Bologna p. 76.

Carolus a Darleriis , Cremonae p. 224. & seq.

D

Danesius Hectoris . Bononiae p. 99.

Dionysius de Paravisino . Vid. Ambrosius de Orcho .

Dionysius de Paravesino , & Stephanus de Merlinis de Leucho . Cremonae p. 220.

Dominicus Fuscus (D.) . Bononiae p. 44.

Dominicus de Lapis , vel Lapius . Bononiae p. 12. & seqq.

Domenico da Pistoia , e Piero da Pisa . Firenze p. 263.

Domenico di Silvestro de' Cini . Bologna p. 51.

Doninus Bertochus . Vid. Vgo Rugerius .

E

Emilianus de Orfinis , & Johannes Numeister . Fulginei p. 396. & seqq.

Evangelista Mei . Vid. Johanni Numeister .

Eustacius Gallus . Brixiae p. 139. & seq. & add. p. 415.

F

Federicus de Comitibus Veronensis . Aesii p. 1. & seqq.

Filippo de Misinta . Brescia p. 173.

Francesco Bonaccorsi , vel de Bonaccorsiis . Firenze p. 297. & seqq.

Francescho Bonacorsi , e Antonio di Francesco Venetiano . Firenze p. 306. & seqq.

Francesco di Dino di Jacopo . Firenze p. 285. & seqq. & add. 425.

Francesco de Ragazonibus . Bologna p. 98.

Franciscus (dictus Plato) de Benedictis . Vid. Tricentinus de Serpa .

G

Gabriel Tarvisinus , & Paulus eius Filius . Brixiae p. 142.

Gerardus de Flandria . In Civitate Austriae p. 212.

Gerardus de Harlem . Florentiae p. 369. 1°.

Gerson Soncinas . Brixiae p. 167. & seqq.

Giovanni , vel Janni di Piero da Maganza . Vid. Lorenzo Morgiani .

Gulielmus de Canepanova de Campanibus de S. Salvatore . In loco Casalis S. Evaxii . p. 210.

H

Hector Faelli , vel Faeli . Bononiae p. 81. & seqq.

Henricus de Colonia , vel Coloniensis . Bononiae p. 37. & seqq. - Brixiae p. 140. & seqq.

Henricus Coloniensis , & Statius Gallicus . Brixiae p. 138.

Henricus de Harlem . Bononiae p. 56.

Henricus Harlem , & Johannes Vvalbeck . Bononiae p. 60. & seqq.

Henricus de Harlem , & Matheus Crescentinus . Bononiae p. 56.

Henricus de Harlem , Vid. Johannes de Nordlingen .

Hercules di Nani . Bologna p. 84. & seqq.
 Hieronymus de Benedictis . Bononiae p. 172.
 Hieronymus de Benedictis . Vid. Joannes Jacobus .
 Hieronymus Medessants . Forilivii p. 396.
 Hieronimus de Pullis , & Johannes de Mazochis . Bononiae p. 83.

I

Iacobinus de Suigo de S. Germano . Clavassii . p. 213.
 Iacobus Britannicus . Brixiae p. 149. & seqq.
 Iacobus de Britannicis . Vid. Angelus de Britannicis .
 Iacobus Caroli , & Petrus Honorii de Bonaccursiis . Florentiae p. 310.
 Iacobus de Ragazonibus . Bononiae p. 106.
Apud S. Iacobum de Ripoli . Florentiae p. 262. & seqq.
 Jacopo di Karlo di Giovanni . Firenze p. 305.
 Joannes Antonius Platonides Benedictorum , vel Zoan Antonio de Benedetti . Bononiae p. 123. & seqq.
 Joannes Britannicus . Brixiae p. 181.
 Johannes Fabri . Vid. Pantalio .
 Johannes Iacobus de Fontanesis , vel Zohanne Jacomo di Fontanesi . Bononiae p. 82. & seqq.
 Joannes Iacobus , & Hieronymus de Benedictis . Bononiae p. 84.
 Johannes de Mazochis . Vid. Hieronimus de Pullis .
 Johannes de Medemblich . Colle p. 217.
 Johannes de Noerdlingen . Bononiae p. 41. & seqq.
 Johannes de Noerdlingen , & Henricus de Harlem . Bononiae p. 50. & seqq.
 Johannes Numeister . Vid. Emilianus de Orfinis .
 Johanni Numeister , & Evangelista Mei . (Fulginei .) p. 397.
 Johannes Petri de Magontia , vel da Maganza . Florentiae p. 260. & seqq.
Tom. I.

Johannes Picardus . Ferrariae p. 235.
 Johannes Schriber de Annuntiata . Bononiae p. 38.
 Joanni de Theramo . Ascolo p. 403.
 Johannes de Tornaco . Vid. Petrus de Aranceyo .
 Johannes Vurster de Kampidona . Bononiae p. 23.
 Joannes Vualbeck . Bononiae p. 91.
 Johannes Vvalbeck . Vid. Henricus Harlem .
 Joannes Walbeck , & Bartholomaeus Trajecti . Bononiae p. 57.
 d. Ipolito . Firenze p. 278.
 Justinianus de Ruberia . Bononiae p. 105. & seqq.
 m. Justo . Gajeta p. 206.

L

Laurentius de Rubeis de Valentia . Ferrariae p. 245. & seqq. & add. 422.
 Laurentius de Rubeis , & Andreas de Grassis . Ferrariae p. 247. & seqq.
 Laurentius Venetus , vel Francisci de Alopa . Florentiae p. 293. & seqq.
 Lorenzo di Francesco . Vid. Antonio Tubini .
 Lorenzo Morgiani vel de Morgianis . Firenze p. 347. & seqq.
 Lorenzo Morgiani , e Giovanni di Piero di Maganza . Firenze p. 321. & seqq. & add. 423.
 Leonardus de Arigis de Gesoriaco (D.) Florentiae p. 371. 10.

M

M. B. cl. florentino . Firenze p. 303.
 M. Franco . Firenze p. 392.
 Matheus Crescentinus . Vid. Henricus de Harlem .
 Mathias Morauus , & Michael de Monacho . Januae p. 400.
 Miniatus Delsera . Vid. Boninus de Boninis .

N

Nicholaus Alamanus , vel Laurentii , vel della Magna . Florentiae p. 266. & seqq. & add. 424.

m m m

Octavianus Salomonius de Manfredonia . Cusantiae p. 219. & seqq.

P

Pantolio (Medicus), & Johannes Fabri . In oppido Casellarum p. 211.
 Petrus de Aranceyo, & Johannes de Tornaco . Ferrariae p. 235. & seqq.
 Petrus de Heydelberga . Bononiae p. 52.
 Petrus Honofrij de Bonaccursis . Vid. Jacobus Caroli .
 Petrus Villa . Brixiae p. 137. & seqq.
 Philippus de Junta . Florentiae p. 358. & seqq.
 Piero da Pisa . Vid. Domenico da Pistoia .
 Plato de Benedictis . Bononiae p. 63. & seqq. & add. p. 413. 415.
 Plato de Benedictis . Vid. Benedictus Hectoris .
 Plato de Benedictis . Vid. Tricentinus de Serpa .

R

Robertus de Fano, & Bernardinus de Bergamo . Callii p. 207. & seqq.

S

Scipio Malpiglius, (Bononiae) p. 14.
 Severinus Ferrariensis . Ferrariae p. 236.

Societas Colubris . Florentiae p. 358. & seqq.

Soncinates . Casale Majori p. 210.
 Statius Gallicus . Vid. Henricus Coloniensis .

Stephanus de Merlinis . Vid. Dionysius de Paracchino .

T

Thomas Ferrandus . Brixiae p. 136. & seqq. & add. 420.
 Tricentinus de Serpa, (D.) & Franciscus (dictus Plato) de Benedictis . Bononiae p. 73.

V

Vgo (Forte, Henricus) de Colonia . Bononiae p. 40.
 Vgo Rugerius, vel de Rugeris . Bononiae p. 22. & seqq. & add. p. 411. 427.
 Vgo Rugerius, & Benedictus Hectoris . Bononiae p. 70.
 Vgo Rugerius, & Dominus Bertochus . Bononiae p. 28. & seqq.
 Vincentius, & Fratres de Benedictis . Bononiae p. 119. & seqq.

Z

Zampoll (Giov. Paolo) Zaffone . Bononiae p. 35.
 Zentilis cartarius de Racaglis . Bononiae p. 115.

TYPOGRAPHORUM AGNOMINA.

A

Alamanus. Vid. Nicholaus.
de Alopa. Vid. Laurentius Venetus.
de Aranceyo. Vid. Petrus.
de Arigis. Vid. Leonardus.
Azoguidus, vel de Azzoguidis. Vid.
Balthazar.

B

Bacilieriis. Vid. Bacilierius.
de Basaleris vel Bazaleriis. Vid. Basale-
rus. Vid. Caligula.
Belfortis. Vid. Andreas Gallus.
de Benedictis, vel Benedictorum. Vid.
Franciscus. Vid. Hieronymus. Vid.
Joannes Antonius. Vid. Johannes Ja-
cobus. Vid. Plato. Vid. Vincentius.
de Bergamo. Vid. Bernardinus.
Bertochus. Vid. Doninus.
Bonacoorti, vel Bonaccursius, vel de
Bonaccursiis. Vid. Francesco. Vid.
Petrus Honofrii.
de Boninis. Vid. Boninus.
Britannicus, vel de Britannicis. Vid.
Angelus. Vid. Angelus & Jacobus.
Vid. Jacobus.

C

Chaïim. Vid. Abrahamus.
de Canepa nova de Campanilibus. Vid.
Gulielmus.
Cannerius, vel Carnerius. Vid. Augu-
stinus.
Caroli, vel di Karlo. Vid. Jacobus, &
Jacopo.
Cavali. Vid. Baptista.
Cennini. Vid. Bernardo e Domenico.
de' Cini. Vid. Domenico.
de Comitibus. Vid. Federicus.
Compagnia del Drago. Vid. Societas
Colubris.
de Colonia, vel Coloniensis. Vid. Hen-
ricus. Vid. Vgo.
Crescentinus. Vid. Matheus.

D

Darleriis. Vid. Carolus.
Deisera. Vid. Miniatus.
di Dino. Vid. Francesco.

F

Fabri. Vid. Johannes.
Faelli, vel Faeli. Vid. Hector.
de Fano. Vid. Robertus.
de Farfengo. Vid. Baptista.
Ferrandus. Vid. Thomas.
Ferrariensis. Vid. Severinus.
Fiorentino. Vid. Bartolomeo.
de Flandria. Vid. Gerardus.
de Fontanesis. Vid. Joannes Jacobus.
de Fossato. Vid. Baldesar.
di Francesco, vel Franciscei. Vid. An-
tonio, & Antonius Venetus. Vid. B.
di Francesco. Vid. Lorenzo & Lau-
rentius Venetus.
di Franceseo de' Libri. Vid. Bartolomeo.
Francisci de Alopa. Vid. Laurentius
Venetus.
Franco. Vid. M. Franco.
Fritag. Vid. Andreas.
Fuscus. Vid. Dominicus.

G

Gallicus, vel Gallus. Vid. Andreas.
Vid. Eustacius, & Stadius.
Gallus. Vid. Bonus.
Ghir da Pistoia. Vid. Andrea.
di Giovanni. Vid. Jacopo di Karlo.
de Grassis. Vid. Andreas.

H

Harlem. Vid. Gerardus. Vid.
Henricus.
Hectoris, vel quondam Ethoris, vel
Hectoreus, vel de Hectoreis. Vid.
Benedictus. Vid. Danesius.
de Heydelberga. Vid. Petrus.
de Hiruberia. Vid. Baltassar.

m m m 2

Junta. Vid. Philippus.

Lapis, vel Lapius. Vid. Dominicus.
 Laurentii. Vid. Nicholaus.
 de Libri. Vid. Bartolomeo.

M
 della Magna. Vid. Nicholaus.
 de Magontia, vel da Maganza. Vid. Jovannes Petri, & Giovanni, vel Jani di Piero.
 Malpiglius. Vid. Scipio.
 de Mazochis. Vid. Johannes.
 de Medemblich. Vid. Johannes.
 Medessanus. Vid. Hieronymus.
 Mei. Vid. Evangelista.
 de Merlinis. Vid. Stephanus.
 Miscomini. Vid. Antonius. Vid. Bartolomeo.
 de Misjata, vel de Misintis. Vid. Bernardinus. Vid. Filippo.
 de Monacho. Vid. Michael.
 Moraus. Vid. Mathias.
 Morgiani, vel de Morgianis. Vid. Lorenzo.

N
 di Nani. Vid. Hercules.
 Nerlius. Vid. Bernardus.
 Neyret. Vid. Antonius.
 de Noerdlingen, vel Nordlingen. Vid. Johannes.
 Numcister. Vid. Johannes.

O
 de Orcho. Vid. Ambrosius.
 de Oranis. Vid. Emilianus.

Parmensis. Vid. Caesar.

de Paravisino, vel Paravesino. Vid. Dionysius.
 Picardus. Vid. Johannes.
 da Pisa. Vid. Piero.
 da Pistoia. Vid. Domenico.
 Portilia. Vid. Andreas.
 de Pullis. Vid. Hieronymus.

R
 de Racaglis. Vid. Zentilis.
 de Kagazonibus. Vid. Francesco. Vid. Jacobus.
 de Ripoli. Vid. apud S. Jacobum.
 de Rotuail. Vid. Adam.
 de Rubcis. Vid. Laurentius.
 de Ruberia. Vid. Justinianus.
 Rugerius, vel de Rugeris. Vid. Vgo.

S
 Salomonius. Vid. Octavianus.
 Schriber de Anuntiata. Vid. Johannes.
 de Serpa. Vid. Tricentinus.
 di Silvestro de' Cini. Vid. Domenico.
 Sonctus. Vid. Gerson.
 de Suigo. Vid. Jacobinus.

T
 Tarvisinus. Vid. Gabriel.
 da Theramo. Vid. Joanni.
 de Tornaco. Vid. Johannes.
 Trajecti. Vid. Bartholomaeus.
 Tubini. Vid. Antonio.

V
 Vualbeck. Vid. Johannes.
 Venetus. Vid. Laurentius Francisci.
 Vercellensis. Vid. Bartholomaeus.
 Veronensis. Vid. Federicus.
 Villa. Vid. Petrus.
 Vurster de Kampidona. Vid. Johannes.

Zaffone. Vid. Zampoll.

F I N I S.

